

Forslag
til
Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Afsnit I

Formål, ansvar for indsatsen og målgrupper

Kapitel 1

Formål

§ 1. Formålet med denne lov er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at:

- 1) Bistå personer med hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.
- 2) Målrette beskæftigelsesindsatsen mod job og tage udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft.
- 3) Tage udgangspunkt i personens ønsker og forudsætninger, herunder om personen har behov for uddannelse og opkvalificering. Beskæftigelsesindsatsen skal være sammenhængende med eventuelle relevante sociale og sundhedsmæssige indsatser.
- 4) Bistå arbejdsgivere i forbindelse med rekruttering, fastholdelse af arbejdskraft og etablering af en virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats.

Kapitel 2

Ansvar for og aktører i indsatsen

Kommunalbestyrelsernes ansvar

§ 2. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for og varetager beskæftigelsesindsatsen over for borgerne og virksomhederne, bortset fra de opgaver som arbejdsløshedskasserne har ansvaret for.

Stk. 2. Kommunen kan samarbejde med andre kommuner om en tværkommunal beskæftigelsesindsats over for borgerne.

Stk. 3. Beskæftigelsesindsatsen over for virksomhederne, herunder virksomhedsservicen, skal koordineres på tværs af kommunegrænser og på tværs af arbejdsløshedskasser og aktører, for at arbejdsgivere kan få bistand til at rekruttere ledige til ordinær eller støttet beskæftigelse.

§ 3. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for og varetager opgaver i medfør af artikel 64, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 55, stk. 2-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF)

UDKAST

nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan efter aftale helt eller delvis overlade opgaver efter stk. 1 til en anden kommunalbestyrelse, som i et International Citizen Service varetager opgaver efter stk. 1.

Andre aktører

§ 4. Kommunalbestyrelsen kan overlade til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter denne lov. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunalbestyrelsen.

Arbejdsløshedskasserne

§ 5. Arbejdsløshedskasserne har ansvaret for og varetager de opgaver, som fremgår af lov eller regler udstedt i medfør heraf og kan bistå arbejdsgivere med at rekruttere ledige til ordinær beskæftigelse og samarbejde indbyrdes herom.

Bemyndigelsesbestemmelser

§ 6. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan opgaverne efter denne lov, kan varetages af andre aktører og om andre aktørers pligt til at give kommunen de nødvendige oplysninger om personer.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om krav til andre aktørers sagsbehandling.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter landsdækkende krav til udbud og kontrakter med andre aktører, som kan inddrages i beskæftigelsesindsatsen efter § 4 og regler fastsat i medfør af stk. 2.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket.

Stk. 5. Afgørelser truffet efter de regler, der er fastsat med hjemmel i stk. 4, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

UDKAST

Kapitel 3

Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke

§ 7. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation af myndigheder, der varetager opgaver efter loven.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Kapitel 4

Målgrupper, visitation og tidsperioder

Målgrupper

§ 8. Der er følgende målgrupper i loven:

- 1) Dagpengemodtagere.
- 2) Jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.
- 3) Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.
- 4) Sygedagpengemodtagere.
- 5) Ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

§ 9. Loven omfatter også:

- 1) Personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.
- 2) Personer og arbejdsgivere, som kan få bistand eller indsatser efter loven.

Visitation

§ 10. Kommunen skal visitere kontanthjælpsmodtagere som jobparate eller aktivitetsparate, jf. § 8, nr. 2 eller 3. Visitationen skal ske ved personens første henvendelse om hjælp.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om visitationen.

Opgørelse af tidsperioder

§ 11. Perioder i §§ 28-30 om kontaktforløbet, § 37 om afklaring, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 90, stk. 1, om ret og pligt til tilbud opgøres for personer omfattet af:

- 1) § 8, nr. 1, som sammenlagt ledighed fra indplacering i en dagpengeperiode. Der påbegyndes dog nye perioder, hvis personen ikke har været ledig i de seneste 5 år.
- 2) § 8, nr. 2 og 3, som en sammenhængende periode med kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge fra første henvendelse om hjælp, overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge.

Bemyndigelsesbestemmelse om opgørelse af tidsperioder og forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v.

§ 12. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om opgørelse af perioder efter § 11 og om opgørelse af forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. efter kapitel 14, 16 og 21.

Afsnit II

Bistand til jobsøgende og arbejdsgivere og tilmelding som jobsøgende

Kapitel 5

Bistand til jobsøgende og arbejdsgivere

Bistand til jobsøgende

§ 13. Kommunen skal bistå jobsøgende med at komme i job.

Stk. 2. Kommunen kan henvise ledige til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver. Kommunen kan pålægge ledige at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med kommunen, at der sker henvisning af jobsøgende.

Stk. 3. Arbejdsløshedskassen skal bistå egne ledige medlemmer med at komme i job. Arbejdsløshedskassen kan henvise egne ledige medlemmer til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver og kan pålægge egne ledige medlemmer at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med arbejdsløshedskassen, at der sker henvisning af jobsøgende.

Bistand til arbejdsgivere

§ 14. Kommunen skal bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige.

Stk. 2. Arbejdsløshedskassen kan bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering.

Stk. 3. En arbejdsløshedskasse kan i forbindelse med konkrete rekrutteringer til private eller offentlige arbejdsgivere efter aftale med andre arbejdsløshedskasser formidle relevante ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser. Den arbejdsløshedskasse, som varetager formidlingen, har i disse tilfælde adgang til relevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag om de pågældende medlemmer.

§ 15. Kommunen kan blandt andet tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om:

- 1) Arbejdskraft- og uddannelsesforhold.
- 2) At offentliggøre job på Jobnet for arbejdsgivere.

3) Mulighederne for etablering af f.eks. virksomhedspraktik efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 14, opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 16 og voksenlærlingetilskud efter kapitel 21.

Stk. 2. Kommunen kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job.

§ 16. Kommunen og en arbejdsgiver kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 13.

Stk. 2. Inden for rammerne af aftalen kan arbejdsgiveren iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 16 og tilknytte en mentor efter kapitel 23.

Stk. 3. Arbejdsgiveren kan få tilskud til faktisk afholdte udgifter efter stk. 2 og til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen. Arbejdsgiveren skal dokumentere de faktiske afholdte udgifter.

§ 17. Når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Bistand til særlige aktiviteter

§ 18. For at fremme beskæftigelse og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet kan kommunen tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til at gennemføre særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job, og at arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft.

Bemyndigelsesbestemmelse om bistand til jobsøgende og arbejdsgivere

§ 19. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om henvisning til et konkret job, pålagt jobsøgning, støtte til særlige aktiviteter, og støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives fra en arbejdsløshedskasse til en anden arbejdsløshedskasse i forbindelse med konkrete rekrutteringer, jf. § 14, stk. 3.

Kapitel 6

Tilmelding af jobsøgende i kommuner, joblog, registrering af job m.v.

§ 20. En person kan registrere sig som jobsøgende hos kommunen.

UDKAST

Stk. 2. Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge fra den første ledighedsdag, skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen på denne dag.

Stk. 3. Personer der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer er jobparat, skal ved første henvendelse om hjælp tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen. Ledighedsydelsesmodtagere skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen ved overgangen til ledighedsydelse.

§ 21. Personer omfattet af § 8, nr. 1 og 2, skal være aktivt jobsøgende.

Stk. 2. Jobsøgningsaktiviteter skal løbende dokumenteres i en joblog. Oplysningerne skal fremgå på Jobnet.

§ 22. Personer omfattet af § 8, nr. 1 og 2, skal registrere, hvad de søger job som hurtigst muligt og senest 2 uger efter tilmelding som jobsøgende eller for ledighedsydelsesmodtagere ved overgangen til ledighedsydelse.

Stk. 2. Personer omfattet af § 8, nr. 3, personer omfattet af § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister og personer omfattet af § 136, der modtager en indsats, skal registrere, hvad de søger job som, snarest muligt.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 1 og 2 skal fremgå på Jobnet.

Bemyndigelsesbestemmelse om registrering, tilmelding og afmelding og om jobsøgning og joblog

§ 23. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om registrering, tilmelding og afmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

Afsnit III

Cv-oplysninger, kontaktforløb, afklaring, planer m.v. og jobrettet uddannelse

Kapitel 7

Registrering af cv-oplysninger

§ 24. Personer omfattet af § 8, nr. 1-3, personer omfattet af § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister, og personer omfattet af § 136, som får en indsats efter loven, skal registrere cv-oplysninger.

Stk. 2. Cv-oplysningerne skal fremgå af Jobnet og indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

Tidspunkt for registrering af cv-oplysninger

§ 25. For personer omfattet af § 8, nr. 1 og 2, skal cv-oplysningerne registreres og gøres tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt og senest 2

uger efter tilmelding som jobsøgende eller for ledighedsydelsesmodtagere ved overgangen til ledighedsydelse.

Stk. 2. For personer omfattet af § 8, nr. 3, personer omfattet af § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister og personer omfattet af § 136, der modtager en indsats, skal cv-oplysningerne registreres snarest muligt. Cv-oplysningerne gøres herefter tilgængelige for arbejdsgivere, medmindre kommunen vurderer, at det ikke er hensigtsmæssigt.

Stk. 3. Personer omfattet af stk. 1 og 2 skal løbende opdatere cv-oplysningerne. Kommunen skal løbende påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende. For personer omfattet af § 8, nr. 1, skal arbejdsløsheds-kassen i de første 3 måneders ledighed påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Bemyndigelsesbestemmelse om cv-oplysninger

§ 26. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om cv-oplysninger.

Kapitel 8

Kontaktforløb m.v.

§ 27. Kommunen skal tilrettelægge et fleksibelt kontaktforløb i form af individuelle jobsamtaler med personer omfattet af § 8, nr. 1-3 og 5.

Stk. 2. I de første 3 måneder skal arbejdsløsheds-kassen tilrettelægge kontaktforløbet med personer omfattet af § 8, nr. 1.

Stk. 3. Kommunen og arbejdsløsheds-kassen skal under jobsamtalerne løbende bistå personen med hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

Jobsamtaler i de første 6 måneder

§ 28. I de første 3 måneder skal arbejdsløsheds-kassen holde mindst to jobsamtaler med mindst 75 pct. af personerne omfattet af § 8, nr. 1.

Stk. 2. I de første 6 måneder skal kommunen holde jobsamtaler med mindst 75 pct. af personerne omfattet af § 8, nr. 1 og 2. Jobsamtalerne omfatter

- 1) mindst to jobsamtaler efter de første 3 måneder for personer omfattet af § 8, nr. 1, og

- 2) mindst fire jobsamtaler for personer omfattet af § 8, nr. 2.

Stk. 3. Personer omfattet af § 8, nr. 1, vælger, om arbejdsløsheds-kassen skal deltage i den første jobsamtale med kommunen.

Stk. 4. Arbejdsløsheds-kassen skal senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende holde den første jobsamtale med personer omfattet af § 8, nr. 1.

Stk. 5. Kommunen skal senest 2 uger efter personens første henvendelse til kommunen om hjælp eller om ledighedsydelse holde den første jobsamtale med personer omfattet af § 8, nr. 2.

UDKAST

Stk. 6. Uanset stk. 1 og 2 skal den første jobsamtale holdes med alle personer.

§ 29. I de første 6 måneder skal kommunen holde mindst en jobsamtale med personer omfattet af § 8, nr. 3. Den første jobsamtale skal holdes senest 2 uger efter personens første henvendelse til kommunen om hjælp.

Jobsamtaler efter de første 6 måneder

§ 30. Efter de første 6 måneder aftales kontaktføreløbet mellem personen og kommunen.

Stk. 2. Kommunen skal holde en jobsamtale med personer omfattet af § 8, nr. 1, senest når personen har været ledig i 16 måneder. Kommunen skal ved jobsamtalen tilrettelægge en intensiveret indsats til personen. Personen vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i jobsamtalen.

Ret til jobsamtaler

§ 31. Personer omfattet af § 8, nr. 1, har ret til jobsamtaler med arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder. Herefter har personen ret til jobsamtaler med kommunen.

Stk. 2. Personer omfattet af § 8, nr. 2, 3 og 5, har ret til jobsamtaler med kommunen.

Jobsamtalernes form

§ 32. Første jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde.

Stk. 2. Herefter vælger personen, om øvrige jobsamtaler skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde. Kommunen kan dog beslutte, at en jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde. Arbejdsløshedskassen har samme mulighed for at ændre samtaleform for personer omfattet af § 8, nr. 1, i de første 3 måneder.

Stk. 3. Kontaktføreløbet for en sygemeldt kan foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom (standby). Ved vurderingen af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Stk. 4. Arbejdsløshedskassen kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i de jobsamtaler, hvor personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, efter § 28, stk. 3, og § 30, stk. 2, medmindre personen anmoder om, at arbejdsløshedskassen deltager ved personligt fremmøde sammen med personen.

Selvbooking

§ 33. Personer omfattet af § 8, nr. 1-3, skal selv booke jobsamtaler digitalt. Ved jobsamtaler, hvor personer omfattet af § 8, nr. 1, har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, vælger kommunen, om personen selv skal booke jobsamtaler digitalt, eller om kommunen vil indkalde til jobsamtalerne.

Stk. 2. Henholdsvis arbejdsløshedskassen eller kommunen skal indkalde til den første jobsamtale. Derudover kan henholdsvis arbejdsløshedskassen eller kommunen indkalde til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel.

§ 34. Arbejdsløshedskassen og kommunen kan efter en konkret vurdering fratage en person retten til selvbooking, hvis arbejdsløshedskassen eller kommunen vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt.

Samtale og vurdering af uddannelsesmuligheder i forbindelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring

§ 35. For personer, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet er omfattet af målgruppen i § 18 a i lov om arbejdsskadesikring, skal kommunen tilbyde en samtale om uddannelsesmuligheder m.v. Personen vælger, om samtalen skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde.

Stk. 2. Ved samtalen skal personen og kommunen drøfte personens ønsker til og mulighed for at gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft. Kommunen skal endvidere vejlede personen om muligheder for tilbud m.v. efter denne lov.

Stk. 3. Samtalen kan træde i stedet for en jobsamtale efter dette kapitel eller en opfølgningsamtale efter kapitel 6 i lov om sygedagpenge.

Stk. 4. På baggrund af samtalen giver kommunen oplysninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om personens ønske til uddannelse og en vurdering af, om

- 1) uddannelsen er en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for et område med behov for arbejdskraft, og
- 2) personen forventes at kunne gennemføre uddannelsen og varetage et ordinært job på almindelige vilkår efter uddannelsen.

Bemyndigelsesbestemmelse om kontaktfølgeløbet

§ 36. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om kontaktfølgeløbet.

Kapitel 9

Afklaring, sundhedsfaglig rådgivning og vurdering m.v.

Afklaring

§ 37. For personer omfattet af § 8, nr. 3, skal kommunen foretage en afklaring, senest når personen har været ledig i 1 år. Herefter skal kommunen foretage en afklaring, senest hver gang personen på ny har været ledig i 1 år.

Stk. 2. Afklaringen skal bestå i kommunens vurdering af, om personen er i målgruppen for fleksjob eller førtidspension. Er personen efter kommunens vurdering ikke i målgruppen for fleksjob eller førtidspension, skal kommunen vurdere, hvilken indsats der kan iværksættes for personen.

Stk. 3. For personer, der ved udløbet af fristen i stk. 1, er fritaget for pligten til at deltage i kontaktforløb og tilbud efter denne lov eller fritaget for rådgivningsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af disse love, skal kommunen foretage afklaringen senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. For personer, der ved udløbet af fristen i stk. 1, er fritaget for rådgivningsforpligtelsen efter § 13 j i lov om aktiv socialpolitik, skal kommunen foretage afklaringen under fritagelsen.

Beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde

§ 38. Vurderer kommunen, at en person er i målgruppen for enten førtidspension, fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, udarbejder kommunen en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde.

§ 39. Beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde skal indeholde oplysninger om:

- 1) Personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, samt dokumentation for den forudgående indsats.
- 2) Den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at arbejde, som foretages på baggrund af en konsultation, medmindre kommunen vurderer, at sagen er tilstrækkeligt helbredsmæssigt oplyst.

Stk. 2. Kommunen udarbejder beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde i samarbejde med personen.

Samarbejde mellem kommunen og regionen om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

§ 40. Kommunen og den region, hvor kommunen er beliggende, skal indgå en samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering, som varetages af en klinisk funktion i regionen. I aftalen fastlægges de lokale rammer for, hvordan den kliniske funktion skal yde rådgivning og afgive vurdering til afklaring af sager på beskæftigelsesområdet.

Stk. 2. Kommunen betaler for de ydelser, der rekvireres fra den kliniske funktion i regionen.

Stk. 3. Hvis en kommune ikke er tilfreds med regionens ydelser, kan kommunen vælge at opsiges samarbejdsaftalen og indgå en ny samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering med en anden region.

§ 41. Kommunen kan alene benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering samt rekvirere lægeattester og speciallægeattester fra den praktiserende læge og den kliniske funktion i sager om fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Stk. 2. Kommunen skal anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra den kliniske funktion inden kommunen træffer afgørelse om fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller førtidspension.

Stk. 3. Den sundhedsfaglige rådgivning efter stk. 2 skal ydes efter inddragelse af personen.

Bemyndigelsesbestemmelser om beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde og sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

§ 42. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om indholdet af og muligheden for at fravige kravene til beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde.

§ 43. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering og om muligheden for at fravige reglerne om kommunernes rekvirering af lægeattester.

Kapitel 10

Planer

§ 44. Personer omfattet af § 8, der kan få en indsats efter denne lov, skal have en plan for indsatsen. Det gælder dog ikke for personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i job.

Planen

§ 45. Planen beskriver den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få eller fastholde personen i varigt job.

Stk. 2. Planen skal indeholde oplysninger om:

- 1) Aftaler om og krav til jobsøgning.
- 2) Tilbud efter kapitel 13-16.
- 3) Jobrettet uddannelse efter kapitel 11.
- 4) Øvrige aftalte indsatser.

Stk. 3. Kommunen udarbejder og opdaterer løbende planen. For personer omfattet af § 8, nr. 1, udarbejder og opdaterer arbejdsløshedskassen løbende i de første 3 måneder planen.

Stk. 4. Personer omfattet af § 8, der har en kontrakt efter integrationsloven, kan tilgå kontrakten i planen, hvis kommunalbestyrelsen har valgt at anvende planen, når der skal udarbejdes og følges op på en kontrakt.

Helhedsorienteret plan

§ 46. For personer omfattet af § 8 og § 9, nr. 1, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for planen efter § 45.

Stk. 2. Den helhedsorienterede plan skal indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder.

Bemyndigelsesbestemmelse om planer m.v.

§ 47. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold og udformning af planen og om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvorledes kommuner skal forholde sig til tidligere handlekommuners planlagte indsats for en tilflyttet person.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats efter denne lov fastlægges i kontrakten efter integrationsloven.

Kapitel 11

Jobrettet uddannelse

Jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere

§ 48. Personer omfattet af § 8, nr. 1, og personer omfattet af § 8, nr. 2, som modtager ledighedsydelse, kan i op til 6 uger deltage i jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Kurserne inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en positivliste, jf. § 49. Retten gælder for:

- 1) Personer, der ikke har en uddannelse, der overstiger en erhvervsuddannelse, eller
- 2) Personer med en erhvervsakademiuddannelse eller anden uddannelse, som kan sidestilles med en erhvervsakademiuddannelse, og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, som kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Stk. 2. Uddannelsen kan tidligst påbegyndes efter 5 ugers ledighed, jf. §§ 11 og 12. Uddannelsen skal være afsluttet inden for følgende periode:

1) De første 6 måneder, når personen er omfattet af § 8, nr. 1, og er under 25 år.

2) De første 9 måneder, når personen er omfattet af § 8, nr. 1, og er fyldt 25 år.

3) De første 9 måneder, når personen er omfattet af § 8, nr. 2.

Stk. 3. Personer, der har påbegyndt et kursus eller et uddannelsesforløb i en opsigelsesperiode, kan fortsætte med kurset eller uddannelsesforløbet som jobrettet uddannelse i op til 6 uger fra første ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet kan tages som jobrettet uddannelse.

Stk. 4. For personer omfattet af § 8, nr. 1, træffer arbejdsløshedskasserne afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at få uddannelse efter dette kapitel er opfyldt.

Stk. 5. Personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte, har ikke ret til jobrettet uddannelse efter dette kapitel.

Stk. 6. Kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten, jf. § 49, må ikke overstige et prisloft på 162.738,14 kr. eksklusive moms pr. årselev (2019-niveau) svarende til 4.068,45 kr. pr. fuldtidsuge (2019-niveau).

§ 49. Beskæftigelsesministeriet udarbejder en landsdækkende positivliste over kurser, hvor der er behov for arbejdskraft.

§ 50. Under uddannelsen modtager personer omfattet af § 8, nr. 1, dagpenge efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., og personer omfattet af § 8, nr. 2, modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 2. Personer, der deltager i jobrettet uddannelse, er fritaget fra rådighed.

Bemyndigelsesbestemmelse om jobrettet uddannelse

§ 51. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om jobrettet uddannelse.

Afsnit IV.

Tilbud m.v.

Kapitel 12

Generelle betingelser i forbindelse med tilbud

Formålet med tilbud

§ 52. Tilbud efter kapitel 13-16 gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer eller at opnå eller fastholde beskæftigelse, jf. dog stk. 2. Tilbud kan gives hver for sig eller i kombination.

Stk. 2. Tilbud om nytteindsats efter kapitel 15 gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse eller får kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

§ 53. Tilbud skal så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Personen kan ikke sideløbende varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat hos en arbejdsgiver, bortset fra personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i et ansættelsesforhold, og hvor tilbud efter kapitel 13 kombineres med en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen.

Ophør af tilbud

§ 54. Til personer, der modtager forsørgelsesydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge eller modtager fleksløntilskud efter kapitel 20 i denne lov, kan der ikke gives et tilbud, som rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. For personer, der ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 8, kan kommunen beslutte, at et tilbud kan fortsætte, hvis alle betingelser for tilbuddet er opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af. Betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne i §§ 59, 71-73. Tilbuddet fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet kan ikke overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for denne målgruppe efter §§ 58, 63 og 84.

Stk. 3. Der kan gives tilbud efter § 88, som rækker ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse, og personen har ret til at fortsætte tilbuddet, hvis personen ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 8. Tilbuddet fortsættes på den ydelse, som personen er berettiget til efter ydelses- og målgruppeskift.

Bemyndigelsesbestemmelse m.v. om tilbud

§ 55. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om muligheden for, at personer omfattet af § 8, nr. 1 og 4, kan deltage i tilbud i udlandet, og om at rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges for personer omfattet af § 8, nr. 1, mens de deltager i tilbuddet.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse og ophør af tilbud.

Kapitel 13 *Virksomhedspraktik*

§ 56. Personer omfattet af § 8 og § 9, nr. 1, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, kan få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere.

Stk. 2. Ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik skal det præcise formål med praktikken aftales mellem personen, virksomheden og kommunen.

Vilkår

§ 57. Personer i virksomhedspraktik er ikke under virksomhedspraktikken omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., jf. dog stk. 2. Personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i et ansættelsesforhold og deltager i virksomhedspraktik på den virksomhed, hvor de er ansat, vil dog være omfattet.

Stk. 2. Personer i virksomhedspraktik er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Varighed

§ 58. Et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed på op til

- 1) 4 uger for personer omfattet af § 8, nr. 1, og for personer omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, og
- 2) 13 uger for personer omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra kontanthjælpsmodtagere, for personer omfattet af § 8, nr. 3-5, og for personer omfattet af § 9, nr. 1.

Stk. 2. For personer omfattet af stk. 1, nr. 2, kan perioden efter en konkret vurdering forlænges op til 26 uger. Herefter kan perioden efter en konkret vurdering forlænges yderligere med op til 13 uger ad gangen, hvis personen vurderes at have et særligt behov.

Forholdet til de ansatte hos arbejdsgivere og konkurrenceforvridning

§ 59. Der skal hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 14, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik efter integrationsloven.

Stk. 2. Forud for etablering af virksomhedspraktik i mere end 13 uger skal spørgsmålet om etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke for personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i et ansættelsesforhold, ved tilbud om virksomhedspraktik i den virksomhed, hvor de er ansat.

§ 60. Etablering af virksomhedspraktik må ikke være konkurrenceforvridende.

Bemyndigelsesbestemmelse om virksomhedspraktik

§ 61. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om virksomhedspraktik.

Kapitel 14

Ansættelse med løntilskud

§ 62. Personer omfattet af § 8 kan få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere. Det gælder dog ikke personer omfattet af § 8, nr. 2, som er ledighedsydelsesmodtagere, personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, og personer omfattet af § 8, nr. 5, som er unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Varighed

§ 63. Et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør følgende:

- 1) Op til 6 måneder hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere for personer omfattet af § 8, nr. 1 og 2.
- 2) Op til 6 måneder hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 8, nr. 3 og 4, og personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende. Har personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 12 måneder.
- 3) Mere end 12 måneder hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 8, nr. 5, som er førtidspensionister.

Krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v.

§ 64. For at blive ansat med løntilskud hos arbejdsgivere skal personen, i en forudgående periode på mindst 6 måneder have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v.

Stk. 2. Uanset stk. 1 gælder der ikke et krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v., hvis personen

- 1) ikke har en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau,
- 2) er over 50 år, eller
- 3) er enlig forsørger.

Løn- og arbejdsvilkår

§ 65. Personer, der ansættes med løntilskud efter dette kapitel, er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere.

§ 66. Ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, jf. dog § 68.

§ 67. Ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere af personer omfattet af § 8, nr. 1-4 og § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesfremmende indsats, skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Timelønnen udgør 142.99 kr. pr. time (2025-niveau) eksklusive feriepenge m.v.

Stk. 3. Lønnen skal efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med følgende:

- 1) Personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer omfattet af § 8, nr. 1.
- 2) Personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik for personer omfattet af § 8, nr. 2 og 3.
- 3) 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende og har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om aktiv socialpolitik, og 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende.

Stk. 4. Den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen, jf. stk. 3. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste antal hele timer. Arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 5. For personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende, er det en betingelse for udbetaling af en løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. efter stk. 3, nr. 3, at børnene opholder sig her i landet. Det gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Stk. 6. Ved ansættelse af personer omfattet af § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, fastsættes arbejdstiden efter aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og personen.

§ 68. Ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af personer omfattet af § 8, nr. 5, som er førtidspensionister, fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Fastsættelsen skal ske i samarbejde med de faglige organisationer

Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet

§ 69. Ved ansættelse efter dette kapitel udbetales der et løntilskud til arbejdsgiveren.

Stk. 2. Løntilskuddet pr. time (2019-niveau) skal udgøre en af følgende satter:

- 1) 28,56 kr.
- 2) 50,01 kr.
- 3) 79,68 kr.
- 4) 115,73 kr.
- 5) 154,02 kr.

§ 70. Til private arbejdsgivere udgør løntilskuddet 79,68 kr. pr. time, jf. dog stk. 4-7.

Stk. 2. Til offentlige arbejdsgivere udgør løntilskuddet 115,73 kr. pr. time, jf. dog stk. 3-7.

Stk. 3. Ved ansættelse af personer omfattet af § 8, nr. 4, hos offentlige arbejdsgivere udgør løntilskuddet 154,02 kr. pr. time.

Stk. 4. Ved ansættelse af personer omfattet af § 8, nr. 5, som er førtidspensionister, udgør løntilskuddet til arbejdsgivere 28,56 kr. pr. time. I særlige tilfælde kan løntilskuddet udgøre 50,01 kr. pr. time.

Stk. 5. Løntilskuddet nedsættes med det beløb, som en arbejdsgiver modtager som refusion fra det offentlige, som følge af at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn.

Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning

§ 71. Der skal hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 13, i ansættelse med løntilskud efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik efter integrationsloven.

§ 72. Forud for ansættelse med løntilskud skal spørgsmålet om ansættelsen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

§ 73. Ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos arbejdsgiveren.

§ 74. Udbetaling af tilskud må ikke være konkurrenceforvridende.

Bemyndigelsesbestemmelse om ansættelse med løntilskud

§ 75. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ansættelse med løntilskud. Der kan også fastsættes regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af rimelighedskravet og merbeskæftigelseskravet.

Kapitel 15

Nytteindsats

§ 76. Personer omfattet af § 8 kan få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere.

Stk. 2. Arbejdet i nytteindsats skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

Stk. 3. Opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

§ 77. Personer i nytteindsats er ikke omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer i nytteindsats er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Inddragelse af tillidsrepræsentanten

§ 78. I forbindelse med etablering af nytteindsats skal arbejdsgiveren orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet. Er der ikke en tillidsrepræsentant, inddrages en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Stk. 2. Reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten finder ikke anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats efter § 79.

Særligt tilrettelagt nytteindsats

§ 79. Personer omfattet af arbejdspligt efter § 92 kan få tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser for nytteindsats er opfyldt.

Konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne

§ 80. Etablering af nytteindsats må ikke være konkurrenceforvridende.

§ 81. Såfremt nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, skal statsstøtte-reglerne overholdes, jf. Europa-Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Bemyndigelsesbestemmelse om nytteindsats

§ 82. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om nytteindsats.

Kapitel 16

Vejledning og opkvalificering

Uddannelse

§ 83. Personer omfattet af § 8 kan få tilbud om uddannelse, der udbydes generelt og har hjemmel i lov. Uddannelsen skal umiddelbart være rettet mod job på arbejdsmarkedet, jf. dog § 93.

Øvrig vejledning og opkvalificering

§ 84. Personer omfattet af § 8 kan få tilbud om øvrige vejledning og opkvalificeringsforløb, som ikke er omfattet af § 83, jf. dog § 93.

Stk. 2. Der kan indgå praktikperioder i særligt tilrettelagte uddannelsesforløb efter stk. 1. Praktikperioderne kan sammenlagt vare højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst vare 1 måned. I praktikperioden finder § 57 om forholdet til den ansættelsesretlige lovgivning m.v. tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb efter stk. 1 må ikke være konkurrenceforvridende.

Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser

§ 85. Personer omfattet af § 8, bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 92, har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus. Tilbuddet skal være omfattet af § 83 eller regler herom udstedt i medfør af § 89.

Studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser

§ 86. Personer under 30 år, der er omfattet af § 8, kan ikke få tilbud om studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse efter dette kapitel.

Stk. 2. Personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, eller som har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse, kan dog få tilbud om en

uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed ikke overstiger eller side-
stilles med en kandidatuddannelse, og som er inden for områder med mangel
på arbejdskraft, jf. dog § 93.

Den regionale uddannelsespulje

§ 87. Inden for en pulje kan personer omfattet af § 8, jf. dog 93, få tilbud om
korte erhvervsrettede kurser i følgende tilfælde:

- 1) Kurserne fremgår af den regionale positivliste for det område, hvor kom-
munen er beliggende, eller de regionale positivlister i de tilstødende områ-
der, jf. stk. 2.
- 2) Der foreligger en arbejdsgivererklæring om ansættelse uden løntilskud,
hvori kurserne er aftalt, og hvor ansættelsen skal ske i umiddelbar forlæn-
gelse af kurserne.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeriet udarbejder regionale positivlister, som
godkendes af de regionale beskæftigelsesrådsråd, jf. kapitel 28 og regler
fastsat i medfør af § 163.

Stk. 3. Inden for puljen kan kommunen endvidere give tilskud til arbejds-
givers udgifter til korte erhvervsrettede kurser i forbindelse med, men efter
ansættelse af en person som nævnt i stk. 1, som i en forudgående periode på
mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgel-
sesydelse m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 12. Det er en betingelse, at
kurserne ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes
at give. Tilskuddet bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning
herom til kommunen og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

Ret til uddannelsesløft for dagpengemodtagere

§ 88. Personer omfattet af § 8, nr. 1, som er fyldt 30 år, har ret til at påbe-
gynde et tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannel-
ser, som fremgår af en positivliste, jf. stk. 2, i følgende tilfælde:

- 1) Personen har ikke en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan
sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.
- 2) Personen har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan side-
stilles med, men ikke overstiger, en erhvervsuddannelse, men hvor uddan-
nelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeriet udarbejder en landsdækkende positivliste
over erhvervsuddannelser, hvor der er behov for arbejdskraft, som afgræn-
ser, hvilke erhvervsuddannelser personen kan vælge imellem.

Stk. 3. Et tilbud om uddannelse efter stk. 1, kan alene gives efter aftale med
personen. Personen er under uddannelsen fritaget fra pligten til at være ak-
tivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde efter loven, lov om
arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Bemyndigelsesbestemmelse om vejledning og opkvalificering

§ 89. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om vejledning og opkvalificering, herunder om, at betingelsen om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod job, kan fraviges.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter inddragelse af de kommunale organisationer vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb kan anses for konkurrenceforvridende.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. af tilskud efter § 87.

Kapitel 17

Ret og pligt til tilbud for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere

§ 90. Kommunen skal give mindst et tilbud efter kapitel 13-16 til mindst 75 pct. af personerne omfattet af § 8, nr. 1 og 2, bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 92. Tilbuddet skal påbegyndes senest efter 6 måneders ledighed, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Tilbuddet skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Stk. 3. Skal en person deltage i et tilbud efter kapitel 14 om ansættelse med løntilskud, er det tilstrækkeligt, at tilbuddet er afgivet inden for fristen, og påbegyndes senest 3 uger efter fristen.

Stk. 4. For personer, der ved udløbet af fristen er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter denne lov, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af disse love, skal kommunen give tilbuddet senest 1 måned efter at fritagelsen ophører.

Stk. 5. Et tilbud om en realkompetencevurdering kan ikke træde i stedet for tilbud efter stk. 1.

Bemyndigelsesbestemmelse om ret og pligt til tilbud

§ 91. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret og pligt til tilbud og om fritagelse for pligten til tilbud.

Kapitel 18

Arbejdspligt

§ 92. Personer omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, eller nr. 3, og som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, er omfattet af en arbejdspligt, hvor personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, jf. dog stk. 2 og § 95. Personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Stk. 2. Kommunen skal løbende tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten efter under hensyn til personens helbredsmæssige situation. Kommunen kan end-

videre nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i.

Stk. 3. Kommunen skal igangsætte, og personen skal påbegynde indsatsen i arbejdspligten hurtigst muligt og senest efter 1 måned.

§ 93. Indsatsen efter § 92 kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 14 og nytteindsats efter kapitel 15. Indsatsen kan i særlige tilfælde også bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Indsatsen efter § 92 kan endvidere bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16 i følgende tilfælde:

- 1) Tilbud om danskundervisning.
- 2) Tilbud om regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.
- 3) Tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for personer med gentagne sygemeldinger.

Stk. 3. I antallet af timer i indsatsen efter § 92 medregnes desuden timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i samtaler i kommunen, jf. kapitel 8, deltager i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jf. regler fastsat i medfør af § 36, er ansat med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

Bemyndigelsesbestemmelse om arbejdspligt

§ 94. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om arbejdspligten og om, hvilke aktiviteter m.v., der kan medregnes i antallet af timer i indsatsen.

Afsnit V.

Mindre indsats

Kapitel 19

Mindre indsats

Fritagelse fra pligt til at være aktivt jobsøgende, møde til jobsamtaler og deltage i tilbud

§ 95. Personer omfattet af § 8, er fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler og tilbud efter denne lov, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik, hvis personen

1) kan dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde et ordinært job på fuld tid eller fleksjob eller skal på barsel eller overgå til efterløn, fleksydelse, tidlig pension, seniorpension eller folkepension,

2) kan dokumentere, at den pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialeangel,

3) er omfattet af en arbejdsfordelingsordning eller

4) kan dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde et fuldtidsstudie på almindelige vilkår i form af en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller en anden erhvervsrettet uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.

Stk. 2. For personer omfattet af en arbejdsfordelingsordning gælder fritagelsen for pligten til at være jobsøgende kun i de første 6 uger af arbejdsfordelingsordningen.

Stk. 3. Kommunen kan ud fra en konkret vurdering beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten, hvis kommunen vurderer, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne, eller at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive fritaget for pligterne. Arbejdsløshedskassen kan på tilsvarende vis beslutte det samme i de første 3 måneder.

Afsnit VI

Fleksjob m.v.

Kapitel 20

Fleksjob m.v.

Målgruppe

§ 96. Fleksjob er en ordning for personer med varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, og som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Stk. 2. Det er en betingelse, at personen er under folkepensionsalderen, og at personen hverken har udnyttet sin ret til tidlig pension eller modtager førtidspension eller seniorpension.

Stk. 3. Personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, kan blive visiteret til fleksjob, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles.

Stk. 4. Fleksjob kan først tilbydes, når alle relevante tilbud efter loven samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. Dette gælder dog ikke, hvis det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen.

Indhold

§ 97. En person, der er visiteret til fleksjob, kan få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud efter § 104. Fleksjob kan alene oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Stk. 2. Personer, der er ansat i fleksjob, kan udstationeres i udlandet, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.
- 2) Udstationeringen er frivillig for personen.
- 3) Der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 116 eller løn- og arbejdsvilkår efter § 102.
- 4) Udstationeringen er højst af 1 års varighed.
- 5) Personen er sikret hjemrejse.

Stk. 3. En person, der er visiteret til fleksjob, kan anmode kommunen om at udstede et fleksjobbevis, som indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen skal anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder.

Stk. 4. En person, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, kan modtage støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed i form af tilskud efter § 107.

Visitation

§ 98. Afgørelse om fleksjob træffes på grundlag af en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, jf. § 39, og den sundhedsfaglige rådgivning fra sundhedskoordinator, jf. § 41, stk. 2.

Stk. 2. For at en person kan blive visiteret til fleksjob, skal der foreligge dokumentation for følgende:

- 1) Personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse.
- 2) Alle relevante indsatser efter loven samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse.
- 3) Personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og kan ikke anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår.
- 4) Personen har været ansat under de sociale kapitler m.v. i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, jf. § 99.

Stk. 3. Afviser en person at modtage behandling foretaget af en læge i form af operation, lægeordineret medicin eller lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter, kan dette ikke tillægges betydning for kommunens afgørelse om visitation til fleksjob.

Fastholdelsesfleksjob

§ 99. En person, der har mere end 6 år til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kan kun blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår, jf. dog stk. 3. Den pågældende skal endvidere opfylde betingelserne for fleksjob, jf. § 96.

Stk. 2. Aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter stk. 1 skal være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn der er aftalt. Arbejdsgiveren skal endvidere dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende udstøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Midlertidige fleksjob

§ 100. Kommunen bevilger fleksjob for en periode af 5 år, jf. dog stk. 2. Når den 5-årige periode udløber, tager kommunen stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 96 for et nyt fleksjob.

Stk. 2. For personer, der er fyldt 40 år, bevilger kommunen efter det første fleksjob et permanent fleksjob, hvis kommunen vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, at overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt, jf. § 96.

Løbende opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status

§ 101. Kommunen skal sikre, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset. Kommunen skal følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ år i fleksjobbet, herunder vurdere, om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for fleksjob. Herefter skal der følges op, hver gang der

er gået 2½ år fra seneste opfølgning. Dette skal ske ved en personlig samtale med den ansatte i fleksjobbet. Arbejdsgiveren inddrages efter behov.

Stk. 2. Personer, der er ansat i fleksjob, skal orientere kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet, der kan have betydning for fleksjobbet.

Stk. 3. Kommunen skal for personer, der er ansat i et fleksjob, jf. § 100, stk. 1, udarbejde en status efter 4½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen.

Stk. 4. Personer, der er ansat i fleksjob, forbliver i ordningen, indtil kommunen har truffet afgørelse efter stk. 3.

Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet

§ 102. Arbejdsgiveren betaler løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, jf. stk. 3-5. Lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte, jf. § 104.

Stk. 2. I forbindelse med etableringen af et fleksjob i en virksomhed skal kommunen hurtigst muligt komme med en vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Vurderingen danner grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren. Kommunen skal foretage en ny vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

Stk. 3. På overenskomstdækkede områder fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokal-aftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Indeholder overenskomsterne m.v. ikke sådanne bestemmelser, eller kan disse ikke finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, jf. stk. 2. Kommunen og den overenskomst bærende faglige organisation modtager efter aftale med den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. På områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal

parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område. Kommunen modtager efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst. Tvister om løn og arbejdsvilkår afgøres i disse tilfælde ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldsretter finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Udfører en ansat i fleksjob funktionærarbejde, jf. § 1, stk. 1, i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, men er den pågældende ikke omfattet af loven, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, skal arbejdsgiveren ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår. Ved funktionærlignende vilkår forstås i denne henseende, at vilkårene i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer gælder som helhed.

Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob

§ 103. Kommunen kan give tilskud til kortvarige kurser for en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, når tilskuddet har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde ansættelse i fleksjob.

Stk. 2. Kommunen giver tilskud efter stk. 1 uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Fleksløntilskud

§ 104. Kommunen udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiveren. Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 2. Fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. af personens samlede lønindtægt inkl. pensionsbidrag, indtil indtægten udgør 16.911 kr. (2025-niveau) per måned før skat. Fleksløntilskuddet nedsættes med 55 pct. af den samlede lønindtægt inkl. pensionsbidrag, der overstiger 16.911 kr. (2025-niveau) per måned før skat.

Stk. 3. Fleksløntilskud efter stk. 2 og løn udbetalt af en arbejdsgiver kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til den løn inkl. pensionsbidrag, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Stk. 4. Personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune.

Feriegodtgørelse, sygedagpenge, barselsdagpenge m.v.

§ 105. Personer, der under ferie modtager løn, ferieydelse eller feriegodtgørelse, har ret til fleksløntilskud under ferien.

Stk. 2. Personer, der modtager løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, har ret til fleksløntilskud i sygdoms-, barsels- eller sorgorlovsperioden.

Stk. 3. Personer, der ikke har ret til løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, modtager syge- eller barselsdagpenge efter regler fastsat i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge eller barselslovens § 34. Syge- eller barselsdagpengene suppleres med fleksløntilskud, således at den samlede ydelse tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 4. Mister en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, retten til sygedagpenge, kan personen modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge. Det samme gør sig gældende, hvis personen har anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om personen fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn eller sygedagpenge.

Stk. 5. Ophører ansættelsen i fleksjob under sygdom, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. §§ 74 a og 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Stk. 6. Ophører ansættelsen i fleksjob under barsels- eller sorgorlov, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til barselsdagpenge, jf. barselslovens § 34.

Tilbagebetaling af fleksløntilskud

§ 106. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger om sit eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag, eller oplysninger efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Stk. 2. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter 1. pkt. for samme periode.

Stk. 3. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

Stk. 4. Tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3 bortfalder, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt fra den 1. januar 2013

§ 107. Kommunen kan give støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

- 1) har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,

- 2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,

- 3) ikke har udnyttet sin ret til tidlig pension, jf. § 26 g i lov om social pension, eller er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,

- 4) ikke modtager førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og

- 5) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Stk. 2. Kommunens afgørelse om at give støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter stk. 1, sker på baggrund af en beskrivelse af personens forudsætninger for at kunne arbejde, jf. § 39, og den sundhedsfaglige rådgivning fra sundhedskoordinator, jf. § 41, stk. 2.

Stk. 3. Kommunen skal følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år med tilskud, og skal udarbejde en status efter 4½ år med tilskud om, hvorvidt personen fortsat opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter stk. 1.

Stk. 4. Tilskuddet efter stk. 1 fastsættes til 162.603 kr. (2025-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes en gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år.

Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.

§ 108. Retten til tilskud efter §§ 104, 105 og 107 ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til tilskud efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er et tilskud ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 109. En person har ikke ret til tilskud efter §§ 104, 105 og 107 for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

§ 110. Politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 104, 105 eller 107 i denne lov. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 104, 105 og 107 straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at

have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 105, 106 eller 107 i denne lov.

§ 111. Handlekommunen kan forlange, at en tidligere handlekommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 108 og 109 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 105, 106 eller 108. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Handlekommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

§ 112. Det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 og 107 kan i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende ydelser:

- 1) Dagpenge efter barselsloven.
- 2) Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.
- 3) Pension efter lov om social pension.
- 4) Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 5) Dagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 6) Fleksydelse efter lov om fleksydelse.
- 7) Integrationsydelse, jf. den tidligere gældende § 22 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, jf. de tidligere gældende §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, revalideringsydelse og ressourceforløbsydelse i ressourceforløb og jobafklaringsforløb efter det tidligere gældende kapitel 6 a-6 c, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025, kontanthjælp efter §§ 16-20, eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- 8) Fleksløn tilskud efter §§ 104 eller 105 eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 107 i denne lov.
- 9) Statens uddannelsesstøtte (su) efter SU-loven.

10) Statens voksenuddannelsesstøtte (svu) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Stk. 2. Perioden nævnt i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. Idømmes personen bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

§ 113. Det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 og 107 kan i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.

Stk. 2. Perioden nævnt i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

§ 114. Det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 og 107 kan i en periode på 12 uger højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis modtageren er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor retten har truffet beslutning om anholdelse, jf. retsplejelovens § 757.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Ophæves en anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Stk. 5. Anklagemyndigheden underretter kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og hvor retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757, modtager tilskud efter denne lovs §§ 104, 105 og 107 i denne lov. Anklagemyndigheden underretter endvidere kommunen, hvis rettens anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, for de i 1. pkt. nævnte personer efterfølgende ophæves.

Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013

§ 115. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for personer begyndt i fleksjob før den 1. januar 2013.

Stk. 2. Tilskud til lønnen udbetales til arbejdsgiveren. Tilskuddet er halvdelen eller to tredjedele af lønnen afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Stk. 3. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP og eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet kan ikke overstige halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP og eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet til lønnen kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 606.962 kr. (2025-niveau) på årsbasis eller 315,43 kr. (2025-niveau) på timebasis.

Stk. 4. Tilskuddet efter stk. 3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, barselsloven og lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med fravær på grund af sygdom eller barsel. Nedsættelsen opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

Stk. 5. En arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller barsel til personer i fleksjob, skal orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

Stk. 6. Tilbud om fleksjob kan gives frem til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

§ 116. Løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, fastsættes som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke-overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af

løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Stk. 2. Fleksjob er på fuld tid, medmindre personen har ønsket deltidsansættelse eller er omfattet af bestemmelsen i stk. 3.

Stk. 3. Fleksjob er på deltid, hvis den seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var deltidsbeskæftigelse, og personen i den seneste periode på sammenlagt 12 måneder med beskæftigelse var deltidsbeskæftiget. Som deltidsbeskæftigelse betragtes beskæftigelse, hvis varighed over en periode på 4 uger i gennemsnit er højst 30 timer om ugen.

Stk. 4. Personer omfattet af stk. 3 arbejder i fleksjob i et antal timer svarende til den seneste ordinære ansættelse på deltid.

Stk. 5. Personer, der er omfattet af stk. 3, har dog ret til fleksjob på fuld tid, hvis de godtgør, at deltidsbeskæftigelsen har været begrundet i forhold, der også er årsag til visitationen til fleksjob.

Stk. 6. Personer, der er omfattet af stk. 3, har endvidere ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de kommer ud for samlivsophør eller andre ændringer i deres personlige forhold.

§ 117. Personer, der er ansat i fleksjob, bevarer ret til tilskuddet til fleksjob ved flytning til en anden kommune.

Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013

§ 118. Kommunen giver støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskud efter 1. pkt. skal være bevilget senest den 31. december 2012 og kan gives frem til folkepensionsalderen. § 101, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Tilskuddet ydes afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne med halvdelen eller to tredjedele af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer. På ikkeoverenskomstdækkede områder ydes tilskuddet på grundlag af den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder. Tilskuddet kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 606.962 kr. (2025-niveau) på årsbasis eller 315,43 kr. (2025-niveau) på timebasis.

Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension

§ 119. For en person, der modtager fleksløntilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 104, indbetales et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 5 pct. af tilskuddet, jf. § 104. Bidraget efter 1. pkt. kan højst være 500 kr. pr. måned.

Stk. 2. Personen afholder udgiften til bidrag efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunen tilbageholder bidraget ved udbetaling af tilskuddet.

§ 120. Ud over bidraget i § 119 indbetales et bidrag, der udgør to tredjedele af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 2. Bidraget efter stk. 1 indbetales for antallet af timer med tilskud efter § 104. Antallet af timer beregnes på grundlag af forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, som er indberettet fra ansættelsen i fleksjobbet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 3. Er antallet af løntimer efter stk. 2 mindre end 9 timer om ugen for uge- eller 14-dageslønnede eller 39 timer om måneden for månedslønnede, indbetales et ATP-bidrag, der svarer til det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 4. Ved udbetaling af fleksløntilskud sammen med sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse, jf. § 119, beregnes ATP-bidraget af fleksløntilskuddet på grundlag af det timetal, som efter stk. 2 eller 3 forud for sygeperioden har været anvendt til beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet i sidste hele indberetningsperiode til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 5. Bidraget efter stk. 1 finansieres af staten.

Stk. 6. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension beregner størrelsen af bidraget efter stk. 2 for hver time, der udbetales tilskud for.

Bidrag til den obligatoriske pensionsordning

§ 121. For følgende personer indbetaler kommunen et bidrag til den obligatoriske pensionsordning til Arbejdsmarkedets Tillægspension:

1) Personer, som modtager tilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 104.

2) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 107.

3) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 118.

Stk. 2. Bidraget beregnes med den procentsats, der er nævnt i § 104, på grundlag af ydelsen til personen efter fradrag for arbejde og personens ATP-bidrag efter § 119. Bidraget for 1 måned afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 3. Bidraget til den obligatoriske pensionsordning fradrages ikke i tilskuddet. Bidraget til den obligatoriske pensionsordning betales af staten.

§ 122. Bidraget til den obligatoriske pensionsordning beregnes med følgende procentsatser:

- 1) I 2025 med 1,8 pct.
- 2) I 2026 med 2,1 pct.
- 3) I 2027 med 2,4 pct.
- 4) I 2028 med 2,7 pct.
- 5) I 2029 med 3,0 pct.
- 6) Fra 2030 med 3,3 pct.

Bemyndigelsesbestemmelser vedrørende beregning af fleksløntilskud, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende m.v.

§ 123. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilke indkomster der indgår i lønindtægten, hvordan lønindtægt, herunder lønindtægt, som er omfattet af sømandsbeskatningslovens §§ 5-8, og indtægt fra selvstændig bibe-skæftigelse, skal indgå i beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan feriegodtgørelse, ferieydelse, sygedagpenge og barselsdagpenge samt andre indtægter og ledighedsydelse under ferie skal indgå i beregningen af fleksløntilskuddet, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles, og hvordan fleksløntilskuddet udbetales.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilke indtægter der skal indgå i fastsættelsen af lønloftet, at arbejdsgiveren skal give oplysninger til kommunerne om lønloftet, og hvordan kommunen beregner lønloftet, jf. § 104, stk. 3.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet skal anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om arbejdsgiverens og den ansattes pligt til at give oplysninger til kommunen, hvis disse oplysninger ikke omfattet af indkomstregisteret eller af retssikkerhedsloven m.v.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at fleksløntilskud kan udbetales, når en person opholder sig i udlandet under ferie, og at reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

§ 124. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og regler for fradrag i og udbetaling af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om annullation af bevil-linger, tilbagebetaling af ydelser, misbrug m.v.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for opfølgning på, om den selvstændigt erhvervsdrivende fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud efter § 107 samt om, hvordan opfølgningen skal ske.

§ 125. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser for og be-
regning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, der er tilkendt før den 1. januar 2013.

§ 126. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter §§ 119 og 120.

§ 127. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning af bidrag til den obligatoriske pensionsordning, indberetning og indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension og om tilbagebetaling af bidrag.

Afsnit VII

Indsats over for beskæftigede m.v.

Kapitel 21

Tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (vok- senlærlingeordningen)

§ 128. Private og offentlige arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime ud-dannelser, har efter reglerne i dette kapitel ret til tilskud til den løn, som de betaler personen i oplærings- eller praktikperioden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der kan ikke gives tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelses-aftaler med elever og lærlinge inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til voksenelevløn efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

Betingelser for voksenlærlinge

§ 129. For at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, skal personen ved på-
begyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb

- 1) være omfattet af § 8,
- 2) modtage kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv social politik og være omfattet af et program efter integrationsloven, eller
- 3) være ledig selvforsørgende.

Stk. 2. Det er en betingelse, at personen er fyldt 25 år ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, og

1) ikke har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år, eller

2) i en forudgående periode på mindst 6 måneder har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., hvis personen har en uddannelse som nævnt i nr. 1.

Stk. 3. For at arbejdsgiveren kan få tilskud til en person, der kommer fra beskæftigelse, skal uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, og som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, ikke har en uddannelse som nævnt i stk. 2, nr. 1. Uddannelsesaftalen skal indgås inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende positivliste som udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

§ 130. Personer, der ikke kommer fra beskæftigelse, jf. § 129, stk. 2, nr. 1, må ikke have været ordinært ansat hos arbejdsgiveren inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelse efter lovgivning på Beskæftigelsesministeriets område eller har været ansat med løntilskud.

§ 131. Det er en betingelse for tilskud, at eleven eller lærlingen under de oplærings- eller praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, som en ikke faglært medarbejder inden for det pågældende område er berettiget til. I fag eller dele af et fag, hvor en sådan overenskomst ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

Tilskud

§ 132. Afgørelse om tilskud træffes af elevens eller lærlingens handlekommune, jf. § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ansøgning om tilskud skal indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse.

Stk. 2. Indgives ansøgningen senere end fristen, træffes afgørelsen om tilskud på baggrund af, om betingelserne for tilskud var opfyldt, da ansøgningen skulle have været indgivet. Tilskud kan i disse tilfælde ydes fra ansøgningstidspunktet.

Stk. 3. Der kan ikke gives tilskud til en arbejdsgiver, der i oplærings- eller praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven eller lærlingen. Det gælder dog ikke bonus for eleven eller lærlingen efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

§ 133. Kommunen udbetaler tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom.

Stk. 2. For personer, der ikke kommer fra beskæftigelse, jf. § 129, stk. 1, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udgør 45 kr. pr. time i oplærings- eller praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Stk. 3. For personer, der kommer fra beskæftigelse, jf. § 129, stk. 3, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udgør 30 kr. pr. time i oplærings- eller praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Stk. 4. Tilskuddet ydes efter de minimis-reglerne, jf. Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Bemyndigelsesbestemmelse om voksenlærlingeordningen

§ 134. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Kapitel 22

Pulje til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

§ 135. Kommunen kan søge det regionale beskæftigelsesråd om, at der inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

§ 136. Inden for varslingspuljen kan kommunen i opsigelsesperioden til beskæftigede og til personer omfattet af § 8, nr. 1-3, der har været omfattet af større afskedigelser, til den enkelte person tilbyde følgende:

- 1) Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger.
- 2) Opkvalificering i sammenlagt op til 8 uger.
- 3) Udarbejdelse af en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få udarbejdet en plan, hvis personen anmoder om det, og den skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Stk. 2. Til personer omfattet af § 8, nr. 1-3, gives tilbud efter stk. 1, nr. 1 og 2, om jobsøgningskurser og opkvalificering efter kapitel 16.

Stk. 3. Tilbud skal være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrådt virksomheden, og skal være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

§ 137. Varslingspuljen kan anvendes ved større afskedigelser til andre initiativer, som relaterer sig til kommunens opgavevaretagelse i forbindelse med varslingsindsatsen.

Stk. 2. En bevilling af midler kan anvendes i opsigelsesperioden og i en periode på op til 3 måneder efter opsigelsesperiodens ophør.

Stk. 3. Andre aktører kan ikke anvendes i forbindelse med initiativer efter denne bestemmelse.

§ 138. Tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

§ 139. Ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan på baggrund af ansøgning fra det regionale beskæftigelsesråd dispensere fra stk. 1, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Afsnit VIII

Understøttelse af indsatsen

Kapitel 23

Mentorstøtte

§ 140. Kommunen kan give mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder. Kommunen kan efter en konkret vurdering give mentorstøtte i en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode.

Stk. 2. Personer omfattet af § 8 og § 9, nr. 1, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte i en periode på op til 6 måneder. Personen har ret til at påbegynde perioden med mentorstøtte i op til 3 måneder før udskrivelsen.

§ 141. Mentorfunktionen kan varetages af medarbejdere ansat i en virksomhed, en uddannelsesinstitution eller i kommunen. Mentorfunktionen kan også varetages af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller kommunen indgår aftale med.

§ 142. Får en virksomhed eller en uddannelsesinstitution støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller

uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen.

Stk. 2. Støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Der kan bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen med henblik på at forbedre en medarbejders forudsætninger for at varetage mentorfunktionen.

Stk. 3. Kommunen skal i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen fastsætte et timetal for mentorfunktionen ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos den person, der har brug for mentorstøtte.

Stk. 4. Der kan i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person.

§ 143. Udgifter til en kommunalt ansat mentor opgøres som lønomkostninger til mentoren. Varetages mentorstøtten af en ekstern konsulent, som udfører opgaver for kommunen, bevilges støtten til dækning af honorar til den eksterne konsulent.

Bemyndigelsesbestemmelse om mentorstøtte

§ 144. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om beregning og opgørelse af udgifter til mentorstøtte.

Kapitel 24

Hjælpebidler til personer i tilbud, ved ansættelse og i beskæftigelse m.v.

§ 145. Kommunen kan give tilskud til hjælpebidler for at fremme, at personer:

- 1) Kan deltage i tilbud efter kapitel 13-16.
- 2) Opnår eller fastholder ordinær ansættelse.
- 3) Opnår eller fastholder ansættelse i seniorjob efter lov om seniorjob.
- 4) Kan drive selvstændig virksomhed.

Stk. 2. Hjælpebidlet skal være af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet, kan opnå eller fastholde ansættelse eller kan drive selvstændig virksomhed eller kompenserer for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

§ 146. Kommunen kan give tilskud til hjælpebidler i form af arbejdsredskaber og undervisningsmaterialer til en person og i form af mindre arbejdspladsindretninger til en virksomhed.

Stk. 2. Tilskud gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold på baggrund af dokumenterede udgifter. Kommunen kan beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Stk. 3. Hjælpe midler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

§ 147. Det er en betingelse for at give tilskud, at:

- 1) Udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændigt erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde.
- 2) Hjælpe midlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen.
- 3) Hjælp efter anden lovgivning, herunder lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., ikke vurderes at være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

§ 148. Kommunen kan give en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, tilskud til hjælpe midler, når hjælpe midlet er af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob, og kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Stk. 2. Det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning, herunder lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 3. Tilskud til hjælpe midler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger.

Stk. 4. Tilskud til hjælpe midler gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Stk. 5. Hjælpe midler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Kapitel 25

Befordringsgodtgørelse m.v.

§ 149. Personer, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 11, og personer, omfattet af § 8, nr. 1-4, som deltager i tilbud efter kapitel 13-16, har ret til befordringsgodtgørelse, når transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km.

Stk. 2. Personer omfattet af § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister, som deltager i tilbud efter kapitel 13, 14 og 16, kan efter en konkret vurdering få befordringsgodtgørelse efter stk. 1. Personer, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 14, kan ikke få befordringsgodtgørelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 92.

§ 150. Godtgørelsen pr. dag udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km.

Stk. 2. Godtgørelsen udgør 1,12 kr. pr. kilometer (2025-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 C fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Stk. 3. Ved udbetaling afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til egne medlemmer.

§ 151. Personer, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 11, og personer omfattet af § 8, nr. 1-4, som deltager i tilbud efter kapitel 13-16, har ret til at få dækket den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Personer omfattet af § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister, som deltager i tilbud efter kapitel 13, 14 og 16, kan efter en konkret vurdering få dækket faktiske udgifter til befordring.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 92. Disse personer kan få hjælp til transportudgifter efter § 153.

§ 152. Personer omfattet af § 8, nr. 2, undtagen ledighedsydelsesmodtagere, 3 og 5, bortset fra førtidspensionister, som deltager i tilbud efter kapitel 13, 15 og 16, kan efter kommunens vurdering få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Merudgiftsgodtgørelsen kan ikke anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km, jf. § 151, stk. 1.

Stk. 2. Kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 92.

§ 153. Personer omfattet af arbejdspligt efter § 92 kan få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter, som skyldes at personen deltager i indsatsen i arbejdspligten, når personen har pligt til at deltage heri efter denne lov eller lov om aktiv socialpolitik eller regler fastsat i medfør af disse love. Det gælder dog ikke transportudgifter i forbindelse med ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 14 eller ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Bemyndigelsesbestemmelse om befordringsgodtgørelse m.v.

UDKAST

§ 154. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om befordringsgodtgørelse ved befordring med færge, indkvartering uden for bopælen, befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og om krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1.000 kr., jf. § 152, kan hæves til 1.500 kr.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udbetaling af hjælp til transportudgifter efter § 153.

Afsnit IX

Forsøg

Kapitel 26

§ 155. Beskæftigelsesministeren kan tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i denne lov, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for de enkelte forsøg.

Afsnit X

Generelle bestemmelser

Kapitel 27

Arbejdsmarkedsrådet

Formål

§ 156. Beskæftigelsesministeren nedsætter Arbejdsmarkedsrådet, som har til opgave at rådgive om og drøfte forhold og aktuelle udfordringer på arbejdsmarkedet af relevans for beskæftigelsesministeren og på tværs af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet.

Sammensætning

§ 157. Arbejdsmarkedsrådet består af 1 forperson og 18 andre medlemmer.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren udpeger medlemmerne af rådet efter de i rådet repræsenterede organisationers indstilling. Der udpeges

- 1) 8 fra Fagbevægelsens Hovedorganisation,
- 2) 6 fra Dansk Arbejdsgiverforening,
- 3) 2 fra KL,
- 4) 1 fra Akademikerne og
- 5) 1 fra Danske Regioner.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren udpeger på samme måde 1 suppleant for hver af de i rådet repræsenterede organisationer, dog 2 suppleanter for organisationer med flere end tre pladser. I perioder, hvor en suppleant ikke er

indtrådt i et medlems sted, kan suppleanten deltage i rådets møder uden stemmeret.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren udpeger rådets forperson og 1 suppleant for denne efter indstilling fra rådets medlemmer.

Stk. 5. Der tilforordnes rådet 1 repræsentant for Beskæftigelsesministeriet, 1 repræsentant for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, 1 repræsentant for Arbejdstilsynet, 1 repræsentant for Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, 1 repræsentant for Medarbejder- og Kompetencestyrelsen og 1 repræsentant for Børne- og Undervisningsministeriet.

Stk. 6. Medlemmerne, herunder forpersonen, suppleanterne for medlemmerne og de tilforordnede, udpeges for 4 år ad gangen. Funktionsperioden regnes herefter fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår. Finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Opgaver m.v.

§ 158. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om Arbejdsmarkedsrådets organisering og opgaver, herunder rådets drøftelser, rådgivning og inddragelse ved bekendtgørelsesændringer på arbejdsmiljøområdet.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, at Arbejdsmarkedsrådet kommer med en indstilling om fordelingen af partsmidlerne til arbejdsmiljøindsatsen, inden midlerne fordeles.

Kapitel 28

De regionale beskæftigelsesråd

Formål

§ 159. Beskæftigelsesministeren nedsætter de regionale beskæftigelsesråd, som har til opgave at følge beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommuner og bidrage til administrationen af ordninger på beskæftigelsesområdet.

Geografisk afgrænsning

§ 160. Der nedsættes fem regionale beskæftigelsesråd, der har følgende geografiske afgrænsning:

- 1) Et regionalt beskæftigelsesråd for Region Nordjylland, der dækker kommunerne Aalborg, Brønderslev, Frederikshavn, Hjørring, Jammerbugt, Læsø, Mariagerfjord, Morsø, Rebild, Thisted og Vesthimmerland.
- 2) Et regionalt beskæftigelsesråd for Region Midtjylland, der dækker kommunerne Aarhus, Favrskov, Hedensted, Herning, Holstebro, Horsens, Ikast-Brande, Lemvig, Norddjurs, Odder, Randers, Ringkøbing-Skjern, Samsø, Silkeborg, Skanderborg, Skive, Struer, Syddjurs og Viborg.

3) Et regionalt beskæftigelsesråd for Region Syddanmark, der dækker kommunerne Assens, Billund, Esbjerg, Faaborg-Midtfyn, Fanø, Fredericia, Haderslev, Kerteminde, Kolding, Langeland, Middelfart, Nordfyn, Nyborg, Odense, Svendborg, Ærø, Sønderborg, Tønder, Varde, Vejen, Vejle og Aabenraa.

4) Et regionalt beskæftigelsesråd for Region Sjælland, der dækker kommunerne Faxe, Greve, Guldborgsund, Holbæk, Kalundborg, Køge, Lejre, Lolland, Næstved, Odsherred, Ringsted, Roskilde, Slagelse, Solrød, Sorø, Stevn og Vordingborg.

5) Et regionalt beskæftigelsesråd for Region Hovedstaden, der dækker kommunerne Albertslund, Allerød, Ballerup, Brøndby, Dragør, Egedal, Fredensborg, Frederiksberg, Frederikssund, Furesø, Gentofte, Gribskov, Glostrup, Gladsaxe, Halsnæs, Helsingør, Herlev, Hillerød, Hvidovre, Høje-Taastrup, Hørsholm, Ishøj, København, Lyngby-Taarbæk, Rudersdal, Rødovre, Tårnby og Vallensbæk og Bornholms Regionskommune.

Sammensætning

§ 161. Et regionalt beskæftigelsesråd består af 18 medlemmer.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren udpeger medlemmerne af rådet efter indstilling fra de i rådet repræsenterede organisationer og myndigheder. Der udpeges

- 1) 6 fra Dansk Arbejdsgiverforening,
- 2) 5 fra Fagbevægelsens Hovedorganisation,
- 3) 1 fra Akademikerne,
- 4) 1 fra regionsrådet og
- 5) 5 fra kommuner i regionen.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren udpeger på samme måde en suppleant for hvert medlem.

Stk. 4. Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udpeger på vegne af beskæftigelsesministeren 1 medlem af rådet eller 1 suppleant for et medlem, hvis et medlem eller en suppleant fratræder under rådets funktionsperiode.

Stk. 5. Rådet udpeger som tilforordnede 1 repræsentant for erhvervshuse, 1 repræsentant for VEU-området og enten 1 repræsentant for erhvervsakademier og professionshøjskoler i fællesskab eller 1 repræsentant for universiteterne i det regionale område efter indstilling fra de nævnte institutioner eller fora.

Stk. 6. Medlemmerne, suppleanterne for medlemmerne og de tilforordnede udpeges for 4 år ad gangen. Funktionsperioden regnes herefter fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår. Finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Stk. 7. Rådet udpeger en forperson og en suppleant for denne blandt rådets medlemmer for en 2-årig periode.

Opgaver m.v.

§ 162. De regionale beskæftigelsesråd følger kommunernes anvendelse af og antal pladser i virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats efter kapitel 13-15.

§ 163. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om de regionale beskæftigelsesråds organisering og opgaver, herunder rådets drøftelser.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om underretning af de regionale beskæftigelsesråd.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om fælles dataansvar og udveksling, indsamling og videregivelse af oplysninger mellem de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Afsnit XI

Statens ansvar og opfølgning

Kapitel 29

Statens rolle og opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen m.v.

§ 164. Beskæftigelsesministeriet har blandt andet ansvaret for følgende:

- 1) Understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser med implementeringen af nye regler.
- 2) Understøtte samarbejdet om og udviklingen af beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser og på tværs af aktører.
- 3) Følge op på beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser gennem dialog, data og læring og med fokus på resultater.
- 4) Indsamle, formidle og udstille viden om, hvad der virker i indsatsen og følge og analysere udviklingen på arbejdsmarkedet og i beskæftigelsesindsatsen.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeriet driver i den forbindelse en række it- og datasystemer, som understøtter beskæftigelsesområdet.

Opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen

§ 165. Som led i varetagelsen af opgaven med at understøtte og følge op på beskæftigelsesindsatsen, jf. § 164, udmelder Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering opfyldelseskriterier for udvalgte resultatmål om kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats. Resultatmålene skal fokusere på, i hvor høj grad kommunen og arbejdsløshedskassen formår at hjælpe borgerne med at komme i job eller uddannelse, og på tilfredsheden med kommunens og arbejdsløshedskassens indsats.

Stk. 2. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering opgør de enkelte kommuners og arbejdsløshedskassers resultater og følger op på resultaterne for at understøtte kommuners og arbejdsløshedskassers indsats for at skabe gode resultater af beskæftigelsesindsatsen.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om:

- 1) Resultatmål og fristen for at udmelde opfyldelseskriterierne.
- 2) Opgørelse og vurdering af de opnåede resultater og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opfølgning.

Fokusrevision

§ 166. Beskæftigelsesministeriet kan iværksætte særlige fokusrevisioner af kommunernes regnskaber for ordninger på ministeriets områder og fastsætte retningslinjer herfor. Retningslinjerne kan angive følgende:

- 1) Typer af sager, der skal revideres.
- 2) Revisionsmetoden, som skal anvendes, f.eks. systemrevision, substansrevision, forvaltningsrevision m.v.
- 3) Kriterierne for udvælgelsen af de relevante stikprøver på områderne og stikprøvernes størrelse.
- 4) Rapporteringsgrundlaget for fokusrevision, herunder afrapporteringens indhold, afrapporteringens form, detaljeringsniveau og skematik.

Stk. 2. Fokusrevision udføres efter Beskæftigelsesministeriets bestemmelse af en godkendt revisor, som skal være sagkyndig og uafhængig.

Afsnit XII

Generelle bestemmelser

Kapitel 30

Statslige it-systemer på beskæftigelsesområdet

Det fælles it-baserede datagrundlag på beskæftigelsesområdet, Jobnet m.v.

§ 167. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver et fælles it-baseret datagrundlag til brug for administrationen af denne lov, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning, for at understøtte et tæt samarbejde mellem aktørerne på beskæftigelsesområdet samt for at opsamle oplysninger til opfølgning på resultater, kvalitetssikring af data og opfølgning herpå. Beskæftigelsesministeren bekendtgør en oversigt over den øvrige arbejdsmarkedslovgivning.

Stk. 2. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering etablerer og driver som en del af det fælles it-baserede datagrundlag landsdækkende registre med nødvendige data.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilke registre m.v. der indgår i det fælles it-baserede datagrundlag, og om anvendelse af oplysningerne i det fælles it-baserede datagrundlag.

§ 168. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering etablerer og driver et it-baseret datagrundlag, som virksomheder kan få adgang til og anvende til egne formål, herunder til bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Kommunerne kan anvende datagrundlaget i beskæftigelsesindsatsen.

Stk. 3. Arbejdsløshedskasserne kan for egne medlemmer anvende datagrundlaget i beskæftigelsesindsatsen.

§ 169. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver Jobnet som en fælles selvbetjeningsindgang til alle personer og arbejdsgivere.

Stk. 2. Kommuner og arbejdsløshedskasser kan anvende andre selvbetjeningsløsninger end Jobnet til registreringer af oplysninger i beskæftigelsesindsatsen for personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af et program efter integrationsloven, hvis oplysninger registreret i disse selvbetjeningsløsninger løbende synkroniseres med oplysningerne i det fælles it-baserede datagrundlag.

Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for anden aktør, hvis kommunen har indgået databehandleraftale med anden aktør, jf. § 177, stk. 1.

§ 170. Kommunerne har adgang til nødvendige oplysninger der fremgår på Jobnet om personer i egen kommune, jf. dog stk. 3, og til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag på tværs af kommunegrænser, jf. § 167. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for datagrundlaget nævnt i § 168.

Stk. 2. Arbejdsløshedskasserne har adgang til nødvendige oplysninger, der fremgår på Jobnet, og til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag, om:

1) Egne medlemmer.

2) Relevante ledige medlemmer af andre arbejdsløshedskasser, når en arbejdsløshedskasse samarbejder med andre arbejdsløshedskasser om en konkret rekruttering til en virksomhed og aftaler med dem at formidle relevante ledige medlemmer til virksomheden, jf. § 14, stk. 3.

Stk. 3. Kommuner og andre aktører kan søge i cv-oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser ved jobformidling og anden virksomhedsrettet indsats, jf. kapitel 5.

Stk. 4. Arbejdsgivere kan søge i cv-oplysninger.

§ 171. Oplysninger, som er registreret på Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger, indgår i det fælles it-baserede datagrundlag.

Stk. 2. Cv-oplysninger og oplysninger om de lediges brug af Jobnet og registrering i joblog kan bruges til kontrol. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for oplysninger, der registreres i kommuners, arbejdsløshedskassers og andre aktørers selvbetjeningsløsninger, jf. § 169, stk. 2 og 3.

§ 172. De kommunale it-systemer og arbejdsløshedskassernes it-systemer skal indrettes sådan, at systemerne og det fælles it-baserede datagrundlag kan udveksle data ved brug af fællesoffentlige standarder.

§ 173. Kommunerne offentliggør alle stillingsopslag, der modtages fra arbejdsgivere m.v., på Jobnet.

Stk. 2. Offentlige arbejdsgivere offentliggør alle ledige stillinger på Jobnet.

Det statistiske datavarehus

§ 174. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver et statistisk datavarehus, der samler data af betydning for en løbende og aktuel arbejdsmarkedsovervågning samt styring af og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen bredt set på nationalt, regionalt og kommunalt niveau.

Stk. 2. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver med udgangspunkt i det statistiske datavarehus et landsdækkende it-system, der udstiller aggregerede data om arbejdsmarkedet og beskæftigelsesindsatsen.

Stk. 3. Oplysningerne skal give et samlet overblik over den aktuelle situation på arbejdsmarkedet, vise kommuners, arbejdsløshedskassers og andre aktørers resultater og indsatser i beskæftigelsesindsatsen samt opgøre, om lovgivningens krav til beskæftigelsesindsatsen er opfyldt.

Andre systemer

§ 175. Beskæftigelsesministeren kan etablere og drive andre it-systemer.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og behandling af oplysninger til brug for it-systemerne.

Kapitel 31

Dataansvar, indberetning, udveksling og videregivelse af oplysninger samt anvendelse af kunstig intelligens

Dataansvar

§ 176. Den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse, der indberetter data til det fælles it-baserede datagrundlag eller tilgår oplysninger i de fælles it-baserede datagrundlag, jf. §§ 167 og 168, er dataansvarlig, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016

om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, for indberetningen og brug af data lokalt samt for at orientere de registrerede om registreringer i det fælles it-baserede datagrundlag.

Stk. 2. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter.

Stk. 3. Den enkelte kommune er dataansvarlig i relation til andre aktører som databehandlere, jf. § 177.

Stk. 4. Når en person vælger at indlæse sine cv-oplysninger registreret på Jobnet i en privat aktørs jobbank eller anden privat selvbetjeningsløsning, overgår dataansvaret for den videre behandling af oplysningerne til den private aktør.

§ 177. Kommunen kan i henhold til en databehandleraftale, jf. artikel 28, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, overlade oplysninger til en anden aktør om en persons beskæftigelsesprofil og forløb, den hidtidige indsats og øvrige forhold, som er nødvendige, for at den anden aktør kan gennemføre den aftalte beskæftigelsesindsats efter arbejdsmarkedslovgivningen, jf. § 167.

Stk. 2. Den anden aktør må ikke benytte eller udveksle de modtagne oplysninger til formål ud over det aftalte eller tilføje oplysninger, der er begrundet i andre formål.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om at overlade oplysninger til en anden aktør, jf. stk. 1.

§ 178. Den enkelte virksomhed er dataansvarlig, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, for behandlingen af data nævnt i § 168, stk. 1, lokalt.

Stk. 2. Den enkelte kommune og arbejdsløshedskasse er dataansvarlig for behandlingen af data nævnt i § 168, stk. 1, lokalt.

Stk. 3. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter af data nævnt i § 168, stk. 1.

Indberetning

§ 179. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus modtager og anvender oplysninger på individniveau om blandt andet

1) uddannelse fra Børne- og Undervisningsministeriets fælles datagrundlag,

- 2) test, kurser og beståede trin for ledige med læse-, skrive- og regnevan- skeligheder,
- 3) uddannelse fra Danmarks Statistik,
- 4) aktiviteter og indsatser på socialområdet fra Social- og Boligministeriet og fra kommunerne og
- 5) aktiviteter og indsatser på sundhedsområdet fra Indenrigs- og Sundheds- ministeriet, kommunerne og regionerne.

Stk. 2. Data på individ- og virksomhedsniveau fra indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, anvendes i det statistiske datavarehus i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Stk. 3. Oplysningerne, jf. stk. 1 og 2, anvendes til løsning af statistiske op- gaver på beskæftigelsesområdet.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med vedkom- mende minister nærmere regler om indberetning af nødvendige oplysninger fra andre myndigheder og aktører til brug for statistisk opfølgning på be- skæftigelsesområdet.

Brug af oplysninger fra indkomstregisteret

§ 180. Oplysninger om indkomst og beskæftigelse, der er nødvendige til brug for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen og den øvrige arbejdsmar- kedslovgivning, skal i videst muligt omfang indhentes fra indkomstregistre- ret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 2. Statslige og kommunale myndigheder med ansvar for beskæftigel- sesindsatsen og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning kan få terminalad- gang til oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, herunder op- lysninger om, hvem der har foretaget indberetningen, og identiteten på den, som oplysningerne vedrører.

Stk. 3. Arbejdsløshedskasserne kan få terminaladgang til oplysninger i ind- komstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen, jf. § 7 i lov om indkomstregister, for nuværende og tidligere medlemmer. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne. Straf- felovens § 152 og §§ 152 c-152 f finder anvendelse.

Stk. 4. §§ 181 og 189-191 finder anvendelse, hvis oplysningerne ikke kan indhentes fra indkomstregisteret.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om brug af ind- komstregisteret i det datagrundlag, som skal anvendes.

Udveksling og videregivelse

§ 181. Der kan udveksles oplysninger mellem relevante offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, arbejdsløshedskasser, ATP, Seniorpensionsenheden og Udbetaling Danmark, der er nødvendige til brug for

- 1) varetagelse af beskæftigelsesindsatsen,
- 2) den koordinerede, tværfaglige og helhedsorienterede indsats over for personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af program efter integrationsloven,
- 3) opdateringen med nye oplysninger og ajourføring af eksisterende oplysninger, som anvendes i beskæftigelsesindsatsen, og
- 4) opgørelsen af forbrug af offentlige forsørgelsesydelse.

Stk. 2. Data fra det fælles it-baserede datagrundlag, jf. § 167, om beskæftigelsesforanstaltninger over for personer under 18 år videregives til Børne- og Undervisningsministeriets fælles datagrundlag med henblik på forvaltning af lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilke offentlige myndigheder efter stk. 1 der kan udveksle oplysninger.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen skal give arbejdsløshedskassen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for arbejdsløshedskassens administration af reglerne i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at arbejdsløshedskassen skal give kommunen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for kommunens administration af reglerne i loven.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at personer omfattet af § 8, nr. 1, skal informeres om indholdet i underretninger sendt mellem kommunen og arbejdsløshedskassen.

§ 182. Har kommunen truffet afgørelse om afslag på en fælles indstilling fra arbejdsløshedskassen og personen, som kommunen har modtaget i den periode, hvor arbejdsløshedskassen har ansvaret for kontaktfølgningen, jf. § 27, stk. 2, om tilbud efter kapitel 13-16 eller understøttende indsatser efter kapitel 23-24, begrundes afslaget over for arbejdsløshedskassen.

§ 183. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med børne- og undervisningsministeren regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløshedskassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 11 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16.

§ 184. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan samkøre oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag med oplysninger fra forsikrings- og

pensionsselskaber m.v. om, hvilke personer der er kunder eller medlemmer i det enkelte forsikrings- og pensionsselskab m.v., for at orientere de pågældende personer om muligheder og rettigheder efter den enkelte forsikrings- eller pensionsordning.

§ 185. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering videregiver nødvendige oplysninger til Arbejdstilsynet om modtagere af sygedagpenge med henblik på registersamkøring i kontroløjemed til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn.

§ 186. Som led i formidlingssamarbejdet mellem EU-/EØS-medlemslande kan Beskæftigelsesministeriet videregive oplysninger om danske arbejdsgiveres ønsker om arbejdskraft med angivelse af arbejdsgiverens navn og adresse samt arbejdets karakter m.v. til disse landes arbejdsmarkedsmyndigheder.

§ 187. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan efter ansøgning videregive oplysninger på individniveau til konkret beskrevne projekter til brug for statistiske eller videnskabelige undersøgelser.

Pålæg om genopretning af data m.v.

§ 188. Overholder en kommune eller en arbejdsløshedskasse ikke de regler, der er fastsat om indberetning af data m.v. efter § 191, kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering iværksætte foranstaltninger til genopretning af data. Udgifterne til genopretningen afholdes af kommunen eller arbejdsløshedskassen.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om datagenopretningen.

Digital kommunikation, fælles standarder m.v.

§ 189. Beskæftigelsesministeren kan pålægge offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører i beskæftigelsesindsatsen at bruge fælles offentlige it-standarder, at etablere elektronisk kommunikation mellem systemerne eller at anvende fælles it-servicer og at bruge de landsdækkende systemer som nævnt i §§ 167-169, 174 og 175.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om ibrugtagning, opbygning, indretning og brug af de it-værktøjer, som offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører anvender i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere nærmere regler om anvendelse af fælles standarder og it-servicer.

Tilvejebringelse af statistiske oplysninger

§ 190. Kommuner, arbejdsløshedskasser, andre aktører, regioner og Ankestyrelsen har pligt til at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v. på beskæftigelsesområdet, som beskæftigelsesministeren anmoder om.
Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om omfanget af oplysningerne og om, hvordan de skal ajourføres og indsendes.

Bemyndigelsesbestemmelse om det fælles it-baserede datagrundlag, Jobnet og andre it-systemer, dataansvar samt indberetning og udveksling af data

§ 191. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om
1) omfanget og brugen af de systemer, der er nævnt i §§ 167-169, 174 og 175, dataansvar, registrering af cv-oplysninger og jobannoncer på Jobnet og om vilkår for anvendelsen af systemerne, og
2) indberetninger og udveksling af data nævnt i §§ 168, 179, 181, 184 og 185.
Stk. 2. Der kan ikke kræves betaling for tilvejebringelse og indberetning af oplysningerne.

Bemyndigelsesbestemmelse om anvendelse af kunstig intelligens

§ 192. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i styrelsens opgavevaretagelse.
Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling i den kommunale beskæftigelsesindsats efter denne lov.

Kapitel 32 *Kontrol*

Samkøring i kontroløjemed

§ 193. Data i Beskæftigelsesministeriets it-systemer kan samkøres med data i kommunernes, andre myndigheders og arbejdsløshedskassernes it-systemer, for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser, der udbetales efter loven.
Stk. 2. Data i Beskæftigelsesministeriets it-systemer kan samkøres med data i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug ved udbetaling af ydelser, der udbetales efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Afsnit XIII

Øvrige bestemmelser

Kapitel 33

Digital kommunikation

Fysiske personer

§ 194. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation mellem på den ene side personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven og på den anden side kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer.

Arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende

§ 195. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, tilskud til mentorstøtte, tilskud til hjælpemidler og andre tilskud m.v. efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om frister for kommunalbestyrelsens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, tilskud til mentorstøtte og andre tilskud m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af stk. 1.

§ 196. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Afgørelser m.v. uden underskrift

§ 197. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, kan sende digitale meddelelser til personer omfattet af § 194, stk. 1, og til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt understøtter en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Afsenderoplysninger og tidspunkt for modtagelse

§ 198. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 194-197, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, arbejdsløsheds-kassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Kapitel 34

Regulering, udbetaling af ydelser, erstatning, tilsyn m.v.

§ 199. En gang årligt den 1. januar reguleres følgende med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent:

- 1) Prisloftet for kursusrisen for videregående uddannelser på positivlisten efter § 48, stk. 6.
- 2) Satser for løntilskud efter § 69.
- 3) Tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter § 115, stk. 3.

§ 200. En gang årligt den 1. januar reguleres følgende med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent:

- 1) Lønindtægtgrænsen for beregning af fradrag i fleksløntilskud efter § 104, stk. 2.
- 2) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt fra den 1. januar 2013 efter § 107, stk. 4.
- 3) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt før den 1. januar 2013 efter § 118, stk. 2.

§ 201. Timelønnen ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere efter § 67, stk. 2, beregnes en gang årligt den 1. januar på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 202. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter denne lov.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter denne lov, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

§ 203. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16. Erstatningen udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16.

Kapitel 35

Statens refusion til kommunerne og kommunernes medfinansiering

§ 204. Kommunen afholder endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling og kontaktfølgende, udarbejdelse af en plan og helhedsorienteret plan samt administration i øvrigt. Kommunen afholder desuden endeligt udgifterne til særlige aktiviteter efter § 18 og lægeerklæringer.

§ 205. Inden for en pulje refunderer staten 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om korte erhvervsrettede kurser efter § 87 om den regionale uddannelsespulje.

§ 206. Staten refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud efter § 88 om uddannelsesløft for dagpengemodtagere og udgifter til et fortsat tilbud, hvis personen skifter målgruppe, jf. § 54, stk. 3.

§ 207. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til følgende:

- 1) Kortvarige kurser efter § 103.
- 2) Arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger efter §§ 145-148.
- 3) Befordringsgodtgørelse efter § 149, jf. dog § 208.
- 4) Hjælp til transportudgifter efter § 153.

§ 208. Kommunen finansierer 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 149, stk. 1 og 5, jf. § 79, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved kommunens medfinansiering af udgifterne finder § 4 i lov

om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne og regler udstedt i medfør af samme lov tilsvarende anvendelse.

§ 209. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 14 for personer omfattet af § 8, nr. 5, som er førtidspensionister.

§ 210. For fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til følgende:

- 1) Fleksløntilskud efter § 104.
- 2) Tilskud til fleksjob efter § 115.
- 3) Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 118.

§ 211. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter kapitel 21.

§ 212. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter efter stk. 2 til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter de samme bestemmelser i udlændingeloven, som fremgår af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, hvis

- 1) personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydeligt og varigt nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, eller
- 2) tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Stk. 2. Refusionen omfatter udgifter til partnerskabsaftaler efter § 16, løntilskud efter kapitel 14, kortvarige kurser efter § 103, hjælpemidler efter §§ 145-148 samt mentorstøtte efter kapitel 23 til personer omfattet af § 8, nr. 2, 3, og nr. 5, bortset fra ledige selvforsørgende, og til personer omfattet af § 9, nr. 1.

§ 213. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter loven.

Stk. 2. Det er den kommune, som personen har som handlekommune efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale

område, der skal hjemtage refusionen, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

Kapitel 36

Grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti

§ 214. Den samlede beløbsgrænse udgør en øvre grænse for den samlede kommunale udgift i det pågældende år i opgørelsen af efterreguleringen af den kommunale budgetgaranti efter § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Beskæftigelsesministeriet opgør den endelige beløbsgrænse for kommunerne for et regnskabsår som antallet af personer efter stk. 3 ganget med grænsen efter stk. 2 for 2027 og efter stk. 7. for efterfølgende år. Beløbsgrænsen gælder for de udgifter, der fremgår af stk. 4.

Stk. 2. Den foreløbige grænse fastsættes til 9.767 kr. pr. fuldtidsperson (2026-niveau) i målgruppen, jf. stk. 3, pr. 1. januar 2027. Grænsen pr. fuldtidsperson fastsættes endeligt for 2027 og tilsvarende for efterfølgende år, jf. stk. 7.

Stk. 3. Beregningen af den samlede beløbsgrænse for kommunerne, jf. stk. 1, sker på grundlag af personer, som er omfattet af § 8, nr. 1-4, herunder personer, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 14 eller 6 ugers jobrettet uddannelse efter kapitel 11, samt personer, der deltager i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb og personer i revalideringsordningen, jf. § 220, stk. 12, 17 og 18. Personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, indgår ikke i beregningen. Beskæftigelsesministeriet opgør endeligt antallet af fuldtidspersoner for hele året.

Stk. 4. Beløbsgrænsen, jf. stk. 1, gælder for kommunernes udgifter under ét til partnerskabsaftaler efter § 16, tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 84, udgifter til mentorstøtte efter § 140, undervisningsmateriale efter §§ 145-146 og merudgiftsgodtgørelse efter § 152. Samme beløbsgrænse gælder også for udgifterne til personer omfattet af arbejdspligt efter § 92, som får tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 84, jf. § 93. Beløbsgrænsen vedrører kommunernes reale udgifter efter fratræk af statsrefusion.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeriet offentliggør senest den 1. juli en foreløbig grænse efter stk. 2 for det kommende år. Beskæftigelsesministeriet offentliggør senere den endelige grænse efter stk. 2 for det kommende år.

Stk. 6. En gang årligt den 1. januar reguleres grænsen i stk. 2 med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. Ved den årlige regulering af grænsen i stk. 2 oprundes det regulerede beløb til nærmeste hele beløb. Beløbet før oprunding danner grundlag for kommende års satsregulering.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeriet fastsætter efter reglerne i stk. 1-6 den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 samt den foreløbige og den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2028 og efterfølgende år.

Afsnit XIV

Klageadgang, ikrafttræden m.v.

Kapitel 37

Klageadgang

Klage over kommunens afgørelser

§ 215. Kommunens afgørelser efter loven kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. En klage kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Stk. 3. Ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse efter § 152 kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.

§ 216. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg skal træffe afgørelse i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over kommunens afgørelse vedrører personer omfattet af § 8, nr. 1, og der er tale om klage over kommunens afgørelser vedrørende følgende:

- 1) Tilbud efter kapitel 13-16, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov.
- 2) Henvisninger til arbejde.
- 3) At beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør.

Klage over arbejdsgiverens beregninger ved ansættelse med løntilskud

§ 217. Klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden for personer omfattet af § 8, nr. 1-3, og 5, som er ledige selvforsørgende, kan senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse indbringes for kommunen.

Klage over arbejdsløshedskassens afgørelser

§ 218. Arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, om jobrettet uddannelse efter kapitel 11 og om

befordringsgodtgørelse, kan, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører. §§ 98 og 99 om proceduren for at indsende klage og efterfølgende klageadgang til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Arbejdsløshedskassens afgørelser om, at en person ikke skal være omfattet af mindre indsats, kan, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 3. Arbejdsløshedskassens afgørelser om at fratage en person retten til selvbooking i de første 3 måneder kan senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Kapitel 38

Ikrafttrædelses-, overgangs-, og territorialbestemmelser

§ 219. Loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 2. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024, ophæves.

Stk. 3. Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024, ophæves.

§ 220. Kommunen skal visitere personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der forud for 1. januar 2027 har været omfattet af målgruppen i de hidtil gældende regler i § 6, nr. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, som uddannelsesparate, og som fortsat modtager kontanthjælp, til målgruppen i denne lovs § 8, nr. 2 eller 3, inden den 1. april 2027, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der forud for den 1. januar 2027 har været omfattet af målgruppen i de hidtil gældende regler i § 6, nr. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, som åbenlyst uddannelsesparate, og som fortsat modtager kontanthjælp, omfattes den 1. januar 2027 af målgruppen i denne lovs § 8, nr. 2, medmindre kommunen har vurderet, at personen er omfattet af målgruppen i denne lovs § 8, nr. 3.

Stk. 3. Personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der forud for den 1. januar 2027 har været omfattet af målgruppen i de hidtil gældende regler i § 6, nr. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og som fortsat modtager kontanthjælp, omfattes den 1. januar 2027 af målgruppen i

denne lovs § 8, nr. 3, medmindre kommunen har vurderet, at personen er omfattet af målgruppen i denne lovs § 8, nr. 2.

Stk. 4. Personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 2, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, som forud for den 1. januar 2027 ikke har registreret, hvad de søger job som, skal hurtigst muligt og senest 2 uger efter visitationen som jobparat registrere, hvad de søger job som, jf. denne lovs § 22, stk. 1.

Stk. 5. For personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1 og 2, som forud for den 1. januar 2027 ikke har registreret cv-oplysninger inden for fristen efter de hidtil gældende regler i § 23, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, finder fristen fastsat efter § 23, stk. 1, i den nævnte lov anvendelse.

Stk. 6. For personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1, som den 1. januar 2027 har haft mindre end 3 måneders ledighed, jf. denne lovs § 11, indgår jobsamtaler holdt med arbejdsløsheds-kassen efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, i opgørelsen af jobsamtaler, der skal holdes efter denne lovs kapitel 8, jf. dog stk. 8.

Stk. 7. For personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1-3, som den 1. januar 2027 har haft mindre end 6 måneders ledighed, jf. denne lovs § 11, indgår jobsamtaler holdt med kommunen efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, i opgørelsen af jobsamtaler, der skal holdes efter denne lovs kapitel 8, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. For personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1, som er under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, indgår jobsamtaler holdt med kommunen i de første 3 måneder efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, i opgørelsen hos arbejdsløsheds-kassen i de første 3 måneder. Jobsamtaler holdt med kommunen efter de første 3 måneder og senest efter 6 måneder, indgår i kommunens opgørelse.

Stk. 9. Personer omfattet af denne lov, som forud for den 1. januar 2027 har fået en frist til selvbooking af en jobsamtale efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og som ikke har selvbooket jobsamtalen, skal selvbooke efter reglerne i denne lovs kapitel 8.

Stk. 10. For personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1 og nr. 2, som er ledighedsydelsesmodtagere, og som den 1. januar 2027 ikke har opbrugt retten til jobrettet uddannelse efter § 48 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, medregnes forudgående ledighed, jf. denne lovs § 11, og godkendte kurser forud for den 1. januar 2027 i forbruget af jobrettet uddannelse efter denne lovs § 50. Den jobrettede uddannelse efter denne lovs § 50 skal ligge inden for samme erhvervsgruppe.

Stk. 11. For personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1 og 2, som den 1. januar 2027 har haft mindre end 6 måneders ledighed, jf. denne lovs § 11, medregnes tilbud efter kapitel 11-14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, der er givet i perioden, som tilbud efter reglerne i denne lovs kapitel 17.

Stk. 12. De hidtil gældende regler om jobafklaringsforløb finder anvendelse for personer, som senest den 31. december 2026 har opnået ret til et jobafklaringsforløb efter lov om sygedagpenge eller lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. dog stk. 15 og 16.

Stk. 13. For personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 3, der har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på enten 1 år eller mere i perioden fra den 1. januar 2027 til den 31. december 2027, skal kommunen foretage en afklaring efter denne lovs § 37 senest den 1. januar 2028.

Stk. 14. Staten yder refusion efter bestemmelserne i kapitel 33 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, af refusionsberettigende udgifter til aktiviteter, der er bevilget før den 1. januar 2027, selv om udgifterne først kommer den 1. januar 2027 eller senere, jf. dog stk. 15 og stk. 16.

Stk. 15. For personer omfattet af § 6, nr. 7, 11 og 13, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, der den 31. december 2026 eller tidligere har deltaget i aktiviteter, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter den hidtil gældende refusionsregel i § 195 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion i 2027 eller senere.

Stk. 16. For personer omfattet af § 6, nr. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, der den 31. december 2026 eller tidligere har fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter den hidtil gældende refusionsregel i § 197, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion i 2027 eller senere.

Stk. 17. De hidtil gældende regler om ressourceforløb finder anvendelse for personer, som kommunen senest den 31. januar 2026 har bevilliget ressourceforløb efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer. Det gælder dog ikke de hidtil gældende regler i § 113, stk. 2, i kapitel 19, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 18. De hidtil gældende regler om revalidering finder anvendelse for personer, som kommunen senest den 31. januar 2026 har bevilliget revalidering efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer.

Stk. 19. De hidtil gældende regler om medregning af timer som ansat som vikar i en jobrotation for personer omfattet af arbejdspligt og om jobrotation i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1.

UDKAST

marts 2024 med senere ændringer, finder anvendelse for jobrotationsforløb, som kommunen har bevilget senest den 31. januar 2026. Personer, der ansættes som vikar i et jobrotationsforløb efter den 1. januar 2027, skal opfylde betingelserne for at kunne være omfattet af en af de målgrupper, som er opregnet i de hidtil gældende regler om jobrotation.

Stk. 20. De hidtil gældende regler om refusion i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, finder anvendelse for udgifter til tilbud om uddannelse inden for puljen til uddannelsesløft, udgifter til jobrotationsydelse samt udgifter til løntilskud og partnerskabsaftaler, undervisningsmaterialer og mentorstøtte for visse udlændinge, som kommunen har bevilget revalidering senest den 31. januar 2026.

Stk. 21. § 4 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer, finder anvendelse for kommunerne, til og med den 31. december 2029.

§ 221. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
 - 1.1. *Baggrund for lovforslaget*
 - 1.1.1. *Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen*
 - 1.1.1.1. *Forenkling af målgrupper*
 - 1.1.1.2. *Individuelt tilrettelagt indsats for borgeren*
 - 1.1.1.3. *Mere plads til a-kasser og private aktører*
 - 1.1.1.4. *Fra proceskrav til resultatstyring*
 - 1.2. *Ophævelse af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.*
 - 1.3. *Strukturen i og gennemskrivning af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. *Formål med indsatsen*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.2. *Ansvar for og aktører i indsatsen*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.1.1. *Kommunens ansvar overfor borgerne*
 - 2.2.1.2. *Kommunernes ansvar over for virksomhederne*
 - 2.2.1.3. *Andre aktører*
 - 2.2.1.4. *Arbejdsløshedskasserne*
 - 2.2.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.2.2.1. *Kommunalbestyrelsernes ansvar for borgerne*
 - 2.2.2.2. *Kommunalbestyrelsernes ansvar for virksomhederne*
 - 2.2.2.3. *Andre aktører*

UDKAST

- 2.2.2.4. *Arbejdsløshedskasserne*
- 2.3. *Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.4. *Målgrupper, visitation og tidsperioder*
 - 2.4.1. *Gældende ret*
 - 2.4.1.1. *Målgrupper*
 - 2.4.1.2. *Visitation*
 - 2.4.1.3. *Opgørelse af tidsperioder m.v.*
 - 2.4.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.4.2.1. *Målgrupper*
 - 2.4.2.2. *Visitation*
 - 2.4.2.3. *Opgørelse af tidsperioder m.v.*
- 2.5. *Bistand til jobsøgende og arbejdsgivere*
 - 2.5.1. *Gældende ret*
 - 2.5.1.1. *Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand og vejledning til jobsøgende*
 - 2.5.1.2. *Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand til arbejdsgivere*
 - 2.5.1.3. *Information og vejledning i kommunen*
 - 2.5.1.4. *Tilskud til virksomheder ved partnerskabsaftaler*
 - 2.5.1.5. *Forbud mod bistand under strejke, lockout eller blokade*
 - 2.5.1.6. *Bistand til særlige aktiviteter*
 - 2.5.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.5.2.1. *Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand til jobsøgende*

UDKAST

- 2.5.2.2. *Kommunens og arbejdsløshedskassens bi-stand til arbejdsgivere*
- 2.6. *Tilmelding, brug af joblog, registrering af job m.v.*
 - 2.6.1. *Gældende ret*
 - 2.6.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.6.2.1. *Registrering og tilmelding som jobsøgende*
 - 2.6.2.2. *Dokumentation af jobsøgningsaktiviteter*
 - 2.6.2.3. *Registrering af hvad personen søger job som*
 - 2.6.2.4. *Flytning af bestemmelse om ret til dagpenge-godtgørelse*
- 2.7. *Cv-oplysninger, personkreds, indhold og sene-ste tidspunkt for registrering*
 - 2.7.1. *Gældende ret*
 - 2.7.1.1. *Personkreds og formål*
 - 2.7.1.2. *Cv-oplysningernes indhold*
 - 2.7.1.3. *Tidspunkt for registrering af cv-oplysninger*
 - 2.7.1.3.1. *Personer, der skal have en frist for registre-ring af cv-oplysninger*
 - 2.7.1.3.2. *Personer, der ikke har en frist for registrering af cv-oplysninger*
 - 2.7.1.3.3. *Fyldestgørende cv-oplysninger*
 - 2.7.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.7.2.1. *Personkreds og formål*
 - 2.7.2.2. *Cv-oplysningernes indhold*
 - 2.7.2.3. *Tidspunkt for registrering af cv-oplysninger*
 - 2.7.2.4. *Bistand med at registrere cv-oplysninger og adgang til dem*
- 2.8. *Mere fleksible kontaktforløb*
 - 2.8.1. *Gældende ret*
 - 2.8.1.1. *Målgrupper for kontaktforløbet*
 - 2.8.1.2. *Formål med og indhold i kontaktforløbet*

UDKAST

- 2.8.1.3. *Uddannelsespålæg*
- 2.8.1.4. *Jobrettet indsats for kontanthjælpsmodtagere*
- 2.8.1.5. *Jobsamtaler inden for de første 6 måneder*
- 2.8.1.6. *Tidspunktet for første jobsamtale*
- 2.8.1.7. *Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtaler*
- 2.8.1.8. *Jobsamtaler efter de første 6 måneder*
- 2.8.1.9. *Ret til jobsamtaler*
- 2.8.1.10. *Jobsamtalernes form*
- 2.8.1.11. *Selvbooking*
- 2.8.1.12. *Koordinerende sagsbehandler*
- 2.8.1.13 *Brug af anden aktør til ledige fleksjobvisitere*
- 2.8.1.14. *Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner*
- 2.8.1.15. *Samtale og vurdering af uddannelsesmuligheder i forbindelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring*
- 2.8.1.16. *Bemyndigelsesbestemmelse om kontaktforløbet*
- 2.8.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.8.2.1. *Målgrupper for og indholdet i kontaktforløbet*
- 2.8.2.2. *Afskaffelse af uddannelsespålæg og jobrettet indsats*
- 2.8.2.3. *Antallet af jobsamtaler*
- 2.8.2.3.1. *Jobsamtaler i de første 6 måneder*
- 2.8.2.3.2. *Tidspunktet for første jobsamtale*
- 2.8.2.3.3. *Jobsamtaler efter de første 6 måneder*
- 2.8.2.3.4. *Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtaler*
- 2.8.2.5. *Ret til jobsamtaler*
- 2.8.2.6. *Jobsamtalernes form*
- 2.8.2.7. *Selvbooking*

UDKAST

- 2.8.2.8. *Afskaffelse af retten til en koordinerende sagsbehandler*
- 2.8.2.9. *Afskaffelse af retten til brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede*
- 2.8.2.10. *Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner*
- 2.8.2.11. *Samtale og vurdering af uddannelsesmuligheder i forbindelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring*
- 2.8.2.12. *Bemyndigelsesbestemmelse om kontaktforløbet*
- 2.9. *Afklaring, sundhedsfaglig rådgivning og vurdering m.v.*
 - 2.9.1. *Gældende ret*
 - 2.9.1.1. *Afklaring*
 - 2.9.1.2. *Beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde*
 - 2.9.1.3. *Sundhedsfaglig rådgivning og vurdering*
 - 2.9.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.9.2.1. *Årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet*
 - 2.9.2.1.1. *Indfasning*
 - 2.9.2.2. *Beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde*
 - 2.9.2.3. *Sundhedsfaglig rådgivning og vurdering*
- 2.10. *Planer*
 - 2.10.1. *Gældende ret*
 - 2.10.1.1. *»Min Plan«*
 - 2.10.1.2. *Rehabiliteringsplanens indsatsdel*
 - 2.10.1.3. *Helhedsorienteret plan*
 - 2.10.1.4. *Bemyndigelsesbestemmelser om planer m.v.*
 - 2.10.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

UDKAST

- 2.10.2.1. *Planen*
- 2.10.2.2. *Indholdet af planen*
- 2.10.2.3. *Helhedsorienteret plan*
- 2.10.2.4. *Bemyndigelsesbestemmelse om planer m.v.*
- 2.11. *Jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtager*
 - 2.11.1. *Gældende ret*
 - 2.11.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.12. *Generelle betingelser for tilbud*
 - 2.12.1. *Gældende ret*
 - 2.12.1.1. *Tilbudstyper*
 - 2.12.1.2. *Overordnede betingelser for tilbud*
 - 2.12.1.3. *Formålet med tilbud*
 - 2.12.1.4. *Ophør af tilbud*
 - 2.12.1.5. *Bemyndigelsesbestemmelser m.v. om tilbud*
 - 2.12.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.12.2.1. *Tilbudstyper*
 - 2.12.2.2. *Overordnede betingelser for tilbud*
 - 2.12.2.3. *Formålet med tilbud*
 - 2.12.2.4. *Ophør af tilbud*
 - 2.12.2.5. *Bemyndigelsesbestemmelser m.v. om tilbud*
- 2.13. *Virksomhedspraktik*
 - 2.13.1. *Gældende ret*
 - 2.13.1.1. *Målgruppen for virksomhedspraktik*
 - 2.13.1.2. *Formålet med virksomhedspraktik*
 - 2.13.1.3. *Varighed af virksomhedspraktik*
 - 2.13.1.4. *Ydelser*
 - 2.13.1.5. *Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren og konkurrenceforvridning*
 - 2.13.1.6. *Bemyndigelsesbestemmelse om virksomhedspraktik*

UDKAST

- 2.13.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.13.2.1. *Målgruppen for virksomhedspraktik*
- 2.13.2.2. *Formålet med virksomhedspraktik*
- 2.13.2.3. *Varighed af virksomhedspraktik*
- 2.13.2.4. *Ydelser*
- 2.14. *Ansættelse med løntilskud*
- 2.14.1. *Gældende ret*
- 2.14.1.1. *Målgruppen for ansættelse med løntilskud*
- 2.14.1.2. *Formål med ansættelsen med løntilskud*
- 2.14.1.3. *Varighed af ansættelse med løntilskud*
- 2.14.1.4. *Krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v.*
- 2.14.1.5. *Løn- og ansættelsesvilkår*
- 2.14.1.6. *Ansættelse hos private arbejdsgivere*
- 2.14.1.7. *Ansættelse hos offentlige arbejdsgivere*
- 2.14.1.8. *Særlige regler for førtidspensionister*
- 2.14.1.9. *Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet*
- 2.14.1.10. *Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning*
- 2.14.1.11. *Midlertidig særlig løntilskudsordning for langtidsledige seniorer*
- 2.14.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.14.2.1. *Målgruppen for ansættelse med løntilskud*
- 2.14.2.2. *Formål med ansættelsen med løntilskud*
- 2.14.2.3. *Varighed af ansættelse med løntilskud*
- 2.14.2.4. *Krav om forudgående periode med offentlig forsørgelsesydelse m.v.*
- 2.14.2.5. *Løn- og ansættelsesvilkår*
- 2.14.2.6. *Ansættelse hos private arbejdsgivere*
- 2.14.2.7. *Ansættelse hos offentlige arbejdsgivere*
- 2.14.2.8. *Særlige regler for førtidspensionister*

UDKAST

- 2.14.2.9. *Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet*
- 2.14.2.10. *Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning*
- 2.14.2.11. *Midlertidig særlig løntilskudsordning for langtidsledige seniorer*
- 2.15. *Nytteindsats*
 - 2.15.1. *Gældende ret*
 - 2.15.1.1. *Målgruppen for nytteindsats*
 - 2.15.1.2. *Formålet med nytteindsats*
 - 2.15.1.3. *Indholdet af nytteindsats*
 - 2.15.1.3.1. *Nytteindsats som servicearbejde for borgere*
 - 2.15.1.3.2. *Ikke mulighed for nytteindsats hvor man senest har været ansat*
 - 2.15.1.4. *Forholdet til de generelle regler for lønmodtagere*
 - 2.15.1.5. *Ydelser*
 - 2.15.1.6. *Inddragelse af tillidsrepræsentant*
 - 2.15.1.7. *Særligt tilrettelagt nytteindsats*
 - 2.15.1.8. *Konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne*
 - 2.15.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.15.2.1. *Målgruppen for nytteindsats*
 - 2.15.2.2. *Formålet med nytteindsats*
 - 2.15.2.3. *Indholdet af nytteindsats*
 - 2.15.2.4. *Forholdet til de generelle regler for lønmodtagere*
 - 2.15.2.5. *Ydelser*
 - 2.15.2.6. *Inddragelse af tillidsrepræsentant*
 - 2.15.2.7. *Særligt tilrettelagt nytteindsats*
 - 2.15.2.8. *Konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne*

UDKAST

- 2.16. *Vejledning og opkvalificering*
 - 2.16.1. *Gældende ret*
 - 2.16.1.1. *Ordinær uddannelse*
 - 2.16.1.2. *Øvrig vejledning og opkvalificering*
 - 2.16.1.3. *Formålet med vejledning og opkvalificering*
 - 2.16.1.4. *Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser samt realkompetencevurdering*
 - 2.16.1.5. *Konkurrenceforvridning*
 - 2.16.1.6. *Studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser*
 - 2.16.1.7. *Den regionale uddannelsespulje*
 - 2.16.1.8. *Ret til uddannelsesløft for dagpengemodtagere*
 - 2.16.1.9. *Pulje til uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv*
 - 2.16.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.17. *Ret og pligt til tilbud for dagpenge-, kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere*
 - 2.17.1. *Gældende ret*
 - 2.17.1.1. *Ret og pligt til tilbud for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere*
 - 2.17.1.2. *Pligt til tilbud for dagpengemodtagere*
 - 2.17.1.3. *Pligt til tilbud for kontanthjælpsmodtagere*
 - 2.17.1.4. *Ret og pligt til tilbud for dagpengemodtagere og job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere*
 - 2.17.1.5. *Ledighedsydelsesmodtageres pligt til tilbud*
 - 2.17.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.18. *Arbejdspligt*
 - 2.18.1. *Gældende ret*
 - 2.18.1.1. *Målgruppen for og omfanget af arbejdspligten*
 - 2.18.1.2. *Arbejdspligtens indhold*

UDKAST

- 2.18.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.19. *Mindre indsats*
- 2.19.1. *Gældende ret*
- 2.19.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.20. *Fleksjob m.v.*
- 2.20.1. *Gældende ret*
- 2.20.1.1. *Jobafklaringsforløb*
- 2.20.1.1.1. *Målgruppe*
- 2.20.1.1.2. *Indsats*
- 2.20.1.1.3. *Varighed*
- 2.20.1.2. *Fleksjob*
- 2.20.1.2.1. *Målgruppe*
- 2.20.1.2.2. *Indhold*
- 2.20.1.2.3. *Visitation*
- 2.20.1.2.4. *Fastholdelsesfleksjob*
- 2.20.1.2.5. *Midlertidige fleksjob*
- 2.20.1.2.6. *Løbende opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status*
- 2.20.1.2.7. *Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet*
- 2.20.1.2.8. *Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob*
- 2.20.1.3. *Fleksløntilskud*
- 2.20.1.3.1. *Beregning af fleksløntilskud m.v.*
- 2.20.1.3.2. *Fleksløntilskud under ferie, sygdom og barsel m.v.*
- 2.20.1.3.3. *Tilbagebetalingsregler af fleksløntilskud*
- 2.20.1.3.4. *Bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om fleksløntilskud*
- 2.20.1.4. *Støtte i form af tilskud til selvstændige erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne fra den 1. januar 2013*

UDKAST

- 2.20.1.4.1. *Visitation og betingelser for at modtage støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende*
- 2.20.1.4.2. *Beregning og udbetaling af tilskud*
- 2.20.1.5. *Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.*
- 2.20.1.6. *Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013*
- 2.20.1.7. *Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013*
- 2.20.1.8. *Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension og den obligatoriske pensionsordning*
- 2.20.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.20.2.1. *Afskaffelse af jobafklaringsforløb*
 - 2.20.2.2. *Fleksjob*
 - 2.20.2.3. *Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob*
 - 2.20.2.4. *Fleksløntilskud*
 - 2.20.2.5. *Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne*
 - 2.20.2.6. *Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.*
 - 2.20.2.7. *Bidrag til ATP og den obligatoriske pensionsopsparing*
- 2.21. *Voksenlærlingeordningen - tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne*
 - 2.21.1. *Gældende ret*
 - 2.21.1.1. *Målgrupper og betingelser for voksenlærlinge*
 - 2.21.1.2. *Målgrupper, sats og tilskudsperiode*
 - 2.21.1.3. *Tilskud*

UDKAST

- 2.21.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.21.2.1. *Målgrupper og betingelser for voksenlærlinge*
- 2.21.2.2. *Tilskud*
- 2.21.2.3. *Bemyndigelsesbestemmelsen*
- 2.22. *Pulje til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser*
- 2.22.1. *Gældende ret*
- 2.22.1.1. *Pulje til opkvalificering*
- 2.22.1.2. *Opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser*
- 2.22.1.3. *Andre initiativer ved større afskedigelser*
- 2.22.1.4. *Større afskedigelser*
- 2.22.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.23. *Mentorstøtte*
- 2.23.1. *Gældende ret*
- 2.23.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.24. *Hjælpemidler*
- 2.24.1. *Gældende ret*
- 2.24.1.1. *Hjælpemidler under tilbud*
- 2.24.1.2. *Hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.*
- 2.24.1.3. *Hjælpemidler til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob*
- 2.24.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.25. *Befordringsgodtgørelse m.v.*
- 2.25.1. *Gældende ret*
- 2.25.1.1. *Befordringsgodtgørelse ved deltagelse i tilbud*
- 2.25.1.2. *Merudgiftsgodtgørelse*
- 2.25.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

UDKAST

- 2.26. *Forsøg*
 - 2.26.1. *Gældende ret*
 - 2.26.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.27. *Arbejdsmarkedsrådet*
 - 2.27.1. *Gældende ret*
 - 2.27.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.28. *De regionale beskæftigelsesråd*
 - 2.28.1. *Gældende ret*
 - 2.28.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.29. *Understøttelse af og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen m.v.*
 - 2.29.1. *Gældende ret*
 - 2.29.1.1. *Staten*
 - 2.29.1.2. *Opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen*
 - 2.29.1.3. *Fokusrevision*
 - 2.29.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.29.2.1. *Staten*
 - 2.29.2.2. *Opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen*
 - 2.29.2.3. *Fokusrevision*
- 2.30. *De statslige it-systemer på beskæftigelsesområdet*
 - 2.30.1. *Gældende ret*
 - 2.30.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.31. *Dataansvar*
 - 2.31.1. *Gældende ret*
 - 2.31.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

UDKAST

- 2.32. *Indberetning*
- 2.32.1. *Gældende ret*
- 2.33. *Udveksling og videregivelse af oplysninger*
- 2.33.1. *Gældende ret*
- 2.33.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.34. *Kunstig intelligens*
- 2.34.1. *Gældende ret*
- 2.34.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.35. *Kontrol*
- 2.35.1. *Gældende ret*
- 2.35.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.36. *Digital kommunikation*
- 2.36.1. *Gældende ret*
- 2.36.1.1. *Digital kommunikation mellem kommunen og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen*
- 2.36.1.2. *Digital kommunikation mellem kommunen og arbejdsgivere*
- 2.36.1.2.1. *Oprettelse af pladser*
- 2.36.1.2.2. *Udbetaling af tilskud*
- 2.36.1.2.3. *Digitale meddelelser m.v. uden underskrift, afsender oplysninger og tidspunkt for modtagelse*
- 2.36.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.36.2.2. *Digital kommunikation mellem kommunen og arbejdsgivere*
- 2.36.2.3. *Digitale meddelelser m.v. uden underskrift, afsender oplysninger og tidspunkt for modtagelse*
- 2.37. *Regulering, udbetaling af ydelser, erstatning, tilsyn m.v.*

UDKAST

- 2.37.1. *Gældende ret*
 - 2.37.1.1. *Regulering og beregning af tilskud og ydelser*
 - 2.37.1.2. *Beregning, udbetaling og tilbagebetaling m.v. af tilskud og ydelser*
 - 2.37.1.3. *Erstatning ved tilskadekomst under deltagelse i tilbud eller ved skade forvoldt af en person under tilbud*
- 2.37.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.37.2.1. *Regulering og beregning af tilskud og ydelser*
 - 2.37.2.2. *Bemyndigelsesbestemmelser om beregning, udbetaling, tilbagebetaling m.v.*
 - 2.37.2.3. *Bemyndigelsesbestemmelser om erstatning i forbindelse med tilbud*
- 2.38. *Statens refusion til kommunerne og kommunernes medfinansiering*
 - 2.38.1. *Gældende ret*
 - 2.38.1.1. *Kommunens administrative udgifter*
 - 2.38.1.2. *Refusion af driftsudgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.*
 - 2.38.1.3. *Refusion af udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb (den regionale uddannelsespulje)*
 - 2.38.1.4. *Refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft (uddannelsesløft for dagpengemodtagere)*
 - 2.38.1.5. *Refusion af udgifter til uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller folgeerhverv*
 - 2.38.1.6. *Refusion af udgifter til kortvarige kurser, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse m.v.*

UDKAST

- 2.38.1.7. *Kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse udbetalt af arbejdsløshedskasser til dagpengemodtagere*
- 2.38.1.8. *Refusion af udgifter til løntilskud til førtidspensionister*
- 2.38.1.9. *Refusion af udgifter til fleksjob*
- 2.38.1.10 *Refusion af udgifter til voksenlærlinge*
- 2.38.1.11. *Refusion af udgifter til visse udlændinge med særlige forhold*
- 2.38.1.12. *Forskudsrefusion*
- 2.38.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.38.2.1. *Kommunens administrative udgifter*
- 2.38.2.2. *Refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.*
- 2.38.2.3. *Refusion af udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede kurser (den regionale uddannelsespulje)*
- 2.38.2.4. *Refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft (uddannelsesløft for dagpengemodtagere)*
- 2.38.2.5. *Refusion af udgifter til uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv*
- 2.38.2.6. *Refusion af udgifter til kortvarige kurser, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse m.v.*
- 2.38.2.7. *Kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse udbetalt af arbejdsløshedskasser til dagpengemodtagere*
- 2.38.2.8. *Refusion af udgifter til løntilskud til førtidspensionister*
- 2.38.2.9. *Refusion af udgifter til fleksjob*
- 2.38.2.10. *Refusion af udgifter til voksenlærlinge*

UDKAST

- 2.38.2.11. *Refusion af udgifter til visse udlændinge med særlige forhold*
- 2.38.2.12. *Forskudsrefusion*
- 2.39. *Grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti*
 - 2.39.1. *Gældende ret*
 - 2.39.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.40. *Klageadgang*
 - 2.40.1. *Gældende ret*
 - 2.40.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 3. *Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven og webtilgængelighed*
 - 3.1. *Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven*
 - 3.2. *Digital kommunikation set i forhold til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven*
 - 3.2.1. *Digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsløshedskassen og borgere*
 - 3.2.2. *Digital kommunikation ved ansøgning om oprettelse af løntilskudspladser m.v. og anmodning om udbetaling af tilskud*
 - 3.3. *Webtilgængelighed*
 - 3.4. *Kunstig intelligens*
- 4. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 4.1. *Økonomiske konsekvenser*
 - 4.1.1. *Forenkling af målgrupper*
 - 4.1.1.1. *Opgørelse af tidsperioder m.v.*
 - 4.1.1.2. *Ophævelse af retten til brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede*
 - 4.1.1.3. *Refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.*
 - 4.1.2. *Individuelt tilrettelagt indsats for borgeren*

- 4.1.2.1. *Årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet*
- 4.2. *Implementeringskonsekvenser*
- 4.2.1. *Principperne om digitaliseringsklar lovgivning*
- 5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
- 7. *Miljø- og naturmæssige konsekvenser*
- 8. *Forholdet til EU-retten*
- 9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

1.1. Baggrund for lovforslaget

1.1.1. Aftale om en reform af beskæftigelsesindsatsen

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Liberal Alliance, Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre indgik den 9. april 2025 ”Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen – Mere værdighed, større frihed og færre regler”.

Aftalepartierne er enige om at reformere beskæftigelsesindsatsen, så den enkelte borger sættes i fokus, så sagsbehandlere får en reel mulighed for at bruge deres faglighed, og så udgifterne reduceres med 2,8 mia. kr. i 2030 og varigt. Aftalepartierne ønsker at give mere frihed til borgere, der kan selv, og møder udsatte borgere med en højere grad af tillid og værdighed.

Endvidere er aftalepartierne enige om, at hovedmålet med den aktive beskæftigelsesindsats fortsat er at understøtte den lediges vej tættere på job og matche samfundets og virksomhedernes behov for kvalificeret arbejdskraft. For nogle ledige vil det dreje sig om fuldtidsjobs, mens nyere erfaringer peger på, at småjobs og få lønnede timer kan være med til at bane vejen for, at mere udsatte borgere hjælpes ind på arbejdsmarkedet. For at matche fremtidens arbejdsmarked og kompetencebehov, skal ledige kunne få uddannelse og blive opkvalificeret som led i beskæftigelsesindsatsen. Det er samtidig vigtigt, at kommunerne også fremover har fokus på arbejdsmarkedets behov og de enkelte virksomheders efterspørgsel på arbejdskraft, når de tilrettelægger beskæftigelsesindsatsen.

Fremtidens beskæftigelsesindsats skal bygge på frisættelse, forenkling og værdighed. Kravet om jobcenter i kommunen skal afskaffes, og kommunerne skal have *frihed* til at organisere indsatsen efter lokale forhold. Akasser og private leverandører skal spille en større rolle, og ledige borgere

skal have mere indflydelse på deres vej tilbage til job. Beskæftigelsesindsatsen skal *forenkles* ved at afskaffe ressourcetunge ordninger og fokusere på de indsatser, der giver mening for borgeren, og som virker. Mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt, og borgere skal fremover til ca. en halv million færre samtaler i kommuner og a-kasser. Udsatte og syge borgere skal mødes med *værdighed*.

Aftalen bygger på en række anbefalinger fra *Ekspertgruppen for fremtidens beskæftigelsesindsats* og tager udgangspunkt i seks grundelementer:

- Forenkling af målgrupper
- Individuelt tilrettelagt indsats for borgerne
- Værdigt sanktionssystem i balance
- Afskaffelse af jobcenterregimet og frihed i organisering
- Mere plads til a-kasser og private aktører
- Fra proceskrav til resultatstyring

Med lov nr. [X], lov nr. [X] og lov nr. [X] blev den første del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af ”Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen – Mere værdighed, større frihed og færre regler” udmøntet. Lov nr. [X] trådte i kraft den 1. februar 2026, dog træder visse elementer i kraft den 1. juli 2026, og lov nr. [X] samt [X] trådte i kraft den 1. januar 2026. Lovene udmønter de aftalte elementer om:

- Mere fleksible kontaktførelser og tilbud.
- Afskaffelse af ressourceforløb.
- Afskaffelse af særlig støtte.
- Afskaffelse af revalidering.
- Afskaffelse af ret til mentor ved overgang til uddannelse.
- Afskaffelse af obligatorisk læse-, skrive- og regnetest.
- Afskaffelse af puljen til uddannelsesløft.
- Afskaffelse af jobrotation.
- Sygemeldte fra beskæftigelse ud af beskæftigelsesindsatsen.
- Afskaffelse af kravet om jobcentre og kommunal frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen, herunder understøttelse af arbejdsmarkedets behov og krav om én indgang for virksomheder i kommunerne.
- Kommunalpolitisk forankring af beskæftigelsesindsatsen i overgangen til en ny organisering.
- Fri organisering af den tværfaglige indsats og afskaffelse af rehabiliteringsteams.
- Ensartet sundhedsfaglig rådgivning og vurdering.
- Afskaffelse af skærpet tilsyn.
- Forenkling af den statslige rolle.
- Afskaffelse af statslige puljer.
- Bedre sammenhæng mellem private og offentlige selvbetjeningsløsninger.
- Hjælp til virksomhedsindsats og bæredygtighedsrapportering gennem data.

- Hjemmel til brug af kunstig intelligens i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings og kommunernes opgaver.
- Statslige finansieringsgrænser for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte m.v.
- Harmonisering af regler om udbetaling af forsørgelsesydelse i retspsykiatrien.

I dette lovforslag er ændringerne som følge af lovene i den første del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning indarbejdet som gældende ret.

Dette lovforslag indgår i den anden del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af ”Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen – Mere værdighed, større frihed og færre regler”. Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge og forskellige andre love (Konsekvenser som følge af ny lov om beskæftigelsesindsats m.v.) og det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktions-system i balance, ny reduceret sygedagpengesats, fleksløn tilskud medfører ikke modregning i ægtefællens pension m.v.).

Dette lovforslag udmønter de elementer, der fremgår af de følgende afsnit.

1.1.1.1. Forenkling af målgrupper

Aftalepartierne er enige om, at borgerne skal have en sammenhængende indsats i beskæftigelsessystemet, der er baseret på den enkeltes behov og ikke bureaukratiske benspænd. Derfor skal fremtidens beskæftigelsesindsats baseres på en ny og mere enkel målgruppestruktur, hvor antallet af målgrupper reduceres fra de 13 til kun fem målgrupper. En forenklet målgruppestruktur skal give et mindre komplekst system og en mere sammenhængende indsats for de mange borgere, som i dag skifter mellem målgrupperne i beskæftigelsesindsatsen. Samtidig giver det mulighed for at sanere i særregler og ensrette kravene, så der frigives tid for både borgere og sagsbehandlere uden at gå på kompromis med jobfokus. Derfor er der indgået aftale om følgende forenklinger af målgrupper:

- Borgere skal mødes som parate til at tage et job
- Individuelt fokus i uddannelsesindsatsen for unge
- Borgere skal have deres indsats på samme ydelse

1.1.1.2. Individuelt tilrettelagt indsats for borgeren

Aftalepartierne er enige om, at borgere længere fra arbejdsmarkedet skal udvises større tillid, uden der er nogen, som bliver overladt til sig selv. Fagligheden og initiativretten skal gives tilbage til sagsbehandlerne. En lang række proceskrav afskaffes, og kommunerne får dermed bedre muligheder

for at give den individuelle og koordinerende indsats, som kommunerne er forpligtet til. Der er derfor enighed om, at lovgivningen skal være lettere at finde rundt i for borgere og sagsbehandlere.

Følgende elementer indgår ikke i dette lovforslag, da de ikke kræver lovændring:

- Ungeløftet styrkes og gøres permanent
- Sociale investeringer til indsatser målrettet udsatte unge og seniorer
- Udvidelse af retten til uddannelsesløft på 110 pct. dagpenge
- Styrket beskæftigelsesfaglighed og opkvalificering af sagsbehandlere og ledere

Om ungeløftet kan oplyses, at aftalepartierne er enige om at afsætte i alt 100 mio. kr. årligt fra 2026-2035 og herefter 150 mio. kr. årligt til at styrke Ungeløftet og investere i udsatte unge ved at styrke udbredelsen af initiativerne Individuelt Planlagt job og uddannelse med Støtte (IPS) og Flere unge skal med. IPS er en veldokumenteret metode, som hjælper unge med svær psykisk sygdom eller i mental mistrivsel til at få fodfæste på arbejdsmarkedet eller til at tage en uddannelse. Målgruppen følger den fastsatte målgruppe i Ungeløftet, som er 15-29 årige uden uddannelse eller beskæftigelse, herunder selvforsørgende unge. Med aftale om Ungeløftet er der etableret et nationalt partnerskab, der består af centrale samfundsaktører, der er villige til at spille ind, tage ansvar og hjælpe med at bane vejen for at de unge kan blive en del af arbejdsfællesskabet. Partnerskabet skal forankres i hele landet gennem lokale partnerskabsaftaler med kommuner, lokale virksomheder, civilsamfundsorganisationer mv.

1.1.1.3. Mere plads til a-kasser og private aktører

Aftalepartierne er enige om, at borgere skal have mere indflydelse på deres ledighedsforløb, da borgere selv kan træffe valg i overensstemmelse med deres ønsker og behov. A-kasser og private leverandører skal spille en større rolle i beskæftigelsesindsatsen.

Aftalepartierne er derfor enige om et forsøg med frit valg af leverandør de første fire måneder af ledighedsforløbet. Borgere tættest på arbejdsmarkedet skal have mere indflydelse på deres eget forløb. Derfor får udvalgte dagpengemodtagere frit valg til et kontaktforsøg hos enten kommunen, a-kassen eller en anden aktør (f.eks. private leverandører, civilorganisationer, m.v.) de første fire ledigheds måneder i en treårig forsøgsperiode. I forsøgsordningen vil den valgte aktør have ansvar for at afholde samtaler med den ledige borger og eventuelt indstille til tilbud hos kommunen. Der vil blive foretaget en effektevaluering, som estimerer de beskæftigelsesmæssige effekter, og en evaluering af borgernes og aktørernes erfaringer og tilfredshed.

Endvidere er der enighed om et forsøg med udvidelse af a-kassernes ansvar fra tre til de første fire måneder. A-kasserne kender deres medlemmer og de brancher, de arbejder i. Derfor får udvalgte dagpengemodtagere mulighed for at have deres kontaktføreløb hos a-kasserne de første fire ledigheds måneder i en treårig forsøgsperiode. I forsøgsordningen vil a-kasserne få ansvar for at afholde samtaler. Der vil blive foretaget en effektevaluering, som estimerer de beskæftigelsesmæssige effekter, og en evaluering af borgernes og aktørernes erfaringer og tilfredshed.

Derudover er der enighed om at reducere adgangsbarrierer i beskæftigelsesindsatsen for andre aktører. Med lovforslaget udvides muligheden for, at kommuner og arbejdsløsheds-kasser kan stille egne selvbetjeningsløsninger til rådighed for obligatoriske registreringer i beskæftigelsesindsatsen.

1.1.1.4. Fra proceskrav til resultatstyring

Aftalepartierne er enige om, at aktører på beskæftigelsesområdet skal have fokus på, at flest mulige borgere kommer i job eller uddannelse. Styringen af beskæftigelsesindsatsen skal være drevet af resultatstyring frem for proceskrav:

- Indførelse af ny resultatbaseret opfølgning, hvor kommuner og arbejdsløsheds-kasser i højere grad måles på deres resultater frem for på proceskrav, så den statslige opfølgning kommer til at understøtte indsatsen for at få flest mulige i job eller uddannelse.

1.2. Ophævelse af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Aftalepartierne er enige om, at organiseringen af den aktive beskæftigelsesindsats i højest mulig grad skal ske på baggrund af borgernes og de lokale virksomheders behov samt med mindst muligt bureaukrati. Beskæftigelsesindsatsen skal fortsat være kommunalt forankret, men friere rammer for organiseringen af beskæftigelsesindsatsen skal give bedre mulighed for, at kommunen kan sammentænke forløb og indsatser på tværs af forvaltninger og fagligheder. Dermed vil den enkelte borger opleve en mere sammenhængende indsats.

Aftalepartierne er enige om, at den gældende lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. (organiseringsloven) skal ophæves, så der ikke længere er en selvstændig organiseringslov på beskæftigelsesområdet. Andre regler i organiseringsloven kan flyttes til andre love. Det gælder f.eks. regler om blandt andet a-kassers ansvar for kontaktføreløbet for egne medlemmer inden for de første tre måneders ledighed, dataansvar, indberetning og udveksling og videregivelse af oplysninger.

Med lov nr. [X] blev bl.a. kravet om jobcentre afskaffet. I forlængelse heraf foreslås det at ophæve lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. i dette lovforslag. Samtidig indeholder dette lovforslag de tilbageværende regler i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. De tilbageværende regler vil derfor fremgå af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt andre relevante love.

1.3. Strukturen i og gennemskrivning af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. er skrevet forfra i ét samlet lovforslag, der gør det lettere at forstå og administrere efter for kommunen, arbejdsløshedskassen m.v. Lovforslaget indeholder en ny retning for beskæftigelsesindsatsen ved bl.a. i højere grad at sætte de overordnede rammer for indsatsen med færre målgrupper og større frihed til, at indsatsen tilrettelægges efter den enkelte persons behov med større fleksibilitet for kommunen og arbejdsløshedskassen og rum til sagsbehandlingens faglighed. Lovforslaget indeholder i forhold til de gældende love derfor i højere grad overordnede regler og færre detailregler. Mængden af forskellige regler og særregler reduceres væsentligt i lovforslaget, hvor særkrav og særmuligheder på tværs af målgrupper reduceres. Det kommer f.eks. til udtryk i færre formålsbestemmelser i lovforslaget, og at der ved sammenlægning af målgrupper som f.eks. jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere så vidt muligt gælder de samme regler inden for den nye målgruppe. Ens regler, der fremgår flere steder, f.eks. i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik, reduceres for at forenkle reglerne. Derudover er der foretaget en række sproglige justeringer og tydeliggørelser, som ikke i sig selv har indholdsmæssig betydning.

Lovforslaget indeholder i lighed med de gældende regler en række bemyndigelser til, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler ved bekendtgørelse. Bemyndigelserne er i forhold til de gældende regler mere overordnede, hvor eksempler på udnyttelsen af bemyndigelsen alene fremgår af bemærkningerne i lovforslaget for at forenkle, ensrette og forkorte reglerne. Der er få tilfælde, hvor bemyndigelserne bliver bredere i forhold til de gældende bemyndigelser. Det drejer sig f.eks. om bemyndigelserne vedrørende kontaktforløbet og indhold i cv-oplysninger. Der er tale om forholdsvist begrænsede udvidelser af bemyndigelserne, og der er ikke tiltænkt at fastsætte andre regler ved bekendtgørelse end i dag.

Lovforslaget er opbygget således, at det primært afspejler en typisk vej gennem beskæftigessystemet fra personens første henvendelse og frem til ordinær beskæftigelse. Det vil sige, at opbygningen afspejler, at personen først henvender sig i kommunen eller arbejdsløshedskassen, visitation, registrering og tilmelding, personen får et kontaktforløb, planer og indsatser m.v.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Formål med indsatsen

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at formålet med loven er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at

- 1) bistå jobsøgende med at finde job,
- 2) bistå private og offentlige arbejdsgivere med en virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere, fastholdelse af arbejdskraft og etablering af én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats,
- 3) bistå personer, der har behov for en indsats til at opnå eller fastholde et job, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats med henblik på varig tilknytning til arbejdsmarkedet og hel eller delvis selvforsørgelse,
- 4) bistå unge, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, med en individuel og målrettet indsats med henblik på, at den unge kan gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Formålsbestemmelsen fastslår, at beskæftigelsesindsatsen overordnet skal bidrage til et velfungerende arbejdsmarked, og hensigten er både at bistå jobsøgende uden behov for en særlig indsats, og personer, med behov for en beskæftigelsesrettet indsats, med enten at opnå eller bevare arbejde og selvforsørgelse, og dels at bistå arbejdsgivere med at rekruttere ledige eller fastholde arbejdskraft. For unge uden uddannelse er formålet at understøtte, at vejen til arbejde og selvforsørgelse går via uddannelse.

Bistanden i nr. 1 til at bistå jobsøgende med at finde job kan f.eks. være målrettede og effektive match samt at informere og vejlede om muligheder for job og uddannelse, cv-oplysninger og andre aktiviteter. Bistanden kan også bestå af de indsatser og tilbudsmuligheder, som fremgår af loven.

Det fremgår af nr. 2, at formålet med loven også er at bistå private og offentlige arbejdsgivere med en virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere, fastholdelse af arbejdskraft og etablering af én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats. Dermed har virksomhederne én klar og tydelig adgangskanal til virksomhedsservicen i hver kommune, og dermed en tydelig indgang i forhold til virksomhedernes rekruttering af arbejdskraft.

Nr. 3 drejer sig om personer, der har behov for en egentlig indsats for at opnå eller fastholde et job, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen. Disse personer kan få en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet

indsats med henblik på varig tilknytning til arbejdsmarkedet og hel eller delvis selvforsørgelse. Bestemmelsen omfatter alle personer, som har behov for en indsats, der ligger ud over bistanden til at finde et arbejde for jobsøgende efter nr. 1. Indsatsen afhænger af målgruppen.

For unge er formålet i nr. 4 at bistå med en individuel og målrettet uddannelsesrettet indsats til kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse samt til dagpengemodtagere under 25 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse og uden forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, som ifølge kommunens vurdering vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Indsatsen gives med henblik på, at den unge kan gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår, f.eks. su.

Det fremgår af lovens § 1, stk. 2, at for personer, som har brug for en indsats, skal indsatsen tilrettelægges med henblik på varig arbejdsmarkedstilknytning, og således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens forudsætninger og behov og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. Indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale og sundhedsmæssige indsatser.

Hensigten er, at der for den enkelte person skal gives den indsats, der er mest effektiv i forhold til, at personen så vidt muligt opnår selvforsørgelse ved at arbejde eller følge en uddannelse på almindelige vilkår. For udsatte personer vil der fortsat kunne være behov for længerevarende og sammenhængende forløb. Forslaget har således til hensigt at understøtte, at alle får den individuelt tilrettelagte indsats, de har behov for, så ingen forbliver i beskæftigelsessystemet længere tid end nødvendigt.

At indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale- og sundhedsmæssige indsatser betyder, at personer, der har behov for det, skal have en sammenhængende indsats, hvor indsatser efter loven i nødvendigt omfang suppleres med andre indsatser, der tager højde for personens sociale eller helbredsmæssige forhold i tilfælde, hvor det vurderes at være nødvendigt for, at pågældende kan få fodfæste på arbejdsmarkedet. Indsatsen for disse personer skal således tilrettelægges under hensyn til de særlige forhold, herunder helbredsmæssige, personlige eller sociale udfordringer, som personen kan have.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at hovedformålet med fremtidens aktive beskæftigelsesindsats fortsat er at understøtte den lediges vej tættere på job og matche samfundets og virksomhedernes behov for kvalificeret arbejdskraft. Det fremgår endvidere, at det er vigtigt, at kommunerne også fremover har fokus på arbejdsmarkedets behov og de enkelte virksomheders efterspørgsel på arbejdskraft, når de tilrettelægger beskæftigelsesindsatsen.

Aftalepartierne er derudover enige om, at der indføres en generel og bred formålsbestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Beskæftigelsesministeriet foreslår at forenkle formålsbestemmelsen i loven på baggrund af aftalen.

Det foreslås, at lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indledes med en generel og bred formålsbestemmelse, som definerer de overordnede rammer for beskæftigelsesindsatsen.

Det foreslås, at bestemmelsen indledningsvist fastslår, at formålet med loven er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked.

Det vil betyde, at formålet med loven fortsat vil være at understøtte arbejdsmarkedets behov generelt, herunder både at hjælpe personer i og tættere på beskæftigelse samt hjælpe arbejdsgivere i forbindelse med rekruttering, fastholdelse af arbejdskraft og etablering af én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at formålet med loven for det første vil være at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at bistå personer med hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende. Med ”varig beskæftigelse” menes også fastholdelse af personer, der er i beskæftigelse.

Med forslaget understreges det, at loven både vil omfatte personer, der ikke er i beskæftigelse, og personer, der er i beskæftigelse og skal fastholdes eller ønsker at skifte job, og dermed jobsøgende generelt. Forslaget vil indebære, at alle jobsøgende fortsat skal kunne få bistand til at finde job og derved blive helt eller delvist selvforsørgende.

Det foreslås endvidere, at formålet for det andet vil være at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at målrette beskæftigelsesindsatsen mod job og tage udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft. Formålet med forslaget er at understøtte, at for personer, der har behov for en beskæftigelsesindsats, skal indsatsen være målrettet job, så personen kan blive helt eller delvist selvforsørgende samt, at indsatsen til en person vil skulle tage udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft.

Det foreslås videre, at formålet for det tredje vil være at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at tage udgangspunkt i den enkelte persons ønsker og forudsætninger, herunder om personen har behov for uddannelse og opkvalificering. Det foreslås endvidere, at beskæftigelsesindsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale og sundhedsmæssige indsatser.

Med forslaget vil beskæftigelsesindsatsen fortsat skulle tage udgangspunkt i den enkelte persons ønsker og behov, og indsatsen vil også kunne være

rettet mod uddannelse og opkvalificering, hvis personen har behov for en sådan indsats for at kunne komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende. Både personens ønsker og behov samt arbejdsmarkedets behov vil danne rammerne for den indsats, der tilrettelægges. Kommuner og arbejdsløshedskasser vil have øget frihed til at tilrettelægge indsatsen med udgangspunkt i den enkelte person.

Forslaget vil endvidere indebære, at indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle relevante sociale- og sundhedsmæssige indsatser. Det vil betyde, at personer, der har behov for det, fortsat vil skulle have en sammenhængende indsats, hvor indsatser efter loven i nødvendigt omfang suppleres med eventuelle andre indsatser, der tager højde for personens sociale eller helbredsmæssige forhold i tilfælde, hvor det vurderes at være nødvendigt for, at pågældende kan få fodfæste på arbejdsmarkedet. Indsatsen for disse personer vil således skulle tilrettelægges under hensyn til de særlige forhold, herunder helbredsmæssige, personlige eller sociale udfordringer, som personen kan have.

Endelig foreslås det, at formålet med loven for det fjerde vil være at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at bistå arbejdsgivere i forbindelse med rekruttering, fastholdelse af arbejdskraft og etablering af én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats.

Forslaget vil indebære, at det også vil være en del af lovens formål, at alle arbejdsgivere, både offentlige og private, skal kunne få bistand til rekruttering og fastholdelse af arbejdskraft. Arbejdsløshedskasserne vil ligeledes kunne bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering, herunder jobformidling af egne ledige medlemmer. Forslaget vil desuden indebære, at det fortsat vil være en del af lovens formål at sikre etablering af én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats. Forslaget vil sikre, at virksomhederne fortsat har én klar og tydelig adgangskanal til virksomhedsservice i hver kommune og dermed en tydelig indgang i forhold til virksomhedernes rekruttering af arbejdskraft.

Med henblik på at understøtte, at jobsøgende og arbejdsgivere får den hjælp, de har behov for, vil loven også indeholde regler om it-understøttelse af beskæftigelsesindsatsen og for registrering, indberetning og videregivelse af oplysningerne herom m.v.

2.2. Ansvar for og aktører i indsatsen

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Kommunens ansvar over for borgerne

Reglerne om kommunernes ansvar for beskæftigelsesindsatsen generelt og overfor borgerne fremgår af § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og §§ 2-4 og 6 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Det fremgår således af § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,

at kommunalbestyrelsen varetager opgaver efter denne lov, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det fremgår af § 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at kommunalbestyrelsen har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, jf. dog kapitel 2 a om arbejdsløshedskassernes ansvar. Kommunen kan samarbejde med andre kommuner om en tværkommunal beskæftigelsesindsats og skal drøfte tværkommunalt samarbejde om beskæftigelsesindsatsen i kommunekontaktrådene under KL.

Kommunerne har pligt til i kommunekontaktrådene at drøfte med nabokommunerne, om der med fordel kan iværksættes tværkommunale samarbejder. Der er et kommunekontaktråd i hver region. De er sammensat af alle borgmestre i den enkelte region og et antal kommunalbestyrelsesmedlemmer, så sammensætningen afspejler stemmefordelingen ved kommunalvalget. Det er op til kommunerne at fastlægge, hvilke emner de vil samarbejde om. Det kan eksempelvis være en øget koordinering af virksomhedssamarbejdet eller indsatser, som kræver specialiseret viden, som eksempelvis indsatser for udsatte unge med funktionsnedsættelser eller opkvalificering af særlige grupper af ledige, eksempelvis i offshore-industrien. Kommunen kan ikke overlade myndighedsudøvelse i beskæftigelsessager til en anden kommune, jf. dog lov om forpligtende kommunale samarbejder. Ansvar er bevaret i den delegerende kommune. Den enkelte kommunalbestyrelse har ansvaret for egne borgere uanset, om der er indgået en samarbejdsaftale med en eller flere andre kommuner.

Det fremgår af lovens § 3, at kommunalbestyrelsen varetager beskæftigelsesindsatsen og har ansvaret for og beslutter, hvordan beskæftigelsesindsatsen skal tilrettelægges, jf. dog kapitel 2 a om arbejdsløshedskassernes ansvar.

I lovforslag om første fase af beskæftigelsesreformen, som forventes at træde i kraft den 1. februar 2026, er det i § 4 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. foreslået indført at placere beskæftigelsesindsatsen samlet i et udvalg i en periode.

Det fremgår af lovens § 6, at kommunen varetager beskæftigelsesindsatsen over for borgerne, jf. kapitel 2 a. I indsatsen skal der være fokus på beskæftigelse, selvforsørgelse og rådighed.

Målet for kommunens indsats er således at understøtte, at den enkelte borger kommer hurtigst muligt i job. Det langsigtede fokus for den enkelte er varig

tilknytning til arbejdsmarkedet. Indsatsen skal tage udgangspunkt i den enkeltes ressourcer og i, hvor tæt den enkelte er på arbejdsmarkedet.

Kommunen skal understøtte den enkeltes jobsøgning, herunder ved brug af selvbetjeningsværktøjer og ved at synliggøre relevante jobåbninger over for den enkelte.

Ud over kommunalbestyrelsen har arbejdsløshedskasserne et ansvar for beskæftigelsesindsatsen efter § 3 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter arbejdsløshedskasserne udfører opgaver under kontaktførelsen og i forbindelse med indsatsen for egne medlemmer, i det omfang det fremgår af loven, jf. kapitel 2 a om arbejdsløshedskassernes ansvar i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Arbejdsløshedskasserne har efter aftale også et ansvar for andre arbejdsløshedskassers medlemmer ved rekrutteringssamarbejde med andre arbejdsløshedskasser.

Der henvises til pkt. 2.2.1.4 om arbejdsløshedskassernes ansvar

Beskæftigelsesindsatsen omfatter efter § 3 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, samt beskæftigelsesrettede opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og integrationsloven. Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvilke beskæftigelsesrettede opgaver i lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge og integrationsloven der er omfattet af den kommunale beskæftigelsesindsats. Med hjemmel i bemyndigelsen er der i bekendtgørelse nr. 1209 af 28. september 2023 om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. fastsat yderligere regler om, hvilke opgaver efter lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven, der er omfattet af den kommunale beskæftigelsesindsats. Det omfatter blandt andet vejledning om og vurdering af ansøgninger, opfølgning i visse sager om rådighed efter lov om aktiv socialpolitik og spørgsmål om beskæftigelsesrettet hjælp og bistand med at tilmelde sig og afmelde sig som jobsøgende.

Kommunalbestyrelsen har efter § 3 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. ansvaret for og varetager opgaver i medfør af artikel 64, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 55, stk. 2-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse

af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. En kommunalbestyrelse kan efter aftale helt eller delvis overlade opgaver til en anden kommunalbestyrelse. Det er en betingelse for at overlade opgaver til en anden kommunalbestyrelse, at denne varetager opgaverne i et International Citizen Service (ICS).

Det er som følge heraf kommunerne, der varetager administrationen af dagpenge fra udlandet. I nogle tilfælde har kommunerne indgået samarbejdsaftaler med en ICS-kommune, som kan registrere jobsøgeren på vegne af bopælskommunen.

Københavns-, Århus, Odense, Aalborg, Esbjerg og Sønderborg kommune er udnævnt som ICS-kommuner og fungerer i samarbejde med Styrelsen for International Rekruttering og Integration (SIRI) som en 'one-stop-shop' for udenlandske arbejdstagere og deres medfølgende familie ved indrejse i Danmark.

Efter § 6, stk. 9, i lov om Det Centrale Personregister (cpr-loven) kan en kommunalbestyrelse efter aftale helt eller delvist overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR af personer, der tilflytter kommunen fra udlandet og betjenes i et International Citizen Service, til en anden kommunalbestyrelse, som i et International Citizen Service varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR af fremtidig udrejse, som anmeldes i forbindelse med anmeldelse af en indrejse.

Kommunerne, herunder ICS-kommunerne varetager dialogen med den udenlandske jobsøger, dialog med myndigheder i jobsøgerens hjemland, administration af relevante EU-blanketter med mere for at kontrollere, at den udenlandske jobsøgende reelt er jobsøgende. Jobsøgeren skal blandt andet registrere cv-oplysninger på Jobnet og holde sine cv-oplysninger aktive for at overholde de krav, der gælder for at modtage udenlandske arbejdsløshedsydelse.

2.2.1.2. Kommunernes ansvar over for virksomhederne

Efter § 3 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal kommunalbestyrelsen udvikle og styrke indsatsen for at inddrage virksomhederne i indsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter lovens § 7 skal kommunen yde virksomhederne en vederlagsfri virksomhedsservice og varetage beskæftigelsesindsatsen over for virksomhe-

derne. I indsatsen skal der være fokus på virksomhedsservice, herunder rekruttering af ledige, uddannelse og opkvalificering af nyansatte, der kommer fra ledighed, og fastholdelse af sygemeldte medarbejdere.

Virksomhedsservice og jobformidling er kerneopgaver for kommunerne, så virksomhederne kan få den arbejdskraft, de har brug for, og så der sker et hurtigt og præcist match mellem virksomhed og den ledige. Kommunen skal opsøge relevante virksomheder og tilbyde dem hjælp til at matche ledige ved at hjælpe med at udsøge, matche, screene og formidle relevante ledige til konkrete stillinger i virksomhederne.

Ved uddannelse og opkvalificering skal kommunen bistå med information og hjælp til at oprette voksenlærlingeforløb og opkvalificeringsjob. Kommunerne fastlægger udmøntning og håndtering af den virksomhedsrettede indsats lokalt med fokus på den opsøgende virksomhedskontakt, også på tværs af kommuner. Kommunalbestyrelsen er ansvarlig for den virksomhedsservice, der leveres i kommunen.

Formidling på tværs af kommunegrænser understøttes af et landsdækkende it-system, Jobnet for Arbejdsgivere. Kommunen skal sikre, at virksomhedsservicen koordineres på tværs af kommunegrænser, hvis en virksomhed henvender sig med ønsket om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse, og kommunen ikke kan finde en egnet kandidat blandt kommunens ledige. Det samme gælder, hvis en virksomhed med aktiviteter i flere kommuner henvender sig med et ønske om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse.

2.2.1.3. Andre aktører

Reglerne om anvendelse af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen fremgår af §§ 17 a – 18 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og § 5 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter § 17 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan kommunen overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om sygedagpenge med enkelte indskrænkninger, da andre aktører ikke kan træffe afgørelser om ret til ydelser eller om personlig assistance efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

En anden aktør er en anden offentlig eller privat samarbejdspartner, som kommunen har indgået aftale med. Kommunen har det overordnende ansvar for indsatsen og for, at lovgivningen overholdes. I praksis er der tale om et

firma, en organisation m.v., som udfører en eller flere beskæftigelsesrettede opgaver for kommunen. Det kan også være en arbejdsløshedskasse efter § 4 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller en anden kommune.

Kommunen kan ikke overlade det til andre aktører at træffe afgørelse om retten til sygedagpenge, men kan overlade det til andre aktører at vurdere, om en sygemeldt er helt eller delvis uarbejdsdygtig, hvis aktøren og den sygemeldte er enige om vurderingen heraf. Andre aktører kan f.eks. træffe afgørelse om tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 11-14 eller afgørelse om løntilskud for nyuddannede personer med handicap efter lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. Herudover kan andre aktører varetage opgaven med at holde jobsamtaler for ledige eller opfølgningssamtaler for sygedagpengemodtagere, herunder udarbejde »Min Plan«. Personen er forpligtet til at deltage på samme måde som hvis det var kommunen, der holdt samtalerne.

Efter § 5 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan kommunen overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse, jf. § 17 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og regler udstedt i medfør af § 17 b i samme lov. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunalbestyrelsen. Det betyder, at kommunen har pligt til at føre tilsyn med anden aktør.

Det gælder endvidere efter lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at de opgaver og kompetencer til at træffe afgørelse, som andre aktører har fået overladt, forpligter personen på samme måde, som hvis kommunen havde udført opgaven eller truffet afgørelsen.

Andre aktører skal overholde samme regler, som gælder for kommunen, herunder forvaltningsloven, i forbindelse med indkaldelse til samtaler, deltagelse i aktiviteter, afgivelse af tilbud og underretninger efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om sygedagpenge.

Der er med hjemmel i lovens § 17 b fastsat regler i bekendtgørelse nr. 1183 af 25. november 2019 om andre aktører om, hvilke opgaver der kan varetages af andre aktører, herunder hvordan personer omfattet af loven skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører. Der er endvidere i bekendtgørelsen fastsat regler om krav til andre aktørers sagsbehandling, herunder om frister, underretninger til arbejdsløshedskasser og kommuner, procedurer og klagefrister i forbindelse med sagsbehandlingen og pligt til at anvende it-

understøttelse, der stilles til rådighed m.v. Endelig er bemyndigelsen anvendt til at fastsætte regler om, at andre aktører på anmodning skal stille dokumentation til rådighed for arbejdsløshedskasserne.

Efter lovens § 18 kan beskæftigelsesministeren fastsætte landsdækkende krav til udbud og kontrakter med andre aktører, som kan inddrages i beskæftigelsesindsatsen efter § 17 a og regler fastsat i medfør af § 17 b og § 5 i integrationsloven.

Bemyndigelsen er anvendt til at udstede regler i bekendtgørelse om andre aktører om rammeaftaler, som andre aktører og kommunen indgår om beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., og lov om sygedagpenge, og nogle nærmere fastsatte betingelser, som skal indgå i rammeaftalerne. Det er regler om, hvilke betingelser der skal indsættes i en rammeaftale, herunder regler om gyldighedsperiode, opsigelsesregler m.v.

Udover, at der i bekendtgørelse om andre aktører er fastsat regler om underretninger mellem aktører og kommuner og arbejdsløshedskasser, er udveksling af oplysninger mellem kommunen og andre aktører reguleret i § 41 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Efter bestemmelsen kan kommunen i henhold til en databehandleraftale, jf. artikel 28, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, overlade oplysninger til en anden aktør om en persons beskæftigelsesprofil og forløb, den hidtidige indsats og øvrige forhold, som er nødvendige, for at den anden aktør kan gennemføre den aftalte beskæftigelsesindsats efter arbejdsmarkedslovgivningen, jf. § 32.

Anden aktør må ikke benytte eller udveksle de modtagne oplysninger til formål ud over det aftalte eller tilføje oplysninger, der er begrundet i andre formål.

Det fremgår af bestemmelsen, at ved inddragelse af andre aktører er kommunen dataansvarlig og anden aktør er databehandler i forhold til den behandling af personoplysninger, som samarbejdet omfatter. Det betyder, at det er den indgåede databehandleraftale mellem kommunen og anden aktør, der bl.a. regulerer, hvilke personoplysninger, om hvilke borgere, kommunen må overlade til den anden aktør, fordi oplysningerne er nødvendige, for at den anden aktør kan gennemføre den aftalte beskæftigelsesindsats.

Det følger af forholdet mellem kommunen som dataansvarlig og anden aktør som databehandler, at anden aktør skal tilbagelevere til kommunen eller eventuelt slette beriget data som anden aktør har fået overleveret fra kommunen til brug for udførelsen af opgaven.

Endelig indeholder lovens § 18 a en bemyndigelse til beskæftigelsesministeren til at kunne fastsætte nærmere regler for godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket. Det fremgår af stk. 2, at afgørelser truffet efter de regler, der er fastsat med hjemmel i stk. 1, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

EURES-netværket er et europæisk rekrutteringssamarbejde. EURES-netværket arbejder bl.a. gennem EURES-portalen, som giver gratis information om leve- og arbejdsvilkår i medlemsstaterne. EURES-portalen giver også adgang til jobopslag fra hele EU/EØS samt cv-oplysninger på kandidater, der er interesserede i job i EU/EØS.

Andre aktørers adgang til EURES-portalen er med til at give volumen i antallet af udvekslede stillingsopslag og cv-oplysninger på EURES-portalen og skabe større transparens og mobilitet på det europæiske arbejdsmarked. Cv-oplysninger sendes kun til EURES-portalen, hvis indehaveren af cv-oplysningerne har givet sit samtykke.

I Danmark er Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering nationalt koordinationskontor. Den danske del af EURES-netværket består af Workindenmark og en række kommuner, der er udpeget som EURES-medlemmer som en del af den nationale beskæftigelsesindsats. Derudover indgår andre aktører, som er udpeget som EURES-medlemmer eller EURES-partnere i medfør af bekendtgørelse nr. 1607 af 18. december 2018 om godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket. Den daglige kontakt til virksomheder og udenlandske arbejdssøgende samt tilrettæggelsen og gennemførelsen af konkrete aktiviteter varetages af uddannede EURES-vejledere i Workindenmark, kommunerne og hos andre godkendte aktører. En opdateret liste over den aktuelle sammensætning af EURES-netværket er tilgængelig på EURES-portalen.

EURES-vejlederne i Workindenmark bruger det europæiske EURES-netværk til at finde kandidater til danske virksomheder, der efterspørger kvalificeret arbejdskraft inden for områder, hvor der er mangel på arbejdskraft.

Regler om, hvilke krav, der kan stilles til andre aktører for at være med i EURES-netværket fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/589 af 13. april 2016 om et europæisk arbejdsformidlingsnet

(EURES), arbejdstageres adgang til mobilitetstjenester og øget integrering af arbejdsmarkedene og om ændring af forordning (EU) nr. 492/2011 og (EU) nr. 1296/2013.

Bekendtgørelse om godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket er udstedt med hjemmel i lovens § 18 a. Bekendtgørelsen indeholder blandt andet regler om, at ansøgning om optagelse skal indgives til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og nærmere krav til ansøgningen.

2.2.1.4. Arbejdsløshedskasserne

Efter § 18 b i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., har arbejdsløshedskasserne ansvaret for kontaktfølgeløbet efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats for egne medlemmer, inden for de første 3 måneders ledighed, hvorefter ansvaret for kontaktfølgeløbet overgår til kommunen. Arbejdsløshedskasserne varetager endvidere de opgaver for egne medlemmer, som vedrører beskæftigelsesindsatsen, og som er henlagt til arbejdsløshedskasserne enten ved lov eller bekendtgørelse, f.eks. at påse cv-oplysninger, afgørelse om ret til jobrettet uddannelse og udbetaling af befordringsgodtgørelse. Arbejdsløshedskasserne kan samarbejde indbyrdes om at bistå egne ledige medlemmer med at finde job og samarbejde om at bistå virksomhederne med rekruttering og formidling af ledige medlemmer.

Arbejdsløshedskasserne har ligeledes mulighed for at udføre opgaver som anden aktør for egne medlemmer, jf. § 17 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og regler udstedt i medfør af § 17 b i samme lov.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at aftalepartierne er enige om at reformere beskæftigelsesindsatsen, og kommunerne skal have frihed til at organisere beskæftigelsesindsatsen efter lokale forhold. Aftalepartierne er i den forbindelse enige om, at lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal ophæves.

§ 4 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. om placering af beskæftigelsesindsatsen samlet i en midlertidig periode frem til og med 31. december 2029 foreslås videreført i overgangsreglerne, jf. lovforslagets § 220, stk. 21, og bemærkningerne hertil.

Beskæftigelsesministeriet foreslår, at de ansvarsbestemmelser, der fremgår af henholdsvis lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats bliver skrevet sammen til færre bestemmelser i det omfang, de overlapper hinanden i indhold og i det omfang, indholdet i de enkelte bestemmelser foreslås videreført i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

I de foreslåede bestemmelser vil det blive fastlagt, hvilke aktører og myndigheder, der udover staten vil have et ansvar i beskæftigelsesindsatsen, eller vil kunne overtage ansvaret for særskilte opgaver.

2.2.2.1. Kommunalbestyrelsernes ansvar for borgerne

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen vil have ansvaret for og vil varetage beskæftigelsesindsatsen over for borgerne, bortset fra de opgaver, som arbejdsløshedskasserne har ansvaret for i forhold til egne medlemmer. Denne retsstilling vil svare til, hvad der gælder i dag, hvor arbejdsløshedskassernes opgaver for egne medlemmer blandt andet omfatter kontaktfølg, cv-oplysninger, jobrettet uddannelse og udbetaling af befordringsgodtgørelse.

Ansvaret for opgaverne i beskæftigelsesindsatsen ligger hos kommunalbestyrelserne. Det vil ligesom i dag være den enkelte kommunalbestyrelse, der tilrettelægger beskæftigelsesindsatsen. Det vil dermed være den enkelte kommunalbestyrelse, der frit beslutter, hvor beskæftigelsesindsatsen skal placeres i kommunens administration, herunder om indsatsen skal ligge sammen med et andet område eller for sig selv. Dog vil der være krav om, at beskæftigelsesindsatsen i en periode frem til og med 31. december 2029 vil skulle varetages samlet efter bestemmelsen i lovforslagets § 220, stk. 21.

Det foreslås også, at kommunerne fortsat vil kunne samarbejde om en tværkommunal beskæftigelsesindsats. Det vil ikke længere være et krav, at samarbejdet skal drøftes, men kommunerne vil selv kunne vælge at drøfte samarbejdet i et tværkommunalt samarbejde om beskæftigelsesindsatsen i kommunekontakttrådene under KL. Den enkelte kommune vil som hidtil have ansvaret for egne borgere uanset, om der er indgået en samarbejdsaftale med en eller flere andre kommuner.

Derudover foreslås det at videreføre bestemmelsen om, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for og varetager opgaver i medfør af artikel 64, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 55, stk. 2-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af

16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Det foreslås endvidere videreført, at en kommunalbestyrelse efter aftale helt eller delvis kan overlade opgaver til en anden kommunalbestyrelse, som i et International Citizen Service varetager opgaver efter forordningen.

2.2.2.2. Kommunalbestyrelsernes ansvar for virksomhederne

Det foreslås, at kommunerne fortsat vil have ansvaret for og vil skulle varetage beskæftigelsesindsatsen over for virksomhederne, herunder virksomhedsservice.

Virksomhedsservice i kommunerne skal understøtte virksomhedernes adgang til kvalificeret arbejdskraft fra ind- og udland og forebygge mangelsituationer på arbejdsmarkedet. Beskæftigelsesindsatsen i forhold til virksomhederne skal understøtte, at der gives den rette mulige hjælp til virksomheder med behov for rekruttering og fastholdelse af medarbejdere, og at hjælpe virksomhederne videre til anden relevant myndighed, hvis dette er nødvendigt.

Det foreslås, at kommunerne fortsat i deres indsats vil skulle koordinere indsatsen på tværs af kommunegrænser og som noget nyt også i forhold til arbejdsløshedskasser og andre aktører. Formålet er, at arbejdsgivere kan få bistand til at rekruttere ledige til ordinær eller støttet beskæftigelse. Herved vil kommunerne være forpligtet til at inddrage hinanden i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen over for virksomhederne. Særligt i forhold til at understøtte virksomhedernes rekruttering og ved formidlingen af ledige kan det være relevant, at kommunerne samarbejder med hinanden, således at relevante ledige formidles til relevante virksomheder med ledige stillinger i andre kommuner.

Kommunernes opgave med at koordinere virksomhedsservice på tværs af aktører vil i praksis betyde, at kommunerne i de tilfælde, hvor de ikke kan finde relevante kandidater, vil være forpligtet til teknisk også at dele jobordrer med arbejdsløshedskasser m.v. Kommunalbestyrelsen vil som hidtil være ansvarlig for den virksomhedsservice, der leveres i kommunen.

2.2.2.3. Andre aktører

Det foreslås, at reglerne i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. om, at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, videreføres.

Det vil derfor også fremadrettet være muligt for kommunerne at benytte anden aktør til at varetage opgaver i beskæftigelsesindsatsen, samt at træffe visse afgørelser i en persons forløb i kommunen.

Kommunalbestyrelsen vil fortsat have ansvaret for indsatsen. Kommunen vil dermed fortsat skulle have det overordnende ansvar for indsatsen og for, at lovgivningen overholdes. I praksis vil der være tale om et firma, en organisation m.v. som udfører en eller flere beskæftigelsesrettede opgaver for kommunen, og det vil derfor som førhen være en forudsætning, at kommunen har pligt til at føre tilsyn med anden aktør.

Af forenklingshensyn foreslås det, at bestemmelserne i den gældende lovs § 17 a om, hvordan opgaver forpligter andre aktører og om andre aktørers overholdelse af gældende regler, ikke videreføres. Selv om det ikke fremgår af det foreslåede, vil det alligevel følge af ansvarsforholdet mellem kommunen og anden aktør, at en person, der er underlagt en anden aktør, er forpligtet af en afgørelse fra anden aktør på samme måde, som hvis kommunen havde truffet afgørelsen, og at anden aktør skal overholde samme regler, som gælder for kommunen.

Det foreslås, at der fortsat vil være en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter beskæftigelsesministeren vil skulle fastsætte nærmere regler om, hvilke regler anden aktør vil være underlagt i sagsbehandlingen, og hvilke oplysninger andre aktører og kommunerne vil kunne udveksle med hinanden. Det forventes, at der vil blive fastsat regler svarende til de gældende herunder om mulighed for at vælge mellem aktører og pligt for den enkelte til at give oplysninger. Beskæftigelsesministeren vil også kunne fastsætte landsdækkende krav til udbud og kontrakter med andre aktører, som kan inddrages i beskæftigelsesindsatsen.

Kommunens overladelse af oplysninger om personer omfattet af en målgruppe i loven, herunder følsomme oplysninger, vil skulle ske i henhold til den foreslåede § 177.

Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler for godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket vil blive anvendt til at fastsætte regler svarende til de gældende regler for anden aktør. De gældende regler foreslås således videreført. Det vil være regler om, at ansøgning om optagelse skal indgives til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og nærmere krav til ansøgningen.

2.2.2.4. Arbejdsløshedskasserne

Det foreslås, at reglerne fra lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., om arbejdsløshedskassernes ansvar i beskæftigelsesindsatsen, videreføres.

Det foreslås således, at arbejdsløshedskasserne har ansvaret for og varetager de opgaver, som fremgår af loven eller regler udstedt i medfør heraf, og kan bistå arbejdsgivere med at rekruttere ledige til ordinær beskæftigelse og samarbejde indbyrdes herom.

I lighed med hvad der gælder i dag, foreslås det, at arbejdsløshedskasserne kan hjælpe arbejdsgivere med rekruttering af ledige, og de vil i den forbindelse kunne samarbejde indbyrdes om at formidle ledige til virksomheder fra både egne medlemmer og andre arbejdsløshedskasser til relevante stillinger i virksomheder.

2.3. Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 18 c, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med myndigheder, der varetager opgaver i beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. dog undtagelsen i bestemmelsens stk. 2.

Efter reglerne har myndigheder der varetager opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, forbud mod at bruge personer under 18 år til som tolke ved mundtlig kommunikation. Der er som udgangspunkt tale om et absolut forbud.

Forbuddet gælder for alle myndigheder, som udfører opgaver efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Dette omfatter både kommuner, arbejdsløshedskasser, rehabiliteringsteam samt for kommunens samarbejde med regionen, i det omfang samarbejdet ikke er omfattet af sundhedsloven. Forbuddet omfatter også myndigheder, som er tildelt opgaver i beskæftigelsesindsatsen efter regler, som lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. henviser til. Det omfatter bl.a. Ankestyrelsen i forbindelse med deres behandling af klager efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Skriftlige henvendelser er ikke omfattet af bestemmelsen, idet forbuddet alene gælder mundtlig kommunikation med myndigheder.

Forbuddet gælder i forbindelse med afgørelsessager og faktisk forvaltningsvirksomhed.

Det fremgår af § 18 c, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at personer under 18 år dog må tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, skal baseres på en faglig vurdering af, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade den unge fungere som tolk, kan nævnes praktiske forhold som f.eks. samtaler om telefoniske åbningstider, tilgængelighed af information om fremmedsprog samt orientering om, hvordan man kan finde vejledningsbeskeder om forsinkelse.

2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne om, at børn ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med myndigheder, der varetager opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, videreføres indholdsmæssigt for opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i den foreslåede § 7 med sproglige tilretninger.

Med forslaget videreføres forbuddet mod, at børn anvendes som tolke i forbindelse med myndigheders varetagelse af opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forbuddet foreslås fortsat at omfatte alle myndigheder, der udfører opgaver efter reglerne i loven – herunder også myndigheder, som er tildelt opgaver i beskæftigelsesindsatsen.

Forbuddet vil fortsat omfatte tolkning i form af oversættelse til og fra et fremmedsprog i forbindelse med mundtlig kommunikation mellem myndigheder og personer og gælde i alle situationer, hvor myndigheden er i mundtlig dialog med en person - herunder i forbindelse med både forvaltningsafgørelser og faktisk forvaltningsvirksomhed.

Det foreslås endvidere at videreføre den gældende undtagelse til forbuddet, hvorefter personer under 18 år gerne må tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold. Det lægges op til, at det fortsat er den enkelte medarbejder, der skal foretage vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke den indsats, der ydes efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. For denne lov vil reglerne

om forbud mod børnetolke i stedet fremgå direkte af kompensationsloven. Der henvises til det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge og forskellige andre love (Konsekvenser som følge af ny lov om beskæftigelsesindsats m.v.)

2.4. Målgrupper, visitation og tidsperioder

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. Målgrupper

Målgrupperne i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er beskrevet i § 6 i lovens kapitel 3.

Den gældende § 6, nr. 1, i loven omfatter personer, som modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Målgruppen omfatter dagpengemodtagere. Dette inkluderer dagpengemodtagere, som afvikler karantæne i medfør af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., eller som er ansat med løntilskud efter lovens kapitel 12.

Den gældende § 6, nr. 2, i loven omfatter jobparate personer, som er fyldt 30 år, og jobparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven.

Målgruppen omfatter kontanthjælpsmodtagere, som enten er fyldt 30 år, eller som har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som kommunen har visiteret til at være jobparat (jobparate kontanthjælpsmodtagere).

Den gældende § 6, nr. 3, i loven omfatter aktivitetsparate personer, som er fyldt 30 år, og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven.

Målgruppen omfatter kontanthjælpsmodtagere, som enten er fyldt 30 år, eller som har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som kommunen har visiteret til at være aktivitetsparat (aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse).

Den gældende § 6, nr. 4, i loven omfatter uddannelsesparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven.

Målgruppen omfatter kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som kommunen har visiteret til at være uddannelsesparat (uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere).

Den gældende § 6, nr. 5, i loven omfatter aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven.

Målgruppen omfatter kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som kommunen har visiteret til at være aktivitetsparat (aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse).

For en nærmere beskrivelse af gældende regler om kommunens visitation af kontanthjælpsmodtagere som henholdsvis jobparat, uddannelsesparat og aktivitetsparat henvises til beskrivelsen i pkt. 2.4.1.2.

Den gældende § 6, nr. 6, i loven omfatter personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge.

Målgruppen omfatter personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, og som modtager sygedagpenge. Den omfatter både sygedagpengemodtagere, som er ledige, og sygedagpengemodtagere, som er i job eller driver selvstændig virksomhed.

Den gældende § 6, nr. 7, i loven omfatter personer i jobafklaringsforløb efter kapitel 18.

Målgruppen omfatter personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, og som er i jobafklaringsforløb, jf. lovens kapitel 18. Det er som udgangspunkt personer, som har været sygemeldte i længere tid, og som skal have en tværfaglig indsats, der understøtter tilbagevenden til job. Målgruppen omfatter både personer i jobafklaringsforløb, som er ledige, og personer i jobafklaringsforløb, som er i job eller driver selvstændig virksomhed.

Den gældende § 6, nr. 8, i loven omfatter personer i ressourceforløb efter det tidligere gældende kapitel 19, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024.

I lovgivningen om første fase af beskæftigelsesreformen, som forventes at træde i kraft den 1. februar 2026, er det foreslået, at ressourceforløbsordningen efter lovens kapitel 19 ophæves.

Målgruppen omfatter dermed alene personer, som er i ressourceforløb efter de hidtil gældende regler.

Den gældende § 6, nr. 9, i loven omfatter personer, der er visiteret til fleksjob eller er visiteret til tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed på grund af en varig og væsentligt nedsat arbejdsevne efter kapitel 20.

Målgruppen omfatter fleksjobvisiterede personer, dvs. personer, der enten modtager ledighedsydelse, eller som er i et fleksjob eller modtager støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed på grund af en varig og væsentligt nedsat arbejdsevne.

Den gældende § 6 nr. 10, i loven omfatter personer i revalideringsforløb efter det tidligere gældende kapitel 21, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024.

I lovgivningen om første fase af beskæftigelsesreformen, som forventes at træde i kraft den 1. februar 2026, er det foreslået, at revalidering efter lovens kapitel 21 ophæves.

Målgruppen omfatter dermed alene personer, der er i revalideringsforløb efter de hidtil gældende regler.

Den gældende § 6, nr. 11, i loven omfatter personer, der modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Målgruppen omfatter personer, som modtager førtidspension, og som dermed ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Den gældende § 6, nr. 12, i loven omfatter selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter SU-loven, og personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven.

Målgruppen omfatter personer, som ønsker en beskæftigelsesrettet indsats, og som ikke er i fuld- eller deltidsbeskæftigelse, og som ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse. Personer, som blot undlader at ansøge om offentlig hjælp til forsørgelse, som de kunne have haft mulighed for at få, vil derfor ikke være omfattet af målgruppen, da der ikke vil være taget stilling til, om de opfylder betingelserne for at modtage denne hjælp.

Den gældende § 6, nr. 13, i loven omfatter unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Målgruppen omfatter typisk unge i alderen 15-17 år, som har brug for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, herunder unge med behov for en støttende indsats eller anbringelse efter §§ 32, 39, 46, 47 eller 67 i barnets lov.

Efter den gældende § 7, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats omfatter loven tillige beskæftigede personer, der kan få en indsats efter reglerne i § 97, stk. 3, om den regionale uddannelsespulje, afsnit VII om indsatsen over for beskæftigede m.v. og afsnit VIII om understøttelse af indsatsen.

Bestemmelsen omfatter personer i job, dvs. personer, der som beskæftigede kan få indsats efter reglerne om indsats i form af tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen), opkvalificering ved ansættelser, opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser, mentorstøtte og hjælpemidler til borgere generelt, som vurderes at have behov herfor som led i en beskæftigelses- eller uddannelsesrettet indsats.

Efter lovens § 7, stk. 2, omfatter loven tillige personer, som har ret til en samtale om uddannelsesmuligheder m.v. i kommunen, jf. § 38 a. Bestemmelsen omfatter personer, som har ret til en samtale om uddannelsesmuligheder m.v. i kommunen i forbindelse med uddannelsesordningen med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring.

Persongruppen for samtalen kan være personer i målgrupperne i § 6 i loven, f.eks. sygedagpengemodtagere. Det kan også være personer, der ikke er omfattet af målgrupperne i lovens § 6, eller af persongruppen, som kan få en indsats efter lovens § 7, stk. 1, f.eks. personer, som ikke modtager forsørgelsesydelse, og som ikke har ophold eller bopæl i Danmark.

2.4.1.2. Visitation

Efter den gældende § 8, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvordan kommunen skal foretage vurderingen af de lediges uddannelses- eller beskæftigelsespotentialer.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvordan kommunen skal vurdere, om en kontanthjælpsmodtager, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, er henholdsvis job- eller aktivitetsparat.

Efter bekendtgørelsen er personen jobparat, hvis personen vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært job, som gør personen i stand til at forsørge sig selv inden for 3 måneder. Denne vurdering beror på personens arbejdsmarkedsparathed, herunder den enkeltes kompetencer, erhvervserfaring og eventuelle barrierer i forhold til arbejdsmarkedet.

Personen er aktivitetsparat, hvis personen vurderes ikke at være i stand til at påtage sig et ordinært job, som gør personen i stand til at forsørge sig selv inden for 3 måneder. Denne vurdering beror på en helhedsorienteret tilgang, hvor der tages hensyn til personens eventuelle sociale, helbredsmæssige eller andre udfordringer, der begrænser mulighederne for beskæftigelse.

I bekendtgørelsen er der endvidere fastsat regler om, hvordan kommunen skal vurdere, om en kontanthjælpsmodtager under 30 år uden en uddannelse er henholdsvis uddannelsesparat eller aktivitetsparat.

Efter bekendtgørelsen er personen uddannelsesparat, hvis personen vurderes – med den rette støtte og aktive indsats – at kunne påbegynde en uddannelse inden for ca. 1 år og gennemføre denne på ordinære vilkår. Vurderes personen ikke at have nogen barrierer og dermed ikke at have behov for støtte og hjælp i forhold til at starte på en uddannelse, som personen kan gennemføre på almindelige vilkår, er personen åbenlyst uddannelsesparat.

Personen er aktivitetsparat, hvis personen vurderes at have problemer af faglig, social og/eller helbredsmæssig karakter og dermed har behov for ekstra støtte og hjælp i længere tid end ca. 1 år, inden personen kan påbegynde en uddannelse og gennemføre denne på almindelige vilkår.

Efter bekendtgørelsen skal vurderingen af, om en person er åbenlyst uddannelsesparat, finde sted ved den første jobsamtale. I helt særlige tilfælde kan kommunen ved den første samtale vurdere, at en person har så svære sociale og/eller helbredsmæssige udfordringer, at personen er aktivitetsparat. En person, der ikke ved den første samtale vurderes åbenlyst uddannelsesparat eller aktivitetsparat, er uddannelsesparat de første 3 kalendermåneder fra

første henvendelse til kommunen om hjælp. Ved udløbet af de første 3 kalendermåneder visiteres personen endeligt som uddannelses- eller aktivitetsparat.

Efter bekendtgørelsen skal der foretages en ny vurdering, hvis der sker væsentlige ændringer i en persons forhold, eller der fremkommer nye oplysninger, der har betydning for vurderingen.

Efter den gældende § 8, stk. 2, i loven, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj, som kan benyttes af kommuner og arbejdsløshedskasser.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om afklarings- og dialogværktøjet, bl.a. om at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering forestår udvikling og implementering af værktøjet.

2.4.1.3. Opgørelse af tidsperioder m.v.

De gældende regler om opgørelse af tidsperioder m.v. fremgår af §§ 9 og 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Lovens § 9 omhandler opgørelsen af fremadrettede tidsperioder for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere i forbindelse med kontaktfølgeløbet, afklaring, jobrettet uddannelse og om ret og pligt til tilbud, f.eks. om opgørelsen af de første 6 måneders ledighed.

Reglerne om tidsperioder for sygedagpengemodtagere fremgår af lov om sygedagpenge.

Efter lovens § 9, stk. 1, opgøres perioder i §§ 31 og 32 om kontaktfølgeløbet, § 36 a, stk. 1, om afklaring, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 102, stk. 1, om ret og pligt til tilbud, som:

- Sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere.
- Sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse i form af enten kontanthjælp, ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse for kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere. Ved et ydelsesskift til en af disse ydelser påbegyndes der en ny periode, bortset fra enkelte undtagelser i bestemmelsens stk. 3-5.

For dagpengemodtagere, hvor perioden opgøres som sammenlagt ledighed, betyder det, at når de efter et afbrud f.eks. på 2 kalendermåneder igen anmoder og får udbetalt dagpenge, så fortsætter deres ledighedsforløb.

For kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere skal der være tale om en sammenhængende periode, hvor personen modtager samme offentlige forsørgelsesydelse. Hvis en person skifter ydelse f.eks. fra kontanthjælp til ledighedsydelse, vil personen dermed påbegynde en ny periode på den nye forsørgelsesydelse. I forhold til kontaktforløbet vil der dermed efter overgangen til ledighedsydelse skulle holdes 4 samtaler inden for 6 måneder.

Bestemmelsens stk. 3-5, indeholder undtagelser om at:

- Kontanthjælpsmodtagere, som overgår fra at være omfattet af en af målgrupperne for kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse (§ 6, nr. 4 eller 5) til at blive omfattet af en af målgrupperne for kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, eller som har en uddannelse (§ 6, nr. 2 eller 3), påbegynder nye perioder, selvom de fortsat modtager kontanthjælp. Baggrunden er, at selvom personen ikke skifter ydelse, skifter personen målgruppe og indsats, idet indsatsen typisk skifter fra en uddannelsesrettet indsats til en jobrettet indsats. Personen vil dermed bl.a. påbegynde et nyt kontaktforløb.
- For ledighedsydelsesmodtagere beregnes perioderne i lovens § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, som en sammenlagt periode med ledighedsydelse, og der påbegyndes alene en ny periode for jobrettet uddannelse, hvis betingelserne i lovens § 48, stk. 4, er opfyldt. Dermed beregnes perioderne om, at jobrettet uddannelse først kan påbegyndes efter 5 uger og skal være afsluttet efter 9 måneder, som en sammenlagt periode med ledighedsydelse, og der er ret til en ny periode med jobrettet uddannelse, hvis personen har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder.
- Dagpengemodtagere, som i de seneste 5 år forud for tidspunktet, hvor personen igen modtager dagpenge, hverken har modtaget dagpenge eller været ansat med løntilskud efter lovens kapitel 12, påbegynder nye perioder, selvom personen ikke indplaceres i en ny dagpengeperiode. Dermed påbegynder disse dagpengemodtagere bl.a. et nyt kontaktforløb.

Efter bestemmelsens stk. 2, regnes opgørelsen af perioderne fra:

- Indplacering i en dagpengeperiode for dagpengemodtagere.
- Første henvendelse til kommunen om hjælp for kontanthjælpsmodtagere, dog fra overgangen til den nye målgruppe for kontanthjælpsmod-

tagere som skifter målgruppe fra en af målgrupperne for kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse (§ 6, nr. 4 eller 5) til at blive omfattet af en af målgrupperne for kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, eller som har en uddannelse (§ 6, nr. 2 eller 3).

- Tidspunktet for overgang til henholdsvis ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse for personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere, dog med den ovenfor beskrevne beregning i forbindelse med jobrettet uddannelse for ledighedsydelsesmodtagere.

Kommunen og arbejdsløshedskassen (for kontaktføreløbet i de første 3 måneder og jobrettet uddannelse til en dagpengemodtager) må ved opgørelsen af tidspunkterne i reglerne fastlægge de forventede tidspunkter, dvs. ud fra en forventning om, at en person modtager sin offentlige forsørgelsesydelse m.v. på fuld tid og må evt. efterfølgende korrigere opgørelsen, hvis der efter udbetaling af personens offentlige forsørgelsesydelse viser sig en ændring heri.

For dagpengemodtagere vil tilmeldingen som ledig typisk være det tidspunkt, hvor kommunen og arbejdsløshedskassen ved, at personen er ledig og ønsker dagpenge. En nyledig dagpengemodtager vil som følge af det månedsbaserede dagpengesystem blive indplaceret i dagpengeperioden den første i den pågældende måned, men der vil kun blive udbetalt dagpenge for perioden, hvor personen er tilmeldt. Opgørelsen af tidsperioderne kan dermed beregnes fra tilmeldingen, indtil det præcise tidspunkt for retten til dagpenge er indtrådt og er kendt. Dermed kan kontaktføreløb m.v. påbegyndes, og der kan efterfølgende ske en korrektion af tidsperioderne på grundlag af de faktisk udbetalte dagpenge.

For kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere vil første henvendelse til kommunen om hjælp eller overgangen til ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse typisk være det tidspunkt, hvor kommunen ved, at personen ønsker kontanthjælp, modtager ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse.

Efter lovens § 10, stk. 1, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om opgørelse af henholdsvis sammenlagte og sammenhængende perioder i § 9, stk. 1, herunder om overgangstidspunktet fra kontaktføreløbet i arbejdsløshedskassen til kommunen, om medregning af perioder med ansættelse med løntilskud og om, hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om opgørelse af henholdsvis sammenlagt ledighed og sammenhængende perioder med ydelser.

Der er bl.a. fastsat regler om, at sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere opgøres som timer med dagpenge og løntilskudsansættelse, og at de første 3 måneder i kontaktføreløbet i arbejdsløshedskassen opgøres efter reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Der er også fastsat regler om overgangstidspunktet fra kontaktføreløbet i arbejdsløshedskassen til kommunen.

Der er endvidere fastsat regler om, at sammenhængende perioder for kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsføreløb og ledighedsydelsesmodtagere anses for afbrudte, når personerne i 1 kalendermåned hverken har fået udbetalt deres offentlige forsørgelsesydelse eller har været i løntilskudsansættelse.

For dagpengemodtagere, hvor perioden opgøres som sammenlagt ledighed, betyder det, at når de efter et afbrud f.eks. på 2 kalendermåned igen anmoder og får udbetalt dagpenge, så fortsætter deres ledighedsføreløb. I forhold til f.eks. kontaktføreløbet betyder det, at en dagpengemodtager fortsætter sit kontaktføreløb derfra, hvor personen var kommet til inden afbruddet.

For personer, hvor perioden opgøres som sammenhængende, betyder et afbrud på 1 kalendermåned eller mere derimod, at når de på ny henvender sig om indsats og forsørgelsesydelse, påbegyndes der en ny sammenhængende periode. Det betyder, at hvis f.eks. en jobparat kontanthjælpsmodtager har et afbrud på 1 kalendermåned uden at få udbetalt kontanthjælp, f.eks. fordi personen har haft fuldtidsjob, vil kontanthjælpsmodtageren ved fornyet anmodning om kontanthjælp efter afbruddet påbegynde et nyt kontaktføreløb med 4 samtaler inden for de første 6 måneder.

Efter lovens § 10, stk. 2, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvad der medregnes til kravene om forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. for personer i forbindelse med ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, ved opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 14, og som voksenlærling efter kapitel 23.

Med hjemmel i bestemmelsen er der bl.a. fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at kravene om forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. for de enkelte målgrupper opgøres på følgende måde:

- For dagpengemodtagere medregnes sammenlagt ledighed, jf. beskrivelsen ovenfor.
- For kontanthjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende medregnes en sammenhængende periode, hvor personen har modtaget arbejdsløheds-

dagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp, overgangsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, integrationsydelse, ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb eller sygedagpenge udbetalt i en periode, hvor personen ikke var i job eller drev selvstændig virksomhed, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb, revalideringsydelse, ledighedsydelse, har været i løntilskudsansættelse eller har været ledig selvforsørgende.

- For sygedagpengemodtagere medregnes en sammenlagt periode, hvor personen har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge udbetalt i en periode, hvor personen ikke var i job eller drev selvstændig virksomhed, eller har været i løntilskudsansættelse.
- For personer i jobafklaringsforløb medregnes en sammenlagt periode, hvor personen har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb eller sygedagpenge udbetalt i en periode, hvor personen ikke var i job eller drev selvstændig virksomhed, eller har været i løntilskudsansættelse.
- For førtidspensionister medregnes en sammenhængende periode, hvor personen har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp, overgangsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, integrationsydelse, ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb eller sygedagpenge udbetalt i en periode, hvor personen ikke var i job eller drev selvstændig virksomhed, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb, revalideringsydelse, ledighedsydelse, førtidspension, har været i løntilskudsansættelse eller har været ledig selvforsørgende.

Endelig er det fastsat, at en periode er sammenhængende, medmindre den afbrydes af en periode på 1 kalendermåned, hvor personen ikke modtager forsørgelsesydelse eller deltager i løntilskudsansættelse.

2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4.2.1. Målgrupper

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats skal baseres på en ny og mere enkel målgruppestruktur, hvor antallet af målgrupper reduceres fra de nuværende 13 til kun 5 målgrupper. Aftalepartierne er enige om, at målgrupperne fremover skal være: Dagpengemodtagere (dagpengemodtagere), jobparate ledige (jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere), aktivitetsparate ledige (aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere), sygemeldte borgere (sygedagpengemodtagere) og øvrige (førtidspensionister, selvforsørgende og unge under 18 år).

UDKAST

Det fremgår også af aftalen, at unge under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse i kontanthjælpssystemet omfattes af de samme regler som andre kontanthjælpsmodtagere.

Det foreslås, at reglerne om målgrupperne fremgår af lovens § 8.

På baggrund af aftalen foreslår Beskæftigelsesministeriet, at der i lovens § 8 fremover vil være følgende 5 målgrupper i loven:

- 1) Dagpengemodtagere.
- 2) Jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.
- 3) Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.
- 4) Sygedagpengemodtagere.
- 5) Ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats.

I forslaget til målgrupper er der således 8 målgrupper færre end i de gældende regler.

Baggrunden er, at jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere fremover samles i én målgruppe. Fleksjobvisiterede personer, som er ansat i fleksjob, eller som er selvstændige erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og modtager støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed efter kapitel 20, vil fremover fremgå af lovens § 9, nr. 1, da disse personer er i job eller driver selvstændig virksomhed med tilskud og dermed er i beskæftigelse og således ikke er primære målgrupper for indsats efter de generelle indsatsregler i lovens Afsnit II-V.

Ligeledes udgår to målgrupper for kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, idet disse personer fremover vil skulle omfattes af samme indsats som kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år. De omfattes derfor af målgrupperne for henholdsvis job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Herudover ophæves jobafklaringsforløbsordningen. For en nærmere beskrivelse heraf henvises til pkt. 2.20.2.1. Ressourceforløbsordningen og revalideringsordningen forventes ophævet ved lovforslag om første fase af beskæftigelsesreformen, som træder i kraft den 1. februar 2026.

Baggrunden er endelig, at de hidtidige 3 målgrupper med førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år samles i en målgruppe.

Målgruppen i § 8, nr. 1, vil – ligesom i dag – omfatte dagpengemodtagere, dvs. personer som modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Målgruppen i § 8, nr. 2, vil omfatte jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Jobparate kontanthjælpsmodtagere vil være personer, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som kommunen har visiteret til at være jobparate. Målgruppen vil fremover omfatte både jobparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år og som er under 30 år - uanset om de har en erhvervskompetencegivende uddannelse eller ej.

Målgruppen vil endvidere omfatte personer, som modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Målgruppen i § 8, nr. 3, vil omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere vil være personer, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som kommunen har visiteret til at være aktivitetsparate. Målgruppen vil fremover omfatte både aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år og som er under 30 år - uanset om de har en erhvervskompetencegivende uddannelse eller ej.

For en nærmere beskrivelse af den foreslåede ordning om visitation af kontanthjælpsmodtagere som henholdsvis job- og aktivitetsparate henvises til bemærkningerne til pkt. 2.4.2.2.

Målgruppen i § 8, nr. 4, vil omfatte sygedagpengemodtagere.

Målgruppen vil – ligesom i dag – omfatte personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, og som modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge. Målgruppen omfatter både sygedagpengemodtagere, som er ledige, og sygedagpengemodtagere, som er i job eller driver selvstændig virksomhed.

Målgruppen i § 8, nr. 5, vil omfatte ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Målgruppen vil omfatte:

- Selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter SU-loven, og personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven.
- Personer, som modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som dermed ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet.
- Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Målgruppen vil dermed omfatte de samme personer, som i de gældende regler er omfattet af målgrupperne i § 6, nr. 11-13.

Det foreslås videre i § 9, at loven ud over de oplistede målgrupper tillige omfatter en række andre personer, selvstændigt erhvervsdrivende samt arbejdsgivere, der ikke er de primære målgrupper for indsats efter de generelle indsatsregler i lovens Afsnit II-V, men som kan få hjælp eller indsatser efter visse af lovens øvrige kapitler.

Det foreslås, at loven også omfatter:

- 1) Personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.
- 2) Personer og arbejdsgivere, som kan få bistand eller indsatser efter loven.

Persongruppen i § 9, nr. 1, vil omfatte personer, der er ansat i fleksjob eller driver selvstændig erhvervsvirksomhed og modtager støtte efter lovens kapitel 20 om fleksjob.

Persongruppen i § 9, nr. 2, vil omfatte alle andre personer og arbejdsgivere, der kan få bistand eller indsatser efter visse bestemmelser eller kapitler i loven. Forslaget medfører i sig selv ingen ændringer i forhold til de gældende muligheder for at give indsats og tilskud til disse personer og arbejdsgivere.

Det gælder f.eks. jobsøgende, som kan få bistand i forbindelse med jobsøgning, og arbejdsgivere, som kan få bistand i forbindelse med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige efter kapitel 5.

Det gælder også tilskadekomne, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet er omfattet af målgruppen i § 18 a i lov om arbejdsskadesikring, og som kommunen skal tilbyde en samtale om uddannelsesmuligheder m.v.

Det gælder desuden personer og arbejdsgivere, der kan få indsatser eller tilskud efter f.eks. kapitel 21, hvor beskæftigede kan få indsats og arbejdsgivere kan få tilskud efter reglerne om tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen), og kapitel 22, hvor beskæftigede kan få indsat i form af opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser (varslingspuljen). Endelig vil det kunne være indsatser i form af f.eks. mentorstøtte og hjælpemidler til personer, som vurderes at have behov herfor som led i en beskæftigelsesrettet indsats.

2.4.2.2. Visitation

Det fremgår af aftalen, at alle borgere som udgangspunkt skal mødes med en positiv forventning om, at de kan varetage et job inden for de næste 6 måneder, og at alle kontanthjælpsmodtagere derfor som udgangspunkt automatisk registreres som jobparate.

Det foreslås, at reglerne om visitation af kontanthjælpsmodtagere fremgår af lovens § 10.

Det foreslås, at kommunen fremover skal visitere alle kontanthjælpsmodtagere som jobparate eller aktivitetsparate ved deres første henvendelse om hjælp og dermed vurdere, om den enkelte kontanthjælpsmodtager er omfattet af målgruppen for henholdsvis jobparate eller aktivitetsparate.

Forslaget vil betyde, at kommunen allerede ved en persons første henvendelse om kontanthjælp skal tage stilling til, om personen er jobparat og dermed skal opfylde de pligter, som gælder for jobparate, f.eks. om at være tilmeldt som jobsøgende og være aktivt jobsøgende. Samtidig vil forslaget betyde, at personer, som kommunen vurderer som aktivitetsparate, vil skulle mødes med tillid og som udgangspunkt ikke vil blive sanktioneret.

Forslaget vil dermed medvirke til, at kommunerne som udgangspunkt møder kontanthjælpsmodtagere som jobparate, og at aktivitetsparate ikke kan komme i en situation, hvor de mødes med krav og pligter målrettet jobparate.

Med forslaget vil kravene til, hvornår kommunerne skal visitere kontanthjælpsmodtagere som henholdsvis job- eller aktivitetsparate, blive skærpet. Mange kommuner foretager dog allerede i dag visitationen af kontanthjælpsmodtagere ved personens første henvendelse om hjælp.

Kommunen vil løbende kunne omvisitere den enkelte person i forbindelse med jobsamtalerne som led i kontaktforsøget, ligesom i dag.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om visitationen, dvs. om hvordan kommunen skal visitere kontanthjælpsmodtagere som henholdsvis jobparate og aktivitetsparate.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat bekendtgørelsesregler om, at en kontanthjælpsmodtager anses for jobparat, hvis personen vurderes at kunne påtage sig et ordinært job, som gør personen i stand til at forsørge sig selv inden for de næste 6 måneder. Hvis personen vurderes ikke at kunne påtage sig et ordinært job, som gør personen i stand til at forsørge sig selv inden for 6 måneder, vil personen skulle anses for aktivitetsparat.

Kommunen foretager vurderingen på baggrund af den enkeltes forudsætninger og forhold.

Forslaget vil indebære, at flere kontanthjælpsmodtagere fremover vil blive anset for jobparate, da visitationen fremover vil ske ud fra en vurdering af, om personen vil kunne påtage sig et ordinært job og blive selvforsørgende inden for 6 måneder, mod 3 måneder i gældende regler.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om de ændrede målgrupper i lovens § 8, hvor også kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse fremover vil være omfattet af målgrupperne for henholdsvis jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. For en nærmere beskrivelse af målgrupperne henvises til pkt. 2.4.2.1.

Reglen om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj, som kan benyttes af kommuner og arbejdsløshedskasser videreføres ikke og bekendtgørelsesregler om afklarings- og dialogværktøjet ophæves, fordi værktøjet, som forestås af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, nedlægges.

2.4.2.3. Opgørelse af tidsperioder m.v.

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt. Aftalepartierne er enige om at afskaffe kravene om et nyt forløb ved ydelsesskift mellem kontanthjælp, ledighedsydelse og sygedagpenge.

Det foreslås, at reglerne om opgørelse af tidsperioderne i kontaktforsøget, for afklaring, jobrettet uddannelse og for ret og pligt til tilbud fremgår af lovens § 11.

Det foreslås, at perioderne opgøres som:

- Sammenlagt ledighed fra indplaceringen i en dagpengeperiode for dagpengemodtagere. Det foreslås dog, at der påbegyndes nye perioder, hvis personen ikke har været ledig i de seneste 5 år. Dette er en videreførelse af gældende regler.
- En sammenhængende periode på kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge fra første henvendelse om hjælp, overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge for jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere samt aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Reglerne for kontaktførelset, afklaring, jobrettet uddannelse og ret og pligt til tilbud beskriver kommunens og arbejdsløshedskassens indsats inden for en bestemt fremtidig periode i en persons ledighedsforløb, f.eks. de første 6 måneder for samtaler i kontaktførelset.

Kommunen og arbejdsløshedskassen må derfor på samme måde som i dag fastlægge de forventede tidspunkter, dvs. ud fra en forventning om, at en person modtager sin forsørgelsesydelse på fuld tid i hele perioden.

For dagpengemodtagere vil tilmeldingen som ledig typisk være det tidspunkt, hvor kommunen og arbejdsløshedskassen ved, at personen er ledig og ønsker dagpenge.

For kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere vil første henvendelse til kommunen om hjælp eller overgang til ledighedsydelse typisk være det tidspunkt, hvor kommunen ved, at personen ønsker kontanthjælp eller ledighedsydelse. Perioderne vil dog fremover skulle opgøres fra det tidligste tidspunkt, hvor personen enten har henvendt sig om hjælp, eller er overgået til ledighedsydelse eller sygedagpenge, så længe perioden er sammenhængende.

Hvis en kontanthjælpsmodtager overgår til kontanthjælp fra ledighedsydelse eller sygedagpenge, eller en ledighedsydelsesmodtager overgår til ledighedsydelse fra kontanthjælp eller sygedagpenge, vil der ikke skulle påbegyndes nye tidsperioder. Det betyder bl.a., at personen ikke vil påbegynde et nyt kontaktførelse, men vil fortsætte med kontaktførelset i sin nye målgruppe med den allerede opgjorte periode.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om opgørelse af perioderne.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat bekendtgørelsesregler om opgørelse af sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og om sammenhængende periode med forsørgelsesydelse for kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere.

Der forventes fastsat regler svarende til de gældende regler for dagpengemodtagere.

Der forventes endvidere fastsat regler, som hovedsageligt svarer til gældende regler om sammenhængende perioder for kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere.

Det forventes fastsat, at perioderne anses for afbrudte, når personerne i 1 kalendermåned ikke har modtaget ydelse eller har været i løntilskudsansættelse. Fremover vil perioderne dog blive anset for sammenhængende, uanset om personen har fået udbetalt kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge eller har været i løntilskudsansættelse, så længe der ikke er et afbrud på 1 kalendermåned eller mere uden forsørgelsesydelse eller løntilskudsansættelse.

Det bemærkes, at reglerne om perioder for sygedagpengemodtageres kontaktførelse fremgår af lov om sygedagpenge.

Det foreslås endelig, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om opgørelse af forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. efter kapitel 14, 16 og 21.

Reglerne om forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i kapitel 14, 16 og 21 omhandler krav om, at den enkelte person skal have modtaget forsørgelsesydelse m.v. i mindst 6 måneder, inden der kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud, tilskud til arbejdsgivere i forbindelse med opkvalificering og tilskud til arbejdsgivere under voksenlærlingeordningen. Disse regler omhandler dermed forudgående perioder i en persons ledighedsforløb.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler.

2.5. Bistand til jobsøgende og arbejdsgivere

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand og vejledning til jobsøgende

Efter § 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har kommunen til opgave at bistå jobsøgende med at finde job. Efter bestemmelsens stk. 2 kan bistanden blandt andet bestå af, at kommunen vejleder jobsøgende, det vil sige såvel beskæftigede som ledige om at søge job ved f.eks. at anvende funktionerne på Jobnet. Bistand kan også være, at kommunen understøtter målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere, at kommunen henviser ledige til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver, og at kommunen indhenter og videregiver information om beskæftigelsesmuligheder.

Bestemmelsen giver mulighed for, at alle jobsøgende kan henvende sig i kommunen og anmode om bistand til at finde et job. Kommunen kan vejlede den jobsøgende om muligheden for at benytte job- og cv-banken på Jobnet til f.eks. selv at finde stillingsopslag, oprette et cv og finde relevante virksomheder, der kan kontaktes med henblik på at komme i job.

Når kommunen yder en håndholdt bistand f.eks. til at understøtte et målrettet og effektivt match eller henvisning til konkrete job, er der tale om bistand til ledige. Den mere overordnede bistand f.eks. i form af vejledning om anvendelsen af Jobnet kan gives til alle jobsøgende, også selvom de ikke er ledige.

Kommunen kan efter lovens § 11, stk. 3, pålægge personer omfattet af § 6, nr. 1, (dagpengemodtagere) og nr. 2 (jobparate kontanthjælpsmodtagere), og personer omfattet af § 6, nr. 4 (uddannelsesparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse), som vurderes åbenlyst uddannelsesparate at søge konkrete job. Kommunen kan pålægge personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse at søge konkrete fleksjob.

Efter lovens § 11, stk. 4, bistår arbejdsløshedskassen egne ledige medlemmer med at finde job. Det vil sige, at arbejdsløshedskassen på samme måde som kommunen kan vejlede egne jobsøgende medlemmer, herunder om udformning af jobansøgninger, understøtte og henvise egne ledige medlemmer til job samt indhente og videregive information vedrørende beskæftigelsesmuligheder. Det kan f.eks. være, hvor medlemmet kan finde konkrete opslåede job. Arbejdsløshedskassen kan endvidere pålægge egne ledige medlemmer at søge konkrete job.

Arbejdsløshedskassens muligheder og pligter over for egne medlemmer er dermed de samme, som dem, der gælder for kommunen.

Loven indeholder en bemyndigelse til at fastsætte regler om henvisning til et konkret job, pålagt jobsøgning, støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde job og arbejdskraft, og støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job.

Bemyndigelsen er anvendt til i kapitel 5 i bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats at fastsætte nærmere regler om henvisning af jobsøgende og pålæg om at søge konkrete job. Det er bestemmelser om at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med kommunen, at der sker henvisning af jobsøgende. Derudover er der fastsat regler om, at kommunen kan pålægge personer, som modtager ledighedsydelse, at søge relevante konkrete fleksjob. Pålæg om at søge konkrete job skal som udgangspunkt være skriftlig. Det kan i særlige situationer ske telefonisk, under forudsætning af, at den ledige under samtalen gøres bekendt med, at kommunen eller arbejdsløshedskassen pålægger personen at søge konkrete job.

Der er i medfør af § 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat, at kommunen kan tilbyde job- og uddannelsessøgende information og vejledning om mulighederne for job og uddannelse, hvordan man lægger cv-oplysninger på Jobnet og andre aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Arbejdsløshedskassen kan tilbyde egne medlemmer information og vejledning om jobsøgning og muligheder for job. Denne bestemmelse har et mere bredt sigte end lovens § 11, idet der er tale om vejledning og information, og kredsen i øvrigt for hele bestemmelsen både kan være ledige jobsøgende og jobsøgende, som er i arbejde, men ønsker at søge nyt arbejde.

Kommunen kan f.eks. give information og vejledning om, hvordan arbejdsmarkedsbalancen kan give den job- og uddannelsessøgende et overblik over, hvilke stillinger og hvorhenne i landet, der er gode jobmuligheder. Kommunen kan endvidere f.eks. give vejledning om de enkelte uddannelsesinstitutioner. Det kan også være vejledning om muligheden for at blive voksenlærling og om tilskud til hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af den gældende § 18, stk. 2, i loven, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives fra en arbejdsløshedskasse til en anden arbejdsløshedskasse i forbindelse med konkrete rekrutteringer.

Bemyndigelsen er anvendt til i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet at fastsætte nærmere regler om videregivelse af oplysninger. Det fremgår af denne bekendtgørelse, at arbejdsløshedskassen for medlemmer, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktførelsen inden for de første 3 måneders ledighed, har pligt til at registrere og indberette oplysninger om godkendelsesstatus for cv-oplysninger. Arbejdsløshedskassen registrerer endvidere godkendelsesstatus for cv-oplysninger for medlemmer, hvor der er sket underretning om, at cv-oplysningerne ikke længere er fyldestgørende. Oplysninger om cv-godkendelsesstatus indberettes så vidt muligt samme dag som cv-oplysningerne vurderes. Videre fremgår, at oplysningerne videregives til personens kommune. Registrerede oplysninger videregives endvidere til anden arbejdsløshedskasse, der i forbindelse med konkrete rekrutteringer til private eller offentlige arbejdsgivere efter aftale med andre arbejdsløshedskasser formidler relevante ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser.

2.5.1.2. Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand til arbejdsgivere

Efter § 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har kommunen til opgave at bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige. Det er i bestemmelsens stk. 2 fastsat nærmere, hvad bistanden kan bestå af. Det kan blandt andet være vejledning af arbejdsgivere om mulighederne for at etablere kontakt til jobsøgende, f.eks. ved at anvende funktionerne på Jobnet eller at lave konkrete aftaler med en arbejdsgiver om, at kommunen henviser en eller flere ledige til et konkret job. Bestemmelsen er ikke udtømmende, og kommunen kan dermed ud over eksemplerne i stk. 2 selv definere, hvilke andre måder kommunen vil bistå arbejdsgivere på.

Kommunen kan således vejlede arbejdsgiveren om muligheden for at søge i cv-oplysninger. På Jobnet for Arbejdsgivere kan arbejdsgivere selv søge efter cv-oplysninger, sende en digital jobordre eller annoncere efter nye medarbejdere. Kommunens bistand kan f.eks. foregå ved, at kommunen op søger virksomheder i brancher med paradoksproblemer og forhører sig om virksomhedens behov for arbejdskraft. Brancher med paradoksproblemer er områder, hvor stillingen er præget af rekrutteringsproblemer og høj ledighed. Det vil sige, at der er gode jobmuligheder i området, og der er registreret ledige med de efterspurgte kvalifikationer, som skulle kunne varetage stillingen.

I de registrerede cv-oplysninger på Jobnet kan kommunen udsøge ledige kandidater, der matcher virksomhedens behov og undersøge, om den ledige har kompetencer og motivation til at varetage det konkrete job.

Arbejdsløshedskassen kan bistå private og offentlige arbejdsgivere med konkrete rekrutteringer, herunder jobformidling af egne ledige medlemmer, i samme omfang som kommunen kan efter lovens § 13, stk. 2. Det fremgår af bestemmelsens stk. 4, at arbejdsløshedskasserne i forbindelse med konkrete rekrutteringer til private eller offentlige arbejdsgivere efter aftale med andre arbejdsløshedskasser kan formidle relevante ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser. I disse tilfælde har den arbejdsløshedskasse, som varetager formidlingen, adgang til relevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag om de pågældende arbejdsløshedskassers medlemmer, herunder cv-oplysninger og oplysninger om medlemmets personnummer og eventuelle helbredsmæssige begrænsninger.

Lovens § 18 indeholder en bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte nærmere regler. Bemyndigelsen er anvendt til i bekendtgørelse nr. 298 af 14. marts 2025 om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet at fastsætte nærmere regler om videregivelse af oplysninger om cv-status til anden arbejdsløshedskasse, der i forbindelse med konkrete rekrutteringer til private eller offentlige arbejdsgivere efter aftale med andre arbejdsløshedskasser formidler relevante ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser.

2.5.1.3. Information og vejledning i kommunen

Efter lovens § 14 kan kommunen tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold, indlæggelse af job på Jobnet for Arbejdsgivere, og mulighederne for etablering af f.eks. virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 14, og voksenlærlingetilskud efter kapitel 23.

Kommunens vejledning kan f.eks. bestå i at informere og vejlede om områder, hvor der er mangel på arbejdskraft. Arbejdsgivere kan på Jobnet for Arbejdsgivere se de serviceydelser, som landets kommuner tilbyder, og arbejdsgivere kan selv søge efter cv-oplysninger, oprette en digital jobordre eller annoncere efter nye medarbejdere.

Kommunen kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer

med at fastholde job. Denne service tilrettelægges med udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med ansættelsen.

Virksomhedsservice kan også være virksomhedsbesøg, fast kontaktperson, service- og samarbejdsaftaler, håndholdt hjælp til rekruttering af ledige, afholdelse af jobmesser og facilitering af virksomhedsnetværk.

2.5.1.4. Tilskud til virksomheder ved partnerskabsaftaler

Efter lovens § 15, kan en kommune og en arbejdsgiver indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11. Inden for rammerne af aftalen kan arbejdsgiveren iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 14 og tilknytte en mentor efter kapitel 26.

Partnerskabsaftaler er samarbejdsaftaler mellem arbejdsgivere og kommunen om tilrettelæggelsen af rekrutteringsforløb med henblik på at fremme tilknytningen til arbejdsmarkedet for ledige med begrænsede beskæftigelsesmuligheder. Indsatsen under en partnerskabsaftale kan ske i form af virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11. Dette indebærer bl.a., at reglerne om inddragelse af repræsentanter for medarbejderne også gælder, når ledige skal deltage i et rekrutteringsforløb i virksomheden.

Arbejdsgiveren kan inden for rammerne af partnerskabsaftalen iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 14 og tilknytte en mentor efter kapitel 26.

De overordnede rammer for indsatsen fastsættes i partnerskabsaftalen, herunder de økonomiske rammer og rammerne for køb af uddannelse i form af vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentorstøtte for de aftalte forløb. Arbejdsgiverne kan selv tilrettelægge en målrettet og fleksibel indsats for de ledige i virksomhedspraktik. Det er arbejdsgiverne selv, der afgør, hvornår vejlednings- og opkvalificeringsforløb kan indgå i praktikforløbet, og vælger, om og i givet fald hvornår den enkelte ledige skal have tilknyttet en mentor.

Arbejdsgiverne skræddersyer aktiveringen, så den kan opfylde deres behov for kvalifikation hos medarbejderne samt medarbejderens behov for uddannelse i form af opkvalificering eller mentor. Arbejdsgiverne kan således

som en del af forløbet afholde forskellige former for korte interne kurser, herunder f.eks. introduktionskurser og korte faglige kurser.

Arbejdsgiveren kan få tilskud til faktisk afholdte udgifter og til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen. Arbejdsgiveren skal dokumentere de faktiske afholdte udgifter.

Dokumentation kan f.eks. ske i form af en kopi af faktura for køb af uddannelse i forbindelse med et rekrutteringsforløb. Afholdte lønudgifter til virksomhedens egne ansatte, der f.eks. har afholdt et kursus i forbindelse med et rekrutteringsforløb og afholde udgifter til administration under en partnerskabsaftale skal kunne dokumenteres ved oplysning om anvendt tid og lønudgift.

2.5.1.5. Forbud mod bistand under strejke, lockout eller blokade

Det følger af lovens § 16, at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Kommunerne skal ikke selvstændigt undersøge, om der er tale om en overenskomstmæssig konflikt. Hvis der er tvister, f.eks. om hvorvidt reglerne for varsling af konflikten er overholdt, skal de afgøres i det fagretlige system.

Det er en forudsætning, at kommunerne orienterer andre aktører, der efter aftale med kommunerne udfører henvisningsvirksomhed, om konflikten.

Kommunen skal være neutral under en overenskomstmæssig konflikt (strejke og blokade fra arbejdstagernes side og lockout og boykot fra arbejdsgivernes side iværksat i overensstemmelse med de fagretlige regler). Det er baggrunden for, at der ikke må henvises til konfliktramt arbejde, afgives tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, eller gives tilskud til voksenlærlinge hos arbejdsgivere omfattet af konflikt, før konflikten er hævet, kendt overenskomststridig eller på anden måde kendt retsstridig.

Det vil sige, at kommunerne fra iværksættelsen af konflikten skal stoppe henvisningen m.v. til alle stillinger hos arbejdsgivere, der er omfattet af konflikten. Forbuddet mod henvisning gælder dog ikke de stillinger, der ikke er omfattet af konflikten.

Er alene visse stillinger omfattet af konflikten, skal kommunen fortsat henvise øvrigt personale. Det vil sige, at hvis en konflikt på et sygehus f.eks. alene omfatter sygeplejersker, skal kommunen som normalt henvise f.eks. køkkenpersonale og portører.

Ved afgrænsning af hvilke stillinger, der er ramt af konflikt, vil konfliktens omfang skulle fremgå af det lovlige konfliktvarsel, der er sendt til virksomheden, og den orientering som måtte være sendt til kommunen. I nogle tilfælde kan varslene indeholde en liste over navne på de medlemmer, som rammes af konflikten. Konflikten vil angå de medarbejdere, som er medlemmer af den organisation, der varsler konflikt.

Det er en forudsætning, at der heller ikke må ske henvisning til konflikt-ramte stillinger, selv om den arbejdssøgende er uorganiseret eller hører til en anden faglig organisation end den, der har iværksat konflikten.

Der henvises til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings skrivelse nr. 9477 af 22. juni 2021 om, hvordan kommunerne skal forholde sig under konflikt.

2.5.1.6. Bistand til særlige aktiviteter

Det fremgår af lovens § 17, at kommunen for at fremme beskæftigelse og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet kan tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job, og arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft. Aktiviteterne kan bestå af informationsaktiviteter og støtte, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder, det kan f.eks. være bistand til strategisk opkvalificering af medarbejdere eller jobsøgende med særlige kvalifikationer eller behov, og befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lign.

Loven indeholder en bemyndigelse til at fastsætte regler om kommunens mulighed for at iværksætte særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job. Denne bemyndigelse er anvendt til at fastsætte regler om, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og åbenlyst ud-

dannelsesparate har pligt til at møde til sådanne særlige aktiviteter, hvis vedkommende er indkaldt skriftligt og personligt. Der er endvidere en bestemmelse om, at kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for muligheden for støtte til befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning. Det vil sige, at den enkelte kommune skal tage stilling til befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning, og kommunen skal udstede retningslinjer herom.

2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den aktive beskæftigelsesindsats hovedformål er fortsat at understøtte den lediges vej tættere på job og matche samfundets og virksomhedernes behov for kvalificeret arbejdskraft. Det fremgår af den politiske aftale.

Det foreslås, at reglerne sammenskrives og forenkles, og det foreslås, at der skal være mindre regulering af indholdet i kommunernes og arbejdsløshedskassernes bistand til jobsøgende og arbejdsgivere, idet kommuner og arbejdsløshedskasser får større frihed til selv at tilrettelægge indsatsen. Kommuners og arbejdsløshedskassers mulighed for at give pålæg om at søge konkrete job og henvise ledige til job foreslås videreført. Derimod foreslås regler om, at bistand kan være vejledning om at søge job ved at anvende funktionerne på Jobnet og Workindenmark, understøttelse af effektive match, samt indhentelse og videregivelse af information om beskæftigelsesmuligheder ikke videreført. Bestemmelsen om, at kommunen kan tilbyde information om mulighederne for job og uddannelse, indlæggelse af cv-oplysninger samt aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats foreslås heller ikke videreført. Endvidere foreslås bestemmelse om, at kommunen kan vejlede om mulighederne for at anvende funktionerne på Jobnet for Arbejdsgivere, understøttelse af målrettede og effektive match samt tilbud om at udsøge og screene ledige og formidle relevante ledige ikke videreført, at kommunen bistanden til arbejdsgivere kan være ud over aftale om henvisning af ledige til et konkret job.

2.5.2.1. Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand til jobsøgende

Det foreslås videreført, at kommunen skal bistå jobsøgende med at komme i job. I stedet for at kommunen skal bistå med at finde job, vil det fremgå, at kommunen skal bistå jobsøgende med at komme i job. Det foreslåede ændrer ikke på kommunens opgave i forhold til jobsøgende. Hensigten er alene at signalere, at kommunens opgave er bredere end alene at bistå med at finde mulige job, som den jobsøgende kan søge. Det vil omfatte alle jobsøgende og vil derfor kunne være såvel ledige som beskæftigede jobsøgende.

For beskæftigede jobsøgende vil det kunne være såvel fuldtids som deltids-beskæftigede. Kommunen vil have frihed til at vurdere ud fra den enkelte jobsøgende og lokale forhold, hvordan bistanden skal gives, og hvad den skal bestå af. Det vil fortsat kunne være vejledning om at anvende funktionerne på Jobnet ved jobsøgning, indhente og videregive information om beskæftigelsesmuligheder samt understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgiver. Bestemmelserne om, hvad indholdet i bistanden til jobsøgende kan bestå af og om, hvad information og vejledning kan være, foreslås ikke videreført.

Det foreslås, at kommunen som hidtil vil kunne henvise ledige til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver og vil kunne pålægge ledige at søge konkrete job og job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med kommunen, at der sker henvisning af jobsøgende. Kommunens mulighed for at pålægge ledige at søge konkrete job vil ikke være begrænset til bestemte målgrupper, men vil omfatte alle ledige, og det vil være op til kommunen ud fra den enkeltes situation, kompetencer og forudsætninger, herunder helbredsmæssige at vurdere, om det giver mening i den konkrete situation.

Det foreslås, at arbejdsløshedskasserne som hidtil vil have tilsvarende muligheder som kommunen for egne medlemmer.

2.5.2.2. Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand til arbejdsgivere

Det foreslås, at kommuner skal bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige. Arbejdsløshedskasserne vil kunne varetage denne opgave i forhold til egne ledige medlemmer.

Bestemmelsen om, hvad bistanden blandt andet kan bestå af, foreslås ikke videreført, idet kommunerne vil have frihed til at vurdere, hvad der er mest hensigtsmæssigt i den enkelte situation. Bistanden vil kunne bestå i vejledning om muligheder for at etablere kontakt til jobsøgende f.eks. via jobannoncer på Jobnet for arbejdsgivere og søgning i cv-oplysninger. Bistand vil kunne være til udsøgning, screening og formidling af relevante ledige. Kommunen vil kunne udsøge ledige kandidater i databasen på Jobnet, der matcher en virksomheds behov. Screeningen vil kunne foregå ved, at kommunen holder et møde med den ledige, hvor kommunen undersøger, om den ledige har kompetencerne og motivationen til at varetage det konkrete job, før den ledige kandidat henvises til en arbejdsgiver.

Det foreslås videreført, at en arbejdsløshedskasse i forbindelse med konkrete rekrutteringer til private eller offentlige arbejdsgivere efter aftale med

andre arbejdsløshedskasser vil kunne formidle relevante ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser. I det tilfælde vil den arbejdsløshedskasse, som varetager formidlingen, have adgang til relevante ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser.

Det vil f.eks. kunne være i konkrete rekrutteringssituationer, hvor arbejdsløshedskasserne efter gensidig aftale vil kunne formidle hinandens medlemmer. Samarbejdet vil også kunne bestå i, at flere arbejdsløshedskasser går sammen om at arrangere jobmesser.

Det foreslås videreført, at kommunen vil kunne tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold, hvordan man offentliggør job på Jobnet for Arbejdsgivere og om mulighederne for etablering af virksomhedspraktik efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 14 og voksenlærlingetilskud efter kapitel 21. Kommunen vil kunne yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job.

Det vil ikke fremgå af den foreslåede bestemmelse, men alene være forudsat, at kommunen som hidtil vil tilrettelægge denne service med udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med ansættelsen af en ledig eller en person, der har problemer med at fastholde et job. Baggrunden er, at det ikke findes nødvendigt at detailregulere, hvordan kommunen vil skulle tilrettelægge sin virksomhedsservice, idet det forudsættes, at kommunen vil være nærmest til kende den enkelte virksomheds behov. Omvendt vil kommunen som hidtil have mulighed for som led i vederlagsfri virksomhedsservice at bistå med at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med ansættelsen.

Det foreslås videreført, at kommunen og en arbejdsgiver vil kunne indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik, og at arbejdsgiveren inden for rammerne af aftalen vil kunne iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb og tilknytte en mentor. Arbejdsgiveren vil kunne få tilskud til de faktisk afholdte udgifter hertil og til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen. Arbejdsgiveren skal dokumentere de faktiske afholdte udgifter.

Derudover foreslås det at videreføre bestemmelsen om, at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Det foreslås videreført, at kommunen for at fremme beskæftigelse og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet vil kunne tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til at gennemføre særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job, og at arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft. Aktiviteterne vil kunne bestå af informationsaktiviteter og støtte, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder eller jobsøgende med særlige kvalifikationer eller behov, og befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende. Der vil f.eks. kunne være tale om informationsarrangementer i form af jobmesser, informationsarrangementer om forskellige tilbud fra kommunen, informationsarrangementer om ny lovgivning, og facilitering af virksomhedsnetværk.

Det foreslås at videreføre, at beskæftigelsesministeren vil skulle fastsætte regler om henvisning til et konkret job, pålagt jobsøgning, støtte til særlige aktiviteter og støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job. I forhold til særlige aktiviteter vil det være kommunerne, der beslutter, hvad der vil kunne gives støtte til. Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler svarende til de gældende om, at kommunen skal fastsætte nærmere retningslinjer for muligheden for støtte til befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og om mødepligt.

Endelig foreslås det videreført, at beskæftigelsesministeren vil fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der vil kunne videregives fra en arbejdsløshedskasse til en anden arbejdsløshedskasse i forbindelse med konkrete rekrutteringer. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler svarende til de gældende, herunder om de pågældende arbejdsløshedskassers medlemmer, herunder cv-oplysninger og oplysninger om medlemmets personnummer og eventuelle helbredsmæssige begrænsninger.

Der henvises til almindelige bemærkninger pkt. 2.5.1.1.

2.6. Tilmelding, brug af joblog, registrering af job m.v.

2.6.1. Gældende ret

Det fremgår af § 19, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en person kan registrere sig som jobsøgende i kommunen. Dermed kan alle,

der ønsker det, blive registreret som jobsøgende med henblik på at finde arbejde. Registreringen sker ved, at personen registrerer sit cv på Jobnet og gør det søgbart for sagsbehandlere og arbejdsgivere.

Det fremgår af § 19, stk. 2, at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge eller er berettigede til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter arbejdsløshedsforsikringsloven (såkaldte G-dage), skal tilmelde sig som jobsøgende i kommunen på den første ledighedsdag.

Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse er dermed forpligtiget til at tilmelde sig som jobsøgende på den første ledighedsdag, hvis vedkommende ønsker at modtage dagpenge. Personen kan tilmelde sig som jobsøgende ved at henvende sig i kommunen. Derudover er det ved regler i bekendtgørelse fastsat, at dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere kan tilmelde sig som jobsøgende på Jobnet. Hvis personen henvender sig til kommunen for at blive tilmeldt, er det kommunen, der sørger for at personen bliver tilmeldt som jobsøgende.

Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse kan også henvende sig i deres arbejdsløshedskasse for at blive tilmeldt som jobsøgende, hvis den enkelte arbejdsløshedskasse tilbyder denne service til sine medlemmer.

Formålet med reglerne er, at den ledige så hurtigt som muligt bliver tilmeldt som jobsøgende, så kommunen eller arbejdsløshedskassen kan tilrettelægge indsatsen for den ledige, og således at den ledige så tidligt som muligt kommer til at fremgå af ledighedstallene.

Det fremgår af lovens § 19, stk. 3, at personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer er jobparate, skal tilmelde sig som jobsøgende i kommunen. For jobparate skal det ske ved første henvendelse om hjælp.

Det fremgår af lovens § 20, stk. 1, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, skal være aktivt jobsøgende.

Reglerne om hvilke krav, der stilles til den enkeltes jobsøgning, fremgår af ydelsesreglerne, dvs. arbejdsløshedsforsikringsloven for dagpengemodtagere og lov om aktiv socialpolitik for de øvrige ydelsesmodtagere.

Det fremgår af lovens § 20, stk. 2, 1. pkt., at jobsøgningsaktiviteter løbende skal dokumenteres i en joblog på Jobnet. Bestemmelsen betyder, at personer, som efter stk. 1 skal være aktivt jobsøgende, skal dokumentere jobsøgningen i jobloggen på Jobnet.

Formålet med jobloggen er at give den enkelte overblik over egen jobsøgning. Samtidig giver registreringen i jobloggen et grundlag for kommunen og arbejdsløshedskassen for at forbedre vejledningen til den ledige om jobsøgning. Dermed kan anvendelsen af jobloggen og vejledningen være med til at understøtte det rigtige match mellem de ledige og virksomhederne samt understøtte virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft.

Formålet med jobloggen er endvidere, at personen skal dokumentere sin jobsøgning i jobloggen, og at arbejdsløshedskasserne og kommunerne dermed kan bruge jobloggen til at vurdere, om jobsøgningen er tilstrækkelig til, at den enkelte ledige lever op til rådighedskravet om aktiv jobsøgning i henholdsvis arbejdsløshedsforsikringsloven og lov om aktiv socialpolitik.

Det fremgår af § 20, stk. 2, 2. pkt., at dagpengemodtagere også kan dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens digitale joblog.

Dagpengemodtagere kan således vælge, om de vil dokumentere jobsøgningsaktiviteterne i jobloggen på Jobnet eller i arbejdsløshedskassens digitale joblog. Uanset hvilken joblog, en dagpengemodtager vælger at dokumentere jobsøgningsaktiviteterne i, vil både dagpengemodtageren, kommunen og arbejdsløshedskassen kunne se de registrerede jobsøgningsaktiviteter.

Det fremgår af § 20, stk. 2, 3. pkt., at fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, kan være fritaget for at dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Med bestemmelsen henvises der til, at kommunen efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, kan fritage en person, der modtager ledighedsydelse, fra at registrere alle jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet, hvis det vurderes, at det enten ikke er muligt eller er meget vanskeligt for personen på grund af den pågældendes nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne m.v. Kommunen og personen skal aftale, hvordan den pågældende i stedet skal dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter.

Det fremgår af lovens § 21, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om registrering, tilmelding og afmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

Der er i medfør af bestemmelsen fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at alle jobsøgende kan henvende sig til kommunen med henblik på at få hjælp til at finde arbejde. Registreringen af de jobsøgende er tilgængelig i alle landets kommuner med henblik på bistand

til at finde arbejde, jf. kapitel 5 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats er der endvidere fastsat nærmere regler om tilmeldingen af jobsøgende, herunder, hvordan det kan ske, i hvilken kommune etc. samt tilmelding i arbejdsløshedskasse, såfremt arbejdsløshedskassen tilbyder denne service til sine medlemmer, jf. kapitel 5 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler om afmeldingen af jobsøgende, herunder regler om, når en jobsøgende ikke længere ønsker at stå tilmeldt som jobsøgende, når kommunen afmelder en jobsøgende samt regler om afmelding af dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, jf. kapitel 5 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.6.2.1. Registrering og tilmelding som jobsøgende

Det er aftalt, at beskæftigelsesindsatsen skal forenkles. Det skal bl.a. ske ved, at mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats reduceres væsentligt. Som led i aftalens ønske om forenkling foreslås det derfor at forenkle og ensarte reglerne for registrering og tilmelding af jobsøgende hos kommunerne, joblog m.v. og harmonisere de forskellige krav, der stilles til forskellige målgrupper.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om tilmelding som jobsøgende for jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere harmoniseres. Det betyder, at ledighedsydelsesmodtagere vil blive omfattet af samme krav om tilmelding, som gælder for jobparate kontanthjælpsmodtagere i dag. Det indebærer, at ledighedsydelsesmodtageren ved overgangen til ledighedsydelse skal tilmeldes som jobsøgende hos kommunen.

Det foreslås, at personer der modtager ledighedsydelse, efter en konkret vurdering vil kunne undtages fra at være tilmeldt som jobsøgende. Ledighedsydelsesmodtagere vil efter de foreslåede regler kunne undtages, hvis kommunen efter en konkret vurdering finder, at det er mest hensigtsmæssigt som følge af ledighedsydelsesmodtagerens fysiske eller psykiske funktionsevne m.v. Dette svarer til de regler, der gælder i forhold til at dokumentere ledighedsydelsesmodtagerens jobsøgning.

For at sikre, at en person, som har behov for hjælp til at finde et job, hurtigst muligt kommer i kontakt med kommunen, og at det er tydeligt, hvor vedkommende skal melde sig ledig, foreslås det at fastholde reglerne om henholdsvis registrering og tilmelding som jobsøgende.

Det betyder, at en person fortsat vil kunne registrere sig som jobsøgende hos kommunen, og at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker

at modtage dagpenge, på den første ledighedsdag eller umiddelbart efter udbetaling af G-dage, vil skulle tilmelde sig som jobsøgende dagpengemodtager hos kommunen eller som jobsøgende på Jobnet.

Det foreslås ligeledes at videreføre reglerne om, at jobparate kontanthjælpsmodtagere ved første henvendelse om hjælp skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen. Ydermere foreslås det at videreføre reglerne om, at alle, der er tilmeldt som jobsøgende, skal være aktivt jobsøgende, og at dette fortsat skal dokumenteres i en joblog.

De resterende regler om registrering og tilmelding som jobsøgende foreslås dermed indholdsmæssigt videreført med sproglige tilretninger og tilpasninger som følge af nye målgrupper. Der vil endvidere ved bekendtgørelse blive fastsat regler, der indholdsmæssigt viderefører reglerne der i dag er fastsat ved bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om hvordan en person tilmelder og afmelder sig som jobsøgende både generelt og for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, herunder at registreringen kan ske på Jobnet eller ved personligt fremmøde. Der henvises til de almindelige bemærkninger om gældende ret pkt. 2.6.1.

2.6.2.2. Dokumentation af jobsøgningsaktiviteter

Det foreslås at ophæve særreglen om, at dagpengemodtagere – udover i en joblog på Jobnet – også kan dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens digitale joblog. Forslaget skal ses i sammenhæng med den ændrede formulering af bestemmelsen, hvormed oplysningerne skal »fremgå på Jobnet«.

Forslaget betyder, at selvbetjeningsløsninger som kommuner og arbejdsløshedskasser stiller til rådighed og som synkroniseres med det it-baserede fælles datagrundlag på en sådan måde, at oplysningerne kommer til at fremgå på Jobnet, vil kunne bruges af personen til at registrere deres cv-oplysninger på. Det vil betyde, at også selvbetjeningsløsninger udstillet af arbejdsløshedskasser eller af andre aktører kan benyttes. Forslagets ophævelse vil dermed ikke have nogen praktisk betydning, fordi jobsøgningsaktiviteterne i arbejdsløshedskassens eller kommunens digitale joblog, automatisk overføres til jobloggen på Jobnet.

Personer, der modtager ledighedsydelse, kan efter gældende regler fritages fra at dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i jobloggen, jf. § 75 i lov om aktiv socialpolitik. Reglen herom foreslås derfor ikke videreført i reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet undtagelsen fortsat findes i lov om aktiv socialpolitik.

Størstedelen af de gældende regler om dokumentation af jobsøgningsaktiviteter foreslås dermed indholdsmæssigt videreført med sproglige tilretninger og tilpasninger som følge af nye målgrupper. Der vil endvidere ved bekendtgørelse blive fastsat regler, der indholdsmæssigt viderefører de regler, der i dag er fastsat ved bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om hvordan en person skal registrere sin jobsøgning i en joblog, hvad der forstås ved jobsøgningsaktiviteter og hvilke oplysninger der skal registreres om jobsøgningsaktiviteter. Der henvises til de almindelige bemærkninger om gældende ret pkt. 2.6.1.

2.6.2.3. Registrering af hvad personen søger job som

Det foreslås, at personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 1 og 2, skal registrere, hvad vedkommende søger job som hurtigst muligt og senest 2 uger efter tilmelding som jobsøgende for. Personerne skal dermed registrere en eller flere jobkategorier, som den pågældende søger job inden for. Personernes registrering af, hvad de søger job som, referer ikke til konkrete stillinger, men til typer af jobs.

Det foreslås endvidere, at personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 3, personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister og personer omfattet af lovforslagets § 136, der modtager en indsats, skal registrere, hvad de søger job som, snarest muligt.

Det foreslås derudover, at oplysningerne om, hvad personerne søger job som skal fremgå på Jobnet.

Forslagene vil betyde, at personerne skal registrere de stillingsbetegnelser, som de søger job som hurtigst muligt eller snarest muligt.

Med forslaget om, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere hurtigst muligt og senest 2 uger efter tilmelding som jobsøgende skal registrere de stillingsbetegnelser, som de søger job som, understøttes det, at de pågældende hurtigst muligt kan få en beskæftigelsesindsats.

Med forslaget om, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende, og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats samt personer omfattet af lovforslagets § 136, der modtager en indsats snarest muligt skal registrere, hvad de søger job som, menes, at kommunen og personen sammen vil skulle vurdere, hvornår det er realistisk, at personen skal have registreret, hvad den pågældende søger job som. Vurderingen af, hvornår det skal registreres, kan også ske i forbindelse med en løbende dialog mellem kommunen og personen.

Med den foreslåede regel vil der blive taget højde for personens situation. Der vil kunne forekomme tilfælde, hvor f.eks. en ung under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats vil registrere, hvad den pågældende søger job som inden for den første uge. Der vil endvidere kunne forekomme tilfælde, hvor f.eks. en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager over lang tid ikke vil være i stand til at registrere, hvad den pågældende søger job som. Der vil derudover kunne forekomme tilfælde, hvor en person ikke i sin ledighedsperiode bliver i stand til at registrere, hvad den pågældende søger job som.

Det forventes, at der efter bemyndigelsesbestemmelsen vil blive fastsat regler om, hvor personen skal registrere oplysninger om, hvad vedkommende søger job som, og at oplysningerne vil skulle registreres, så de fremgår på Jobnet.

2.6.2.4. Flytning af bestemmelse om ret til dagpengegodtgørelse

Den gældende formulering i § 19, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om tilmelding for berettigede til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag har givet anledning til tvivl om hvilke betingelser, der gælder for retten til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag (G-dage), herunder, om det er et krav om, at retten til G-dage er betinget af tilmelding til kommunen. Dette har imidlertid aldrig været hensigten med reglerne, da betingelserne for ret til G-dage udelukkende er reguleret i § 84 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og i bekendtgørelse for ret til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag.

Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen til udelukkende at beskrive tilmeldingsreglerne for ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse med beskrivelse af, at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge fra den første ledighedsdag eller umiddelbart efter udbetaling af G-dage, skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen på denne dag.

Med den foreslåede nye formulering er der ikke henvist til personer med ret til G-dage, hvormed det præciseres, at reglerne om G-dage udelukkende er reguleret i § 84 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og i bekendtgørelse om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag.

Hensigten med bestemmelsen om, at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge, hurtigst muligt får mulighed for at modtage en beskæftigelsesindsats, vil stadigvæk gøre sig gældende.

2.7. Cv-oplysninger, personkreds, indhold og seneste tidspunkt for registrering

2.7.1. Gældende ret

2.7.1.1. Personkreds og formål

Det følger af § 22, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at følgende målgrupper skal registrere cv-oplysninger på Jobnet:

- Dagpengemodtagere,
- kontanthjælpsmodtagere,
- sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, og
- ledighedsydelsesmodtagere.

Ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som får en indsats efter loven, og personer omfattet af § 164 om mulighed for opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser, som får en indsats efter loven (beskæftigede omfattet af en varslingsindsats), skal også registrere cv-oplysninger på Jobnet.

Formålet med cv-oplysninger er at understøtte kommunens bistand til jobsøgende med at finde job og virksomheders mulighed for at udsøge egnede kandidater til en stilling. For øvrige målgrupper længere fra arbejdsmarkedet er cv-oplysningerne også et dialogværktøj, der skal understøtte, at personen kan nå til et punkt, hvor det giver mening, at cv-oplysningerne gøres søgbare for arbejdsgivere. Alle skal derfor så vidt muligt have fokus på job og ordinære timer, også selv om det er få timer.

For uddannelsesparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats eller beskæftigede omfattet af en varslingsindsats kan arbejdet med cv-oplysninger også fremme et beskæftigelsesrettet fokus i den enkeltes forløb. Det vil sige, at det kan gøre det lettere at søge småjobs og virksomhedsrettede tilbud, ligesom virksomhederne selv kan rekruttere disse personer.

2.7.1.2. Cv-oplysningernes indhold

Cv-oplysningerne skal indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold, jf. § 22, stk. 2, i loven.

Med »oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold« menes både erhvervserfaring, job og uddannelser. For målgrupper længere fra arbejdsmarkedet kan der også være tale om kompetencer, som ikke nødvendigvis knytter sig til en konkret uddannelse eller stilling, og som ikke i

alle tilfælde skal være søgbare. Dialogen om cv-oplysninger kan sætte fokus på erfaringer og kvalifikationer, og bidrage til at fremme den enkeltes kendskab til egne kompetencer i forhold til mulighederne for at komme i job eller uddannelse.

Endvidere skal dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate og ledighedsydelsesmodtagere, angive mindst et jobmål i forbindelse med registrering af cv-oplysninger. Jobmål er konkrete stillingsbetegnelser, som kan bruges til udsøgning til job. Det eller de angivne jobmål skal være realistiske og kunne bestrides af den ledige.

Det fremgår af lovens § 26, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold i cv-oplysningerne.

Der er fastsat nærmere regler om indholdet af cv-oplysningerne i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. For personer tæt på arbejdsmarkedet er der fastsat regler om, at der i cv-oplysningerne som minimum skal være fyldestgørende og korrekte oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for arbejdsløshedskassens og kommunens bistand med at finde arbejde. De skal endvidere angive kontaktoplysninger, som minimum i form af telefonnummer eller mail-adresse.

For andre målgrupper aftaler kommunen med den enkelte, hvilke cv-oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold, som personen skal registrere.

2.7.1.3. Tidspunkt for registrering af cv-oplysninger

2.7.1.3.1. Personer, der skal have en fast frist for registrering af cv-oplysninger

Det følger af § 23, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at cv-oplysningerne skal være registreret på Jobnet og gjort tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt. Det seneste tidspunkt for registrering er:

- 2 uger efter tilmelding som jobsøgende for dagpengemodtagere.
- 3 uger efter tilmelding som jobsøgende for jobparate kontanthjælpsmodtagere.
- 3 uger fra første henvendelse til kommunen om hjælp for åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere.
- 3 uger efter overgang til ledighedsydelse for ledighedsydelsesmodtagere.

For disse målgrupper skal cv-oplysningerne gøres tilgængelige for arbejdsgivere i forbindelse med registreringen af cv-oplysningerne, og dermed vil oplysningerne være tilgængelige for arbejdsgivere senest inden for fristen for registrering af cv-oplysninger.

2.7.1.3.2. Personer, der ikke har en fast frist for registrering af cv-oplysninger

Efter lovens § 23, stk. 2 skal personer have registreret cv-oplysninger umiddelbart i forbindelse med, at de får en indsats. Det omfatter:

- Ledige selvforsørgende, og
- unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og beskæftigede omfattet af en varslingsindsats.

Det betyder, at der ikke er noget fast tidspunkt for registrering af cv-oplysninger for disse målgrupper. Registreringen skal blot ske umiddelbart i forbindelse med, at de får indsatsen. Kommunen har pligt til at bede personer i målgruppen om at registrere cv-oplysninger.

Det følger af lovens § 23, stk. 3, at arbejdet med cv-oplysninger for visse målgrupper begynder i forbindelse med kontaktforløbet eller opfølgingsforløbet efter sygedagpengeloven, og registrering af oplysningerne sker hurtigst muligt. Det omfatter:

- Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere,
- uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, og sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed.

Det betyder, at det for disse personer afhænger af en konkret vurdering fra kommunen og personen, på hvilket tidspunkt der skal registreres cv-oplysninger. Registrering af cv-oplysninger skal som udgangspunkt ske, så snart kommunen sammen med personen har afdækket konkrete kompetencer.

Det er dog forudsat, at kommunen skal begynde processen med arbejdet med cv-oplysninger sammen med personen allerede i begyndelsen af kontaktforløbet eller opfølgingsforløbet efter reglerne om sygedagpenge.

Det følger af lovens § 23, stk. 8, at cv-oplysningerne efter aftale mellem kommunen og personen kan gøres søgbare for arbejdsgivere.

For målgrupperne, hvor arbejdet med cv-oplysninger begynder i forbindelse med kontaktføreløbet eller i forbindelse med at de får en indsats, vil det være helt individuelt om og hvornår, cv-oplysninger skal være tilgængelige for søgning for arbejdsgivere. Denne vurdering foretager kommunen sammen med personen. Undladelse af at registrere og gøre cv-oplysningerne søgbare har ingen ydelsesmæssige konsekvenser for de pågældende personer.

2.7.1.3.3. Fyldestgørende cv-oplysninger

For dagpengemodtagere, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktføreløbet i de første 3 måneder, skal arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter personens tilmelding eller gentilmelding som jobsøgende sikre, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, jf. lovens § 23, stk. 4. Efter de første 3 måneder, hvor en dagpengemodtagers kontaktføreløb overgår til kommunen, skal kommunen, senest 2 uger efter personens gentilmelding som jobsøgende sikre, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Arbejdsløshedskassen og kommunen skal dog ikke inden for 2 uger fra gentilmeldingen sikre, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, hvis der er forløbet mindre end 3 måneder fra personens seneste afmelding som jobsøgende.

Ved »fyldestgørende« forstår, at kommunen eller arbejdsløshedskassen skal påse, at personen har oplyst alle relevante kompetencer m.v., at oplysningerne er korrekte, og at oplysningerne har den fornødne kvalitet. For dagpengemodtagere skal arbejdsløshedskassen eller kommunen også påse, at oplysningerne er i overensstemmelse med dagpengemodtagerens rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. I medfør af lovens § 23, stk. 6, skal dagpengemodtagere løbende opdatere cv-oplysningerne, og arbejdsløshedskassen skal løbende inden for de første 3 måneder påse, at oplysningerne er fyldestgørende. Herefter skal kommunen løbende påse, at cv-oplysningerne for dagpengemodtagere er fyldestgørende.

Cv-oplysningerne for dagpengemodtagere som potentielt er i målgruppen for uddannelsespålæg, ledige selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og modtager en indsats efter loven, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, og beskæftigede omfattet af en varslingsindsats, skal løbende opdateres, og kommunen skal løbende følge op på, om oplysningerne er fyldestgørende jf. lovens § 23, stk. 7.

Det følger af lovens § 23, stk. 5, at for dagpengemodtagere, som er under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, og som visiteres til et kontaktføreløb i kommunen (dagpengemodtagere som potentielt er i målgruppen for

uddannelsespålæg), skal arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter personens tilmelding eller gentilmelding som jobsøgende sikre, at cv-oplysningerne er fyldestgørende. Efter at personen er overgået til et kontaktføreløb i kommunen, skal kommunen senest 2 uger efter personens gentilmelding som jobsøgende sikre, at cv-oplysningerne er fyldestgørende. Arbejdsløshedskassen og kommunen skal dog ikke inden for 2 uger fra gentilmeldingen sikre, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, hvis der er forløbet mindre end 3 måneder fra personens seneste afmelding som jobsøgende.

Det følger af lovens § 23, stk. 9, at cv-oplysninger, der tidligere har været tilgængelige for søgning på Jobnet, straks skal gøres tilgængelige for søgning, hvis dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere efter afmelding på ny tilmelder sig som jobsøgende eller henvender sig til kommunen om hjælp.

Det fremgår af lovens § 24, stk. 1, at kommunen er forpligtet til at yde bistand med at registrere cv-oplysninger. Arbejdsløshedskassen har den samme pligt som kommunen til at bistå egne medlemmer med at registrere cv-oplysningerne. Staten, kommunen og arbejdsløshedskassen har adgang til de oplysninger, som personen har indlagt på Jobnet efter § 24, stk. 2.

2.7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.7.2.1. Personkreds og formål

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Beskæftigelsesministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at reglerne for registrering af cv-oplysninger forenkles og ensrettes.

Det foreslås, at personer omfattet af loven fortsat vil skulle registrere cv-oplysninger, dog med de foreslåede justeringer nedenfor samt med de opdaterede henvisninger, som følge af de ændrede målgrupper, jf. lovforslagets § 8.

2.7.2.2. Cv-oplysningernes indhold

Det foreslås, at reglerne om registrering af cv-oplysninger videreføres indholdsmæssigt i forslaget til § 24. Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende, unge under 18 år og beskæftigede omfattet af en varslingsindsats. Forslaget vil betyde, at personen fortsat vil skulle registrere cv-oplysninger,

og cv-oplysningerne vil skulle indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

Det foreslås, at bestemmelsen præciseres sprogligt, så cv-oplysningerne skal fremgå af Jobnet. Det vil betyde, at selvbetjeningsløsninger som kommuner og arbejdsløshedskasser stiller til rådighed og som synkroniseres med det it-baserede fælles datagrundlag (DFDG), på en sådan måde, at oplysningerne kommer til at fremgå på Jobnet, vil kunne bruges af personen til at registrere deres cv-oplysninger på. Det vil betyde, at også selvbetjeningsløsninger udstillet af kommuner, arbejdsløshedskasser eller andre aktører kan benyttes.

Som et led i forenklingen af reglerne i beskæftigelsesindsatsen foreslås det endvidere, at reglerne om, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere skal registrere mindst et jobmål i forbindelse med registrering af cv-oplysninger, ophæves. Borgere vil dog fortsat skulle registrere ”jeg søger job som” (stillingsbetegnelser) i tilknytning til tilmelding som jobsøgende.

Der henvises til pkt. 2.6.1.2.

2.7.2.3. Tidspunkt for registrering af cv-oplysninger

Det foreslås, at for dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere skal cv-oplysninger registreres hurtigst muligt og senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende. For ledighedsydelsesmodtagere skal cv-oplysninger gøres tilgængelige efter samme frist, som dog regnes fra overgangen til ledighedsydelse. Med forslaget harmoniseres reglerne for tidspunktet for registrering af cv-oplysninger for personer tæt på arbejdsmarkedet.

Det foreslås endvidere, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, der ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år og personer omfattet af lovforslagets § 136, der modtager en indsats i forbindelse med større afskedigelser, skal registrere cv-oplysninger snarest muligt.

Med forslaget om snarest muligt menes, at kommunen og personen sammen vil skulle vurdere, hvornår det er realistisk, at personen skal have registreret cv-oplysningerne. Vurderingen af, hvornår der skal registreres oplysninger kan også ske i forbindelse med en løbende dialog mellem kommunen og personen.

Med forslaget vil der blive taget højde for personens situation. Der vil kunne forekomme tilfælde, hvor f.eks. en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager

over lang tid ikke vil være i stand til at registrere cv-oplysninger. Der vil endvidere kunne forekomme tilfælde, hvor en person i sin ledighedsperiode ikke bliver i stand til at registrere cv-oplysninger.

Det foreslås derudover, at cv-oplysninger for de pågældende personer herefter gøres tilgængelige for arbejdsgivere, medmindre kommunen vurderer, at det ikke er hensigtsmæssigt.

Med forslaget vil de cv-oplysninger, som personen har registreret, som udgangspunkt herefter skulle gøres tilgængelige for søgning for arbejdsgivere.

Udgangspunktet for de fleste aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, der ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år og personer omfattet af lovforslagets § 136, vil derfor ligesom for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere være, at oplysningerne så vidt muligt vil skulle registreres og gøres tilgængelige for arbejdsgivere på samme tid.

I tilfælde, hvor kommunen efter en konkret vurdering finder, at det ikke er hensigtsmæssigt at gøre cv-oplysningerne tilgængelige for søgning for arbejdsgivere, vil oplysningerne dog ikke skulle gøres tilgængelige. Ved vurderingen vil kommunen skulle tage højde for personens situation, herunder særligt om de oplysninger der fremgår meningsfuldt udgør cv-oplysninger, der bør være søgbart for arbejdsgivere. Cv-oplysningerne vil på et senere tidspunkt kunne gøres tilgængelige for arbejdsgivere, såfremt kommunen vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt. Kommunen vil i sådanne tilfælde skulle orientere personen herom forud for, at cv-oplysningerne gøres tilgængelige for arbejdsgivere.

Det foreslås for alle personer, der skal registrere cv-oplysninger, bortset fra dagpengemodtagere de første 3 måneder af deres kontaktførelse, at kommunen løbende skal påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Det foreslås, at for dagpengemodtagere, vil det de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskasserne er ansvarlige for kontaktførelsen, være arbejdsløshedskassen som skal påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende. Dette er i overensstemmelse med gældende regler. Forslaget vil fremover også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen ikke længere vil skulle visiteres til et kontaktførelse i kommunen.

Efter de første 3 måneders kontaktforløb i arbejdsløshedskassen, vil det herefter være kommunen som skal varetage opgaven med at påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Det foreslås, at bestemmelsen om, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om registrering af indhold i cv-oplysninger videreføres indholdsmæssigt med sproglige tilretninger. Det forventes, at bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler med et indhold, som svarer til dem der er fastsat i dag.

Det forventes at bemyndigelsesbestemmelsen som hidtil vil blive anvendt til, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat regler om, at der for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere i cv-oplysningerne som minimum vil skulle være fyldestgørende og korrekte oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for arbejdsløshedskassens og kommunens bistand med at finde arbejde.

Det forventes endvidere som hidtil, at der vil blive fastsat regler om, at der for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed og ledige selvforsørgende, unge under 18 år og personer omfattet af lovforslagets § 136, der modtager en indsats vil blive fastsat regler om, at kommunen og personen indbyrdes aftaler, hvilke cv-oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold, som skal registreres.

Derudover forventes det, at der som hidtil vil blive fastsat regler om, at den ledige vil skulle angive kontaktoplysninger, som minimum i form af telefonnummer eller mailadresse.

2.7.2.4. Bistand med at registrere cv-oplysninger og adgang til dem

Det foreslås, at reglerne i lovens § 24 om, at kommune og arbejdsløshedskasse skal yde bistand med at registrere cv-oplysninger og adgangen til cv-oplysningerne ophæves. Reglerne vurderes for kommunerne at være indeholdt i den almindelige vejledningspligt, som betyder, at en ledig der henvender sig til kommunen herom vil skulle have vejledning og bistand med at registrere cv-oplysningerne korrekt og fyldestgørende.

I den periode, hvor kontaktforløbet varetages af arbejdsløshedskasserne, vil det efter gældende regler være arbejdsløshedskasserne, som vil skulle bistå egne ledige medlemmer med at registrere cv-oplysningerne. Dette fremgår af reglerne herom i bekendtgørelse om en arbejdsløshedskasses pligt til at vejlede mv.

Reglerne om adgangen til cv-oplysninger vurderes ligeledes at fremgå af andre regler. Kommuner vil i medfør af den i loven foreslåede § 170, stk. 1, få adgang til nødvendige oplysninger registreret på Jobnet om egne borgere, mens arbejdsløshedskasser i medfør af den foreslåede § 170, stk. 2, vil få adgang til nødvendige oplysninger registreret på Jobnet om egne medlemmer. Da cv-oplysninger fremgår af Jobnet, vurderes adgangen til disse data dermed at være dækket af andre bestemmelser. Bestemmelsen ophæves således i sin helhed, fordi funktionerne vurderes at være dækket af andre regler.

2.8. Mere fleksible kontaktforløb

2.8.1. Gældende ret

2.8.1.1. Målgrupper for kontaktforløbet

De gældende regler om kontaktforløbet m.v. fremgår af kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det fremgår af § 27 i loven, hvilke målgrupper der skal have et kontaktforløb. Kommunen tilrettelægger og gennemfører et fleksibelt kontaktforløb i form af individuelle jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov for

- dagpengemodtagere,
- kontanthjælpsmodtagere,
- personer i jobafklaringsforløb og
- ledighedsydelsesmodtagere.

For personer, som skal have et uddannelsespålæg, tilrettelægger og gennemfører kommunen det fleksible kontaktforløb under hensyn til et uddannelsesmål.

Personer, der er omfattet af en mindre intensiv indsats efter § 106 i loven, skal ikke deltage i jobsamtaler, mens de er omfattet af en mindre intensiv indsats.

Samtaler i kontaktforløbet benævnes jobsamtaler. Jobsamtaler omfatter derfor de samtaler, som kommunen skal holde med personer i målgruppen for kontaktforløbet omfattet af kapitel 7 i loven. Jobsamtalerne skal være individuelle. Kommunen kan holde gruppesamtaler, men i de tilfælde er der ikke tale om individuelle jobsamtaler.

Arbejdsløshedskassen tilrettelægger og gennemfører det fleksible kontaktforløb for dagpengemodtagere inden for de første 3 måneder. Når de første 3 måneder er gået, er det kommunen, der tilrettelægger og gennemfører kontaktforløbet for personen i resten af kontaktforløbet.

Arbejdsløshedskassen skal visitere dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn (dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg) til et kontaktforsløb i kommunen senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende.

Kommunen skal tilbyde kontanthjælpsmodtagere, der er på barsel, en job-samtale inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning.

Sygedagpengemodtagere har et opfølgningsforsløb efter lov om sygedagpenge.

2.8.1.2. Formål med og indhold i kontaktforsløbet

Reglerne om formålet med kontaktforsløbet fremgår af § 28 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hensigten med kontaktforsløbet er at tilrettelægge rammerne for kontaktforsløbet, og at indholdet tilrettelægges under hensyn til personens behov eller barrierer i forhold til at komme ind på eller vende tilbage på arbejdsmarkedet. Formålet med kontaktforsløbet afhænger af, hvilken målgruppe personen er omfattet af.

For dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere gennemføres kontaktforsløbet med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår henholdsvis ordinært job eller ansættelse i fleksjob.

Formålet med kontaktforsløbet for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, i en jobrettet indsats samt personer i jobafklaringsforsløb, er, at personen hurtigst muligt opnår ordinært job. Hvis ordinært job ikke er umiddelbart realistisk, er formålet at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet, eventuelt i form af ordinære timer.

For uddannelses- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, med uddannelsespålæg har kontaktforsløbet til formål, at personen hurtigst muligt påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår. Hvis uddannelse ikke er umiddelbart realistisk, skal kontaktforsløbet tilrettelægges med henblik på, at personen bliver klar til at påbegynde og gennemføre en uddannelse. For personer omfattet af arbejdspligt, har kontaktforsløbet også til formål at opnå ordinært job hurtigst muligt eller, hvis dette ikke er umiddelbart realistisk, at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet, eventuelt i form af ordinære timer.

For førtidspensionister gennemføres kontaktføreløbet med henblik på at afklare, hvilke muligheder personen har for at vende tilbage i ordinært job eller for at få støttet job.

Reglerne om indholdet i jobsamtaler fremgår af § 29 i loven. Indholdet i jobsamtalerne skal til enhver tid understøtte formålet med kontaktføreløbet, herunder at personen får den indsats, der er behov for.

For dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere skal indholdet i jobsamtalerne have fokus på konkrete job og jobsøgning.

Der er fastsat nærmere regler om indholdet i jobsamtaler i kapitel 7 om et individuelt kontaktføreløb m.v. i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.8.1.3. Uddannelsespålæg

Reglerne om uddannelsespålæg for dagpengemodtagere, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, fremgår af § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kommunen skal som led i det individuelle kontaktføreløb vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Hvis kommunen vurderer, at personen kan gennemføre en uddannelse, skal kommunen give personen et uddannelsespålæg. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende.

Kommunen skal ved første jobsamtale give en uddannelsesparat kontanthjælpsmodtager og aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager under 30 år og uden en erhvervskompetencegivende uddannelse et uddannelsespålæg, medmindre personen skal have en jobrettet indsats. I så fald undtages personen fra uddannelsespålægget. Hvis en person med et uddannelsespålæg skal have en indsats, skal indsatsen være rettet mod uddannelse. Personer omfattet af arbejdspligt skal ikke have en indsats rettet mod uddannelse, men skal have en indsats rettet mod beskæftigelse, f.eks. via virksomhedsrettede tilbud som nytteindsats, virksomhedspraktik eller løntilskudsansættelse.

Uddannelsespålægget indebærer, at kommunen skal pålægge dagpenge-modtagere, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende. Hvis personen optages på en uddannelse, er personen forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.

Kommunen skal underrette uddannelsesinstitutionen om, at personen er pålagt at begynde og gennemføre uddannelsen. Uddannelsesinstitutionen skal bl.a. have oplysninger om kommunens vurdering af personens behov for støtte til at gennemføre uddannelsen, om relevante kontaktoplysninger i kommunen og om øvrige væsentlige oplysninger. For personer, som optages på en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, som personen ikke er pålagt at påbegynde og gennemføre, skal kommunen vurdere, om personen har behov for støtte til at kunne gennemføre uddannelsen. I dette tilfælde skal kommunen underrette uddannelsesinstitutionen om støttebehov, relevante kontaktoplysninger i kommunen og øvrige væsentlige oplysninger.

Uddannelsesinstitutionen skal underrette kommunen, når en person optages på en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse. Uddannelsesinstitutionen skal bl.a. oplyse kommunen om relevante kontaktoplysninger på uddannelsesinstitutionen. Uddannelsesinstitutionen skal underrette kommunen, hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at personen er i risiko for frafald. Hvis uddannelsesinstitutionen underretter kommunen om en persons risiko for frafald inden for de første 6 måneder efter studiestart, skal kommunen tage kontakt til personen.

Uddannelsespålægget skal fremgå af »Min Plan«. I »Min Plan« kan kommunen og personen kommunikere om bl.a. uddannelsesønsker, aftaler om konkrete uddannelser, den unge skal søge om optagelse på, og om den unge er optaget på en given uddannelse.

2.8.1.4. Jobrettet indsats for kontanthjælpsmodtagere

Reglerne om jobrettet indsats for uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, fremgår af § 30 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kommunen kan tilbyde en uddannelsesparat kontanthjælpsmodtager eller aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse en jobrettet indsats, hvis personen ønsker det,

medmindre personen vurderes åbenlyst uddannelsesparat. Personer, som får en jobrettet indsats, undtages fra uddannelsespålægget.

Den jobrettede indsats skal fremgå af »Min Plan«. Hvis personen ikke opfylder betingelserne om cv-oplysninger eller følger »Min Plan«, skal kommunen vurdere, om personen fortsat er motiveret for en jobrettet indsats eller skal have et uddannelsespålæg.

Hvis en person, som får en jobrettet indsats, ønsker at overgå til en uddannelsesrettet indsats, skal personen have et uddannelsespålæg.

2.8.1.5. Jobsamtaler inden for de første 6 måneder

Reglerne om antallet af jobsamtaler inden for de første 6 måneder fremgår af § 31 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Arbejdsløhedskassen skal holde mindst to individuelle jobsamtaler med mindst 75 pct. af dagpengemodtagere inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløhedskassen varetager kontaktførelsen. Arbejdsløhedskassen skal dog holde den første jobsamtale med alle dagpengemodtagere.

Kommunen skal holde individuelle jobsamtaler med mindst 75 pct. af den samlede gruppe af dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt ledighedsydelsesmodtagere inden for de første 6 måneder. De individuelle jobsamtaler omfatter

- mindst to jobsamtaler efter de første 3 måneder for dagpengemodtagere, bortset fra dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn (dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg), og
- mindst fire jobsamtaler for dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt ledighedsydelsesmodtagere.

Kommunen skal dog holde den første jobsamtale med alle dagpengemodtagere, som potentielt er i målgruppen for uddannelsespålæg, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Kravet om en første jobsamtale med alle dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere skal bidrage til, at sagsbehandlere i kommunen og arbejdsløhedskassen har et godt grundlag for at vurdere det fremadrettede behov for jobsamtaler og indsats, herunder tilbud.

Kommunen og arbejdsløhedskassen har mulighed for en individuel tilrettelæggelse af den enkelte persons ledighedsforløb i beskæftigelsesindsatsen,

hvor kommunen og arbejdsløshedskassen skal give jobsamtaler til personer, når personerne har behov for jobsamtalerne.

Opgørelsen af de 75 pct. af dagpengemodtagere i arbejdsløshedskassen, og opgørelsen af de 75 pct. af den samlede gruppe af dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt ledighedsydelsesmodtagere i kommunen, er baseret på den enkelte persons antal lovpligtige jobsamtaler. Det betyder f.eks., at såfremt kommunen vælger at holde flere end fire lovpligtige jobsamtaler med nogle jobparate kontanthjælpsmodtagere, giver det ikke mulighed for at afholde færre lovpligtige jobsamtaler med andre personer tæt på arbejdsmarkedet. Hvis kommunen således holder seks jobsamtaler med en jobparat kontanthjælpsmodtager, er det kun de fire jobsamtaler, som indgår i opgørelse. Kommunen kan derfor ikke holde to jobsamtaler med en anden jobparat kontanthjælpsmodtager for at kunne medregne sidstnævnte person i de 75 pct.

For dagpengemodtagere kan arbejdsløshedskassen undlade at give én jobsamtale i de første 3 måneder, mens kommunen kan undlade at give to jobsamtaler efter de første 3 måneder og senest efter 6 måneder, da den første jobsamtale skal holdes med alle dagpengemodtagere. Der er ikke nødvendigvis sammenhæng mellem, hvem arbejdsløshedskassen og kommunen undlader at give jobsamtaler til. Det kan derfor også være forskelligt, hvem der indgår i opgørelsen af de 75 pct. hos henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen.

Kommunen skal holde mindst en individuel jobsamtale med aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb inden for de første 6 måneder. Den første jobsamtale med aktivitetsparate skal holdes senest 2 uger efter personens første henvendelse til kommunen om hjælp. Der er ikke en frist for, hvornår jobsamtalen skal holdes inden for de første 6 måneder for personer i jobafklaringsforløb.

2.8.1.6. Tidspunktet for første jobsamtale

Det fremgår af § 31, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter dagpengemodtagerens tilmelding som jobsøgende skal holde den første jobsamtale med personen. Det omfatter dog ikke dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da personen visiteres til et kontaktførelse i kommunen.

For kontanthjælpsmodtagere skal den første jobsamtale holdes senest 2 uger fra personens første henvendelse til kommunen om hjælp, jf. § 31, stk. 6, i loven. Det gælder for både jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmod-

tagere. Endvidere skal kommunen senest 2 uger efter ledighedsydelsesmodtageres overgang til ledighedsydelse holde den første jobsamtale med personen.

2.8.1.7. Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtaler

Det følger af § 31, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personen vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i den første individuelle jobsamtale med kommunen. Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, som arbejdsløshedskassen varetager kontaktførelsen for i de første 3 måneder.

Bestemmelsen indebærer, at personen vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i den første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder, hvor varetagelsen og ansvaret for kontaktførelsen overgår til kommunen. Formålet med jobsamtalen er at understøtte en god overdragelse af personen fra arbejdsløshedskassen til kommunen.

Det fremgår af § 32, stk. 2, i loven, at arbejdsløshedskassen deltager i en jobsamtale med dagpengemodtagere senest, når personen har været ledig i 16 måneder, medmindre personen ønsker, at arbejdsløshedskassen ikke deltager. Ved jobsamtalen skal kommunen tilbyde en obligatorisk intensiveret indsats. Det er obligatorisk, at personen får en intensiveret indsats. Det har den virkning, at jobsamtalen skal holdes således, at den har en vis tidsmæssig sammenhæng med den intensiverede indsats, som personen skal have i slutningen af dagpengeperioden.

Det følger af § 33, stk. 4, i loven, at arbejdsløshedskassen kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i de jobsamtaler, hvor personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, medmindre personen anmoder om, at arbejdsløshedskassen deltager ved personligt fremmøde sammen med personen.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere og indebærer, at arbejdsløshedskassen kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i personens første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen har varetaget kontaktførelsen i de første 3 måneder, og personens jobsamtale med kommunen om en obligatorisk intensiveret indsats senest, når personen har været ledig i 16 måneder. Det gælder dog ikke, hvis personen anmoder om, at arbejdsløshedskassen deltager i jobsamtalen ved personligt fremmøde sammen med personen. Ved personligt digitalt fremmøde forstås, at der er krav om direkte billed- og lydforbindelse med arbejdsløshedskassen ved jobsamtalen.

2.8.1.8. Jobsamtaler efter de første 6 måneder

Reglerne om antallet af jobsamtaler efter de første 6 måneder for personer, som skal have et kontaktføreløb, er fastlagt i § 32 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter de første 6 måneder får personen et kontaktføreløb efter behov, som aftales mellem kommunen og personen. Der er dermed ikke mindstekrav om, hvor mange jobsamtaler der skal holdes efter de første 6 måneder.

Kommunen skal dog holde en jobsamtale om en obligatorisk intensiveret indsats med dagpengemodtagere senest, når personen har været ledig i 16 måneder. Kommunen skal ved jobsamtalen tilbyde en intensiveret indsats til dagpengemodtageren, og det er obligatorisk, at personen får en intensiveret indsats. Det har den virkning, at jobsamtalen skal holdes således, at den har en vis tidmæssig sammenhæng med den intensiverede indsats, som dagpengemodtageren skal have i slutningen af dagpengeperioden.

2.8.1.9. Ret til jobsamtaler

Reglerne om ret til jobsamtaler i hele kontaktføreløbet følger af § 32 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Dagpengemodtagere har ret til jobsamtaler med arbejdsløsheds-kassen i de første 3 måneder, hvis personen anmoder herom. Det omfatter ikke dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn (dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg). Efter de første 3 måneder har personen ret til jobsamtaler med kommunen.

Dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsføreløb, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år, som er omfattet af loven, har ret til jobsamtaler med kommunen i hele føreløbet, hvis personen anmoder herom.

Reglerne skal ses i sammenhæng med kravene til antallet af jobsamtaler med personen i de første 6 måneder, og at der som udgangspunkt ikke er krav til antallet af jobsamtaler med personen efter de første 6 måneder.

2.8.1.10. Jobsamtalernes form

Reglerne om jobsamtalernes form fremgår af § 33 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Den første jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde. Ved personligt fremmøde forstås, at jobsamtalen skal holdes ved, at personen møder fysisk frem til et møde med en ansat fra kommunen. Herefter vælger personen, om en jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde. Ved en telefonisk samtale forstås, at en ansat fra kommunen taler direkte med personen. En telefonisk

samtale kan således ikke foregå ved sms eller e-mail over telefonen. Personligt digitalt fremmøde betyder, at der er krav om, at der er en direkte billed- og lydforbindelse ved jobsamtalen (video).

Kommunen kan dog ud fra en konkret vurdering beslutte at ændre personens ønskede samtaleform fra telefonisk eller video til personligt fremmøde, såfremt kommunen vurderer, at der er behov for det. Tilsvarende har arbejdsløshedskassen mulighed for at ændre jobsamtalens form for dagpengemodtagere inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktføreløbet. Jobsamtaler for kontanthjælpsmodtagere, der er på barsel, skal dog holdes telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde, hvis personen anmoder om det.

Kontaktføreløbet for en sygemeldt kan foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom og kontakt ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation (standby). Ved vurderingen af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende. Det beror på en konkret vurdering, om kontakten er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredstilstand. Den sygemeldtes samlede situation, herunder den sygemeldtes psykiske tilstand, indgår i vurderingen. Hvis personen er fritaget fra personlig kontakt, kan der i stedet ske en anden form for kontakt, f.eks. ved hjælp af kontakt til læge, sygehuslæge, andre kommunale forvaltninger m.v. for at skaffe oplysninger om personens helbred og behandlingsforløb.

En person, som bliver syg korterevarende, eller hvor der ikke er tale om livstruende sygdom, er som udgangspunkt ikke fritaget fra kontaktføreløbet, men kan have en rimelig grund til ikke at deltage i en jobsamtale på grund af sygdom eller risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes, jf. § 13, stk. 7, i lov om aktiv socialpolitik.

Dagpengemodtagere er ikke omfattet af bestemmelsen, da personen ved sygdom overgår til sygedagpenge og dermed bliver omfattet af den særlige standby ordning for sygedagpengemodtagere efter sygedagpengeloven.

Alle målgrupper omfattet af kontaktføreløbet efter kapitel 7, bortset fra dagpengemodtagere, er således omfattet af standby ordningen. Kontakten i sager, der er på standby, sker uden kontakt til personen. Personen får heller ikke en beskæftigelsesrettet indsats.

2.8.1.11. Selvbooking

Reglerne om selvbooking af jobsamtaler følger af § 34 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere skal selv booke jobsamtaler digitalt. Kommunen vælger dog, om dagpengemodtagere selv skal booke jobsamtaler digitalt, eller om kommunen vil indkalde til jobsamtaler, hvor personen har valgt, at arbejdsløsheds-kassen skal deltage. Det drejer sig om den første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder og jobsamtalen om en obligatorisk intensiveret indsats senest efter 16 måneders ledighed.

Ved selvbooking har personen ansvar for eget ledighedsforløb og har medindflydelse på, hvornår jobsamtalerne skal foregå, som i sidste ende skal styrke personens muligheder for at komme i job. Selvbooking kan foregå via Jobnet eller via andre løsninger. Det er således muligt for kommuner at tilbyde personen mulighed for at selvbooke møder i kommunen f.eks. via kommunens egen hjemmeside eller fremmødestandere.

Henholdsvis arbejdsløsheds-kassen eller kommunen indkalder til den første jobsamtale med dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, der skal holdes inden for 2 uger. Baggrunden er, at det kan være vanskeligt for personen at nå at selvbooke disse første jobsamtaler, da de skal afholdes med kort varsel. I tilfælde, hvor der allerede i forbindelse med en persons tilmelding i kommunen er aftalt eller holdt en jobsamtale, anses denne samtale som en jobsamtale, der er blevet indkaldt til.

Derudover kan arbejdsløsheds-kassen og kommunen indkalde til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel. Det omfatter de tilfælde, hvor det ikke er muligt at nå først at udstikke en frist til selvbooking, som har en længde, der giver mening, og hvor der fra udløb af fristen til det tidspunkt, hvor jobsamtalen senest skal holdes, kan gå op til en uge.

Arbejdsløsheds-kassen og kommunen kan efter en konkret vurdering fratage en person retten til selvbooking, hvis arbejdsløsheds-kassen eller kommunen vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som efter arbejdsløsheds-kassens eller kommunens vurdering vil medføre, at kontaktførelsen ikke kan gennemføres efter hensigten. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor personen booker mange jobsamtaler ud over det aftalte, booker flere samtaler tidsmæssigt tæt på hinanden eller hyppigt ombooker jobsamtaler.

2.8.1.12. Koordinerende sagsbehandler

Efter § 36 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, ret til en koordinerende sagsbehandler.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at personen oplever kontinuitet og sammenhæng i indsatsen, idet den koordinerende sagsbehandler er ansvarlig for at varetage sagsbehandlingen i samarbejde med personen, herunder løbende at følge op på indsatsen og løbende at koordinere indsatsen i den enkelte sag, hvor i der kan være behov for koordination på tværs af kommunale forvaltninger og andre myndigheder

Kommunen skal herudover udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en person, der har ret til et jobafklaringsforløb.

Det fremgår af lovens § 45, stk. 3 og 4, at det er den koordinerende sagsbehandler, der udarbejder rehabiliteringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen, varetager den løbende opfølgning og sørger for, at indsatsdelen opdateres efter personens aktuelle situation og behov.

2.8.1.13. Brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede

Efter § 37 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager ledighedsydelse, ret til at blive henvist til anden aktør, når personen har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder efter visitationen til fleksjob.

Bestemmelsen vedrører ledige fleksjobvisiterede og deres ret til at blive henvist til anden aktør efter en periode med ledighedsydelse. Bestemmelsen betyder, at en person, der er visiteret til fleksjob, kan bede kommunen om at blive henvist til anden aktør, der varetager indsatsen med at få etableret et fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder.

Kommunen skal henvise personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager ledighedsydelse til en anden aktør, med henblik på etablering af fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder efter visitationen til fleksjob. Det samme gælder, når personen har

været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder.

Det betyder, at kommunen får pligt til at henvise personen til anden aktør, når personen har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder, hvis kommunen efter en vurdering efter § 74 c i lov om aktiv socialpolitik finder, at personen fortsat opfylder betingelserne for fleksjob.

2.8.1.14. Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner

Efter § 38 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen straks indkalde dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, til en jobsamtale, når der ved offentlige myndigheder kontrolaktion er rejst tvivl om personens generelle rådighed.

Jobsamtalen skal holdes inden for 1 uge fra det tidspunkt, hvor meddelelsen fra en anden myndighed er modtaget. Skyldes tvivlen, at personen har opholdt sig i udlandet, skal kommunen herefter holde en jobsamtale hver 14. dag med personen indtil 3 måneder efter første jobsamtale. Kommunen skal inden for 2 uger efter den første jobsamtale give en aktiv indsats i form af et tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering, som personen har pligt til at deltage i.

Arbejdsløshedskassen skal inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen har ansvaret for kontaktførelsen, på tilsvarende vis som kommunen holde jobsamtaler med personer, hvor der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om deres generelle rådighed. Skyldes tvivlen, at personen har opholdt sig i udlandet, skal arbejdsløshedskassen herefter holde en jobsamtale hver 14. dag med personen indtil 3 måneder efter første jobsamtale i forløbet. Overgår personen til et kontaktførelse i kommunen efter de 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktførelsen, vil forløbet fortsætte i kommunen, indtil 3 måneder efter den første jobsamtale i forløbet.

Arbejdsløshedskassen skal inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktførelsen, bede kommunen sørge for, at personen inden for 2 uger efter den første jobsamtale med arbejdsløshedskassen får en aktiv indsats i form af et tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering, som personen har pligt til at deltage i.

2.8.1.15. Samtale og vurdering af uddannelsesmuligheder i forbindelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring

Efter reglerne i § 38 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen tilbyde en samtale om uddannelsesmuligheder m.v. til personer, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet er omfattet af § 18 a i lov om arbejdsskadeforsikring. Det omfatter tilskadekomne, der under visse betingelser kan tage en konkret erhvervskompetencegivende uddannelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadeforsikring. Kommunen har pligt til at tilbyde samtalen. Samtalen er frivillig for personen. Personen vælger, om samtalen skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde.

Ved samtalen skal personen og kommunen drøfte personens ønsker til og mulighed for at gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft.

Ved »erhvervskompetencegivende uddannelse« forstås en erhvervsuddannelse, en erhvervsgrunduddannelse (egu), som afsluttes på niveau 3 i forbedrende grunduddannelse (FGU højeste niveau), en professionsbacheloruddannelse eller en anden videregående uddannelse.

Ved uddannelser, som giver kompetence inden for områder med behov for arbejdskraft forstås uddannelser, som giver kompetence inden for jobområder, hvor der er gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder. Ved kommunens vejledning og vurderingen af, om der er tale om en uddannelse inden for jobområder med gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder, skal kommunen – ligesom ved vejledning om og vurderingen heraf i øvrigt – bruge Arbejdsmarkedsbalancen. I arbejdsmarkedsbalancen vil det omfatte jobområder/stillinger på det regionale arbejdsmarked inden for følgende 3 kategorier:

- Gode jobmuligheder.
- Mangel på arbejdskraft.
- Paradoks.

Kommunen kan til brug for vurderingen af, om en konkret uddannelse giver kompetencer til jobområder/stillinger inden for de 3 kategorier anvende Børne- og Undervisningsministeriets UddannelsesGuide (www.ug.dk), som beskriver de stillinger, som en konkret uddannelse vil kunne give job inden-

for. Herefter vil kommunen kunne anvende arbejdsmarkedsbalancen til vurderingen af, om disse stillinger ligger inden for kategorierne i arbejdsmarkedsbalancen.

Personen skal under samtalen kunne få vejledning og hjælp til at afklare uddannelsesønsker og muligheder. Kommunen vil under samtalen også skulle vejlede personen om mulighederne for tilbud m.v. i beskæftigelses-systemet.

Samtalen kan træde i stedet for en jobsamtale eller en opfølgningssamtale efter kapitel 6 i lov om sygedagpenge.

På baggrund af samtalen skal kommunen give oplysninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om personens ønske til uddannelse og en vurdering af, om

- 1) uddannelsen er en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for et område med behov for arbejdskraft og
- 2) personen forventes at kunne gennemføre uddannelsen og varetage et ordinært job på almindelige vilkår efter uddannelsen.

Kommunen skal videregive oplysninger og en vurdering til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til brug for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af, om personen kan tage en konkret erhvervskompetencegivende uddannelse med uddannelsesgodtgørelse.

Det medfører, at kommunen skal videregive personens egne oplysninger om den uddannelse, som personen ønsker at deltage i, med uddannelsesgodtgørelse. Det medfører videre, at kommunen skal oplyse, om kommunen vurderer, at uddannelsen er en erhvervskompetencegivende uddannelse, som er inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. beskrivelsen ovenfor om, hvad der forstås ved en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft.

Kommunen skal også oplyse, om det er kommunens vurdering, at personen må forventes at kunne gennemføre uddannelsen og varetage et ordinært job på almindelige vilkår efter uddannelsen. I forhold til at kunne varetage et ordinært job på almindelige vilkår forudsættes det, at tilskadekomne skal forventes at kunne varetage et job på almindelige løn- og ansættelsesvilkår, hvor der ikke gives økonomisk støtte til lønnen eller til personen som led i en ansættelse efter de sociale kapitler. Kommunens vurdering heraf skal ske

på baggrund af samtalen med personen og øvrige relevante oplysninger, som allerede foreligger hos kommunen.

2.8.1.16. Bemyndigelsesbestemmelse om kontaktføreløbet

Det fremgår af § 39 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om:

- 1) Pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering.
- 2) Undtagelse af persongrupper fra kontaktføreløbet, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats.
- 3) Pligt til i forbindelse med kontaktføreløbet at deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter.
- 4) Uddannelsespålægget, herunder om udformning, digitalisering og procedurer for udarbejdelse af pålægget.
- 5) Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindetest.
- 6) Kommunens mulighed for at fastlægge jobsøgning.
- 7) Obligatorisk intensiveret indsats.
- 8) Oplysningspligt ved ferie og sygdom m.v.
- 9) Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktføreløbet.
- 10) Selvbooking og om afmelding som arbejdssøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

Bemyndigelsen giver mulighed for at fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau om emner, der er nævnt i bestemmelsen og er udnyttet ved bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. Der er i bekendtgørelserne bl.a. fastsat regler om, hvilke persongrupper, som er undtaget fra kontaktføreløbet, indholdet i kontaktføreløbet, digital booking af jobsamtaler, indkaldelse til jobsamtaler og intensiveret indsats for dagpengemodtagere i slutningen af dagpengeperioden samt om registrering og indberetning af oplysninger.

Med hjemmel i bemyndigelsen er der ved bekendtgørelse bl.a. fastsat nærmere regler om, at kommunen og arbejdsløshedskassen under alle jobsamtaler vejleder personer, som er omfattet af repatrieringsloven, og som har haft opholdstilladelse i Danmark i op til 5 år, om mulighederne for repatriering efter repatrieringsloven.

Videre er der fastsat regler om, at visse persongrupper ikke er omfattet af reglerne om kontaktføreløbet. Det omfatter ældre, som modtager kontanthjælp, fordi de ikke opfylder optjeningsbetingelserne for at få folkepension, personer, som modtager kontanthjælp, fordi de i forhold til førtidspension ikke opfylder optjeningsbetingelserne, unge under 18 år, som ikke har for-

ældre, der har pligt til at forsørge dem, og som derfor modtager kontanthjælp, kontanthjælpsmodtagere på barsel, som herved sidestilles med modtagere af barselsdagpenge, samt personer, der deltager i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU).

Derudover er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om, at alle dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere har ret til en læse-, skrive- og regnetest, bortset fra kontanthjælpsmodtagere omfattet af arbejdspligten, som har pligt til at deltage i en test, hvis kommunen vurderer, at der er behov herfor.

Der er også fastsat regler om kommunens mulighed for at tilbyde en jobformidler i forbindelse med den intensiverede indsats til dagpengemodtagere senest ved 16 måneders ledighed, og om pligt til at give kommunen og arbejdsløshedskassen besked i forbindelse med pasningsproblemer, ferie og sygdom m.v.

Dertil er der fastsat regler om frister for at booke jobsamtaler digitalt, ombooking af jobsamtaler og fritagelse fra digital booking af jobsamtaler som følge af f.eks. manglende it-kundskaber eller betydelig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse.

2.8.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Beskæftigelsesministeriet foreslår at reducere og forenkle reglerne om kontaktføreløbet m.v. på baggrund af aftalen.

2.8.2.1. Målgrupper for og indholdet i kontaktføreløbet

Det foreslås, at kommunen skal tilrettelægge et fleksibelt kontaktføreløb i form af individuelle jobsamtaler for

- dagpengemodtagere,
- jobparate kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere,
- aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og
- ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Sygedagpengemodtagere vil fortsat have et opfølgningsforløb efter sygedagpengeloven.

Det foreslås, at arbejdsløshedskassen skal tilrettelægge kontaktføreløbet med dagpengemodtagere i de første 3 måneder. Når de første 3 måneder er gået,

vil det være kommunen, der vil skulle tilrettelægge kontaktføreløbet for personen i resten af kontaktføreløbet. Med forslaget vil arbejdsløshedskassen ikke længere skulle visitere dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, til et kontaktføreløb i kommunen senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende. Målgruppen vil således have deres kontaktføreløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere. Herefter vil det være kommunen, der vil skulle tilrettelægge kontaktføreløbet for personen i resten af kontaktføreløbet.

Det foreslås, at samtaler i kontaktføreløbet fortsat benævnes jobsamtaler, og at jobsamtalerne skal være individuelle. Kommunen og arbejdsløshedskassen vil som hidtil kunne holde gruppesamtaler, men en gruppesamtale vil ikke kunne anses for at være en individuel jobsamtale. Et fleksibelt kontaktføreløb vil betyde, at kommunen og arbejdsløshedskassen vil kunne tilrettelægge, hvornår jobsamtalerne vil skulle placeres.

Det foreslås, at kommunen ikke længere skal tilbyde kontanthjælpsmodtagere, der er på barsel, en jobsamtale inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning.

Det foreslås at afskaffe formålsbestemmelsen om kontaktføreløbet. Forslaget vil skulle ses som led i afskaffelsen af en række formålsbestemmelser i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter lovens overordnede formål vil finde anvendelse. Formålet med kontaktføreløbet vil således være at bistå personen med hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

Det foreslås at afskaffe særkravet om, at indholdet i jobsamtaler skal have fokus på konkrete job og jobsøgning for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og ledighedsydelsesmodtagere. Herefter skal kommunen og arbejdsløshedskassen under jobsamtalerne bistå alle målgrupper med hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende. Det vil være op til kommunen og arbejdsløshedskassen at vurdere, hvad jobsamtalerne skal indeholde for at få personen hurtigst muligt i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende. Det vil også betyde, at det vil være kommunen, der ud fra formålet med loven vil skulle vurdere, hvornår f.eks. iværksættelse af tilbud skal drøftes.

Forslagene har til hensigt at give kommunen og arbejdsløshedskassen øget frihed til at tilrettelægge beskæftigelsesindsatsen og reducere samt forenkle reglerne i loven.

2.8.2.2. Afskaffelse af uddannelsespålæg og jobrettet indsats

Det foreslås at afskaffe uddannelsespålægget for dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn. Målgruppen vil således blive omfattet af de samme regler som øvrige dagpengemodtagere.

Derudover foreslås det at afskaffe uddannelsespålægget for uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, så de fremover vil blive omfattet af de samme regler som øvrige kontanthjælpsmodtagere. Som konsekvens af afskaffelsen af uddannelsespålægget afskaffes også de særlige regler for unge om jobrettet indsats.

Forslaget vil betyde, at unge ikke længere skal følge de trin, der indgår i uddannelsespålægget. Det vil sige, at en ung ikke vil skulle pålægges at søge om optagelse på en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, og at en ung, der optages på en uddannelse, ikke vil være forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.

2.8.2.3. Antallet af jobsamtaler

2.8.2.3.1. Jobsamtaler i de første 6 måneder

Det foreslås, at reglerne om antallet af jobsamtaler i de første 6 måneder videreføres indholdsmæssigt i § 28 med sproglige tilretninger og med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur. Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Arbejdsløshedskassen vil fortsat skulle holde mindst to jobsamtaler med mindst 75 pct. af dagpengemodtagere i de første 3 måneder. Arbejdsløshedskassen vil dog skulle holde den første jobsamtale med alle dagpengemodtagere. Forslaget vil fremover også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen ikke længere vil skulle visiteres til et kontaktforsøg i kommunen. Målgruppen vil blive omfattet af de samme regler som øvrige dagpengemodtagere, hvormed reglerne for dagpengemodtagere ensrettes.

Kommunen vil skulle holde jobsamtaler med mindst 75 pct. af den samlede gruppe af dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere i de første 6 måneder. Jobsamtalerne vil omfatte

- mindst to jobsamtaler efter de første 3 måneder for dagpengemodtagere og
- mindst fire jobsamtaler for jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Kommunen vil dog skulle holde den første jobsamtale med alle jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Kommunen vil fortsat skulle holde mindst en jobsamtale med aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere i de første 6 måneder. Den første jobsamtale vil skulle holdes inden for de første 2 uger. Personerne vil endvidere fortsat have ret til jobsamtaler med kommunen i hele forløbet. Personer i jobafklaringsforløb vil ikke længere være omfattet af kravet som følge af, at målgruppen afskaffes med lovforslaget.

Med forslaget vil kommunen og arbejdsløshedskassen få mulighed for en individuel tilrettelæggelse af den enkelte persons forløb i beskæftigelsesindsatsen. Kommunen og arbejdsløshedskassen vil samtidig kunne give jobsamtaler ved behov og tilrettelægge et meningsfuldt forløb i dialog med den enkelte person. Personen vil endvidere få ret til jobsamtaler, jf. pkt. 2.8.2.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.8.2.3.2. Tidspunktet for første jobsamtale

Det foreslås, at arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende skal holde den første jobsamtale med dagpengemodtagere. Endvidere foreslås det, at kommunen senest 2 uger efter personens første henvendelse til kommunen om hjælp eller om ledighedsydelse skal holde den første jobsamtale med henholdsvis kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. Tidspunktet for den første jobsamtale vil gælde for både job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

For kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere vil der ikke skulle holdes en jobsamtale inden for 2 uger, hvis personen overgår til kontanthjælp fra enten ledighedsydelse eller sygedagpenge eller overgår til ledighedsydelse fra enten kontanthjælp eller sygedagpenge.

2.8.2.3.3. Jobsamtaler efter de første 6 måneder

Det foreslås, at reglerne om antallet af jobsamtaler efter de første 6 måneder for personer, som skal have et kontaktføreløb, videreføres indholdsmæssigt i § 30 med sproglige tilretninger.

2.8.2.3.4. Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtaler

Det foreslås, at personen vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i den første jobsamtale med kommunen og jobsamtalen om en intensiveret indsats senest, når personen har været ledig i 16 måneder. Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere. I forhold til den første jobsamtale med kommunen, vil forslaget også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen vil skulle have deres kontaktføreløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder.

Forslaget vil indebære, at personen vil skulle vælge, om arbejdsløshedskassen vil skulle deltage i den første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder, hvor varetagelsen og ansvaret for kontaktføreløbet vil overgå til kommunen. Formålet med jobsamtalen vil fortsat være at understøtte en god overdragelse af personen fra arbejdsløshedskassen til kommunen.

Forslaget vil også indebære, at personen vil skulle vælge, om arbejdsløshedskassen vil skulle deltage i jobsamtalen om en intensiveret indsats senest, når personen har været ledig i 16 måneder. Det vil fortsat være obligatorisk, at personen får en intensiveret indsats. Der foreslås en præcisering i lovtæksten af, at det vil være et krav, at kommunen vil skulle tilrettelægge en intensiveret indsats til personens ved jobsamtalen. Forslaget vil have den virkning, at jobsamtalen fortsat vil skulle holdes således, at den vil have en vis tidsmæssig sammenhæng med den intensiverede indsats, som personen vil skulle have i slutningen af dagpengeperioden.

Kommunen vil have ansvaret for at tilrettelægge jobsamtalerne, og arbejdsløshedskassen vil have pligt til at deltage i jobsamtalerne, hvis personen ønsker arbejdsløshedskassens deltagelse. Kommunen og arbejdsløshedskassen vil således have et fælles ansvar for at sikre arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne.

Med forslaget vil arbejdsløshedskassen fortsat kunne vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i jobsamtalerne, når personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, medmindre personen anmoder om, at arbejdsløshedskassen deltager ved personligt fremmøde sammen med personen. Ved personligt digitalt fremmøde forstås fortsat, at der vil være krav

om direkte billed- og lydforbindelse med arbejdsløsheds-kassen ved jobsamtalen.

2.8.2.5. Ret til jobsamtaler

Det foreslås, at reglerne om ret til jobsamtaler i kontaktforløbet, hvis personen anmoder herom, videreføres indholdsmæssigt i § 31 med sproglige tilretninger og med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur.

Dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil dog have ret til jobsamtaler med arbejdsløsheds-kassen i de første 3 måneder. Herefter vil personen have ret til jobsamtaler med kommunen. Forslaget vil være en konsekvens af, at reglerne for målgruppen ensrettes med øvrige dagpengemodtagere i lovforslaget.

2.8.2.6. Jobsamtalernes form

Det foreslås, at reglerne om jobsamtalernes form videreføres indholdsmæssigt i § 31 med sproglige tilretninger og med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur.

Ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats vil dog fremover også være omfattet af reglerne.

Kontaktforløbet for en sygemeldt vil fortsat kunne foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom (standby), men det vil ikke fremgå af reglerne, at det også er en betingelse, at kontakten ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation.

2.8.2.7. Selvbooking

Det foreslås, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere fortsat selv skal booke jobsamtaler digitalt. Selvbooking vil fortsat kunne foregå via Jobnet, men det vil også være muligt via andre løsninger som f.eks. via kommunens egen hjemmeside eller fremmødestandere. Det foreslås dog, at ved jobsamtaler, hvor dagpengemodtagere har valgt, at arbejdsløsheds-kassen skal deltage, vælger kommunen, om personen selv skal booke jobsamtaler digitalt, eller om kommunen vil indkalde til jobsamtalerne. Det vil dreje sig om den første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder og jobsamtalen om en intensiveret indsats senest efter 16 måneders ledighed.

Det foreslås, at henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen fortsat skal indkalde til den første jobsamtale, som vil skulle holdes inden for 2 uger. Baggrunden for forslaget er, at det vil kunne være vanskeligt for personen at nå at selvbooke disse første jobsamtaler, da de skal afholdes med kort varsel. Derudover foreslås det, at henholdsvis arbejdsløshedskassen eller kommunen kan indkalde til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel.

Det foreslås, at reglerne om, at arbejdsløshedskassen og kommunen efter en konkret vurdering kan fratage en person retten til selvbooking, hvis arbejdsløshedskassen eller kommunen vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt, videreføres indholdsmæssigt i § 34 med sproglige tilretninger. Det vil således ikke fremgå af reglerne, at personen kan fratages retten til selvbooking, hvis personen booker jobsamtaler på en måde, som efter arbejdsløshedskassens og kommunens vurdering vil medføre, at kontaktforløbet ikke kan gennemføres efter hensigten.

2.8.2.8. Afskaffelse af retten til en koordinerende sagsbehandler

Det foreslås, at reglerne om, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere har ret til en koordinerende sagsbehandler afskaffes. Det betyder, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere ikke længere vil have ret til at få en enkelt sagsbehandler, som er ansvarlig for at koordinere en helhedsorienteret indsats.

Herudover afskaffes reglerne om retten til en koordinerende sagsbehandler til personer i jobafklaringsforløb, som følge af at ordningen afskaffes.

Forslaget ændrer ikke på, at kommunen fortsat vil skulle understøtte og sikre en helhedsorienteret indsats for personer, der har behov for det, men det vil være op til kommunen at tilrettelægge indsatsen

For en nærmere beskrivelse af afskaffelse af jobafklaringsforløbsordningen henvises til pkt. 2.20.2.1.

2.8.2.9. Afskaffelse af retten til brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede

Det foreslås, at reglerne om brug af anden aktør for ledige fleksjobvisiterede, afskaffes. Det betyder, at personer, der er visiteret til fleksjob og som har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for de første 9 måneder efter at personen er visiteret til fleksjob, ikke længere vil have ret til at blive

henvist til en anden aktør, der kan varetage indsatsen med at få etableret et fleksjob.

Det betyder også, at kommunen ikke længere vil have pligt til at henvise personer, der er visiteret til fleksjob og som modtager ledighedsydelse til en anden aktør, når kommunen har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder efter visitationen til fleksjob, eller når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder.

Det vil fortsat være muligt for kommunen at henvise en ledig fleksjobvisiteret til en anden aktør, med henblik på etablering af fleksjob, hvis det vurderes hensigtsmæssigt.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at ledige fleksjobvisiterede og jobparate kontanthjælpsmodtagere sammenlægges i én målgruppe. I forbindelse med dette forslag, afskaffes en række proceskrav for ledige fleksjobvisiterede, herunder retten til brug af anden aktør.

For en nærmere beskrivelse af sammenlægningen af modtagere af ledighedsydelse og jobparate kontanthjælpsmodtagere henvises til pkt. 2.4.2.1.

2.8.2.10. Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner

Det foreslås, at reglerne om jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner afskaffes. Henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen vil fortsat kunne give en intensiv indsats i forbindelse med kontrolaktioner, men det vil være op til arbejdsløshedskassen og kommunen at vurdere omfanget af indsatsen. Forslaget ændrer ikke på reglerne for sanktioner ved kontrolaktioner, herunder eventuelle tilbagebetalingskrav.

2.8.2.11. Samtale og vurdering af uddannelsesmuligheder i forbindelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring

Det foreslås, at reglerne om samtale og vurdering af uddannelsesmuligheder i forbindelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring videreføres indholdsmæssigt og sprogligt i § 35.

2.8.2.12. Bemyndigelsesbestemmelse om kontaktførelsen

Det foreslås, at reglerne om, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om kontaktførelsen videreføres indholdsmæssigt i § 36 med sproglige tilretninger.

Beskæftigelsesministeren vil bl.a. fortsat fastsætte nærmere regler om:

- Pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering.
- Undtagelse af persongrupper fra kontaktføreløbet, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats.
- Pligt til i forbindelse med kontaktføreløbet at deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter.
- Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindetest.
- Kommunens mulighed for at fastlægge jobsøgning.
- Obligatorisk intensiveret indsats.
- Oplysningspligt ved ferie og sygdom m.v.
- Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktføreløbet.
- Selvbooking og afmelding som jobsøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der at blive fastsat regler ved bekendtgørelse, som svarer til de gældende regler.

2.9. Afklaring, sundhedsfaglig rådgivning og vurdering m.v.

2.9.1. Gældende ret

Reglerne om afklaring fremgår af kapitel 7 om kontaktføreløb i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Reglerne om personens forudsætninger for at arbejde fremgår af lovens kapitel 8 om planer m.v. Reglerne om sundhedsfaglig rådgivning fremgår af kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

2.9.1.1. Afklaring

Efter § 36 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har kommunerne pligt til at foretage en afklaring i sager, der omfatter aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år, og som har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 2 år.

Formålet med reglerne om afklaring er bl.a. at understøtte, at personer længere fra arbejdsmarkedet får den rette indsats og ydelse, og at kommunerne sikrer fremdrift i de pågældendes sager.

Reglerne om afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet blev indført ved lov nr. 1655 af 30. december 2024 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Reform af kontanthjælpssystemet, ophævelse af 225-timersreglen og kontanthjælpsloftet, fritidstillæg til børn, afklaring, rettighedsbaseret tilskud til medicin m.v.) med virkning fra den 1. juli 2025. Kommunerne har en

indfasningsperiode på 2 år frem til den 1. juli 2027 til at få implementeret pligten til foretage en afklaring. Kommunen planlægger selv det nærmere tidspunkt for at foretage en afklaring i sagerne vedrørende de enkelte personer i indfasningsperioden, jf. overgangsbestemmelserne i ændringslovens § 28, stk. 9 og 10.

Der er i integrationsloven ikke indført en tilsvarende afklaring for personer, som er omfattet af program efter integrationsloven. De pågældende omfattes af reglerne om afklaring, når de overgår til indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter den første afklaring skal kommunen foretage en afklaring af personens sag, hver gang personen har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 2 år, jf. § 36 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Afklaringen gælder for de personer, som på afklaringstidspunktet er visiterede som aktivitetsparate.

Opgørelse af den sammenhængende periode på 2 år følger reglerne i lovens § 9.

Afklaringen gælder ved siden af de øvrige gældende regler, der skal understøtte løbende opfølgning, og at personer i kontanthjælpssystemet får den indsats, der er behov for.

Om de øvrige gældende regler henvises til reglerne i forvaltningsloven m.v. og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), som finder anvendelse ved kommunernes behandling af sager efter lov om aktiv socialpolitik og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 1, nr. 5 og 6, i bekendtgørelse om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det følger således bl.a. af § 10 i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen løbende skal følge sager efter loven for at sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt. Samtidig skal kommunen være opmærksom på, om der er grundlag for at yde andre former for hjælp. Kommunen foretager opfølgningen på den beskæftigelsesrettede indsats, herunder på, om personen udnytter sine arbejdsmuligheder. Denne opfølgning sker i forbindelse med kontaktførløbet. Derudover følger det af § 5 i retssikkerhedsloven, at kommunen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning. Kommunen skal desuden være opmærksom på, om der kan søges om hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning. Efter § 10 i retssikkerhedsloven har

myndigheden ansvaret for, at sager, der behandles efter loven, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse.

Efter § 36 a, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal afklaringen bestå i kommunens vurdering af, om personen er i målgruppen for enten fleksjob eller førtidspension. For personer, der ikke er i målgruppen for fleksjob eller førtidspension, skal kommunen vurdere, hvilken indsats der kan iværksættes for personen. Hvis personen ikke får en indsats, skal kommunen vurdere, om personen har behov for en indsats og i givet fald hvilken. Hvis personen allerede får en indsats, skal kommunen vurdere, om den indsats, personen får, er den rette indsats, eller om der er behov for ændringer i indsatsen.

Det er op til den enkelte kommune at tilrettelægge de nærmere rammer for afklaringen, herunder at vurdere behovet for at inddrage andre fagligheder. Det kan f.eks. være relevant at inddrage kompetencer fra social-, sundheds-, misbrugs- eller familieområdet for at vurdere, om der er behov for en tværfaglig indsats. Kommunen skal endvidere vurdere, om der er behov for at indhente yderligere oplysninger, eksempelvis helbredsoplysninger.

Kommunens vurdering i forbindelse med afklaring er ikke en afgørelse. Vurderingen betragtes i stedet som et almindeligt processuelt sagsbehandlingsskridt. Det er således ikke muligt at klage over kommunens vurdering i forbindelse med afklaring af en persons sag. Hvis kommunen efterfølgende træffer en afgørelse om et beskæftigelsesrettet tilbud, f.eks. om virksomhedspraktik, vil personen kunne klage over tilbuddet.

2.9.1.2. Beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde

Det følger af § 43 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at når kommunen vurderer, at en person er i målgruppen for enten fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, eller førtidspension, skal kommunen udarbejde en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde.

Efter lovens § 44, stk. 1, skal beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde indeholde oplysninger om 1) personens job- og uddannelsesmål, 2) personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder, 3) den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som foretages på baggrund af en konsultation.

Hvis kommunen vurderer, at de helbredsmæssige oplysninger, der allerede er i sagen, kan danne tilstrækkeligt grundlag for kommunens vurdering af sagen, kan kommunen undlade at indhente lægeattesten fra den praktiserende læge.

Kommunen udarbejder beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde i samarbejde med personen.

I beskrivelsen af personen forudsætninger for at arbejde skal der udarbejdes en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår.

Efter lovens § 47, stk. 3, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om indholdet af og muligheden for at fravige kravene til beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde.

2.9.1.3. Sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

De regionalt forankrede kliniske funktioner blev etableret i forbindelse med reform af førtidspension og fleksjob (2013) for at etablere et struktureret samarbejde mellem kommuner og regioner om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering. Samarbejdet skulle sikre kommunerne adgang til sundhedsfaglig ekspertise i komplekse sager og reducere risikoen for, at kommuner indhentede unødige speciallægeattester.

Reglerne om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra regionens kliniske funktion vedrører i dag sager om førtidspension og fleksjob.

Det følger af § 13, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at kommunen skal indgå en samarbejdsaftale med regionen om levering af sundhedsfaglig rådgivning og vurdering, som varetages af en klinisk funktion i regionen.

I aftalen fastlægges de lokale rammer bl.a. for, hvordan kommunen får adgang til rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion. Det skal endvidere fremgå af samarbejdsaftalerne, hvordan den kliniske funktion skal levere sin rådgivning og vurdering, herunder pris og afregning.

Den enkelte region kan i samarbejde med kommunerne fleksibelt tilrettelægge de organisatoriske rammer for den kliniske funktion under hensyntagen til regionens organisation. Den faglige ekspertise i funktionen vil typisk være arbejds-, samfunds- og/eller socialmedicinsk, psykiatrisk/psykologisk, neurologisk eller reumatologisk.

Hvis en kommune ikke er tilfreds med regionens ydelser, kan kommunen vælge at opsig samarbejdsaftalen og indgå en ny samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering med en anden region. Opsigelse af samarbejdsaftalen skal ske inden for de rammer, der er fastsat i aftalen, herunder om opsigelsesvarsel. En region er dog alene forpligtet til at indgå samarbejdsaftale med de kommuner, der ligger i regionen.

Det følger af lovens § 15, stk. 1, at i sagsbehandlingen i sager om jobafklaringsforløb, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, kan kommunen alene 1) benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion og den praktiserende læge og 2) rekvirere lægeattester fra den praktiserende læge og speciallægeattester fra den kliniske funktion.

Klinisk funktion kan efter behov rekvirere en eller flere speciallægeattester som grundlag for klinisk funktions vurdering til kommunen. Det kan f.eks. være i tilfælde med sjældne sygdomme, hvor der er ganske få med specialviden.

Efter lovens § 15, stk. 2, skal kommunen anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinator, inden kommunen træffer afgørelse om fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller om førtidspension efter lov om social pension.

Kommunerne skal altid anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion, når kommunen vurderer, at en person er i målgruppen for førtidspension, fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Efter § 15 a skal sundhedskoordinator yde sundhedsfaglig rådgivning, når kommunen anmoder herom til brug for kommunens afgørelse om fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller til brug for kommunens afgørelse om førtidspension efter lov om social pension. Den sundhedsfaglige rådgivning ydes efter inddragelse af personen.

Den sundhedsfaglige rådgivning skal have fokus på helbredets betydning for borgerens mulighed for at arbejde herunder for at udvikle arbejdsevnen, og skal understøtte en ensartet praksis for tilkendelse af fleksjob og førtidspension.

Efter § 16 i loven skal kommunen betale for de ydelser, der rekvireres fra den kliniske funktion i regionen.

Med reglerne om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra klinisk funktion er der ikke ændret ved tilsynet med sundhedspersoners faglige virksomhed. Afgørende for, om sundhedspersoner i den kliniske funktion er omfattet af Sundhedsstyrelsens tilsyn med sundhedspersoners faglige virksomhed, og om Patientombuddet og Disciplinærnævnet kan behandle klager over disse, er, om der har bestået et sundhedsperson/patientforhold.

Den sundhedsfaglige rådgivning, der ydes fra den kliniske funktion, indebærer ikke et sundhedsperson/patientforhold. Derimod indebærer den vurdering, der ydes fra klinisk funktion i form af lægeattester, et sundhedsperson/patientforhold.

Efter lovens § 17, stk. 1, kan beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætte nærmere regler om samarbejdsaftalen, herunder pris for de ydelser den kliniske funktion yder kommunen samt krav til lægeattesters udformning og indhold, muligheden for at fravige reglerne om kommunernes rekvirering af lægeattester i § 15, stk. 1, nr. 2, og om muligheden for, at regionerne indbyrdes kan aftale, at en region yder sundhedsfaglig rådgivning og vurdering på vegne af en anden region.

Det følger af lovens § 17, stk. 2, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for sundhed fastsætter nærmere regler om krav til organiseringen, tilrettelæggelsen og indholdet i den sundhedsfaglige rådgivning, som kommunen indhenter til brug for sagsbehandlingen i sager om jobafklaringsforløb, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Der er i dag fastsat regler om, at samarbejdsaftalen mellem kommunen og regionen blandt andet skal indeholde oplysninger om pris, afregning og frister for levering af sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra klinisk funktion.

Der er endvidere fastsat regler om indholdet af speciallægeattester fra klinisk funktion og om levering af sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra regionernes kliniske funktion i blandt andet sager om jobafklaringsforløb, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Det følger af lovens § 17, stk. 3, at beskæftigelsesministeren endvidere efter forhandling med ministeren for sundhed fastsætter nærmere regler om krav til tilrettelæggelse af og indhold i den sundhedsfaglige rådgivning på det øvrige beskæftigelsesområde.

Der er i bekendtgørelse om sundhedsfaglig rådgivning til brug for sagsbehandlingen i sager om sygedagpenge, kontanthjælp, revalidering m.v. fastsat regler om, hvilke rammer der gælder, når en sundhedsperson yder kommunen sundhedsfaglig rådgivning om borgerens muligheder for arbejde eller uddannelse til brug for kommunens sagsbehandling i øvrige sager på beskæftigelsesområdet. Det vil sige sager om sygedagpenge, kontanthjælp m.v.

For at understøtte at loven får en mere logisk opbygning, foreslås det, at reglerne om afklaring, personens forudsætninger for at arbejde og sundhedsfaglig rådgivning og vurdering samles i ét særskilt kapitel 9 om afklaring, sundhedsfaglig rådgivning og vurdering m.v.

Forslaget vil indebære, at kapitlet vil omfatte afklaring, som skal understøtte, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere er på den rette ydelse og får den rette indsats. Kapitlet vil endvidere omfatte reglerne om beskrivelse af personers forudsætninger for arbejde, som skal sikre et tilstrækkeligt dokumentationsgrundlag i sager inden tilkendelse af fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og førtidspension. Endelig vil kapitlet omfatte regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i sager om fleksjob og førtidspension.

2.9.2.1. Årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet

Det fremgår bl.a. af aftalen, at der indføres en årlig afklaring for borgere længere fra arbejdsmarkedet, hvor kommunen skal tage stilling til, om borgeren er på den rette ydelse og får den rette indsats. Det fremgår endvidere, at den årlige afklaring skal bidrage til at understøtte, at borgerens sag er i tilstrækkelig fremdrift, og at ingen borger bliver glemt, når krav til indsats og samtaler reduceres til det minimale.

Beskæftigelsesministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at de gældende regler om afklaring videreføres, men justeres i forhold til målgruppe og hyppighed. Dels så målgruppen udvides fra at omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere over 30 år til også at omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år. Dels så afklaringen fremover vil skulle foretages i sager, hvor en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager har været i kontanthjælpsystemet i 1 år i stedet for 2 år, og herefter vil skulle gentages årligt i stedet for hvert 2. år.

Det foreslås, at kommunen vil skulle foretage en afklaring i sager vedrørende aktivitetsparate, senest når personen har været ledig i 1 år. Det foreslås endvidere, at kommunen herefter vil skulle foretage en afklaring, senest hver gang personen på ny har været ledig i 1 år.

Formålet med det foreslåede er at understøtte, at der tages hånd om personer længere fra arbejdsmarkedet, så ingen overlades til sig selv i længere perioder.

Det foreslåede vil indebære, at der fortsat vil skulle foretages en afklaring af, om personen er på den rette ydelse og får den rette indsats.

Det foreslås derudover, at for personer, der på tidspunktet for den årlige afklaring er fritaget for pligten til at deltage i kontaktfølg og tilbud efter lov

om en aktiv beskæftigelsesindsats eller fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af disse love, skal kommunen som hovedregel foretage afklaringen senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører. Som en undtagelse hertil foreslås det dog, at for personer, der fritages for rådighedsforpligtelsen efter den nye foreslåede fritagelsesregel i § 13 j i lov om aktiv socialpolitik, jf. nedenfor, skal kommunen foretage afklaringen under fritagelsen.

Forslaget vil betyde, at hvis en person på tidspunktet for afklaring er omfattet af en fritagelse for kontaktførelse og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af lovene, så vil afklaringen først skulle ske senest en måned efter fritagelsens ophør. En person kan være omfattet af mindre indsats efter lovforslagets § 95, f.eks. fordi personen skal påbegynde fuldtidsjob inden for 6 uger, og derfor være fritaget for kontaktførelse og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. En fritagelse for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik vil kunne være, hvis kommunen konstaterer, at der foreligger en objektiv fritagelsesgrund, f.eks. barsel. En fritagelse for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik vil endvidere kunne være, hvis kommunen vurderer, at en person har en rimelig grund til ikke at stå til rådighed og dermed vil være fritaget for rådighedsforpligtelsen, hvis den pågældende ikke kan arbejde eller deltage i tilbud m.v. som følge af sygdom, eller at helbred forværres herved.

Forslaget vil endvidere betyde, at uanset personen er fritaget for rådighedsforpligtelsen, hvis kommunen på baggrund af en konkret og individuel vurdering finder, at personen har komplekse problemer, som medfører, at personen har væsentlige udfordringer ved at deltage i og få udbytte af en beskæftigelsesrettet indsats og samtaler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats efter den nye foreslåede fritagelsesregel i § 13 j i lov om aktiv socialpolitik, vil kommunen skulle foretage afklaringen under fritagelsen. For en nærmere beskrivelse af § 13 j i lov om aktiv socialpolitik henvises til det samtidigt fremsatte ændringslovforslag om værdigt sanktionssystem i balance og ny reduceret sygedagpengesats m.v. som følge af beskæftigelsesreformen.

Det foreslåede vil indebære, at kommunen som hovedregel vil skulle foretage en afklaring senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører, såfremt personen er fritaget fra at deltage i kontaktførelse og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik på afklaringstidspunktet. Hovedreglen vil dog ikke gælde i de tilfælde, hvor en person omfattes af den foreslåede nye fritagelsesregel om fritagelse i en kortere periode, jf. ovenfor. I sådanne tilfælde vil kommunen skulle foretage afklaringen under fritagelsen.

Med den foreslåede regel understøttes, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere afklares hurtigt efter fritagelsens ophør, hvis afklaringstidspunktet er under fritagelsen, og at der ikke vil gå uhensigtsmæssig lang tid mellem afklaringerne. Eksempelvis i de tilfælde, hvor en person er fritaget for rådighedsforpligtelsen på afklaringstidspunktet, fordi personen er på barsel, eller kommunen har vurderet, at personens helbred forværres ved aktivering.

Den foreslåede ordning vil endvidere understøtte, at personer længere fra arbejdsmarkedet, som omfattes af den nye foreslåede fritagelsesregel i § 13 j i lov om aktiv socialpolitik om fritagelse i en kortere periode, jf. ovenfor, vil blive afklaret hvert år, selv om de er fritaget på afklaringstidspunktet. Forslaget vil endvidere betyde, at kommunen vil have mulighed for at kontakte personen omfattet af den nye foreslåede fritagelsesregel i forbindelse med den årlige afklaring, hvis kommunen vurderer, at det er nødvendigt for at afklare personens sag.

Opgørelse af den sammenhængende periode på 1 år vil skulle ske efter reglerne i lovforslagets § 11, hvorefter der bl.a. for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere omfattet af § 8, nr. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats opgøres sammenhængende perioder med kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge fra første henvendelse om hjælp, overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge.

Forslaget er med en sammenskrivning og sproglige justeringer en videreførelse af de gældende regler om afklaring bortset fra ændringerne i forhold til udvidelse af målgruppe og hyppighed, samt nye regler om, hvornår der skal ske afklaring for personer, som er fritaget for kontaktfølg og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik på afklaringstidspunktet.

For personer, der ikke er i målgruppen for fleksjob eller førtidspension, skal kommunen fortsat vurdere, hvilken indsats der kan iværksættes for personen, herunder f.eks. hvis personen allerede får en indsats, om den indsats personen får er den rette indsats, eller om der er behov for ændringer i indsatsen.

Som i dag vil det ligeledes fremover være op til den enkelte kommune at tilrettelægge de nærmere rammer for afklaringen, herunder at vurdere behovet for at inddrage andre fagligheder. Det kan f.eks. være, at sagsbehandleren inddrager relevante kompetencer fra social-, sundheds-, misbrugs- eller familieområdet for at vurdere, om der er behov for en tværfaglig indsats. Kommunen skal endvidere vurdere, om der er behov for at indhente yderligere oplysninger, herunder helbredsoplysninger.

Afklaringen vil fortsat ikke gælde for personer, som er omfattet af program efter integrationsloven. De pågældende omfattes af reglerne om afklaring, når de overgår til indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.9.2.1.1. Indfasning

Kommunerne skal have implementeret pligten til at foretage en afklaring efter de gældende regler senest den 1. juli 2027. Der vil derfor være personer i kontanthjælpssystemet, som allerede er omfattet af reglerne om afklaring, men som endnu ikke har fået foretaget en afklaring af deres sag første gang, når de foreslåede justerede regler får virkning.

Der foreslås derfor en indfasningsperiode på 1 år, hvilket vil svare til det tidsrum mellem afklaringer, der fremover kommer til at gælde med den foreslåede ændring, hvor der vil skulle foretages en afklaring i sager vedrørende aktivitetsparate personer hvert år. En indfasning på 1 år vil indebære, at kommunerne vil skulle have implementeret pligten til at foretage en afklaring årligt senest den 1. januar 2028.

Om overgangsbestemmelsen i forbindelse med indfasningen henvises til § 220, stk. 13, i lovforslagets specielle bemærkninger.

2.9.2.2. Beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde

Det foreslås, at reglerne om beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde videreføres i §§ 38-39 med sproglige justeringer og en mindre indholdsmæssig justering.

Forslaget vil betyde, at kommunen også fremover vil skulle udarbejde en beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, når kommunen vurderer, at personen er i målgruppen for enten førtidspension eller fleksjob.

Forslaget betyder endvidere, at beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde vil skulle indeholde de samme oplysninger som efter de gældende regler med undtagelse af personens jobmål. Dette forslag til justering skal ses i sammenhæng med, at personens plan for indsatsen efter loven, ikke skal indeholde personens jobmål.

For en nærmere beskrivelse af forslaget til planen henvises til pkt. 2.10.2.1.

2.9.2.3. Sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

Det foreslås, at reglerne i §§ 13-17 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. om samarbejdet mellem kommunen og regionen om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering, videreføres indholdsmæssigt i §§ 40, 41 og 43 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget er med en sammenskrivning og sproglige justeringer en videreførelse af de gældende regler bortset fra, at personer i jobafklaringsforløb ikke længere vil være omfattet af reglerne som følge af, at jobafklaringsforløbsordningen afskaffes.

For en nærmere beskrivelse af forslaget om at afskaffe jobafklaringsforløbsordningen henvises til pkt. 2.20.2.1.

Forslaget vil betyde, at der kommer til at gælde samme regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i sager om førtidspension og fleksjob, som der gælder i dag.

2.10. Planer

2.10.1. Gældende ret

Reglerne om planer m.v. fremgår af kapitel 8 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det fremgår af § 40, stk. 1, i loven, at personer omfattet af lovens målgrupper, der kan få en indsats efter loven, skal have en »Min Plan« for indsatsen. Det gælder dog ikke for personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, som er i job.

Hensigten er, at »Min Plan« skal medvirke til at understøtte personens aktive deltagelse i egen sag. »Min Plan« skal i en lettilgængelig form give et overblik over den enkeltes forløb og indsats med fokus på den overordnede retning og status for planlagte, igangværende og tidligere gennemførte aktiviteter. For sagsbehandleren skal »Min Plan« understøtte indsatsen med at hjælpe personen i job eller tættere på job, herunder med få ugentlige timer, og understøtte koordinering på tværs af kommuner og arbejdsløsheds-kasser og evt. andre forvaltninger. »Min Plan« er således ikke et sagsbehandlings-system, men et værktøj, der anvendes i dialogen med personen.

»Min Plan« er ikke en forvaltningsretlig afgørelse. Personen kan ikke klage over indholdet i »Min Plan«, da »Min Plan« ikke selvstændigt udgør en afgørelse, men personen kan efter de almindelige klageregler f.eks. klage over de tilbud, som indgår i »Min Plan«.

Det fremgår af lovens § 40, stk. 2, at for personer omfattet af lovens målgrupper, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg og rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Komplekse og sammensatte problemer kan dække over, at personen har flere samtidige udfordringer, som f.eks. sygdom, ledighed eller misbrugsproblemer, der skal tages højde for ved tilrettelæggelsen af indsatser over for personen.

Ved koordinationsbehov forstås, at der er tale om udfordringer, som har betydning for flere områder af personens tilværelse, f.eks. i forhold til familielivet, beskæftigelse eller uddannelse, og at disse udfordringer medfører kontakt med flere forvaltninger, myndigheder eller tilbud, og at der er et behov for koordination mellem disse.

Kommunens vurdering af, om personen med fordel kan tilbydes en helhedsorienteret plan, beror som udgangspunkt på en konkret vurdering og baseres bl.a. på, om personen vurderes at have komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan sammentænkes via en helhedsorienteret plan.

Det kan også indgå i vurderingen, om personens familie har komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan understøttes gennem en helhedsorienteret plan for familien. Derudover kan andre personlige forhold for personen, f.eks. personens motivation, samarbejdsvilje, egne og familiemæssige ressourcer m.v. indgå i vurderingen af, hvordan indsatserne mest hensigtsmæssigt tilrettelægges, herunder også om personen bør tilbydes en helhedsorienteret plan.

Den helhedsorienterede plan udarbejdes med personens samtykke. Personens samtykke til udarbejdelse af en helhedsorienteret plan skal ske i overensstemmelse med definitionen af samtykke, efter databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 11, og betingelserne for samtykke i forordningens artikel 7.

I det tilfælde, at personen ikke ønsker at samtykke til udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan, kan personen fortsat have planer efter den sektorspecifikke lovgivning som f.eks. »Min Plan«.

Personen kan klage over de tilbud, der indgår i en helhedsorienteret plan, efter de almindelige klageregler. Kommunens eventuelle beslutning om ikke at udarbejde en helhedsorienteret plan er ikke en forvaltningsretlig afgørelse, og personen kan ikke klage over kommunens beslutning til Ankestyrelsen.

2.10.1.1. »Min Plan«

Det fremgår af § 41, stk. 1, i loven, at »Min Plan« beskriver den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få personen i varigt job, herunder med få ugentlige timer, på det ordinære arbejdsmarked. For personer, der

har et uddannelsespålæg efter § 30 i loven, beskriver planen den uddannelsesrettede indsats, det gælder dog ikke personer omfattet af arbejdspligt efter lovens § 105 a, som har et uddannelsespålæg. For sygedagpengemodtagere, som driver selvstændig virksomhed, og personer i jobafklaringsforløb, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, beskriver planen indsatsen for at fastholde personen i jobbet.

Ved det ordinære arbejdsmarked forstås en ansættelse, hvor den ansatte får løn fra arbejdsgiver, og hvor arbejdsgiveren ikke modtager tilskud til lønnen f.eks. efter reglerne om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12.

Efter § 41, stk. 2, i loven skal »Min Plan« indeholde oplysninger om:

- 1) Jobmål for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år, jobparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år med erhvervskompetencegivende uddannelse, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse og ledighedsydelsesmodtagere.
- 2) Job- og uddannelsesmål for dagpengemodtagere, som har et uddannelsespålæg efter § 30, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.
- 3) Aftaler om og krav til jobsøgning.
- 4) Tilbud efter kapitel 11-14.
- 5) Aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov, for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, og førtidspensionister.
- 6) Øvrige aftalte indsatser.

Jobmål skal så vidt muligt være rettet mod job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft efter § 41, stk. 3, i loven. Der er intet krav om, at jobmålet skal kunne rummes inden for den lediges nuværende kompetencer, men målet skal være konkret og realiserbart for personen – også selvom job ligger langt ude i fremtiden. Jobmålet skal understøtte fokus i indsatsen og motivere den ledige. For sygedagpengemodtagere, som driver selvstændig virksomhed, og personer i jobafklaringsforløb, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, skal jobmålet være rettet mod tilbagevenden til jobbet.

Personer med uddannelsespålæg, som er dagpengemodtagere, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, skal have et uddannelsesmål i »Min Plan«. Uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, som får en jobrettet indsats efter § 30 a, skal have et jobmål i »Min Plan«.

»Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af forventningerne til personens jobsøgning, herunder hvordan og inden for hvilke områder den pågældende skal søge job. Dette omfatter både de individuelle krav, der fastsættes til personens jobsøgning af henholdsvis kommune eller arbejdsløshedskasse, og de aftaler, som personen løbende indgår med kommunen eller arbejdsløshedskassen om sin jobsøgning.

Derudover skal det bl.a. fremgå nærmere af »Min Plan«, hvilke faglige områder og det geografiske område, personen skal søge inden for. Omfanget af jobsøgningen (antal søgte job) skal også fremgå.

»Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af de tilbud, der gives efter lovens kapitel 11 om virksomhedspraktik, kapitel 12 om ansættelse med løntilskud, kapitel 13 om nytteindsats og kapitel 14 om vejledning og opkvalificering. I »Min Plan« skal kommunen indsætte en beskrivelse af, hvilke tilbud personen skal deltage i, hvor og hvornår det afholdes, samt hvorfor personen skal deltage i tilbuddet.

Personer omfattet af lovens målgrupper, der har en kontrakt efter integrationsloven, kan tilgå kontrakten i »Min Plan«. Kommunen er ikke forpligtet til at anvende »Min Plan« i forbindelse med kontrakt efter integrationsloven, men hvis kommunen vælger denne løsning, skal der af »Min Plan« fremgå de samme elementer, som skal fremgå af kontrakten, herunder job- og uddannelsesmål, tilbud m.v.

Det er kommunen, der udarbejder og løbende opdaterer »Min Plan« efter personens aktuelle situation og behov i forbindelse med afgivelse af tilbud og ved væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet. Kommunen gør planen digitalt tilgængelig for personen på Jobnet. Kommunen skal løbende opdatere planen, så personen altid har en opdateret og aktuel udgave af »Min Plan« tilgængelig på Jobnet. Kommunen skal også opdatere »Min Plan«, hvis der er væsentligt ændrede forudsætninger eller ændringer i personens behov, som gør en revision hensigtsmæssig. Det kan f.eks. være, hvis personen har et jobmål, der ikke længere er tidssvarende, eller ikke retter sig mod et område, hvor der er behov for arbejdskraft.

Det fremgår af lovens § 42, stk. 1, at arbejdsløshedskassen for dagpengemodtagere ved den første jobsamtale udarbejder »Min Plan«, bl.a. på baggrund af personens aktuelle situation og arbejdsmarkedets behov. Efter den første jobsamtale opdaterer arbejdsløshedskassen løbende »Min Plan« inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, efter lovens § 27, stk. 2, så personen altid har en opdateret og aktuel udgave af »Min Plan« tilgængelig. Arbejdsløshedskassen skal i lighed med kommunen opdatere »Min Plan« hvis der er væsentligt ændrede forudsætninger eller personens behov, som gør revision hensigtsmæssig. Efter de første 3 måneder opdaterer kommunen løbende »Min Plan«.

For dagpengemodtagere gør arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder »Min Plan« digitalt tilgængelig for personen på Jobnet. Efter de første 3 måneder gør kommunen »Min Plan« digitalt tilgængelig for personen på Jobnet, efter lovens § 42, stk. 2. For dagpengemodtagere, som er under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, og som visiteres til et kontaktforløb i kommunen, efter lovens § 27, stk. 3, udarbejder og opdaterer kommunen løbende »Min Plan« og gør »Min Plan« digitalt tilgængelig for personen på Jobnet, efter lovens § 42, stk. 3.

2.10.1.2. Rehabiliteringsplanens indsatsdel

Reglerne om rehabiliteringsplanens indsatsdel fremgår af kapitel 8 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lovens § 45, at rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes for personer i jobafklaringsforløb og skal indgå i personens »Min Plan«.

Indsatsdelen skal indeholde personens job- og uddannelsesmål og en beskrivelse af, hvilke indsatser fra de forskellige forvaltninger og myndigheder der skal iværksættes for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet, eventuelt i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler efter lovens § 36, stk. 3, udarbejder rehabiliteringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler varetager den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørger for, at indsatsdelen opdateres efter personens aktuelle situation og behov, og bistår personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder med at realisere job- og uddannelsesmål.

2.10.1.3. Helhedsorienteret plan

I kapitel 8 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er reglerne om helhedsorienteret plan beskrevet.

Det fremgår af lovens § 46, at den helhedsorienterede plan skal indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder.

Udarbejdes den helhedsorienterede plan i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, eller rehabiliteringsplanens indsatsdel, skal de tilbud og indsatser, som personen skal deltage i som led i den beskæftigelsesrettede indsats, fremgå af personens helhedsorienterede plan sammen med de indsatser, som bliver givet i regi af de øvrige sektorlovgivninger.

Udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan ændrer ikke på, at tilbud og indsatser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal gives med et beskæftigelses- eller uddannelsesrettet sigte.

Af lovens § 46, stk. 2, fremgår det, at hvis der udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, fraviges lovens § 41 om indhold i »Min Plan«. Udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel, fraviges lovens § 45. Det gælder bl.a. reglerne om indhold i »Min Plan« og rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, efter lovens § 36, stk. 3, udarbejder den helhedsorienterede plan for personer i jobafklaringsforløb i samarbejde med personen, efter lovens § 46, stk. 3.

2.10.1.4. Bemyndigelsesbestemmelse om planer m.v.

Efter § 47 i lov om en aktivbeskæftigelsesindsats, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om indhold og udformning af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen, om, hvilke oplysninger om mentorstøtte der skal fremgå i »Min Plan«, om, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel indgår i personens »Min Plan«, og om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen er der blandt andet fastsat nærmere regler om, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om, hvor, hvornår og hvorfor personen skal deltage i de aftalte beskæftigelsesrettede eller uddannelsesrettede indsatser, ligesom det er pålagt alle personer, der får en indsats, løbende at holde sig orienteret i »Min Plan«. Derudover er det fastsat, at personer omfattet af lovens målgrupper, som kan få en indsats efter loven, løbende skal holde sig orienteret i »Min Plan« på Jobnet.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen er det desuden fastsat, at hvis en person får mentorstøtte, skal »Min Plan« indeholde oplysninger om

- målet med mentorstøtten,
- mentorens navn og kontaktdata,

- hvilke opgaver mentoren skal bistå med,
- varighed af perioden med mentorstøtte og
- timetallet for mentorstøtten.

Desuden fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvorledes kommuner skal forholde sig til tidligere handlekommuners planlagte indsats for en tilflyttet person, herunder regler om afholdelse af udgifter for tilbud, som er igangsat af tidligere handlekommuner, efter lovens § 47. Der er med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen fastsat regler om, at udgifter, der vedrører perioden efter fraflytningen, afholdes af den nye opholdskommune og at tilflytterkommunen kan have ret til at få dækket sin andel af udgifterne i visse situationer, hvor fraflytningskommunen har medvirket til personens flytning.

Desuden er der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen fastsat nærmere regler om indholdet af rehabiliteringsplanens indsatsdel i bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om resourceforløb, fleksjob, førtidspension mv. og regler om, at hvis kommunen ikke har de nødvendige oplysninger om opholdsgrundlag og andre personlige data samt oplysningerne fra den underskrevne kontrakt, kopi af opholds- og selvforsørgelseserklæringen og status for udlændingens deltagelse i program efter integrationsloven, skal den tidligere opholdskommune på begæring videregive disse.

Slutteligt fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i kontrakten efter integrationsloven, herunder om opfølgning, efter lovens § 47, stk. 4.

2.10.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.10.2.1. Planen

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt. Det foreslås derfor at reducere og forenkle reglerne om planer m.v. på baggrund af aftalen.

Som led i forenklingen foreslår Beskæftigelsesministeriet, at »Min Plan« betegnes som en plan uden et særligt navn. Det vil understøtte en digitaliseringsklar lovgivning, herunder i forhold til Jobnet, da navnet i de digitale systemer vil kunne ændres uden at skulle ændre reglerne. Det afgørende vil dermed være planens indhold, og ikke det navn, som planen gives i det digitale system.

Det foreslås, at det fortsat er obligatorisk for alle lovens målgrupper, der får en indsats, at modtage planen digitalt på Jobnet eller i et system, der er synkroniseret med Jobnet.

Det foreslås, at reglerne om, at personer, der efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal have en indsats, også skal have udarbejdet en plan for indsatsen, videreføres indholdsmæssigt i § 44 med sproglige tilretninger.

Det foreslås, at reglerne om, at sygedagpengemodtagere, som er i job, ikke bliver omfattet af kravet om en plan, videreføres indholdsmæssigt i § 44 med sproglige tilretninger. Kommunen vil fortsat kunne udarbejde en plan for en sygemeldt i job i det omfang, det giver mening i den konkrete sag, eksempelvis hvis den sygemeldte skal have et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hvis kommunen udarbejder planen, vil der fortsat ikke være krav til indholdet af planen.

Oplysningerne skal registreres i et digitalt system, som synkroniseres med Jobnet på en sådan måde, at oplysningerne vil fremgå på Jobnet.

Som følge af forslaget om at ophæve uddannelsespålægget, foreslås det at ophæve særreglen om, at planen for personer, der har et uddannelsespålæg efter lovens § 30, beskriver den uddannelsesrettede indsats.

Det foreslås herudover at ophæve reglerne om rehabiliteringsplanens indsatsdel som konsekvens af, at jobafklaringsforløbsordningen foreslås ophævet.

2.10.2.2. Indholdet i planen

Det foreslås, at reglerne om, at planen skal indeholde oplysninger om aftaler om og krav til jobsøgning, tilbud efter forslaget til kapitel 13-16 og øvrige aftalte indsatser, videreføres indholdsmæssigt i § 45. Med forslaget tydeliggøres det, at planen vil skulle indeholde oplysninger om jobrettet uddannelse efter lovforslagets kapitel 11.

Det foreslås at ophæve reglen om, at planen skal indeholde oplysninger om jobmål. Det foreslås derimod fremover, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere vil skulle registrere, hvad de søger job som hurtigst muligt og senest 2 uger efter tilmelding som jobsøgende. Ligeledes foreslås det, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende, og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats, vil skulle registrere, hvad de søger job som, snarest muligt. Med forslaget vil der fortsat kunne angives i planen, hvilke job, personen arbejder henimod. For nærmere beskrivelse heraf henvises til pkt. 2.6.2.3.

I forlængelse af forslaget om at ophæve uddannelsespålægget foreslås det endvidere at ophæve reglen om, at planen skal indeholde uddannelsesmål.

Sagsbehandlere vil fortsat kunne vælge at beskrive et uddannelsesmål i planen, som det er tilfældet for jobmål, hvis dette giver mening for den enkelte person.

Derudover foreslås det at ophæve reglen om, at planen skal indeholde oplysninger om aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov, for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, og førtidspensionister. Der vil fortsat være mulighed for at registrere aktiviteterne i planen, men det vil ikke være et krav.

Som følge af forslaget om afskaffelsen af uddannelsespålægget for dagpengemodtagere foreslås det at ophæve reglen om, at kommunen for dagpengemodtagere, som er under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn løbende udarbejder og opdaterer planen og gør planen digitalt tilgængelig for personen på Jobnet.

Det foreslås, at reglerne om, at kommunen udarbejder og løbende opdaterer planen, videreføres indholdsmæssigt i § 45 med sproglige tilretninger.

Det foreslås ligeledes, at reglerne om, at arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder udarbejder og opdaterer planen for dagpengemodtagere, videreføres indholdsmæssigt i § 45 med sproglige tilretninger.

Det foreslås, at reglerne om, at personer omfattet af lovens målgrupper, der har en kontrakt efter integrationsloven, kan tilgå kontrakten i planen, hvis kommunalbestyrelsen har valgt at anvende planen, når der skal udarbejdes og følges op på en kontrakt, videreføres indholdsmæssigt i § 45 med sproglige tilretninger.

2.10.2.3. Helhedsorienteret plan

Det foreslås, at reglerne om, at der for personer, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, med personens samtykke kan udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for planen, videreføres indholdsmæssigt i § 46 med sproglige tilretninger. Herudover foreslås der justeringer som følge af, at reglerne om rehabiliteringsplanens indsatsdel og ret til koordinerende sagsbehandler ikke skal videreføres som følge af, at jobafklaringsordningen foreslås afskaffet.

Da rehabiliteringsplanen og uddannelsespålæg afskaffes, foreslås det i forlængelse heraf, at disse regler ophæves fra bestemmelsen om helhedsorienteret plan, således at den helhedsorienterede plan fremover vil skulle indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder.

2.10.2.4. Bemyndigelsesbestemmelse om planer m.v.

Det foreslås, at reglerne om, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold og udformning af planen, herunder oplysninger om hvor, hvornår og hvorfor personen skal deltage i de aftalte beskæftigelsesrettede eller uddannelsesrettede indsatser, videreføres indholdsmæssigt i § 47 med sproglige tilretninger.

Det foreslås, at reglen om, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for, hvordan kommuner skal forholde sig til tidligere handlekommuners planlagte indsats for en tilflyttet person, herunder regler om afholdelse af udgifter for tilbud, som er igangsat af den tidligere opholdskommune, videreføres indholdsmæssigt i § 47 med sproglige tilretninger.

Det foreslås derudover, reglerne om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats efter denne lov fastlægges i kontrakten efter integrationsloven, videreføres indholdsmæssigt i § 47 med sproglige tilretninger.

Det foreslås, at det ikke længere vil fremgå af reglerne, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger om mentorstøtte der skal fremgå i personens »Min Plan«, og om, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel indgår i personens »Min Plan«.

For de dele af bestemmelsen der videreføres, forventes det, at der med hjemmel i reglerne vil blive fastsat regler, der svarer til gældende ret. Der henvises til pkt. 2.10.1.4.

Det foreslås endvidere, at bemyndigelsesbestemmelserne, der relaterer sig til rehabiliteringsplanen ophæves som følge af, at rehabiliteringsplanen vil blive ophævet. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.8.1.

2.11. Jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere

2.11.1. Gældende ret

Det fremgår af § 48 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere kan deltage i jobrettet uddannelse i op til 6 uger i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Kurserne

inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en positivliste, jf. § 49. Retten gælder for:

- 1) Personer, der ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.
- 2) Personer, der ikke har en videregående uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en uddannelse på erhvervsakademiniveau, og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som er ufaglærte, faglærte eller som har en videregående uddannelse på erhvervsakademiniveau, og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller en uddannelse der skal sidestilles hermed.

Disse personer har ret til at deltage i kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe.

Erhvervsgrupperne fremgår af en landsdækkende positivliste. Det er ikke muligt at skifte erhvervsgruppe undervejs. Personen kan tilmelde sig de relevante kurser inden for den valgte erhvervsgruppe løbende, og kurserne kan samlet set have en varighed på op til 6 uger.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at uddannelsen tidligst kan påbegyndes efter 5 ugers ledighed, og at uddannelsen skal være afsluttet inden for følgende periode:

- Inden for de første 6 måneder, når personen er dagpengemodtager, og er under 25 år.
- Inden for de første 9 måneder, når personen er dagpengemodtager, og er fyldt 25 år.
- Inden for de første 9 måneder, når personen er ledighedsydelsesmodtager.

Det betyder, at det ikke er muligt at benytte sig af retten til at deltage i kurser under ordningen med 6 ugers jobrettet uddannelse, før personen har haft 5 ugers ledighed. Opgørelsen af ledighed regnes for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere som sammenlagt ledighed i relation til 6 ugers jobrettet uddannelse.

Der henvises til pkt. 2.4.1.3. i forhold til opgørelsen af ledighed.

For dagpengemodtagere skal uddannelsen være afsluttet inden for de første 6 måneder, når personen er under 25 år, og inden for de første 9 måneder, når personen er fyldt 25 år.

For ledighedsydelsesmodtagere skal uddannelsen være afsluttet inden for de første 9 måneder.

Det betyder, at en person, som f.eks. begynder at deltage i kurser under ordningen, mens personen er under 25 år og derfor skal afslutte påbegyndte kurser inden for de første 6 måneder, i stedet vil blive omfattet af bestemmelsen om, at kurser skal være afsluttet inden for de første 9 måneder, hvis personen fylder 25 år i perioden.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at personer, der har påbegyndt et kursus eller et uddannelsesforløb i en opsigelsesperiode, kan fortsætte med kurset eller uddannelsesforløbet som jobrettet uddannelse i op til 6 uger fra første ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet kan tages som jobrettet uddannelse.

Det betyder, at en person, der har påbegyndt et kursus eller uddannelsesforløb i opsigelsesperioden, kan fortsætte dette som jobrettet uddannelse i op til 6 uger fra første ledighedsdag, forudsat at både kurset og den ledige opfylder betingelserne for jobrettet uddannelse.

Bestemmelsen giver dermed mulighed for, at der allerede i opsigelsesperioden sammensættes et uddannelsesforløb, som kan fortsættes uafbrudt ind i ledighedsperioden, hvis betingelserne i ordningen er opfyldt.

Der er ikke krav om, at personen skal have henvendt sig i kommunen i opsigelsesperioden. Det er forudsat, at en arbejdsløshedsforsikret, der endnu ikke modtager dagpenge, henvender sig til arbejdsløhedskassen for at sikre, at kurset/uddannelsesforløbet er optaget på positivlisten, og at personen i øvrigt opfylder betingelserne i ordningen og tilsvarende, at en ledighedsydelsesmodtager henvender sig i kommunen.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 4, at en person, der har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har ret til jobrettet uddannelse ved ny ledighed.

Det betyder, at ledighedsydelsesmodtagere, der har været i fleksjob i 9 måneder eller mere inden for de seneste 18 måneder, genoptjener retten til 6 ugers jobrettet uddannelse således, at de får en ny ret til op til 6 ugers jobrettet uddannelse.

Det fremgår af bestemmelsen stk. 5, at for dagpengemodtagere, træffer arbejdsløhedskasserne afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at få uddannelse efter dette kapitel er opfyldt.

UDKAST

Det betyder, at det er arbejdsløshedskasserne, der administrerer ordningen for dagpengemodtagere, herunder vejleder om jobrettet uddannelse. Det vil sige, at arbejdsløshedskasserne godkender ansøgninger om jobrettet uddannelse og træffer afgørelse herom, ligesom arbejdsløshedskasserne træffer afgørelse om befordringsgodtgørelse og udbetaler denne, medmindre kommunerne skal træffe afgørelse, fordi dagpengemodtageren har ret til den faktiske udgift som følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

For ledighedsydelsesmodtagere er det kommunerne, der træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne er opfyldt.

Kommunerne administrerer betaling for køb af uddannelse og eventuel deltagerbetaling til uddannelsesinstitutionerne samt træffer afgørelse om og udbetaler beløb til kost og logi for begge målgrupper.

Det fremgår af bestemmelsen stk. 6, at personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte, ikke har ret til jobrettet uddannelse efter dette kapitel.

Bestemmelsen betyder, at disse personer skal søge om VEU-godtgørelse eller SVU-støtte til uddannelse efter reglerne herom.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 7, at kursusrisen for videregående uddannelser på positivlisten ikke må overstige et prisloft på 162.738,14 kr. eksklusive moms pr. årselev (2019-niveau) svarende til 4.068,45 kr. pr. fuldtidsuge (2019-niveau).

Prisloftet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, jf. lov nr. 373 af 28. maj 2003 med senere ændringer og udgør 4.703,49 kr. pr. fuldtidsuge i 2025.

Ved udarbejdelsen af positivlisten er det forudsat, at der tages højde for prisloftet således, at positivlisten ikke indeholder kurser for videregående uddannelser, der er dyrere end det prisloft, der er fastsat.

Det fremgår af lovens § 49, at Beskæftigelsesministeriet udarbejder den landsdækkende positivliste med inddragelse af Børne- og Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet og efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser (REP-rådet) og Arbejdsmarkedsrådet.

Udtalelser fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser tilgår Arbejdsmarkedsrådet forud for Arbejdsmarkedsrådets drøftelse af positivlisten.

Kurserne på positivlisten bliver udvalgt ud fra en vurdering af relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Ved relevans for arbejdsmarkedet forstås, at de faglige kompetencer og kvalifikationer, som kurserne sigter at udvikle hos kursisterne, efterspørges af arbejdsmarkedet, jf. Arbejdsmarkedsbalancen.

Ved konkret jobfokus forstås, at kursets indhold har fokus på en konkret jobfunktion således, at kursisten kan anvende de erhvervede kompetencer i jobfunktionen.

Positivlisten indeholder kurser på voksen- og efteruddannelsesområdet (AMU-kurser), kurser i taxikørsel godkendt af Færdselsstyrelsen efter bekendtgørelse nr. 1244 af 26. november 2019 om taxikørsel med senere ændringer samt kurser på erhvervsakademiniveau.

Derudover indeholder positivlisten enkeltfagskurser på erhvervsuddannelserne, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, når der ikke findes et tilsvarende AMU-kursus, og kurset i øvrigt lever op til kriterierne om relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Det er forudsat, at positivlisten samlet set ikke må overstige 900 unikke kurser.

Det fremgår af lovens § 50, at under uddannelsen modtager dagpengemodtagere, dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og ledighedsydelsesmodtagere, modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at personer, der deltager i jobrettet uddannelse, er fritaget fra rådighed.

Det betyder, at dagpengemodtagere er fritaget fra at stå til rådighed for henvist arbejde under perioden med jobrettet uddannelse. Ledighedsydelsesmodtagere er fritaget fra at stå til rådighed for fleksjob. Der er heller ikke krav om, at personerne skal være aktivt jobsøgende, deltage i jobsamtaler eller tilbud. Fritagelsen gælder på de dage, hvor personen deltager i uddannelse på fuld tid. Ved deltagelse på deltid skal kommunen tage hensyn til uddannelsen ved tilrettelæggelsen af indsatsen. Kommunen skal desuden sikre, at indsatsen for ledighedsydelsesmodtagere tilpasses den lediges skånebehov. Dagpengemodtagere skal fortsat være tilmeldt som jobsøgende hos kommunen.

Det fremgår af lovens § 51, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om jobrettet uddannelse, herunder om rådighed i forbindelse med deltagelse i jobrettet uddannelse, opgørelse af perioden med jobrettet uddannelse, administration af ordningen, dækning af deltagerbetaling og betaling af kost og logi under deltagelse i jobrettet uddannelse.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse nr. 1179 af 25. november 2019 om seks ugers jobrettet uddannelse for forsikrede ledige, med senere ændring, fastsat nærmere regler om bl.a. at:

- Dagpengemodtagere skal have et aktivt cv under deltagelsen i jobrettet uddannelse.
- Retten til jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere omfatter op til 222 timer (37 timer pr. uge) for fuldtidsforsikrede og op til 180 timer (30 timer pr. uge) for deltidsforsikrede.
- Forbruget af perioden med 6 ugers jobrettet uddannelse opgøres på baggrund af kursets timetal, og om hvordan kursets timetal opgøres.
- Dagpengemodtagere, der har søgt et kursus fra den positivliste, der gælder på ansøgningstidspunktet, fortsat har ret til kurset, selv om det ikke længere fremgår af en ny positivliste.
- Kommunen varetager deltagerbetaling for dagpengemodtagere, herunder også for jobrettet uddannelse, der er påbegyndt i opsigelsesperioden.
- Dagpengemodtagere har ret til tilskud til kost og logi under arbejdsmarkedsuddannelse som led i jobrettet uddannelse, og de nærmere betingelser for tilskuddet.
- Uddannelsesstedet eller udbyder skal underrette arbejdsløsheds-kassen, hvis personen f.eks. ophører med kurser, der er givet som jobrettet uddannelse.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse nr. 1769 af 6. september 2021 om fleksjob mv. fastsat en række tilsvarende regler.

2.11.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Aftalepartierne er enige om at videreføre reglerne om jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Beskæftigelsesministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at reglerne om jobrettet uddannelse videreføres indholdsmæssigt med sproglige justeringer i lovens kapitel 11.

Det betyder, at dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som opfylder betingelserne fortsat vil have ret til jobrettet uddannelse i op til 6 uger i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Jobrettet uddannelse vil først kunne påbegyndes efter 5 uger, medmindre personen er påbegyndt kurset eller uddannelsesforløbet i en opsigelsesperiode. Der vil også fortsat gælde krav om, at uddannelsen skal være afsluttet inden for en periode.

Beskæftigelsesministeriet udarbejder fortsat en positivliste, der afgrænser, hvilke kurser inden for den valgte erhvervsgruppe den ledige kan vælge imellem. Der lægges op til, at arbejdsmarkedsparter og relevante ministerier fortsat vil blive inddraget i forbindelse med udarbejdelse af positivlisten.

Det foreslås dog, at kravet om, at en ledighedsydelsesmodtager skal have været ansat i fleksjob i 9 måneder inden for 18 måneder, for at få en ny ret til jobrettet uddannelse, ikke videreføres. I stedet vil ledighedsydelsesmodtagere have ret til jobrettet uddannelse i forbindelse med en ny ledighedsperiode. Der henvises til pkt. 2.4.2.3. om opgørelse af tidsperioder m.v.

Det foreslås videreført, at det er arbejdsløshedskassen, der administrerer ordningen for dagpengemodtagere, mens det er kommunen, der administrerer ordningen for ledighedsydelsesmodtagere.

Det foreslås endelig, at beskæftigelsesministeren fortsat fastsætter nærmere regler om jobrettet uddannelse. Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler svarende til de gældende om bl.a. rådighed i forbindelse med deltagelse i jobrettet uddannelse, opgørelse af perioden med jobrettet uddannelse, administration af ordningen, dækning af deltagerbetaling og betaling af kost og logi under deltagelse i jobrettet uddannelse.

2.12. Generelle betingelser for tilbud

2.12.1. Gældende ret

2.12.1.1. Tilbudstyper

Det følger af § 52 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen kan give tilbud om følgende:

- Virksomhedspraktik, jf. kapitel 11. Virksomhedspraktik består af et praktikophold hos private eller offentlige arbejdsgivere.
- Ansættelse med løntilskud, jf. kapitel 12. Ansættelse med løntilskud består af en ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere.
- Nytteindsats, jf. kapitel 13. Nytteindsats består af udførelse af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere eller i et kommunalt organiseret projekt.
- Vejledning og opkvalificering, jf. kapitel 14. Vejledning og opkvalificering er en samlebetegnelse for tilbud om uddannelser, kurser, særlige tilrettelagte projekter samt korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Under et tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering modtager personen den ydelse, som person er berettiget til efter ydelseslovgivningen. Under et tilbud om ansættelse med løntilskud, får personen udbetalt løn af arbejdsgiveren, som får et tilskud til lønnen.

Målgrupperne, der kan få de enkelte tilbud, og betingelserne for og formålene med de enkelte tilbud fremgår af kapitlerne 11-14.

Tilbuddene kan gives hver for sig eller i kombination. Tilbud kan ligeledes gives i kombination med timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager.

Som hovedregel kan personen ikke varetage samme arbejdsfunktioner i et tilbud og som ordinært ansat. Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, kan dog godt varetage samme arbejdsfunktioner i et tilbud om virksomhedspraktik og som ordinært ansat, hvis dette bedst muligt fremmer en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

2.12.1.2. Overordnede betingelser for tilbud

Efter § 53 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er hovedreglen, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger, med henblik på at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

Der er dog en række undtagelser til hovedreglen:

- Bestemmelsen gælder ikke for tilbud efter § 97 a. Baggrunden er, at dagpengemodtagere efter § 97 a har en ret til et tilbud om uddannelsesløft, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Kommunen skal dermed give tilbuddet, hvis betingelserne er opfyldt.
- For dagpengemodtagere, jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, uddannelsesparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse, som deltager i en jobrettet indsats, personer i jobafklaringsforløb og ledige selvforsørgende kan kommunen give et tilbud under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. Det kan f.eks. være et tilbud, som ikke umiddelbart ligger inden for personens ønsker, men som retter sig mod områder med gode jobmuligheder og hvor kommunen vurderer, at det netop er dette tilbud, som kan bringe personen i job eller tættere på selvforsørgelse. Der er ligeledes mulighed for, at tilbud om virksomhedspraktik og tilbud om vejledning og opkvalificering kan gives til disse personer med det formål, at den enkelte opnår samfundsmæssig forståelse. Det kan være, hvis en person mangler grundlæggende forståelse for samfundsmæssige normer, og som følge heraf ikke har arbejdsmarkedstilknytning. I så fald vil der kunne gives tilbud, som giver indsigt i disse normer og forbedrer personens mulighed for job. Tilbuddet skal dog altid være tilpasset personens helbredstilstand.
- For dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere med uddannelsespålæg skal tilbud gives med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en relevant studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

- For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb kan tilbud også gives for at fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet.
- Ledige selvforsørgende har endvidere ret til tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og vejledning og opkvalificering, medmindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder. Personen har ikke ret til et bestemt tilbud. Det er kommunen, der efter en konkret vurdering af personens forudsætninger og arbejdsmarkedets behov beslutter, hvilket tilbud der skal gives, og hvor længe tilbuddet skal vare.
- For unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, kan tilbud endvidere gives efter en konkret vurdering med henblik på at understøtte, at personen bliver klar til uddannelse.
- For personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a kan tilbud gives med henblik på at personen opfylder arbejdspligten, og tilbud om vejledning og opkvalificering kan alene gives i overensstemmelse med reglerne om arbejdspligt i kapitel 16 a.

For dagpengemodtagere kan tilbud ifølge lovens § 54 desuden gives alene med henblik på afprøvning af en persons rådighed, såfremt kommunen vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i beskæftigelsesindsatsen.

2.12.1.3. Formålet med tilbud

Formålene med de enkelte tilbud fremgår af kapitlerne 11-14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Formålet med tilbud om virksomhedspraktik fremgår af lovens §§ 58 og 59.

Efter disse bestemmelser gives tilbud om virksomhedspraktik med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge. For kontanthjælpsmodtagere under 30 år og uden uddannelse, som har et uddannelsespålæg, gives tilbuddet med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare uddannelsesmål og bringe personen tættere på sit uddannelsesmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, kan virksomhedspraktik tillige gives med henblik på arbejdsfastholdelse.

Ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik er der endvidere krav om, at det præcise formål med praktikken skal aftales mellem personen, virksomheden og kommunen. Virksomhedspraktikken skal desuden tilrettelægges,

så den så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Ordinære løntimer skal finde sted inden for en anden arbejdsfunktion, hvis timerne foregår sideløbende med praktikken.

For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, skal det så vidt muligt aftales, at praktikken kombineres med eller efterfølges af en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Kombination af virksomhedspraktik og gradvis tilbagevenden kan ske inden for den arbejdsfunktion, som personen er ansat til at varetage, hvis dette bedst muligt fremmer en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

Formålet med tilbud om ansættelse med løntilskud fremgår af lovens § 67.

Tilbuddet gives med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer. For førtidspensionister gives tilbuddet dog med henblik på at opnå eller fastholde beskæftigelse.

Formålet med tilbud om nytteindsats fremgår af lovens § 83.

Tilbuddet gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse. Tilbuddet kan også gives med henblik på, at personen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse. Opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

For dagpengemodtagere kan nytteindsats alene gives som rådighedsafprøvende tilbud.

Formålet med tilbud om vejledning og opkvalificering fremgår af lovens § 92.

Tilbuddet gives for at udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet eller opkvalificering til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse.

2.12.1.4. Ophør af tilbud

Efter § 55 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan et tilbud ikke række ud over den dato, hvor personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse.

- For dagpengemodtagere kan tilbud ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

- For kontanthjælpsmodtagere kan tilbud gives, så længe personen er berettiget til kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik.
- For sygedagpengemodtagere kan tilbud ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sygedagpenge efter lov om sygedagpenge.
- For ledighedsydelsesmodtagere kan tilbud ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- For personer i fleksjob og som modtager fleksløntilskud kan tilbud gives, så længe personen er berettiget til fleksløntilskud efter kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.
- For personer, der er i jobafklaringsforløb, kan tilbud gives, så længe personen er berettiget til ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik.

At et tilbud ikke kan række ud over den dato, hvor personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse, gælder som udgangspunkt også, hvis personen overgår til en anden forsørgelsesydelse. Her bliver personen omfattet af en anden målgruppe i loven og kan i stedet få tilbud efter de regler, der gælder for den nye målgruppe.

Der er dog 2 undtagelser til dette.

For personer, der ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i loven, kan kommunen beslutte, at et tilbud kan fortsætte, hvis alle betingelser for tilbuddet er opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af. Betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne om rimelighedskrav, høring af medarbejderne og merbeskæftigelseskravet for de virksomhedsrettede tilbud. Disse betingelser var opfyldt, da personen startede i tilbuddet om virksomhedspraktik, nytteindsats og ansættelse med løn-tilskud, og da personen fortsætter i tilbuddet, vil der ikke være et behov for en ny vurdering af disse krav.

Kommunen skal således i tilknytning til ydelsesskiftet vurdere tilbuddet – ligesom hvis der havde været tale om et nyt tilbud – efter reglerne i den målgruppe, personen fremover omfattes af. Kommunen skal bl.a. efterse, at personen efter reglerne for den nye målgruppe kan få tilbuddet, at formålet med tilbuddet fortsat er opfyldt, og at de øvrige betingelser er opfyldt, f.eks. kravet om forudgående periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i forbindelse med løn-tilskudsansættelse.

Ved ydelsesskift forstås også et skift fra en forsørgelsesydelse til selvforsørgelse.

Tilbuddet fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af. Den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskift kan ikke overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for den nye målgruppe, dvs. de varighedsbegrænsninger, der gælder for virksomhedsrettede tilbud.

Der kan endvidere gives tilbud efter § 97 a, som rækker ud over den dato, hvortil en dagpengemodtager er berettiget til dagpenge, og personen har ret til at fortsætte tilbuddet, hvis personen ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i loven.

Baggrunden er, at dagpengemodtagere efter § 97 a har en ret til et tilbud om uddannelsesløft, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, og efter bestemmelsen skal kommunen give tilbud om en hel erhvervsuddannelse. Med bestemmelsen vil personen dermed kunne fortsætte erhvervsuddannelsen, selvom personens ret til dagpenge ophører, hvis personen fortsat er omfattet af en målgruppe i loven.

Tilbuddet fortsættes på den ydelse, som personen er berettiget til efter ydelses- og målgruppeskift.

2.12.1.5. Bemyndigelsesbestemmelser m.v. om tilbud

Det fremgår af § 56 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere kan deltage i tilbud i udlandet, i det omfang der er mulighed for at bevare retten til hjælp i særlige tilfælde under kortvarige udlandsophold efter § 5 i lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af § 5 i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen i særlige tilfælde kan tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis personen deltager i aktiviteter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud i medfør af et program efter integrationsloven. Der kan således tillades kortvarige udlandsophold som led i tilbud, der foregår i Danmark, hvis det ikke går ud over rådigheden.

Efter § 56 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kravet om dagpengemodtageres rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges, når de deltager i tilbud. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet, og regler om betingelser, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse og ophør af tilbud.

Med hjemmel i bemyndigelserne er der fastsat regler herom i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der er bl.a. fastsat regler om, at kommunen kan fravige kravet om, at en dagpengemodtager skal være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for et henvist job, hvis dagpengemodtageren deltager i et tilbud, og kommunen skønner, at tilbuddet medvirker til, at personen kan opnå fast job. Det kan f.eks. være tilfældet, når personen har en klar aftale om et konkret, ordinært job, hvor tilbuddet er en afgørende forudsætning for ansættelsen.

Efter bekendtgørelsen kan dagpengemodtagere endvidere få tilbud om ansættelse med løntilskud og tilbud om uddannelse i udlandet, når visse nærmere betingelser er opfyldt. Kommunen kan fravige kravene i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. om, at dagpengemodtagere skal have bopæl og ophold i Danmark og stå til rådighed for arbejdsmarkedet i Danmark, hvis de deltager i et tilbud i udlandet, og kommunen vurderer, at personen ikke vil kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet i Danmark på grund af afstanden mellem personens bopæl i udlandet og Danmark.

Derudover kan sygedagpengemodtagere, som har ret til sygedagpenge under ophold i udlandet, få tilbud om virksomhedspraktik og om vejledning og opkvalificering i udlandet med henblik på arbejdsfastholdelse og afklaring af arbejdsvejen som led i retten til fortsat at modtage sygedagpenge.

Der er også fastsat regler om, at tilbud skal være i overensstemmelse med rådighedsreglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat med hjemmel i disse love for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, herunder reglerne om,

- hvilken daglig transporttid den enkelte skal acceptere i forbindelse med overtagelse af henvist job,
- oplysninger om manglende pasningsmulighed for børn mv.,
- oplysninger om helbredsproblemer samt
- andre rimelige grunde for kontanthjælpsmodtagere.

2.12.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Aftalepartierne er bl.a. af forenklingssyn enige om at afskaffe de overordnede betingelser for tilbud, herunder særregler for de enkelte målgrupper, og afskaffe særreglen om, at kommunen kan give et rådighedsafprøvende tilbud til dagpengemodtagere. Aftalepartierne er også enige om at afskaffe bemyndigelsen til, at kommunen kan fritage dagpengemodtagere fra rådighed f.eks. i forbindelse med, at de deltager i et tilbud, hvor kommunen skønner, at tilbuddet medvirker til, at personen kan opnå fast job.

2.12.2.1. Tilbudstyper

Af forenklingssyn foreslås det, at lovens § 52, hvori de forskellige tilbudstyper opregnes, ikke videreføres.

Kommunen vil fortsat kunne give de samme tilbud som i dag, dvs.

- Virksomhedspraktik, jf. lovforslagets kapitel 13, som består af et praktikophold hos private eller offentlige arbejdsgivere.
- Ansættelse med løntilskud, jf. lovforslagets kapitel 14, som består af en ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere.
- Nytteindsats, jf. lovforslagets kapitel 15, som består af udførelse af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere eller i et kommunalt organiseret projekt.
- Vejledning og opkvalificering, jf. lovforslagets kapitel 16, som er en samlebetegnelse for tilbud om uddannelser, kurser, særlige tilrettelagte projekter samt korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Det vil også fortsat gælde, at en person under henholdsvis et tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering modtager den ydelse, som person er berettiget til efter ydelseslovgivningen. Ligeledes vil det fortsat gælde, at en person under et tilbud om ansættelse med løntilskud, får udbetalt løn af arbejdsgiveren, som får et tilskud til lønnen.

Det foreslås, at det fremover vil fremgå af nye formålsbestemmelser for alle tilbud, at tilbud kan gives hver for sig eller i kombination, og at tilbud i videst muligt omfang skal gives i kombination med timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager. I de nye formålsbestemmelser foreslås det endvidere videreført, at en person som hovedregel ikke kan varetage samme arbejdsfunktioner i et tilbud og som ordinært ansat.

For en nærmere beskrivelse af de nye formålsbestemmelser henvises til pkt. 2.12.2.3.

Målgrupperne, der kan få de enkelte tilbud, og betingelserne for de enkelte tilbud vil fortsat fremgå af lovforslagets kapitel 13-16.

2.12.2.2. Overordnede betingelser for tilbud

Det foreslås, at lovens §§ 53 og 54 om de overordnede betingelser for tilbud ikke videreføres.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til den nye formålsbestemmelse i lovforslagets § 1, og forslaget til de nye formålsbestemmelser for alle tilbud, jf. pkt. 2.12.2.3.

Kommunen vil herefter kunne give et tilbud, der opfylder lovens formålsbestemmelse om, at den beskæftigelsesindsats, en person skal have, skal være målrettet job og tage udgangspunkt i personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov og skal planlægges i et samarbejde med

personen og om, at indsatsen skal være sammenhængende med relevante sociale og sundhedsmæssige indsatser.

Kommunens vurdering af, hvilke tilbud den enkelte skal have, vil dermed – ligesom i dag – skulle ske ud fra en konkret vurdering af, om tilbuddet bringer den enkelte tættere på job og dermed hel eller delvis selvforsørgelse samt ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger og ud fra arbejdsmarkedets behov, f.eks. inden for områder hvor der er behov for arbejdskraft.

Derudover skal de nye formålsbestemmelser for tilbud være opfyldt.

Med forslaget får kommunerne øget frihed til at vurdere, hvilke tilbud den enkelte skal have.

Med forslaget vil et tilbud fremover ikke kunne gives til en dagpengemodtager alene med henblik på at afprøve en dagpengemodtagers rådighed. Tilbuddet vil i stedet skulle gives ud fra lovens formålsbestemmelse og formålsbestemmelserne for tilbud.

2.12.2.3. Formålet med tilbud

Det foreslås, at der indføres generelle formålsbestemmelser i kapitel 12, som vil gælde for alle tilbud, og at formålsbestemmelserne for de enkelte tilbud i kapitlerne 13-16 dermed ikke videreføres.

Det foreslås, at tilbud efter kapitel 13-16 gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer eller at opnå eller fastholde beskæftigelse. Bestemmelsen svarer hovedsageligt til gældende formålsbestemmelser for virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og vejledning og opkvalificering.

Det foreslås dog, at tilbud om nytteindsats fortsat gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse eller får kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked. Denne bestemmelse svarer til dele af gældende formålsbestemmelse for nytteindsats.

Det foreslås videreført, at tilbud – ligesom i dag – kan gives hver for sig eller i kombination.

Det foreslås som noget nyt, at det tydeliggøres, at tilbud så vidt muligt skal kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Dette fremgår alene af den gældende formålsbestemmelse for tilbud om virksomhedspraktik.

Der er dermed tale om en skærpelse af formålet for de øvrige tilbud, som tydeliggør, at tilbud så vidt muligt skal resultere i, at personen opnår ordi-

nære løntimer. Bestemmelsen medvirker dermed også til at ordinære løntimer italesættes og tænkes ind i forhold til personens indsats så tidligt som muligt.

Det foreslås videreført, at personen ikke sideløbende kan varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat hos en arbejdsgiver, bortset fra sygedagpengemodtagere, som er i et ansættelsesforhold, og hvor tilbud om virksomhedspraktik kombineres med en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen.

Med forslaget sammenskrives og harmoniseres formålsbestemmelserne for tilbud, så loven i højere grad sætter rammerne for beskæftigelsesindsatsen frem for at detailregulere den.

2.12.2.4. Ophør af tilbud

Reglerne om, at et tilbud ikke kan række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse, foreslås videreført.

Det foreslås også videreført, at kommunen kan beslutte, at et tilbud kan fortsætte for personer, der ved ydelsesskift er omfattet af en målgruppe, hvis betingelserne for tilbuddet er opfyldt efter reglerne for den nye målgruppe. Den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet vil fortsat ikke kunne overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for tilbud til personer i den nye målgruppe.

Endelig foreslås det videreført, at der kan gives tilbud om uddannelsesløft efter lovforslagets § 88, som kan række ud over den dato, hvortil en dagpengemodtager er berettiget til dagpenge, og at personen har ret til at fortsætte tilbuddet, hvis personen ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i loven.

Det vil ligesom hidtil gælde, at tilbuddet skal fortsætte på den ydelse, som personen er berettiget til efter ydelses- og målgruppeskiftet.

2.12.2.5. Bemyndigelsesbestemmelser m.v. om tilbud

Det foreslås ikke at videreføre bestemmelsen om, at kontanthjælpsmodtagere kan deltage i tilbud i udlandet i det omfang der er mulighed for at bevare retten til hjælp i særlige tilfælde under kortvarige udlandsophold efter § 5 i lov om aktiv socialpolitik.

Bestemmelsen vurderes overflødig, da den alene indeholder en henvisning til § 5 i lov om aktiv socialpolitik. Her fremgår det i hvilke tilfælde kommunen kan tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet. Bestemmelsen fastlægger dermed ikke selvstændige regler om, hvornår disse personer kan få og deltage i tilbud eller aktiviteter som led i tilbud i udlandet.

Det foreslås desuden ikke at videreføre den generelle bemyndigelsesbestemmelse om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om at fravige kravet om en dagpengemodtagers rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. i tilfælde, hvor personen deltager i tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16.

Regler udstedt i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, der har hjemmel i bemyndigelsen, vil dermed heller ikke blive videreført. Det betyder, at kommunen fremover ikke vil kunne fravige rådighedskravene for en dagpengemodtager, der deltager i et tilbud, fordi kommunen skønner, at tilbuddet medvirker til, at personen kan opnå fast job.

Derimod foreslås det videreført, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet, og det foreslås, at der i den forbindelse fastsættes regler om, at dagpengemodtageres rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges, mens de deltager i tilbuddet i udlandet.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler svarende til de gældende om, at dagpengemodtagere kan deltage i tilbud om ansættelse med løntilskud og tilbud om vejledning og opkvalificering i udlandet, når visse betingelser er opfyldt, og at kommunen kan fravige rådighedskravene i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvis kommunen vurderer, at personen ikke vil kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet i Danmark på grund af afstanden mellem personens bopæl i udlandet og Danmark.

Der forventes ligeledes fastsat regler svarende til de gældende om, hvornår sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet.

Endelig foreslås det videreført, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse og ophør af tilbud. Der forventes fastsat regler svarende til de gældende om bl.a. at tilbud skal være i overensstemmelse med rådighedsreglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat med hjemmel i disse love for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere.

2.13. Virksomhedspraktik

2.13.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan der gives tilbud om virksomhedspraktik på private og offentlige virksomheder. En virksomhedspraktik indebærer ikke ansættelse eller løn.

2.13.1.1. Målgruppen for virksomhedspraktik

Efter § 57 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, fleksjobvisiterede, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere.

Det er udgangspunktet, at en person i virksomhedspraktik skal have vanskeligt ved at opnå eller fastholde ordinært job eller få ansættelse med løntilskud, og at der således ikke skal gives virksomhedspraktik til en person, som har mulighed for at få det pågældende job enten som løntilskudsjob eller på ordinære vilkår.

Det betyder, at sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i arbejdsfastholdelse og med henblik på at fremme hurtig tilbagevenden til arbejdet.

Uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats.

Dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere har ret til tilbud om virksomhedspraktik, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i kapitel 11 i øvrigt er opfyldt. Det gælder dog ikke uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af virksomhedspraktik. Der henvises til pkt. 2.13.1.3. om varighed af virksomhedspraktik.

Med hjemmel i lovens § 65, er der bl.a. fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvordan offentlige arbejdsgivere afgrænses, at etablering af virksomhedspraktik sker hos arbejdsgivere ud fra produktionsenhedsnummer (P-nummer), og at personer ikke kan tilbydes virksomhedspraktik hos den arbejdsgiver, hvor vedkommende senest har været ansat – herunder hvis ansættelsen har været med offentligt tilskud.

2.13.1.2. Formålet med virksomhedspraktik

Efter § 58 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan tilbud om virksomhedspraktik gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

For uddannelsesparate og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere med uddannelsespålæg efter lovens § 30 gives tilbuddet med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare uddannelsesmål og bringe personen tættere på sit uddannelsesmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge. For personer omfattet af arbejdspligt efter lovens § 105 a kan tilbud også gives med et af de formål, som fremgår af ovenstående afsnit.

For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, kan virksomhedspraktik tillige gives med henblik på arbejdsfastholdelse.

Efter lovens § 59 skal det præcise formål med praktikken, ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik, aftales mellem personen, virksomheden og kommunen. Virksomhedspraktikken skal tilrettelægges, så den så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Ordinære løntimer skal finde sted inden for en anden arbejdsfunktion, hvis de foregår sideløbende med praktikken.

Det betyder, at det er tydeligt for alle parter, hvordan tilbuddet skal bistå personen i hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, skal det så vidt muligt aftales, at praktikken kombineres med eller efterfølges af en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Kombination af virksomhedspraktik og gradvis tilbagevenden kan ske inden for den arbejdsfunktion, som personen er ansat til at varetage, hvis dette bedst muligt fremmer en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

Efter lovens § 60 er personer i virksomhedspraktik ikke under virksomhedspraktikken omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold og deltager i virksomhedspraktik på den virksomhed, hvor de er ansat, vil dog være omfattet.

Personer i virksomhedspraktik er dog omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

2.13.1.3. Varighed af virksomhedspraktik

Efter § 61 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan et tilbud om virksomhedspraktik have en varighed på op til 4 uger for dagpengemodtagere samt jobparate og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere. Det indebærer, at

der for personer, som er tæt på arbejdsmarkedet, gælder en maksimal varighed på 4 uger for en virksomhedspraktik.

Et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed på op til 13 uger for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, fleksjobvisiterede samt førtidspensionister. Det indebærer, at der for disse målgrupper gælder en maksimal varighed på 13 uger for virksomhedspraktik.

For personer omfattet af muligheden for virksomhedspraktik i op til 13 uger kan perioden efter en konkret vurdering forlænges op til 26 uger. Har personen hen mod udgangen af perioden på 26 uger ud fra en konkret vurdering et helt særligt behov for en længere periode, kan perioden forlænges yderligere med op til 13 uger ad gangen.

Det er en betingelse for en forlængelse, at kommunen hen mod udgangen af perioden ud fra en konkret vurdering finder, at personen har behov for en forlængelse af praktikforløbet for at formålet kan opfyldes. Vurderingen skal dermed ske hen mod afslutningen af perioden med virksomhedspraktik.

I den konkrete vurdering indgår det, om personen har konkrete individuelle behov for yderligere afklaring eller udvikling af kompetencer. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis det vurderes, at en forlængelse vil styrke personens faglige kompetencer inden for et arbejdsområde yderligere.

Det er efter en konkret vurdering muligt at give flere forskellige praktikforløb efter hinanden, hvilket f.eks. kan være relevant for borgere længere væk fra arbejdsmarkedet, hvis der er et helt konkret behov herfor. Det kan f.eks. dreje sig om et nyt forløb på den pågældende virksomhed inden for anden arbejdsfunktion eller et nyt forløb på en anden virksomhed inden for lignende arbejdsfunktioner. Tilbud skal generelt tilrettelægges, så de kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens forudsætninger og behov.

2.13.1.4. Ydelser

Efter § 62 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats modtager personer i virksomhedspraktik under tilbuddet den ydelse, som personen er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension eller lov om social pension, eller fleksløn-tilskud i henhold til lovens kapitel 20 om fleksjob m.v.

Bestemmelsen betyder, at en person under virksomhedspraktik modtager den ydelse, personen i forvejen har ret til, og den tydeliggør, at personer, der er ansat i et fleksjob, har mulighed for at få virksomhedspraktik, hvor de bevarer fleksløntilskud.

Det betyder f.eks., at en person, der er ansat i fleksjob i 7 timer om ugen, kan få tilbud om virksomhedspraktik sideløbende med fleksjobbet med henblik på at vurdere, om personens arbejdsevne kan udvikles. En fleksjobansat skal dog selv have et ønske om at komme i virksomhedspraktik sideløbende med fleksjobbet. Kommunen kan ikke pålægge personen at tage imod et tilbud om en sideløbende virksomhedspraktik, idet personen via sit fleksjob allerede opfylder sin rådighedsforpligtelse. Kommunen skal i øvrigt sikre sig, at der tages det fornødne hensyn til den pågældendes skånebehov.

Personer, der tilhører målgruppen af ledige selvforsørgende, og som derfor ikke modtager en offentlig forsørgelsesydelse, modtager heller ikke sin ydelse under virksomhedspraktikken.

Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der er i ansættelse under sygdom, bevarer deres løn under praktikken, ligesom førtidspensionister bevarer deres førtidspension under en virksomhedspraktik.

Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som er særlig udsatte, og som har behov for en indsats, der ligger ud over en støttende indsats eller anbringelse efter visse bestemmelser i barnets lov, modtager under tilbuddet en økonomisk godtgørelse, der fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer, og som højst kan udgøre et månedligt beløb, der svarer til kontanthjælp efter grundsatsen til personer under 30 år.

Det drejer sig om unge, som typisk er karakteriseret ved, at de ikke længere kan modtage tilbud i det almindelige skolesystem, har dårlige skoleerfaringer, erfaringer med kriminalitet eller betydeligt forbrug af rusmidler. Disse unge kan efter en konkret vurdering tilbydes virksomhedspraktik med godtgørelse, når kommunen skønner, at den unge har brug for netop denne indsats ud over særlig støtte efter barnets lov. Godtgørelsen fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer og med udgangspunkt i den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde og kan højst være op til niveauet for kontanthjælp til udeboende kontanthjælpsmodtagere under 25 år. Der skal ske en koordinering mellem kommunens ungeindsats og evt. andre dele af den kommunale forvaltning, særligt den sociale forvaltning, om indsatsen.

2.13.1.5. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren og konkurrenceforvridning

Efter § 63 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter denne lov og integrationsloven og i ansættelse med løntilskud efter denne lov og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Forud for etablering af virksomhedspraktik i mere end 13 uger skal spørgsmålet om etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Ovenstående gælder dog ikke for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, ved tilbud om virksomhedspraktik i den virksomhed, hvor de er ansat.

Der er fastsat yderligere regler om forholdet til virksomhedens ansatte i § 65 i bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats med efterfølgende ændringer. Det følger bl.a. af bestemmelsen, at antallet af personer i virksomhedspraktik og antallet af ansatte med løntilskud maksimalt må udgøre 1) 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0-50 ansatte, dog altid 1 person, og 2) herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte.

Efter lovens § 64 må etablering af virksomhedspraktik ikke være konkurrenceforvridende.

2.13.1.6. Bemyndigelsesbestemmelse om virksomhedspraktik

Efter § 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om virksomhedspraktik om bl.a. betingelser for virksomhedspraktik, om krav til omfanget af et tilbud om virksomhedspraktik og om rimelighedskravet.

Reglerne er udmøntet i kapitel 10 i bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats med efterfølgende ændringer.

2.13.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

2.13.2.1. Målgruppen for virksomhedspraktik

Det foreslås, at målgruppen for virksomhedspraktik videreføres uden indholdsmæssige ændringer, bortset fra de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur.

Personer, der kan få tilbud om virksomhedspraktik, vil dermed være dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister, unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats og personer ansat i fleksjob og personer der modtager tilskud til selvstændig virksomhed.

Det foreslås desuden afskaffe særreglen om, at kontanthjælpsmodtagere under 30 år og uden uddannelse kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at unge kontanthjælpsmodtagere uden uddannelse fremover ikke vil skulle have uddannelsespålæg med en uddannelsesrettet indsats. De vil fremover skulle have den indsats, som gælder for de øvrige kontanthjælpsmodtagere, dvs. en indsats rettet mod beskæftigelse.

Der henvises til pkt. 2.12.2. for en nærmere gennemgang heraf.

Det foreslås desuden, at særreglen for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere om ret til selvfunden virksomhedspraktik afskaffes, således at der fremadrettet ikke vil være nogen målgrupper, der vil have ret til selvfunden virksomhedspraktik. Personerne vil fortsat kunne få tilbud om en virksomhedspraktik hos arbejdsgivere, som personen selv har fundet, hvis kommunen vurderer, at det er relevant, men personen vil ikke længere have ret til det.

2.13.2.2. Formålet med virksomhedspraktik

Det foreslås, at formålsbestemmelserne i lovens §§ 58 og 59 udgår af kapitlet om virksomhedspraktik og i stedet indgår i fælles formålsbestemmelser for samtlige tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås dog, at kravet om, at det præcise formål med praktikken skal aftales mellem personen, virksomheden og kommunen ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik, videreføres uden indholdsmæssige ændringer. Afskaffelsen af de specifikke formålsbestemmelser for virksomhedspraktik og etableringen af fælles formålsbestemmelser for samtlige tilbud efter loven vil harmonere med ønsket om en væsentlig reduktion af mængden af regler og særregler i loven.

Der henvises til pkt. 2.12.2. for en nærmere gennemgang af de fælles formålsbestemmelser for tilbuddene.

2.13.2.3. Varighed af virksomhedspraktik

Det foreslås, at reglerne for virksomhedspraktikkens varighedsbegrænsninger videreføres. Det foreslås dog, at reglerne om varighedsbegrænsning for ledige selvforsørgende, som får en indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, harmoniseres med reglerne for førtidspensionister og unge

under 18 år, som får en indsats efter loven. Det vil indebære, at ledige selvforsørgende fremover omfattes af reglerne om varighedsbegrænsningerne for aktivitetsparate.

2.13.2.4. Ydelser

Det foreslås at afskaffe reglen om, at personer i virksomhedspraktik under tilbuddet modtager den ydelse, som personen er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension eller lov om social pension, eller fleksløntilskud i henhold til lovens kapitel 20 om fleksjob m.v.

Bestemmelsen har ikke selvstændigt indhold, da reglerne om, hvilken ydelse den enkelte er berettiget til, fremgår af ydelseslovgivningen.

Det foreslås desuden at afskaffe særreglen om, at unge under 18 år kan få en økonomisk godtgørelse under virksomhedspraktik efter Beskæftigelsesministeriets regler.

Det vil betyde, at unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som er særlig udsatte, og som har behov for en indsats, der ligger ud over en støttende indsats eller anbringelse efter visse bestemmelser i barnets lov, ikke længere under tilbuddet vil kunne modtage en økonomisk godtgørelse.

2.13.2.5. Bemyndigelsesbestemmelse om virksomhedspraktik

På samme måde som i dag foreslås det, at der skal være en bemyndigelse i loven til, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om virksomhedspraktik. Reglerne forventes udmøntet på samme måde som i dag.

2.14. Ansættelse med løntilskud

2.14.1. Gældende ret

Efter reglerne i kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan kommunen give tilbud om ansættelse med løntilskud til de fleste målgrupper omfattet af lovens § 6. Arbejdsgivere, der har personer i løntilskud, får udbetalt et tilskud til lønnen.

2.14.1.1. Målgruppen for ansættelse med løntilskud

Efter § 66 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, bortset fra åbenlyst uddannelsesparate, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i job eller

driver selvstændig virksomhed, førtidspensionister og ledige selvforsørgende få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere.

Der kan ikke tilbydes ansættelse med løntilskud til uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, sygedagpengemodtagere og personer som er i jobafklaringsforløb, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, og personer, der er visiteret til fleksjob og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere har ret til tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i kapitlet i øvrigt er opfyldt. Det gælder dog ikke uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en uddannelse, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate.

Med hjemmel i lovens § 81 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om ansættelse med løntilskud. I bekendtgørelsen er det bl.a. fastsat, at der ved offentlige arbejdsgivere forstås:

- Kommuner, regioner og kommunale fællesskaber.
- Statsinstitutioner.
- Organisationer, foreninger, selskaber, institutioner og lignende, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige tilskud.

2.14.1.2. Formål med ansættelsen med løntilskud

Det følger af § 67 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbud om ansættelse med løntilskud gives med henblik på

- oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer for dagpenge-, kontanthjælps- og sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledige selvforsørgende,
- opnåelse eller fastholdelse af beskæftigelse for førtidspensionister.

Oplæring og genoptræning vil kunne være af faglig karakter, f.eks. inden for et arbejdsområde, hvor personen ikke har erfaring eller har forældede kompetencer. Oplæring og genoptræning behøver dog ikke være af faglig karakter, men kan eksempelvis også bestå i, at personen igen bliver vænnet til at deltage i arbejdsprocesser sammen med kolleger m.v.

2.14.1.3. Varighed af ansættelse med løntilskud

Det følger af lovens § 68, at der gælder begrænsninger for, hvor lang tid et tilbud om ansættelse med løntilskud kan vare hos den enkelte arbejdsgiver.

Efter bestemmelsen gælder følgende varighedsbegrænsninger:

- For dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende, som er jobparate, kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives i op til 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere og op til 6 måneder hos private arbejdsgivere.
- For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb samt ledige selvforsørgende, som er aktivitetsparate, kan et tilbud gives i op til 6 måneder hos arbejdsgivere. Har personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 12 måneder.
- For førtidspensionister, kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives i mere end 12 måneder.

Reglen om varigheden af et tilbud om ansættelse med løntilskud angiver den maksimale periode for en løntilskudsansættelse hos den enkelte arbejdsgiver.

Kommunen skal altid vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for, at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med ansættelsen kan opnås.

Varighedsbegrænsningen er ikke til hinder for, at personen efterfølgende kan få et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, hvis de øvrige betingelser, herunder formålet er opfyldt.

Det følger af bestemmelsens stk. 1, nr. 2, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør op til 6 måneder hos arbejdsgivere, for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og aktivitetsparate ledige selvforsørgende. Har personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 12 måneder.

2.14.1.4. Krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v.

Af § 69 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at det er en betingelse for at blive ansat med løntilskud, at

- dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere samt ledige selvforsørgende forud for et tilbud om ansættelse med løntilskud skal have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i mindst 6 måneder,

- sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb skal forud for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i mindst 6 måneder,

For førtidspensionister gælder der ikke et krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. ved ansættelse med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere.

Der gælder heller ikke krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. – hverken ved ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere med løntilskud – hvis personen

- 1) ikke har en almen eller erhvervsrettet uddannelse på gymnasialt eller højere niveau,
- 2) er over 50 år, eller
- 3) er enlig forsørger.

I kravet om, at en person ikke må have en almen eller erhvervsrettet uddannelse på gymnasialt eller højere niveau, ligger, at personen hverken må have en studenteruddannelse eller en erhvervsfaglig uddannelse i form af f.eks. en erhvervsuddannelse inklusiv eux, eller en videregående uddannelse f.eks. en af de maritime uddannelser.

Ved begrebet enlig forsørger forstås en person, der er berettiget til og modtager ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 21. januar 2019.

Med hjemmel i lovens § 10 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om, hvilke forsørgelsesydelse m.v., der medregnes til opfyldelse af kravene om en forudgående periode på mindst 6 måneder med offentlige forsørgelsesydelse m.v.

Reglerne om forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i forhold til ansættelse hos private arbejdsgivere, herunder undtagelserne for visse grupper, har baggrund i EU-regler: Kommissionens forordning nr. 651/2014/EU af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, EU-tidende 2014, nr. L 187, side 1-78 (gruppefritagelsesforordningen).

Baggrunden er, at løntilskud til private arbejdsgivere som udgangspunkt anses for statsstøtte, som er uforenlig med EU-reglerne. Efter gruppefritagelsesforordningen er løntilskud dog tilladt under visse betingelser, hvis der er

tale om et arbejdsmarkedspolitisk instrument, hvor arbejdsgivere får kompensation for at ansætte arbejdstagere, der skal oplæres eller genoptrænes, og som derfor normalt ikke kan yde en almindelig arbejdsindsats.

2.14.1.5. Løn- og ansættelsesvilkår

Det følger af § 70 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der ansættes med løntilskud, i øvrigt er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere, dog kan beskæftigelsesministeren efter bestemmelsen fastsætte undtagelser herfra.

Med bestemmelsen fastslås det, at personer, der bliver ansat med løntilskud, er omfattet af den almindelige lovgivning for lønmodtagere, f.eks. på barselsloven, ferieloven, arbejdsmiljø- og arbejdsskadelovgivning m.v., medmindre andet fremgår af loven.

Udgangspunktet er, at personer i løntilskud er omfattet af gældende overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår, dog er der fastsat særlige regler om bl.a. løn- og arbejdsvilkår ved ansættelse hos offentlige arbejdsgivere, jf. nedenfor pkt. 2.14.1.7.

2.14.1.6. Ansættelse hos private arbejdsgivere

Det følger af § 71 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, jf. dog § 74.

I lovens § 74 er der fastsat særlige regler om løn- og ansættelsesforhold for førtidspensionister.

Når personer ansættes med løntilskud hos private arbejdsgivere, skal der som minimum sikres løn- og arbejdsvilkår, der svarer til de overenskomstmæssige eller de sædvanligt gældende for tilsvarende arbejde. Private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af en overenskomst, er forpligtet til at følge de sædvanligt gældende løn- og ansættelsesvilkår for tilsvarende arbejde, for personer i ansat med løntilskud.

Der er ikke regler om, at en person, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, skal være ansat på fuld tid eller med et bestemt timetal pr. uge. Der kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud på deltid hos private arbejdsgivere.

Hvis en person, der modtager en forsørgelsesydelse f.eks. dagpenge eller kontanthjælp, er ansat på nedsat tid med løntilskud hos en privat arbejds-

ver, kan der udbetales supplerende dagpenge eller kontanthjælp, hvis betingelserne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik i øvrigt er opfyldt. Der gælder f.eks. betingelser om frigørelsesattest fra arbejdsgiveren.

2.14.1.7. Ansættelse hos offentlige arbejdsgivere

Efter § 72 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal løn- og arbejdsvilkår som udgangspunkt skal være overenskomstmæssige, når dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledige selvforsørgende ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

Der er en række undtagelser til udgangspunktet om, at løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige.

Det er bl.a. fastsat, at timelønnen udgør 127,90 kr. pr. time (2019-niveau) eksklusive feriepenge m.v.

Timelønnen gælder, selvom der ville være en højere eller lavere timeløn efter overenskomsten. Der er i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om bl.a., at timelønnen beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og om, at timelønnen er eksklusiv feriegodtgørelse, ferietillæg og eventuel søgnehelligdagsbetaling, og at der ud over lønnen pr. arbejdstime kun ydes visse tillæg og pension.

Timelønnen offentliggøres årligt i vejledning om satser på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside og i Retsinformation.

Timelønnen danner grundlag for beregningen af personens arbejdstid under ansættelsen, idet lønnen for personer, der modtager forsørgelsesydelse, under ansættelsen skal ligge på niveau med personens forsørgelsesydelse.

For sygedagpengemodtagere gælder det dog, at arbejdstiden fastsættes efter aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og en sygedagpengemodtager.

For sygedagpengemodtagere sker der dermed ikke samme beregning af arbejdstiden, som for de øvrige målgrupper, jf. nedenfor – så lønnen med fradrag af arbejdsmarkedsbidrag er på niveau med personens sygedagpenge.

UDKAST

For dagpengemodtager skal løn efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

For kontanthjælpshjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb, skal lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Princippet for målgrupperne er, at de ikke får udbetalt mere, når de er i løn-tilskud hos en offentlig arbejdsgiver, end når de er ledige.

Ved brugen af betegnelsen »på niveau med« betyder det i praksis, at lønnen bliver lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

Den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer, og arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

For ledige selvforsørgende er der fastsat, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal udgøre - 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer, som har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om aktiv socialpolitik, og - 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre.

For disse personer fastsætter den offentlige arbejdsgiver ligeledes arbejdstiden under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer, og arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse. Det er endvidere en betingelse for, at den ledige selvforsørgende kan få udbetalt løn svarende til 80 pct. af højeste dagpenge, at personens børn opholder sig her i riget bortset fra på Færøerne og i Grønland. Det gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Hvis ansættelsen løber over et årsskifte, udbetales der fortsat løn på baggrund af den oprindeligt fastsatte arbejdstid, men med den nye faste timeløn for året.

Med hjemmel i den gældende lovs § 81 er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om arbejdstiden, beregningen af timelønnen og den samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik samt regler om afspadsering af over- og merarbejde og nedsættelse af timetal ved ordinær beskæftigelse i forbindelse dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledige selvforsørgende, der er i ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

2.14.1.8. Særlige regler for førtidspensionister

Det fremgår af § 74 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at førtidspensionisters løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, fastsættes ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Fastsættelsen skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Da der er tale om personer, som modtager førtidspension, vil deres arbejds-evne som regel være så nedsat, at den løn, der aftales, vil være markant lavere end den overenskomstmæssige løn.

2.14.1.9. Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet

Efter § 75 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udbetales der ved ansættelse efter kapitlet et løntilskud til arbejdsgiveren.

Der er opregnet 5 satser (pr. 1. januar 2019), som løntilskuddet pr. time kan udgøre

- 1) 28,56 kr.
- 2) 50,01 kr.
- 3) 79,68 kr.
- 4) 115,73 kr.
- 5) 154,02 kr.

Løntilskuddet reguleres en gang årligt den 1. januar hver år.

Løntilskuddet er fastsat i loven, og der kan ikke herudover udbetales særlige tilskud til arbejdsgiverens udgifter til f.eks. ATP, lovpligtig arbejdsskade-forsikring, feriegodtgørelse m.v. Hvis der i ansættelsen betales løn under ferie, vil arbejdsgiveren dog også kunne få løntilskud i ferieperioden. Ved den årlige regulering af løntilskuddet reguleres den udbetalte sats automatisk til arbejdsgiveren.

Det fremgår af lovens § 76, at til private arbejdsgivere udgør løntilskuddet 79,68 kr. pr. time (2019-niveau) og til offentlige arbejdsgivere 115,73 kr. pr. time (2019-niveau), når der ansættes dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende.

Når sygedagpengemodtagere ansættes med løntilskud, udgør løntilskuddet 79,68 kr. pr. time (2019-niveau) til private arbejdsgivere og 154,02 kr. pr. time (2019-niveau) til offentlige arbejdsgivere.

Kommunen skal dermed ikke foretage en konkret vurdering af løntilskuddets størrelse til arbejdsgiveren, når disse personer ansættes med løntilskud.

Ligeledes gælder, at når førtidspensionister ansættes med løntilskud, udgør løntilskuddet 28,56 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere. I særlige tilfælde kan løntilskuddet dog udgøre 50,01 kr. pr. time (2019-niveau), herunder i tilfælde hvor arbejdsgivere, der modtager tilskud til personer der før den 1. juli 1998 er ansat i beskyttede enkeltpladser, i stedet ønsker at modtage tilskud efter dette kapitel.

For personer i jobafklaringsforløb som ansættes med løntilskud, kan løntilskuddet højst udgøre 154,02 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere. Kommunen skal fastsætte løntilskuddets størrelse på baggrund af en konkret vurdering af den enkelte persons evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte.

2.14.1.10. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning

Efter § 77 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, i ansættelse med løntilskud efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik efter integrationsloven.

Med hjemmel i lovens § 81 er der fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er bl.a. fastsat, at antallet af ansatte med løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik, maksimalt må udgøre

- 1) 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis arbejdsgiveren har 0 - 50 ansatte, dog altid 1 person, og
- 2) herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte.

Ved opgørelsen af antallet af ordinært ansatte medregnes alle beskæftigede uden hensyn til arbejdstidens længde, bortset fra enkelte undtagelser.

Det er også fastsat, at der forud for etableringen af ansættelse med løntilskud skal foreligge skriftlig tilkendegivelse fra arbejdsgiveren og en medarbejderrepræsentant om, hvorvidt rimelighedskravet er opfyldt. Efter bekendtgørelsen kan rimelighedskravet fraviges for ansættelse af førtidspensionister hos offentlige arbejdsgivere.

Det følger af lovens § 78, at spørgsmålet om ansættelse med løntilskud skal have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren forud for ansættelsen.

Med hjemmel i lovens § 81, er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om medinddragelse af medarbejderne i forbindelse med ansættelse med løntilskud. Det er bl.a. fastsat, at det skal fremgå af arbejdsgiverens tilbud om at ansætte en person med løntilskud, at repræsentanter for de ansatte er blevet hørt om ansøgningen, og om de ansatte er positive overfor at medvirke til opfyldelse af formålet med ansættelsen.

Det følger af lovens § 79, at en ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos arbejdsgiveren.

Bestemmelsen stiller dermed krav om, at der ved ansættelse af personer med løntilskud skal ske en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren.

Kravet om merbeskæftigelse har i forhold til ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere - herunder undtagelserne for visse grupper - baggrund i EU-regler i gruppefritagelsesforordningen. Baggrunden er, at løntilskud til private arbejdsgivere som udgangspunkt anses for statsstøtte, som er uforenelig med EU-reglerne. Efter gruppefritagelsesforordningen er løntilskud dog tilladt under visse betingelser.

Efter bekendtgørelsen behandles alle arbejdsgiveres ansøgninger og kommunen bevillinger af tilbud om ansættelse med løntilskud via den digitale selvbetjeningsløsning VITAS, som drives af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Efter lovens § 80, må udbetaling af tilskud må ikke være konkurrenceforvridende.

2.14.1.11. Midlertidig særlig løntilskudsordning for langtidsledige seniorer

Det følger af § 80 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at i perioden fra og med den 1. september 2021 til og med den 31. december 2022 har personer, der er omfattet af § 6, nr. 1-3, ret til tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver, som de selv har fundet, efter reglerne i §§ 80 a-c. Personen skal være fyldt 50 år ved tilbuddets påbegyndelse, og tilbuddet

skal være påbegyndt senest den 31. december 2022. Arbejdsgiveren og personen kan aftale en varighed på op til 6 sammenhængende måned

Det er en betingelse for tilbuddet, at personen ved tilbuddets påbegyndelse i en forudgående periode på mindst 12 måneder har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v.

Arbejdsgiveren skal opfylde følgende betingelser:

- 1) Løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende.
- 2) Der skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte med og uden offentlig støtte.
- 3) Tilbuddet skal være drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte forud for ansættelsen med løntilskud.
- 4) Tilbuddet skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte.

Tilbuddet om løntilskudsansættelse kan uanset § 55, stk. 1 og 3, række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse. Løntilskudsansættelsen fortsætter uændret i den aftalte ansættelsesperiode.

Ved aftaler om ansættelse med løntilskud efter § 80 a skal kommunen alene påse, at betingelserne i § 80 a, stk. 1-3, og regler herom fastsat i medfør af § 81 er opfyldt. De overordnede betingelser for tilbud og formålet med tilbud om ansættelsen med løntilskud finder ikke anvendelse for tilbud efter § 80 a.

2.14.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

2.14.2.1. Målgruppen for ansættelse med løntilskud

Reglerne om målgruppen for ansættelse med løntilskud foreslås videreført med de ændringer som følger af den nye målgruppestruktur.

Det foreslås derfor, at alle personer omfattet af lovens målgrupper vil kunne få tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlig og private arbejdsgiver, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

For at kunne få tilbud om ansættelse med løntilskud vil det som hidtil være en betingelse for sygedagpengemodtagere, at de hverken er i job eller driver selvstændig virksomhed. Det vil ligeledes også betyde, at sygedagpengemodtagere som hidtil hverken må være i et ansættelsesforhold eller have virksomhed, som de driver – heller ikke selvom de på grund af sygmelding pt. ikke udfører arbejde hos arbejdsgiveren eller i egen virksomhed.

Det foreslås desuden, at særreglen for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere om retten til selvfunden ansættelse med løntilskud afskaffes, således at der ikke længere er nogen målgrupper, der har ret til en løntilskudsansættelse. Med forslaget vil retten til at få tilbud om ansættelse med løntilskud i en selvfunden virksomhed blive afskaffet. En person kan forsat selv finde en virksomhed og få bevilget ansættelse med løntilskud, hvis kommunen vurderer, at det er relevant, og betingelserne i kapitlet i øvrigt er opfyldt.

Det foreslås videreført, at der med hjemmel i loven – ligesom i dag – fastsættes regler om bl.a. afgrænsningen af private og offentlige arbejdsgivere.

2.14.2.2. Formål med ansættelsen med løntilskud

Det foreslås, at bestemmelsen om formålet med ansættelse med løntilskud udgår af kapitlet om ansættelse med løntilskud og i stedet indgår i en fælles formålsbestemmelse for samtlige tilbud i lovens kapitel 12.

Der henvises til bemærkningerne under afsnit 2.12.2. for en nærmere gennemgang af den fælles formålsbestemmelse.

2.14.2.3. Varighed af ansættelse med løntilskud

Reglerne om varighedsbegrænsninger for ansættelse med løntilskud foreslås videreført, dog med en delvis harmonisering af reglerne for ledige selvforsørgende, som fremover ikke længere vil skulle visiteres som job- eller aktivitetsparate. På den baggrund foreslås det, at ledige selvforsørgende omfattes af samme varighedsbegrænsning for ansættelse med løntilskud som aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og sygedagpengemodtagere, som vil være op til 6 måneder med mulighed for forlængelse op til 12 måneder. For førtidspensionister vil der fortsat ikke være en varighedsbegrænsning.

2.14.2.4. Krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v.

Det foreslås, at reglerne om krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. harmoniseres, så der fremover også stilles krav om at sygedagpengemodtagere og førtidspensionister skal have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse i mindst 6 måneder, før målgrupperne vil

kunne ansættes med løntilskud. Kravet om forudgående ledighed vil dermed gælde for alle målgrupper, der kan ansættes med løntilskud.

Der vil dog fortsat ikke være krav om forudgående ledighed for seniorer (50 år eller ældre), personer uden en kompetencegivende uddannelse og enlige forsørgere.

2.14.2.5. Løn- og ansættelsesvilkår

Reglerne om løn- og ansættelsesvilkår foreslås videreført i § 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.14.2.6. Ansættelse hos private arbejdsgivere

Reglerne om ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver foreslås videreført i § 66 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.14.2.7. Ansættelse hos offentlige arbejdsgivere

Reglerne om løn- og arbejdsvilkår ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere foreslås videreført i § 67 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.14.2.8. Særlige regler for førtidspensionister

Reglerne om løn- og ansættelsesforhold for førtidspensionister foreslås videreført i § 68 lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.14.2.9. Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet

Reglerne om fastsættelse af løntilskuddets størrelse til arbejdsgivere og udbetaling af løntilskuddet foreslås videreført i §§ 69 og 70 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.14.2.10. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning

Reglen om forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning foreslås videreført i §§ 71-74 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.14.2.11. Midlertidig særlig løntilskudsordning for langtidsledige seniorer

Som følge af COVID-19-pandemien var der i 2021 en stigning i ledigheden og øget antal af langtidsledige. Som led i indsatsen blev der indført en midlertidig ordning, som gav arbejdsgivere mulighed for at ansætte ledige over

50 år, der havde været uden arbejde i mindst 12 måneder, med et forhøjet løntilskud. Ordningen trådte i kraft den 1. september 2021 og var gældende frem til 31. december 2022.

Det foreslås, at ordningen afskaffes, da der ikke længere er personer, der befinder sig på denne ordning.

2.15. Nytteindsats

2.15.1. Gældende ret

Reglerne om tilbud om nytteindsats fremgår af kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.15.1.1. Målgruppen for nytteindsats

Efter § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere.

Tilbud om nytteindsats kan både gives til job- og aktivitetsparate personer. Der er ikke - i modsætning til tilbud om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud - fastsat regler om, hvilken varighed et tilbud om nytteindsats højst må have, eller om at en person har ret til et tilbud om nytteindsats, som pågældende selv har fundet, hvis tilbuddet opfylder betingelserne.

Selvom der ikke er begrænsninger for varigheden af et tilbud om nytteindsats, vil tilbuddet skulle indeholde en beskrivelse af, hvor længe den enkelte person skal deltage i tilbuddet.

For personer, som er omfattet af arbejdspligt efter § 92, vil nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats, jf. pkt. 2.15.1.7. nedenfor, kunne udgøre en betydelig del af deres indsats i arbejdspligten, da disse personer som udgangspunkt skal deltage kontinuerligt i en beskæftigelsesrettet indsats i 37 timer om ugen. For en nærmere beskrivelse af gældende regler om arbejdspligt henvises til pkt. 2.17.1.

2.15.1.2. Formålet med nytteindsats

Efter § 83 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats gives tilbud om nytteindsats, med henblik på at personen skal arbejde for sin ydelse. Tilbuddet kan også gives, med henblik på at personen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse, og opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

For dagpengemodtagere kan nytteindsats alene gives som rådighedsafprøvende tilbud til personer, der ikke medvirker aktivt i beskæftigelsesindsatsen.

Nytteindsats skal holde den enkelte aktiv og motivere personen til hurtigst muligt at komme i gang med eller bringe personen tættere på job. Kommunen skal have fokus på, at personer i nytteindsats på den ene side varetager samfundsnyttige opgaver og på den anden side skal have en indsats med henblik på, at personen kommer i job.

2.15.1.3. Indholdet af nytteindsats

Efter § 83 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal arbejdet i nytteindsats have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse, og opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

Afgrænsningen af offentlige arbejdsgivere er med hjemmel i lovens § 89 fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det følger af bekendtgørelsen, at der ved offentlige arbejdsgivere forstås:

- Kommuner, regioner og kommunale fællesskaber.
- Statsinstitutioner.
- Organisationer, foreninger, selskaber, institutioner og lignende, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige tilskud.

Der er tale om samme afgrænsning af begrebet offentlige arbejdsgivere, som findes i reglerne for tilbud om virksomhedspraktik og om ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. Det følger af afgrænsningen, at der f.eks. kan etableres nytteindsats på selvejende institutioner (selvejende daginstitutioner, plejehjem m.v.), som udfører arbejde for kommuner, regioner eller staten efter driftsoverenskomst, hvis deres udgifter dækkes med mindst 50 pct. offentlige tilskud.

Opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos de pågældende offentlige arbejdsgivere. Dvs. arbejdet skal udgøre et supplement til det arbejde, der i forvejen udføres hos arbejdsgiveren eller være inden for en arbejdsfunktion der ikke udføres i forvejen.

Opgaverne under nytteindsats og organiseringen heraf kan dermed være meget forskelligartede og også være forskellige fra f.eks. kommune til kommune. Der er mulighed for både at etablere nytteindsats som enkeltpladser på offentlige virksomheder, hvor den ledige går til hånde og gør nytte for

sin ydelse eller som projekter, hvor flere ledige arbejder sammen i nytteindsats. Det er den enkelte offentlige arbejdsgiver, der definerer indholdet i tilbuddene under nytteindsats, og opgaverne kan f.eks. relatere sig til vedligeholdelse eller renholdelse af regionale institutioner og anlæg, grønne områder eller andre udendørs arealer.

De regionale beskæftigelsesråd har efter de gældende regler mulighed for at følge med og blive inddraget i anvendelsen og opfølgningen på nytteindsats. Kommunerne skal således løbende underrette det regionale beskæftigelsesråd om anvendelsen af virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats efter kapitel 11-13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.15.1.3.1. Nytteindsats som servicearbejde for borgere

Det er udmøntet i § 103 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for så vidt angår nytteindsats hos kommunale arbejdsgivere vil opgaverne – ud over de opgaver, som efter gældende regler kan udføres af kommunen – også kunne bestå af servicearbejde for borgere. Det er en betingelse, at de pågældende borgere kan dokumentere, at de ikke selv er i stand til at udføre det pågældende arbejde på grund af fysiske eller psykiske begrænsninger.

Nytteindsats i form af servicearbejde må ikke være konkurrenceforvridende, jf. pkt. 2.15.1.8. nedenfor. Ved kommunens vurdering af, om servicearbejde for den enkelte borger er konkurrenceforvridende, skal det indgå, at arbejdet for den enkelte borger ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde.

For at sikre mod konkurrenceforvridning skal kommunen bl.a. sørge for, at der er en klar afgrænsning af både modtagerkredsen og af det arbejde, der kan udføres som servicearbejde, og at servicearbejdet har et begrænset indhold og omfang, f.eks. i form af få timers arbejde med mindre vedligeholdelsesopgaver som hjælp til græsslåning hos den enkelte borger.

Når nytteindsats finder sted som servicearbejde til borgere gælder vejledning nr. 10080 af 25. november 2019 om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere, herunder kravene om, at servicearbejdet skal afgrænses af hensyn til risikoen for konkurrenceforvridning.

Af gældende § 103, stk. 3, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at en ydelse, som er en del af kommunens serviceniveau efter servicelovens § 83, ikke samtidig kan udføres som nytteindsats uden for reglerne om hjælp i servicelovens § 83.

Det indebærer, at nytteindsatsen ikke kan træde i stedet for den hjælp, som er omfattet af kommunens serviceniveau for personlig og praktisk hjælp og madservice efter servicelovens § 83, men kan gives inden for regler om hjælp efter servicelovens § 83. Det skyldes, at en kommune ikke skal kunne beslutte at nedtrappe hjælpen efter servicelovens § 83 og dermed hjemmehjælpens udførelse af det pågældende arbejde og i stedet lade det udføre af personer i nytteindsats uden for hjemmehjælpsordningen.

2.15.1.3.2. Ikke mulighed for nytteindsats hvor man senest har været ansat

Det er udmøntet i § 98, stk. 3, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en person ikke kan få tilbud om nytteindsats hos den arbejdsgiver, hvor personen senest har været ansat, herunder hvis ansættelsen har været med offentligt tilskud efter loven, f.eks. som en ansættelse med løntilskud.

Reglen har til formål at forhindre situationer, hvor en person får tilbud om nytteindsats hos samme arbejdsgiver og måske i det samme job, som det personen lige er blevet afskediget fra. Bestemmelsen medvirker dermed til, at der ikke sker misbrug af nytteindsatsordningen.

2.15.1.4. Forholdet til de generelle regler for lønmodtagere

Efter § 84 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er personer i nytteindsats ikke omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., bortset fra arbejdsmiljølovgivningen og af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

2.15.1.5. Ydelser

Efter § 86 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats modtager personer, der deltager i nytteindsats, under tilbuddet den ydelse, personen i forvejen er berettiget til, dvs. dagpenge eller kontanthjælp.

2.15.1.6. Inddragelse af tillidsrepræsentant

Det følger af § 87 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsgivere i forbindelse med etablering af nytteindsats skal orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet. Er der ikke en tillidsrepræsentant, inddrages en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren. Reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten finder dog ikke anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats.

2.15.1.7. Særligt tilrettelagt nytteindsats

Efter § 87 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan personer, som er omfattet af arbejdspligt efter [§ 105 a], få tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser

for nytteindsats er opfyldt, bortset fra reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten.

Særligt tilrettelagt nytteindsats er et kommunalt organiseret tilbud, som kommunen kan oprette med det formål, at det skal ligne en ordinær arbejdsplads med konkrete arbejdsopgaver, som personer i tilbuddet skal udføre til nytte for eksempelvis lokalsamfundet. Særligt tilrettelagt nytteindsats kan kun etableres i organisationer, som er fuldt kommunalt finansierede.

Ordningen adskiller sig fra den almindelige nytteindsats, hvor arbejdsopgaverne er forankret på en konkret arbejdsplads, og hvor instruktionsbeføjelsen ligger hos en konkret offentlig arbejdsgiver.

Reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten finder ikke anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats. Baggrunden er, at særligt tilrettelagt nytteindsats ikke foregår på arbejdsplads med ordinært ansatte, men er et kommunalt tilrettelagt projekt.

2.15.1.8. Konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne

Efter § 88 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats må etablering af nytteindsats ikke være konkurrenceforvridende. Der findes forskellige regler, som understøtter, at der ikke opstår konkurrenceforvridning i forbindelse med nytteindsats, ligesom de understøtter, at der ikke sker fortrængning af ordinært ansatte:

- Tillidsrepræsentanter inddrages ved etablering af nytteindsats, jf. ovenfor.
- Det er ikke muligt at få nytteindsats det sted, hvor man senest har været ansat, jf. ovenfor.
- Kommunen skal underrette det regionale beskæftigelsesråd om anvendelsen af nytteindsats, jf. ovenfor. Herunder skal kommunerne løbende sende oversigter over pladser i nytteindsats. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har etableret et kvartalsvist oversigtssystem (KLIV), som understøtter rådernes mulighed for at følge med i den enkelte kommunes anvendelse af nytteindsats, virksomhedspraktik og løntilskud. Hvis f.eks. en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, er der mulighed for at tage sagen op i det regionale beskæftigelsesråd.
- Der er mulighed for at klage over et tilbud om nytteindsats, hvis man mener, det ikke lever op til reglerne. Hvis kommunen fastholder sin afgørelse om tilbud, sendes klagen videre til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

- I det omfang, at nytteindsats består af servicearbejde for borgere, jf. ovenfor, skal det ved vurderingen af spørgsmålet om konkurrenceforvridning indgå, om der er tale om arbejde, der ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde for borgeren.

Det følger af lovens § 88 a, at såfremt nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, skal statsstøttere reglerne overholdes, jf. Europa-Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Det er kommunen, der skal sikre, at nytteindsats, herunder særligt tilrettelagt nytteindsats, ikke udgør ulovlig statsstøtte, er konkurrenceforvridende eller fortrænger ordinær arbejdskraft.

Dette kan kommunen f.eks. gøre ved at sørge for, at der etableres nyttejobs i mange forskellige offentlige virksomheder, så der ikke kommer for mange personer i nytteindsats i den samme offentlige virksomhed.

Kommunen kan også være opmærksom på at finde offentlige virksomheder, der ikke udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår (økonomisk aktivitet), dvs. opererer på et marked, hvor der afsættes varer og tjenester, og hvor virksomheden dermed er i konkurrence med andre virksomheder.

Det er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, indgår forsørgelsesydelse til personer i nytteindsats som støtte, der ydes efter de minimis-reglerne.

De minimis-reglerne medfører, at der er et loft over det beløb, som den enkelte offentlige virksomhed kan modtage i støtte over en periode på tre regnskabsår. Opgørelsen sker ud fra arbejdsgiverens CVR-nr., jf. lov om det centrale virksomhedsregister.

2.15.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Aftalepartierne er bl.a. enige om, at fjerne målgruppespecifikke begrænsninger på brugen af nytteindsats. Det indebærer, at dagpengemodtagere kan komme i nytteindsats, uden at det skal være som led i rådighedsafprøvning. Det indebærer endvidere, at nytteindsats fremover udvides til også at omfatte ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere samt førtidspensionister, unge under 18 år og ledige selvforsørgende.

2.15.2.1. Målgruppen for nytteindsats

Beskæftigelsesministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at alle personer omfattet af lovens målgrupper, kan få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere.

Med forslaget vil der ikke være begrænsninger i, hvilke målgrupper der kan få tilbud om nytteindsats. Dermed vil alle målgrupper fremover kunne få tilbud om nytteindsats, dvs.

- dagpengemodtagere,
- jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere,
- aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere,
- sygedagpengemodtagere samt
- ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

2.15.2.2. Formålet med nytteindsats

Med henblik på yderligere forenkling foreslås det, at den særskilte bestemmelse om formålet med nytteindsats ikke videreføres, og at der i stedet i lovens kapitel 12 indskrives generelle bestemmelser om formålene med tilbud efter lovens kapitel 13-16.

For en nærmere beskrivelse af forslagene til nye generelle formålsbestemmelser henvises til pkt. 2.12.2.

De indholdsmæssige krav til nytteindsats, som fremgår af formålsbestemmelsen, foreslås dog videreført i kapitlet om nytteindsats, jf. pkt. 2.15.2.3. nedenfor.

2.15.2.3. Indholdet af nytteindsats

Reglerne om indholdet af nytteindsats foreslås videreført uden indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås dermed videreført, at arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse, og at opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

Der forventes fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende om:

- Afgrænsningen af offentlige arbejdsgivere,
- at opgaverne i nytteindsats vil kunne bestå af serviceopgaver til borgere med visse begrænsninger,
- at en person ikke kan få tilbud om nytteindsats hos den arbejdsgiver, hvor personen senest har været ansat.

2.15.2.4. Forholdet til de generelle regler for lønmodtagere

Det foreslås, at reglerne om forholdet til de generelle regler for lønmodtagere videreføres uden indholdsmæssige ændringer.

2.15.2.5. Ydelser

Af forenklingshensyn foreslås det, at bestemmelsen om, at en person under deltagelse i tilbud om nytteindsats modtager den ydelse, som personen er berettiget til i henhold til ydelseslovgivningen, ikke videreføres, da den vurderes overflødig. Bestemmelsen har ikke selvstændigt indhold, da reglerne om, hvilken ydelse den enkelte er berettiget til, fremgår af ydelseslovgivningen.

2.15.2.6. Inddragelse af tillidsrepræsentant

Det foreslås, at reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten videreføres uden indholdsmæssige ændringer, herunder at reglerne fortsat ikke vil skulle gælde for tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats.

2.15.2.7. Særligt tilrettelagt nytteindsats

Det foreslås, at reglerne om særligt tilrettelagt nytteindsats videreføres uden indholdsmæssige ændringer.

Dermed vil det fortsat alene være personer, som er omfattet af arbejdspligt efter § 92, som vil kunne få tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser for nytteindsats er opfyldt. Reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten vil dog fortsat ikke gælde for særligt tilrettelagt nytteindsats.

2.15.2.8. Konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne

Det foreslås, at reglerne om konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne videreføres uden indholdsmæssige ændringer.

Der forventes fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende om, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, indgår forsørgelsesydelse til personer i nytteindsats som støtte, der ydes efter de minimis-reglerne.

2.16. Vejledning og opkvalificering

2.16.1. Gældende ret

Reglerne om tilbud om vejledning og opkvalificering fremgår af kapitel 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering får personen den ydelse, som personen i øvrigt

er berettiget til efter ydelseslovgivningen, f.eks. dagpenge eller kontanthjælp.

2.16.1.1. Ordinær uddannelse

Det fremgår af § 90 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende, samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats kan få tilbud om vejledning og opkvalificering, som kan bestå af uddannelser, der har hjemmel i lov og udbydes generelt. Uddannelsen skal umiddelbart være rettet mod job på arbejdsmarkedet.

Der gælder dog en begrænsning for kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt i lovens kapitel 16 a. Disse personer kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovens § 105 b. For en nærmere beskrivelse af de gældende regler for arbejdspligten henvises til pkt. 2.18.1.

Bestemmelsen omhandler tilbud om ordinære uddannelser, dvs. uddannelser med hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som er umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet. At uddannelserne skal være umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet betyder, at de skal give kompetencer, som kan bruges på arbejdsmarkedet. De skal have et indhold, som arbejdsgivere vil kunne gøre brug af på virksomheder.

Det kan f.eks. være en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller AMU-kurser efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Der er ikke fastsat nogen tidsbegrænsning for, hvor længe et tilbud om ordinær uddannelse kan vare.

Med hjemmel i lovens § 99, stk. 1, er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvilke uddannelser der er omfattet, herunder også uddannelser, der ikke er umiddelbart jobrettede. Det er bl.a. gymnasiale uddannelser, forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne (FVU og OBU) og forberedende grunduddannelse (FGU).

2.16.1.2. Øvrig vejledning og opkvalificering

Det fremgår af § 91, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsør-

gende, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats samt førtidspensionister, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering i form af uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af § 90, korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, jf. dog § 105 b.

Der gælder dog en begrænsning for kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt i lovens kapitel 16 a. Disse personer kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovens § 105 b. For en nærmere beskrivelse af de gældende regler for arbejdspligten henvises til lovforslagets pkt. 2.18.1.

Bestemmelsen omhandler øvrig vejledning og opkvalificering, dvs. uddannelser og kurser, som ikke er defineret som ordinær uddannelse i lovens § 90, herunder korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Som eksempler på uddannelser, der ikke er ordinær uddannelse, kan nævnes uddannelser og kurser, som ikke har hjemmel i lov, f.eks. private kurser, eller som ikke generelt udbydes til alle, fordi de er målrettet til personer, der er ledige, f.eks. et særligt AMU-kursus, som er skræddersyet til at kunne benyttes som tilbud til ledige med henblik på fastlæggelse af jobmål. Som et andet eksempel kan nævnes ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU). Denne uddannelse er tilpasset personer med særlige behov.

Korte vejlednings- og afklaringsforløb omfatter meget korte forløb, hvor sigtet er at vejlede og afklare deltagernes muligheder på arbejdsmarkedet, herunder f.eks. via psykologhjælp og fysioterapi af et begrænset omfang som led i beskæftigelsesindsatsen.

Derimod kan indsatser, der alene har helbredsmæssige formål eller sociale formål, ikke gives i beskæftigelsesindsatsen. Disse typer indsatser hører traditionelt til i enten social- eller sundhedsregi.

Øvrig vejledning og opkvalificering omfatter endvidere særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb. Særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb omfatter tilbud, som er særligt etableret til ledige.

Det kan f.eks. være forløb, der er oprettet af kommunerne, som jobsøgningskurser, tilbud hvor personen ordner haver eller rydder sne for nogle af kommunens svagere borgere, eller tilbud i et kommunalt projekt, hvor formålet

kan være at afklare personens kompetencer og lægge en plan for, hvorledes personen kan komme ind på arbejdsmarkedet.

Det kan også være projekter, hvor personen er beskæftiget med produktion på kommunens værksteder til brug for kommunen selv eller andre kommuner. Det kan endvidere være projekter, hvor ledige fremstiller produkter eller laver lettere paknings- og montageopgaver til private virksomheder.

Det fremgår af lovens § 91, stk. 2, at praktikperioder under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb sammenlagt kan være højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst være 1 måned. Derimod kan der ikke indgå egentlige praktikperioder i særligt tilrettelagte projekter. Der er således ikke mulighed for, at der i et sådant tilbud kan indgå egentlige praktikforløb, hvor personen kommer ud på en virksomhed og tager del i produktionen.

Særligt tilrettelagte projekter er primært kommunale beskæftigelsesprojekter, hvor der er mulighed for, at der kan foregå produktion og afsætning, forudsat det ikke er konkurrenceforvridende. Der kan i særligt tilrettelagte projekter indgå virksomhedsbesøg, hvor personen f.eks. ser arbejdsforholdene, og hvordan arbejdet på virksomheden foregår.

Af bestemmelsen følger det endeligt, at i praktikperioden under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb finder § 60 om forholdet til den ansættelsesretlige lovgivning m.v. tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at personer i praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb ikke vil blive ansat i virksomheden, og de vil derfor ikke være omfattet af de regler, der er fastsat for lønmodtagere i henhold til lov eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaring, som er i et ansættelsesforhold, og som får tilbud om vejledning og opkvalificering, hvori der indgår praktik på den virksomhed, hvor de er ansat, vil dog være omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere, som er fastsat i henhold til lov eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Uanset hvilken målgruppe, der får et tilbud efter bestemmelsen, hvori der indgår praktik, vil personen under virksomhedspraktikdelen være omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

2.16.1.3. Formålet med vejledning og opkvalificering

Det fremgår af § 92 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbud om vejledning og opkvalificering gives for at udvikle personens faglige, sociale

eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet eller opkvalificering til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Bestemmelsen medfører, at tilbud om vejledning og opkvalificering gives med udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov og den enkeltes ønsker og forudsætninger.

Det er kommunen, der ud fra en konkret og individuel vurdering af den enkelte persons ønsker og forudsætninger vurderer, at tilbuddet gives for at bringe personen tættere på job. Det kan f.eks. være en person, der har behov for at få udviklet eller bygget videre på sine faglige kompetencer ved et kursus, som giver mulighed for at søge job inden for et område med mangel på arbejdskraft, hvor personen opnår et certifikat (f.eks. truckcertifikat), som vil forbedre personens muligheder for at få job.

2.16.1.4. Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser samt realkompetencevurdering

Det fremgår af § 93 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus.

Dog er personer, der er omfattet af arbejdspligt efter den gældende § 105 a, undtaget fra bestemmelsen og har ikke ret til disse kurser.

For en nærmere beskrivelse af de gældende regler for arbejdspligten, henvises til lovforslagets pkt. 2.18.1.

Med hjemmel i lovens § 39, nr. 5, er der fast nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at personer i målgruppen har ret til en test, medmindre kommunen vurderer, at der åbenlyst ikke er behov herfor. Har testen vist behov for et læse-, skrive-, regne-, eller ordblindekursus, har personen ret til et tilbud om et sådant kursus.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Personerne omfattet af bestemmelsen har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

En realkompetencevurdering er en vurdering af, om en persons kompetencer f.eks. kan bruges i forhold til et bestemt job, en bestemt branche eller en bestemt uddannelse.

Formålet med realkompetencevurderinger er at få synliggjort og dokumenteret uformelle eller skjulte kvalifikationer, som er opnået via erhvervsdeltagelse, og derved styrke jobmulighederne eller at få afkortet uddannelse gennem en formel anerkendelse af det, personen allerede kan og ved i forhold til formelt fastsatte uddannelsesmål.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at tilbud efter stk. 1 og 2 skal være omfattet af § 90 eller af regler herom udstedt i medfør af § 99.

Dette medfører, at der skal være tale om tilbud om ordinær uddannelse efter den gældende § 90.

2.16.1.5. Konkurrenceforvridning

Det fremgår af § 94 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, jf. § 91, ikke må være konkurrenceforvridende.

Bestemmelsen vedrører tilbud der gives som øvrig vejledning og opkvalificering efter den gældende § 91 i loven.

Der er udarbejdet en vejledning om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige, som bl.a. indeholder en model for, hvordan en kommune kan afsætte produkter fra kommunale aktiveringsprojekter på markedsvilkår, hvor risikoen for konkurrenceforvridning minimeres.

Der er tillige udarbejdet en vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter og nytteindsats til private borgere. Vejledning handler om, hvordan ledige under visse omstændigheder i begrænset omfang aktiveres i borgeres private hjem med serviceopgaver som f.eks. græsslåning eller snerydning.

2.16.1.6. Studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser

Det fremgår af § 95 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpenge-modtagere og kontanthjælpsmodtagere under 30 år ikke kan få tilbud efter dette kapitel til en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Kommunen vil således som udgangspunkt ikke kunne give tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse til disse personer.

Kommunen kan dog efter bestemmelsens stk. 2, fravige bestemmelsen for personer, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn eller har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse.

Hvis kommunen giver tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse, skal den kvalificere til job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der må ikke være tale om en uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse.

Dette omfatter uddannelser op til og med professionsbacheloruddannelser eller andre uddannelser med tilsvarende niveau og varighed. Det kan f.eks. være pædagog, lærer eller sygeplejerske.

2.16.1.7. Den regionale uddannelsespulje

Det fremgår af § 97, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, personer i jobafklaringsforløb, førtidspensionister, selvforsørgende og unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, jf. dog § 105 b, inden for en pulje kan få tilbud om korte erhvervsrettede kurser i følgende tilfælde:

- 1) Kurserne fremgår af den regionale positivliste for det område, hvor kommunen er beliggende, eller de regionale positivlister i de tilstødende områder, jf. stk. 2.
- 2) Der foreligger en arbejdsgivererklæring om ansættelse uden løntilskud, hvori kurserne er aftalt, og hvor ansættelsen skal ske i umiddelbar forlængelse af kurserne.

Der gælder dog en begrænsning for kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt i lovens kapitel 16 a. Disse personer kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovens §

105 b. For en nærmere beskrivelse af de gældende regler for arbejdspligten henvises til lovforslagets pkt. 2.18.1.

Personer, som er omfattet af disse målgrupper, kan således få tilbud om korte erhvervsrettede kurser efter bestemmelsen inden for puljen, forudsat at betingelserne i bestemmelsens nr. 1 eller 2 er opfyldt.

Det er en betingelse, at tilbud om korte erhvervsrettede kurser inden for puljen fremgår af en regional positivliste – enten positivlisten for det område, hvor kommunen er beliggende, eller de regionale positivlister i de tilstødende områder. Positivlisterne består af kurser, som er relevante i forhold til stillingsbetegnelser, hvor det regionale beskæftigelsesråd vurderer, at der i området og det tilstødende område er mangel på arbejdskraft.

Det kan både være offentlige og private kurser, f.eks. et offshore sikkerhedskursus. De regionale positivlister kan også omfatte konkrete uddannelser, der er etableret i samarbejde mellem virksomheder og uddannelsesinstitutioner.

Derudover kan der gives tilbud inden for puljen, hvis der foreligger en arbejdsgivererklæring om ansættelse uden løntilskud, hvori kurserne er aftalt, og hvor ansættelsen skal ske i umiddelbar forlængelse af kurserne. I disse tilfælde skal kurserne ikke fremgå af en positivliste.

De regionale positivlister udarbejdes af Beskæftigelsesministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsbalancen og andre relevante opgørelser og analyser samt i samarbejde med arbejdsmarkedets parter på regionalt niveau samt f.eks. relevante uddannelsesudbydere, kommuner, arbejdsløshedskasser og brancheorganisationer. De regionale positivlister skal drøftes og godkendes af de regionale beskæftigelsesråd.

Kommunen kan inden for puljen endvidere give tilskud til arbejdsgiveres udgifter til korte erhvervsrettede kurser i forbindelse med, men efter ansættelse af personen. Det er en betingelse, at personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v.

Opgørelsen af de 6 måneder fremgår af regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der skal være tale om kurser, som gives i forbindelse med ansættelsen, men som afholdes efter ansættelsen. Arbejdsgiveren kan således ikke få tilskud til kurser vedrørende personer, som allerede er ansat, og som modtager sygedagpenge.

Det er endvidere en betingelse for at give tilskud, at kurserne ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give.

Betingelsen betyder, at det er en forudsætning, at der skal være tale om kurser af mere generel karakter, som ydes i forbindelse med ansættelse uden løntilskud. Det vil f.eks. sige, at kurserne efter bestemmelsen ikke kan omfatte oplæring i arbejdsfunktioner eller arbejdsredskaber, der er særlige for den enkelte arbejdsgiver.

Tilskuddet bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til kommunen og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

Dokumentation for udgifterne kan f.eks. være i form af en faktura fra kursusafholderen eller kvittering fra et uddannelsessted.

Med hjemmel i lovens § 99, stk. 3 er der fastsat regler om den regionale uddannelsespulje i bekendtgørelsen om den regionale uddannelsespulje, herunder om puljens anvendelsesområde, fordeling, udbetaling, administration, regnskabsaflæggelse og revision.

2.16.1.8. Ret til uddannelsesløft for dagpengemodtagere

Det fremgår af § 97 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, som er fyldt 30 år, har ret til at påbegynde et tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, som fremgår af en positivliste, i følgende tilfælde:

- 1) Personen har ikke en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, dvs. personen er ufaglært.
- 2) Personen har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger, en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år, dvs. personen er faglært med forældet uddannelse.

Retten til uddannelsesløft gælder således for dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og som er ufaglærte eller faglærte med en forældet uddannelse.

Det fremgår af lovens § 100, stk. 3, at et tilbud efter § 97 a alene kan gives efter aftale med personen. Det vil sige, at dagpengemodtageren ikke har pligt til at tage imod et sådant tilbud. Baggrunden er, at personen skal være motiveret for gennemførelse af uddannelse. Når personen har indgået aftale med kommunen om tilbuddet, har personen pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet.

Efter § 97 a, har personen ret til at få og påbegynde et tilbud om en erhvervsuddannelse, der fremgår af positivlisten. Kommunen skal således ikke foretage en vurdering af, om f.eks. tilbuddet er den rigtige indsats for at bringe personen tilbage på arbejdsmarkedet.

En erhvervsuddannelse er en uddannelse efter lov om erhvervsuddannelser. Det kan f.eks. være en uddannelse til elektriker eller social- og sundhedshjælper.

Dagpengemodtagere skal opfylde de almindelige betingelser for optagelse m.v. på erhvervsuddannelsen. For at afklare dagpengemodtagerens kompetencer, herunder få synliggjort og dokumenteret uformelle eller skjulte kvalifikationer, som er opnået via jobs og dermed evt. få mulighed for at få afkortet den ønskede erhvervsuddannelse via en formel anerkendelse heraf, kan kommunen f.eks. give dagpengemodtagere tilbud om en realkompetencevurdering.

Beskæftigelsesministeriet udarbejder den landsdækkende positivliste over erhvervsuddannelser, hvor der er behov for arbejdskraft, som afgrænser, hvilke erhvervsuddannelser personen kan vælge imellem. Den landsdækkende positivliste er udarbejdet med inddragelse af Arbejdsmarkedsrådet, hvor arbejdsmarkedets parter er med til at udvælge erhvervsuddannelserne til positivlisten.

En dagpengemodtager, der er under uddannelse efter bestemmelsen er fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Med bestemmelsen vil dagpengemodtagere, der overgår til eksempelvis kontanthjælp, tilsvarende være fritaget for pligten til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde under tilbuddet efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik.

2.16.1.9. Pulje til uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv

Det fremgår af § 97 b, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at inden for en pulje og i perioden fra og med den 1. juni 2023 til og med den 31. december 2023 har personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv, ret til tilbud om uddannelse omfattet af §§ 90 og 91, hvis personen er omfattet af en af målgrupperne: Dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, selvforsørgende ledige samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Disse personer har inden for puljen og i perioden fra og med den 1. juni 2023 til og med den 31. december 2023 haft ret til tilbud om uddannelse omfattet af §§ 90 og 91, hvis de har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv. Kursusprisen for den samlede uddannelse, måtte dog ikke overstige et prisloft på 600.000 kr. eksklusive moms.

Det var en betingelse, at personen havde arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv i hele eller dele af perioden fra og med den 1. januar 2020 til og med den 22. marts 2022, og personen skulle på tro og love erklære, at personen havde arbejdet i et af disse erhverv i hele eller dele af perioden.

Efter bestemmelsen skulle tilbuddet være bevilget senest den 31. december 2023 og det skulle være påbegyndt inden den 1. april 2024.

Bestemmelsen giver således ikke længere en ret til tilbud inden for puljen, og personer som har haft ret til tilbud inden for puljen er påbegyndt disse tilbud.

Efter bestemmelsen har personen har dog ret til at fortsætte tilbuddet selvom det rækker ud over den dato, hvor personen har ret til en forsørgelsesydelse, hvis personen fortsat er omfattet af en målgruppe i lovens § 6.

2.16.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Aftalepartierne er enige om at videreføre muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering med forenklinger og harmonisering af reglerne, så førtidspensionister fremover også kan få tilbud om uddannelse, og

der ikke længere er ret til realkompetencevurderinger for visse personer, og så alle unge under 30 år som udgangspunkt ikke kan få tilbud om studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser.

Beskæftigelsesministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at reglerne om vejledning og opkvalificering videreføres i lovens kapitel 16 med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur, og at reglerne gennemskrives og forenkles.

Det foreslås, at tilbud om vejledning og opkvalificering fortsat kan være

- uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod job (*uddannelse*), og
- uddannelser og kurser, der ikke er uddannelse (*øvrige vejledning og opkvalificering*), bl.a. særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Det foreslås i overensstemmelse med aftalen, at førtidspensionister fremover kan få tilbud om uddannelse – ligesom de øvrige målgrupper i loven.

Det foreslås at videreføre reglerne om ret til tilbud om læse-, skrive, regne- og ordblindekurser for alle personer i lovens målgrupper, hvis en test har vist behov for et sådant kursus. Det foreslås også videreført, at kontanthjælpsmodtagere, som er omfattet af arbejdspligten, vil være undtaget og således ikke vil have ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser, når en test har vist behov herfor.

Det foreslås desuden, at den regionale uddannelsespulje og retten til uddannelsesløft for dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og som er ufaglærte eller faglærte med forældet uddannelse, videreføres uændret.

Det foreslås endvidere at videreføre og udvide persongruppen for reglen om, at personer under 30 år, ikke skal kunne få tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, medmindre personen forsørger hjemmeboende børn, eller har opbrugt sin ret til SU. Det foreslås således i overensstemmelse med aftalen at udvide persongruppen, så regler fremover gælder for alle personer under 30 år i lovens målgrupper.

Det foreslås at afskaffe retten til tilbud om en realkompetencevurdering for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, og som ikke har

en erhvervskompetencegivende uddannelse. Dette er i overensstemmelse med aftalen.

Det foreslås videre, at reglerne om ret til tilbud om uddannelse inden for en pulje til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv, ikke videreføres, idet tilbud under puljen skulle være bevilget senest den 31. december 2023 og påbegyndt inden den 1. april 2024. Bestemmelsen giver således ikke længere en ret til tilbud inden for puljen. Personer, som er påbegyndt tilbud inden for puljen, vil kunne færdiggøre tilbuddene i overensstemmelse med bevillingen.

Med henblik på yderligere forenkling foreslår Beskæftigelsesministeriet, at den særskilte bestemmelse om formålet med vejledning og opkvalificering ikke videreføres, og at der i stedet i lovens kapitel 12 indskrives generelle bestemmelser om formålene med tilbud efter lovens kapitel 13-16.

Ligeledes foreslås det, at bestemmelsen om, at personer der deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering modtager den ydelse, som vedkommende er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge, ikke videreføres. Bestemmelsen har ikke selvstændigt indhold, da reglerne om, hvilken ydelse den enkelte er berettiget til, fremgår af ydelseslovgivningen.

2.17. Ret og pligt til tilbud for dagpenge-, kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere

2.17.1. Gældende ret

2.17.1.1. Ret og pligt til tilbud for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere

Reglerne om ret og pligt til tilbud for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere fremgår af kapitel 15 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Kommunen tilrettelægger indsatsen individuelt i dialog med den enkelte.

Tilbud omfatter tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 11-14. De enkelte tilbud skal opfylde betingelserne i kapitlerne 11-14, f.eks. om hvilke målgrupper, der kan få de enkelte tilbud.

2.17.1.2. Pligt til tilbud for dagpengemodtagere

Det fremgår af § 100, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 (virksomhedspraktik, nytteindsats, ansættelse med løntilskud eller vejledning og

opkvalificering), i hele deres ledighedsperiode, det vil sige både i den almindelige 2-årige dagpengeperiode og en eventuel forlænget dagpengeperiode, medmindre:

- De er fritaget efter reglerne om mindre intensiv indsats, f.eks. fordi de skal starte på ordinært arbejde på fuld tid inden for de næste 6 uger.
- De har deltidsarbejde på 20 timer eller mere om ugen eller skal overtage et job, som de er henvist til af kommunen eller arbejdsløshedskassen, og pligten til tilbud derfor er bortfaldet efter regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, som er udstedt med hjemmel i lovens § 103,
- De er fritaget efter reglerne om deltagelse i jobrettet uddannelse efter kapitel 9 i loven.

Det følger dog af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og bekendtgørelsesregler fastsat i medfør af denne lov, at dagpengemodtagere i visse tilfælde er fritaget for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, herunder pligten til at deltage i tilbud. Det gælder f.eks., hvis personen modtager dagpenge under de første 14 dages sygdom.

Efter § 100, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan et tilbud om en erhvervsuddannelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft efter lovens § 97 a (ret til uddannelsesløft for dagpengemodtagere) dog alene gives efter aftale med personen. Det vil sige, at dagpengemodtageren ikke har pligt til at tage imod et sådant tilbud. Baggrunden er, at personen skal være motiveret for gennemførelse af uddannelse. Når personen har indgået aftale med kommunen om tilbuddet, har personen pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet.

2.17.1.3. Pligt til tilbud for kontanthjælpsmodtagere

Det fremgår af § 100, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at job-, uddannelses- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 (virksomhedspraktik, nytteindsats, ansættelse med løntilskud eller vejledning og opkvalificering) i hele perioden, hvor de modtager ydelse efter lov om aktiv socialpolitik, medmindre:

- De er fritaget efter reglerne om mindre intensiv indsats, f.eks. fordi de skal starte på ordinært arbejde på fuld tid inden for de næste 6 uger.

Det følger dog af lov om aktiv socialpolitik, at kontanthjælpsmodtagere kan være fritaget for at stå til rådighed, herunder deltage i tilbud. Det gælder f.eks., hvis personen på grund af sit helbred har en rimelig grund til ikke at deltage i tilbud, har ret til fravær ved barsel, eller hvis personen aftjener værnepligt. For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere skal kommunen endvidere vurdere, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold end

de rimelige grunde, der kan begrunde, at en person ikke har pligt til at tage imod et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, f.eks. alvorlig psykisk sygdom, hjemløshed eller misbrugsproblemer.

2.17.1.4. Ret og pligt til tilbud for dagpengemodtagere og job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere

Kommunen har efter § 102 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fleksible rammer til at tilrettelægge indsatsen med fokus på at give personen et tilbud, der imødekommer den enkelte persons behov med henblik på, at personen opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis forsørgelse.

Kommunen skal give mindst et tilbud til mindst 75 pct. af persongruppen: Dagpengemodtagere og job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere. Tilbuddet skal påbegyndes senest efter 6 måneders ledighed.

Personer, som er omfattet af arbejdspligt efter lovens § 105 a, er ikke omfattet af bestemmelsen. Disse personer skal deltage i en kontinuerlig indsats på op til 37 timer om ugen efter § 105 a.

De omfattede målgrupper har ikke en ret til at få et tilbud senest ved 6 måneders ledighed. Kommunen kan således undlade at give et tilbud til en person og kan dermed ud fra faglige og individuelle skøn prioritere ressourcer på tilbud til de personer, som kommunen vurderer, vil have mest gavn af indsatsen.

Kommunen skal som led i kontaktforløbet løbende vurdere, om dagpenge- og job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere har behov for tilbud for at komme i job eller tættere på arbejdsmarkedet og give tilbud, hvis personen har behov for dette. Den enkelte person kan endvidere henvende sig til kommunen om muligheden for at få bevilget et tilbud, herunder om mulighed for et bestemt tilbud.

Kommunerne kan dermed vurdere, hvilken intensitet i indsatsen, som beskæftigelsesfagligt giver bedst mening, og hvilke personer der skal have tilbud.

Kravet om, at tilbuddet skal påbegyndes af personen senest efter 6 måneders ledighed, gælder ikke når personen:

- Skal deltage i tilbud om ansættelse med løntilskud, og hvor det er tilstrækkeligt, at tilbuddet er givet inden for fristen og påbegyndes senest 3 uger efter fristen.

- Ved udløbet af fristen på de 6 måneders ledighed er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller regler fastsat i medfør af disse love, og hvor kommunen herefter skal give personen et tilbud senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører. Kommunen skal i perioden med fritagelse vurdere om og i givet fald, hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Perioden på 6 måneder opgøres efter lovens § 9 på baggrund af sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og en sammenhængende periode med kontanthjælp for kontanthjælpsmodtagere. De nærmere regler om opgørelsen af perioderne er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Et tilbud skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger. Det betyder, at tilbuddet skal berøre 2 kalenderuger. Ved 2 berørte kalenderuger forstås, at der er timer i tilbuddet i en uge og timer i tilbuddet i den efterfølgende uge. Der er ikke krav om, at tilbuddet skal være på fuld tid i 2 hele kalenderuger.

Et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering kan ikke træde i stedet for tilbud, som dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere skal have efter lovens § 102. Disse tilbud kan dermed ikke indgå opgørelsen af tilbud for disse personer. Derimod kan tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus indgå i kravene om tilbud for uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere.

Efter lovens § 103 fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om ret og pligt til tilbud, herunder om timetal for tilbud og om fremrykning, udskydelse og bortfald af pligten til tilbud. Bemyndigelsen er udnyttet til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om bortfald af pligt til tilbud og om rettidighed for tilbud.

2.17.1.5. Ledighedsydelsesmodtageres pligt til tilbud

Efter § 75 i lov om aktiv socialpolitik skal en person, der modtager ledighedsydelse, aktivt udnytte sine arbejdsmuligheder for at opnå et fleksjob. Personen skal tage imod rimelige tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, medmindre personen i medfør af § 106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om en mindre intensiv indsats ikke er forpligtet til at tage imod tilbud, eller andre tilbud, der kan forbedre mulighederne for at få arbejde. Personen skal deltage aktivt i rimelige tilbud efter lov om en aktiv

beskæftigelsesindsats eller andre tilbud, der kan forbedre mulighederne for at få arbejde m.v.

Pligten gælder dog ikke, hvis den pågældende har en rimelig grund til ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7 og 8, og regler fastsat i medfør af § 13, stk. 16 i lov om aktiv socialpolitik.

2.17.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at kravene til antal tilbud for dagpengemodtagere og jobparate ledige harmoniseres. Som følge af aftalen vil målgruppen for jobparate ledige fremover omfatte jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Af forenklingshensyn foreslås det, at lovens bestemmelse om dagpenge- og kontanthjælpsmodtageres pligt til at tage imod tilbud ikke videreføres, da den vurderes overflødig, fordi reglerne om personernes pligt til at tage imod tilbud også fremgår af ydelseslovgivningen, hvori eventuelle konsekvenser for ydelsen også fremgår.

Det foreslås dog, at reglen om, at tilbud om uddannelsesløft alene kan gives efter aftale med personen, videreføres i lovforslagets § 88. Reglen vil dermed fremgå af kapitel 16, hvor de øvrige regler om dette tilbud fremgår.

Det foreslås på baggrund af aftalen, at kommunen skal give mindst et tilbud efter kapitel 13-16 til mindst 75 pct. af persongruppen: Dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. Personer, der er omfattet af arbejdspligt, og som derfor skal deltage i en kontinuerlig indsats på op til 37 timer om ugen, vil ikke være omfattet af det foreslåede.

Det foreslås, at det fortsat vil være tilbud efter kapitel 13-16, dvs. tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering, som kommunerne skal give. De enkelte tilbud skal opfylde betingelserne i kapitlerne 13-16.

Det foreslås også videreført, at tilbuddet skal påbegyndes senest efter 6 måneder.

Perioden på 6 måneders ledighed vil blive opgjort på baggrund af lovforslagets § 11 som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og som sammenhængende ledighed for kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

For dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere vil det foreslåede være en videreførelse af gældende regler. Ledighedsydelsesmodtagere vil som noget nyt blive omfattet af persongruppen, som kommunen skal give tilbud til i de første 6 måneders ledighed.

Det foreslås videreført, at kravet om, at tilbuddet skal påbegyndes af personen senest efter 6 måneder, ikke vil skulle gælde i tilfælde, hvor

- personen skal deltage i tilbud om ansættelse med løntilskud, og hvor det er tilstrækkeligt, at tilbuddet er givet inden for fristen og påbegyndes senest 3 uger efter fristen, eller
- personen ved udløbet af fristen på de 6 måneder ledighed er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller regler fastsat i medfør af disse love, og hvor kommunen herefter skal give personen et tilbud senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører.

Af forenklingshensyn foreslås det, at reglen om, at kommunen i perioden med fritagelse skal vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, ikke videreføres. Forslaget ændrer ikke på, at kommunen som led i kontaktførelsen fortsat løbende skal vurdere, om en person har behov for tilbud for hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

Det foreslås videreført, at tilbuddet skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Det foreslås, at et læse-, skrive-, regne- og ordblindkurser fremover vil kunne indgå som et tilbud, og at det skal gælde for alle målgrupper. Derimod foreslås det, at et tilbud om en realkompetencevurdering ikke vil kunne indgå som et tilbud, og at det skal gælde for alle.

Forslagene betyder, at et læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus vil kunne indgå ved opgørelsen af, om kommunen har givet mindst et tilbud til mindst 75 pct. af persongruppen af dagpenge-, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, hvilket et tilbud om realkompetencevurdering ikke vil kunne.

Det foreslås videreført, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret og pligt til tilbud og om fritagelse for pligten til tilbud.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen forventes der fastsat regler for både dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, f.eks. om bortfald af pligt til tilbud og om, hvornår et tilbud anses for rettidigt. Der forventes fastsat regler svarende til de gældende i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.18. Arbejdsplicht

2.18.1. Gældende ret

Reglerne om arbejdsplicht blev indført med lov nr. 1654 af 30. december 2024 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, integrationsloven og forskellige andre love på baggrund af *Aftale om en ny arbejdsplicht med klare krav til borgere i kontanthjælpssystemet som ikke opfylder optjeningsreglerne*, der blev indgået mellem Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Danmarksdemokraterne og Dansk Folkeparti i oktober 2023.

Med indførelsen af arbejdsplichten blev der stillet klare krav om, at man skal bidrage for sin ydelse. Alle personer i arbejdsplichten skal som udgangspunkt deltage i indsats 37 timer om ugen.

Reglerne om arbejdsplicht for personer, der ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, findes i kapitel 16 a i lov om aktiv beskæftigelsesindsats. Reglerne om arbejdsplicht for personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, findes i integrationsloven.

2.18.1.1. Målgruppen for og omfanget af arbejdsplichten

Det fremgår af § 105 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en person omfattet af § 6, nr. 2-5, som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, er omfattet af en arbejdsplicht, hvor personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, jf. dog stk. 2 og § 106. Personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Arbejdsplichten omfatter således kontanthjælpsmodtagere, som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, bortset fra fordrevne fra Ukraine med ophold efter Ukrainesærloven.

Personer, der er omfattet af arbejdsplichten, skal som udgangspunkt deltage i 37 timers indsats om ugen og dermed deltage kontinuerligt i en beskæftigelsesrettet indsats.

Personer, der er omfattet af en mindre intensiv indsats, f.eks. fordi de skal påbegynde job på fuld tid inden for 6 uger, er fritaget for indsats.

Fordrevne fra Ukraine med ophold efter Ukrainesærloven, er omfattet af den indsats i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der gælder for kontanthjælpsmodtagere, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet.

Kommunen skal løbende tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten under hensyn til personens helbredsmæssige situation.

Det primære formål med indsatsen i arbejdspligten er, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse eller opnår tilknytning til arbejdsmarkedet. De indsatser, som personen kan få som led i arbejdspligten, og de aktiviteter m.v., som kan medregnes i timetallet, er beskrevet under pkt. 2.18.1.2.

Vurderingen af, hvilken indsats personen skal deltage i, skal foretages under hensyn til, at personen skal deltage i den mest beskæftigelsesrettede indsats, som bringer den enkelte tættere på ordinær beskæftigelse. Derudover skal der tages hensyn til, at personen skal deltage i flest mulige timer ud fra en vurdering af personens helbredsmæssige situation. Disse hensyn skal indgå i en samlet vurdering af, hvilken indsats den enkelte skal tilbydes.

Kommunen kan nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i.

Vurderingen vil afhænge af, hvilken indsats kommunen har vurderet, at den enkelte skal deltage i, f.eks. om der er tale om en mere fysisk og psykisk krævende virksomhedspraktik eller en mere skånsom særligt tilrettelagt nytteindsats.

Kommunen skal dermed foretage en konkret faglig vurdering af, hvilken indsats personen skal deltage i, og hvor mange timer den enkelte kan bidrage i arbejdspligten, således at arbejdspligtens indhold og omfang bliver afstemt med den enkeltes forudsætninger.

Vurderingen af, hvor mange timer personen skal deltage i indsats i arbejdspligten, skal også ske under hensyn til de øvrige aktiviteter og indsatser, som personen deltager i. Det kan f.eks. være lønnet ordinært arbejde, forberedelse til danskundervisning eller jobsøgning i op til 4 timer om ugen i alt uden for hjemmet og indsatser efter social- eller sundhedslovgivningen, som også kan medregnes i den samlede opgørelse af timetallet i indsatsen i arbejdspligten.

Kommunen skal løbende vurdere og eventuelt op- eller nedjustere indsatsen, f.eks. hvis personens helbredsmæssige situation ændres, eller hvis personen ophører med eller påbegynder et lønnet arbejde eller en indsats efter social- eller sundhedslovgivningen m.v.

Kommunen skal igangsætte indsatsen, og personen skal påbegynde indsatsen i arbejdspligten hurtigst muligt og senest efter 1 måned. Kommunen har dermed tid til at tilrettelægge og igangsætte den konkrete indsats i arbejdspligten og samtidig understøttes det, at personen hurtigst muligt påbegynder indsatsen. I perioden vil der f.eks. kunne holdes en samtale med personen, hvor kommunen skal vurdere, hvordan indsatsen i arbejdspligten skal tilrettelægges for den enkelte og hvilke tilbud, der skal igangsættes m.v. Derudover vil kommunen have tid til f.eks. at finde en egnet nytteindsatsplads.

Personer der har ret til en forsørgelsesydelse i kontanthjælpssystemet, omfattes af loven fra første henvendelse om hjælp, selvom ydelsen udbetales på et senere tidspunkt. Det betyder, at fristen for igangsættelsen af indsatsen i arbejdspligten for disse personer regnes fra den første henvendelse om hjælp.

Med indførelsen af arbejdspligten er der blevet stillet større krav til at modtage ydelse end tidligere, ikke mindst for personer, der har været i landet i mange år, og som ofte har fået en meget begrænset beskæftigelsesindsats. Kommunen skal dog altid foretage en individuel vurdering, så arbejdspligtens indhold og omfang bliver afstemt med den enkeltes forudsætninger, herunder helbredsmæssige situation.

En person, der er omfattet af arbejdspligten, kan blive fritaget helt eller delvist for indsats efter lov om aktiv socialpolitik som følge af helbredsmæssige forhold, f.eks. fordi kommunen vurderer, at indsatsen vil forværre personens helbred eller sygdom.

2.18.1.2 Arbejdspligtens indhold

Det fremgår af § 105 b, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at indsatsen kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 og nytteindsats efter kapitel 13. Indsatsen kan i særlige tilfælde også bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Personer, der er omfattet af arbejdspligten efter loven, kan få virksomhedsrettede tilbud, herunder virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud samt nytteindsats.

Tilbud om vejledning og opkvalificering kan tilbydes personer omfattet af arbejdspligten i særlige tilfælde, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Det kan eksempelvis være AMU-kurser, som typisk har en varighed på et par dage og op til et par uger, og som typisk er målrettet et eller flere konkrete job.

Kommunen skal konkret vurdere, hvorvidt tilbuddet om vejledning og opkvalificering kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor der er en række opslåede job, som personen kan søge eller påbegynde, hvis personen får et truckcertifikat eller et hygiejnebevis. Det er ikke et krav for at give tilbuddet, at personen har en aftale eller en arbejdsgivererklæring om ansættelse hos en arbejdsgiver, hvor ansættelsen er betinget af, at personen tager kurset.

Kommunens mulighed for at give tilbud om vejledning og opkvalificering til personer, der er omfattet af arbejdspligten, er dermed begrænset af en række betingelser. Begrænsningen gælder ikke for tilbud om danskundervisning.

Kommunen kan således give tilbud om vejledning og opkvalificering i form af danskundervisning til personer, som er omfattet af arbejdspligten, hvis kommunen vurderer, at personen har behov for dette. Det kan f.eks. være forberedende voksenundervisning (FVU) og kommunale tilbud om danskundervisning med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet.

Kommunen kan endvidere give tilbud om regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, hvis kommunen vurderer, at disse kurser kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvor der er en række opslåede job, som personen kan søge eller påbegynde, hvis personen får et regne- eller ordblindekursus. Det er ikke et krav for at give tilbuddet, at personen har en aftale

eller en arbejdsgivererklæring om ansættelse hos en arbejdsgiver, hvor ansættelsen er betinget af, at personen har taget kurset.

Personen skal opfylde de almindelige betingelser for optagelse m.v. efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne.

Endelig kan kommunen give tilbud om sundhedsfaglig vejledning til personer med gentagne sygemeldinger, under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger. Baggrunden er, at disse tilbud forventes at være med til at reducere antallet af sygemeldinger og dermed understøtte, at flest mulige deltager i arbejdspligten i det omfang, de kan.

Med sundhedsfaglig vejledning forstås vejledning fra en sundhedsperson. Hvornår en person har gentagne sygemeldinger, beror på en konkret vurdering af antallet af sygemeldinger sammenholdt med perioden med sygemeldinger.

Tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning kan eksempelvis være et tilbud i en kommunal sundhedsklinik med vejledning fra en sygeplejerske med henblik på, at personen bliver i stand til at mestre sin sygdom i højere grad og dermed igen kan deltage i indsatsen i arbejdspligten. I tilbuddet må der alene gives generel sundhedsfaglig vejledning, idet der ikke må opstå et patientforhold i det konkrete tilfælde.

I tilbuddet kan der bl.a. vejledes om håndtering af helbredsmæssige udfordringer, søvn og KRAM-faktorer (kost, rygning, alkohol og motion).

Der kan derimod ikke gives tilbud som f.eks. motion i motionscenter, kostvejledning på madlavningshold eller helhedsorienterede forløb målrettet personer med bestemte diagnoser m.v.

Tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning kan først gives, når en person har haft gentagne sygemeldinger. Tilbuddet skal være tilrettelagt sådan, at personen kun skal deltage i det under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers skulle have deltaget i som led i arbejdspligten.

Ved udeblivelse fra tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning kan kommunen sanktionere, medmindre personen har en rimelig grund til ikke at deltage, eksempelvis fordi personen er for syg til at møde frem.

Herudover kan et tilbud om vejledning og opkvalificering alene gives, hvis tilbuddet opfylder betingelserne om, at der er tale om et kursus af kort varighed med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job. Det gælder eksempelvis tilbud inden for varslingsindsatsen efter loven.

Det betyder, at personer, der er omfattet af arbejdspligten, ikke kan få tilbud om højskoleophold, og at de ikke har ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser eller test, eller har mulighed for at deltage i grundforløb på erhvervsuddannelser.

Herudover medfører det, at der ikke kan gives tilbud om studie- og erhvervs-kompetencegivende uddannelser til personer, som er omfattet af arbejdspligten.

De timer, der indgår i indsatsen i arbejdspligten, er timer i tilbud om nytteindsats, virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og i begrænset omfang vejledning og opkvalificering.

I antallet af timer i indsatsen medregnes desuden timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i samtaler i kommunen, jf. kapitel 7, deltager i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jf. regler fastsat i medfør af § 39, er ansat med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

Betingelsen om, at personen skal være ansat ordinært som lønmodtager, for at timerne medregnes i indsatsen i arbejdspligten, betyder bl.a., at der ikke vil kunne medregnes timer, hvor personen har ulønnet arbejde, f.eks. frivilligt arbejde i en forening.

Timer hvor personen deltager i samtaler i kommunen, timer i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, medregnes også i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten. Beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter kan f.eks. være deltagelse i job- eller uddannelsesmesser.

Timer, hvor personen deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen, kan være den tid, hvor personen f.eks. er i løbende ambulant behandling på sygehuset eller er i psykologbehandling.

Det fremgår af § 105 c, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om tilrettelæggelse af indsatsen i arbejdspligten, herunder regler om tilbud om sundhedsfaglig vejledning og om, at forberedelses- og jobsøgningstid i op til 4 timer i alt om ugen og transporttid mellem aktiviteter kan medregnes i antallet af timer i indsatsen.

Med hjemmel i denne bestemmelse er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der er blandt andet fastsat regler om, at for personer omfattet af arbejdspligt kan forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning uden for hjemmet medregnes i indsatsen i op til 4 timer i alt om ugen. Timerne med forberedelse og jobsøgning skal foregå et sted, som kommunen har anvist. Stedet skal registrere personens fremmøde og give kommunen besked, hvis personen udebliver helt eller delvist.

Det betyder eksempelvis, at forberedelse til danskundervisning og jobsøgningsaktiviteter på en almindelig café ikke kan medregnes.

Der er endvidere fastsat regler om, at for personer omfattet af arbejdspligt kan transporttid mellem tilbud og øvrige aktiviteter medregnes i indsatsen. Det gælder transporttid mellem alle tilbud og øvrige aktiviteter, som kan medregnes i indsatsen. Transporttid til og fra personens bopæl kan ikke medregnes.

Herudover er der fastsat regler om, at tilbud om sundhedsfaglig vejledning skal være tilrettelagt sådan, at personen kun skal deltage i tilbuddet under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers skulle have deltaget i.

Timetallet for de øvrige tilbud, som personen skal deltage i som led i arbejdspligten, kan ikke reduceres med antallet af timer med tilbud om sundhedsfaglig vejledning, da tilbuddet træder i stedet for et eller flere af de tilbud, som personen ikke deltager i på grund af sygefravær.

Personer, der er omfattet af arbejdspligten efter loven, er omfattet af lovens øvrige regler om bl.a. formidling af job, tilmelding og registrering af jobsøgning, cv-oplysninger og »Min Plan« på Jobnet, kontaktførelse, tilbudsbetingelser, beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter og voksenlærlingeordningen.

Personer, der er omfattet af arbejdspligten efter loven, kan få mentorstøtte og hjælpemidler m.v. efter gældende regler.

2.18.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Det foreslås, at reglerne om arbejdspligt i §§ 105 a-105 c videreføres indholdsmæssigt med få sproglige ændringer i lovens §§ 92- 95.

Forslaget vil betyde, at kontanthjælpsmodtagere, der ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i lov om en aktiv socialpolitik, fortsat vil blive omfattet af arbejdspligten efter loven.

Personer, der bliver omfattet af arbejdspligten, vil fortsat som udgangspunkt skulle deltage i indsats i op til 37 timer om ugen.

Forslaget vil endvidere betyde, at personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, fortsat ikke vil blive omfattet af arbejdspligten.

Med hjemmel i den videreførte bemyndigelsesbestemmelse forventes der at blive fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de nuværende regler om sundhedsfaglig vejledning og medregning af timer med forberedelse, job-søgning og transporttid.

2.19. Mindre indsats

2.19.1. Gældende ret

Reglerne om mindre intensiv indsats fremgår af kapitel 17 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lovens § 106, stk. 1, nr. 1, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere ikke er omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler samt tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats og vejledning og opkvalificering hos kommunen og arbejdsløshedskassen, hvis personen kan dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde et ordinært job på fuld tid, i fleksjob, på barsel eller overgå til efterløn, fleksydelse, tidlig pension, seniorpension eller folkepension. Ved et ordinært job forstås en ansættelse, hvor den ansatte får løn fra arbejdsgiver, og hvor arbejdsgiveren ikke modtager tilskud til lønnen, f.eks. efter reglerne om ansættelse med løntilskud.

De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen skal påbegynde et ordinært job eller fleksjob, forventes at gå på barsel, eller skal overgå til efterløn, fleksydelse, tidlig pension, seniorpension eller folkepension.

Dokumentationen for, at en person skal påbegynde ordinær beskæftigelse, kan fremgå af en ansættelseskontrakt, et brev, en e-mail, sms eller lignende fra arbejdsgiveren.

Personer, som er omfattet af en arbejdsfordelingsordning, eller som kan dokumentere, at de er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel, er heller ikke omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler samt tilbud hos kommunen og arbejdsløshedskassen, jf. lovens § 106, stk. 1, nr. 2 og 3. Personer, der hjemsendes på grund af vejrlig eller materialemangel, er ikke omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende i hele den periode, de er hjemsendt, fordi hjemsendelsen ofte vil være af kortere varighed og sjældent vil vare mere end 6 uger.

Ved arbejdsfordeling forstås en ordning, som en virksomhed kan anvende for at undgå afskedigelser i perioder, hvor der er en nedgang i ordretilgangen m.m. Når der etableres arbejdsfordeling nedsættes den overenskomstmæssige arbejdstid i en begrænset periode, uden at de omfattede medarbejdere på noget tidspunkt bliver afskediget. I nogle overenskomster er der hjemmel til at indgå aftale om etablering af arbejdsfordeling. I andre tilfælde indgås aftalen om etablering af arbejdsfordeling ved kollektiv aftale. De omfattede medarbejdere får, hvis en række betingelser er opfyldt, ret til supplerende dagpenge, ledighedsydelse eller kontanthjælp under arbejdsfordelingen for de dage, hvor de ikke arbejder.

Dokumentationen for, at en person er omfattet af en arbejdsfordeling, fremgår af arbejdsgiverens meddelelse til kommunen om arbejdsfordeling. Er man på en arbejdsplads blevet enige om en arbejdsfordeling og ønsker de ansatte, der er omfattet af arbejdsfordelingen, dagpenge, skal arbejdsfordelingen anmeldes til kommunen. Dokumentationen for, at en person er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel kan fremgå af et brev, en e-mail, sms m.v. eller kan fremgå af en hjemsendelsesattest.

Hvis arbejdsgiver telefonisk oplyser over for kommunen eller arbejdsløshedskassen, at personen skal påbegynde ordinær beskæftigelse eller er hjemsendt, skal dette noteres på personens sag sammen med andre relevante oplysninger.

Personer, der kan dokumentere, at de skal påbegynde fuldtidsstudie på almindelige vilkår i form af en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller en anden erhvervsrettet uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, er heller ikke omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler samt tilbud hos kommunen, jf. lovens § 106, stk. 1, nr. 4. Det omfatter dog ikke uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse. Dokumentationen for, at en person skal påbegynde et fuldtidsstudie på almindelige vilkår, der kan sidestilles med

eller overstiger en erhvervsuddannelse, kan fremgå af et brev eller en e-mail eller lignende, der bekræfter, at personen er optaget på uddannelsen.

Reglerne betyder, at kommunen kan beslutte, at en person skal være omfattet af mindre intensiv indsats og dermed fritage personen fra pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler samt tilbud. Tilsvarende kan arbejdsløshedskassen beslutte, at dagpengemodtagere skal være omfattet af mindre intensiv indsats inden for de første 3 måneder af ledighedsperioden, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktførelsen. Når en person ikke er omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende, indebærer det også, at den pågældende ikke skal dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog. En person, der er omfattet af mindre intensiv indsats, har dog fortsat pligt til at registrere cv-oplysninger. I det omfang kommunen eller arbejdsløshedskassen henviser personen til et job, f.eks. et vikariat i perioden, er personen også forpligtet til at søge og tage imod arbejdet, fordi personen ikke er fritaget for at stå til rådighed for henvist arbejde.

Efter lovens § 106, stk. 2, gælder fritagelsen fra pligten til at være aktivt jobsøgende for personer omfattet af arbejdsfordeling dog alene i de første 6 uger af arbejdsfordelingen. De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen omfattes af arbejdsfordelingsordningen. Det betyder, at de omfattede medarbejdere fritages for jobsøgning i en periode, der svarer til den, der gælder for personer, som skal i fuldtidsjob, på efterløn eller barsel m.v. Det betyder også, at pligten til at være arbejdssøgende efter de almindelige regler genindtræder efter de 6 uger, og at pligten kan indtræde inden udløbet af arbejdsfordelingen.

Efter lovens § 106, stk. 3, kan kommunen ud fra en konkret vurdering beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler samt tilbud. Det kan ske, hvis kommunen vurderer, at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive undtaget fra at være aktivt jobsøgende, møde til jobsamtaler og deltage i tilbud, eller fordi kommunen vurderer, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne. Arbejdsløshedskassen kan på tilsvarende vis beslutte det samme inden for de første 3 måneder af ledighedsperioden, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktførelsen. Arbejdsløshedskassen kan således beslutte, at en dagpengemodtager fortsat skal være omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler samt tilbud i de første 3 måneder af ledighedsperioden.

Kommunen og arbejdsløshedskassen skal vejlede personer, der bliver omfattet af en mindre intensiv indsats, om deres rettigheder efter reglerne.

Det bemærkes, at lov om sygedagpenge indeholder regler om mindre intensiv indsats for sygedagpengemodtagere.

2.19.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne om mindre intensiv indsats videreføres indholdsmæssigt i § 95 med sproglige justeringer. Forslaget vil fremover omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. Arbejdsløshedskassen vil fremover også kunne beslutte, at dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil skulle være omfattet af mindre indsats i de første 3 måneder, da arbejdsløshedskassen vil skulle tilrettelægge kontaktforløbet for målgruppen i de første 3 måneder.

Forslaget vil betyde, at personen fortsat ikke vil være omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler samt tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats og vejledning og opkvalificering hos kommunen og arbejdsløshedskassen, hvis personen er omfattet af mindre indsats.

2.20. Fleksjob m.v.

2.20.1. Gældende ret

2.20.1.1. Jobafklaringsforløb

De gældende regler om jobafklaringsforløb fremgår af kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.20.1.1.1. Målgruppe

Reglerne om målgruppen for jobafklaringsforløb fremgår af § 107 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse er en ordning for 1) personer der er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter lov om sygedagpenge, 2) personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis ikke personen var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, og 3) personer, som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører efter § 24 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om sygedagpenge, jf. § 24 c, stk. 1, 2. pkt., i lov om sygedagpenge.

2.20.1.1.2. Indsats

Reglerne om indsatsen i et jobafklaringsforløb fremgår af § 108 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Et jobafklaringsforløb skal give personen en individuelt tilpasset og helhedsorienteret indsats med henblik på, at personen bringes tilbage i arbejde

eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal være tilpasset personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand.

Et jobafklaringsforløb kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 og vejledning og opkvalificering efter kapitel 14 og en indsats efter anden lovgivning. Jobafklaringsforløbet kan endvidere bestå af mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbud efter denne lov og dermed udvikle arbejdsevnen og fremme tilknytningen til og fastholdelsen på arbejdsmarkedet.

Hvis en person i jobafklaringsforløb er i et ansættelsesforhold, tilrettelægges jobafklaringsforløbet med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til jobbet og med inddragelse af arbejdsgiveren.

2.20.1.1.3. Varighed

Reglerne om varigheden af et jobafklaringsforløb er fastlagt i §§ 110 og 111 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Et jobafklaringsforløb kan højst have en varighed på 2 år, og det er en betingelse, at personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom gennem hele forløbet. Endvidere fremgår det af bestemmelsen, at visse perioder med barsel eller sorgorlov ikke medregnes i jobafklaringsforløbets varighed.

Et jobafklaringsforløb ophører, hvis 1) personen ikke er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, 2) personen når folkepensionsalderen eller 3) personen overgår til at modtage sygedagpenge efter § 24 b, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Personer i jobafklaringsforløb har ret til at få et eller flere efterfølgende jobafklaringsforløb, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Kommunen skal inden ophøret af et jobafklaringsforløb foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde. Kommunen skal herunder vurdere, hvorvidt personen enten 1) kan vende tilbage i arbejde, 2) er uarbejdsdygtig grundet egen sygdom og i målgruppen for at få tilkendt et nyt jobafklaringsforløb eller 3) er i målgruppen for resourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Hvis kommunen vurderer, at en person i jobafklaringsforløb er i risiko for fortsat at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom 4 år efter ophøret af sygedagpenge, skal der senest 3½ år efter ophør af sygedagpenge ud over indsatsen efter § 108 iværksættes en samtale med regionens sundhedskordinator om mulighederne for at udvikle personens arbejdsevne.

Inden kommunen træffer afgørelse om, at personen skal have et nyt jobafklaringsforløb ud over 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal kommunen konkret tage stilling til, om sagen skal forelægges for regionens kliniske funktion til vurdering af personens muligheder for at arbejde.

For så vidt angår de gældende regler for ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb henvises til punkt. 2.5.1 i de almindelige bemærkninger til det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktionssystem i balance, ny reduceret sygedagpengesats, fleksløntilskud medfører ikke modregning i ægtefællens pension m.v.).

2.20.1.2. Fleksjob

2.20.1.2.1. Målgruppe

Reglerne om målgruppen for fleksjob findes i dag i § 116 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lovens § 116, at fleksjob er en ordning for personer, som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, som ikke modtager førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som ikke modtager tidlig pension, jf. § 26 g i lov om social pension, eller som er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Eventuel bevilling af kompenserende støtte i form af hjælpemidler eller personlig assistance efter Lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. indgår i vurderingen af, om personen kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår.

Det skal være dokumenteret at betingelser om, at personen har en væsentlig og varigt nedsat arbejdsevne, der medfører, at personen hverken nu eller på sigt kan arbejde på ordinære vilkår, herunder også efter de sociale kapitler i overenskomsterne, er opfyldt.

Der skal foretages en samlet vurdering af alle sagens oplysninger, herunder en vurdering af modsatrettede oplysninger, der taler henholdsvis for eller imod, at den pågældende opfylder betingelserne for fleksjob.

Det fremgår af bemærkningerne til forslag til lov om ændring af en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og forskellige andre love, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 53, som fremsat den 1. november 2012, side 82, at Ankestyrelsens praksis i forhold

til, hvornår arbejdsevnen anses for varigt og væsentlig nedsat, fortsat finder anvendelse, uanset at en person nu modtager et fleksløntilskud, mens det tidligere var arbejdsgiveren, som modtog et tilskud til den fleksjobansattes løn på halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige løn på området.

Ankestyrelsen lægger i sin praksis vægt på, at det følger af lovgivningen om fleksjob, at arbejdsevnen skal være væsentligt og varigt nedsat. Der er ikke fastlagt et bestemt antal timer for, hvornår man kan få bevilliget et fleksjob. Det vil sige, at arbejdsevnen ikke alene skal vurderes på grundlag af antallet af arbejdstimer, som personen kan klare, men arbejdsevnen skal også vurderes i forhold til effektiviteten i de præsterede timer.

Ankestyrelsen gjorde i sin praksisundersøgelse fra 2010 opmærksom på, at arbejdsevnen ikke nødvendigvis er varigt og væsentligt nedsat i følgende tilfælde:

- Når lidelsen kun medfører funktionsnedsættelse i begrænset omfang, og der ellers er gode ressourcer.
- Når oplysningerne om funktionsnedsættelse er i modstrid med funktionsniveauet i hjemmet.
- Når der ikke er dokumentation for en væsentlig funktionsnedsættelse
- Når personen har ressourcer til omfattende fritidsinteresser m.v.
- Når problemerne skyldes midlertidige forhold, f.eks. pasning af børn og hjem.
- Når problemerne er konkrete og navnlig vedrører et bestemt erhvervsområde.
- Når problemerne skyldes arbejdsmiljø.

Det er ikke nok at forholde sig generelt til personens funktionsnedsættelse. Der kræves dokumentation for en væsentlig funktionsnedsættelse f.eks. ved specificering af ryglidelse med detaljerede oplysninger om, hvordan, hvornår og hvor hyppigt smerterne opstår, og hvilke begrænsninger smerterne medfører i personens daglige livsførelse.

I principafgørelse 150-11 fandt Ankestyrelsen, at en person ikke havde ret til fleksjob, da personens arbejdsevne ikke kunne anses for nedsat i så væsentligt et omfang, som det forudsatte for at få fleksjob. Ankestyrelsen lagde vægt på, at personen i forbindelse med virksomhedspraktik og revalideringsforløb arbejdede 25-26 timer om ugen, og at personen under en virksomhedspraktik arbejdede 37 timer om ugen, hvorefter pågældende rask-

meldte sig og overgik til arbejdsløshedsdagpenge. Personen havde endvidere betydelige ressourcer i form af længerevarende og stabil tilknytning til arbejdsmarkedet med erfaring fra flere arbejdsområder, stærkt netværk med familie og venner samt mange fritidsinteresser i form af madlavning, EDB m.v. Det forhold, at personens effektive arbejdstid i forbindelse med revalideringen var 12-18 timer om ugen, kunne henset til sagens øvrige oplysninger ikke medføre, at pågældendes arbejdssevne kunne anses for væsentligt nedsat.

I principafgørelse N-11-06 fandt Ankestyrelsen, at vurderingen af arbejdssevnen skulle ses i lyset af, at kommunens tilskud mindst var halvdelen af lønnen. Arbejdssevnen kunne ikke alene vurderes på grundlag af antallet af arbejdstimer, som ansøgeren kunne klare, men skulle også vurderes i forhold til beskæftigelsesniveauet. Den nedsatte arbejdssevne kunne vise sig både ved, at den pågældende ikke kunne arbejde fuldt effektivt på fuld tid og ved, at den pågældende kunne arbejde fuldt effektivt, men da kun på nedsat tid. Der kunne ikke alene lægges vægt på ansøgerens samlede arbejdstid; der måtte også lægges vægt på de øvrige oplysninger, herunder om smerter efter amputation af det ene ben, lænderygbesvær og bevægeindskrænkning samt neuropsykologisk undersøgelse, hvorefter arbejdshastigheden var stærkt nedsat, og revalidering blev frarådet.

I principafgørelse N-14-06 fandt Ankestyrelsen, at en person ikke havde ret til fleksjob, da arbejdssevnen ikke var nedsat i så væsentligt omfang, at det berettigede til et fleksjob. Ankestyrelsen lagde vægt på, at det ved ophævelsen af muligheden for at yde tilskud med 1/3 blev præciseret i lovbemærkningerne, at ordningen var rettet mod personer med væsentlig nedsættelse af arbejdssevnen, og at alle muligheder for at opnå eller fastholde ordinær beskæftigelse skulle være undersøgt, herunder ansættelse efter overenskomsternes sociale kapitler. Arbejdssevnen skulle ikke alene vurderes på grundlag af antallet af arbejdstimer, som ansøgeren kunne klare, men skulle også vurderes i forhold til effektiviteten i de præsterede timer.

Det er en betingelse for at blive visiteret til fleksjob, bl.a. at personen ikke modtager førtidspension eller seniorpension.

En person, hvis arbejdssevne er varigt og væsentligt nedsat, og hvor det vurderes, at personen aktuelt har en meget lille arbejdssevne, kan blive visiteret til et fleksjob, hvis der er mulighed for, at den pågældendes arbejdssevne kan udvikles, således at personen kan øge sin arbejdsindsats inden for en rimelig

periode. Hvis arbejdsevnen ikke vurderes at kunne forbedres, og den pågældende kun kan arbejde få timer om ugen, skal kommunen vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension. Personer, hvis arbejdsevne permanent er meget begrænset, eller personer, der er så syge eller har så betydelige funktionsnedsættelser, at arbejdsevnen ikke vil kunne forbedres, vil kunne tilkendes førtidspension.

I sager om fleksjob til personer med en aktuelt meget begrænset arbejdsevne skal det altid fremgå af personens sag, at kommunen har vurderet, at personens arbejdsevne kan udvikles inden for en rimelig periode.

Den ”rimelige periode”, som personens arbejdsevne skal udvikles indenfor, er ikke nærmere fastsat i loven. Visiteres en person med en aktuelt meget begrænset arbejdsevne ind i fleksjobordningen, skal der altid anlægges et udviklingsperspektiv. Kommunen skal løbende følge op på, om personens arbejdsevne udvikler sig som forudsat. Hvis arbejdsevnen ikke udvikles som forventet, skal kommunen overveje, om der skal indledes en sag om førtidspension. Hvis personen i sådanne sager selv ønsker at fastholde en tilknytning til arbejdsmarkedet i et fleksjob, uanset at personens arbejdsevne er meget begrænset, og der ikke er mulighed for udvikling, vil personen kunne fortsætte i fleksjobbet på få timer. Personens egen motivation og ønsker bør således tillægges afgørende vægt, når kommunen vurderer, hvorvidt personen kan fortsætte i fleksjobbet, selvom der ikke er sket en udvikling.

Kommunen kan først give tilbud om fleksjob, når alle relevante tilbud samt andre foranstaltninger, herunder forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde personen i ordinær beskæftigelse.

Kommunen skal således se på alle lovgivningens muligheder for at hjælpe personen med at blive i stand til at arbejde gennem tilbud som behandling, aktive tilbud, omplacering og andre foranstaltninger, inden der kan tages stilling til, om betingelserne for fleksjob er opfyldt. Kommunen skal herunder se på, om brug af en kompenserende ordning kan medvirke til, at en person derved hjælpes til at blive fastholdt på det ordinære arbejdsmarked. En kompenserende ordning kan være tilbud om hjælpemiddel eller personlig assistance. Der kan også være tale om støtte til en mentorfunktion.

Ankestyrelsen har i sin praksisundersøgelse fra 2010 om fleksjob og ledighedsydelse anbefalet, at afklaring af arbejdsevnen:

- Primært skal tage sigte på beskæftigelse på normale vilkår og ikke på bevilling af fleksjob.
- Skal tilrettelægges under hensyn til individuelle forhold og ikke begrænses til standardiseret afprøvning.
- Skal tilrettelægges så varighed og fremmøde er så væsentligt, at det kan danne grundlag for vurdering af arbejdsevnen.
- Skal have fokus på belysning af ressourcer.

Afklaring af arbejdsevnen skal bl.a. ske via udviklingsforanstaltninger gennem en aktiv indsats, der har et konkret sigte mod arbejdsmarkedet eller uddannelse. Vejen til arbejdsmarkedet skal understøttes gennem sociale støttetilbud, beskæftigelsesrettede tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og sundhedsrettede tilbud. Dette kan f.eks. være i form af et virksomhedspraktikforløb hos en privat eller offentlig arbejdsgiver eller en institution. Formålet er en afklaring af, hvad personen med sit helbred og sine ressourcer kan klare arbejdsmæssigt.

Kommunen skal i samarbejde med personen fokusere på personens muligheder for aktuelt eller i fremtiden at blive i stand til at komme i arbejde. Det afgørende er, hvad personen kan eller vil kunne efter en aktiv indsats vurderet i forhold til enhver form for arbejde på det ordinære arbejdsmarked. Der skal derfor ikke alene ses på eventuelle tidligere erhverv eller på personens ønsker til et bestemt erhverv, men derimod bredt på nuværende og fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Afdækning og udvikling af arbejdsevnen kan kun undlades, hvis det er åbenbart formålsløst at gennemføre tiltag, f.eks. ved visse meget alvorlige sygdomstilstande.

Lovens § 116 er ikke til hinder for, at en person, der modtager førtidspension eller seniorpension, kan blive visiteret til og ansat i et fleksjob. Personen kan imidlertid ikke være ansat i et fleksjob og samtidig modtage førtidspension eller seniorpension, jf. princippet om dobbeltforsørgelse. Ved ansættelse i fleksjob skal førtidspensionen derfor gøres hvilende eller frakendes, mens en seniorpension skal gøres hvilende.

I praksis vil det derfor være mest hensigtsmæssigt, hvis kommunen først visiterer personen til fleksjobordningen i forbindelse med et konkret fleksjob, og at førtidspensionen indledningsvist gøres hvilende. Først herefter vurderes behovet for en evt. frakendelse af førtidspension med begrundelsen, at personen kan bestride et fleksjob.

Det er kommunen, der tager stilling til, om førtidspensionen kan gøres hvilende. At pensionen gøres hvilende vil sige, at pensionsudbetalingen ophører i den periode, hvor pensionen er hvilende. Der er adgang til at få pensionsudbetalingen genoptaget for fremtiden ved henvendelse til kommunen. Der skal ikke søges om og tilkendes førtidspension på ny.

Muligheden for, at førtidspensionen kan gøres hvilende, er en beskyttelsesforanstaltning, og dens formål er at støtte førtidspensionisters forsøg på at gå i arbejde. Ved ordningen skabes der tryghed for, at der er et stabilt forsørgelsesgrundlag at falde tilbage på, hvis bestræbelserne mislykkes.

I principafgørelse P-18-04, fandt Ankestyrelsen i en sag, der vedrørte en førtidspensionist på gammel ordning, der ønskede at komme i fleksjob, at det var i overensstemmelse med tankerne bag reglerne om hvilende pension og formålet med fleksjob, at pensionen i det konkrete tilfælde først skulle gøres hvilende fra det tidspunkt, hvor et konkret tilbud om fleksjob forelå.

I principafgørelse N-1-03 fandt Ankestyrelsen, at betingelserne for at visitere ansøgeren til fleksjob var opfyldt fra ansøgningsdatoen. Begrundelsen for afgørelsen var, at kommunen kan tilbyde fleksjob til personer, der allerede modtager social pension, såfremt det efter en konkret vurdering skønnes, at den pågældende i relation til alder, tidligere tilknytning til arbejdsmarkedet og jobmulighed kan klare et fleksjob og selv ønsker det og under forudsætning af, at pensionen gøres hvilende. Efter reglerne skal fleksjob tilbydes personer, som ikke modtager førtidspension og ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Efter gældende praksis er der ikke noget til hinder for, at personer, der allerede er tilkendt førtidspension, tilbydes fleksjob. Det fremgår blandt andet, at tilbud om fleksjob er uafhængigt af det hidtidige forsørgelsesgrundlag.

Hvis en person, der modtager førtidspension, ønsker at overgå til fleksjobordningen, skal kommunen vurdere, om der er en mulighed for, at personens arbejdsevne kan udvikles inden for en rimelig periode.

Det kan betyde, at personen skal have et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats for at afklare arbejdsevnen.

Når et eventuelt tilbud er afsluttet, skal kommunen udarbejde en beskrivelse af personen forudsætninger for at arbejde og i den forbindelse eventuelt indhente personens praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde. Dette skal indgå i grundlaget for kommunens afgørelse om fleksjob.

Førtidspensionen kan gøres hvilende, når pågældende starter i et konkret fleksjob, jf. ovenfor nævnte principafgørelse P-18-04 fra Ankestyrelsen.

Hvis en person, som modtager seniorpension, ønsker at overgå til fleksjob, skal kommunen vurdere, om personen er i målgruppen for fleksjob. Personer, der modtager seniorpension, er ikke nødvendigvis i målgruppen for fleksjob, idet deres arbejdsevne kun er vurderet i forhold til seneste job ved tilkendelsen af seniorpension. Hvis kommunen bevilger fleksjob til en person, der modtager seniorpension, skal Seniorpensionsenheden orienteres. Det er Seniorpensionsenheden, der træffer afgørelse om, at seniorpensionen skal gøres hvilende.

2.20.1.2.2. Indhold

Reglerne om indhold i fleksjobordningen findes i dag i § 117 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lovens § 117, at en person, der er visiteret til fleksjob, kan få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med flekssløn-tilskud efter lovens § 123.

Fleksjob kan alene oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Det betyder, at der kun kan udbetales flekssløn-tilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Hvis en ansat er grænsegænger i EU-rettens forstand, kan den ansatte i fleksjob modtage flekssløn-tilskud, så længe den pågældende er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Ved vurderingen af, om en arbejdsgiver har hjemsted i Danmark, henvises til SKAT's regler herom.

Derimod kan der ikke udbetales flekssløn-tilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet en dansk kommune ikke kan oprette fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

Personer, der er ansat i fleksjob, har mulighed for at blive udstationeret i udlandet. Udstationering i et fleksjob i udlandet forudsætter, at

- personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark,
- udstationeringen er frivillig for personen,
- der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 134 eller løn- og arbejdsvilkår efter § 122,
- udstationeringen højst er af et års varighed, og
- personen er sikret hjemrejse.

Det betyder, at der kun kan udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. For personer, der er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013, jf. lovens §§ 133 og 134, kan arbejdsgiveren kun modtage tilskud til lønnen for en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Ifølge Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens fri bevægelighed inden for Unionen, nyder en arbejdstager samme sociale og skattemæssige fordele som indenlandske arbejdstagere.

Det medfører, at en arbejdstager, der bor i for eksempel Sverige og arbejder i Danmark, nyder samme sociale og skattemæssige fordele som en person, der både arbejder og bor i Danmark. Efter de danske regler forudsætter retten til fleksjob ophold i Danmark.

En person ansat i fleksjob kan godt være grænsegænger i EU-rettens forstand og modtage fleksløntilskud, så længe personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Det er således muligt at bevare et fleksjob, hvis man er grænsegænger og pendler til arbejde i Danmark fra f.eks. Sverige eller Tyskland.

I principafgørelse 22-09 fandt Ankestyrelsen, at en person, der boede i Sverige og arbejdede i Danmark, havde ret til at få behandlet sin ansøgning om fleksjob i Danmark. Personen, der havde boet i Sverige i nogle år, søgte om fleksjob. Personen var i 2005 blevet sygemeldt fra et job i Danmark og havde været i arbejdsprøvning i Danmark. Personen modtog sygedagpenge indtil 15. november 2007. Personen var fortsat beskæftiget på den arbejdsplads, hvor pågældende gennemførte arbejdsprøvningen.

Dog vil en person med en nedsat arbejdsevne, som tidligere har arbejdet i Danmark, men som nu er omfattet af f.eks. svensk lovgivning, fordi personen har bosat sig i Sverige, ikke kunne blive visiteret til fleksjob i Danmark. Det skyldes, at personen har mistet tilknytningen til det arbejdsforhold, som

lå til grund for, at personen blev anset som arbejdstager i Danmark. Personen kan i denne situation ikke betragtes som arbejdstager i Danmark.

En person, der er visiteret til fleksjob, kan anmode kommunen om at udstede et fleksjobbevis, som indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen vil skulle anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder.

Det betyder, at en person, der er visiteret til fleksjob kan anmode om at få et bevis på, at personen er berettiget til fleksjob samt en beskrivelse af personens kompetencer og eventuelle særlige behov. Bestemmelsen gælder både for personer, der er ledige i fleksjobordningen, og personer, der er ansat i fleksjob.

En person, der er visiteret til fleksjob, og som er ledig, vil kunne modtage ledighedsydelse efter kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik. Personen er omfattet af indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. afsnit III og IV.

Afsnit III indeholder bestemmelser om cv-oplysninger, kontaktførelse, afklaring, planer m.v. og jobrettet uddannelse.

Afsnit IV indeholder bestemmelser om tilbud m.v.

Endelig fremgår det af lovens § 117, at en person, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, vil kunne modtage støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed i form af tilskud efter § 126.

2.20.1.2.3. Visitation

Reglerne om visitation til fleksjobordningen findes i dag i lovens § 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lovens § 118, at kommunen skal træffe afgørelse om visitation til fleksjob på baggrund af en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, jf. § 44 i loven. Det er endvidere en betingelse for, at kommunen vil kunne visitere en person til fleksjob, at kommunen har indhentet og modtaget sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinator, jf. § 15, stk. 2, og § 15 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det betyder, at den samlede beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde og den sundhedsfaglige rådgivning fra sundhedskoordinator skal indgå i grundlaget for afgørelsen.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at der skal foreligge dokumentation for følgende forud for, at kommunen kan visitere en person til fleksjob:

- Personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse.
- Alle relevante indsatser efter denne lov samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse.
- Personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og kan ikke anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår.
- Personen har været ansat under de sociale kapitler m.v. i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, jf. § 119.

Dokumentationen sker som led i udarbejdelsen af den samlede beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde. Beskrivelsen skal indeholde en beskrivelse af personens uddannelses- og beskæftigelsesmål samt beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer. Kommunen laver en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, f.eks. også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. En forudgående ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår vil kunne medvirke til afklaringen af, om den pågældende er berettiget til fleksjob.

Det skal dokumenteres, at personens ressourcer og udfordringer i forhold til beskæftigelse og uddannelse på ordinære vilkår er fuldt afklarede, og at alle relevante indsatser i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte, at personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt nedsat og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår inden for ethvert erhverv.

Grundlaget for vurderingen skal dokumenteres på personens sag.

Det kan ikke tillægges betydning for afgørelsen om visitation til fleksjob, hvis personen afviser at modtage behandling af en læge i form af operation, lægeordineret medicin eller lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter.

Der menes alene lægebehandling i snæver forstand. Lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter kan f.eks. være ECT-behandling (elektrochokbehandling).

Der menes ikke genoptræning efter operation eller behandling hos en fysioterapeut, uanset at det er en læge, der har anbefalet behandlingen, idet personen skal bidrage til egen helbredelse. Endvidere menes ikke samtaleforløb og behandling hos psykolog, da disse behandlingstyper ikke betragtes som lægebehandling i snæver forstand.

Personen har pligt til at medvirke og deltage i sagens oplysning, herunder lade sig undersøge, jf. § 11, stk. 1, nr. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Personen har også pligt til at medvirke til, at egen læge udarbejder en lægeattest til brug for opfølgning, hvis kommunen beder om dette.

2.20.1.2.4. Fastholdelsesfleksjob

Reglerne om fastholdelsesfleksjob findes i dag i lovens § 119.

Efter § 119 skal personen forud for ansættelse i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvor personen senest har været ansat på ordinære vilkår, som hovedregel have været ansat i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Kravet omfatter alene personer med mere end 6 år til folkepensionsalderen. Det betyder, at personer med 6 år eller derunder til folkepensionsalderen kan blive ansat i et fleksjob på deres hidtidige arbejdsplads uden først at skulle opfylde de særlige betingelser for fastholdelsesfleksjob. Personen skal fortsat opfylde de almindelige betingelser for fleksjob. Folkepensionsalderen fremgår af § 1 a i lov om social pension.

Kravene til ansættelse i et fastholdelsesfleksjob skal fremme brugen af andre ansættelsesformer end fleksjob, der tager de fornødne skånehensyn og således kan medvirke til at forebygge yderligere nedsættelse af arbejdsevnen. Arbejdsmarkedets parter skal tage ansvar for at gøre arbejdsmarkedet mere rummeligt uden brug af offentlige tilskudsordninger ved at fastholde medarbejdere, der får en nedsat arbejdsevne.

For at få et fastholdelsesfleksjob skal personen opfylde samtlige de almindelige betingelser for at blive visiteret til fleksjobordningen. Reglen i § 119

er således en ekstra betingelse, der skal være opfyldt, hvis man ønsker fleksjobansættelse hos den hidtidige arbejdsgiver (fastholdelsesfleksjob). Det er ikke dokumentation nok til bevilling af fleksjob, at personen har været ansat i 12 måneder eller mere efter de sociale kapitler m.v. Men en forudgående ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår vil kunne medvirke til afklaringen af, om personen opfylder de almindelige betingelser for at blive visiteret til fleksjob.

Personer, der opfylder de almindelige betingelser for at blive visiteret til fleksjob, men som ikke opfylder betingelserne for at blive ansat i et fastholdelsesfleksjob, mister ikke af den grund retten til at være i fleksjobordningen. Personen kan i stedet blive ansat i et fleksjob på en anden arbejdsplads. Ved vurderingen af, om betingelsen for ansættelse i et fastholdelsesfleksjob er opfyldt, skal kommunen sikre sig, at

- personen har været ansat under de sociale kapitler eller på særlige vilkår i mindst 12 måneder,
- der er lavet en skriftlig aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte, hvoraf det fremgår, hvilke funktioner den ansatte har svært ved at udføre, og hvilke konkrete skånebehov der er aftalt, og
- det er dokumenteret, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende udstøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Dette betyder, at der skal være redegjort for initiativerne i den skriftlige aftale, og at disse skal være forsøgt efterlevet i ansættelsesforholdet.

Der er ikke nogen formkrav til den skriftlige aftale mellem arbejdsgiveren og medarbejderen. Aftalen kan være en selvstændig aftale, og det er ikke et krav efter fleksjobreglerne, at aftalen fremgår af selve ansættelsesaftalen. Aftalen kan eksempelvis også fremgå af den ansattes personalesag. Det bemærkes dog, at der kan være et krav om en ny ansættelsesaftale efter ansættelsesbevisloven, hvis der er tale om væsentlige ændringer af vilkårene i ansættelsesaftalen.

Aftalen skal indeholde oplysninger om, hvilke funktioner der er svære for medarbejderen at udføre, samt hvilke konkrete skånehensyn, der er aftalt. På den måde kan kommunen sikre sig, at der er tilstrækkelig dokumentation for, at betingelserne for et fastholdelsesfleksjob er opfyldt.

Betingelsen om, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende udstøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår, kan f.eks. være opfyldt, hvis arbejdsgiveren og den ansatte har aftalt en nedsat arbejdstid

og/eller en ændring af arbejdsopgaverne for at forebygge yderligere belastning af den ansatte. Dette kan eventuelt kombineres med støtte til arbejdspladsindretning, hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og/eller hjælp til en personlig assistent efter lov om kompensation til handicappede i erhverv.

Derimod vil det forhold, at den ansatte er sygemeldt, herunder med en § 56-aftale efter sygedagpengeloven, ikke i sig selv være tilstrækkeligt til at anse det som et reelt forsøg på at etablere et vedvarende udstøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Dette hindrer dog ikke, at der i 12-måneders-perioden kan forekomme sygemeldinger.

I principafgørelse 98-15 fandt Ankestyrelsen, at der forelå en fyldestgørende skriftlig aftale mellem arbejdsgiver og person om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Det måtte også anses for dokumenteret, at arbejdsgiver havde gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende udstøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Der forelå en skriftlig aftale i form af en handlingsplan for personens tilbagevenden til arbejde. Der forelå også statusopdateringer fra personen til arbejdsgiver, hvor personen blandt andet havde oplyst om arbejdstid og fridage. Ifølge arbejdsgivers oplysninger var der efterfølgende blevet lagt en ny plan for personen, hvor han blev flyttet over i en særlig tilrettelagt funktion uden deadlines og projektarbejde samt med en mentor tilknyttet. Der havde desuden været flere møder mellem personen, arbejdsgiveren og kommunen om arbejdstid og arbejdsopgaver. Det fremgik af kommunens notat, at arbejdsgiver blandt andet havde iværksat ordning med henblik på erhvervspsykologsamtaler, fleksibilitet i forhold til mødetid, ferieafholdelse, hjemmearbejdsplads, mødeaktivitet og arbejdsopgaver. Der havde også været en plan for dagligt timetal, arbejdsdage og telefonvækning.

Hvis personens arbejdsevne nedsættes yderligere, eller arbejdsgiveren ikke er tilfreds med ordningen, kan den ansatte efter 12 måneder blive ansat i et fleksjob på arbejdspladsen, forudsat at betingelserne for fleksjob i øvrigt er opfyldt. Det er i den forbindelse ikke et krav, at personen opfylder betingelserne for fleksjob på det tidspunkt, hvor personen er ansat efter det sociale kapitel eller på særlige vilkår.

Arbejdsgiver og medarbejder kan også indgå aftale om ansættelse på særlige vilkår, f.eks. hvis arbejdsgiver ikke er omfattet af en overenskomst, eller der ikke findes sociale kapitler i overenskomsten, der kan bruges i den konkrete

sag. Det er således tilstrækkeligt, at personen har været ansat på særlige vilkår og ikke nødvendigvis efter de sociale kapitler.

Personer, der kommer i en situation, hvor arbejde efter overenskomstens sociale kapitel eller på særlige vilkår kommer på tale, vil i mange tilfælde have haft et forudgående sygdomsforløb. Bestemmelsen vurderes derfor ikke at være til hinder for, at der også under sygdomsperioder kan indgås aftaler om arbejde efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

En sygdomsperiode under en ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår m.v. – herunder hvor arbejdsgiveren modtager sygedagpengerefusion eller er omfattet af en § 56-aftale efter sygedagpengeloven – vil heller ikke være til hinder for, at betingelsen vil være opfyldt. Men sygdomsperioden – herunder hvor arbejdsgiveren modtager sygedagpengerefusion eller er omfattet af en § 56-aftale efter sygedagpengeloven – vil ikke i sig selv kunne betragtes som ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Når der ved fastholdelsesfleksjob henvises til ”hittidig arbejdsplads”, menes der den arbejdsplads, hvor personen er eller senest har været ordinært ansat.

Der vil også være tale om ”hittidig arbejdsplads”, selvom der ligger en ledighedsperiode mellem ansættelsen i en virksomhed og anmodningen om fleksjob i samme virksomhed. Hvis personen i den mellemliggende periode har været ansat i en anden virksomhed, gælder betingelsen om 12 måneders ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår ikke.

Det vurderes, at den seneste reelle ansættelse, selvom ansættelsen kun har været af kortere varighed, må betragtes som den hittidige arbejdsplads. Det betyder, at en person kan få et fleksjob på en tidligere arbejdsplads, uden at der stilles krav om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår, hvis han eller hun efterfølgende har haft en reel ansættelse på en anden arbejdsplads.

Hvis personen alene har været ansat med løntilskud på den pågældende arbejdsplads, skal arbejdspladsen ikke betragtes som den ”hittidige arbejdsplads” efter § 119. Det skyldes, at det i bestemmelsen og forarbejderne hertil er forudsat, at personens hittidige ansættelse på den pågældende arbejdsplads har været ustøttet, og at bestemmelsen skal medvirke til at fastholde

den pågældende medarbejder i ustøttet beskæftigelse. Ansættelse med løn-tilskud anses som støttet beskæftigelse. Betingelserne for fastholdelsesfleksjob skal derfor ikke være opfyldt for, at en person kan blive ansat i fleksjob på en arbejdsplads, hvor den pågældende alene har været ansat med løn-tilskud.

Tilsvarende gælder for personer, der alene har været ansat på arbejdspladsen i en uddannelsesaftale eller et lærlingeforløb som led i en revalidering. Det har således ikke været hensigten med bestemmelsen, at personer, der som led i en revalidering alene har været ansat på en virksomhed i en uddannelsesaftale eller et lærlingeforløb, skal være omfattet af reglerne om fastholdelsesfleksjob på grund af det tilbud, de har fået som led i en revalidering. Udsatte personer – som f.eks. langvarige kontanthjælpsmodtagere – kan endvidere efter en konkret vurdering efterfølgende få et fleksjob på den arbejdsplads, hvor de senest har været ansat i et ordinært job på få timer uden at skulle opfylde betingelserne for fastholdelsesfleksjob.

Reglerne om fastholdelsesfleksjob skal derfor efter en konkret vurdering ikke anvendes i tilfælde, hvor personen allerede ved ansættelsens begyndelse har begrænsninger i arbejdsevnen, og hvor ansættelsen er etableret under eller som en del af en samlet indsats for at udvikle personens arbejdsevne og hjælpe personen tilbage på arbejdsmarkedet.

Af Ankestyrelsens principafgørelse 44-17 fremgår det, at det er en betingelse for bevilling af fleksjob på hidtidig arbejdsplads (fastholdelsesfleksjob), at personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår. Den pågældende skal endvidere opfylde betingelserne for fleksjob.

De særlige regler om fastholdelsesfleksjob er indført for at få arbejdsmarkedets parter til at bidrage mere til at skabe større rummelighed på arbejdsmarkedet, herunder ved brug af sociale kapitler. Reglerne skal sikre, at arbejdsmarkedets parter tager ansvar for at gøre arbejdsmarkedet mere rummeligt uden brug af offentlige tilskudsordninger ved fastholdelse af medarbejdere, der får en nedsat arbejdsevne.

Lovteksten sammenholdt med lovforarbejderne fører til, at ”hidtidig arbejdsplads” må fortolkes indskrænkende. Reglerne finder således kun anvendelse i de tilfælde, hvor ansatte, der har været ansat på normale vilkår i ustøttet beskæftigelse, på grund af sygdom, nedslidning m.v. under ansættelsen, får en nedsat arbejdsevne.

I vurderingen af, om ansættelsen er omfattet af reglerne om fastholdelsesfleksjob, kan disse vejledende kriterier f.eks. indgå:

- Om begrænsningerne i arbejdsevnen allerede er til stede ved begyndelsen af ansættelsen, og ansættelsen dermed er på få timer eller med lav arbejdsintensitet.
- Om ansættelsen er etableret under et ressourceforløb eller et andet helhedsorienteret forløb for at udvikle arbejdsevnen og hjælpe personen tilbage til arbejdsmarkedet.
- Om ansættelsen er indledt som støttet beskæftigelse.
- Om ansættelsen er på særlige vilkår eller tilrettelagt efter personens skånebehov.

I den konkrete sag havde personen ret til fleksjob på den arbejdsplads, hvor han under sit ressourceforløb havde været ordinært ansat i et udstøttet job 10 timer om ugen. Ankestyrelsen lagde vægt på, at begrænsningerne i personens arbejdsevne allerede var til stede ved ansættelsens begyndelse, hvor arbejdstiden blev aftalt til 10 timer, at ansættelsen blev etableret under et ressourceforløb og oprindeligt var støttet beskæftigelse i form af en virksomhedspraktik, samt at personens skånehensyn blev tilgodeset i ansættelsen.

Ansættelse på særlige vilkår svarer til, hvad der ville kunne aftales efter de sociale kapitler i overenskomsten, og anvendes i tilfælde, hvor

- der ikke findes en overenskomst,
- overenskomsten ikke indeholder et socialt kapitel, eller
- de sociale kapitler i overenskomsten ikke er tilstrækkeligt udfyldt

Derimod vil andre offentlige forsørgelsesordninger, f.eks. sygeperioder eller perioder med en delvis raskmelding, ikke kunne træde i stedet for ansættelse efter et socialt kapitel eller ansættelse på særlige vilkår.

Perioden på de 12 måneder regnes fra det tidspunkt, hvor den skriftlige aftale om ansættelse under de sociale kapitler eller på særlige vilkår løber fra. En varslingsperiode kan indgå i de 12 måneder, hvis det kan dokumenteres, at opgaverne er ændret, eller der er indført skånehensyn i varslingsperioden. Der stilles ikke krav om 12 måneders ansættelse inden et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at forsøge at fastholde den pågældende på arbejdspladsen på ordinære vilkår gennem initiativer, der kan tage hensyn til personens skånebehov. Det betyder, at kommunen i

disse tilfælde vil kunne bevilge et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads uden forudgående indsats efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår, hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne for et fleksjob.

Akut opstået skade eller sygdom skal ses i modsætning til glidende nedslidning eller sygdom. Der kan f.eks. være tale om svær, uhelbredelig lammelse som følge af et alvorligt trafikuheld eller andet kompliceret ulykkestilfælde. Det kan f.eks. være tilfældet i forbindelse med en arbejdsskade.

Der kan også være tale om en alvorlig og fremadskridende sygdom, hvor der ikke er mulighed for på arbejdspladsen at gøre noget for at undgå forværring. I en sådan situation må det bero på en konkret vurdering i forhold til den opståede sygdom, herunder prognosen i det konkrete tilfælde, om personen er omfattet af undtagelsesbestemmelsen.

Er der derimod tale om glidende nedslidning, vil der netop være mulighed for at indgå aftale om fastholdelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Ankestyrelsen har i principafgørelse 35-15 truffet afgørelse om, at en person, som led af Parkinsons sygdom, havde ret til fastholdelsesfleksjob, uanset at personen ikke havde været ansat på sin arbejdsplads i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at personen led af en alvorlig og fremadskridende sygdom med henfald af hjerneceller over tid og uden gendannelse heraf. Ankestyrelsen vurderede, at det måtte anses for åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår. Ankestyrelsen vurderede, at der ikke var mulighed for på arbejdspladsen at gøre noget for at undgå forværring eller forebygge yderligere nedsættelse af arbejdsevnen. Ankestyrelsen lagde herved vægt på oplysningerne om, at personens sygdom ville forværres over tid, og at prognosen var dårlig med gradvis forværring uden mulighed for at bremse sygdommen.

Ankestyrelsen lagde desuden vægt på, at sygdommen allerede konkret betød, at arbejdsevnen var væsentligt nedsat.

2.20.1.2.5. Midlertidige fleksjob

Reglerne i lovens § 120 omhandler den midlertidige periode, hvor der kan bevilges fleksjob, og hvornår fleksjobbet kan gøres permanent.

Det fremgår af lovens § 120, at der bevilges fleksjob for en periode af fem år. Når den 5-årige periode udløber, tager kommunen stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i lovens § 116 for et nyt fleksjob.

Personer under 40 år kan efter det første fleksjob få bevilget et fleksjob for yderligere en periode på fem år, hvis betingelserne fortsat er opfyldt. Kommunen skal, inden perioden udløber, tage stilling til, om den pågældende er berettiget til endnu en periode i fleksjob.

Kommunen bevilger personer, der er fyldt 40 år, et permanent fleksjob efter det første fleksjob, hvis kommunen vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt.

Hvis der er tale om en person, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres eller er blevet forværret, vil kommunen uden større sagsbehandling kunne bevilge fleksjob på ny.

2.20.1.2.6. Løbende opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status

Reglerne i lovens § 121 omhandler kommunens sikring af og opfølgning på, om den ansatte i fleksjobbet udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjob og kommunens udarbejdelse af status i de midlertidige fleksjob.

Kommunen skal ved etableringen af et fleksjob sikre sig, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i jobbet, og at skånebehovene bliver tilgodeset. Det fremgår af vejledning nr.9635 af 24. august 2023 om fleksjob m.v., at det derfor anbefales, at kommunen drøfter den ansattes muligheder for at udvikle sin arbejdsevne i fleksjobbet med arbejdsgiveren og den ansatte, ligesom det også bør drøftes, hvordan yderligere forringelse af arbejdsevnen kan afhjælpes. Hvis fleksjobbet adskiller sig fra den vurderede arbejdsevne i det konkrete job eller det antal timer, som arbejdsgiveren har opslået, bør kommunen undersøge årsagen hertil. I denne situation må kommunen vurdere, om jobbet skal godkendes som et fleksjob eller ej.

Efter de gældende regler skal kommunen sikre, at den ansatte udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset. Kommunen skal følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ års ansættelse i fleksjob, herunder vurdere, om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for fleksjob. Herefter skal der følges op, hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning. Dette skal ske

ved en personlig samtale med den ansatte i fleksjobbet. Arbejdsgiveren indtrages efter behov. Det fremgår af vejledningen om fleksjob m.v., at dette f.eks. kan ske vedrørende mulige initiativer, der kan forbedre den ansattes arbejdsevne.

Denne opfølgning gælder for alle personer ansat i fleksjob, herunder personer, der er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013.

Hvis kommunen vurderer, at betingelserne for fleksjob ikke er opfyldt ved vurderingen efter § 121, skal kommunen træffe afgørelse om, at personen ikke længere er berettiget til fleksjob.

Personer, der er ansat i fleksjob, skal underrette kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet af betydning for fleksjobbet.

Det kan f.eks. være oplysninger om, at der skal tages nye skånehensyn, eller at den pågældende kan arbejde i flere timer end forudsat ved ansættelsen. Kommunen skal, når den modtager oplysninger fra den ansatte om sådanne forhold, vurdere, hvilken betydning oplysningerne har i forhold til de betingelser, der skal være opfyldt for at have ret til et fleksjob.

For personer, der er ansat i fleksjob, der er bevilget som et midlertidigt fleksjob i 5 år efter § 120, stk. 1, skal kommunen udarbejde en status efter 4½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal blive i fleksjobordningen. Kommunen skal ved udarbejdelsen af status undersøge, om den pågældende fortsat har en væsentlig og varigt nedsat arbejdsevne efter de regler, som skal følges ved vurdering af en persons arbejdsevne.

Hvis der er tale om en person under 40 år, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller hvor arbejdsevnen er yderligere nedsat, vil kommunen uden større sagsbehandling kunne bevilge et midlertidigt fleksjob på ny. For personer over 40 år kan kommunen i denne situation bevilge et permanent fleksjob, hvis det vurderes, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, at overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed.

Kommunen vil kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status. Hvis kommunen vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afkla-

ring eller iværksættelse af beskæftigelsesrettede, sociale eller andre initiativer for at kunne træffe afgørelse, kan kommunen anmode om sundhedsfaglige rådgivning fra klinisk funktion, jf. § 41 i denne lov.

Kommunens vurdering skal fremgå af personens fleksjobsag.

Personer, der er ansat i fleksjob, forbliver i ordningen, indtil kommunen har truffet afgørelse om, at personen ikke længere opfylder betingelserne for fleksjob.

2.20.1.2.7. Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet

Reglerne i § 122 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats omhandler løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet, herunder vurderingen af den ansattes arbejdssevne og arbejdsintensitet i fleksjobbet.

Det fremgår af lovens § 122, stk. 1, at arbejdsgiveren betaler løn til den ansatte i fleksjobbet for det arbejde, der bliver udført. Lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte efter § 123.

Efter lovens § 122, stk. 2, skal kommunen i forbindelse med etableringen af et fleksjob på en virksomhed komme med en vurdering af personens arbejdssevne i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Vurderingen skal danne grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren. Kommunen skal foretage en vurdering af arbejdssevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

I vurderingen beskrives hvor mange timer og med hvilken intensitet/ produktivitetsgrad, kommunen vurderer, personen kan arbejde. Med intensitet menes, om personen f.eks. har behov for pauser i arbejdet eller på grund af betydelig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse ikke kan arbejde med samme intensitet, som normalt forventes, således at personen kan siges at arbejde på nedsat kraft. Vurderingen tager udgangspunkt i de foreliggende oplysninger i sagen, herunder kommunens beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, der er indgået i grundlaget for visitationen til fleksjob, deltagelse i aktive tilbud m.v., der skal udvikle arbejdssevnen

Kommunen skal i vurderingen af arbejdstid og -intensitet/produktionsgrad tage udgangspunkt i, om

- personen kan arbejde med fuld produktivitet i et reduceret antal timer,

- personen kan arbejde fuld tid med reduceret produktivitet eller
- personen kan arbejde i et reduceret antal timer med reduceret produktivitet.

Kommunen angiver arbejdsevnen i arbejdstid (timer) og intensitet i form af procent, som det vurderes, at personen kan arbejde i det pågældende antal timer.

Et eksempel kan være en person, der vurderes at kunne arbejde på nedsat tid 20 timer om ugen og med 100 pct. intensitet/produktivitet.

Et andet eksempel kan være en person, der kan arbejde i 30 timer om ugen, men med 50 pct. intensitet, fordi skånebehovet i jobbet f.eks. er hvilepauser på arbejdspladsen et par gange om dagen.

Et eksempel kan endvidere være en person, der kan arbejde 15 timer om ugen, men på grund af betydelig funktionsnedsættelse på grund af psykisk ustabilitet, arbejder med 30 pct. intensitet.

Formålet med bestemmelsen er at give arbejdsgiveren og den ansatte et grundlag for at indgå en aftale om fleksjob, herunder om løn og arbejdstid, der afspejler den nedsatte arbejdsevne. Der skal være mulighed for at afprøve kommunens vurdering af arbejdsevnen i jobbet. Såfremt arbejdsgiveren og den ansatte på baggrund af de erfaringer, parterne har gjort på virksomheden, er enige om en ændret arbejdsevnevurdering som grundlag for lønfastsættelse, vil dette kunne gøres uden kommunens medvirken. Ønsker parterne kommunens medvirken i disse tilfælde, har kommunen imidlertid pligt til at foretage en ny vurdering, hvis arbejdsgiveren og den ansatte i fællesskab anmoder herom.

Når kommunen har foretaget en vurdering af den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, videregives oplysningerne til arbejdsgiveren med henblik på, at arbejdsgiveren sammen med den ansatte kan indgå en aftale om aflønning i fleksjobbet baseret på kommunens vurdering. Formålet hermed er at give arbejdsgiveren og den ansatte det bedste grundlag for at indgå en aftale om løn og skånebehov, der sikrer, at den ansatte får løn for den arbejdsindsats, personen yder, og at arbejdsgiveren betaler løn for denne arbejdsindsats. Samtidig sikres det, at de skånebehov, som den ansatte har i fleksjobbet, bliver indarbejdet i aftalen mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Hvis arbejdsgiveren ikke får disse oplysninger, er der risiko for, at der ikke kan etableres en ansættelse i fleksjob. Det vurderes derfor, at de gældende regler er i overensstemmelse med persondatalovens krav om proportionalitet.

Det fremgår af lovens § 122, stk. 3, at løn og øvrige arbejdsvilkår på overenskomstdækkede områder fastsættes efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Hvis overenskomsterne m.v. ikke indeholder sådanne bestemmelser eller disse ikke kan finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejds-evne i fleksjobbet, jf. stk. 2. Kommunen og den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale med den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Det er hensigten med fleksjobordningen efter reformen af førtidspension og fleksjob fra 2013, at den også skal kunne rumme de særlige tilfælde, hvor en betydelig funktionsnedsættelse gør, at en person ikke kan arbejde med fuld intensitet i de timer, hvor personen arbejder. Da arbejdsgiveren alene skal betale for det arbejde, der udføres, er det vigtigt, at lønfastsættelsen gør dette muligt, idet der ellers er risiko for, at der ikke kan etableres fleksjob i disse tilfælde.

Ansættelser i fleksjob, der etableres på overenskomstdækkede områder, er omfattet af de kollektive overenskomster ligesom andre ansættelser. Imidlertid kan der være overenskomster, herunder sociale kapitler m.v., der ikke kan rumme ansættelser efter reformen fra 2013, fordi der ikke er taget højde for, at arbejdsgiveren alene skal betale for det arbejde, der udføres, og at lønmodtageren ikke – som i fleksjob, der er etableret før 2013 – skal have tilbud om fleksjob på fuld tid og til fuld løn. Det er derfor fastsat, at hvis overenskomsterne m.v. ikke indeholder sådanne bestemmelser, eller disse bestemmelser ikke kan finde anvendelse, fordi de ikke er egnede til at regulere løn og arbejdstid efter reglerne i fleksjobordningen fra 2013, indgås aftale om løn efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at be-

stemmelserne i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt, og med det formål at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdssevne i jobbet.

Det er arbejdsgiveren og den ansatte, der kan aftale fravigelsen af overenskomsten. Den overenskomstbærende faglige organisation og kommunen modtager kopi af aftalen om fleksjob, hvis den ansatte giver samtykke hertil. Formålet hermed er at give mulighed for, at den faglige organisation kan medvirke til at sikre, at en eventuel fravigelse af overenskomsten afspejler den ansattes reelle arbejdssevne.

Twister om anvendelsen af overenskomsterne, herunder om fravigelse heraf og om løn og øvrige arbejdsvilkår – herunder tvister om arbejdssevnen i fleksjobbet og fastsættelse af løn og arbejdstid – afgøres ved fagretlig behandling efter de gældende regler på området, og endeligt ved Arbejdsretten, eller andet aftalt konfliktløsningssystem på det pågældende område. Hvis overenskomstparterne på området ikke har aftalt regler om fagretlig behandling, finder Normen anvendelse. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af lovens § 122, stk. 4, at på områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område. Kommunen modtager efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Det samme gælder den overenskomstbærende faglige organisation, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst. Twister om løn og arbejdsvilkår afgøres i disse tilfælde ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Ved den fagretlige behandling kan der ske en prøvelse i forhold til den ansattes rettigheder og pligter i henhold til den overenskomst, der er taget udgangspunkt i. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. Dette svarer til den lignende ordning i virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, stk. 2. Reglen i arbejdsretslovens § 11,

stk. 2, om, at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

I øvrige tilfælde vil tvister mellem arbejdsgivere og-tagere kunne afgøres ved de almindelige domstole.

Vestre Landsret har i en dom afsagt den 23. marts 2023 (sag BS-15264/2021-VLR) fastslået, at arbejdsgiverens og den fleksjobansattes aftalefrihed i forhold til den sammenlignelige overenskomst er begrænset til fravigelser, der har til formål at sikre, at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdssevne og er nødvendige herfor. Fravigelser af den sammenlignelige overenskomst forudsætter endvidere, at de er aftalt konkret.

Arbejdsretten har i en dom afsagt den 20. april 2023 (sag nr. 2022-240) fastslået, at pligten til at tage udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst må forstås sådan, at arbejdstageren skal gøres bekendt med, hvilken overenskomst der er den sammenlignelige, således at arbejdstageren kan tage stilling til, om vedkommende er indforstået med at fravige overenskomsten. Herunder eventuelt på baggrund af rådgivning fra den overenskomstbærende faglige organisation om de rettigheder, der følger af overenskomsten. Arbejdsgiver og arbejdstager kan herefter konkret aftale fravigelser af overenskomsten.

I forbindelse med indgåelse af aftale om fravigelser af overenskomsten skal man være opmærksomhed på forskelsbehandlingsloven, der forpligter arbejdsgivere til at yde lige løn for samme arbejde eller for arbejde, der tillægges samme værdi. Det betyder også, at den fleksjobansatte skal ansættes på mindst samme vilkår som dem, der gælder for de øvrige ansatte på arbejdspladsen.

Er der indgået en aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren om løn- og øvrige arbejdsvilkår efter en relevant sammenlignelig overenskomst, bliver arbejdsgiveren forpligtet af overenskomsten. I de tilfælde afgøres eventuelle sager om løn og arbejdsvilkår ifølge lovgivningen ved fagretlig behandling og Arbejdsretten.

Er der tale om ikke-overenskomstdækkede områder, hvor der ikke er en relevant sammenlignelig overenskomst, vil sager om løn og øvrige arbejdsvilkår skulle afgøres af de almindelige domstole og ikke af Arbejdsretten eller ved faglig voldgift.

Arbejdsretten har i en afgørelse fra den 7. september 2022 (sag nr. 2022-240) fastslået, at Arbejdsretten er kompetent til at træffe afgørelse i tvister om løn og arbejdsvilkår i fleksjob i sager, hvor der forelå i hvert fald én relevant sammenlignelig overenskomst på området, selvom arbejdsgiveren og den fleksjobansatte ved indgåelse af ansættelsesaftalen ikke har taget udgangspunkt heri.

Det fremgår af lovens § 122, stk. 5, at hvis en ansat i fleksjob udfører funktionærarbejde, jf. § 1, stk. 1, i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1002 af 24. august 2017 (funktionærloven), men ikke er omfattet af funktionærloven, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, jf. funktionærlovens § 1, stk. 2, skal arbejdsgiveren ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår. Det vil sige, at den ansatte opnår en retsstilling, der følger af funktionærloven.

Funktionærstatus efter funktionærlovens regler er betinget af, at den pågældende beskæftiges hos arbejdsgiveren gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt og af at personen i øvrigt udfører funktionærarbejde. Varierende arbejdstider, der gennemsnitlig udgør mere end 8 timer ugentligt, er tilstrækkeligt til funktionærstatus. Man kan altså godt arbejde mere den ene uge og mindre den anden uge.

Funktionærloven sikrer funktionærer en række minimumskrav i relation til bl.a. barsel, løn under sygdom, varsel ved opsigelse og beskyttelse mod usaglig afskedigelse.

Ansatte i fleksjob, som arbejder gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, er omfattet af funktionærloven. Ansatte i fleksjob, som arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, falder ikke under lovens beskyttelse, da de netop ikke opfylder 8-timers kravet i funktionærloven.

2.20.1.2.8. Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob

Efter reglerne i § 162, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan der gives tilskud til opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob i form af kortvarige kurser for personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob. Det er en betingelse, for at kunne udbetale tilskuddet, at tilskuddet har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde ansættelse i fleksjob.

Bestemmelsen indebærer, at der alene kan ydes tilskud til kurser, som er af afgørende betydning for at kunne udføre en konkret arbejdsopgave eller arbejdsgang. Der kan derfor ikke ydes tilskud til kurser, der udvikler personens generelle funktions- eller arbejdssevne.

Som eksempler på kortvarige kurser, som er nødvendige for at udføre en konkret arbejdsopgave eller arbejdsgang, kan nævnes en lagerarbejders kørekort, en køkkenassistentens hygiejnekursus eller en receptionists kursus i betjening af omstillingsbord.

Formålet med at give tilskud til kortvarige kurser er at øge mulighederne for, at personen kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

Det fremgår af § 162, stk. 2, i loven, at kommunen kan give tilskud efter stk. 1, uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

2.20.1.3. Fleksløntilskud

2.20.1.3.1. Beregning af fleksløntilskud m.v.

Efter § 123, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udbetaler kommunen fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiveren efter § 122. Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Fleksløntilskuddet udgør 20.970 kr. i 2025-niveau.

Det er en forudsætning for udbetaling af fleksløntilskud fra kommunen, at der er en lønudbetaling fra arbejdsgiveren. Fleksløntilskuddet skal supplere en løn, der på grund af den fleksjobansattes nedsatte arbejdssevne er mindre end lønnen for fuldtidsarbejde. Det afgørende er, at den fleksjobansatte modtager løn fra arbejdsgiveren for det udførte arbejde. Der vil således ikke kunne udbetales fleksløntilskud til job, hvor der ikke vil blive udbetalt løn.

Fleksløntilskuddet er en offentlig forsørgelsesydelse, og der skal derfor ikke beregnes AM-bidrag af fleksløntilskuddet.

Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet efter lovens § 123, stk. 2 og 3 og § 124, stk. 1-4, månedsvis bagud. Kommunen skal således beregne og udbetale fleksløntilskuddet direkte til den fleksjobansatte. Kommunen skal udbetale fleksløntilskuddet månedsvis bagud til den fleksjobansattes Nem-Konto. Når kommunen udbetaler fleksløntilskud til den fleksjobansatte, træffer kommunen en afgørelse over for den fleksjobansatte.

Efter lovens § 123, stk. 2, nedsættes fleksløntilskuddet med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 16.911 kr. (2025-niveau). Herefter nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 16.911 kr.

pr. måned før skat. Den ansatte i fleksjobbet har pligt til at oplyse kommunen om eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag.

Der skal efter gældende praksis ikke ske fradrag i fleksløntilskuddet for arbejdsfrie indtægter, idet disse ikke kan anses som lønindtægter. Der skal heller ikke ske fradrag i fleksløntilskuddet for vederlag for deltagelse i borgerligt ombud f.eks. som domsmand, honorar for bestyrelsesarbejde m.v. eller for skattefrie personalegoder som fri bil, fri telefon etc.

Indtægt, som er A- eller B-indkomst, hvorefter der skal betales AM-bidrag indgår i beregningen af fleksløntilskuddet. Det samme gør indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse.

Det er fastsat regler i bekendtgørelse nr. 227 af 7. marts 2024 om den nærmere beregning af fleksløntilskud, jf. bemyndigelsesbestemmelsen i § 139.

Det fremgår af lovens § 123, stk. 3, at fleksløntilskud efter stk. 2 og løn udbetalt af arbejdsgiveren efter § 122 tilsammen højst kan udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling (lønloftet).

Arbejdsgiveren skal oplyse kommunen om den løn, der bliver udbetalt for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling. Kommunen kan på baggrund af arbejdsgiverens oplysninger beregne lønloftet.

Arbejdsgiveren skal i forbindelse med indgåelsen af aftalen om ansættelse i fleksjob oplyse, hvad lønnen på fuld tid udgør i den pågældende stilling. Hvis der sker ændringer i, hvad lønnen på fuld tid udgør, skal arbejdsgiveren oplyse dette til kommunen. Arbejdsgiveren skal således oplyse om den løn, der vil blive udbetalt for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling inklusiv tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v.

Af bemyndigelsesbestemmelsen i § 139, stk. 1, fremgår, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvad der kan indgå i lønloftet og hvordan kommunerne skal beregne lønloftet. Disse regler fremgår af §§ 12 og 13 i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud

Kommunerne har adgang til at beregne lønloftet på baggrund af oplysninger fra arbejdsgiveren om løn, tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v., når arbejdsgiveren ikke har indberettet oplysninger om den samlede fulde månedsløn. Kommunerne har således mulighed for at beregne lønloftet på baggrund af arbejdsgiverens oplysninger om f.eks. timeløn, det procentvise pensionsbidrag m.v., når oplysningerne ikke udgør den samlede fulde månedsløn. Dette er også tilfældet, hvor lønloftet skal forhøjes som følge af udbetaling af f.eks. kvalifikationstillæg, bonus, feriegodtgørelse, ferietillæg og udbetaling fra fritvalgsordninger.

Udgør løn og fleksløntilskud tilsammen mere end lønnen på fuld tid (inkl. evt. tillæg) i den pågældende stilling, skal fleksløntilskuddet nedsættes med det overskydende beløb.

I tilfælde, hvor en fleksjobansat er beskæftiget i flere fleksjob, vil det være den samlede lønindtægt (inkl. pensionsbidrag), der danner grundlag for beregningen af tilskuddet. Loftet for fleksløntilskud og lønnen i fleksjobbet skal fastsættes som fuldtidslønnen i den stilling, som giver den højeste fuldtidsløn.

Loftet over løn og fleksløntilskud vil som hovedregel udgøre samme beløb hver måned, medmindre den pågældende er 14-dages-lønnet. I denne situation vil loftet over løn og fleksløntilskud være afhængig af, om der er indberettet 2 eller 3 14-dages perioder i indkomstregisteret for den pågældende måned. Arbejdsgiveren skal således oplyse om 14-dages lønnen på fuldtid for den pågældende stilling.

Det fremgår af lovens § 123, stk. 4, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune.

Den ansatte i fleksjobbet skal kontakte den nye bopælskommune vedrørende flytningen. Bopælskommunen kan herefter med samtykke fra den fleksjobansatte anmode fraflytningskommunen om oplysninger i forhold til fleksjobvisiteringen m.v., men tilflytningskommunen skal ikke foretage en ny visitation af personen for at konstatere, at retten til fleksjob fortsat er opfyldt.

Personer, der i forbindelse med flytning til en anden kommune opsiger et fleksjob eller ophører i ansættelse i udstøttet beskæftigelse efter at have været visiteret til et fleksjob, vil have ret til ledighedsydelse, uden at den nye kommune skal foretage en ny visitation til fleksjob. Betingelserne for at modtage ledighedsydelse skal dog være opfyldt, herunder må personen ikke være selvforskyldt ledig.

2.20.1.3.2. Fleksløntilskud under ferie, sygdom og barsel m.v.

Det fremgår af § 124, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der under ferie modtager løn, ferieydelse eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløntilskud under ferien. § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for beregning af fleksløntilskuddet. Fleksløntilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Der henvises til reglerne om beregning af fleksløntilskuddet i bemærkningerne ovenfor i pkt. 2.20.1.3.1. til lovens § 123, stk. 2, der også finder anvendelse ved udbetaling af løn under ferie, ferieydelse eller feriegodtgørelse.

Når der udbetales løn under ferie, ferieydelse eller feriegodtgørelse, vil der kunne udbetales fleksløntilskud, selv om personen opholder sig i udlandet.

Den ansatte i et fleksjob, som modtager løn eller feriegodtgørelse under ferie, kan få fleksløntilskud under ferien. Hvis den fleksjobansatte i ferieåret (enten i ordinær ansættelse eller ansættelse med tilskud) har optjent ret til enten ferie med løn eller feriegodtgørelse, fradrages den udbetalte løn eller feriegodtgørelse i fleksløntilskuddet, når den fleksjobansatte holder den optjente ferie.

Når den overførte ferie, jf. ferielovens §§ 21 og 22, afholdes, indgår ferie med løn eller feriegodtgørelse i beregningen af fleksløntilskuddet som normalt, jf. § 3 i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Når den fleksjobansatte afholder ferie med løn eller feriegodtgørelse på forskud på et tidspunkt, hvor ferien endnu ikke er optjent jf. ferielovens § 7, beregnes fleksløntilskuddet på baggrund af indtægten fra ferie med løn eller feriegodtgørelse som normalt, jf. § 3 i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud. Indtægten fra ferie med løn eller feriegodtgørelse, som udbetales på forhånd indgår således i beregningsgrundlaget i måneden efter feriens afholdelse, jf. § 4 i samme bekendtgørelse.

Hvis der f.eks. holdes ferie med løn eller feriegodtgørelse i juni måned, skal den udbetalte ferie med løn eller feriegodtgørelse indgå i beregningen af fleksløntilskuddet for juli måned sammen med en eventuel lønindtægt for juni måned.

Når der udbetales feriegodtgørelse, skal lønloftet hæves, således at det udgør et beløb, der svarer til den løn og/eller feriegodtgørelse, som en fuldtidsansat på ordinære vilkår i samme stilling ville få udbetalt. Det er bruttoferiepengebeløbet, der skal anvendes ved beregning af fleksløntilskuddet, når ferien holdes.

Det fremgår af § 124, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der modtager løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, er berettiget til fleksløntilskud i sygdoms-, barsels- eller sorgorlovsperioden. § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for beregning af fleksløntilskuddet. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Der henvises til reglerne om beregning af fleksløntilskuddet i bemærkningerne til pkt. 2.20.1.3.1. til § 123, stk. 2.

Hvis arbejdsgiveren udbetaler løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, vil den fleksjobansatte fortsat modtage fleksløntilskuddet under sygdom, barsel eller sorgorlov. Der foretages fradrag i fleksløntilskuddet for lønnen under sygdom, barsel eller sorgorlov efter § 3, stk. 2, i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud, hvorefter fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. af lønindtægten, indtil indtægten inkl. arbejdsgiverens og den ansattes pensionsbidrag pr. måned før skat udgør 16.911 kr. (2025-niveau).

For den lønindtægt, der ligger over 16.911 kr. (2025-niveau) pr. måned før skat, nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct.

Hvis den pågældende er overgået fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, og personen modtager løn under sygdom suppleret med fleksløntilskud, foretages der fradrag i ressourceforløbsydelsen krone for krone. En arbejdsgiver, som udbetaler løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, kan modtage det beløb, som den fleksjobansatte kunne have modtaget i syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb fra kommunen. Der kan dog ikke udbetales refusion til arbejdsgiveren fra det tidspunkt, hvor den fleksjobansatte mister retten til sygedagpenge efter sygedagpengeloven eller ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb efter lov om aktiv socialpolitik.

Det omfang en person kan opholde sig i udlandet efter reglerne i lov om sygedagpenge og barselsloven, finder tilsvarende anvendelse, mens personen modtager sygedagpenge- eller barselsdagpenge samtidigt med fleksløn-tilskud.

Det fremgår af § 124, stk. 3, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, modtager syge- eller barselsdagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og i barselslovens § 34, eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik.

Efter § 124, stk. 3, 2. pkt., suppleres syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Udbetaler arbejdsgiveren ikke løn under sygdom eller barsel, får den fleksjobansatte udbetalt sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse. Sygedagpenge udbetales for det antal timer, som personen op til sygdomsperioden er ansat til og beregnes efter regler fastsat i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 97 af 29. januar 2025. Udbetaler arbejdsgiveren ikke løn under barsel eller sorgorlov, får den fleksjobansatte udbetalt barselsdagpenge for det antal timer, som personen op til barsels- eller sorgorlovsperioden er ansat til. Beløbet er beregnet efter reglerne fastsat på baggrund af § 34 i barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 29. januar 2025. Ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb udbetales med et månedligt beløb, der afhænger af, om den pågældende er forsørger eller ej, samt om den pågældende er under 25 år og bor hjemme hos en eller begge forældre, jf. § 69 j i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025

Når der i en måned udbetales løn suppleret med fleksløntilskud, og sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb i samme måned, vil det beregnede fradrag af lønnen, jf. lovens § 123, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse skulle lægges sammen, og fradrages i fleksløntilskuddet. Fleksløntilskud og sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse må tilsammen højst udgøre et beløb, svarende til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling. fleksløntilskuddet

Hvis der i en måned modtages både løn og sygedagpenge efter reglerne fastsat i § 49 i lov om sygedagpenge, barselsdagpenge efter reglerne fastsat i § 34 i barselsloven eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik, fradrages den beregnede løn, jf. § 3, stk. 2, i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud og sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelsen i fleksløntilskuddet, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 2.

Udbetales der løn og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse i samme måned, lægges det beregnede fradrag af lønnen, jf. lovens § 123, stk. 2, og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse sammen og fradrages i fleksløntilskuddet efter lovens § 123, stk. 1. Lovens § 123, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse, når der udbetales syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud.

Det følger af lovens § 124, stk. 4, at mister en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den pågældende modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Denne fradragsmetode gør sig også gældende i tilfælde, hvor en ansat i fleksjob mister retten til sygedagpenge efter reglerne i lov om sygedagpenge, herunder som følge af varighedsbegrænsningen, får foretaget fradrag i eller helt mister retten til ressourceforløbsydelse efter reglerne i §§ 69 l-q i lov om aktiv socialpolitik eller ikke kan modtage sygedagpenge på grund af for sen anmodning om sygedagpenge.

Der foretages fradrag i fleksløntilskuddet, hvis en fleksjobansat mister retten til sygedagpenge eller mister retten til ressourceforløbsydelse i en periode. Hvis en person, der ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge efter reglerne i sygedagpengeloven f.eks. på grund af manglende

medvirken i sygeopfølgning, varighedsbegrænsningen eller på grund af for sen anmodning om sygedagpenge, foretages der fradrag i fleksløntilskuddet for det fulde beløb, som den pågældende ville kunne have modtaget i sygedagpenge. Beregningen foretages på baggrund af det beløb, der er udbetalt i sygedagpenge i den forudgående måned, inden retten til sygedagpenge er mistet. Det samme gælder, hvis en person mister retten til ressourceforløbsydelse i en periode efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, fordi kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende skal have en sanktion efter reglerne i §§ 69 l – q, eller hvis ressourceforløbsydelsen nedsættes som følge af en punktsanktion efter § 69 o, stk. 1, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af § 124, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ophører ansættelsen i fleksjob under sygdom, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. §§ 74 a og 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Baggrunden er, at der ikke længere foreligger et ansættelsesforhold. Endvidere bortfalder retten til sygedagpenge og ressourceforløbsydelse. Personen kan under den fortsatte sygdom modtage ledighedsydelse efter reglerne i § 74 a, stk. 2 og 3, og § 74 d i lov om aktiv socialpolitik. Der kan således alene udbetales fleksløntilskud, når en person har en aktuel ansættelse i et fleksjob

Det følger af § 124, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ophører ansættelsen i fleksjob under barsels- eller sorgorlov, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til barselsdagpenge, jf. barselslovens § 34.

Baggrunden er, at der ikke længere foreligger et ansættelsesforhold, jf. § 124, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hvis en fleksjobansat under en periode med barsel eller sorgorlov ophører i sit fleksjob, overgår personen til at modtage barselsdagpenge beregnet som 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb. En person, der er ansat i fleksjob den 1. januar 2013 eller derefter, er ved barsel eller sorgorlov berettiget til barselsdagpenge uden at skulle opfylde de almindelige beskæftigelseskrav. Derved sikres, at personer, der er ansat i fleksjob få timer om ugen, også har ret til dagpenge efter barselsloven.

2.20.1.3.3. Tilbagebetalingsregler af fleksløntilskud

Kommunen kan efter gældende regler kræve tilbagebetaling af fleksløntilskud af den fleksjobansatte i 3 situationer – dels hvis den fleksjobansatte har modtaget fleksløntilskuddet med urette, dels hvis den fleksjobansatte er dømt for en overtrædelse efter straffeloven for forhold begået i udlandet, eller et udrejseforbud efter lov om pas til danske statsborgere m.v. og dels i den situation, hvor den fleksjobansatte efterfølgende har modtaget løn, resultatløn m.v., som dækker arbejde for flere måneder, men hvor det ikke har været muligt at foretage efterregulering af fleksløntilskuddet, fordi den

fleksjobansatte er udgået af fleksjobordningen, f.eks. i forbindelse med overgang til førtidspension eller ordinær beskæftigelse.

Det følger af § 125, stk. 1, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger om forhold beskrevet i § 123, stk. 2, 3. pkt., eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

I den første situation, hvor den fleksjobansatte har modtaget fleksløntilskuddet med urette, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den fleksjobansatte ikke har opfyldt sin oplysningspligt, eller hvis den fleksjobansatte mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskuddet.

Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling, hvis betingelserne for at kræve tilbagebetaling er opfyldt. Betingelserne for at kræve tilbagebetaling er for det første, at den fleksjobansatte har været i ond tro om de ukorrekte eller mangelfulde oplysninger. Den anden betingelse er, at fleksløntilskuddet skal have været modtaget med urette. Begge betingelser skal være opfyldt for, at fleksløntilskuddet kan kræves tilbagebetalt. Ond tro betyder, at den fleksjobansatte vidste eller burde vide, at de oplysninger, som personen gav kommunen var forkerte eller mangelfulde, og at de ukorrekte oplysninger ville føre til en fejlagtig udbetaling af fleksløntilskuddet. Kravet om, at fleksløntilskuddet skal have været modtaget med urette, betyder, at den fleksjobansatte efter reglerne ikke har ret til fleksløntilskuddet.

Det følger af lovens § 125, stk. 2, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter 1. pkt. for samme periode.

Bestemmelsen er en følge af §§ 127-131 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, således at der vil være sikret hjemmel til at kræve tilbagebetaling af fleksløntilskud i perioder, hvor personen ikke har opholdt sig her i landet i det omfang, den pågældende er blevet dømt for en overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

En domstolsafgørelse for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser vil således kunne danne grundlag for et krav om tilbagebetaling af allerede udbetalte offentlige ydelser, således at kommunen vil kunne lægge dette til grund for afgørelsen.

Det er som udgangspunkt vurderet at være ubetænkeligt, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om tilbagebetaling i sådanne sager uden at partshøre ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om dommen. Ydelserne vil alene kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom, og for den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Det fremgår af § 12 i, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark, at kommunen i forbindelse med afgørelsen vil skulle orientere personen om, at kommunen skal sende afgørelsen til Udbetaling Danmark med henblik på registrering og samkøring af oplysninger vedrørende afgørelser om udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser i 3 år. Kommunen skal i forbindelse med afgørelsen desuden orientere personen om, at afgørelsen kan få betydning for personens ret til pension, dagpenge, feriedagpenge, fleksydelse og andre offentlige ydelser i en 3-årig periode.

Kommunen skal træffe en sådan afgørelse, selv om den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud for hele eller dele af den periode, som dommen omhandler, eller for en længere periode. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis kommunen tidligere har truffet afgørelse om, at personen skal tilbagebetale fleksløntilskud for en periode, jf. stk. 1, fordi kommunen fik kendskab til, at personen i en periode havde opholdt sig i udlandet. I sådanne tilfælde skal det af afgørelsen om tilbagebetaling af fleksløntilskud som følge af dommen fremgå, at personen ikke vil blive afkrævet beløbet igen, hvis det allerede er tilbagebetalt.

I det omfang personen allerede har tilbagebetalt det beløb, som er blevet udbetalt med urette, vil kommunens afgørelse alene få betydning i forhold til registreringen i Udbetaling Danmarks register og efterfølgende ydelser. Retsvirkningen af den foreslåede bestemmelse vil således ikke blive, at personen kommer til at tilbagebetale ydelsen to gange. Når kommunen har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud som følge af dommen, skal kommunen sende kopi af afgørelsen til Udbetaling Danmark.

Det fremgår af § 125, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

I den situation, hvor der er udbetalt et højere fleksløntilskud, end den pågældende fleksjobansatte var berettiget til, hvis der var sket efterregulering

for udbetalt løn, resultatløn m.v. efter § 3, stk. 4, i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud.

Efter § 3, stk. 4, i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud kan der ske efterregulering af for meget udbetalt fleksløntilskud i ledighedsydelse. Hvis der kan foretages efterregulering i en af disse fleksløntilskud eller ledighedsydelse, skal kommunen ikke træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, men derimod om, at der sker en efterregulering af fleksløntilskuddet i den udbetalte ydelse. Det har ingen betydning for tilbagebetaling efter denne bestemmelse, om den pågældende var i god eller ond tro vedrørende modtagelsen af fleksløntilskuddet. Det afgørende er, at den fleksjobansatte har modtaget for meget i fleksløntilskud på grund af kommunens manglende mulighed for at foretage efterregulering af fleksløntilskuddet, fordi den pågældende ikke længere er omfattet af fleksjobordningen, og der ikke er mulighed for at foretage efterregulering i ledighedsydelsen.

Det følger af § 125, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3 bortfalder, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 1063 af 26. september 2024. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, vil 1. pkt. på ny finde anvendelse. Når der træffes afgørelse om tilbagebetaling, skal kommunen enten fastsætte en afdragsordning eller yde henstand med betalingen. En evt. afdragsordning skal fastsættes med udgangspunkt i den tabel og den beregningsmåde, der fremgår af Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 1110 af 25. oktober 2024 om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kommunens tilbagebetalingskrav bortfalder i begge de beskrevne tilbagebetalingsituationer, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Med bestemmelsen bliver det udtrykkeligt bestemt, at hvis et tilbagebetalingskrav overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, vil bortfaldsreglen i 1. pkt. ikke skulle finde anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. I stedet vil forældelsesloven skulle finde anvendelse fra modtagelsen, idet forældelse dog tidligst vil kunne indtræde 3 år efter tilbagebetalingskravets

modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

§ 125, stk. 4, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats finder på ny anvendelse, hvis tilbagebetalingskravet tilbagesendes til kommunen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, fremgår, at forældelse af fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden tidligst indtræder på 3-årsdagen fra fordringens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Efter forældelseslovens § 2, stk. 1, regnes forældelsesfristen som udgangspunkt fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve at få fordringen opfyldt, og misligholdelsen af en afdragsordning vedrørende tilbagebetalingskravet indebærer, at hele tilbagebetalingskravet anses for forfaldent til betaling, jf. § 10, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 783 af 18. juni 2025 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., hvorefter afdragsordningen anses for bortfaldet og hele gælden for forfalden, hvis skyldner trods påkrav ikke overholder sin afdragsordning.

Starttidspunktet for den forældelsesfrist, der løber efter forældelsesloven, når tilbagebetalingskravet kommer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, vil derfor være det anførte forfaldstidspunkt. Ingen af de tilbagebetalingskrav, der modtages til inddrivelse, vil før modtagelsen være omfattet af forældelsesloven, og den 3-årige bortfaldsfrist i lovens § 125, stk. 4, 1. pkt. vil derfor ikke være en sådan forældelsesfrist, der vil kunne få en allerede påbegyndt forældelsesfrist foreløbigt afbrudt. Derimod vil der for tilbagebetalingskravet inden dets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden kunne være opnået et særligt retsgrundlag, f.eks. en dom om eller skyldners skriftlige anerkendelse af tilbagebetalingskravets eksistens og størrelse, som efter forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, giver kravet en 10-årig forældelsesfrist.

For sådanne tilbagebetalingskrav vil forældelse tidligst kunne indtræde 3 år fra modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Foreligger et særligt retsgrundlag ikke, følger det, at forældelsesloven anvendes fra tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og forældelsesfristen vil herefter være den almindelige forældelsesfrist på 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. I disse tilfælde vil den foreslåede regel indebære, at forældelse vil kunne indtræde på 3-årsdagen fra modtagelsen, medmindre forældelsen forinden har været afbrudt efter forældelseslovens regler om afbrydelse.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til fordringshaver, f.eks. fordi fordringshaver ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller

størrelse afklaret inden rimelig tid, jf. § 2, stk. 2, 4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, fremgår det, at bortfaldsreglen atter vil skulle finde anvendelse. Kommunens tilbagebetalingskrav bortfalder i begge de beskrevne tilbagebetalingssituationer, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør.

2.20.1.3.4. Bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om fleksløntilskud
Beskæftigelsesministeren har i § 139, stk. 1, bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om fleksløntilskud m.v.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 139, stk. 1, er anvendt til i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud at fastsætte regler om, kommunerne skal anvende oplysninger fra indkomstregisteret om løn, løn under sygdom eller barsel, syge- og barselsdagpenge, ferie m.v. Hvis oplysninger om løn m.v. ikke fremgår af indkomstregisteret, skal kommunen indhente oplysningerne fra den fleksjobansatte. Det samme vil gælde oplysninger om indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse, feriegodtgørelse, periode for ferieafholdelse m.v.

Fleksløntilskuddet skal i lighed med ledighedsydelse ydes for indtil 5 dage om ugen.

Der er endvidere fastsat nærmere regler om definition af lønindtægt samt beregning af og fradrag i fleksløntilskud. Det er fastsat, at der ved lønindtægt forstås A- eller B-indkomst, hvorefter der skal betales arbejdsmarkedsbidrag og det samlede bidrag (den ansattes eget og arbejdsgivers bidrag) til en pensionsordning, som er led i et ansættelsesforhold.

Det er endvidere fastsat, at indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse bliver defineret som overskud fra virksomheden, inklusive løn eller andre beløb, der er udtaget til eget forbrug.

Det er fastsat i bekendtgørelsen, at fleksløntilskuddet skal beregnes på baggrund af den forventede lønindtægt i den første måned/de første måneder af ansættelsen. Fleksløntilskuddet skal efterfølgende reguleres på baggrund af den faktisk udbetalte lønindtægt. Den forventede lønindtægt skal lægges til grund for beregningen af fleksløntilskuddet, indtil der foreligger lønoplysninger i indkomstregisteret for en fuld måneds løn (eller for en fuld lønperiode). Hvis en person påbegynder i et fleksjob midt i en måned, skal der foretages en forholdsmæssig nedsættelse af fleksløntilskuddet i forhold til den periode (antal dage), som den ansatte har arbejdet.

Herefter skal beregningen af fleksløntilskuddet ske løbende forskudt på baggrund af lønoplysninger m.v. i den forudgående måned, da indkomstoplysninger som oftest ikke vil være tilgængelige i den aktuelle måned. Det betyder, at fleksløntilskuddet for f.eks. august måned bliver beregnet på baggrund af lønoplysninger fra juli måned.

Der er endvidere fastsat regler om, at der kan ske efterregulering i fleksløn-tilskuddet, hvis lønnen efterfølgende bliver ændret, f.eks. fordi den fleksjobansatte får et varigt tillæg med tilbagevirkende kraft, eller hvis arbejdsgiveren har indberettet et forkert lønbeløb i indkomstregisteret. Der skal også ske efterregulering af fleksløntilskuddet, hvis den fleksjobansatte ændrer arbejdstid, dvs. enten går op eller ned i arbejdstid fast fremover.

Efterreguleringen i fleksløntilskuddet skal foretages i de(n) følgende måned(er), og der kan ske efterregulering af fleksløntilskuddet i op til 12 måneder, efter udbetalingen er foretaget.

Der er også i bekendtgørelsen fastsat regler om, at hvis en fleksjobansat aflønnes helt eller delvis på en sådan måde, at der i nogle måneder enten ikke udbetales løn eller kun udbetales delvis løn, og hvor en efterfølgende løn-udbetaling dækker arbejde for flere måneder f.eks. i form af provision eller resultatløn, skal lønudbetalingen fordeles ligeligt over de måneder, som lønnen dækker. Fleksløntilskuddet skal ligeledes beregnes eller genberegnes for de måneder, som lønnen dækker.

Hvis en fleksjobansat, der løbende har fået udbetalt fleksløntilskud, får udbetalt resultatløn, der dækker flere måneders arbejde eller arbejde i et helt år, skal der i det omfang, det er muligt, foretages fradrag for denne lønindkomst i den eller de følgende måneders fleksløntilskud.

Kommunen skal derfor beregne, dels hvad der skulle have været foretaget fradrag for i fleksløntilskuddet for de måneder, som resultatlønnen dækker, dels forskellen mellem det beløb, der er foretaget fradrag for og det beløb, der skulle have været foretaget fradrag for i de pågældende måneder. Det beløb, der ikke er blevet foretaget fradrag for, skal herefter fradrages i den eller de følgende måneders fleksløntilskud.

Efterreguleringen skal foretages i de månedlige udbetalinger af fremtidige fleksløntilskud. Hvis efterreguleringen ikke kan foretages fuldt ud i den følgende måneds fleksløntilskud, skal der foretages fradrag i de følgende måneders fleksløntilskud.

Efterreguleringen kan ligeledes foretages i personens ledighedsydelse, hvis den fleksjobansatte ophører i fleksjobbet og modtager ledighedsydelse.

Der skal kun foretages fradrag for en lønindtægt, der stammer fra arbejde, som er udført i en periode, hvor den fleksjobansatte er ansat i et fleksjob.

Der er fastsat regler om, at der altid skal foretages en konkret vurdering af, om en given aktivitet skal anses som selvstændig bibeskæftigelse, eller om der er tale om formueforvaltning. I vurderingen skal bl.a. indgå oplysninger om, hvorvidt der er sket momsregistrering, skattemæssigt angivelse af overskud eller underskud af selvstændig virksomhed, og om der er forbundet arbejdsopgaver med aktiviteten.

Der henvises til § 2 i bekendtgørelse nr. 233 af 7. marts 2024 om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed, som fastlægger, hvornår der er tale om selvstændig virksomhed.

Indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse skal medføre fradrag i fleksløn-tilskuddet, hvorimod indtægter fra formueforvaltning ikke har betydning for fleksløn-tilskuddet.

Indtægter fra udlejning, f.eks. udlejning af en beboelsesejendom eller flere lejligheder, vil som udgangspunkt have erhvervsmæssig karakter, som skal medføre fradrag i fleksløn-tilskuddet. Udlejning af et værelse i egen bolig, vil derimod som udgangspunkt ikke blive betragtet som erhvervsmæssig.

Det er virksomhedens reelle overskud, der skal foretages fradrag for i fleksløn-tilskuddet, dvs. overskud før renter. Fradraget skal foretages i den løbende udbetaling af fleksløn-tilskud og skal basere sig på resultatet fra seneste årsregnskab, hvis dette foreligger, eller på den fleksjobansattes oplysninger om forventet indtægt fra virksomheden.

Der er endvidere fastsat regler om, at hvis der f.eks. udbetales bonus eller engangsvederlag, vil disse udbetalinger som udgangspunkt anses for en løn-udbetaling og medføre fradrag i fleksløn-tilskuddet. Andre udbetalinger, der ikke kan karakteriseres som løn, f.eks. et kontant beløb i julegave, skal ikke medføre fradrag i fleksløn-tilskuddet.

Kommunen skal derfor i det omfang, der opstår tvivl om, hvorvidt en udbetalt bonus skal betragtes som en lønindtægt, vurdere, hvorvidt den udbetalte bonus fra en arbejdsgiver skal anses for en lønindtægt, eller om udbetalingen ikke kan karakteriseres som løn, men f.eks. skal anses som en gave. I denne vurdering skal bl.a. indgå, om alle ansatte får samme beløb eller beløb beregnet med samme udgangspunkt. Det kan ligeledes indgå, om de pågældende får bonussen på baggrund af deres egen personlige arbejdsindsats, eller om bonussen udbetales til alle. I det tilfælde, hvor bonussen er afhængig af den personlige arbejdsindsats, skal den indgå i beregningen, da der er tale om en lønindtægt.

Der er fastsat regler om, at udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag efter ældreloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1651 af 30. december 2024, barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 17. marts 2025 og serviceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 155 af 11. februar 2025, vil indgå i beregningen af fleksløn-tilskud på samme måde som lønindtægt fra et fleksjob, anden lønindtægt og indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse.

Det betyder, at der kan ske udbetaling med fradrag i fleksløn-tilskud, når der samtidig sker udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag.

Det er endvidere fastsat regler om, at fradrag for ledighedsydelse under ferie til en ansat i fleksjob sker i måneden efter, at ledighedsydelsen er udbetalt i lighed med, hvad der gælder i forhold til løn m.v.

Beregning af fleksløntilskud ved udbetaling af ledighedsydelse under ferie vil således blive foretaget på samme måde som ved udbetaling af feriegodtgørelse udbetalt af arbejdsgiveren, feriegodtgørelse indbetalt til Feriekonto, en feriekasse m.v., sygedagpenge og ressourceforløbsydelse og barselsdagpenge.

2.20.1.4. Støtte i form af tilskud til selvstændige erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne fra den 1. januar 2013

2.20.1.4.1. Visitation og betingelser for at modtage støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende

Det fremgår af § 126, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen kan give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

- 1) har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,
- 2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,
- 3) ikke har udnyttet sin ret til tidlig pension, jf. § 26 g i lov om social pension, eller er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,
- 4) ikke modtager førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og
- 5) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Selvstændigt erhvervsdrivende kan få støtte i form af tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i deres selvstændige virksomhed/virksomheder, hvis deres arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den/de selvstændige virksomhed/virksomheder. Den selvstændigt erhvervsdrivende skal endvidere opfylde de øvrige betingelser for at få tilkendt tilskud efter lovens § 126, stk. 1. Virksomheden skal bl.a. drives som hovedbeskæftigelse her i landet både ved tilkendelse af tilskud og i hele tilskudsperioden.

Vurderingen af, om arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat, sker på samme måde som ved tilkendelse af fleksjob for lønmodtagere. Dog skal arbejdsevnen alene være nedsat i forhold til arbejdet i den/de selvstændige virksomhed/virksomheder og ikke i forhold til ethvert erhverv. Betingelsen for at blive visiteret til støtte i form af tilskud som selvstændigt erhvervsdrivende med en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne er dermed lempeligere end kravene til visitation til et fleksjob som lønmodtager. Hvis den

selvstændigt erhvervsdrivende driver flere virksomheder, skal vurderingen af arbejdsevnen ske i forhold til alle virksomhederne, således at arbejdsevnen skal vurderes i forhold til de arbejdsopgaver/arbejdsfunktioner, den selvstændigt erhvervsdrivende varetog inden den varige og væsentlige nedsettelse af arbejdsevnen.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal udnytte sin arbejdsevne i virksomheden/virksomhederne fuldt ud. Konstaterer kommunen, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som får tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed, arbejder i væsentligt omfang med andet arbejde, skal kommunen vurdere, om den selvstændigt erhvervsdrivende fortsat opfylder betingelserne for ret til tilbud om støtte i form af tilskud. Dette skal sikre, at selvstændigt erhvervsdrivende lægger de timer i virksomheden, som personen er i stand til.

Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende driver en eller flere virksomheder, skal den pågældende udnytte sin arbejdsevne fuldt ud i forhold til alle virksomhederne

Kommunen skal foretage en konkret vurdering af, om der er tale om andet arbejde i væsentligt omfang.

Det er en forudsætning for at kunne modtage tilskud, at virksomheden drives som hovedbeskæftigelse her i landet. Dette krav gælder for hele tilskudsperioden. Det er således ikke muligt at drive virksomheden i udlandet i hele eller dele af tilskudsperioden.

Kravet om, at den selvstændigt erhvervsdrivende skal være under folkepensionsalderen efter § 1 a i lov om social pension eller ikke har udnyttet sin ret til tidlig pension, jf. § 26 g i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1123 af 21. oktober 2024, har den konsekvens, at kommunen skal undersøge, hvorvidt personen modtager tidlig pension eller har nået folkepensionsalderen.

Baggrunden for bestemmelsen er, at man ikke skal kunne modtage to forskellige offentlige forsørgelsesydelse samtidig.

Det er ikke muligt at få tilkendt tilskud, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende modtager en af følgende ydelser:

- Førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1195 af 21. november 2024.
- Tidlig pension, jf. § 26 g i lov om social pension.
- Støtte til selvstændig virksomhed i medfør af § 73 j i lov om aktiv socialpolitik.

– Delpension efter lov om delpension, efterløn efter kapitel 11 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 208 af 26. februar 2024 eller fleksydelse efter lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 222 af 12. februar 2021.

Baggrunden for, at selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager en af disse ydelser, ikke samtidigt kan modtage tilskud, er, at de derved ville modtage dobbeltforsørgelse.

Forud for den første tilkendelse af tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i selvstændig virksomhed er det en betingelse, at den selvstændigt erhvervsdrivende har drevet virksomheden i mindst 30 timer om ugen i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder. Dette følger af § 1, stk. 1, nr. 5, i bekendtgørelse nr. 233 af 7. marts 2024 om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed.

Ved vurderingen af, om en person har drevet virksomheden i mindst 30 timer om ugen, kan der bl.a. lægges vægt på omsætning, åbningstid, kunde-kontakt og opgaver udført i virksomheden f.eks. via en ordrebog.

Åbningstid i virksomheden kan ikke stå alene, f.eks. hvis en frisør har haft åbent 35 timer om ugen inden for 12 måneder inden for de seneste 24 måneder, men frisøren alene har haft 3 kunder i perioden. I denne situation vil pågældende ikke kunne anses for at have arbejdet i virksomheden i mindst 30 timer.

Arbejdskravet skal kun være opfyldt ved første tilkendelse af tilskud. Det er dog en betingelse, at den selvstændigt erhvervsdrivende driver virksomheden som hovedbeskæftigelse i hele perioden med tilskud.

Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager tilskud, og som omdanner virksomheden til f.eks. et anpartsselskab, anses ikke for at have etableret en ny virksomhed, hvis virksomheden i øvrigt fortsætter i uændret form.

Kravet om, at den selvstændigt erhvervsdrivende forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i mindst 30 timer om ugen i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder, jf. stk. 1, nr. 5, kan fraviges i op til 2 år, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende har modtaget en af følgende ydelser:

- ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, jf. kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik,
- sygedagpenge, jf. lov om sygedagpenge,
- barselsdagpenge, jf. barselsloven og

– tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag, jf. ældreloven, serviceloven samt barnets lov. Dette følger af § 1, stk. 2, i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed.

Der vil også kunne ske en forlængelse af perioden, hvis den selvstændige erhvervsdrivendes virksomhed drives i selskabsform og den selvstændige erhvervsdrivende modtager løn fra virksomheden og virksomheden modtager refusion i de tilfælde, hvor der udbetales løn under sygdom. Dette kan f.eks. være, hvis pågældende er den eneste ansatte i en virksomhed, der drives som et ApS og den pågældende ejer denne virksomhed 100 pct.

Fravigelsen sker ved en udvidelse af perioden på de 24 måneder.

Det kan f.eks. være relevant i de tilfælde, hvor en selvstændigt erhvervsdrivende pga. pludseligt opstået sygdom ikke har kunnet arbejde fuldtid i virksomheden forud for tilkendelsen. Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende f.eks. har modtaget sygedagpenge i 6 måneder, udvides perioden på de 24 måneder med 6 måneder, således at kravet om, at personen har drevet den selvstændige virksomhed i mindst 30 timer om ugen i mindst 12 måneder, skal undersøges inden for en periode på 30 måneder.

Det gælder dog fortsat, at der skal have være tale om en reelt drevet virksomhed, der har udgjort den selvstændigt erhvervsdrivendes hovedbeskæftigelse.

Det fremgår af § 126, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen træffer afgørelse om at give tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende på baggrund af personens forudsætninger for at kunne arbejde, jf. § 44 og den sundhedsfaglige vurdering af sundhedskoordinator, jf. § 15 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Kommunen skal på baggrund af vurderingen umiddelbart kunne vurdere, om personen opfylder betingelserne for at modtage tilbud efter stk. 1.

Kommunen skal på baggrund af beskrivelsen af personens forudsætninger for at kunne arbejde vurdere nedsættelsen af arbejdsevnen. Arbejdsevnen skal vurderes i forhold til de arbejdsopgaver/arbejdsfunktioner, den selvstændigt erhvervsdrivende varetog i virksomheden forud for nedsættelsen af arbejdsevnen. Den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne skal ikke afprøves i anden virksomhed inden tilkendelse af tilskud.

Kommunen skal i samarbejde med den selvstændigt erhvervsdrivende udarbejde beskrivelsen af personens forudsætninger for at kunne arbejde.

Beskrivelsen af personens forudsætninger for at kunne arbejde skal indeholde en systematisk beskrivelse af den selvstændigt erhvervsdrivendes ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle

relevante forhold i den selvstændigt erhvervsdrivendes samlede situation indgår.

Kommunen skal endvidere indhente en sundhedsfaglig vurdering fra sundhedskoordinatoren, som skal indgå i vurderingen af, om personen opfylder betingelserne for at modtage tilskud efter stk. 1.

Det fremgår af lovens § 126, stk. 3, at kommunen skal følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år i tilbuddet, herunder vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Dette skal ske ved en personlig samtale med modtageren af tilskuddet.

Af lovens § 126, stk. 4, fremgår det, at kommunen skal udarbejde en status, når der er ydet tilskud efter stk. 1 i 4½ år, hvor det skal vurderes, om den pågældende opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter stk. 1. Personen forbliver i ordningen, indtil kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud efter stk. 1.

Ved vurderingen skal kommunen vurdere, om den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne er ændret, herunder om den selvstændigt erhvervsdrivende fortsat driver virksomheden som hovedbeskæftigelse.

Kommunen skal i den forbindelse holde en personlig samtale med den selvstændigt erhvervsdrivende.

Det er her en forudsætning for fortsat udbetaling af tilskud, at den selvstændigt erhvervsdrivende godtgør over for kommunen, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne.

Det er også en forudsætning for fortsat udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag. Hvis det er nødvendigt for at konstatere, om personen driver virksomheden aktivt, skal den pågældende endvidere give andre oplysninger f.eks. regnskaber, så kommunen kan vurdere, om der drives selvstændig virksomhed. Hvis kommunen vurderer, at betingelserne for tilskud ikke længere er opfyldt, skal kommunen træffe afgørelse om, at den selvstændigt erhvervsdrivende ikke længere er berettiget til tilskud, jf. § 4, stk. 3, i bekendtgørelse tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed. Det er også en forudsætning for fortsat udbetaling af tilskud, at der er driftsmæssige aktiviteter i virksomheden.

Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende gennem længere tid har levet af tilskuddet, og der ikke er egentlig drift i virksomheden, skal kommunen vurdere, om der er grundlag for ophør af tilskud.

Når en person har fået tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i sin selvstændige virksomhed i 4½ år, skal kommunen udarbejde en status på baggrund af ændringer i arbejdstid, skånehensyn samt tilbagemeldinger fra den selvstændigt erhvervsdrivende. Der skal herefter tages stilling til, om den selvstændigt erhvervsdrivende kan overgå til ordinær beskæftigelse eller fortsat er berettiget til tilskud efter § 4 i samme bekendtgørelse.

Er det åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller er arbejdsevnen yderligere nedsat, vil kommunen uden større sagsbehandling kunne bevilge nye fem år med tilskud, jf. § 4, stk. 1, i bekendtgørelse tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed

Kommunen vil kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status. Hvis kommunen vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afklaring for at kunne træffe afgørelse, kan kommunen anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion efter § 41 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.20.1.4.2. Beregning og udbetaling af tilskud

Det fremgår af § 126, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilskuddet efter stk. 1 fastsættes til 162.603 kr. (2025-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes en gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår.

Kommunen udbetaler én gang om måneden 1/12 af det årligt beregnede tilskud til den selvstændigt erhvervsdrivendes Nemkonto. Efter skattereglerne anses tilskuddet til selvstændigt erhvervsdrivende som personlig indkomst. Tilskuddet skal derfor holdes uden for virksomhedsregnskabet. Der skal ikke betales arbejdsmarkedsbidrag af tilskuddet.

Kommunen skal indeholde skat af tilskuddet, da det betragtes som personlig indkomst og dermed A-indkomst.

I det kalenderår, hvor selvstændigt erhvervsdrivende får tilkendt tilskuddet første gang, skal kommunen også udbetale 1/12 af det beregnede årlige tilskud pr. måned.

Det fremgår af § 139, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, herunder regler for fradrag i og udbetaling af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler for selvstændigt erhvervsdrivendes oplysningspligt.

UDKAST

Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed.

Tilskuddet skal overvejende anvendes til at kompensere for den ekstra udgift, den selvstændige har ved at udføre de opgaver, pågældende ikke selv vil kunne udføre eller til at kompensere for den indtægtsnedgang, som den nedsatte arbejdsevne er skyld i.

Tilskuddet udgør et grundbeløb på 162.603 kr. (2025-niveau) pr. år. Grundbeløbet nedsættes med 30 procent dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden/flere sammenhængende virksomheder, dels af anden arbejdsindkomst i beregningsperioden.

Tilskuddet beregnes én gang årligt og er gældende for et kalenderår ad gangen.

Kommunen skal foretage en ny beregning af tilskuddet med virkning for det pågældende tilskudsår, hvis der sker ændringer i den skattepligtige indkomst, som har ligget til grund for beregning af tilskud, i det omfang ændringen har betydning for tilskuddets størrelse.

Kommunen skal træffe afgørelse om, hvorvidt der skal ske tilbagebetaling eller efterbetaling af de foretagne udbetalinger af tilskuddet.

Hvis den skattepligtige indkomst, som har ligget til grund for beregningen af tilskuddet, ændres, og borgeren oplyser om dette, skal kommunen foretage en ny beregning af tilskuddet. Hvis tilskuddet derfor burde have været udbetalt med et højere beløb, skal kommunen træffe afgørelse om dette og efterbetale forskellen, mellem det, tilskuddet skulle have været, med de nye oplysninger, og det udbetalte tilskud.

Det samme vil gælde, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende har fået for meget udbetalt i tilskud på grund af ændringer i den skattepligtige indkomst, som har ligget til grund for beregningen af tilskuddet, og borgeren har oplyst kommunen om dette.

Ansætter skattemyndighederne skønsmæssigt virksomhedens/virksomhedernes skattepligtige indkomst, kan indkomsten ikke bruges som grundlag for en beregning.

Kommunen skal foretage beregningen af grundtilskuddet på baggrund af de to bedste regnskabsår ud af de seneste 3 regnskabsår. Det gælder også, selv om driften af virksomheden kun har givet overskud i et af regnskabsårene. I regnskabsår, hvor virksomheden har haft underskud, sættes overskuddet til 0 kr., inden gennemsnittet af de to regnskabsår beregnes.

Årsindtægten beregnes en gang årligt som gennemsnittet af indtægten i virksomheden i de to bedste hele regnskabsår, der er afsluttet før 1. november det pågældende år og inden for de seneste tre år

Ved et helt regnskabsår forstås et regnskabsår, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende hele året har drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse. Det er en betingelse for, at den selvstændigt erhvervsdrivende kan få tilskud, at virksomheden drives som hovedbeskæftigelse. Tilskuddets størrelse kan derfor ikke beregnes på baggrund af regnskabsår, hvor virksomheden en del af året eller hele året har været i bibeskæftigelse, eller hvor der er udbetalt anden støtte til virksomheden end tilskud.

Er der ingen regnskabsår inden for de seneste tre år, som kan danne grundlag for beregning af tilskud, sættes tilskuddet til 0 kr. for det pågældende tilskudsår.

Ved beregningsperioden forstås den periode/de perioder, som dækker de regnskabsår, der bruges til at beregne nedsættelsen af grundtilskuddet.

Kun hele regnskabsår kan indgå i beregningen af tilskuddet. En virksomheds første regnskabsperiode kan være på mere eller mindre end 12 måneder, dog højest 18 måneder. Senere regnskabsår kan ved omlægning af regnskabsperioden være på mere eller mindre end 12 måneder. Det sidste år i en virksomheds samlede regnskabsperiode skal altid være på mindst 12 hele måneder.

Indgår virksomhedens første regnskabsår i beregningen, og er dette på mere eller mindre end 12 måneder (dog minimum 26 uger/6 måneder), omregnes beregningsgrundlaget og arbejdsindkomsten i forhold til hele år. Tilsvarende gælder ved omlægning af regnskabsperioden.

I det år tilskuddet tilkendes første gang, beregnes tilskuddet som gennemsnittet af indtægten i de to bedste regnskabsår, der er afsluttet inden tilkendelse af tilskuddet og inden for de seneste tre år. Det kan indebære, at beregningsgrundlaget for de to første tilskudsår bliver det samme, hvis der ikke foreligger to regnskabsår, der opfylder betingelserne.

Perioder, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende har modtaget ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, sygedagpenge, barseldagpenge, delpension, orlovsydelse eller dagpenge under midlertidigt ophør med hovedbeskæftigelse, sidestilles med hovedbeskæftigelse i relation til afgørelsen af, om der foreligger tre sammenhængende, hele regnskabsår. Ydelserne skal derfor også medregnes i opgørelsen af årsindtægten.

Årsindtægten i virksomheden beregnes efter de samme principper, som danner grundlag for beregning af dagpengesatsen til selvstændigt erhvervsdrivende, som tidligere fremgik af bekendtgørelse om beregning af dagpengesatsen.

Foreligger der ikke to hele regnskabsår inden for de seneste tre år, beregnes tilskuddet ud fra ét helt regnskabsår. Er der ingen hele regnskabsår, der kan bruges til beregning af tilskuddet, fastsættes tilskuddet til 0 kr. Regnskabsår kan godt anvendes til beregning, selvom årsindtægten er negativ.

Arbejdsindtægten beregnes som gennemsnittet af den årlige arbejdsindtægt i den periode, der ligger til grund for beregning af årsindtægten i virksomheden.

Virksomhedens årsindtægt afgør hvilken regnskabsperiode, der lægges til grund for nedsættelsen af tilskuddet.

Opgørelsen af arbejdsindkomst sker ud fra oplysningerne i indkomstregisteret og den selvstændigt erhvervsdrivendes supplerende oplysninger om indtægter.

Arbejdsindkomsten består som udgangspunkt af oplysninger om løn, som kan hentes i indkomstregisteret. Indkomstregisteret indeholder ikke oplysninger om alle forhold om arbejdsindkomst. F.eks. indberettes ikke perioder om anden selvstændig virksomhed, ferie med feriegodtgørelse, beskæftigelse i udlandet og overenskomstmæssige fridage i et beskæftigelsesforhold.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal hvert år inden den 1. november sende en ny opgørelse til kommunen, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende på tro og love giver oplysninger til kommunen om arbejdsindkomst, som ikke skal indberettes til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Årsindtægten opgøres på grundlag af virksomhedens eller flere sammenhængende virksomheders skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Beløbet skal svare til det, der fremgår af selvangivelsen og seneste årsopgørelse.

Hvis oplysningerne på selvangivelsen og den seneste årsopgørelse ikke stemmer overens, vil det være beløbet, som fremgår af den seneste årsopgørelse, som skal lægges til grund for beregningen.

Overskuddet/underskuddet tillægges beløb, der i øvrigt anses for indtjent af virksomheden/virksomhederne, og fratrækkes beløb, der er virksomhedens/virksomhedernes primære drift uvedkommende. Sygedagpenge, barseldagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb skal indgå i beregningsgrundlaget.

Renteindtægter og -udgifter og andre finansielle poster, der vedrører finansiering af selve driften og forrentning af virksomhedens egenkapital, indgår således ikke i beregningsgrundlaget.

Arbejdsindkomst skal kun nedsætte tilskuddet én gang. Er arbejdsindkomsten medregnet i virksomhedens årsindkomst, skal den ikke også nedsætte tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

Der er i §§ 9-12 i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i

en ægtefælles virksomhed fastsat nærmere regler om, hvordan tilskuddet beregnes i forskellige virksomhedsformer.

I personligt drevne virksomheder er udgangspunktet ved opgørelsen af beregningsgrundlaget er virksomhedens overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Beløbet skal svare til det, der fremgår af selvangivelsen og seneste årsopgørelse. Opgørelsen sker uden hensyn til eventuel anvendelse af virksomhedsskattelovens regler (virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen og konjunkturudligningsordningen).

For interessentskaber bruges samme fremgangsmåde som ved beregningen til personligt ejede virksomheder.

Beregningsgrundlaget tillægges også lønindkomst eller andre arbejdsbetingede, skattepligtige ydelser fra interessentskabet.

Herefter anses beregningsgrundlaget som udtryk for den selvstændigt erhvervsdrivendes og den eventuelle ægtefælles hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed.

For en selvstændigt erhvervsdrivende, som er aktie- eller anpartsindehaver, sker beregningen på grundlag af den selvstændigt erhvervsdrivendes og den eventuelle ægtefælles samlede andel af selskabets regulerede overskud/underskud. Der tillægges skattepligtige, arbejdsbetingede ydelser fra selskabet.

Opgørelsen af selskabets regulerede overskud/underskud sker med udgangspunkt i selskabets skattepligtige indkomst.

Den selvstændigt erhvervsdrivendes og den eventuelle ægtefælles samlede andel af det således regulerede overskud/underskud svarer til den del af selskabets kapital, ægtefællerne ejer i alt i det valgte regnskabsår.

Herefter anses beregningsgrundlaget som udtryk for den selvstændigt erhvervsdrivendes og den eventuelle ægtefælles hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed i selskabsform.

Ved beregning af arbejdsfortjenesten for selvstændigt erhvervsdrivende, som driver virksomhed i form af kommanditselskab, er opgørelsen afhængig af, om komplementaren, eller eventuelt kommanditisten, er et selskab (aktie- eller anpartsselskab) eller en eller flere personer.

Drives virksomheden i anden virksomhedsform, f.eks. forening eller fond, og personen undtagelsesvis ikke kan anses for at være lønmodtager, må det afgøres konkret, om opgørelsen skal foretages efter I eller II.

Indtægter og udgifter, der vedrører en virksomheds finansieringsaktivitet, kan ikke indgå i beregningsgrundlaget, medmindre det godtgøres, at aktiviteten er en væsentlig og sædvanlig del af virksomhedens drift.

Hvis virksomhedens/virksomhedernes skattepligtige indkomst er takseret eller på anden måde skønsmæssigt ansat af skattemyndighederne, kan indkomsten ikke danne grundlag for en beregning.

Ved beregning af tilskuddets størrelse sættes årsindtægten til 0 kr. i år, hvor årsindtægten er negativ.

År med underskud indgår således i vurderingen af, hvilke to regnskabsår ud af de seneste tre år, som skal indgå i beregningen af tilskuddet på samme måde som år med overskud i virksomheden.

Arbejdsindkomst, som indgår i årsindtægten i virksomheden, nedsætter ikke tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

Oplysninger afgives af den selvstændige på et skema, der er udarbejdet af kommunen. Den selvstændige skal hvert år inden den 1. november sende ny opgørelse til kommunen.

Skemaet skal attesteres af en statsautoriseret eller registreret revisor.

Har virksomheden været drevet som enkeltmandsvirksomhed, kan tilskudsmodtageren vælge at få beregnet årsindkomsten på grundlag af to bedste hele regnskabsår inden for de seneste tre år. Årsindtægten beregnes ud fra virksomhedens skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Hvis virksomhedens overskud/underskud er takseret eller på anden måde skønsmæssigt ansat af skattemyndighederne, kan det ikke bruges som grundlag for en beregning. Sygedagpenge, barselsdagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, der er modtaget i beregningsåret, skal tillægges.

Det er en betingelse, at beløbet ikke er takseret eller på anden måde helt eller delvis skønsmæssigt ansat af skattemyndighederne.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal desuden fremlægge dokumentation fra kommunen for sygedagpenge, barselsdagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, der er modtaget i det valgte beregningsår.

Ved opgørelse skal selvstændigt erhvervsdrivende erklære at være indforstået med, at virksomhedens skattemæssige overskud/underskud ifølge årsopgørelserne lægges til grund ved beregningen, og at beløbene alene vedrører den selvstændiges hovedbeskæftigelse som selvstændigt erhvervsdrivende

Det er også en betingelse, at beløbet kun vedrører den selvstændigt erhvervsdrivendes indkomst fra hovedbeskæftigelsen. Årsopgørelsen kan derfor ikke bruges, hvis beløbet også indeholder overskud eller underskud fra anden virksomhed, der ikke er den selvstændigt erhvervsdrivendes hovedbeskæftigelse. Det gælder f.eks. bibeskæftigelse, udlejning, forpagtning eller anparter.

Har ægtefællen deltaget i virksomheden, kan årsopgørelserne ikke bruges, men beregningen skal ske efter bekendtgørelsens § 11.

Opgørelse efter stk. 1 foretages af selvstændigt erhvervsdrivende på et skema, der er udarbejdet af kommunen. Den selvstændige skal hvert år inden den 1. november sende ny opgørelse til kommunen.

Beregningsgrundlaget for hver af ægtefællerne udgør altid 50 pct. af den samlede opgjorte årsindtægt. Det gælder, selv om den ene ægtefælle har lønarbejde. Det gælder også, hvis ægtefællerne ikke bruger samme regnskabsår.

Den selvstændigt erhvervsdrivendes beregningsgrundlag udgør i disse tilfælde en forholdsmæssig del af den samlede, opgjorte årsindtægt svarende til det tidsrum, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse og faktisk har arbejdet i virksomheden.

I den selvstændigt erhvervsdrivendes beregningsgrundlag skal der ske fradrag for indkomst, der må anses for indtjent af ægtefællen, hvis ægtefællen ikke har sin hovedbeskæftigelse i virksomheden.

Når der er overført beløb til beskatning som medarbejdende ægtefælle, fradrages dette beløb.

I andre tilfælde skal værdien af ægtefællens arbejdsindsats opgøres skønsmæssigt og fradrages i beregningsgrundlaget. Værdien af arbejdsindsatsen ansættes til lønudgiften ved ansættelse af fremmed arbejdskraft til ægtefællens arbejdsfunktion i virksomheden.

Hvis ægtefællen har været aflønnet i virksomheden, sker der ikke fradrag.

Det er den selvstændigt erhvervsdrivende selv, som over for kommunen skal godtgøre, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdssevne.

Den selvstændigt erhvervsdrivende har pligt til at underrette kommunen om forhold, der har betydning for retten til tilskuddet, herunder om enhver senere ændring af den skattepligtige indkomst, der har dannet grundlag for tilskudsberegningen.

Det kan f.eks. være, hvis indtægterne i virksomheden ændres markant.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal give kommunen de oplysninger, der er nødvendige, for at kommunen kan vurdere, om personen driver virksomheden aktivt.

Det er endvidere en forudsætning for udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag.

Den selvstændigt erhvervsdrivende er forpligtet til at oplyse kommunen om arbejdsindkomst, som ikke fremgår af indkomstregisteret og som ikke er led i driften af den selvstændige virksomhed.

Det kan f.eks. være, hvis arbejdet er udført i udlandet.

En selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager tilskud efter § 4, i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed har pligt til at underrette kommunen om forhold, der har betydning for retten til tilskuddet, herunder om enhver ændring af den skattepligtige indkomst, der har dannet grundlag for tilskudsberegningen.

Kommunen kan bestemme, at tilskud enten ikke kan udbetales, eller at tilskud skal tilbagebetales, hvis

- 1) kommunens beregning efter § 8, stk. 3, medfører, at den selvstændigt erhvervsdrivende har fået for meget udbetalt i tilskud uanset at betingelserne i nr. 2-3 ikke er opfyldt,
- 2) den selvstændigt erhvervsdrivende har afgivet urigtig erklæring om forhold, der har betydning for at opnå ret til at få tilskud som selvstændig eller for at bevare retten hertil,
- 3) den selvstændigt erhvervsdrivende forsætligt har fortiet forhold, der har samme betydning som nævnt under nr. 1, eller
- 4) den selvstændigt erhvervsdrivende indså eller burde have indset, at modtagelsen af tilskuddet var uberettiget.

Kommunen skal træffe afgørelse om, at tilskuddet skal tilbagebetales for en periode, hvor personen har opholdt sig i udlandet, hvis personen er omfattet af § 128 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det gælder også, selv om kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af tilskuddet efter stk. 2 for hele eller dele af perioden omfattet af § 128 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.20.1.5. Nedsættelse af fleksløn tilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.

Det fremgår af § 127, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at retten til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til tilskud efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Kommunen skal straks efter politiets underretning om pasinddragelse træffe afgørelse om ophør af fleksløntilskuddet efter § 127, jf. § 129, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kommunens afgørelse om ophør af fleksløntilskud træffes uden forudgående partshøring og er en direkte følge af politiets afgørelse om pasinddragelse. Borgerens anke af politiets pasinddragelse har ikke opsættende virkning.

Det følger af lovens § 127, stk. 2, at omgøres en afgørelse om inddragelse af pas, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Det følger af lovens § 127, stk. 3, at er et tilskud ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Det følger af lovens § 128, stk. 1, at en person har ikke ret til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Baggrunden for bestemmelsen er, at der ikke kan udbetales hjælp til en person, der opholder sig i udlandet.

Kommunen skal træffe afgørelse om, at fleksløntilskuddet skal tilbagebetales for en periode, hvor personen har opholdt sig i udlandet, hvis personen er omfattet af § 128, jf. § 125. Det gælder også, selv om kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskuddet efter § 125, for hele eller dele af perioden omfattet af § 128 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det samme gør sig gældende for tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne efter § 15, stk. 3, i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed.

Kommunens afgørelse om tilbagebetaling træffes uden forudgående partshøring og er en direkte følge af dommen.

Kommunens afgørelse om tilbagebetaling skal sendes i kopi til Udbetaling Danmark, jf. § 12 i, stk. 3, i lov om Udbetaling Danmark.

Kommunen skal i forbindelse med afgørelsen orientere personen om, at kommunen skal sende afgørelsen til Udbetaling Danmark med henblik på

registrering og samkøring eller samstilling af oplysninger vedrørende afgørelser om udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser i 3 år. Kommunen skal i forbindelse med afgørelsen desuden orientere personen om, at afgørelsen kan få betydning for personens ret til pension, dagpenge, feriedagpenge, efterløn og en række yderligere offentlige forsørgelsesydelser i en 3-årig periode.

Det fremgår af § 129, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 i denne lov. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Det fremgår af § 129, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 i denne lov.

Det fremgår af § 130 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at handlekommunen kan forlange, at en tidligere handlekommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 127 og 128 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 123, 124 eller 126. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Handlekommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Baggrunden for bestemmelsen er, at kommunerne har behov for oplysninger om tidligere sanktioner efter §§ 127 og 128 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, for at kunne træffe en korrekt afgørelse om udbetaling af fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Det fremgår af lovens § 131, stk. 1, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i en periode på 3 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et

udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende ydelser:

- 1) Dagpenge efter barselsloven.
- 2) Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.
- 3) Pension efter lov om social pension.
- 4) Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 5) Dagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 6) Fleksydelse efter lov om fleksydelse.
- 7) Integrationsydelse, jf. den tidligere gældende § 22 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, jf. de tidligere gældende §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, revalideringsydelse og ressourceforløbsydelse i ressourceforløb og jobafklaringsforløb efter det tidligere gældende kapitel 6 a-6 c, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025, kontanthjælp efter §§ 16-20, eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- 8) Fleksløntilskud efter §§ 123 eller 124 eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 126 i denne lov.
- 9) Statens uddannelsesstøtte (su) efter SU-loven.
- 10) Statens voksenuddannelsesstøtte (svu) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Det følger af § 131 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det beregnede fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende højst kan udbetales på et niveau pr. måned, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, når personen er omfattet af § 131. Personen er omfattet af lovens § 131, hvis personen i forbindelse med det strafbare forhold begået i udlandet har modtaget en af de ydelser nævnt i bestemmelsen.

Det følger af lovens § 131, stk. 2, at perioden nævnt i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. Idømmes personen bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

Det følger af lovens § 131, stk. 3, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Kommunen skal således træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem den det beregnede fleksløntilskud og niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i den 3-årige periode. Det samme gælder for tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, hvor tilskuddet

Det følger af § 132, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i en periode på 3 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.

Det er ikke et krav for nedsættelse af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domfældelse for at blive omfattet af bestemmelsen. Karantæneperioden vil således få betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., uanset om de pågældende på noget tidspunkt har været i ydelsessystemet.

En person, der får nedsat det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 i denne lov til et niveau svarende til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 vil fortsat modtage det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 123, 124 eller 126. Det vil alene være tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter eller overskud fra selvstændig virksomhed m.v. vil ikke kunne overstige niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Med henblik på at sikre, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i 3-årsperioden, vil det være nødvendigt, at kommunerne bliver gjort bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene vil kunne modtage i lov om aktiv socialpolitik på grund af sanktion i 3-årsperioden.

Udbetaling Danmark vil derfor skulle samkøre eller sammenstille oplysninger herom og videregive disse til kommunen. Dette følger af § 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark.

Det følger af § 132, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at perioden nævnt i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Det medfører, at hvis personen får ansættelse i et fleksjob med fleksløntilskud dagen efter, at fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, vil personen alene være berettiget til fleksløntilskud på et niveau, som svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik i en periode på 3 år.

Hvis personen anmoder om hjælp 1½ år efter udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, vil personen i 1½ år kunne modtage ydelse på niveau med kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik. Personen vil således først kunne modtage det fulde tilskud, når der er gået 3 år fra udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter. Det samme vil gælde for personer, der modtager tilskud som selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Det følger af § 132, stk. 3, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i denne lov, der overstiger kontanthjælps efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Det er således fastsat, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem fleksløntilskud efter §§ 123 eller 124, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, stk. 5, og niveauet for kontanthjælps efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen har modtaget fleksløntilskud efter §§ 123 eller 124, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, stk. 5, i 3-årsperioden.

Hvis kommunen udbetaler fuldt fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, og hvis personen er omfattet af § 132, stk. 1-3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløntilskud/tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og det tilskud, som personen skulle have haft.

På denne måde sikres det, at personer omfattet af stk. 1 og 2, ikke kan få et større beregnet tilskud udbetalt, uanset at kommunen ikke på tidspunktet for anmodning om tilskud har haft kendskab til, at pågældende alene vil være

berettiget til et beregnet tilskud efter lovens §§ 123, 124 og 126 på niveau med kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis personen fik udbetalt 15.967 kr. i fleksløntilskud (beregnet fleksløntilskud), og personen burde have haft udbetalt 12.437 kr., vil kommunen skulle kræve 3.530 kr. tilbagebetalt.

Hvis personen fik udbetalt 120.000 kr. svarende til 10.000 kr. pr. måned i tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende (beregnet tilskud), og personen burde have haft udbetalt 104.436 kr. svarende til 8.703 kr. pr. måned, vil kommunen skulle kræve 15.564 kr. svarende til 1.297 kr. pr. måned tilbagebetalt.

Det følger af § 132 a, stk. 1, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i denne lov i en periode på 12 uger højst kan udbetales på et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis modtageren er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

Det er ikke et krav for nedsættelse af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i 12 uger, at personen aktuelt er i ydelsessystemet, eller har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for anholdelsesbeslutningen for at blive omfattet af § 132 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det betyder, at en person, der ikke modtager tilskud på tidspunktet for rettens afgørelse, men i løbet af 12 uger bliver berettiget til tilskud, vil få tilskuddet nedsat. I praksis forudsætter nedsættelsen anklagemyndighedens formodning om, at personen modtager tilskud, hvilket betyder, at det hovedsageligt vil være personer, der allerede modtager tilskud, der vil få tilskuddet nedsat.

En person, der får nedsat det beregnede tilskud efter lovens §§ 123, 124 eller 126 til ydelsesniveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik vil fortsat modtage det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 123, 124 eller 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det vil alene være tilskuddets størrelse, der vil blive sat ned.

Det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter eller overskud fra selvstændig virksomhed m.v. vil ikke kunne overstige niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af § 132 a, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor retten har truffet beslutning om anholdelse, jf. retsplejelovens § 757.

Perioden på 12 uger regnes fra tidspunktet for rettens anholdelsesbeslutning. Hvis vedkommende aktuelt er berettiget til at modtage tilskud, vil nedsættelsen gælde fra samme dag, som retten har truffet anholdelsesbeslutningen. Hvis vedkommende bliver berettiget til tilskud i løbet af 12 uger fra anholdelsesbeslutningen, vil nedsættelsen gælde frem til, at der er gået 12 uger fra anholdelsesbeslutningen. Hvis vedkommende f.eks. får ansættelse i et fleksjob med tilskud 9 uger efter rettens anholdelsesbeslutning, vil personen modtage tilskud på niveau med kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik i 3 uger.

Det følger af § 132, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

For at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i perioden på 12 uger, skal anklagemyndigheden underrette kommunen om, at der er truffet anholdelsesbeslutning, hvis anklagemyndigheden har en formodning om, at personen modtager tilskud. Hvis Anklagemyndigheden har en formodning om, at personen modtager en offentlig ydelse omfattet af lov nr. 1171 af 8. juni 2021, men er i tvivl om hvilken specifik ydelse, personen modtager, underretter anklagemyndigheden både kommunen og Udbetaling Danmark.

Underretningen fra Anklagemyndigheden kan bestå af en oplysning, f.eks. via e-mail, om rettens anholdelsesbeslutning. Det er ikke et krav, at anklagemyndigheden medsender f.eks. retsbog eller kendelse. Anklagemyndighedens underretning er en videregivelse af almindelige ikke-følsomme personoplysninger og personoplysninger om strafbare forhold, jf. § 9 i lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven). Nedsættelsen af tilskuddet skal ske hurtigst muligt efter, at underretningen modtages. Underretningen lægges til grund ved stillingtagen til nedsættelsen.

Hvis retten efter 12-ugersperioden træffer ny anholdelsesbeslutning i straffesagen, fordi tiltalte har gentaget sin udeblivelse fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden lovligt forfald, vil en ny nedsættelse i 12 uger finde sted.

Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der overstiger niveauet for kontanthjælp i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i perioden på 12 uger. Kommunen skal således træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem det fulde tilskud og niveauet for kontanthjælp i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i perioden på 12 uger. Kommunen skal træffe denne afgørelse uanset om personen har været i ond eller god tro om modtagelsen af tilskuddet.

I forbindelse med nedsættelse efter § 132 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har kære af anholdelsesbeslutningen ikke opsættende virkning. Det betyder, at tilskuddet skal nedsættes, uanset om anholdelsesbeslutningen er påkæret.

Det følger af lovens § 132 a, stk. 4, at ophæves en anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Hvis anholdelsesbeslutningen ophæves og betingelserne for udbetaling af tilskud i øvrigt er opfyldt, skal kommunen efterbetale den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt i perioden på 12 uger, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden. Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anholdelsesbeslutningen ophæves, jf. § 132 a, stk. 5, 2. pkt. i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Det følger af § 132 a, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at anklagemyndigheden underretter kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og hvor retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757, modtager tilskud efter denne lovs §§ 123, 124 og 126. Anklagemyndigheden endvidere skal underrette kommunen, hvis rettens anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, for de i 1. pkt. nævnte personer efterfølgende ophæves.

Underretningen fra Anklagemyndigheden vil kunne bestå af en oplysning, f.eks. via e-mail, om rettens anholdelsesbeslutning. Det vil ikke være et krav, at anklagemyndigheden medsender f.eks. retsbog eller kendelse. Anklagemyndighedens underretning er en videregivelse af almindelige ikke-følsomme personoplysninger og personoplysninger om strafbare forhold, jf. § 9 i lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven). Nedsættelsen af tilskuddet vil skulle ske hurtigst muligt efter, at underretningen modtages. Underretningen lægges til grund ved stillingtagen til nedsættelsen.

Hvis retten efter 12-ugersperioden træffer ny anholdelsesbeslutning i straffesagen, fordi tiltalte har gentaget sin udeblivelse fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden lovligt forfald, vil en ny nedsættelse i 12 uger finde sted.

I forbindelse med nedsættelse efter § 132 a vil en kære af anholdelsesbeslutningen ikke have opsættende virkning. Det betyder, at tilskuddet skal nedsættes, uanset om anholdelsesbeslutningen er påkæret.

Hvis anholdelsesbeslutningen ophæves og betingelserne for udbetaling af tilskud i øvrigt er opfyldt, skal kommunen efterbetale den del af tilskuddet,

der ikke er udbetalt i perioden på 12 uger, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

2.20.1.6. Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013
Reglerne i §§ 133-135 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vedrører fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 og omhandler arbejdsgiverens udbetaling af løn og tilskuddet til arbejdsgiveren samt fastsættelse af lønnen i fleksjobbet.

Personer, der var ansat i et fleksjob inden den 1. januar 2013, er omfattet af disse regler, indtil de begynder i et nyt fleksjob. Der henvises til § 21 i lov nr. 1380 af 23. december 2012 om reform af førtidspension og fleksjob.

Det fremgår af § 133, at en person, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, som udgangspunkt er ansat på fuld tid, uanset hvor mange timer, den ansatte arbejder i jobbet. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for fuld tid, og kommunen udbetaler et tilskud på enten halvdelen eller to tredjedele af lønnen til arbejdsgiveren afhængig af graden af den nedsatte arbejdssevne.

Vurderingen af arbejdssevnen – og dermed løntilskuddets størrelse – er konkret og kan foretages på grundlag af lægelige oplysninger, oplysninger fra arbejdsprøvnings m.v., og arbejdssevnen nedsættelse sker i forhold til det aktuelle job. Grundlaget kan ændre sig over tid, hvorfor tilskuddets størrelse kan genvurderes, f.eks. i forbindelse med opfølgning.

Personer, der er ansat i fleksjob, har ret til sygedagpenge fra kommunen fra 1. fraværsdag, jf. sygedagpengelovens § 32, stk. 1, nr. 5, da de er undtaget fra lovens almindelige beskæftigelseskrav.

Ansatte i fleksjob efter § 133 skal opfylde beskæftigelseskravet som lønmodtagere i barselslovens § 27, stk. 1, nr. 1, for at have ret til barseldagpenge. Efter denne bestemmelse skal man dagen før fraværet eller på første fraværsdag være i beskæftigelse og mindst have 160 timers beskæftigelse inden for de seneste 4 afsluttede kalendermåneder forud for fraværperioden.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn til en ansat i fleksjob under sygdom eller barsel, har ret til at få udbetalt de syge- eller barseldagpenge, som lønmod-

tageren ellers ville have ret til fra kommunen eller Udbetaling Danmark vedrørende samme arbejdsforhold, dog højst med et beløb svarende til den udbetalte løn under fraværet.

Det fremgår af § 134, at løn og øvrige arbejdsvilkår som udgangspunkt fastsættes efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder de sociale kapitler. I en ikke-overenskomstdækket ansættelse gælder overenskomsten på sammenlignelige områder. Fastsættelsen af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

En person, hvis seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var en ansættelse på deltid, kan ikke få tilbud om fleksjob på fuld tid.

Bestemmelsen omfatter personer, hvis deltidsbeskæftigelse har været på gennemsnitlig 30 timer eller derunder i en sammenlagt forudgående periode på 12 måneder med beskæftigelse. Personen kan højst få fleksjob med løntilskud for det antal timer, som pågældende var ansat i den seneste ordinære beskæftigelse.

Hvis personen oprindeligt gik på deltid på grund af de forhold, som også var årsagen til, at personen fik tilkendt fleksjob, har personen dog stadig ret til tilbud om et fleksjob med aflønning på fuld tid efter § 134. I visse andre særlige situationer vil personen også kunne få ret til fleksjob på fuld tid.

Efter § 135 bliver tilskuddet til fleksjobbet opretholdt, selvom den fleksjobansatte flytter til en anden kommune.

2.20.1.7. Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013

§ 136 omhandler støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013.

Efter § 136 kan selvstændigt erhvervsdrivende få tilbud af kommunen om støtte i form af tilskud, hvis den selvstændige har en varig og væsentlig begrænsning i arbejdsevnen. For at få støtte i form af tilskud efter den gældende § 136 skal den selvstændigt erhvervsdrivende have opfyldt samme betingelser som lønmodtagere, der er visiteret til fleksjob, herunder være under folkepensionsalderen. Derudover skal den selvstændigt erhvervsdrivende have drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse, og personen skal inden for de seneste 24 måneder have drevet virksomheden i væsentligt omfang i mindst 12 måneder.

Tilskuddet er afhængigt af graden af personens nedsatte arbejdsevne. Tilskuddet kan maksimalt være halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige løn på området for nyansatte uden faglige kvalifikationer.

Selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager støtte til fastholdelse af beskæftigelse i egen virksomhed efter § 136, skal opfylde beskæftigelseskravet for selvstændige i henholdsvis sygedagpengelovens § 42, stk. 1, og barselslovens § 28, stk. 1, for at få ret til syge- og barselsdagpenge.

Beregningen af syge- og barselsdagpenge til en selvstændig, der modtager støtte i form af tilskud til fastholdelse af beskæftigelse i egen virksomhed, sker på grundlag af den arbejdsfortjeneste, som vedkommende har i virksomheden. Tilskuddet, som den selvstændige erhvervsdrivende modtager, medregnes ikke i arbejdsfortjenesten ved virksomheden.

Den selvstændige får udbetalt tilskuddet samt de beregnede syge- eller barselsdagpenge ved fravær på grund af sygdom eller barsel.

Det følger af § 140, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, der er tilkendt før den 1. januar 2013.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler om, hvordan reglerne for tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, tilkendt før den 1. januar 2013, skal administreres.

2.20.1.8. Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension og den obligatoriske pensionsordning

Det følger af § 137, stk. 1, at for en person, der modtager fleksløntilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 123, indbetales et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 5 pct. af tilskuddet, jf. § 123. Bidraget efter 1. pkt. kan højst være 500 kr. pr. måned.

Det fremgår af § 137, stk. 2, at det er personen, som afholder udgiften til bidrag efter stk. 1.

Det fremgår af § 137, stk. 3, at kommunen tilbageholder bidraget ved udbetaling af tilskuddet.

Det betyder, at den fleksjobansattes bidrag til ATP højst vil kunne være på 500 kr. om måneden. Maksimumbeløbet satsreguleres ikke.

Kommunen tilbageholder bidraget ved udbetalingen af fleksløntilskuddet og indbetaler det til personens ATP-konto sammen med kommunens andel af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet.

Det følger af § 138, stk. 1 og 2, at ud over bidraget i § 137 indbetales et bidrag, der udgør to tredjedele af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Bidraget efter stk. 1 indbetales for antallet af timer med tilskud efter § 123. Antallet af timer beregnes på grundlag af forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, som er indberettet fra ansættelsen i fleksjobbet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det betyder, at kommunen indbetaler et bidrag på personens ATP-konto, som fastsættes på grundlag af antallet af timer med fleksløntilskud. På samme måde som efter de gældende regler opgøres antallet af timer med fleksløntilskud som forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, der er indberettet fra fleksjobansættelsen til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 1305 af 20. november 2023. Kommunens ATP-bidrag udgør 2/3 af A-bidragssatsen efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1142 af 1. november 2024.

Det følger af § 138, stk. 3, at er antallet af løntimer efter stk. 2 mindre end 9 timer om ugen for uge- eller 14-dageslønnede eller 39 timer om måneden for månedslønnede, indbetales et ATP-bidrag, der svarer til det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det betyder, at hvis antallet af løntimer i fleksjobansættelsen er så lavt, at der ikke indbetales ATP-bidrag af lønnen (mindre end 9 timer om ugen eller 39 timer om måneden), skal kommunen indbetale et fuldt A-bidrag til ATP, svarende til 297 kr. om måneden (2025-niveau).

Det følger af § 138, stk. 4, at ved udbetaling af fleksløntilskud sammen med sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse, jf. § 137, beregnes ATP-bidraget af fleksløntilskuddet på grundlag af det timetal, som efter stk. 2 eller 3 forud for sygeperioden har været anvendt til beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet i sidste hele indberetningsperiode til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det betyder, at hvis antallet af løntimer i fleksjobbet i den sidste hele indberetningsperiode inden sygemeldingen har været på 10 timer om ugen, er der således er beregnet ATP-bidrag af fleksløntilskuddet for 27 timer om ugen (37 minus 10 timer). Dette timetal skal efter forslaget også anvendes ved beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet, der udbetales sammen med sygedagpenge og evt. efterfølgende sammen med ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

Det følger af § 138, stk. 5, at bidraget efter stk. 1 finansieres af staten.

UDKAST

Det følger af § 138, stk. 6, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension beregner størrelsen af bidraget efter stk. 2 for hver time, der udbetales tilskud for.

Dette svarer bl.a. til fastsættelsen af bidragets størrelse ved betaling af ATP-bidrag af arbejdsløshedsdagpenge og efterløn, jf. § 85 c, stk. 2, og § 85 d, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det følger af § 138 a, stk. 1, at for følgende personer indbetaler kommunen et bidrag til den obligatoriske pensionsordning til Arbejdsmarkedets Tillægspension:

- 1) Personer, som modtager tilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 123.
- 2) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 126.
- 3) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 136.

Det følger af § 138, stk. 2, at bidraget beregnes med den procentsats, der er nævnt i § 138 b, på grundlag af ydelsen til personen efter fradrag for arbejde og personens ATP-bidrag efter § 137. Bidraget for 1 måned afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Der vil ikke blive fastsat en mindstegrænse for indbetalingen af bidrag. Der vil således kunne indbetales ned til 1 kr. i bidrag til den obligatoriske pensionsordning for en uge.

Bidraget for en måned skal afrundes inden indbetalingen til nærmeste hele kronebeløb. Det svarer til den afrunding, der gælder i forhold til indbetaling af bidrag til ATP Livslang Pension.

Det følger af § 138 a, stk. 3, at bidraget til den obligatoriske pensionsordning fradrages ikke i tilskuddet. Bidraget til den obligatoriske pensionsordning betales af staten.

Det følger af § 138 b, at bidraget til den obligatoriske pensionsordning beregnes med følgende procentsatser:

- 1) I 2020 med 0,3 pct.
- 2) I 2021 med 0,6 pct.
- 3) I 2022 med 0,9 pct.
- 4) I 2023 med 1,2 pct.
- 5) I 2024 med 1,5 pct.
- 6) I 2025 med 1,8 pct.

- 7) I 2026 med 2,1 pct.
- 8) I 2027 med 2,4 pct.
- 9) I 2028 med 2,7 pct.
- 10) I 2029 med 3,0 pct.
- 11) Fra 2030 med 3,3 pct.

Efter Aftale om ny regulering af folkepensionen og indførelse af obligatorisk opsparring for overførselsmodtagere skal aftaleparterne senest i 2029 tage stilling til, om procentsatsen skal forhøjes yderligere ud over 3,3 pct. Hvis det ikke besluttet at forhøje procentsatsen, vil den blive bevaret på 3,3 pct. i årene efter 2030.

Det følger af § 141, at beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter §§ 137 og 138.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler om beregning af timetallet for uge-14-dages- og månedslønnede, som skal benyttes til beregning af ATP-bidraget efter § 138. Bemyndigelsen er også anvendt til at fastsætte nærmere regler om kommunens indberetning af bidraget til ATP, kommunens frister for indbetaling, og hvordan bidraget skal indbetales til ATP.

Det følger af § 141 a, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning af bidrag til den obligatoriske pensionsordning, indberetning og indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension og om tilbagebetaling af bidrag.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler om, at kommunen månedligt skal indberette til eIndkomstregisteret, hvor stort et bidrag til den obligatoriske pensionsordning, der er beregnet for personen. Den er også anvendt til at fastsætte regler om, at kommunen hvert kvartal indbetaler bidragene til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Der er endvidere fastsat regler om indbetalingen af bidrag samt forfaldsdatoer for indbetalingen.

Der er endvidere fastsat regler om tilbagebetaling af bidrag i de tilfælde, hvor en person skal betale tilskud efter lovens §§ 123, 126 eller 136 tilbage til kommunen.

2.20.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.20.2.1. Afskaffelse af jobafklaringsforløb

Det fremgår af aftalen, at der er for mange borgere, der oplever lange og uværdige forløb med for mange målgruppeskift, uden at der er nogen indikationer på, at det fører til beskæftigelse. Derfor skal blandt andet jobafkla-

ringsforløb afskaffes som led i forenklingen af beskæftigelsesindsatsen. Sygemeldte, der ikke kan få forlænget deres sygedagpenge, vil overgå til en reduceret sygedagpengesats.

Beskæftigelsesministeriet foreslår derfor, at jobafklaringsforløbsordningen afskaffes.

Forslaget vil medføre, at personer, der er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, ikke længere vil skulle overgå fra sygedagpenge til et jobafklaringsforløb, eksempelvis når personen ikke kan få forlænget sygedagpengene.

Kommunen vil fortsat kunne tilrettelægge en tværfaglig indsats med beskæftigelsesrettede tilbud og eksempelvis tilbud efter social- og sundhedslovgivningen med henblik på, at den sygemeldte bringes tilbage i arbejde. Det foreslås endvidere, at ordningen udfases over en periode, således at personer, der allerede har fået ret til et jobafklaringsforløb inden lovens ikrafttræden, kan fortsætte i jobafklaringsforløbet efter de hidtil gældende regler.

For en nærmere beskrivelse af udfasningen af ordningen henvises til lovforslaget § 220, stk. 12, og bemærkningerne hertil.

Der henvises endvidere til pkt. 2.5. om ophævelse af reglerne om ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb og udfasningen af ydelsen og pkt. 2.6. om muligheden for at overgå til nedsat sygedagpengesats, hvis sygedagpengene ikke kan forlænges, i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktionssystem i balance, ny reduceret sygedagpengesats, fleksløn-tilskud medfører ikke modregning i ægtefællens pension m.v.).

2.20.2.2. Fleksjob

Det foreslås, at §§ 116-122 og §§ 133-136 vil blive videreført i §§ 96-102 henholdsvis §§ 115-118. Der vil ikke blive foretaget indholdsmæssige ændringer i bestemmelserne, men alene enkelte sproglige justeringer. Der vil ske en omskrivning af den gældende § 116, stk. 1, således, at den vil blive opdelt i to stykker, så den bliver nemmere at læse. Endvidere vil lovhenvisningerne, ligeledes af hensyn til læsbarheden, ikke længere fremgå af lovteksten, men vil fremgå af de specielle bemærkninger til lovforslaget.

Herudover vil der blive tilføjet en præcisering i den gældende § 136, stk. 1, 2. pkt. om, at tilskuddet til selvstændige kan gives frem til folkepensionsalderen. Der er ikke tale om en ændring af betingelserne for at få tilskud til den selvstændige virksomhed efter reglerne før den 1. januar 2013, idet det fremgik af de dagældende regler, at tilskuddet omfattede personer under folkepensionsalderen. Personer, der er visiteret til ordningen, er således visiteret efter betingelsen om, at tilskuddet alene kan gives frem til folkepensionsalderen. Den foreslåede ordning vil herefter materielt svare til de hidtil gældende bestemmelser.

Endelig foreslås det, at bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende § 140, hvorefter beskæftigelsesministeren får hjemmel til at fastsætte regler om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013, vil fortsætte uændret. Bemyndigelsen foreslås anvendt til at fastsætte nærmere regler i lighed med i dag om, hvordan reglerne for denne målgruppe skal administreres.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.2. til 2.20.1.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.20.2.3 Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob

Det foreslås videreført, at kommunerne som hidtil kan give tilskud til kortvarige kurser for personer, der er ansat eller skal ansættes i et fleksjob. Det foreslåede ændrer ikke ved, hvornår kommunen vil kunne give tilskud til opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob. Det foreslås, at bestemmelsen videreføres i det generelle kapitel om fleksjob, da bestemmelserne alene vedrører opkvalificering af personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.2.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.20.2.4. Fleksløntilskud

Der vil ikke ske materielle ændringer i bestemmelserne om beregning af fleksløntilskud m.v., da der alene er tale om, at bestemmelserne i §§ 123-126, 127-132 a, og 137-139 nyaffattes som følge af gennemskrivningen af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Den foreslåede ordning vil således svare til de hidtil gældende regler, dog således at bestemmelserne er gennemskrevet og at bemyndigelsesbestemmelsen i større omfang vil blive anvendt til at fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau i forhold til definition af lønindtægt, beregninger m.v.

Det foreslås, at kommunen vil skulle udbetale fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiveren. Det vil

således som udgangspunkt være et krav for udbetaling af fleksløntilskud, at der udbetales løn fra en arbejdsgiver.

Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengesatsens højeste beløb, hvilket i 2025 er 20.970 kr. Lønindtægter vil således skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Det foreslås videre, at fleksløntilskuddet vil skulle nedsættes med 30 pct. af den samlede lønindtægt inkl. pensionsbidrag, indtil indtægten udgør 16.911 kr. (2025-niveau). Hvis den samlede lønindtægt udgør mere end 16.911 kr. (2025-niveau) vil fleksløntilskuddet skulle nedsættes med 55 pct. af den lønindtægt inkl. pensionsbidrag, som overstiger 16.911 kr. (2025-niveau).

Med forslaget vil al lønindtægt både fra et fleksjob og fra et andet job skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse vil også skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Der vil blive fastsat nærmere regler om, hvad der vil skulle indgå i lønindtægt og hvordan indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse vil skulle opgøres. Der vil endvidere blive fastsat nærmere regler for selve beregningen af fleksløntilskud i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 139, stk. 1.

Det foreslås videre, at løn fra arbejdsgiveren og det beregnede fleksløntilskud tilsammen højst vil kunne udgøre et beløb, der svarer til den løn inkl. pensionsbidrag, der udbetales for en ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Baggrunden er, at en ansat i fleksjob ikke skal kunne få mere i løn end en ansat i samme stilling på fuld tid ville kunne få.

Der vil blive fastsat regler om, hvad der vil skulle indgå i lønloftet og hvordan kommunerne vil kunne beregne dette på baggrund af oplysninger fra arbejdsgiveren.

Det foreslås endeligt, at personer, der er ansat i fleksjob, vil kunne bevare retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune.

De gældende regler vedrørende udbetaling af feriegodtgørelse, sygedagpenge og barselsdagpenge vil blive videreført uændret, således at der for feriegodtgørelse vil skulle ske fradrag i fleksløntilskuddet på samme måde som ved lønindtægt, mens syge- og barselsdagpenge vil blive suppleret med fleksløntilskud op til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsdagpenge m.v.

Der vil blive fastsat regler efter bemyndigelsesbestemmelsen om, hvad der skal ske, hvis personen ikke har ret til at modtage sygedagpenge i en periode m.v.

Reglerne om tilbagebetaling af fleksløntilskud fortsætter uændret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger

2.20.2.5. Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne

Reglerne for støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne foreslås opdateret sprogligt, men der vil ikke ske materielle ændringer i forhold til tilkendelse af støtte i form af tilskud.

Det vil således fortsat være en betingelse, at personen har en igangværende selvstændig virksomhed, som har været drevet som hovedbeskæftigelse i et omfang, der svarer til mindst 30 timer om ugen i 12 måneder inden for de sidste 24 måneder.

Den selvstændige erhvervsdrivende arbejdsevne skal være varigt og væsentligt nedsat i forhold til den konkrete virksomhed/de konkrete virksomheder, som personen driver. Der sker således ikke en vurdering af, om arbejdsevnen er nedsat varigt og væsentligt i forhold til ethvert erhverv, som for lønmodtagere.

Personen må ikke modtage førtidspension, seniorpension, have benyttet sig af muligheden for at modtage tidlig pension eller være nået folkepensionsalderen.

Vurderingen af, om en selvstændigt erhvervsdrivende har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne sker på baggrund af en beskrivelse af personens forudsætning for at kunne arbejde og en udtalelse fra en sundhedskordinator.

Kommunen vil fortsat skulle følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år, herunder vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Efter 4½ år skal kommunen udarbejde en status om, hvorvidt betingelserne for at modtage tilskud fortsat er opfyldt.

Hvis personen ikke opfylder betingelserne for fortsat at modtage tilskud, skal kommunen træffe afgørelse om dette. Personen forbliver i ordningen, til kommunen har truffet denne afgørelse.

Tilskuddet fastsættes til 162.603 kr. (2025-niveau). Tilskuddet nedsættes med 30 pct. af dels den beregnede årsindtægt, dels af anden arbejdsindkomst. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes en gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger

2.20.2.6. Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.

Reglerne om karantæne med nedsættelse af ydelsen i tre år og eventuel tilbagebetaling for personer, der er omfattet af reglerne for fremmedkrigere,

banderelateret kriminalitet, vold mod børn og manglende fremmøde til retsmøder, fortsætter uændret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger

2.20.2.7. Bidrag til ATP og den obligatoriske pensionsopsparing

Der sker ingen ændringer i forhold til gældende ret, hvilket betyder, at en person, der modtager fleksløntilskud skal indbetale 5 pct., dog højst 500 kr., i bidrag til Arbejdsmarkedets tillægspension pr. måned. Personen finansierer selv dette bidrag.

Ud over dette bidrag, indbetales et bidrag, der udgør 2/3 af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Bidraget indbetales på baggrund af antallet af timer med tilskud efter § 123. Antallet af timer beregnes som forskellen mellem 367 timer og antallet af løntimer, som arbejdsgiveren udbetalt til den fleksjobansatte.

Staten finansierer bidraget til ATP.

Derudover indbetaler kommunen et bidrag til den obligatoriske pensionsordning til Arbejdsmarkedets tillægspension. Dette sker for både ansatte i fleksjob og for selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager tilskud til selvstændig virksomhed på grund af nedsat arbejdsevne. Bidraget fradrages ikke i fleksløntilskuddet, men betales af staten.

I 2025 udgør bidraget 1,8 pct., og det stiger frem mod 2030 til 3.3 pct.

Der sker ikke materielle ændringer i bestemmelserne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger

2.21. Voksenlærlingeordningen - tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne

2.21.1. Gældende ret

2.21.1.1. Målgrupper og betingelser for voksenlærlinge

Reglerne om tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen) følger af kapitel 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Voksenlærlingeordningen har til hensigt at fremme, at virksomhederne kan få den arbejdskraft, de har brug for, og at flere får mulighed for at blive faglærte ved at tage en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller en uddannelse efter lov om maritime uddannelser.

Det følger af lovens § 154, stk. 1, at private og offentlige arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser har ret til tilskud til den løn, som de betaler personen i oplærings- eller praktikperioden.

Tilskuddet gives til arbejdsgiveren, når betingelserne er opfyldte, i de perioder, hvor eleven er i praktik hos arbejdsgiveren. I de perioder, hvor eleven er på skoleophold, kan arbejdsgiveren søge om lønrefusion efter reglerne i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB).

En uddannelse kan godt bestå af uddannelsesaftaler, som tilsammen sikrer, at eleven får den fulde uddannelse. Hvis et uddannelsesforløb består af flere uddannelsesaftaler, skal der sondres mellem, om der er tale om forlængelser af en eksisterende uddannelsesaftale eller flere selvstændige uddannelsesaftaler.

Hvis en uddannelsesaftale kun dækker 1. del og afsluttes, inden der indgås en ny aftale, vil der ved indgåelse af en ny aftale for 2. del, være tale om en ny uddannelsesaftale efter lov om erhvervsuddannelser.

Hvis en uddannelsesaftale dækker den fulde uddannelse, der både omfatter 1. del og 2. del, er der ikke tale om en ny aftale ved påbegyndelse af 2. del. Det samme gælder, hvis uddannelsesaftalen forlænges til at omfatte 2. del, mens eleven er i gang med 1. del. I begge tilfælde skal uddannelsesaftalen for 2. del betragtes, som en forlængelse af den eksisterende uddannelsesaftale. Når en uddannelsesaftale forlænges hos en ny eller samme arbejdsgiver, indtræder arbejdsgiveren i og fortsætter den eksisterende uddannelsesaftale. Det betyder, at arbejdsgiveren overtager tilsagnet om tilskud, og at der derfor højst kan ydes tilskud for den resterende tilskudsperiode.

Der kan efter lovens § 154, stk. 2, ikke gives tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med elever inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til vokselevløn efter gældende faglige overenskomster og aftaler. Undtagelsen skyldes, at kommunerne – som følge af trepartsaftalen fra 2007 – bliver kompenseret for vokselevløn til elever på social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse gennem bloktilskuddet.

En overenskomst er en aftale mellem én eller flere fagforeninger og arbejdsgiver, der fastlægger de overordnede vilkår i ansættelsen. Hvis en arbejdsgiver indgår en uddannelsesaftale med en elev på social- og sundhedsuddannelsen eller pædagogisk assistent uddannelsen, som har ret til voksenlærlingeløn efter overenskomsten, kan arbejdsgiveren ikke få tilskud til eleven efter voksenlærlingeordningen.

2.21.1.2. Målgrupper, sats og tilskudsperiode

Det følger af § 155 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilskud til en arbejdsgiver er betinget af, at uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsens påbegyndelse er fyldt 25 år.

Uddannelsesaftalens påbegyndelse er defineret i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats som det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren og dermed også det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren begynder at betale løn til eleven.

Det er endvidere en betingelse, at personen ved uddannelsens påbegyndelse er dagpengemodtager, kontanthjælpsmodtager, sygedagpengemodtager, i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtager, revalidend, førtidspensionist eller ledig selvforsørgende og

- er ledig ufaglært eller har en forældet uddannelse,
- er ledig med en erhvervskompetencegivende uddannelse med mere end 6 måneders ledighed, eller
- er beskæftiget ufaglært

Kommunens afgørelse af, hvorvidt en uddannelse er forældet, svarer til forvaltningen af reglerne om VEU-godtgørelse. Efter VEU-reglerne anses en uddannelse som forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence de seneste 5 år. Der kan ikke dispenseres fra forældelsesreglerne. Hvis personen har en uddannelse, skal det afgøres, om uddannelsen har været en forudsætning for job, som personen har haft inden for de seneste 5 år. Her skal der både tages hensyn til, om personen direkte eller indirekte har brugt uddannelsen til at komme i arbejde. Hvis personen ikke formelt bruger sin uddannelse, men det alligevel er klart, at personens job er opnået på grundlag af personens uddannelse, vil personen ikke have en forældet uddannelse.

Personer med en uddannelse omfatter i denne sammenhæng personer, der har en erhvervskompetencegivende uddannelse. Dvs. både personer med en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, som kan sidestilles med en erhvervsuddannelse (som ofte kaldes faglærte i daglig tale) og personer, der har en videregående uddannelse eller anden uddannelse, som kan sidestilles med en videregående uddannelse.

Den forudgående ledighed for dagpengemodtagere opgøres som sammenlagt ledighed. For kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, opgøres ledighedsperioden som en sammenhængende periode, hvor personen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, sygedagpenge, revalideringsydelse, ledighedsydelse, været i løntilskudsansættelse, eller været ledig selvforsørgende.

Der stilles ikke krav om forudgående ledighedsperiode for ledige ufaglærte og faglærte ledige med en forældet uddannelse. Det betyder, at man kan få

tilskud fra 1. ledighedsdag. For personer der tidligere har været i et ansættelsesforhold, vil 1. ledighedsdag være den første hele dag, hvor personen er uden for arbejdsmarkedet.

Det betyder, at personen skal have mindst én hel ledighedsdag inden påbegyndelsen af uddannelsesforløbet, for at ledighedskriteriet er opfyldt. Går en person direkte fra beskæftigelse til at starte på uddannelsesforløbet, dagen efter beskæftigelsen er ophørt, vil der ikke være et tidspunkt, hvor personen betragtes som ledig. For personer der kommer fra skole, er 1. ledighedsdag den første hele dag, hvor personen har været afmeldt eller afsluttet studiet.

Ledige selvforsørgende personer dækker i denne sammenhæng over alle ledige selvforsørgende personer, herunder også personer, der selv har valgt at være selvforsørgende uden at søge om offentlige forsørgelsesydelse, f.eks. personer der tidligere eller fortsat er på SU og som ikke har søgt om kontanthjælp eller dagpenge, efter de er ophørt med eller har afsluttet en uddannelse. Det er op til kommunen at vurdere, om en person lever op til kravene for at kunne betragtes som selvforsørgende ledig.

Det følger af lovens § 156, at en virksomhed ikke kan få tilskud til en person, der har været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelse efter lovgivning på Beskæftigelsesministeriets område, eller har været i ansættelse med løntilskud efter loven, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller § 23 c i integrationsloven. Det drejer det sig om følgende forsørgelsesydelse:

- Dagpenge
- Sygedagpenge
- Barseldagpenge
- Kontanthjælp
- Ledighedsydelse
- Førtidspension.

Bestemmelsen er en værnsregel, som skal hindre, at en arbejdsgiver kan afskedige en person og herefter genansætte vedkommende for at opnå et højere tilskud. For ikke at udelukke personer med deltidsjob, som får supplerende forsørgelsesydelse ved siden af sin ansættelse og personer, som har været i løntilskudsjob hos arbejdsgiveren, omfatter værnsreglen kun personer, der ikke samtidig med ansættelsen har modtaget offentlig hjælp til forsørgelse, har været i ansættelse med løntilskud, efter kapitel 12 i denne lov, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller § 23 c i integrationsloven.

Det betyder, at en arbejdsgiver f.eks. godt kan få tilskud til en person, der har været deltidsansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, hvis personen samtidig hermed har modtaget supplerende hjælp til forsørgelse. De 6 måneder regnes fra uddannelsesaftalens påbegyndelse dvs. det tidspunkt hvor personen starter i virksomhedspraktik hos arbejdsgiveren og i en forudgående periode på 6 måneder.

Ved virksomhed forstås en arbejdsplads med et selvstændigt produktionsenhedsnummer (p-nummer), jf. lov om det centrale virksomhedsregister. Alle virksomheder har mindst en produktionsenhed, som har et ti-cifret p-nummer, der entydigt repræsenterer produktionsenheden. En produktionsenhed er den adresse, som virksomheden udøver aktivitet fra, f.eks. en butik, filial, fabrik eller lignende. En virksomhed kan godt have flere produktionsenheder med hvert sit p-nummer, hvis virksomheden udøver aktivitet fra flere adresser, eller hvis virksomheden udøver forskellige aktiviteter fra samme adresse.

Det følger af lovens § 157, at det er en betingelse for tilskud, at eleven eller lærlingen under de oplærings- eller praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikkefaglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til. I fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

Bestemmelsen indebærer, at det er en betingelse for tilskud, at eleven under de praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret ved en overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikkefaglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til.

Hvis det pågældende arbejde er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen svare til, hvad der gælder efter overenskomsten eller aftalen. Arbejdsgiveren skal oplyse kommunen om disse forhold. Det er således arbejdsgiverens ansvar, at der udbetales en løn, der opfylder betingelserne i loven. Kun hvis kommunen har grund til at tro, at en løn ikke er korrekt, skal kommunen reagere og kontakte arbejdsgiver og eleven/lærlingen for at høre nærmere om, hvorledes timelønnen er fastsat

2.21.1.3. Tilskud

Det følger af § 158, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at afgørelse om tilskud træffes af elevens eller lærlingens handlekommune jf. § 9, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ansøgning om tilskud skal indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse.

Det er elevens opholdskommune, der skal behandle arbejdsgiverens ansøgning om tilskud. Det følger af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 9, stk. 2, at en person har handlekommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig.

Det følger desuden af lovens § 158, stk. 2, at indgives ansøgningen senere end nævnt i stk. 1, træffes afgørelsen om tilskud på baggrund af, om betingelserne for tilskud var opfyldt på det tidspunkt, hvor ansøgningen skulle have været indgivet. Tilskuddet kun kan ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af uddannelsesperioden for personer omfattet af § 155, stk. 1, nr. 1 og 2 og i den resterende del af den 2-årige periode, for personer omfattet af § 155, stk. 2. § 159, stk. 2 og 3.

Det følger af lovens § 158, stk. 3, at der kan ikke gives tilskud til en arbejdsgiver, der i oplærings- eller praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven eller lærlingen. Dette gælder dog ikke bonus for eleven eller lærlingen efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det følger af lovens § 159, stk. 1, at kommunen udbetaler tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom.

Arbejdsgiveren skal anmode kommunen om at få tilskud til en elev. Hvis Kommunen godkender anmodningen fra arbejdsgiveren, vil kommunen udbetale tilskuddet månedsvis bagud.

Det følger af lovens § 159, stk. 2, at tilskuddet til personer omfattet af § 155, stk. 1, gives fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udgør 45 kr. pr. time i oplærings- eller praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

For personer, der ikke kommer fra beskæftigelse, jf. § 155, stk. 1, nr. 1 og 2, skal tilskuddet gives fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, revalidender, førtidspensionister og ledige selvforsørgende, som er ufaglærte, har en forældet uddannelse, eller har en uddannelse som ikke er forældet, hvis personen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse i mindst 6 måneder.

Det indebærer, at kommunen kan udbetale tilskud til arbejdsgiver fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, dvs. det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udbetales i de perioder, hvor

eleven er i praktik hos virksomheden. Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren.

Tilskuddet udgør 45 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid. Det vil sige, at arbejdsgiver ikke kan få et tilskud for de timer, der ligger uden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Det følger af lovens § 159, stk. 3, at tilskuddet til personer, der kommer fra beskæftigelse, jf. § 155, stk. 2, gives fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udgør 30 kr. pr. time i oplærings- eller praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Bestemmelsen omfatter personer, der kommer fra beskæftigelse, og som har indgået en uddannelsesaftale inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Det betyder, at arbejdsgiveren kan få tilskud fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, dvs. det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren.

Den 2-årige tilskudsperiode begynder at løbe fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, uanset om arbejdsgiveren har søgt om tilskud til eleven. Tilskuddet udbetales i de perioder, hvor eleven er i praktik hos virksomheden. Perioder hvor uddannelsen ikke er i gang, tæller ikke med tilskudsperioden, dvs. der kan forekomme "døde" perioder i tilskudsperioden. Perioder, hvor personen er på skole, og hvor der udbetales tilskud efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, forbruger også af tilskudsperioden på de 2 år.

Tilskuddet udgør 30 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Hvis en barsels- eller sygdomsperiode fører til, at uddannelsesperioden bliver forlænget, kan der udbetales tilskud i den dermed forlængede periode, hvis forlængelsen medfører, at uddannelsesaftalen først afsluttes efter bevillingsperioden. Hvis bevillingsperioden har varet i op til 2 år, vil perioden i tid

ligge efter 2 år fra uddannelsens begyndelse, men i realiteten inden for de 2 år, da uddannelsen har været suspenderet i perioden uden løn.

Den samlede bevillingsperiode bliver således 2 år. Perioder med nedsat arbejdstid på grund af f.eks. helbredsmæssige problemer kan også forlænge tilskudsperioden, dog ikke ud over den maksimale støtteperiode. Også voksenlærlingens alder, højst fuldførte uddannelse samt ledighedshistorik skal vurderes fra uddannelsens påbegyndelse. Uddannelsens påbegyndelse kan godt ligge forud for uddannelsesaftalens indgåelse, da tidligere forløb vil indgå i uddannelsesperioden, hvis de har relevans for den praktikuddannelse hos virksomheden, der ansøges om tilskud til. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis voksenlærlingen har deltaget i et grundforløb før påbegyndelse af uddannelsens hovedforløb, en realkompetencevurdering (RKV) som indledning til en EUV eller trin 2 på samme uddannelse.

Det følger af desuden af lovens § 159, stk. 4, at tilskuddet ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Det indebærer, at tilskuddet til private arbejdsgivere skal ydes inden for EU's de minimis-støtteordning, og at der højst kan tildeles støtte, der er omfattet af de minimis-reglerne, til en virksomhed på i alt op til 300.000 EUR pr. virksomhed over en periode på tre år. For landbrugs- og fiskerisektoren samt transportvirksomheder gælder særlige beløbsgrænser.

Kommunen skal oplyse alle virksomheder om, at de modtager de minimis-støtte med direkte henvisning til de minimis-forordningen. Virksomhederne skal udfylde en de minimis-erklæring eller ved ansøgning om voksenlærlingetilskud en tro og love erklæring, som det fremgår af ansøgningsblanketten. Den pågældende virksomhed har ansvaret for at afgive korrekte oplysninger om, hvor meget de minimis-støtte virksomheden har modtaget inden for de forudgående to regnskabsår samt det indeværende år. Det er arbejdsgiverens eget ansvar at holde styr på hvor meget de minimis-støtte, arbejdsgiveren tidligere har modtaget.

Det følger af § 160, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne herunder regler om hvordan arbejdsgiveren skal søge om tilskud samt hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.21.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.21.2.1. Målgrupper og betingelser for voksenlærlinge

Reglerne om målgrupper og betingelser for voksenlærlinge foreslås videreført i § 129 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur, jf. pkt. 2.4.2.1.

Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister og ledige selvforsørgende. Arbejdsgivere vil derfor forsat kunne få tilskud til løn under oplærings- og praktikperioden, dog ikke ved uddannelsesaftaler inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, hvis eleven har ret til voksenelevløn efter gældende faglige overenskomst eller aftaler.

Det foreslås, at reglerne om betingelser for voksenlærlinge videreføres indholdsmæssigt i §§ 129-131 med sproglige tilretninger. Det vil betyde, at aldersgrænsen for voksenlærlingeordningen fastholdes på 25 år, og at der fortsat stilles krav om, at personen enten ikke har en erhvervsuddannelse, eller at en tidligere uddannelse ikke har været anvendt de seneste fem år, eller at personen har modtaget visse offentlige ydelser i en forudgående periode. Arbejdsgiver vil forsat kunne få tilskud til personer, der kommer fra beskæftigelse og, som ikke har en erhvervsuddannelse, hvis uddannelsesaftalen indgås inden for områder med behov for arbejdskraft.

En virksomhed vil ikke kunne få tilskud til en person, der har været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse.

Det er en betingelse for tilskud, at eleven eller lærlingen under de oplærings- eller praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikkefaglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til. I fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

2.21.2.2. Tilskud

Det foreslås, at reglerne om tilskud til voksenlærlinge videreføres indholdsmæssigt og sprogligt i §§ 132-133. Det vil fortsat være handlekommunen, der vil skulle træffe afgørelse om tilskud, og ansøgningen vil skulle indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse.

Der vil forsat ikke kunne gives tilskud til en arbejdsgiver, der i oplærings- eller praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven eller lærlingen.

For personer omfattet af § 129, stk. 1, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb. Tilskuddet udgøre 45 kr.

For personer omfattet af § 129, stk. 4, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb. Tilskuddet udgøre 30 kr.

Kommunen vil fortsat skulle udbetale tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom. Tilskuddet ydes forsat efter de minimis-reglerne.

2.21.2.3. Bemyndigelsesbestemmelsen

Det foreslås, at bemyndigelsesbestemmelsen videreføres indholdsmæssigt og sprogligt i § 134. Med hjemmel i bestemmelsen vil der blive fastsat nærmere regler om bl.a. hvordan arbejdsgiveren skal søge om tilskud samt hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.22. Pulje til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

2.22.1. Gældende ret

2.22.1.1. Pulje til opkvalificering

Efter § 163 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan kommunen søge det regionale beskæftigelsesråd om, at der inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Det regionale beskæftigelsesråd modtager underretninger om varsling af større afskedigelser efter varslingsloven og udmønter en særskilt statslig bevilling til en hurtig og aktiv indsats for at afhjælpe problemer i forbindelse med større afskedigelser eller virksomhedslukninger af stor betydning for et lokalområde.

Finansieringen sker fra finanslovens § 17.46.14.10 om indsats ved større afskedigelser, hvorefter der er afsat en særskilt bevilling til at iværksætte initiativer, der sikrer en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde og til at yde tilskud til opkvalificering efter opsigelsesperioden for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse. Hermed understøttes bl.a., at også ansatte med korte opsigelsesvarsler har mulighed for at deltage i jobsøgningskurser og opkvalificering efter fratrædelsen med

henblik på at forbedre deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

De nærmere regler om administration af tilskud fra bl.a. varslingspuljen er fastsat i medfør af tekstanmærkning nr. 115 til § 17 i finansloven (17.46.14. Indsats ved større afskedigelser). Reglerne fremgår af bekendtgørelse om administration af tilskud fra puljer under Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

2.22.1.2. Opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

Efter § 164, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan kommunen inden for varslingspuljen i opsigelsesperioden for beskæftigede og for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, der har været omfattet af større afskedigelser, til den enkelte person tilbyde:

- Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger.
- Opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse i sammenlagt op til 8 uger.
- En plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få en plan, hvis personen anmoder om det. Planen skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Dermed kan den samlede varighed af tilbuddene med støtte fra varslingspuljen ikke overstige sammenlagt 10 uger fordelt med op til 2 ugers jobsøgningskurser og 8 uger med opkvalificering, uanset om indsatsen ydes i opsigelsesperioden, eller når personen er blevet ledig.

Det fremgår af lovens § 164, stk. 2 og 3, at for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, gives tilbud om jobsøgningskurser og opkvalificering efter kapitel 14 om vejledning og opkvalificering. Tilbuddet skal være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrådt virksomheden og være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

Efter lovens § 165 er tilskud til udgifter til opkvalificering betinget af,

- at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller
- at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

Ved vurdering af, om der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft inden for et område, skal Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings oversigt over jobmuligheder på det regionale arbejdsmarked (Arbejdsmarkedsbalancen) benyttes. Der vil skulle være tale om områder med gode eller rigtig gode jobmuligheder i oversigten. Reglerne herom fremgår af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.22.1.3. Andre initiativer ved større afskedigelser

Efter § 164 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan varslingspuljen også anvendes ved større afskedigelser til andre initiativer, som relaterer sig til kommunens opgavevaretagelse i forbindelse med varslingsindsatsen. Andre initiativer kan være frikøb af medarbejdere i kommunen til varetagelse af f.eks. en koordinerende opgave i forbindelse med varslingsindsatsen, gennemførelse af individuelle samtaler med eller afholdelse af informationsmøder for de afskedigede medarbejdere eller jobsøgningskurser, som kommunen selv står for. Andre initiativer kan f.eks. være etablering og drift af it-understøtning i forbindelse med kommunens etablering af indsatskontorer på de berørte virksomheder.

Det fremgår af lovens § 164 a, stk. 2, at en bevilling af midler til andre initiativer kan anvendes i opsigelsesperioden og i en periode på op til 3 måneder efter opsigelsesperiodens ophør.

Det fremgår af lovens § 164 a, stk. 3, at andre aktører ikke kan anvendes i forbindelse med bestemmelsen om andre initiativer. Midlerne fra varslingspuljen til andre initiativer, kan dermed ikke anvendes til køb af andre aktører til at varetage disse opgaver, f.eks. koordinering eller afholdelse af informationsmøder for afskedigede medarbejdere.

2.22.1.4. Større afskedigelser

Det fremgår af § 166, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte. Målgruppen for varslingsindsatsen er derfor varslede personer både i og efter opsigelsesperioden ved arbejdssteder med ned til 20 ansatte, når mindst halvdelen af de ansatte afskediges.

Efter § 166, stk. 2, i loven kan beskæftigelsesministeren på baggrund af ansøgning fra det regionale beskæftigelsesråd dispensere fra disse krav, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Ministeren har dermed mulighed for at dispensere fra de fastsatte tærskelværdier, hvis der i det konkrete tilfælde er begrænset mulighed for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

I forbindelse med vurderingen af, om muligheden for anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, kan Arbejdsmarkedsbalancen bruges til at give et billede af, hvordan jobmulighederne er inden for et stort antal forskellige stillinger i alle regioner.

2.22.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Aftalepartierne er enige om, at ledighedsydelsesmodtagere omfattes af reglerne om varslingspuljens indsats for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere i ledighedsperioden. Dette harmonerer med, at ledighedsydelsesmodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere fremover er i samme målgruppe.

Beskæftigelsesministeriet foreslår, at reglerne om puljen til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelse videreføres indholdsmæssigt i §§ 135 - 139 med de ændringer, der følger af aftalen.

Det foreslås videreført, at kommunen fortsat kan søge det regionale beskæftigelsesråd om, at der inden for rammerne af varslingspuljen iværksættes og ydes tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde. Større afskedigelser vil fortsat skulle forstås som mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte, og beskæftigelsesministeren vil fortsat kunne dispensere fra kravet.

Det foreslås, at ledighedsydelsesmodtagere omfattes af målgruppen for indsatsen i forbindelse med større afskedigelser. Dermed vil kommunen inden for varslingspuljen fremover kunne tilbyde samme indsats til ledighedsydelsesmodtagere som til dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere.

Det foreslås, at kommunen inden for varslingspuljen i opsigelsesperioden for beskæftigede og for dagpenge-, kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere, der har været omfattet af større afskedigelser, fortsat kan tilbyde følgende til den enkelte person:

- Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger.
- Opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse i sammenlagt op til 8 uger.
- En plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse.

Til dagpenge-, kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere vil tilbud om jobsøgningskurser og opkvalificering skulle gives efter lovforslagets kapitel 16. Tilbud skal fortsat være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrådt virksomheden og være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

Det foreslås også videreført, at tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

Endelig foreslås det videreført, at varslingspuljen kan anvendes ved større afskedigelser til andre initiativer, som relaterer sig til kommunens opgavevaretagelse i forbindelse med varslingsindsatsen, og at en bevilling hertil vil

kunne anvendes i opsigelsesperioden og i en periode på op til 3 måneder efter opsigelsesperiodens ophør. Midlerne fra varslingspuljen til andre initiativer vil ikke kunne anvendes til køb af andre aktører til at varetage disse opgaver.

2.23. Mentorstøtte

2.23.1. Gældende ret

Reglerne om mentorstøtte fremgår af kapitel 26 i lov om aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger af § 167, stk. 1, at der med henblik på at fremme, at en person kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse, kan gives mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder. Personerne kan efter en konkret vurdering gives mentorstøtte i en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode.

Kommunen kan efter bestemmelsen give tilbud om mentorstøtte som understøttende indsats til personer, der har brug for en personlig støtte for at kunne opnå eller fastholde en aktivitet, et tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse. Mentorstøtten kan anvendes alene eller sammen med andre redskaber og understøttende indsatser. Mentorstøtten er ikke begrænset til målgrupperne i loven. Kommunen kan også give mentorstøtte til personer, der er i eller påbegynder ordinær beskæftigelse eller uddannelse på ordinære vilkår.

Der kan gives mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder, og efter en konkret vurdering kan der gives mentorstøtte for en ny periode på op til 6 måneder.

Formålet med mentorstøtten er rettet mod personens beskæftigelses- eller uddannelsesmuligheder. Det er afgørende, at mentorfunktionen understøtter, at en person fastholdes eller får fodfæste på arbejdsmarkedet, i et tilbud om uddannelse eller på en uddannelse, som følges på ordinære vilkår. Det gælder også i tilfælde, hvor et job eller en uddannelse først bliver aktuelt for personen på længere sigt.

Det er forudsat, at mentoren løbende skal mødes med personen, f.eks. på virksomheden, hjemme hos personen eller i forbindelse med en job- eller uddannelsesaktivitet eller lignende. Kontakten kan også, hvis særlige omstændigheder taler herfor, ske på anden vis, f.eks. telefonisk. For at sikre, at formålet med mentorstøtten opfyldes, er det vigtigt, at der løbende er en så konkret kontakt, at der opbygges en støttende relation mellem mentor og personen. Den direkte kontakt skal svare til de timer, som personen har fået bevilget.

Kommunen kan bl.a. give mentorstøtte i tilknytning til et særligt tilrettelagt projekt under tilbud om vejledning og opkvalificering, hvis mentorens indsats ligger ud over, hvad der sædvanligvis forventes i projektet. Mentorstøtte kan også indgå som et fast element i særligt tilrettelagte projekter.

Mentorstøtte er et individuelt redskab, der skal tilpasses den enkelte persons situation og behov. Deri ligger, at mentorstøtte ikke kan anvendes til en bestemt eller ubestemt kreds af personer, f.eks. en af kommunen sammenbragte grupper af ledige eller unge i en fritidsklub eller lignende.

Det følger af § 167, stk. 2, at personer omfattet af lovens målgrupper som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse har ret til mentorstøtte i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og i en periode på mindst 6 måneder i alt.

Mentoren fungerer som en udskrivningskoordinator og skal i forbindelse med udskrivning fra psykiatrisk indlæggelse hjælpe personen med at koordinere og genetablere et normalt hverdagsliv med job eller uddannelse, bolig, familie, økonomi og netværk.

Det fremgår af § 168, at mentorfunktionen kan varetages af medarbejdere ansat i en virksomhed, en uddannelsesinstitution eller i kommunen. Mentorfunktionen kan også varetages af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller kommunen indgår aftale med.

Mentorfunktionen kan varetages af en medarbejder ansat på den virksomhed, hvor personen er i tilbud, eller hvor personen, der får mentorstøtte, arbejder, eller af en medarbejder ansat i den uddannelsesinstitution, hvor personen er i uddannelsesforløb eller følger en uddannelse på ordinære vilkår, eller af en ekstern konsulent, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller kommunen indgår aftale med eller en ansat i kommunen. Er mentoren ansat i kommunen, har vedkommende mulighed for samtidig at varetage en myndighedsfunktion over for personen.

Det følger af § 169, at hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution får støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen.

Det er en betingelse for at få støtte til mentoropgaver, udført af mentorer ansat på virksomheder og uddannelsesinstitutioner, at opgaven med at introducere og oplære personen har et omfang, der rækker ud over arbejdsgiverens forpligtigelse til oplæring af personen og ud over uddannelsesinstitutionens forpligtigelse til introduktion og vejledning. Herudover er mentorfunktionen afgørende for, at personen kan opnå eller fastholde aktiviteten, tilbuddet, ansættelsen eller uddannelsen.

Det fremgår videre af § 169, stk. 2, at støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Der kan bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen med henblik på at forbedre en medarbejders forudsætninger for at varetage mentorfunktionen.

Det fremgår af § 169, stk. 3, at kommunen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen skal fastsætte et timetal for mentorfunktionen ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos den person, der har brug for mentorstøtte.

Endeligt fremgår det af § 169, stk. 4, at der i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen kan fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person.

Arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen skal redegøre for det faktiske timeforbrug, der anvendes på mentorfunktionen, som grundlag for udbetaling af støtte. Det forhold, at der er tale om frikøb af medarbejderen samt kravet om, at arbejdsgiveren redegør for det faktiske timeforbrug som grundlag for udbetaling af støtte understøtter, at der ikke er tale om statsstøtte, og er baggrunden for, at mentorordningen ikke er notificeret til EU. Der ydes ikke støtte til en gennemsnitlig timeløn til virksomheder, der har flere mentorer ansat, ligesom der ikke er fastsat nærmere regler om takster.

Lønomkostninger for mentorer, der er ansat i kommunen, medtages på samme måde ved frikøb af medarbejdere i virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

Med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen bevilges tilskud til køb af uddannelse til virksomhedsmentorer og uddannelsesmentorer, ansat på virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

Det følger af lovens § 170, at udgifter til en kommunalt ansat mentor opgøres som lønomkostninger til mentoren. Varetages mentorstøtten af en ekstern konsulent, som udfører opgaver for kommunen, bevilges støtten til dækning af honorar til den eksterne konsulent.

Udgifter til en kommunalt ansat mentor opgøres som lønomkostninger til mentoren. For så vidt angår en ekstern konsulent, som udfører mentoropgaver for kommunen, gælder det tilsvarende med hensyn til opgørelsen, som gælder ved udgiften til eksterne konsulenter, der udfører mentoropgaver for virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

Det fremgår af bemyndigelsen i § 171 i loven, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om beregning og opgørelse af udgifter til mentorstøtte, om mentorfunktionen og om tilskud til køb af uddannelse til mentoren.

Med hjemmel i bemyndigelsen, er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af bekendtgørelsen § 123, at det er en betingelse for at varetage mentorfunktionen, at medarbejderen i virksomheden, i kommunen eller på uddannelsesinstitutionen ikke udfører sine sædvanlige arbejdsfunktioner i de timer, hvor vedkommende fungerer som mentor.

Det fremgår endvidere af bekendtgørelsens § 124, at som grundlag for udbetaling af støtte til dækning af lønomkostninger skal virksomheden henholdsvis uddannelsesinstitutionen redegøre for det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen, samt fremlægge dokumentation for eventuel køb af uddannelse til medarbejderen, f.eks. kopi af fakturaen for køb af uddannelsen.

Det fremgår videre af bestemmelsens § 124, stk. 2, at for en kommunalt ansat mentor skal kommunen redegøre for det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen.

Endeligt fremgår det af § 124, stk. 3, at virksomheden, kommunen henholdsvis uddannelsesinstitutionen på forlangende, til brug for myndighedernes kontrol af, om midlerne er brugt korrekt, skal kunne dokumentere lønomkostningerne, f.eks. ved lønsedler for mentoren eller ved oplysninger, som virksomheden har indberettet til eIndkomstregisteret.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 125, at beregningen af lønomkostninger skal ske ud fra de faktiske lønomkostninger pr. time og det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen. Dette gælder uanset, om der har været frikøbt en medarbejder på virksomheden, i kommunen eller på uddannelsesinstitutionen. For eksterne konsulenter, der udfører mentorstøtteopgaver for virksomheden, kommunen eller uddannelsesinstitutionen, opgøres udgiften til mentorstøtte som honoraret til den eksterne konsulent. Det er en betingelse, at den eksterne konsulent ikke udfører sine sædvanlige arbejdsfunktioner i de timer, hvor vedkommende fungerer som mentor.

Det fremgår videre af bestemmelsens § 125, stk. 2, at i lønomkostningerne eller honoraret kan medregnes feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejds-giverbidrag. Der kan ikke medregnes direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen. Der kan ikke medregnes lønomkostninger under mentors sygdom. Der kan ikke medregnes lønudgifter til mentors tidsforbrug til transport, ligesom der heller ikke kan medregnes befordringsudgifter til mentoren.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 126, at der skal være direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. I timeforbruget kan der ikke medregnes mentors tidsforbrug til forberedelse af mentoropgaven.

Det fremgår videre af bekendtgørelsens § 127, at ved tilskud til køb af uddannelse til medarbejderen i virksomheden eller uddannelsesinstitutionen, der frikøbes til at varetage mentorfunktionen, kan mentors timeforbrug under uddannelsesforløbet ikke medregnes.

Endeligt fremgår det af bekendtgørelsens § 128, at personer omfattet af § 1 i bekendtgørelsen, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte.

Det fremgår videre af bestemmelsens § 128, stk. 2, at regionen hurtigst muligt efter at udskrivningen bliver kendt, skal meddele kommunen, at personen udskrives samt oplyse tidspunktet herfor.

Endeligt fremgår det af § 128, stk. 3, at kommunen har pligt til undersøge, om personen ønsker mentorstøtte i forbindelse med udskrivningen, og sørge for, at der knyttes en mentor til personen, hvis det er tilfældet.

2.23.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Det foreslås, at reglerne om mentorstøtte i §§ 167 – 171 videreføres indholdsmæssigt i §§ 140 – 144.

Det foreslås, at beskrivelsen af formålet udgår af bestemmelsen om mentorstøtte. Forslaget skal ses som led i afskaffelsen af en række formålsbestemmelser i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter lovens overordnede formål vil finde anvendelse. Formålet med mentorstøtte skal således være at bistå personen i hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

Der er med ændringen ikke tilsigtet nogen indholdsmæssige ændringer i forhold til gældende ret. Det vil således være samme personkreds, der vil kunne få mentorstøtte.

Forslaget vil betyde, at der fortsat kan gives mentorstøtte til personer, der har brug for det, i en periode på højst 6 måneder. Personerne vil efter en konkret vurdering kunne gives mentorstøtte i en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode.

Forslaget vil endvidere indebære, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats, personer ansat i fleksjob samt selvstændigt er-

hvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte i en periode på op til 6 måneder. Personen har ret til at påbegynde perioden med mentorstøtte i op til 3 måneder før udskrivelsen.

Mentorstøtten vil fortsat kunne gives med henblik på at understøtte, at personen f.eks. opnår eller fastholder ordinær ansættelse, ansættelse i fleksjob eller tilbud.

Forslaget vil herudover betyde, at mentorfunktionen fortsat vil kunne varetages af en række forskellige aktører, som kommunen indgår aftale med om levering af mentorydelser og af ansatte i kommunen. Mentorfunktionen vil skulle være en støtte der ligger ud over den almindelige oplæring og introduktion af personen, hvorfor mentoren ikke vil kunne udføre sine sædvanlige arbejdsopgaver i de timer, vedkommende fungerer som mentor. Udgifter til kommunal mentor vil fortsat skulle opgøres som lønomkostninger og udgifter til ekstern konsulent vil skulle opgøres som honorar.

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om beregning og opgørelse af udgifter til mentorstøtte m.v. samt om udskrivningsmentor svarende til de gældende regler.

2.24. Hjælpemidler

2.24.1. Gældende ret

2.24.1.1 Hjælpemidler under tilbud

Det fremgår af § 172, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 6, der deltager i tilbud efter kapitel 11-14, kan få tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbuddet. Tilbud efter lovens kapitel 11-14 omfatter virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering.

Det er en betingelse for at give tilskud, at hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet eller kompenserer for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Det fremgår videre af bestemmelsen, at tilskud til hjælpemidler kan gives som tilskud til undervisningsmateriale, arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger.

Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor, at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen. I tilfælde, hvor der gives tilskud til hjælpemidler, som involverer indretninger på en virksomhed, er arbejdsgiveren dermed part i sagen, og skal inddrages som en part i afgørelsen om tilskud.

Det er hensigten, at arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger gives i forbindelse med tilbud om løntilskud, virksomhedspraktik eller nytteindsats. Undervisningsmaterialer gives typisk i forbindelse med et tilbud om vejledning og opkvalificering.

Ved arbejdsredskaber forstås genstande, der efter en konkret vurdering er nødvendige til udførelse af bestemte funktioner. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse N-9-04, at sikkerhedssko og arbejdstøj kan betragtes som hjælpemidler i form af arbejdsredskaber, hvis de øvrige betingelser er opfyldt, herunder betingelsen om, at udgiften skal ligge ud over, hvad arbejdsgiveren forudsættes at afholde.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan i øvrigt nævnes specialværktøj og mindre maskiner, specialtelefon, teleslynge, talegenkendelsesprogram, specialsæde, exoskeletter, lifte og automatgear til traktor og varebil. Som eksempler på undervisningsmaterialer kan nævnes specialordbog. Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person kan komme rundt i virksomheden f.eks. en rampe eller en døråbning, der skal gøres bredere, for at en person i kørestol kan komme igennem døren og særlige afskærmninger mod lys og lyd.

Bestemmelsen indebærer, at der kan bevilges tilskud til hjælpemidler i forbindelse med tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Er der tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse 63-11. Det vil sige, at der ikke i disse tilfælde kan bevilges hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af den gældende § 173, at der til personer i jobafklaringsforløb kan gives støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter kapitel 14 eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

For at støtten kan ydes, skal støtten til særlige udgifter være en forudsætning for, at den pågældende kan gennemføre en uddannelse, som er givet som erhvervsrettet vejledning og opkvalificering, eller er en nødvendig følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det kan f.eks. være til dækning af udgifter til dobbelt husførelse, børnepasning for enlige forsørgere, indkvartering samt ekstraordinære kostudgifter under revalidering. F.eks. giver det personer bosiddende på Bornholm, som skal følge en uddannelse på Sjælland, men som ikke kan flytte fra deres

bopæl på grund af ægtefælle og børns forhold, mulighed for at få dækket udgifter til dobbelt husførelse.

Det fremgår af § 174, stk. 1, nr. 1, at det er en betingelse for at give tilskud efter §§ 172 og 173, at udgiften skal ligge ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændigt erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitution forudsættes at afholde, og efter § 174, stk. 1, nr. 2, at hjælpemidlet ikke må være sædvanligt forekommende på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen. Det betyder, at hjælpemidler, der naturligt forekommer på arbejdspladsen, og som andre ansatte i virksomheden naturligt får stillet til rådighed, ikke er omfattet af reglerne om, hvad der kan ydes tilskud til. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse N-5-08, at der i den konkrete sag, ikke kunne ydes hjælp til et hæve/sænke-bord, da der var tale om et møbel, som må anses for almindeligt inventar på en arbejdsplads med kontorarbejde. Der var på den konkrete arbejdsplads derfor ikke tale om en udgift, der lå ud over, hvad en arbejdsgiver måtte forudsættes at afholde.

Efter § 174, stk. 1, nr. 3, må hjælp efter anden lovgivning ikke være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen. Det betyder, at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden compensation, bevilges efter lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet en person med dette kompensationsbehov, vil være omfattet af målgruppen i § 2 i lov om compensation til handicappede i erhverv.

Hvis tilskud til hjælpemiddel både kan gives efter lov om compensation til handicappede i erhverv og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal tilskuddet gives efter lov om compensation til handicappede i erhverv.

Efter § 174, stk. 2, skal tilskud til hjælpemidler gives på baggrund af dokumenterede udgifter. Kommunen kan dog beregne tilskud til undervisningsmaterialer på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Når der ansøges om tilskud, er det til en konkret udgift, idet udgifterne skal kunne dokumenteres. Det er forudsat, at der ikke kan gives tilskud til anslåede udgifter, da der skal være tale om dokumenterede udgifter. Dokumentation for udgifterne kan f.eks. være i form af en faktura eller kvittering.

Hjælpemidler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet. Det betyder f.eks., at hvis kommunen har et hjælpemiddel, som i fuldt omfang tilgodeser behovet hos personen, kan kommunen i stedet for at give et tilskud til et nyanskaffet hjælpemiddel give hjælpemidlet som udlån. Det er en forudsætning, at for en person, der flytter bopæl til en anden

kommune, men f.eks. beholder sin løntilskudsansættelse, kan det aftales med fraflytter-kommunen, at personen bibeholder det hjælpemiddel, som fraflytter-kommunen har givet som udlån, så længe ansættelsen bibeholdes. Efter § 174, stk. 4, kan tilskud til hjælpemidler gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold. Tilskuddet kan dermed gives uanset, om personen eller dennes ægtefælle har en høj indtægt eller om personen har en større opsparing.

2.24.1.2 Hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.

Efter § 178, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan kommunen for at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller for at understøtte, at personer kan drive selvstændig virksomhed, give tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed eller kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Indholdet af reglerne efter § 178 svarer til indholdet af bestemmelserne om tilskud til hjælpemidler, for personer der deltager i et tilbud efter lovens kap. 11-14. I det omfang ordlyden af bestemmelserne er enslydende, skal indholdet af bestemmelserne dermed forstås og fortolkes ens.

Det gælder derfor også, at eksempler på arbejdsredskaber kan være specialværktøj og mindre maskiner, specialtelefon, teleslynge, læseapparat, talegenkendelsesprogram, læseprogrammer, specialsæde, exoskeletter, lifte og automatgear til traktor og varebil.

Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person kan komme rundt i virksomheden, f.eks. en rampe eller en døråbning, der skal gøres bredere, for at en person i kørestol kan komme igennem døren og særlige afskærmninger mod lys og lyd.

Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse 63-11.

Det er en betingelse for at give tilskud, at tilskuddet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed, eller at redskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdsevne. Tilskud til hjælpemidler for at understøtte ansættelse i egen virksomhed omfatter både selvstændige, der på grund af varige og væsentlige begrænsninger i forhold til opgaverne i virksomheden modtager tilskud, og personer, der er selvstændige på ordinære vilkår.

I medfør af § 178, stk. 2, er det en betingelse for at give tilskud til et hjælpemiddel, at hjælpemidlet ligger ud over, hvad arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Det betyder, at der f.eks. ikke kan ydes hjælp til et hæve-sænkebord, da der er tale om et møbel, som anses for almindeligt inventar på en arbejdsplads med kontorarbejde. Der er derfor ikke tale om en udgift, der ligger ud over, hvad en arbejdsgiver måtte forudsættes at afholde. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse N-5-08. Det vil sige, at der ved bevillingen af tilskuddet skal tages konkret stilling til, hvorvidt et hjælpemiddel betragtes som et sædvanligt inventar hos den konkrete arbejdsgiver.

Efter lovens § 178, stk. 3, gives tilskud til hjælpemidler i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger. Det betyder, at når der gives tilskud til mindre arbejdspladsindretninger, vil arbejdsgiveren være part i bevillingen, og vil skulle inddrages i dette, i samme omfang som andre parter i afgørelsessager. Efter bestemmelsens stk. 4 gives tilskud til hjælpemidler på baggrund af dokumenterede udgifter. Når der ansøges om tilskud, er det til en konkret udgift, idet udgifterne skal kunne dokumenteres. Det er forudsat, at der ikke kan gives tilskud til anslåede udgifter, da der skal være tale om dokumenterede udgifter. Dokumentation for udgifterne kan f.eks. være i form af en faktura eller kvittering.

Efter § 178, stk. 5, kan hjælpemidler i stedet for tilskud gives som udlån under forudsætning af, at det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet. Det er forudsat, at for en person, der flytter bopæl til en anden kommune men f.eks. beholder ansættelse, vil det kunne aftales med fraflytter-kommunen, at borgeren beholder det hjælpemiddel, som fraflytter-kommunen har givet som udlån, så længe ansættelsen bibeholdes.

Efter lovens § 178, Stk. 6, gives tilskud til hjælpemidler uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold. Tilskuddet kan dermed gives uanset, om personen eller dennes ægtefælle har en høj indtægt eller om personen har en større opsparing.

Efter § 178, stk. 7, er det en betingelse at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdslevnen. Det betyder, at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation, bevilges efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Som eksempel på personer, der ikke kan gives hjælpemidler efter denne bestemmelse, kan nævnes folkepensionister, som ikke er omfattet af målgruppen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse N-15-06, at en folkepensionist ikke er omfattet af muligheden for at få tilskud til udgifter til hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.24.1.3 Hjælpemidler til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob

Efter den gældende § 179, stk. 1, kan kommunen give en person, der er ansat, eller som skal ansættes i fleksjob, tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob og at hjælpemidlet kompenserer for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre maskiner, specialtelefon, teleslynge, læseapparat, læseprogrammer, specialsæde, exoskeletter, lifte og automatgear til traktor og varebil.

Det fremgår af den gældende § 179, stk. 2, at kommunen giver hjælpen, når hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen. Det kan f.eks. være efter arbejdsmiljølovgivningen. Det kan være, hvis hjælpemidler efter arbejdsmiljølovgivningen er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Efter § 15 i arbejdsskadesikringsloven kan der betales for visse hjælpemidler, der kan erstatte tabet af eller bedre funktionen af en legemsdel, der er beskadiget ved en arbejdsskade. Det kan også være at der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, hvorefter der skal bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse 63-11.

Hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden compensation, bevilges efter lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Opfylder en person betingelserne for at blive bevilget hjælpemidler efter § 179 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og efter § 15 j i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v., bevilges hjælpemidlet efter § 15 j i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v.

Efter lovens § 179, stk. 3, gives tilskud til hjælpemidler til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger. Mindre arbejdspladsindretninger bevilges til borgeren. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor, at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Af den gældende § 179, stk. 4, fremgår det, at kommunen giver hjælpen uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold. Det betyder, at kommunen ikke skal tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt eller formue, når der gives tilskud til hjælpemidler. Tilskuddet kan dermed gives, uanset om personen har en høj indtægt, eller om personen har en større opsparing.

Personer, der får hjælpemidler efter denne bestemmelse, har ikke hjemmel til at få hjælpemidlet som et udlån.

2.24.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Som et led i at forenkle reglerne foreslås det, at reglerne om tilskud til hjælpemidler i §§ 172, 174 og 178 skrives sammen, således at de udgør tre samlede bestemmelser om tilskud til hjælpemidler. Reglerne er i deres indhold og betingelser mestendels enslydende, og reglernes foreslåede indhold svarer derfor til, hvad der gælder i dag.

Reglerne om hjælpemidler til personer der er ansat eller skal ansættes i fleksjob foreslås videreført, da betingelserne for at give tilskud til hjælpemidler til disse personer ikke er de samme, som for de øvrige personer, der kan få tilskud til hjælpemidler. Det er f.eks. ikke en betingelse for at give tilskud til et hjælpemiddel, at hjælpemidlet ligger ud over, hvad arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen. Endvidere skal tilskud til hjælpemidler til disse personer både være af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse med fleksjob og samtidig kompensere for personen begrænsning i arbejdsevnen. Disse betingelser videreføres.

Det foreslås dog, at muligheden for at give tilskud til hjælpemidler som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet, udvides til også at omfatte tilskud til hjælpemidler til fleksjobbere. Det betyder, at fleksjobbere i lighed med andre målgrupper, også vil kunne få et hjælpemiddel som udlån af kommunen. Det er dog en betingelse for dette, at det udlånte i fuldt omfang tilgodeser personens behov, der ligger til grund for tilkendelsen af tilskud til hjælpemiddel.

Det præciseres derudover i formuleringen af bestemmelserne om hjælpemidler, at tilskud til hjælpemidler gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold og at der ikke kan gives tilskud til hjælpemidler efter bestemmelserne, hvis der også kan gives hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv. Bestemmelsen om, at der kan tages hensyn til husstandens formue og indtægt præciseres, fordi den nuværende formulering kan give anledning til tvivl om hvorvidt kommunen kan tage hensyn til eventuel formue. Formuleringen præciseres derfor i tråd med intentionen, således at der ikke hersker tvivl om, at der skal ses bort fra egen og ægtefælles formue, ved tildeling af tilskud til hjælpemidler. Ligeledes præciseres det i bestemmelsen om, at der ikke kan gives hjælp efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis anden lov gør det muligt at få kompensation i samme omfang, at bestemmelsen særligt henviser til kompensationsloven. Det vil fortsat være sådan, at det også gælder andre love, f.eks. lov om social service.

De nye bestemmelser vil, bortset fra ovenstående ændring for personer der er eller skal ansættes i fleksjob, indholdsmæssigt svare til gældende ret. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.24.2.

Som konsekvens af at jobafklaringsforløb afskaffes, foreslås det at lovens § 173 ophører. Forslaget er en konsekvens af, at det fremadrettet ikke vil være muligt at blive visiteret til jobafklaringsforløb. Det betyder, at det fremadrettet ikke vil være muligt at give støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter kapitel 14 eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

2.25. Befordringsgodtgørelse m.v.

2.25.1. Gældende ret

2.25.1.1. Befordringsgodtgørelse ved deltagelse i tilbud

I medfør af § 175 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan dagpengemodtagere og fleksjobvisiterede, som deltager i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og dagpenge-, kontanthjælps- og sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og fleksjobvisiterede, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14 (virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering) få ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km.

Bestemmelsen medfører, at det er en betingelse, at afstanden mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres og retur er mere end 24 km.

I medfør af lovens § 175, stk. 1, 3. pkt., kan personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og ledige selvforsørgende, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14 (tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering) efter en konkret vurdering få godtgørelse efter denne bestemmelse.

Endvidere dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12 (ansættelse med løntilskud), ikke kan få befordringsgodtgørelse, jf. lovens § 175, stk. 1, nr. 4.

Baggrunden for at en række målgrupper ikke er berettiget til befordringsgodtgørelse, når de ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver er dels, at de under løntilskudsansættelsen får overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og dels at de kan få fradrag efter SKATs regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

Det er den normale transportvej, som danner grundlaget for beregningen af afstanden. Den normale transportvej vil som udgangspunkt være den korteste vej mellem bopæl og tilbudssted. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 52-16.

I medfør af § 175, stk. 2, udgør satsen for befordringsgodtgørelsen 0,99 kr. pr. kilometer (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Beregningen af afstanden mellem bopæl og tilbudssted følger principperne i ligningslovens § 9 c.

Der er ikke hjemmel til at yde højere befordringsgodtgørelse, heller ikke såfremt personen er boende i en udkantskommune med mulighed for dobbelt skattemæssigt kørselsfradrag. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 52-16.

Efter § 175, stk. 3, skal udbetalingen af den samlede godtgørelse afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Dagpengemodtagere og fleksjobvisiterede som deltager i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og dagpenge-, kontanthjælps-, og sygedagpengemodtagere, personer i jobafklarings- og ressourceforløb, fleksjobvisiterede og personer i revalidering, som deltager i tilbud

efter kapitel 11-14 (om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering), har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. lovens § 175 stk. 4.

Det er en betingelse, at udgiften er følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, at transporten er nødvendig for at deltage i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller et tilbud.

Det foreslås i § 175, stk. 4, at personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og ledige selvforsørgende, som deltager i tilbud efter kapitel 11 og 13 efter en konkret vurdering kan få faktiske udgifter til befordring dækket.

Personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik eller vejledning og opkvalificering, og ledige selvforsørgende, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering kan dermed efter en konkret vurdering få faktiske udgifter til befordring dækket. I medfør af § 175, stk. 5, 1. pkt., at stk. 1-4 finder reglerne om befordringsgodtgørelse ikke anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a.

Det betyder, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, fremover ikke vil kunne få befordringsgodtgørelse efter § 175. De kan i stedet for få udbetalt befordringsgodtgørelse efter § 176 a.

Efter lovens § 175, stk. 6, træffer arbejdsløshedskassen afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter stk. 1-3. Undtaget er fortsat afgørelse om, at personen har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. I disse tilfælde træffer kommunen afgørelse.

2.25.1.2. Merudgiftsgodtgørelse

Efter § 176, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelsesparate og aktivitetsparate personer under 30 år, personer i jobafklaringsforløb samt personer under 18 år, og ledige selvforsørgende, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14 (virksomhedspraktik, nytteindsats og vejledning og opkvalificering) efter kommunens vurdering få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet.

Merudgiftsgodtgørelsen kan ikke anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km, jf. § 175, stk. 1. Merudgiftsgodtgørelsen kan dermed alene anvendes til at dække udgifterne op til og med de første 24

km. Udgiften ud over de første 24 km dækkes efter reglerne i § 175, stk. 1, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Godtgørelsen kan ydes til udgifter til befordring og f.eks. arbejdsbeklædning, hvis der er tale om en udgift ved at deltage i tilbuddet.

Efter lovens § 176, stk. 2, finder reglerne efter stk. 1 ikke anvendelse for personer, der er omfattet af arbejdspligt efter lovens § 105 a. Disse personer kan i stedet for få hjælp til transportudgifter efter lovens § 176 a.

I medfør af § 176, stk. 3, er det kommunen der fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne. Det skal dermed være muligt for kommunens borgere at orientere sig om, hvad der vil blive lagt vægt på i forhold til at få godtgørelsen på op til 1.000 kr.

2.25.1.3. Befordringsgodtgørelse for personer, der er omfattet reglerne om arbejdspligt

I medfør af § 176 a kan personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personen deltager i tilbud efter kapitlerne 11-14.

Det betyder, at disse personer vil kunne få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personen deltager i tilbud efter kapitlerne 11-14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som led i arbejdspligten.

Personer, der er omfattet af arbejdspligten kan efter bestemmelsen få dækket dokumenterede og rimelige transportudgifter uanset afstand – både mellem bopælen og tilbud samt mellem tilbud. Endvidere er der efter disse regler ikke en mindstegrænse for afstanden mellem bopæl og tilbuddene eller mellem de forskellige tilbud, ligesom der heller ikke er en kilometertakst for de transportudgifter, eller et beløbsmæssigt loft for de transportudgifter, der kan dækkes.

I medfør af lovens § 176 a, 2. pkt., gælder reglerne om befordringsgodtgørelse ikke for personer, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12, idet disse personer får overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og at de dermed er omfattet af de skattemæssige regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

2.25.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Det foreslås, at reglerne om befordringsgodtgørelse og merudgiftsgodtgørelse videreføres indholdsmæssigt med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur og med sproglige forenklinger.

Det foreslås således, at der fortsat vil kunne gives befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere og personer, der er visiteret til fleksjob, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 11, og dagpengemodtagere, jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere og sygedagpengemodtagere som deltager i tilbud efter kapitel 13-16 (løntilskud, virksomhedspraktik, nytteindsats og vejledning og opkvalificering).

Reglerne om befordringsgodtgørelse for personer, der er omfattet reglerne om arbejdspligt, videreføres ligeledes indholdsmæssigt med sproglige tilretninger.

Der henvises beskrivelsen af gældende ret i pkt. 2.25.1.

2.26. Forsøg

2.26.1. Gældende ret

Reglerne om forsøg fremgår af § 192 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og § 55 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Efter § 192 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i loven, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder. Beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for de enkelte forsøg. Beskæftigelsesministeren kan således iværksætte forsøg med f.eks. kontaktførelse, uddannelsesindsatsen eller virksomhedspraktik.

Efter § 55 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om gennemførelse af forsøgs- og udviklingsinitiativer inden for beskæftigelsesindsatsen, der fraviger bestemmelserne i loven.

Reglerne om forsøg i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. anvendes på nuværende tidspunkt til forsøg om:

- Arbejdsmarkedsinklusion i stor skala gennem uddannelse.
- Revurdering af om ledighedsydelsesmodtagere opfylder betingelserne for fleksjob.
- Fleksible rammer for ansættelse med løntilskud i offentlige virksomheder.
- Opfølgning for førtidspensionister i løntilskud.

Endvidere anvendes reglerne til forsøg i perioden fra 1. januar 2027 til 1. januar 2030, hvor udvalgte dagpengemodtagere har frit valg til et kontaktførelse hos enten kommunen, arbejdsløsheds-kassen eller en anden aktør i de

første 4 måneder. En anden aktør kan f.eks. være et privat firma, en organisation m.v. Den aktør, der varetager kontaktføreløbet i de første 4 måneder, skal holde mindst tre jobsamtaler med personerne omfattet af forsøget. Kommunen, arbejdsløsheds-kassen eller en anden aktør kan undlade at give jobsamtaler til personerne i lighed med de rammer, der gælder generelt for personer tæt på arbejdsmarkedet uden for forsøget. Kommunen har i forsøget fortsat ansvaret for at bevilge tilbud.

Derudover anvendes reglerne til forsøg i perioden fra 1. januar 2027 til 1. januar 2030, hvor udvalgte dagpengemodtagere har deres kontaktføreløb hos arbejdsløsheds-kassen i de første 4 måneder. Der er tale om en udvidelse af arbejdsløsheds-kassens ansvar for kontaktføreløbet fra de første 3 måneder for personer uden for forsøget til de første 4 måneder. Arbejdsløsheds-kassen skal holde mindst tre jobsamtaler med personerne omfattet af forsøget i de første 4 måneder. Arbejdsløsheds-kassen kan undlade at give jobsamtaler til personerne i lighed med de rammer, der gælder generelt for personer tæt på arbejdsmarkedet uden for forsøget. Kommunen har i forsøget fortsat ansvaret for at bevilge tilbud.

2.26.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at borgere tættest på arbejdsmarkedet skal have mere indflydelse på deres eget forløb, og derfor får udvalgte dagpengemodtagere frit valg til et kontaktføreløb hos enten kommunen, arbejdsløsheds-kassen eller en anden aktør (f.eks. private leverandører, civilorganisationer, m.v.) de første fire ledigheds-måneder i en treårig forsøgsperiode. Det fremgår også af aftalen, at den valgte aktør vil have ansvar for at afholde samtaler med den ledige borger og eventuelt indstille til tilbud hos kommunen, samt at der vil blive foretaget en effektevaluering, som estimerer de beskæftigelses-mæssige effekter, og en evaluering af borgernes og aktørernes erfaringer og tilfredshed.

Endvidere fremgår det af aftalen, at udvalgte dagpengemodtagere får mulighed for at have deres kontaktføreløb hos a-kasserne de første fire ledigheds-måneder i en treårig forsøgsperiode. Samtidig fremgår det af aftalen, at i forsøgsordningen vil a-kasserne få ansvar for at afholde samtaler, og der vil blive foretaget en effektevaluering, som estimerer de beskæftigelses-mæssige effekter, samt en evaluering af borgernes og aktørernes erfaringer og tilfredshed.

Beskæftigelsesministeriet foreslår på baggrund af aftalen at videreføre reglerne om forsøg i en samlet bestemmelse om forsøg i § 155 uden indholdsmæssige ændringer. Beskæftigelsesministeren vil fortsat kunne tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i loven, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler for de enkelte forsøg.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der at blive udmøntet regler, som indholdsmæssigt svarer til de gældende regler i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, bekendtgørelse om [forsøg med frit valg til aktør] og bekendtgørelse om [forsøg med øget ansvar til arbejdsløshedskasserne for kontaktførelsen i de første 4 måneder].

Der forventes ligesom i dag udmøntet regler i en forsøgsbekendtgørelse om, at der gennemføres forsøg i perioden fra 1. januar 2027 til 1. januar 2030, hvor udvalgte dagpengemodtagere vil have frit valg til et kontaktførelse hos enten kommunen, arbejdsløshedskassen eller en anden aktør i de første 4 måneder.

Ligeledes forventes som hidtil udmøntet regler i en forsøgsbekendtgørelse om, at der gennemføres forsøg i perioden fra 1. januar 2027 til 1. januar 2030, hvor udvalgte dagpengemodtagere vil have deres kontaktførelse hos arbejdsløshedskassen i de første 4 måneder.

Derudover forventes det, at der vil blive fastsat regler svarende til de gældende regler om forsøg om arbejdsmarkedsinklusion i stor skala gennem uddannelse.

2.27. Arbejdsmarkedsrådet

2.27.1. Gældende ret

Reglerne om Arbejdsmarkedsrådet følger af kapitel 4 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Der er desuden fastsat regler om Arbejdsmarkedsrådets organisering og opgaver i bekendtgørelse nr. 220 af 25. februar 2025 om Arbejdsmarkedsrådet og de regionale beskæftigelsesråd.

Efter lovens § 23 nedsætter beskæftigelsesministeren Arbejdsmarkedsrådet, som primært har til opgave at rådgive om og drøfte forhold og aktuelle udfordringer på arbejdsmarkedet af relevans for beskæftigelsesministeren og på tværs af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet.

Det følger af lovens § 24, at Arbejdsmarkedsrådet består af 1 forperson og 18 andre medlemmer. Beskæftigelsesministeren udpeger medlemmerne af rådet efter de i rådet repræsenterede organisationers indstilling, og der udpeges 8 fra Fagbevægelsens Hovedorganisation, 6 fra Dansk Arbejdsgiverforening, 2 fra KL, 1 fra Akademikerne og 1 fra Danske Regioner.

UDKAST

Beskæftigelsesministeren udpeger på samme måde 1 suppleant for hver af de i rådet repræsenterede organisationer, dog 2 suppleanter for organisationer med flere end tre pladser. I perioder, hvor en suppleant ikke er indtrådt i et medlems sted, kan suppleanten deltage i rådets møder uden stemmeret.

Beskæftigelsesministeren udpeger rådets forperson og 1 suppleant for denne efter indstilling fra rådets medlemmer.

Der tilforordnes rådet 1 repræsentant for Beskæftigelsesministeriet, 1 repræsentant for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, 1 repræsentant for Arbejdstilsynet, 1 repræsentant for Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, 1 repræsentant for Medarbejder- og Kompetencestyrelsen og 1 repræsentant for Børne- og Undervisningsministeriet.

Medlemmerne, herunder forpersonen, suppleanterne for medlemmerne og de tilforordnede, udpeges for 4 år ad gangen. Rådets første funktionsperiode regnes fra den 1. februar 2025, og funktionsperioden regnes herefter fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår. Finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Efter lovens § 25 fastsætter beskæftigelsesministeren regler om Arbejdsmarkedsrådets organisering og opgaver, herunder rådets drøftelser, rådgivning og inddragelse ved bekendtgørelsesændringer på arbejdsmiljøområdet. Beskæftigelsesministeren fastsætter desuden regler om, at Arbejdsmarkedsrådet kommer med en indstilling om fordelingen af partsmidlerne til arbejdsmiljøindsatsen, inden midlerne fordeles.

Reglerne om Arbejdsmarkedsrådets opgaver er udmøntet i bekendtgørelse om Arbejdsmarkedsrådet og de regionale beskæftigelsesråd.

Arbejdsmarkedsrådet opgaver følger af bekendtgørelsens §§ 4-8, hvorefter Arbejdsmarkedsrådet eksempelvis rådgiver beskæftigelsesministeren og på et strategisk niveau bl.a. drøfter 1) større beskæftigelses- og arbejdsmiljøpolitiske udspil, herunder tilrettelæggelse og offentliggørelse af analyser, 2) forsøgsaktiviteter, projekter og udviklingsprogrammer, 3) opfølgning på beskæftigelsesindsatsen og arbejdsmiljøindsatsen, og 4) opfølgning på udviklingen af udenlandsk arbejdskraft i Danmark og rammer for international rekruttering.

Derudover er der i bekendtgørelse blandt andet fastsat regler om inddragelse af Arbejdsmarkedsrådet. Det vedrører udarbejdelsen af de landsdækkende

positivlister for jobrettet uddannelse og retten til en erhvervsuddannelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. Derudover vedrører det forslag til love og anden regelfastsættelse på det beskæftigelsespolitiske område og på arbejdsmiljøområdet.

Arbejdsmarkedsrådet er efter bekendtgørelsen endelig administrativ klageinstans for de regionale beskæftigelsesråds afgørelser om undtagelse fra reglerne om definitionen af virksomhed og arbejdssted.

2.27.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne om Arbejdsmarkedsrådet videreføres uden indholdsmæssige ændringer. Sammensætningen, antal medlemmer og valg til rådet foreslås videreført uændret. Der vil således fortsat være et Arbejdsmarkedsråd, som vil have til opgave at rådgive om og drøfte forhold og aktuelle udfordringer på arbejdsmarkedet af relevans for beskæftigelsesministeren og på tværs af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet.

Arbejdsmarkedsrådets opgaver, herunder rådgivning og drøftelser af større beskæftigelses- og arbejdsmiljøpolitiske udspil og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen og arbejdsmiljøindsatsen, forventes videreført uden indholdsmæssige ændringer og udmøntet ved bekendtgørelse.

2.28. De regionale beskæftigelsesråd

2.28.1. Gældende ret

Reglerne om de regionale beskæftigelsesråd følger af kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Der er desuden fastsat regler om de regionale beskæftigelsesråds organisering og opgaver i bekendtgørelse nr. 220 af 25. februar 2025 om Arbejdsmarkedsrådet og de regionale beskæftigelsesråd.

Efter lovens § 27 nedsætter beskæftigelsesministeren de regionale beskæftigelsesråd, som har til opgave at følge beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommuner og bidrage til administrationen af ordninger på beskæftigelsesområdet.

Efter lovens § 30 fastsætter beskæftigelsesministeren regler om de regionale beskæftigelsesråds organisering og opgaver, herunder rådets drøftelser. Ministeren kan også fastsætte regler om fælles dataansvar og udveksling, indsamling og videregivelse af oplysninger mellem de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Reglerne om de regionale beskæftigelsesråds opgaver er udmøntet i bekendtgørelse om Arbejdsmarkedsrådet og de regionale beskæftigelsesråd.

De regionale beskæftigelsesråds opgaver følger af bekendtgørelsens §§ 12-14, hvorefter de regionale beskæftigelsesråd behandler kommuners ansøgninger om midler fra varslingspuljen til at iværksætte og yde tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde samt afgør administrativt, hvorvidt betingelsen om merbeskæftigelse er opfyldt ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst. De regionale beskæftigelsesråd afgiver endvidere udtalelser til Styrelsen for International Rekruttering og Udlændingenævnet om sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår for en udlænding omfattet af § 9 a, stk. 8, i udlændingeloven, de kan tilføje supplerende stillingsbetegnelser på positivlisten for personer med videregående uddannelse, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, litra b, i udlændingeloven, de kan godkende sager om arbejdsfordeling og godkende de regionale positivlister for den regionale uddannelsespulje. Endelig godkender de regionale beskæftigelsesråd samfundstjenestesteder efter indstilling fra Kriminalforsorgen.

De regionale beskæftigelsesråd modtager underretning om fagretlig behandling af merbeskæftigelseskravet for private arbejdsgivere, virksomheders varslinger af større afskedigelser og om anvendelsen af pladser i løntilskud, virksomhedspraktik og nytteindsats. Endelig skal de regionale beskæftigelsesråd overvåge og drøfte de regionale mangelområder.

Det følger af lovens § 28, at der nedsættes fem regionale beskæftigelsesråd, der har følgende geografiske afgrænsning: 1) et regionalt beskæftigelsesråd for Region Nordjylland, der dækker kommunerne Aalborg, Brønderslev, Frederikshavn, Hjørring, Jammerbugt, Læsø, Mariagerfjord, Morsø, Rebild, Thisted og Vesthimmerland, 2) et regionalt beskæftigelsesråd for Region Midtjylland, der dækker kommunerne Aarhus, Favrskov, Hedensted, Herning, Holstebro, Horsens, Ikast-Brande, Lemvig, Norddjurs, Odder, Randers, Ringkøbing-Skjern, Samsø, Silkeborg, Skanderborg, Skive, Struer, Syddjurs og Viborg, 3) et regionalt beskæftigelsesråd for Region Syddanmark, der dækker kommunerne Assens, Billund, Esbjerg, Faaborg-Midtfyn, Fanø, Fredericia, Haderslev, Kerteminde, Kolding, Langeland, Middelfart, Nordfyn, Nyborg, Odense, Svendborg, Ærø, Sønderborg, Tønder, Varde, Vejen, Vejle og Aabenraa, 4) et regionalt beskæftigelsesråd for Region Sjælland, der dækker kommunerne Faxe, Greve, Guldborgsund, Holbæk, Kalundborg, Køge, Lejre, Lolland, Næstved, Odsherred, Ringsted, Roskilde, Slagelse, Solrød, Sorø, Stevns og Vordingborg, og 5) et regionalt beskæftigelsesråd for Region Hovedstaden, der dækker kommunerne Albertslund, Allerød, Ballerup, Brøndby, Dragør, Egedal, Fredensborg, Frederiksberg, Frederikssund, Furesø, Gentofte, Gribskov, Glostrup, Gladsaxe, Halsnæs, Helsingør, Herlev, Hillerød, Hvidovre, Høje-Taastrup, Hørsholm, Ishøj, København, Lyngby-Taarbæk, Rudersdal, Rødovre, Tårnby og Valensbæk og Bornholms Regionskommune.

Efter lovens § 29 består et regionalt beskæftigelsesråd af 18 medlemmer, som udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra de i rådet repræsenterede organisationer og myndigheder. Der udpeges 6 fra Dansk Arbejdsgiverforening, 5 fra Fagbevægelsens Hovedorganisation, 1 fra Akademikerne, 1 fra regionsrådet og 5 fra kommuner i regionen.

Beskæftigelsesministeren udpeger også en suppleant for hvert medlem. Den samme suppleant kan være udpeget for flere medlemmer.

Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udpeger på vegne af beskæftigelsesministeren 1 medlem eller 1 suppleant for et medlem, hvis et medlem eller en suppleant fratræder under rådets funktionsperiode.

Rådet udpeger som tilforordnede 1 repræsentant for erhvervshuse, 1 repræsentant for VEU-området og enten 1 repræsentant for erhvervsakademier og professionshøjskoler i fællesskab eller 1 repræsentant for universiteterne i det regionale område efter indstilling fra de nævnte institutioner eller fora.

Medlemmerne, suppleanterne for medlemmerne og de tilforordnede udpeges for 4 år ad gangen. Rådenes første funktionsperiode regnes fra den 1. februar 2025, og herefter regnes funktionsperioden fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår. Finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb. Rådets forperson og suppleanten for denne udpeges for en 2-årig periode af rådet blandt rådets medlemmer.

Efter lovens § 31 skal kommunen løbende underrette det regionale beskæftigelsesråd om anvendelsen af virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Underretningen sker via det landsdækkende it-system, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering stiller til rådighed for kommunerne. Kommunen skal løbende sende det regionale beskæftigelsesråd oversigter over pladser i virksomhedspraktik, nytteindsats og pladser med løntilskud.

Formålet med bestemmelsen er at sikre mod misbrug og fortrængning. Hvis f.eks. en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, er der mulighed for at tage sagen op i det regionale arbejdsmarkedsråd.

Efter gældende regler kan beskæftigelsesministeren desuden fastsætte nærmere regler om kommunernes underretninger.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. om, at

kommunen underretter kvartalsvis om anvendelse af løntilskud, virksomhedspraktik og nytteindsats, herunder om fristen og formatet for underretning og om oversigter over pladser i løntilskud, virksomhedspraktik og nytteindsats.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. om dataansvar og om, hvornår de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal behandle personoplysninger i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver.

2.28.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne om de regionale beskæftigelsesråds sammensætning og opgaver videreføres uden indholdsmæssige ændringer. Det vil medføre, at der fortsat vil være fem regionale beskæftigelsesråd, som vil have til opgave at følge beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommuner og bidrage til administrationen af ordninger på beskæftigelsesområdet. Det vil også være en del af de regionale beskæftigelsesråds opgaver at følge kommunernes anvendelse af og antal pladser i virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats efter kapitel 11-13. Det vil ske ved, at de regionale beskæftigelsesråd fortsat løbende vil blive underrettet herom via Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

De regionale beskæftigelsesråds opgaver, herunder med at behandle kommuners ansøgninger om midler fra varslingspuljen til en varslingsindsats og træffe endelige administrative afgørelser om merbeskæftigelseskravet ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst, forventes videreført uden indholdsmæssige ændringer og udmøntet ved bekendtgørelse.

Derudover foreslås de bestemmelser videreført i bekendtgørelse, der er fastsat i bekendtgørelse om at afgive udtalelse om sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår for en udlænding omfattet af § 9, stk. 8, i udlændingeloven, om godkendelse af samfundstjenestesteder efter kriminalforsorgens indstilling, om supplerende stillingsbetegnelser på positivlisten for personer med videregående uddannelse, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, litra b, i udlændingeloven, om arbejdsfordeling og om godkendelse af de regionale positivlister for den regionale uddannelsespulje.

Det foreslås, at der fastsættes regler svarende til de gældende om underretninger af de regionale beskæftigelsesråd og regler om dataansvar og behandling af personoplysninger. Der vil således blive fastsat regler om hyppighe-

den af underretninger og formen. Underretning til de regionale beskæftigelsesråd vil som efter gældende regler ske ved at anvende kommunernes indberetning til Det Fælles it-baserede Datagrundlag om virksomhedspraktik, nytteindsats og pladser med løntilskud. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil anvende data fra kommunerne til at generere oversigter til de regionale beskæftigelsesråd til brug for, at de regionale beskæftigelsesråd kan følge anvendelsen af og antal pladser i virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats.

2.29. Understøttelse af og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen m.v.

2.29.1. Gældende ret

2.29.1.1. Staten

Regler om statens rolle i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen fremgår af §§ 20 og 21 samt kapitel 6 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Efter reglerne skal Beskæftigelsesministeriet, i praksis Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, understøtte kommunerne i implementeringen af reformer på beskæftigelsesområdet og understøtte udviklingen af beskæftigelsesindsatsen i den enkelte kommune og på tværs af kommunerne.

Opgaver i forbindelse med overvågning af udviklingen på arbejdsmarkedet og i beskæftigelsesindsatsen samt analyseopgaver varetages af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og omfatter generel opfølgning på og monitorering af større opgaveområder og ydelsesordninger samt opfølgning på kommunernes og arbejdsløshedskassernes resultater. Det sker blandt andet gennem Styrelsens statistiske datavarehus og statistikbank, Jobindsats.dk, løbende praksisundersøgelser og analyser og evalueringer af beskæftigelsesindsatsen og arbejdsmarkedet. Det sker med henblik på at sikre resultater og effekter af indsatsen. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering overvåger endvidere beskæftigelsesindsatsen og følger op på denne i kommuner og arbejdsløshedskasser.

Efter reglerne skal Beskæftigelsesministeriet varetaget ved Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering endvidere drive en række it-systemer, der understøtter beskæftigelseslovgivningen og den øvrige arbejdsmarkedslvgivning.

2.29.1.2. Opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen

Det fremgår af § 21 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at Beskæftigelsesministeriet overvåger og analyserer udviklingen på arbejdsmarkedet samt overvåger og følger op på beskæftigel-

sesindsatsen i kommunerne og arbejdsløshedskasserne. Det følger endvidere af lovens §§ 38 og 38 a, at beskæftigelsesministeren skal etablere statistikbanken Jobindsats.dk til måling af resultater og effekter, samt til at opføre, om lovgivningens krav til beskæftigelsesindsatsen er opfyldt.

Den gældende lovgivning indeholder ikke nærmere regler om Beskæftigelsesministeriets opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen.

2.29.1.3. Fokusrevision

Efter § 22 g i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan Beskæftigelsesministeriet iværksætte særlige fokusrevisioner af kommunernes regnskaber for ordninger på ministeriets områder og fastsætte retningslinjer herfor. Retningslinjerne kan angive følgende:

- 1) Typer af sager, der skal revideres.
- 2) Revisionsmetoden, som skal anvendes, f.eks. systemrevision, substansrevision, forvaltningsrevision m.v.
- 3) Kriterierne for udvælgelsen af de relevante stikprøver på områderne og stikprøvernes størrelse.
- 4) Rapporteringsgrundlaget for fokusrevision, herunder afrapporteringens indhold, afrapporteringens form, detaljeringsniveau og skematik.

Beskæftigelsesministeriet har efter bestemmelsen pligt til at vælge en statsautoriseret eller registreret revisor, som skal være sagkyndig og uafhængig, til at udføre en fokusrevision.

Fokusrevision gennemføres således uafhængigt af den sædvanlige, årlige revision af de kommunale regnskaber. Beskæftigelsesministeriet afholder udgifterne til fokusrevision.

Fokusrevision giver Beskæftigelsesministeriet mulighed for at målrette revisionen og fastlægge revisionsopgaven ud fra, hvad der i det enkelte tilfælde vurderes mest hensigtsmæssigt for at opnå den ønskede afklaring og få belyst de relevante problemstillinger på det pågældende sagsområde. Ministeriet kan beslutte, hvor mange og hvilke kommuner, der skal omfattes af en fokusrevision.

2.29.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.29.2.1. Staten

Det fremgår af aftalen om reform af beskæftigelsesindsatsen, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal have en ny rolle i opfølgningen over for kommunerne og arbejdsløshedskasserne, som i højere grad skal bygge

på dialog, data og læring frem for procesfokuseret opfølgning på kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal fremover facilitere, at ledere og sagsbehandlere i kommunerne og arbejdsløshedskasserne kender til best practice på beskæftigelsesområdet, så de kan forbedre deres indsatser til gavn for borgerne.

Det foreslås på denne baggrund videreført, at Beskæftigelsesministeriet, varetaget ved Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, vil have ansvaret for at understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser med implementeringen af nye regler og understøtte samarbejdet om og udviklingen af beskæftigelsesindsatsen i kommuner, arbejdsløshedskasser og på tværs af aktører, herunder blandt andet arbejdsløshedskasser og kommuner, som kan virke som aktører.

Med det foreslåede vil det fremgå klart, at Beskæftigelsesministeriets opgave, ud over at rette sig mod kommunerne, også vil omfatte arbejdsløshedskasser og andre aktører, og at statens opgave er at understøtte samarbejdet mellem disse. Der vil svarende til de gældende regler blive fastsat regler om, at kommunerne vil have ansvaret for at understøtte og føre tilsyn med andre aktører, som kommunen har overladt det til at udføre opgaver i beskæftigelsesindsatsen. Private aktører vil kunne være omfattet af kontrakt med Beskæftigelsesministeriet f.eks. i forbindelse med forsøg med beskæftigelsesindsatsen.

Det foreslås, at Beskæftigelsesministeriet følger op på beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser gennem dialog, data og læring og med fokus på resultater. Der er tale om opfølgning på aggregeret niveau. Formålet er, at kommuner og arbejdsløshedskasser kan forbedre deres resultater. Opgaverne vil f.eks. omfatte generel opfølgning på og monitorering af større opgaveområder og ydelsesordninger ved, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udstiller resultatmålinger under hensyntagen til den enkelte kommunes rammevilkår samt indsatsmålinger. Opfølgning vil derudover fortsat bygge på den kommunale revision, gennemgang af arbejdsløshedskassernes regnskaber og revision, fokusrevisioner og løbende monitorering af beskæftigelsesindsatsen til at opnå viden om, hvorvidt den kommende lovgivning administreres i overensstemmelse med de politiske intentioner.

Det vil indebære, at statens opfølgning på kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats i højere grad vil ske ved at måle på resultater frem for proceskrav, herunder at understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser med udviklingspotentiale. Kommuner og arbejdsløshedskasser vil blive målt på udvalgte resultatmål, der vil vise, om de hjælper ledige i job eller uddannelse, og om jobsøgende og virksomheder er tilfredse med den indsats, de modtager.

Det foreslås, at Beskæftigelsesministeriet vil skulle indsamle, formidle og udstille viden om, hvad der virker i indsatsen og følge og analysere udviklingen på arbejdsmarkedet og i beskæftigelsesindsatsen. Det foreslåede vil kunne anvendes til at tilrettelægge beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser og understøtte den generelle udvikling af beskæftigelsesindsatsen. Som led i indsatsen vil Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fremover skulle facilitere, at kommunerne og arbejdsløshedskasserne kender til best practice på beskæftigelsesområdet, så de kan forbedre deres indsatser til gavn for borgerne.

Det foreslås, at Beskæftigelsesministeriet i den forbindelse driver en række it- og datasystemer, som understøtter beskæftigelsesområdet. Det vil være Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der vil skulle modtage og se på data om udviklingen på arbejdsmarkedet samt beskæftigelsesindsatsen i sammenhæng med ydelser, supplerende ydelser, indsatser, sanktioner m.v. Data om arbejdsmarkedet, kommuners og arbejdsløshedskassers resultater samt monitorering af beskæftigelsesindsatsen m.v. vil løbende blive udstillet på Jobindsats.dk. Det foreslåede vil udvide Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opgave med at fungere som videnshus ved at tilvejebringe, formidle og udstille viden om, hvad der virker til aktørerne, herunder kommuner og arbejdsløshedskasser, som varetager beskæftigelsesindsatsen, udbrede best practice, og viden om udviklingen af beskæftigelsesindsatsen generelt.

Der henvises til i øvrigt til pkt. 2.30.1. om de statslige it-systemer på beskæftigelsesområdet.

2.29.2.2. Opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen

Det fremgår af aftalen om reform af beskæftigelsesindsatsen, at aktørerne på beskæftigelsesområdet skal have fokus på, at flest mulige borgere kommer i job eller uddannelse, og at styringen af beskæftigelsesindsatsen skal være drevet af resultatstyring frem for proceskrav.

Det indgår endvidere i aftalen, at ordningen om skærpet tilsyn med kommunernes beskæftigelsesindsats skal afskaffes og erstattes af en statslig opfølgning på beskæftigelsesindsatsen med fokus på, om kommuner og arbejdsløshedskasser formår at få borgere i job eller uddannelse og på tilfredsheden med indsatsen. Heri skal der også være fokus på, om indsatsen formår at skabe varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Som noget nyt skal der også følges systematisk op på virksomhedernes tilfredshed med kommunernes indsats.

Afskaffelsen af det skærpede tilsyn er gennemført med virkning fra 1. februar 2026 ved lov nr. [nummer og dato for den vedtagne lov i fase I], som udmøntede sporet med tidlige initiativer i beskæftigelsesreformen.

På baggrund af aftalen foreslås det at lave om på statens opfølgning på kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats ved i højere grad at måle på resultater frem for proceskrav, så opfølgningen understøtter indsatsen for at få flest mulige i job eller uddannelse. Med forslaget indføres således en resultatopfølgning, hvor Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udmelder opfyldelseskriterier for nogle udvalgte resultatomål om kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats. Resultatmålene skal som forudsat fokusere på, i hvor høj grad kommunen og arbejdsløshedskassen formår at hjælpe borgerne med at komme i job eller uddannelse, og på tilfredsheden med kommunens og arbejdsløshedskassens indsats.

Til forskel fra den tidligere ordning om skærpet tilsyn med kommunernes beskæftigelsesindsats, hvor der var ét, fast resultatomål, som var gældende for alle kommuner, vil der være flere resultatomål i den foreslåede nye opfølgningsordning, og der vil blive opstillet individuelle opfyldelseskriterier for de enkelte kommuner og arbejdsløshedskasser. Derved vil der kunne tages højde for kommunernes og arbejdsløshedskassernes rammevilkår.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering får endvidere til opgave at opgøre resultaterne af kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats og med afsæt i dialog, data og læring at følge op på resultaterne for at understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser til at skabe gode resultater af indsatsen. Styrelsen vil i den forbindelse monitorere kommuners og arbejdsløshedskassers resultater og offentliggøre data på Jobindsats.dk, som gør det muligt løbende at følge med i resultaterne af beskæftigelsesindsatsen såvel på landsplan som i de enkelte kommuner og arbejdsløshedskasser.

Det er intentionen, at Beskæftigelsesministeriet skal fastlægge den endelige opfølgningsmodel i samarbejde med KL og Danske A-kasser. På den baggrund foreslås det, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om resultatmålene og fristen for at udmelde de årlige opfyldelseskriterier for målene, og om Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opgørelse og vurdering af kommunernes og arbejdsløshedskassernes resultater, samt styrelsens opfølgning. Det vil i den forbindelse være et væsentligt hensyn, at reglerne udformes, så kommuner og arbejdsløshedskasser i praksis vil have mulighed for at styre indsatsen og derigennem påvirke resultaterne, der måles på, så opfølgningen på den måde vil blive oplevet som mere retfærdig end det nu ophørte tilsyn med kommunernes beskæftigelsesindsats.

Det forventes, at resultatmålene, som fastlægges i bekendtgørelsen, vil indeholde mål om:

- Afgang fra ledighed til beskæftigelse og uddannelse blandt borgere tættere på arbejdsmarkedet.
- Andel i ordinære løntimer hos borgere længere fra arbejdsmarkedet.
- Andel borgere på offentlig forsørgelse på tværs af målgrupper.
- Borgertilfredshed med indsatsen.
- Virksomhedstilfredshed med indsatsen.

Formålet med Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opfølgning er at understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser i at levere gode resultater i beskæftigelsesindsatsen. Styrelsens rolle vil således være at formidle viden om, hvilke indsatser der virker, og på den måde hjælpe til, at kommuner og arbejdsløshedskasser kender til ”best practice” på beskæftigelsesområdet, så de kan forbedre deres resultater til gavn for borgerne og virksomhederne.

Forslaget supplerer den opfølgning på beskæftigelsesområdet, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering bl.a. bygger på den kommunale revision, fokusrevisioner, Ankestyrelsens praksisundersøgelser, løbende monitorering af beskæftigelsesindsatsen og adgangen til at indhente oplysninger fra kommunerne om deres administration af reglerne på Beskæftigelsesministeriets ressortområde.

Det forventes, at bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler vil blive udnyttet til at fastsætte en regel om, at opfyldelseskriterierne for det kommende år skal udmeldes senest i slutningen af indeværende år. Da lovens forventede ikrafttræden er den 1. januar 2027, vil opfyldelseskriterierne for

2027 dog først kunne blive udmeldt i begyndelsen af 2027, når loven er trådt i kraft.

2.29.2.3. Fokusrevision

Der er med aftalen om reform af beskæftigelsesindsatsen ikke aftalt ændringer, der medfører, at det er nødvendigt at foretage indholdsmæssige ændringer af de gældende regler om fokusrevision.

Det foreslås derfor, at indholdet af de gældende regler videreføres, idet reglerne foreslås flyttet fra lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., der foreslås ophævet, til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der vil således også i det nye system, som beskæftigelsesreformen skaber, være mulighed for at benytte fokusrevision som supplement til den sædvanlige, kommunale revision.

2.30. De statslige it-systemer på beskæftigelsesområdet

2.30.1. Gældende ret

Det fremgår af § 32 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at beskæftigelsesministeren etablerer et fælles it-baseret datagrundlag til brug for administrationen af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning samt til brug for kontrol og til statistisk opfølgning på beskæftigelsesindsatsen.

Det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG) bruges på tværs af Beskæftigelsesministeriet, kommunerne, arbejdsløshedskasserne og andre aktører, som udfører opgaver for kommunerne efter § 17 a i loven, og det anvendes i forvaltningen af arbejdsmarkedslovgivningen, herunder til kontrol, statistisk opfølgning på beskæftigelsesindsatsen, samt nationale selvbetjeningsløsninger i forbindelse med tilmelding som jobsøgende, afmelding, fraværsregistreringer, joblog, som grundlag for en koordineret og effektiv indsats over for personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen og den enkelte virksomhed på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser.

DFDG anvendes endvidere til opsamling og deling af nødvendige oplysninger mellem kommunernes og arbejdsløshedskassernes fagsystemer og selvbetjeningsløsninger, herunder i forhold til dokumentation af jobsøgning i jobloggen, registrering af cv-oplysninger, deling af jobordrer mellem aktørerne i beskæftigelsesindsatsen og organisatorisk tilknytning til kommune og arbejdsløshedskasse.

DFDG omfatter ligeledes oplysninger om den kommunale beskæftigelsesindsats efter integrationsloven samt oplysninger om indsats m.v. efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om seniorjob.

Datagrundlaget omfatter personoplysninger, som er nødvendige for at gennemføre lovgivningen, herunder for fastlæggelse af retskrav i form af rettigheder og pligter for de forskellige målgrupper og andre grupperinger i beskæftigelsesindsatsen. Det gælder f.eks. oplysninger om visitation og andre tværgående grupperinger i arbejdsmarkedslovgivningen, der er nødvendige for at gennemføre beskæftigelsesindsatsen, selvbetjeningsløsninger på f.eks. Jobnet og identifikation af personer.

Reglerne om hvilke registre, der indgår i DFDG, fremgår i lovens § 32. Der er ikke tale om en udtømmende liste over registre, der indgår i DFDG. Efter bestemmelsens stk. 6 fastsætter beskæftigelsesminister regler om, hvilke registre m.v. der indgår i DFDG, og om anvendelse af oplysningerne i det fælles it-baserede datagrundlag. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter bestemmelsen endvidere regler om kommunernes og arbejdsløshedskassernes registrering og offentliggørelse af jobordrer, der modtages fra offentlige og private virksomheder, således at de er tilgængelige i DFDG.

DFDG indeholder et register med alle forsikringsrelaterede data og anvendes til at opgøre ledighedsstatistikken og til anden arbejdsmarkedsrettet statistik. Registeret er derudover stamregister for alle it-systemer i beskæftigelsesindsatsen i forhold til aktuel og historisk medlemskab af en arbejdsløshedskasse.

Oplysningerne anvendes herudover til identifikation af medlemskab af en arbejdsløshedskasse i den løbende sagsbehandling, opgørelse af personer i de forskellige målgruppers rettigheder og forpligtelser m.v. og ved kontrol.

For at opretholde formidling på tværs af kommuner har de statslige myndigheder, kommunerne og arbejdsløshedskasserne hver især adgang til at identificere og verificere, hvilken arbejdsløshedskasse en person er medlem af. Som udgangspunkt er adgangen til data i registret begrænset ved organisatoriske kriterier, således at en konkret arbejdsløshedskasse f.eks. kun har adgang til data om egne medlemmer, og en kommune kun har adgang til oplysninger om egne borgere.

Der kan dog, f.eks. ved førstegangstilmelding og virksomhedsrettet service, herunder formidling eller for at afslutte sagsbehandlingen i forbindelse med overflytning til en anden arbejdsløshedskasse, være behov for videregående adgang for den enkelte kommune og den enkelte arbejdsløshedskasse.

Oplysninger indberettes til DFDG fra kommunernes, arbejdsløshedskassernes og Udbetaling Danmarks fagsystemer, ydelsessystemer og selvbetjeningsløsninger og via selvbetjeningsløsninger på Jobnet og Jobnet for Arbejdsgivere (JobAG).

Oplysninger i DFDG er tilgængelige for kommuner, arbejdsløshedskasser og Udbetaling Danmark via åbne grænseflader således, at den enkelte kommune og arbejdsløshedskasse m.v. efter eget valg kan anvende én eller flere leverandører af fagsystemer m.v. til at registrere, opdatere og læse nødvendige oplysninger.

Efter § 33 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer og driver beskæftigelsesministeren Jobnet som en fælles selvbetjeningsindgang til alle kommuner og arbejdsløshedskasser for personer og virksomheder. Jobnet består i dag af en borgervendt del og en arbejdsgivervendt del. Det borgervendte Jobnet og det arbejdsgivervendte JobAG er fælles selvbetjeningsindgang for alle kommuner, borgere og virksomheder vedrørende beskæftigelsesindsatsen.

Jobnet omfatter en cv-bank, hvor alle jobsøgere kan registrere cv-oplysninger og søge i opslåede stillingsopslag. På Jobnet kan nogle af målgrupperne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats endvidere foretage selvbetjening i forhold til bl.a. syge- og rasmelding, ferieregistrering, til- og afmelding som jobsøgende, se »Min plan«, dokumentere jobsøgningsaktiviteter i jobloggen og booke samtaler i kommunen m.v.

I JobAG kan arbejdsgivere indlægge stillingsopslag, søge i cv-oplysninger samt registrere jobordrer, hvis de ønsker kommunens eller arbejdsløhedskassens bistand til at finde kandidater.

Efter § 33 kan kommuner og arbejdsløshedskasser anvende andre selvbetjeningsløsninger end Jobnet til registreringer af cv-oplysninger og dokumentation af jobsøgning i jobloggen for personer omfattet af lovens målgrupper og personer omfattet af program efter integrationsloven, hvis oplysninger registreret i disse selvbetjeningsløsninger løbende synkroniseres med oplysningerne i DFDG. Der gælder tilsvarende for anden aktør, hvis kommunen efter § 41 har indgået databehandlaftale med anden aktør.

Efter § 37 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal de kommunale it-systemer og arbejdsløshedskassernes it-systemer indrettes på en sådan måde, at systemerne og Jobnet via DFDG kan udveksle data ved brug af fællesoffentlige standarder.

Bestemmelsen understøtter, at der kan ske videregivelse og deling af nødvendige oplysninger mellem aktørerne i beskæftigelsesindsatsen i realtid således, at personer omfattet af lovens målgrupper og den øvrige arbejdsmarkedsindsats ikke selv skal være bærere af oplysninger mellem aktørerne eller afgive de samme oplysninger til f.eks. både kommune og arbejdsløshedskasse.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har ansvaret for udvikling, vedligeholdelse og drift af bl.a. it-systemerne Jobnet, Jobnet for Arbejdsgivere (JobAG), DFDG, VITAS, det statistiske datavarehus og Jobindsats.

Kommunerne og arbejdsløshedskasserne har hver især ansvaret for at it-understøtte egen sagsbehandling af beskæftigelsesindsatsen, egne selvbetjeningsløsninger og egne it-systemer til administrationen af forsørgelsesydelser.

Registreringer foretages af personer omfattet af lovens målgrupper og den øvrige arbejdsmarkedsindsats og virksomheder fra selvbetjeningsløsninger, f.eks. Jobnet, JobAG og VITAS, og af sagsbehandlere i kommunerne og arbejdsløshedskasserne i egne it-systemer, der understøtter sagsbehandling og administrationen af forsørgelsesydelser. Oplysningerne, der registreres i selvbetjeningsløsninger og sagsbehandlingssystemerne, kommunikeres mellem systemerne via DFDG. I forhold til sagsbehandlingen af virksomhedsrettede tilbud m.v. kan sagsbehandlere i kommunerne dog også anvende VITAS.

Hver af kommunerne og arbejdsløshedskasserne kan kommunikere med DFDG via ét eller flere fagsystemer – og ved brug af en række forskellige tekniske snitflader (webservices). Når andre aktører udfører opgaver for kommunerne, foretager de opslag og registreringer dels i kommunernes fagsystemer og dels i VITAS. Andre aktører udfører opgaver som databehandlere for de dataansvarlige kommuner.

Efter § 37 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer beskæftigelsesministeren et it-baseret datagrundlag, som virksomhederne kan få adgang til og anvende til egne formål, herunder til bæredygtighedsrapportering. Efter bestemmelsen fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om indberetning og behandling af oplysningerne, som stilles til rådighed i datagrundlaget, herunder om behandling og udstilling af oplysninger fra indkomstregisteret, jf. § 44. Efter bestemmelsen er virksomhederne dataansvarlige for anvendelsen af data lokalt og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter.

Efter § 37 b i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer beskæftigelsesministeren et it-baseret datagrundlag, som kommunerne kan få adgang til og anvende i forhold til at etablere målrettede og effektive match mellem personer omfattet af lovens målgrupper og arbejdsgivere, til rekruttering af jobsøgende, til formidling af ledige samt til tilsvarende virksomhedsrettede aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Efter bestemmelsen har kommunerne og arbejdsløshedskasserne adgang til det it-baserede datagrundlag på tværs af kommunegrænser og kan anvende oplysningerne nævnt i § 37 a og § 37 b på tværs af kommuner og virksomheder.

Efter bestemmelsen kan oplysningerne, som stilles til rådighed efter § 37 a og § 37 b anvendes til kommunernes og arbejdsløshedskassernes forvaltning af beskæftigelsesindsatsen, udarbejdelse af analyse og statistik på beskæftigelsesområdet i kommunerne, og statistisk opfølgning på virksomhederne samt på kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats. Efter bestemmelsen fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om indberetning og behandling af oplysningerne, som udstilles efter § 37 a og § 37 b. Efter bestemmelsen er kommunerne og arbejdsløshedskasserne dataansvarlige for brugen af data lokalt og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter.

Efter § 38 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer beskæftigelsesministeren Jobindsats.dk som et landsdækkende it-system til at måle resultater og effekter og til at opføre, om lovgivningens krav til beskæftigelsesindsatsen er opfyldt. Efter bestemmelsen samles datagrundlaget for Jobindsats.dk i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus sammen med andre data af betydning for arbejdsmarkedsovervågningen samt styring af og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen bredt set på nationalt, regionalt og kommunalt niveau.

Efter § 39 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan beskæftigelsesministeren etablere og drive andre it-systemer, herunder landsdækkende it-systemer på områder af særlig betydning for effektiviteten og dækningen af it-understøttelsen af beskæftigelsesindsatsen i kommunerne og arbejdsløshedskasserne. Aktuelt drives VITAS i medfør af denne bestemmelse.

2.30.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at indholdet af de gældende regler videreføres med enkelte præciseringer og tilføjelser først og fremmest for at understøtte præcise og klare rammevilkår for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den enkelte kommune, den enkelte arbejdsløshedskasse og personer omfattet af lovens målgrupper m.fl. samt for den dataudveksling, som er nødvendig på

tværs af aktørerne i beskæftigelsesindsatsen for at gennemføre en effektiv og koordineret beskæftigelsesindsats.

Det foreslås dog, at der ikke vil fremgå eksempler på hvilke registre, der indgår i DFDG. Det foreslås, det alene vil være fastsat i bekendtgørelse, hvilke registre, der vil indgå i DFDG og om anvendelse af oplysningerne heri. Det foreslåede vil således ikke ændre i, hvilke registre DFDG indeholder.

Det foreslås, at kommunerne fortsat vil skulle have ansvaret for at it-understøtte sagsbehandlingen i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen i kommunerne og de kommunale ydelsessystemer, samt at arbejdsløshedskasserne fortsat vil skulle have ansvaret for at it-understøtte arbejdsløshedskassernes sagsbehandling i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen og sagsbehandlingen i forhold til administrationen af arbejdsløhedsforsikringen, herunder de ydelser arbejdsløshedskasserne administrerer. Det foreslås endvidere, at kommuner og arbejdsløshedskasser som hidtil skal kunne tilbyde selvbetjeningsløsninger til registrering af cv-oplysninger og dokumentation af jobsøgning i jobloggen forudsat oplysningerne synkroniseres til Jobnet og DFDG.

Det foreslås endvidere, at det fortsat skal være muligt at pålægge kommunerne og arbejdsløshedskasserne at bruge bestemte it-værktøjer og it-services, når det er nødvendigt for at understøtte en national sammenhængende beskæftigelsesindsats.

2.31. Dataansvar

2.31.1. Gældende ret

Efter § 40 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. er den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse, der indberetter data til DFDG eller læser data i DFDG fra egne systemer, herunder egne selvbetjeningsløsninger, dataansvarlig efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, for indberetningen og brug af data lokalt samt for at orientere de registrerede om registreringer i DFDG.

Efter bestemmelsen er STAR dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter og den enkelte kommune er dataansvarlig i relation til andre aktører som databehandlere efter § 41 i loven.

Det fremgår af bestemmelsen, at når en person vælger at indlæse sine cv-oplysninger registreret på Jobnet i en privat aktørs jobbank eller anden privat selvbetjeningsløsning, overgår dataansvaret for den videre behandling af oplysningerne til den private aktør.

Efter § 41 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan kommunen i henhold til en databehandleraftale efter artikel 28, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, overlade oplysninger til en anden aktør om en persons beskæftigelsesprofil og forløb, den hidtidige indsats og øvrige forhold, som er nødvendige, for at den anden aktør kan gennemføre den aftalte beskæftigelsesindsats efter arbejdsmarkedslovgivningen efter lovens § 32. Efter bestemmelsen må den anden aktør ikke benytte eller udveksle de modtagne oplysninger til formål ud over det aftalte eller tilføje oplysninger, der er begrundet i andre formål.

Beskæftigelsesministeren kan efter bestemmelsen fastsætte nærmere regler om at overlade oplysninger til en anden aktør.

2.31.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at de gældende regler indholdsmæssigt videreføres med enkelte præciseringer og tilføjelser først og fremmest for at understøtte præcise og klare rammevilkår.

2.32. Indberetning

2.32.1. Gældende ret

Efter § 42 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører, der medvirker i forvaltningen af arbejdsmarkedsordninger, indberette nødvendige oplysninger til DFDG og til det statistiske datavarehus til brug for

- forvaltningen af beskæftigelsesindsatsen, herunder tilsyn og kontrol,
- selvbetjening på Jobnet eller andre landsdækkende løsninger,
- de enkelte målgruppers indsigt i egne oplysninger, og
- statistisk opfølgning på beskæftigelsesindsatsen.

Aktørerne kan efter gældende regler ikke opkræve staten betaling for tilvejebringelse og indberetning af oplysningerne.

Efter § 43 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. modtager og anvender Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til brug i det statistiske datavarehus oplysninger på individniveau om

- uddannelse fra Børne- og Undervisningsministeriets fælles datagrundlag, jf. lov om kommunal indsats for unge under 25 år,

- test, kurser og beståede trin for ledige med læse-, skrive- og regnevan- skeligheder,
- uddannelse fra Danmarks Statistik,
- aktiviteter og indsatser på socialområdet for personer omfattet af indsats- en på beskæftigelsesområdet fra Social- og Boligministeriet og fra kommunerne og
- aktiviteter og indsatser på sundhedsområdet for personer omfattet af ind- satsen på beskæftigelsesområdet fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet, kommunerne og regionerne.

Efter § 43 anvender Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i det sta- tistiske datavarehus endvidere data på individ- og virksomhedsniveau fra indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Oplysningerne anvendes til løsning af statistiske opgaver på beskæftigelses- området, herunder statistisk opfølgning på kommunernes og arbejdsløsheds- kassernes beskæftigelsesindsats.

Efter § 44 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal oplysninger om indkomst og beskæftigelse, der er nødvendige til brug for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen, i videst muligt omfang indhentes fra indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Efter bestemmelsen kan statslige og kommunale myndigheder med ansvar for beskæftigelsesindsatsen få terminaladgang til oplysninger i indkomstre- gisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, herunder oplysninger om, hvem der har foreta- get indberetningen, og identiteten på den, som oplysningerne vedrører.

Efter bestemmelsen gælder tilsvarende for arbejdsløshedskasserne, for så vidt angår nuværende og tidligere medlemmer. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne, og straffelovens § 152 og §§ 152 c- 152 f finder anvendelse.

Det fremgår af bestemmelsen, at indberetnings- og videregivelsesreglerne i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. finder anvendelse, hvis oplysningerne ikke kan indhentes fra indkomstregisteret. Det vil sige, at oplysninger, der kan indhentes i indkomstregisteret, skal ind- hentes fra denne kilde.

Beskæftigelsesministeren kan efter § 44 fastsætte nærmere regler om brug af indkomstregisteret i det datagrundlag, som skal anvendes i varetagelsen

af beskæftigelsesindsatsen, herunder datagrundlaget for opgørelse af ledighedsperioder, offentlig forsørgelse, beskæftigelse m.v. i varetagelsen af kontaktforløb og beskæftigelsesrettede tilbud, overvågning af udviklingen på arbejdsmarkedet samt statistik og analyser i forbindelse med tilrettelæggelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

2.33. Udveksling og videregivelse af oplysninger

2.33.1. Gældende ret

Efter 45 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan der udveksles oplysninger mellem relevante offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, arbejdsløshedskasser, Arbejdsmarkedets Tilægspension (ATP) og Udbetaling Danmark, herunder oplysninger om relevante uddannelsesmæssige og social- og sundhedsrettede aktiviteter og indsatser, udskrivelse fra sundhedsvæsenet, frihedsberøvelse, unddragelse fra frihedsberøvelse og løsladelse fra afsoningsinstitution, der er nødvendige til brug for

- varetagelse af beskæftigelsesindsatsen efter lovgivningen,
- den koordinerede, tværfaglige og helhedsorienterede indsats over for borgeren,
- opdateringen med nye oplysninger og ajourføring af eksisterende oplysninger i it-systemer, som anvendes i beskæftigelsesindsatsen, herunder systemer til den landsdækkende formidling og joblog, og
- opgørelsen af forbrug af offentlige forsørgelsesydelse.

Bestemmelsen giver mulighed for at udveksle oplysninger om beskæftigelsesindsatsen m.v. mellem en række offentlige myndigheder og arbejdsløshedskasser m.fl., hvis oplysningerne er nødvendige for den samlede indsats over for personer omfattet af lovens målgrupper, f.eks. en helhedsorienteret indsats og udbetaling af ydelser, eller hvis oplysningerne er nødvendige for at opdatere it-systemer, som anvendes i indsatsen, f.eks. systemer til den landsdækkende formidling.

Udvekslingen af oplysninger om indsatsen mellem kommunerne, arbejdsløshedskasserne og Beskæftigelsesministeriet sker digitalt via de kommunale sagsbehandlings- og ydelsessystemer, arbejdsløshedskassernes sagsbehandlings- og ydelsessystemer, arbejdsløshedskassernes selvbetjeningsløsninger og Beskæftigelsesministeriets landsdækkende it-systemer, f.eks. Jobnet og DFDG.

Efter lovens § 46 kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering samkøre oplysninger i DFDG med oplysninger fra forsikrings- og pensionsselskaber m.v. om, hvilke personer der er kunder eller medlemmer i det enkelte forsikrings- og pensionsselskab m.v., for at orientere de pågældende personer

om muligheder og rettigheder efter den enkelte forsikrings- eller pensionsordning.

Der er i bekendtgørelse om orientering af pensionskassemedlemmer og forsikringskunder m.v. om muligheder og rettigheder i tilknytning til pensions- eller forsikringsordninger, jf. bkg. nr. 1547 af 23. december 2014, fastsat nærmere regler herom i medfør af bemyndigelse i lovens § 52.

Efter lovens § 47 videregiver Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering nødvendige oplysninger til Arbejdstilsynet om modtagere af sygedagpenge med henblik på registersamkøring i kontroløjemed til identifikation af virksomheder i forbindelse til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn.

Efter lovens § 48 kan Beskæftigelsesministeriet som led i formidlingssamarbejdet mellem EU-/EØS-medlemslande videregive oplysninger om danske arbejdsgiveres ønsker om arbejdskraft med angivelse af arbejdsgiverens navn og adresse samt arbejdets karakter m.v. til disse landes arbejdsmarkedsmyndigheder.

Efter §§ 180, 181 og 182 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal såvel kommunen som arbejdsløshedskassen give nødvendige oplysninger om dagpengemodtagere til hinanden til brug for administration af reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Kommunen skal give arbejdsløshedskassen de nødvendige oplysninger til brug for arbejdsløshedskassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Arbejdsløshedskassen skal give kommunen de nødvendige oplysninger om arbejdsløshedskassens medlemmer til brug for kommunens administration af reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Bestemmelserne skal medvirke til, at kommunen har korrekte oplysninger om den enkelte dagpengemodtager, f.eks. om dagpengemodtagerens indplaceringstidspunkt, godkendelse af dagpengemodtagerens cv-oplysninger, samtaler, ledighedsforløbet og rådighed m.v., som arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om. Dermed har kommunen mulighed for at tilrettelægge indsatsen til dagpengemodtageren.

Ligeledes har arbejdsløshedskassen behov for oplysninger fra kommunen om den indsats, kommunen igangsætter i forhold til en dagpengemodtager,

og om dagpengemodtageren gennemfører indsatsen, da det er arbejdsløshedskassen, der vurderer og træffer afgørelse om rådighed og sanktioner over for dagpengemodtageren.

Der kan alene udveksles oplysninger og underretninger med arbejdsløshedskassen om dens egne medlemmer.

Med hjemmel i § 182 er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvilke oplysninger kommunen og arbejdsløshedskassen skal give hinanden. Kommunen skal bl.a. underrette den enkelte dagpengemodtagers arbejdsløshedskasse, hvis dagpengemodtageren udebliver fra jobsamtaler, afviser henvist arbejde, eller hvis dagpengemodtageren udebliver fra, afslår eller ophører i et tilbud eller udebliver en eller flere dage fra et tilbud, som dagpengemodtageren er begyndt i. Kommunen skal endvidere underrette arbejdsløshedskassen, hvis kommunen har givet dagpengemodtageren et rådighedsafprøvende tilbud. Der er endvidere fastsat regler om, at dagpengemodtagere skal informeres om indholdet i underretninger sendt mellem kommunen og arbejdsløshedskassen.

Arbejdsløshedskassen skal bl.a. underrette kommunen, når en person er påbegyndt en dagpengeperiode efter § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., når personens cv-oplysninger er godkendt, når personens ret til dagpenge er ophørt, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og når arbejdsløshedskassen får underretning fra et uddannelsessted om, at dagpengemodtager i jobrettet uddannelse ikke længere er studieaktiv. Arbejdsløshedskassen skal desuden efter anmodning fra kommunen generelt oplyse om en dagpengemodtagers ledighedsforløb og dagpengeret.

Der er videre fastsat regler om kommunens og arbejdsløshedskassens indberetninger i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Efter § 180 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen begrundede afslaget over for arbejdsløshedskassen, hvis kommunen har truffet afgørelse om afslag på en fælles indstilling fra arbejdsløshedskassen og personen, som kommunen har modtaget i den periode, hvor arbejdsløshedskassen efter § 27, stk. 2, har ansvaret for kontaktfølgningen, om tilbud efter kapitel 11-14 eller understøttende indsatser efter kapitel 26-28.

Efter lovens § 183 fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til

at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

Formålet er, at der kan fastsættes regler om, at undervisningsinstitutioner under undervisningsministerens område skal give staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen besked, hvis f.eks. personen ikke begynder, udebliver eller ophører i uddannelser, som personen deltager i efter reglerne om 6 ugers jobrettet uddannelse eller som tilbud om vejledning og opkvalificering. Dermed får kommunen og arbejdsløsheds-kassen kendskab til forholdet, og de kan herefter vurdere, om forholdet har betydning for den aktive indsats for personen og for personens ret til ydelse.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler om uddannelsesinstitutionernes underretningspligt i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats er det bl.a. fastsat, at uddannelsesstedet løbende kontrollerer, om en person, der har fået et tilbud om vejledning og opkvalificering, deltager aktivt i uddannelsen og de dertil knyttede aktiviteter m.v., og at uddannelsesstedet straks skal give meddelelse til kommunen, bl.a. hvis personen ikke deltager aktivt i uddannelsen. Kommunen kan på den baggrund vurdere, om tilbuddet skal fortsætte eller ophøre, og om der evt. skal gives et nyt tilbud, og kommunen kan vurdere og evt. træffe afgørelse om rådighed og sanktioner for personer, der modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik.

Kommunen skal endvidere underrette arbejdsløsheds-kassen om forholdet efter lovens § 180 og regler fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. På den baggrund kan arbejdsløsheds-kassen vurdere og træffe afgørelse om rådighed og evt. sanktioner over for dagpengemodtageren.

I bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse er det bl.a. fastsat, at uddannelsesstedet eller uddannelsesudbyderen skal underrette arbejdsløsheds-kassen, hvis personen ophører med kurset.

Arbejdsløsheds-kassen kan på den baggrund vurdere, om dagpengemodtageren fortsat opfylder betingelserne for ret til dagpenge. Arbejdsløsheds-kassen skal endvidere underrette kommunen om forholdet efter lovens § 181 og regler fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. På den

baggrund kan kommunen vurdere, om der skal igangsættes en beskæftigelsesindsats f.eks. gives et tilbud til dagpengemodtageren.

2.33.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er i aftalen ikke aftalt ændringer, der medfører, at det er nødvendigt at foretage indholdsmæssige ændringer af de gældende regler.

Det foreslås derfor, at indholdet af de gældende regler med enkelte præciseringer og tilføjelser videreføres, idet reglerne dog foreslås flyttet fra lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., der foreslås ophævet, til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

I forhold til de hidtidige bestemmelser i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, §§ 180, 180 a, 181, 182 og 183, i kapitlet om underretninger foreslås, at bestemmelserne indarbejdes i kapitlet dataansvar, indberetning, udveksling og videre af oplysninger samt anvendelse af kunstig intelligens således, at bestemmelser om dataindberetning og videregivelse samles mest muligt. Der er med forslaget ikke tilsigtet indholdsmæssige ændringer i reglerne om underretninger mellem kommuner og arbejdsløshedskasser.

Det henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

2.34. Kunstig intelligens

2.34.1. Gældende ret

Efter § 52 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i styrelsens opgavevaretagelse, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Efter bestemmelsen kan beskæftigelsesministeren endvidere fastsætte regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling i den kommunale beskæftigelsesindsats, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

2.34.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at indholdet bemyndigelsen videreføres for at understøtte, at der kan fastsættes regler med præcise og klare rammevilkår anvendelsen af kunstig intelligens i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og i den enkelte kommune.

Det foreslås således, at beskæftigelsesministeren fortsat skal kunne fastsætte regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i styrelsens opgavevaretagelse, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Det foreslås endvidere, at beskæftigelsesministeren fortsat skal kunne fastsætte regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling i den kommunale beskæftigelsesindsats, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Den foreslåede hjemmel skal understøtte, at kommunernes sagsbehandling er fremtidssikret. Det forventes, at den teknologiske udvikling vil medføre, at sagsbehandling i stigende grad vil kunne foregå med hjælp fra kunstig intelligens og lignende digitale løsninger. For at understøtte, at kommunerne effektivt kan implementere sådanne værktøjer, er der behov for en smidig hjemmelsstruktur, der muliggør fastsættelse af de nødvendige regler for anvendelsen af nye teknologier.

2.35. Kontrol

2.35.1. Gældende ret

Efter § 53 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan data i Beskæftigelsesministeriets it-systemer samkøres med data i kommunernes, andre myndigheders og arbejdsløshedskassernes it-systemer, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser, der udbetales efter beskæftigelseslovgivningen, herunder manglende opfyldelse af rådighedsforpligtelsen, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik. Efter bestemmelsen kan data i Beskæftigelsesministeriets it-systemer samkøres med data i indkomstregisteret, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug ved udbetaling af ydelser, der udbetales efter beskæftigelseslovgivningen.

Der er efter de gældende regler således et klart retsgrundlag for samkøring af oplysninger i kontroløjemed.

Sammenstilling eller samkøring af personoplysninger i kontroløjemed kan f.eks. være med henblik på at kontrollere, om personer omfattet af lovens målgrupper eller arbejdsgivere uretmæssigt modtager ydelser eller tilskud, fordi de ikke opfylder betingelserne dertil.

Samkøring i kontroløjemed vil efter forarbejderne til Databeskyttelsesloven, skulle leve op til de almindelige principper og regler om behandling i databeskyttelsesforordningen. Samkøring i kontroløjemed vil per definition være en indgribende behandlingssituation, hvorfor en sådan behandling vil skærpe kravene til overholdelse af bl.a. databeskyttelsesforordningens artikel 5 om de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger, herunder ikke mindst proportionalitetsprincippet.

2.35.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at de hidtil gældende regler i § 53 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. indholdsmæssigt videreføres.

Formålet er, at der fortsat skal være et klart retsgrundlag for samkøring af oplysninger i kontroløjemed.

Det foreslås dog, at det præciseres, at der vil være tale om kontrol i forhold til ydelser, der udbetales efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det vil sige kontrol i forhold til tilskud til ansættelse med løntilskud, tilskud til voksenlærlinge, fleksløntilskud, tilskud til arbejdsgivere, som har fleksjobbere ansat (gammel ordning) og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne (både ny og gammel ordning), tilskud til mentor, befordringsgodtgørelse m.v. ved deltagelse i tilbud, tilskud til hjælpemidler m.v.

Samkøring i kontroløjemed vil efter forarbejderne til Databeskyttelsesloven, fortsat skulle leve op til de almindelige principper og regler om behandling i databeskyttelsesforordningen. Samkøring i kontroløjemed vil per definition være en indgribende behandlingssituation, hvorfor en sådan behandling vil skærpe kravene til overholdelse af bl.a. databeskyttelsesforordningens artikel 5 om de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger, herunder ikke mindst proportionalitetsprincippet.

Reglerne om kontrol af udbetaling af forsørgelsesydelse herunder kontrol af opfyldelse af rådighedsforpligtigheden fremgår af anden lovgivning. Reglerne om kontrol i forhold til dagpenge fremgår i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om kontrol i forhold til kontanthjælp fremgår af retssikkerhedsloven.

2.36. Digital kommunikation

2.36.1. Gældende ret

2.36.1.1. Digital kommunikation mellem kommunen og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen

Efter § 184 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation mellem borgeren og kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, såsom arbejdsløsheds-kassen samt anden aktør. Efter bestemmelsen fastsætter beskæftigelsesministeren endvidere regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer.

Bemyndigelsen benyttes til at fastsætte regler om, i hvilke tilfælde borgeren har pligt til at benytte digital kommunikation ved anvendelse af digitale selvbetjeningsværktøjer samt modtagelse og afsendelse af digitale meddelelser.

Ved en digital meddelelse forstås en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse.

Efter § 184 fastsætter beskæftigelsesministeren endvidere regler om, at kommunen kan sende digitale meddelelser til personer og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Efter bestemmelsen sidestilles sådanne afgørelser og dokumenter med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Formålet med bemyndigelserne i § 184 er, at det giver mulighed for, at der i takt med en udbygning af den digitale kommunikation mellem borgeren og kommunen, arbejdsløsheds-kassen samt anden aktør samt i takt med den teknologiske udvikling, kan fastsættes administrative regler om den digitale kommunikation, herunder pligt til at benytte digital kommunikation.

Såfremt hver enkelt digitaliseringsændring skal ske ved lov, vil det medføre en omfattende detailregulering og vil betyde, at selv mindre ændringer og udvidelser af de digitale selvbetjeningsmuligheder vil kræve lovændringer.

Såfremt en borger har brug for hjælp til at benytte digitale selvbetjeningsværktøjer i beskæftigelsesindsatsen, f.eks. på grund af manglende it-kundskaber eller manglende it-adgang hjemme, kan borgeren få hjælp i sin kommune.

Bemyndigelserne er anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om bl.a.:

- Dagpengemodtageres mulighed for på Jobnet at foretage sygemelding, så både kommune, arbejdsløsheds-kasse og anden aktør får digital besked.

- Dagpengemodtageres og jobparate kontanthjælpsmodtageres pligt til at raskmelde sig via selvbetjening på Jobnet, så både kommune, arbejdsløshedskasse og anden aktør får digital besked.
- At »Min Plan« uden personlig underskrift sidestilles med »Min Plan« med personlig underskrift.
- At afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Jobnet, VITAS, kommunen eller personens arbejdsløshedskasse som afsender.

Den digitale løsning om pligt til raskmelding på Jobnet medfører, at kommunens ydelsescenter automatisk får digital besked om dagpengemodtagerens raskmelding. De berørte personer skal dermed ikke længere selv kontakte flere myndigheder og arbejdsløsheds-kassen for at syge- eller raskmelde sig, men kan nøjes med at henvende sig ét sted eller foretage registreringen digitalt på Jobnet.

Bemyndigelsen kan også anvendes til at fastsætte regler om digital modtagelse af indkaldelser, »Min Plan« og afgørelser i forhold til flere af jobcenterets målgrupper. Reglerne herom er fastsat i kapitel 19 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Bemyndigelsen er endvidere anvendt til at fastsætte bestemmelser om undtagelser fra pligt til digital kommunikation. Der er bl.a. fastsat regler om, at visse grupper skal have »Min Plan« udleveret eller tilsendt via brev, såfremt personen er fritaget fra Digital Post efter lov om digital post fra offentlige afsendere, eller hvis kommunen vurderer, at personen ikke kan mestre brugen af den digitale »Min Plan« på Jobnet.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

2.36.1.2. Digital kommunikation mellem kommunen og arbejdsgivere

2.36.1.2.1. Oprettelse af pladser

Efter § 185 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om anvendelse af digital kommunikation ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, jobrotationsydelse, tilskud til mentorstøtte, tilskud til hjælpemidler og andre tilskud m.v. efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter herunder regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Beskæftigelsesministeren fastsætter efter bemyndigelsen i lovens § 185, stk. 2, endvidere regler om frister for kommunalbestyrelsens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, jobrotationsydelse, tilskud til mentor og andre tilskud m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system.

Bemyndigelserne er anvendt til at fastsætte regler om digital ansøgning om oprettelse af virksomhedspraktik, løntilskudspladser og tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne. Der er endvidere fastsat regler om, at arbejdsgivere, der ikke kan få et CVR-nummer, kan indgive ansøgningen på anden måde end ved digital selvbetjening.

Reglerne er fastsat i kapitel 19 bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.36.1.2.2. Udbetaling af tilskud

Efter § 186 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om obligatorisk anvendelse af digital kommunikation mellem arbejdsgiverne, selvstændigt erhvervsdrivende og kommunen i forbindelse med anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter loven. Beskæftigelsesministeren fastsætter herunder regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Bemyndigelsen er i forhold til udbetaling af tilskud til ansættelse med løntilskud og anmodning om udbetaling af tilskud til voksenelevløn udmøntet i §§ 91 og 122 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter arbejdsgivere anmoder om udbetaling af løntilskud og tilskud til voksenelevløn via Nemrefusion. Det er efter gældende regler obligatorisk at anvende Nemrefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til de nævnte disse ordninger.

Bemyndigelsen er i forhold til udbetaling af tilskud til ansættelse i fleksjob (gammel ordning) udmøntet i § 8, stk. 2, i bekendtgørelse om fleksjob, hvorefter anmodning om udbetaling af tilskud kan ske via Nemrefusion. Det er således fortsat frivilligt at anvende Nemrefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til fleksjob (gammel ordning).

Formålet er at understøtte, at kommunikationen mellem kommuner, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende om tilskudsordninger m.v. efter lov

om en aktiv beskæftigelsesindsats kan ske digitalt. Nemrefusion ejes, vedligeholdes og drives af KL's selskab KOMBIT A/S.

2.36.1.2.3. Digitale meddelelser m.v. uden underskrift, afsender oplysninger og tidspunkt for modtagelse

Efter § 184 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov kan sende digitale informationer og meddelelser til personer omfattet af stk. 1 og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Efter lovens § 186 fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen, kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Bemyndigelserne er udmøntet i kapitel 19 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.36.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er med den indgåede aftale ikke aftalt ændringer, der medfører, at det er nødvendigt at foretage indholdsmæssige ændringer af de gældende regler.

Daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik i januar 2018 aftale om digitaliseringsklar lovgivning, hvoraf det bl.a. fremgår, at lovgivningen skal være enkel og klar, så den er let at forstå for borgere og virksomheder, at lovgivningen skal understøtte, at der kan kommunikeres digitalt med borgere og virksomheder, at lovgivningen skal understøtte, at administrationen af lovgivningen kan ske helt eller delvist digitalt og under hensyntagen til borgernes og virksomhedernes retssikkerhed, at begreber og data skal gen-

bruges på tværs af myndigheder samtidig med, at det sikres, at datasikkerheden varetages på en tryk og forsvarlig måde, at datasikkerhed prioriteres højt, at offentlige myndigheder skal anvende eksisterende offentlig it-infrastruktur, og at lovgivningen skal udformes, så den giver mulighed for effektiv it-anvendelse i kontroløjemed. Disse principper finder fortsat anvendelse.

Beskæftigelsesministeriet vurderer derfor, at reglerne bør videreføres indholdsmæssigt således, at kommunikationen mellem kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen samt arbejdsgivere fortsat vil kunne ske digitalt og under hensyntagen til borgernes retssikkerhed. Det foreslås dog, at det præciseres, at bestemmelserne også omfatter tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Indholdet af reglerne om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation, mellem på den ene side personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen og på den anden side kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov foreslås ligeledes videreført.

Arbejdsløhedskasserne er ikke omfattet af forvaltningsloven eller offentlighedsloven. Selvom arbejdsløhedskasserne ikke er omfattet af forvaltningsloven m.v., stilles der i det væsentlige de samme krav til medlemmets rettigheder og pligter m.v. og til arbejdsløhedskassernes sagsbehandling og afgørelser, som der stilles i den offentlige forvaltning.

Beskæftigelsesministeriet vurderer derfor, at der behov for de foreslåede bemyndigelser, selvom der er delvist overlappende bestemmelser i forvaltningslovens § 32 b. Den nævnte bestemmelse gælder ikke for arbejdsløhedskasserne.

Bemyndigelserne forventes udmøntet som i de gældende regler.

2.36.2.2. Digital kommunikation mellem kommunen og arbejdsgivere

Med det digitale ansøgningssystem VITAS ansøger arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende i dag om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud m.v. Det gælder bl.a. tilbud om ansættelse med løntilskud, voksenlærlingeordningen, virksomhedspraktik og nytteindsats.

Det foreslås, at de gældende bemyndigelsesbestemmelser indholdsmæssigt videreføres således, at der fortsat kan fastsættes regler om anvendelse af VI-TAS til ansøgning om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud m.v. og om anvendelse af Nemrefusion til anmodning om udbetaling af tilskud.

Der vil med forslaget endvidere fortsat kunne fastsættes regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

2.36.2.3. Digitale meddelelser m.v. uden underskrift, afsender oplysninger og tidspunkt for modtagelse

Det foreslås, at bemyndigelsesbestemmelserne i § 184, stk. 2, og § 187 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indholdsmæssigt videreføres således, at der vil kunne fastsættes regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, kan sende digitale meddelelser til personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen og til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt understøtter en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

2.37. Regulering, udbetaling af ydelser, erstatning, tilsyn m.v.

2.37.1. Gældende ret

2.37.1.1. Regulering og beregning af tilskud og ydelser

Efter § 189, stk. 1, nr. 1-3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats reguleres prisloftet efter lovens § 48, stk. 7, (prisloftet for videregående uddannelser på positivlisten) løntilskud efter § 75 og § 80 c, (løntilskud, herunder ved langtidsledige seniorer) og tilskud efter § 133, stk. 3, (tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013) årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Efter lovens § 189, stk. 2, beregnes timelønnen efter lovens § 72, stk. 2, (timelønnen ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere) på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter lovens § 189 a, reguleres beløbene efter lovens § 123, stk. 2, (lønindtægtgrænsen for beregning af fradrag i fleksløntilskud), § 126, stk. 5, (tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdssevne tilkendt fra den 1.

januar 2013) og § 136, stk. 2, (tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt med nedsat arbejdsevne før den 1. januar 2013) en gang årligt den 1. januar med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Reguleringen og beregningen foretages af Beskæftigelsesministeriet. Tilskud efter § 80 c bliver dog ikke længere reguleret, da det er en midlertidig ordning med løntilskud ved langtidsledige seniorer, der ikke kan anvendes på nuværende tidspunkt.

Det er ikke nærmere beskrevet i gældende regler, hvordan reguleringen og beregningen foretages. Dog fremgår det af bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats, at timelønnen efter lovens § 72, stk. 2, beregnes på baggrund af den maksimale dagpengesats pr. måned divideret med 160,33 timer tillagt arbejdsmarkedsbidrag, og reguleres en gang om året pr. 1. januar.

Beskæftigelsesministeriet opgør prisloftet pr. uge for kursusrisen for videregående uddannelser på positivlisten efter lovens § 48, stk. 7, ved, at prisloftet pr. år efter § 48, stk. 7, reguleres med satsreguleringsprocenten, divideres med 40 og afrundes til to decimaler.

Satser for løntilskud efter lovens § 75 beregnes ved, at de regulerede og afrundede timesatser efter det forrige års regulering reguleres med satsreguleringsprocenten og afrundes til to decimaler. De afrundede satser danner grundlag for det efterfølgende års regulering.

Tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter lovens § 133, stk. 3, opgøres ved, at de regulerede og afrundede satser efter det forrige års regulering reguleres med satsreguleringsprocenten, hvorefter satsen pr. time afrundes til to decimaler, og satsen pr. år afrundes til nærmeste hele kronebeløb. De afrundede satser danner grundlag for det efterfølgende års regulering.

Satser på halvdelen eller to tredjedele af tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter § 133, stk. 3, opgøres med udgangspunkt i de regulerede og afrundede satser pr. time og pr. år, efter § 133, stk. 3, hvor satser opgjort pr. time afrundes til to decimaler og satser opgjort pr. år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Lønindtægtsgrænsen for beregning af fradrag i fleksløntilskud efter lovens § 123, stk. 2, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt fra den 1. januar 2013 efter lovens § 126, stk. 5, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt før den 1.

januar 2013 efter lovens § 136, stk. 2, opgøres ved, at de regulerede og afrundede satser efter det forrige års regulering reguleres med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, hvorefter satsen opgjort pr. time afrundes til to decimaler og satser opgjort pr. måned eller år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Satser på halvdelen eller to tredjedele af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat erhvervsevne tilkendt før den 1. januar 2013 efter § 136, stk. 2, opgøres med udgangspunkt i de regulerede og afrundede satser pr. time og pr. år efter § 136, stk. 2, hvor satser opgjort pr. time afrundes til to decimaler og satser opgjort pr. år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

2.37.1.2. Beregning, udbetaling og tilbagebetaling m.v. af tilskud og ydelser

Det fremgår af § 190, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision, tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter loven og fastsætter herunder regler om frister for arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Bemyndigelsen til ministeren om at kunne fastsætte nærmere regler om beregning og udbetaling, refusion m.v. omfatter alle tilskud og ydelser efter loven. Samtidig kan der fastsættes regler om bl.a. udbetaling af tilskud og ydelser til personer.

Bestemmelsen medvirker til, at beskæftigelsesministeren hurtigt kan reagere forebyggende og præciserende i tilfælde af, at der forekommer uhenigtsmæssig anvendelse af lovens bestemmelser, herunder hvis bestemmelserne ikke bruges efter formålet. Den kan således medvirke til, at der ikke sker fejludbetalinger af tilskud og ydelser.

Med hjemmel i bestemmelsen er i bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om tilskud og ydelser, der kan udbetales efter loven, uanset om de udbetales til personer, arbejdsgivere eller selvstændigt erhvervsdrivende. Herunder er der bl.a. fastsat regler om personers, arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om udbetaling af tilskud og ydelser og om dokumentation i forbindelse med udbetaling af tilskud og ydelser, og om frister for arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Bestemmelsen er endvidere anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse nr. 1769 af 6. september 2021 om fleksjob m.v. om beregning og udbetaling af støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den

1. januar 2013, herunder f.eks. at arbejdsgiver skal anmode om udbetaling af tilskuddet via NemRefusion.

Efter lovens § 190, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

Med hjemmel i bestemmelsen er fastsat regler i bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats og i bekendtgørelse nr. 1769 af 6. september 2021 om fleksjob m.v., herunder om tilbagebetaling af løntilskud efter lovens kapitel 20. Det er bl.a. fastsat, at løntilskud i forbindelse med ansættelse med løntilskud enten ikke skal udbetales til eller skal tilbagebetales af arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren har afgivet urigtig erklæring om eller forsætligt har fortiet forhold, der har betydning for at opnå ret til at ansætte ledige med løntilskud eller for at bevare retten hertil. Med formuleringen ”forsætligt har fortiet forhold” henvises til dansk rets almindelige forsætsbegreb, dvs. at arbejdsgiveren har fortiet forhold med vilje og med viden om, at der derved vil eller kan blive udbetalt løntilskud med urette. Det er f.eks., hvor en arbejdsgiver anmoder om udbetaling af løntilskud for en periode og ved anmodningen forsætligt fortier oplysninger om, at personen er ophørt med ansættelsen i den periode, som der anmodes om løntilskud for.

2.37.1.3. Erstatning ved tilskadekomst under deltagelse i tilbud eller ved skade forvoldt af en person under tilbud

Det fremgår af § 191, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter lovens kapitel 11 (tilbud om virksomhedspraktik), 13 (tilbud om nytteindsats) og 14 (tilbud om vejledning og opkvalificering), herunder om, at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter kapitel 14 er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring.

Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., at erstatningen udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Med hjemmel i bestemmelsen er fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at kommunen yder erstatning for følger af arbejdsskader ved deltagelse i tilbud virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11, tilbud om nytteindsats efter lovens kapitel 13 samt tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14. Der er videre fastsat regler om, at sager om erstatning behandles efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring med enkelte undtagelser. Det er desuden fastsat, at reglerne ikke finder anvendelse ved tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14 i lov

om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis personen efter andre regler er berettiget til erstatning m.v. efter lov om arbejdsskadesikring.

Det fremgår af § 191, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud efter kapitel 11 (tilbud om virksomhedspraktik), 13 (tilbud om nytteindsats) og 14 (tilbud om vejledning og opkvalificering).

Bestemmelsen betyder, at der kan fastsættes regler om, at det er kommunen, der betaler erstatning hvis en person, der deltager i virksomhedspraktik efter kapitel 11, nytteindsats efter kapitel 13, eller i vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, forvolder skader på andre personer eller andres ejendele under tilbuddet.

De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er fastsat regler om, at hvis en person, der deltager i et tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, forvolder skader på andre personer eller andres ejendele under tilbuddet, yder kommunen erstatning for skaderne.

Det er videre fastsat, at erstatningsansvaret vurderes efter dansk rets almindelige regler. Dermed henvises til, at de almindelige betingelser for erstatningsansvar skal være opfyldt, dvs. at der er et ansvarsgrundlag (skadevolderen har handlet ansvarspådragende), at der er lidt et tab, at der er årsagssammenhæng mellem skadevolderens handling og tabet, og at tabet er påregneligt.

Det er videre fastsat, at hvis personen er erstatningsansvarlig, ydes erstatningen ved personskader efter reglerne i lov om erstatningsansvar, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1070 af 24. august 2018 med senere ændringer, og ved skader forvoldt på andres ejendele ydes erstatning efter §§ 37 og 38 i lov om forsikringsaftaler. Efter bekendtgørelsen ydes der ikke erstatning, hvis skaden er opstået ved tyveri eller anden kriminel adfærd.

2.37.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.37.2.1. Regulering og beregning af tilskud og ydelser

Det foreslås, at reglerne i lovens §§ 189 og 189 a om den årlige regulering og beregning af tilskud, ydelser m.v. videreføres indholdsmæssigt i §§ 199-201 med sproglige tilretninger. Forslagene betyder, at den allerede gældende praksis for Beskæftigelsesministeriets regulering og beregning vil blive videreført.

2.37.2.2. Bemyndigelsesbestemmelser om beregning, udbetaling, tilbagebetaling m.v.

Det foreslås, at reglerne i lovens § 190 om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning, udbetaling, refusion, administration for tilskud og ydelser efter loven, og om tilbagebetaling af tilskud og ydelser, der er udbetalt på urigtigt grundlag, videreføres indholdsmæssigt i § 202 med sproglige tilretninger.

Der foreslås af forenklingshensyn, at det ikke længere vil fremgå af lovteksten, at herunder fastsætter beskæftigelsesministeren regler om frister for arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser. Det forventes, at der stadig vil blive fastsat regler herom på bekendtgørelsesniveau.

2.37.2.3. Bemyndigelsesbestemmelser om erstatning i forbindelse med tilbud

Det foreslås, at reglerne i lovens § 191 om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud, at erstatning skal udredes efter reglerne i lov om en arbejdsskadesikring, og at ministeren fastsætter regler om erstatning ved skade forvoldt under tilbud, videreføres indholdsmæssigt i § 203 med sproglige tilretning.

Det foreslås af forenklingshensyn, at det ikke længere vil fremgå af lovteksten, at herunder fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering (efter det nuværende kapitel 14, der vil blive til kapitel 16) er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring. Det forventes, at der stadig vil blive fastsat regler herom på bekendtgørelsesniveau.

2.38. Statens refusion til kommunerne og kommunernes medfinansiering

2.38.1. Gældende ret

Der er i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats bestemmelser om statslig refusion af en del af en kommunes refusionsberettigende udgifter til konkrete indsatser, jf. pkt. 2.38.1.2.-2.38.1.9. Resten af kommunens udgifter til disse indsatser vil typisk være omfattet af budgetgarantien eller øvrige overførsler.

Derudover er der indsatser i loven, hvor der ikke gives refusion af kommunernes udgifter, men hvor kommunernes udgifter alene er omfattet af budgetgarantien. Det gælder især driftsudgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, mentorstøtte efter kapitel 26 og særligt tilrettelagt nytteindsats efter § 87 a.

Kommunens administrative udgifter er ikke refusionsberettigede, jf. pkt. 2.36.1.1. nedenfor, og er heller ikke omfattet af budgetgarantien.

Under budgetgarantien kompenseres kommunerne under ét fuldt ud for de udgifter, der er omfattet af budgetgarantien. Kommunernes driftsudgifter ved tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte er dog fra 1. januar 2026 omfattet af en grænse for, i hvilket omfang kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte medtages i budgetgarantien. Der henvises til pkt. 2.39 om en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti.

2.38.1.1. Kommunens administrative udgifter

Det fremgår af § 194 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen endeligt afholder udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktførelse, udarbejdelse af »Min Plan«, helhedsorienteret plan og rehabiliteringsplaner og administration i øvrigt. Efter bestemmelsen afholder kommunen desuden endeligt udgifterne til særlige aktiviteter efter § 17, til godtgørelse efter § 62, stk. 2, og til lægeerklæringer.

Udgifter til vejledning er f.eks. udgifter til vejledning, der hører under kommunernes lovmæssige vejledningsforpligtigelse og vejledning, der finder sted i forbindelse med sagsbehandling. Dette omfatter også udgifter til eventuel tolkebistand i forbindelse med vejledning.

Udgifter til administration i øvrigt er f.eks. udgifter til journalføring, regnskabsføring og revision.

Særlige aktiviteter efter § 17 omhandler økonomisk støtte til arbejdssøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft. Godtgørelse efter § 62, stk. 2, omhandler godtgørelse, som kommunen kan udbetale til unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Efter § 85 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med social- og boligministeren nærmere regler om anvisning af statsrefusion og statstilskud, regnskabsaflæggelse og revision.

Bemyndigelsen er anvendt i § 4 i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Social- og

Boligministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Børne- og Undervisningsministeriets ressortområder (bekendtgørelse nr. 802 af 18. juni 2025). Her er det bl.a. fastsat, at kommunerne endeligt afholder udgifter til rådgivning, tilsyn og administration m.v., som finder sted i forvaltningen, samt uden for forvaltningen i tilknytning til eller som led i et tilbud eller udbetaling af en ydelse eller et tilskud.

Udgifterne til de administrative funktioner må således udskilles til kommunal finansiering. Udgifterne omfatter de udgifter, der er nævnt i § 194 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og udgifter til administration i øvrigt, som omfatter konsulentstøtte, journalføring, regnskabsføring og revision, særlig tilrettelagt rådgivning eller vejledning, evt. tilrettelagt som opsøgende arbejde m.v. Dette gælder i givet fald også en forholdsmæssig andel af f.eks. husleje.

Vejledning nr. 9584 af 30. juni 2025 om kommunernes dokumentation af driftsudgifter ved aktivering m.v. indeholder en nærmere vejledning om, hvilke udgifter der ikke berettiger til statsrefusion, hvilke udgifter der gives statsrefusion til, og hvordan udgifterne afgrænses og dokumenteres til kommunal finansiering.

2.38.1.2. Refusion af driftsudgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.

Det fremgår af § 195 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer omfattet af § 6, nr. 7, 11 og 13, når udgiften angår tilbud efter kapitel 14, herunder deltagerbetaling, jf. dog §§ 196 og 196 a, partnerskabsaftaler efter § 15, undervisningsmaterialer efter § 172 eller merudgiftsgodtgørelse efter § 176.

Bestemmelsen vedrører refusion for driftsudgifter for visse indsatser for personer i jobafklaringsforløb, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering, herunder deltagerbetaling, for disse målgrupper. Deltagerbetaling i forbindelse med tilbud om vejledning og opkvalificering kan i nogle tilfælde være et mindre gebyr, men i andre tilfælde et stort beløb, som reelt svarer til en driftsudgift, f.eks. i forbindelse med private ikke SU-berettigende uddannelser.

Ved udgifter til tilbud om korte erhvervsrettede kurser (den regionale uddannelsespulje), tilbud om en erhvervsuddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft og tilbud om uddannelse til personer, der har arbejdet

i minkerhvervet eller følgeerhverv, yder staten dog en højere refusion, jf. pkt. 2.38.1.3-2.38.1.5. nedenfor.

Kommunens udgifter til ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov (STU), der gives som et tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering, er ikke omfattet af statslig refusion efter nærværende kapitel, jf. § 5 b i lov om særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse (stu-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 11. august 2023 med senere ændringer.

Staten refunderer endvidere 50 pct. af en kommunes udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler for målgrupperne i bestemmelsen. En virksomhed og en kommune kan eksempelvis indgå partnerskabsaftaler i forbindelse med tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11.

Endelig refunderer staten 50 pct. af en kommunes driftsudgifter, når udgiften angår undervisningsmaterialer efter § 172 og merudgiftsgodtgørelse efter § 176 for målgrupperne.

2.38.1.3. Refusion af udgifter til tilbud om korte erhvervsrettede kurser (den regionale uddannelsespulje)

Det fremgår af § 196 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten inden for en pulje refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om korte erhvervsrettede kurser efter § 97.

Målgrupperne for kurser efter § 97 er dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionsister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Udgifterne til tilbuddet dækker køb af korte erhvervsrettede kurser, der fremgår af den regionale positivliste i det regionale beskæftigelsesrådsområde (RBR-område), hvor kommunen er beliggende eller de regionale positivlister i de tilstødende områder.

Refusionen er begrænset af, at der er en landsdækkende pulje, hvor Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering ved årets start fordeler årets bevilgning og giver tilsagn om tilskud til hver enkelt kommune efter objektive kriterier på baggrund af kommunernes andel af ledighedsberørte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udmelder en maksimal tilskudsramme, som kommunen kan anvende til køb af korte, erhvervsrettede kurser i tilskudsperioden.

2.38.1.4. Refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft (uddannelsesløft for dagpengemodtagere)

Det fremgår af § 196 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud efter § 97 a, herunder udgifter til et fortsat tilbud, hvis personen skifter målgruppe, jf. § 55, stk. 4.

Målgruppen for tilbud efter § 97 a er dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og som er ufaglærte eller faglærte med forældet uddannelse. Personen har ret til at fortsætte tilbuddet, hvis personen ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i lovens § 6.

For disse tilbud refunderer staten 80 pct. af udgifterne til køb af erhvervsuddannelser inden for positivlisten for ordningen, og det gælder også, hvis personen skifter målgruppe og fortsætter tilbuddet.

2.38.1.5. Refusion af udgifter til uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv

Det fremgår af § 196 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten inden for en pulje refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til tilbud efter § 97 b, herunder udgifter til et fortsat tilbud, hvis personen skifter målgruppe.

Lovens § 97 b vedrører en midlertidig pulje, hvor personer, der er ledige og omfattet af en af lovens målgrupper, og som har arbejdet inden for minkerhvervet eller følgeerhverv, har ret til tilbud om uddannelse inden for en pulje i perioderne fra og med den 23. marts 2021 til og med den 31. december 2022 og fra og med den 1. juni 2023 til og med den 31. december 2023.

Tilskud fra puljen administreres efter bekendtgørelse om ret til uddannelse for personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv inden for en pulje i 2021, 2022 og 2023, og om administration m.v. af puljen.

2.38.1.6. Refusion af udgifter til kortvarige kurser, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse m.v.

Det fremgår af § 197 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter kapitel 26 til personer omfattet af § 6, nr. 7, kortvarige kurser efter § 162, arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger efter §§ 172, 178 og 179, særlige udgifter efter § 173, befordringsgodtgørelse efter § 175, jf. dog § 198, samt hjælp til transportudgifter efter § 176 a.

Staten refunderer dermed 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter kapitel 26, hvis udgifterne vedrører personer i jobafklaringsforløb.

Kommunen får ikke refusion af udgifter til mentorstøtte for andre målgrupper, bortset fra visse udlændinge omfattet af § 202.

Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til kortvarige kurser efter § 162 som f.eks. en lagerarbejders kørekort, en køkkenassistents hygiejne-kursus eller en receptionists kursus i betjening af omstillingsbord. Målgruppen for de kortvarige kurser er personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, som kan have behov for hjælp til kortvarige kurser til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob.

Staten refunderer endvidere 50 pct. af en kommunes udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning efter §§ 172, 178 og 179.

§ 172 vedrører udgifter til personer i tilbud efter lovens kapitel 11-14, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretninger til at opnå eller fastholde tilbuddet.

§ 178 vedrører udgifter til personer, der er ansat i ordinær beskæftigelse, selvstændige samt ansatte i seniorjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretninger til at opnå eller fastholde ansættelsen.

§ 179 vedrører udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretninger til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob.

Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til særlige udgifter efter § 173. Bestemmelsen vedrører udgifter til personer i jobafklaringsforløb, som deltager i tilbud efter lovens kapitel 11-14, og som kan få støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i tilbud om uddannelse efter lovens kapitel 14, eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 175, jf. dog § 198, og hjælp til transportudgifter efter § 176 a.

Efter bestemmelsen får kommunen 50 pct. refusion af befordringsgodtgørelse, som kommunen udbetaler til målgrupper, der er omfattet af § 175 om befordringsgodtgørelse. Til dagpengemodtagere er det arbejdsløshedskassen, der udbetaler befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 5. Statens udgifter til befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere skal kommunen medfinansiere med 50 pct., jf. § 198.

Befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 1, omhandler kommunens udbetaling af befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor et tilbud eller en uddannelse gennemføres, og retur er mere end 24 km.

Kommunen udbetaler dog befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 4, som dækker den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. I disse situationer er det kommunen, der udbetaler befordringsgodtgørelsen til alle målgrupper, det vil sige, at kommunen også udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere i denne situation.

Hjælp til transportudgifter efter § 176 a, omhandler kommunens udbetaling af hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter til personer omfattet af arbejdspligt, som skyldes personens deltagelse i indsatsen i arbejdspligten.

2.38.1.7. Kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse udbetalt af arbejdsløshedskasser til dagpengemodtagere

Det fremgår af § 198 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen skal bidrage med 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 1, jf. § 79, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Bestemmelsen omhandler kommunens medfinansiering af statens udgifter til befordringsgodtgørelse, når arbejdsløshedskassen udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere. Baggrunden er, at staten efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. refunderer 100 pct. af arbejdsløshedskassens udgifter til befordringsgodtgørelse, som er udbetalt efter § 175 lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ved kommunens medfinansiering af udgifterne finder § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne og regler udstedt i medfør af samme lov tilsvarende anvendelse.

Reglerne om kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse omfatter udgifter til personer, der har kommunen som handlekommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

2.38.1.8. Refusion af udgifter til løntilskud til førtidspensionister

Det fremgår af § 199 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for førtidspensionister.

I modsætning til kommunens udgifter til løntilskud vedrørende de øvrige målgrupper i loven, er udgifterne til løntilskud i forbindelse med løntilskudsansættelse for førtidspensionister ikke omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne. Der er derfor behov for en refusionsregel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.38.1.9. Refusion af udgifter til fleksjob

Det fremgår af § 200 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksløntilskud efter § 123, tilskud til fleksjob efter § 133 og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter §§ 126 og 136.

Bestemmelsen vedrører fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Fleksløntilskud efter § 123 vedrører fleksjob, hvor kommunen udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiver. For personer i fleksjob, som er visiteret hertil før den 1. juli 2014, og hvor fleksløntilskuddet ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksløntilskud.

Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126 vedrører tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket fra og med den 1. januar 2013. Tilskud, som er tilkendt fra og med den 1. juli 2014 eller senere, er omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne. For tilskud, som er tilkendt i perioden fra og med den 1. januar 2013 til og med den 30. juni 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter.

Fleksjob efter § 133 vedrører fleksjob, der er påbegyndt før den 1. januar 2013, hvor arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob, og tilskuddet udbetales til arbejdsgiveren (gammel ordning). Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 136 vedrører, at kommunen giver støtte i form af tilskud til personer, som driver selvstændig virksomhed, når tilskuddet er bevilget senest den 31. december 2012 (gammel ordning). For disse ordninger refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskuddet.

2.38.1.10. Refusion af udgifter til voksenlærlinge

Det fremgår af § 201 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter kapitel 23.

Refusionen vedrører løntilskud til arbejdsgivere for såvel ledige som beskæftigede, der ansættes som voksenlærlinge efter kapitel 23.

2.38.1.11. Refusion af udgifter til visse udlændinge med særlige forhold

Det fremgår af § 202 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til udlændinge, der har fået opholdstilladelse. Det gælder, hvis personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydelig og varigt nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil personen i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, eller hvis tilladelsen er meddelt en mindre-årig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

De udgifter, der refunderes, omfatter udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister. Derudover omfatter refusionen udgifter til partnerskabsaftaler efter § 15, til undervisningsmaterialer efter § 172 og til mentorstøtte efter kapitel 26 til førtidspensionister.

Endelig refunderes efter bestemmelsen udgifter til kortvarige kurser efter § 162 og udgifter til hjælpemidler efter § 178 til fleksjobvisiterede, der er ansat, eller som skal ansættes i fleksjob.

Bestemmelsen vedrører udlændinge med opholdstilladelse efter de samme bestemmelser i udlændingeloven, som fremgår af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Det omfatter opholdstilladelser efter:

- 1) Udlændingelovens §§ 7 og 8,
- 2) udlændingelovens § 9 b,
- 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,

- 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, som er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen føres tilbage til en sådan person,
- 5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis far eller mor har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, eller
- 9) udlændingelovens § 9 e.

Bestemmelserne i udlændingeloven omfatter blandt andet udlændinge, der har fået asyl eller humanitær opholdstilladelse. Personkredsen omfatter tilige udlændinge, der har fået opholdstilladelse på et særligt grundlag, idet der hertil er knyttet yderligere betingelser – eksempelvis skal tilladelsen være meddelt en asylansøgende udlænding eller en ægtefælle til en udlænding, der har fået humanitær opholdstilladelse. Der er ikke tale om en udtømmende opremsning af den omfattede personkreds, men om eksempler.

2.38.1.12. Forskudsrefusion

Det fremgår af § 203 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov. Kommunens ret til refusion fra staten omfatter udgifter til personer, som har kommunen som handlekommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det er således den kommune, som borgeren har som handlekommune efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, der skal hjemtage refusion, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

Handlekommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig.

Formålet med bestemmelsen er at undgå, at flere kommuner kan hjemtage refusion for samme udgift. Det kan være relevant, når en person flytter fra én kommune til en anden kommune, mens personen er i et tilbud, som fortsættes. Selv om den ene kommune måtte blive faktureret for hele udgiften til tilbuddet, kan hver kommune kun hjemtage refusion i forhold til deres del af tilbudsperioden som handlekommune.

2.38.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.38.2.1. Kommunens administrative udgifter

Bestemmelsen om, at kommunen endeligt afholder administrative udgifter, foreslås videreført i § 204 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer. Bestemmelsen foreslås sprogligt tilrettet, så det vil fremgå, at kommunen endeligt afholder udgifterne til kontaktforløbet i stedet for det individuelle kontaktforløb, til en plan i stedet for »Min Plan«, ligesom rehabiliteringsplaner udgår af bestemmelsen.

Det foreslås, at henvisningen til godtgørelse efter § 62, stk. 2, udgår af bestemmelsen som konsekvens af, at særreglen om den særlige godtgørelse til unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats under virksomhedspraktik ikke videreføres som følge af den politiske aftale.

2.38.2.2. Refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.

Refusion af kommunernes driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v. for personer i jobafklaringsforløb foreslås ikke videreført som følge af den foreslåede afskaffelse af denne ordning.

Af forenklingshensyn foreslås det videre, at den øvrige del af bestemmelsen om refusion af 50 pct. af kommunens driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v. for førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats ikke videreføres.

Kommunerne vil i stedet for at få refusion via en særskilt bestemmelse i loven blive kompenseret via budgetgarantien for sådanne udgifter, ligesom det gælder for driftsudgifterne til de øvrige målgrupper.

Kommunernes driftsudgifter ved aktivering i øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte er fra 1. januar 2026 omfattet af en grænse for, i hvilket omfang kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte medregnes i den kommunale budgetgaranti.

Forslaget vil medføre, at kommunernes driftsudgifter til tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte for samtlige målgrupper fremover vil kunne opgøres på samme måde og under ét.

2.38.2.3. Refusion af udgifter til tilbud om korte erhvervsrettede kurser (den regionale uddannelsespulje)

Bestemmelsen om refusion af 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om korte erhvervsrettede kurser inden for den regionale uddannelsespulje foreslås videreført i § 205 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.38.2.4. Refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft (uddannelsesløft for dagpengemodtagere)

Bestemmelsen om refusion af 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud til dagpengemodtagere om en erhvervsuddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft efter lovens § 97 a, herunder udgifter til et fortsat tilbud, hvis personen skifter målgruppe, foreslås videreført i § 206 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.38.2.5. Refusion af udgifter til uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv

Det foreslås, at bestemmelsen om refusion af udgifter til uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv ikke videreføres, fordi ordningen er ophørt. Baggrunden er, at tilbud under puljen skulle være bevilget senest den 31. december 2023 og påbegyndt inden den 1. april 2024.

2.38.2.6. Refusion af udgifter til kortvarige kurser, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse m.v.

Bestemmelsen om refusion af 50 pct. af kommunens udgifter til kortvarige kurser, hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger og befordringsgodtgørelse m.v. foreslås videreført i § 207 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Bestemmelsen vil også omfatte refusion af udgifter til hjælp til transportudgifter til personer omfattet af arbejdspligt svarende til gældende regler.

Refusion af udgifter til mentorstøtte og støtte til særlige udgifter for personer i jobafklaringsforløb foreslås ikke videreført som følge af den foreslåede ophævelse af denne ordning.

2.38.2.7. Kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse udbetalt af arbejdsløshedskasser til dagpengemodtagere

Bestemmelsen om kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse, som udbetales af en arbejdsløshedskasse til dagpengemodtagere, foreslås videreført i § 208 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.38.2.8. Refusion af udgifter til løntilskud til førtidspensionister

Bestemmelsen om refusion af 50 pct. af kommunens udgifter til løntilskud for førtidspensionister foreslås videreført i § 209 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.38.2.9. Refusion af udgifter til fleksjob

Bestemmelsen om refusion af 65 pct. af kommunens udgifter til fleksjob foreslås videreført i § 210 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med en enkelt ændring.

Den del af bestemmelsen, som omhandler 65 pct. refusion til en kommune for udgift til tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, hvor tilkendelse er sket i perioden fra og med den 1. januar 2013 til og med den 30. juni 2014, foreslås ikke videreført. Baggrunden er, at støtte til selvstændig virksomhed efter § 107 gives for 5 år ad gangen, og efterfølgende bevilgede tilskud er derfor blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

2.38.2.10. Refusion af udgifter til voksenlærlinge

Bestemmelsen om refusion af 100 pct. af kommunens udgifter til løntilskud for voksenlærlinge foreslås videreført i § 211 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

Dermed vil staten skulle refundere 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der ansætter voksenlærlinge. Forslaget vil omfatte løntilskud til voksenlærlingeforløb efter lovforslagets kapitel 23 om voksenlærlingeordningen. Forslaget vil vedrøre løntilskud til såvel ledige som beskæftigede, der ansættes som voksenlærlinge.

2.38.2.11. Refusion af udgifter til visse udlændinge med særlige forhold

Det foreslås videreført, at staten vil refundere 100 pct. af en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter visse regler i udlændingeloven, hvis udlændingen enten på grund af betydelig og varig funktionsnedsættelse anbringes i døgnophold, eller hvis tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, og når visse yderligere betingelser er opfyldt.

Det foreslås videreført, at bestemmelsen vil omfatte udgifter for to forskellige grupper af personer med opholdstilladelser efter visse bestemmelser i udlændingeloven.

Det vil være personer, der inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv. Det vil sige, at funktionsnedsættelsen skal være en betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Dette indebærer f.eks., at følger af almindelig alderdomssvækkelse og de lidelser, der følger heraf, ikke vil være omfattet.

Det vil endvidere være mindreårige asylansøgere, der har fået opholdstilladelse i Danmark. Dette vil kun være gældende indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Det foreslås videreført, at der i bestemmelsen henvises til opregningen i § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik i forhold til, hvilke bestemmelser i udlændingeloven, som disse udlændinge skal have fået opholdstilladelse efter.

Dermed vil bestemmelsen være i overensstemmelse med reglerne i lov om aktiv socialpolitik, hvor der for samme gruppe udlændinge ydes fuld refusion til kommunerne for udgifter til forsørgelsesydelse, og reglerne i servicelovens § 181, hvor der for samme gruppe ydes fuld refusion til kommunen for en række udgifter til blandt andet døgnophold og en udpeget fast kontaktperson.

Reglerne vil således fremover eksempelvis omfatte udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8, § 9, stk. 1 og 2, når visse betingelser er opfyldt, § 9 b og § 9 c, når visse betingelser er opfyldt, samt § 9 e.

Bestemmelserne i udlændingeloven omfatter blandt andet udlændinge, der har fået asyl eller humanitær opholdstilladelse. Personkredsen omfatter tilføjede udlændinge, der har fået opholdstilladelse på et særligt grundlag, idet der hertil er knyttet yderligere betingelser – eksempelvis skal tilladelsen være meddelt en asylansøgende udlænding eller en ægtefælle til en udlænding, der har fået humanitær opholdstilladelse. Der er ikke tale om en udtømmende opremsning af den omfattede personkreds, men om eksempler.

Det foreslås, at refusionen vil omfatte udgifter til partnerskabsaftaler efter § 16, ansættelse med løntilskud efter kapitel 14, kortvarige kurser efter § 103, hjælpemidler efter §§ 145-148 samt mentorstøtte efter kapitel 23 for de udlændinge, der vil være omfattet af bestemmelsen, og som er job- eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats samt personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Det foreslåede vil betyde, at der fremadrettet vil gælde de samme regler om refusion for omfattede udlændinge i de relevante målgrupper.

2.38.2.12. Forskudsrefusion

Bestemmelsen om, at staten yder forskudsrefusion af kommunens refusionsberettigede udgifter, foreslås videreført i § 213, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.39. Grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti

2.39.1. Gældende ret

Efter gældende ret bliver der i udgifterne til opgørelsen af den kommunale budgetgaranti til brug for reguleringen af statens årlige tilskud til kommunerne medregnet kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte op til en samlet beløbsgrænse. Beløbsgrænsen understøtter, at udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson bliver nedbragt, men at kommunerne samtidig ikke bliver underlagt nye lovgivningsmæssige krav, som indskrænker kommunernes mulighed for at foretage lokale prioriteringer. Begrænsningen blev indført med virkning for finansåret 2026 og trådte i kraft 1. januar 2026, jf. lov nr. xx af xx 2025.

Beskæftigelsesministeriet opgør udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen pr. fuldtidsperson ultimo maj for det forudgående år, så aftalepartierne, kommunerne og KL løbende vil kunne orientere sig i udviklingen af udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen.

Den samlede beløbsgrænse udgør en øvre grænse for, i hvilket omfang kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte indgår i opgørelsen af de kommunale udgifter i efterreguleringen af budgetgarantien, jf. § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Med fastsættelsen af grænsen som et samlet beløb pr. fuldtidsperson i målgruppen for den aktive beskæftigelsesindsats betyder det, at den statslige kompensation af udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte følger udviklingen i ledigheden samtidigt med, at ordningernes direkte påvirkning af kommunernes samlede finansiering blive begrænset i tråd med de politiske ambitioner. Hvis det viser sig, at udgifterne ikke reduceres i tråd med den politiske aftale, vil aftalepartierne blive kontaktet med henblik på at overveje behovet for at lovgive på området.

For 2027 fastsættes beløbsgrænsen på baggrund af den beregnede foreløbige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 sammen med skønnet over det forventede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for 2027. Antallet af personer vil blive skønnet i forbindelse med forslag til finanslov for 2027 inkl. evt. ændret ledighedsskøn i Økonomisk Redegørelse i maj 2026. Hvis

der sker ændringer i skønnet over antal personer i relevante målgrupper for 2027, når der skønnes over det indeværende år i sommeren 2027 i forhold til overførselsskønnet fra 2026, ændres den samlede beløbsgrænse på baggrund heraf. Dette gælder ligeledes for de efterfølgende år.

Beskæftigelsesministeriet opgør den samlede beløbsgrænse for et regnskabsår som antallet af personer efter stk. 3 ganget med grænsen pr. fuldtidsperson for 2027 og for efterfølgende år.

Driftsudgifter ved aktivering i tilbud efter gældende lovs § 91 er omfattet af beløbsgrænsen for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti. Tilsvarende gælder driftsudgifter ved aktivering efter lovens §§ 15, 172 og 176.

Beløbsgrænsen omfatter i øvrigt udgifter til partnerskabsaftaler med en arbejdsgiver efter lovens § 15, undervisningsmaterialer efter § 172 og merudgiftsgodtgørelse efter § 176, som kan vedrøre såvel ordinær uddannelse som øvrig vejledning og opkvalificering (foruden andre typer tilbud).

Desuden er også driftsudgifter til mentorstøtte omfattet af den samlede beløbsgrænse. Der henvises til beskrivelsen af mentorstøtte i pkt. 2.23.1.

Afgrænsningen af målgruppen er personer omfattet af målgrupperne i lovens § 6, nr. 1-10, herunder personer, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12 eller 6 ugers jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 9, men ikke personer som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, og ikke personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, dvs., fordrevne personer fra Ukraine, der får indsats efter integrationsloven, og personer omfattet af arbejdspligt efter integrationsloven.

Afgrænsningen omfatter de fuldtidspersoner, som modtager dagpenge, kontanthjælp, sygedagpenge, ressourceforløbsydelse ved deltagelse i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, ledighedsydelse og revalidering inkl. forrevalidering. Det gælder såvel ydelsesmodtagere som personer ansat med løntilskud efter lovens kapitel 12. Det gælder også for modtagere af dagpenge og ledighedsydelse, som deltager i 6 ugers jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 9.

Antallet af personer ansat i fleksjob eller i selvstændig virksomhed i fleksjobordningen er ikke omfattet, idet de er undtaget fra hjemlen til tilbud efter lovens § 91. Det betyder, at de personer som er omfattet fra målgruppen i lovens § 6, nr. 9, som vil medgå i optællingen, er ledighedsydelsesmodtagere, idet de kan få tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 91.

Det bemærkes, at afgrænsningen af personer, der medgår i opgørelsen af den samlede beløbsgrænse, ikke påvirker, at alle udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte skal være omfattet af den samlede beløbsgrænse uanset hvilken målgruppe, udgiften vedrører. Alle sygedagpengemodtagere tæller således med uanset visitationskategori, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, i sygedagpengeloven, jf. i lovebekendtgørelse nr. 97 af 29. januar 2025.

I beregningen af den samlede beløbsgrænse indgår ikke antallet af førtidspensionister, selvforsørgende eller samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som indgår i målgrupperne efter lovens § 6, nr. 11-13.

Der medregnes ikke antallet af modtagere af mentorstøtte. Det betyder, at det alene er antallet af fuldtidspersoner omfattet af målgrupperne i lovens § 6, nr. 1-10, som medgår i beregningen af den samlede beløbsgrænse, selv om modtagergruppen for mentorstøtte er bredere end målgrupperne i lovens § 6. Der gives f.eks. mentorstøtte til personer i ordinær beskæftigelse og uddannelse. Der foretages således ikke et selvstændigt skøn over eller optælling af faktiske modtagere af mentorstøtte, og dette antal modtagere af mentorstøtte indgår ikke selvstændigt i beregningen af den samlede beløbsgrænse.

Beskæftigelsesministeriet offentliggør senest den 1. juli offentliggør en foreløbig grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år samt en endelig grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år.

Grænsen pr. fuldtidsperson reguleres med satsreguleringsprocenten til nærmeste hele krone-beløb.

Det uafrundede grænsebeløb pr. fuldtidsperson forud for opreguleringen lægges til grund for fastsættelsen af grænsen for det efterfølgende år.

2.39.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Det foreslås, at de gældende regler i § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti føres videre i uændret form.

Forslaget betyder bl.a., at der i udgifterne til opgørelsen af den kommunale budgetgaranti til brug for reguleringen af statens årlige tilskud til kommunerne vil blive medregnet kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte op til en samlet beløbsgrænse. Beløbsgrænsen vil understøtte, at udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson vil blive nedbragt, men at kommunerne samtidig ikke vil blive underlagt nye lovgivningsmæssige krav,

som indskrænker kommunernes mulighed for at foretage lokale prioriteringer.

Forslaget betyder bl.a. videre, at Beskæftigelsesministeriet vil opgøre udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen pr. fuldtidsperson ultimo maj for det forudgående år, så aftalepartierne, kommunerne og KL løbende vil kunne orientere sig i udviklingen af udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen.

Den samlede beløbsgrænse vil udgøre en øvre grænse for, i hvilket omfang kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte vil indgå i opgørelsen af de kommunale udgifter i efterreguleringen af budgetgarantien, jf. § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udlicensing og generelle tilskud til kommuner.

Beskæftigelsesministeriet vil opgøre den samlede beløbsgrænse for et regnskabsår som antallet af omfattede personer ganget med grænsen pr. fuldtidsperson for det pågældende år.

Beskæftigelsesministeriet vil senest den 1. juli offentliggøre en foreløbig grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år samt senere en endelig grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år.

Der er med forslaget ikke tilsigtet nogen indholdsmæssige ændringer i forhold til gældende ret. Dog er der i stk. 2 alene tale om fastsættelsen af en foreløbig grænse pr. fuldtidsperson for 2027, og i stk. 7 en bemyndigelse til at Beskæftigelsesministeriet fastsætter den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027. Bemyndigelsen gælder herefter for den foreløbige og endelige grænse for de efterfølgende år. Ændringen skyldes, at loven forventes vedtaget i foråret 2026, men der vil komme ændringer i resten af 2026, som skal indgå i den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027.

2.40. Klageadgang

2.40.1. Gældende ret

Reglerne om klageadgang i forbindelse med kommunens og arbejdsløsheds-kassens afgørelser fremgår af kapitel 34 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af § 204, stk. 1, i loven, at kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det betyder, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan behandle såvel klager over indholdet i en afgørelse som klager over den måde, en sag er

behandlet på f.eks. myndighedens tilsidesættelse af regler for sagsbehandling fastsat i bl.a. forvaltningsloven.

Det er en betingelse, at der er tale om en klage over en afgørelse for, at en klage kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Det indebærer, at der ikke alene kan klages over kommunens faktiske forvaltningsudøvelse.

Hvis der er tale om en klage, som ikke vedrører afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilsidesættelse af regler for sagsbehandling, men alene personalets optræden, sagsbehandlingens tilrettelæggelse, ekspeditionsfejl eller lignende skal klagen som følge af det almindelige over/underordningsforhold indbringes for de overordnede administrativt ansvarlige. Som udgangspunkt har borgmesteren den øverste daglige ledelse af kommunens administration. En klage over disse forhold skal derfor indgives til borgmesteren i kommunen. I kommuner med magistratsstyre indgives klagen til rådmanden.

Det fremgår af den gældende § 204, stk. 2, i loven, at det er den, som afgørelsen vedrører, der kan indbringe klagen for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen. Der henvises til §§ 64, 80, 88 og 94 i loven.

Det fremgår endvidere af § 204, stk. 3, i loven, at ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse efter § 176 kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat. Det vil sige, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i disse sager alene kan tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med kommunens retningslinjer om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse på op til 1.000 kr. om måneden til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik.

Efter § 205 i loven træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg afgørelser i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over kommunens anførelser vedrører følgende afgørelser for dagpengemodtagere:

- 1) Tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats og vejledning og opkvalificering, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov.
- 2) Rådighedsafprøvende tilbud, jf. § 54.
- 3) Henvisninger til arbejde, jf. § 11, stk. 2, nr. 3.
- 4) At beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør, jf. § 5.

Bestemmelsen indebærer en kort sagsbehandlingstid i klager vedrørende visse afgørelser om dagpengemodtagere.

Det fremgår af § 206 i loven, at klage over en offentlig arbejdsgivers beregning af arbejdstiden ved ansættelse med løntilskud for dagpengemodtager, kontanthjælpsmodtager, personer i jobafklaringsforløb og ledige selvforsørgende, senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse kan indbringes for kommunen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 72, stk. 4, i loven, hvoraf det fremgår, at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer. Arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Med bestemmelsen har alle målgrupper, for hvem der skal foretages en beregning af arbejdstiden, mulighed for at klage til kommunen over arbejdsgiverens beregning.

Det fremgår af lovens 207, stk. 1, at arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, afgørelser om jobrettet uddannelse og afgørelser om befordringsgodtgørelse, senest 4 uger efter afgørelsen er meddelt, kan indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den som afgørelsen vedrører. §§ 98 og 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Med arbejdsløshedskassen afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, henvises der til lovens § 11, stk. 4, i loven, hvorefter arbejdsløshedskassen kan bistå egne ledige medlemmer med at finde job, og dermed efter aftale med en arbejdsgiver træffe afgørelse om at henvisne en eller flere af egne medlemmer til et konkret job hos en privat eller offentlig arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft. Med afgørelser om jobrettet uddannelse, henvises der til kapitel 9 i loven om arbejdsløshedskassernes afgørelser om jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere. Med afgørelser om befordringsgodtgørelse, henvises der til § 175, stk. 5, i loven, hvorefter arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere. Undtaget vil dog være afgørelse om, at personen har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. I disse tilfælde vil kommunen skulle træffe afgørelse, og klage over disse afgørelser vil dermed være omfattet af klagebestemmelsen i lovens § 204.

Af § 98 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. følger det bl.a., at klagen sendes til arbejdsløshedskassens hovedledelse, der skal vurdere sagen på ny.

Fastholder arbejdsløshedskassens hovedledelse helt eller delvist afgørelsen, videresender denne klagen sammen med sagens akter til direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Nærmere regler udarbejdes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med Arbejdsmarkedsrådet. Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelsen herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det følger bl.a. af § 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at klage over direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings afgørelser om medlemmers rettigheder og pligter kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Klagen sendes til direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der vurderer sagen på ny. Fastholder direktøren sin afgørelse helt eller delvist, sendes klagen til Beskæftigelsesudvalget, og klageren underrettes samtidig herom.

Beskæftigelsesudvalgets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Direktøren for Ankestyrelsen kan se bort fra klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings afgørelser i anledning af klage over en kasses sagsbehandling kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Efter § 207, stk. 2, i loven, kan arbejdsløshedskassens afgørelser om, at en person ikke skal være omfattet af mindre intensiv indsats, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det fremgår det af § 207, stk. 3, i loven, at arbejdsløshedskassens afgørelser efter § 35 om at fratage en person retten til selvbooking i de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

2.40.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne om klage over kommunens afgørelse videreføres indholdsmæssigt i § 215 med sproglige tilretninger.

Forslaget vil indebære, at kommunens afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fortsat kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vil således fortsat kunne

behandle såvel klager over indholdet i en afgørelse som klager over den måde, en sag er behandlet på.

Med forslaget vil Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fortsat skulle træffe afgørelser i visse sager vedrørende dagpengemodtagere inden 4 uger efter, at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Det vil fortsat være i tilfælde, hvor klagen over kommunens afgørelser vil dreje sig om bl.a. tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats og vejledning og opkvalificering, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov. Da bestemmelsen om rådighedsafprøvende tilbud efter § 54 afskaffes med lovforslaget, vil klageadgangen hertil heller ikke længere være gældende.

Det foreslås, at reglerne om klage over arbejdsgiverens beregninger ved ansættelse med løntilskud videreføres indholdsmæssigt i § 217. Forslaget vil omfatte dagpengemodtager, kontanthjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende.

Forslaget vil betyde, at personer, for hvem der skal foretages en beregning af arbejdstiden ved løntilskudsansættelse, fortsat vil have mulighed for at klage til kommunen over arbejdsgiverens beregning.

Det foreslås, at reglerne om klage over arbejdsløshedskassens afgørelse videreføres indholdsmæssigt i § 218 med sproglige tilretninger.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, afgørelser om jobrettet uddannelse og afgørelser om befordringsgodtgørelse, inden for 4 uger fortsat vil kunne indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den som afgørelsen vedrører.

Med forslaget vil arbejdsløshedskassens afgørelser om, at en person ikke skal være omfattet af mindre intensiv indsats, og at en person fratages retten til selvbooking i de første 3 måneder, inden for 4 uger, fortsat kunne indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Forslaget vil også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen vil skulle have deres kontaktførelse i arbejdsløhedskassen i de første 3 måneder.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven og webtilgængelighed

3.1. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

De gældende regler om det fælles it-baserede datagrundlag, det statistiske datavarehus, Jobnet og øvrige systemer, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering stiller til rådighed, er gennemført inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Med forslaget om lov om en aktiv beskæftigelsesindsats foreslås hidtil gældende regler i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. om registreringer, udveksling, videregivelse af personoplysninger og dataansvar indholdsmæssigt videreført i denne lov.

Beskæftigelsesministeriet forventer ikke at dette lovforslag medfører nye typer af behandlinger af personoplysninger eller behandling af nye oplysningstyper end efter den hidtil gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og den hidtil gældende lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer.

Forvaltningslovens § 29 om videregivelse af oplysninger til anden forvaltningsmyndighed vil fortsat skulle overholdes. Ifølge denne må oplysninger – i sager der rejses ved ansøgning – om ansøgerens rent private forhold ikke indhentes fra andre dele af forvaltningen eller fra en anden forvaltningsmyndighed, med mindre 1) ansøgeren har givet sit samtykke hertil, 2) andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, eller 3) særlige hensyn til ansøgeren eller tredjemand

klart overstiger ansøgerens interesse i, at oplysningen ikke indhentes.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, der har været gældende siden 25. maj 2018, gælder bl.a. for behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

I databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, findes de relevante bestemmelser om, hvornår almindelige personoplysninger må behandles, herunder indsamles og videregives. Det følger bl.a. af artikel 6, stk. 1, litra c og e, at behandling af personoplysninger kun er lovlig, hvis behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Efter forordningens artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af stk.

1, litra c og e, ved at fastsætte mere specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX (artikel 85-91).

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, der fastsætter nærmere betingelser for at anvende artikel 6, stk. 2, at grundlaget for behandling i henhold til stk. 1, litra c og e, skal fremgå af EU-retten eller af medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt. Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag, eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse, eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Derudover fremgår det bl.a. af artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne i den forbindelse kan fastsætte de generelle betingelser for lovlig behandling, og at man i den forbindelse kan indføre formålsbegrænsninger.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, skal ses i forlængelse af artikel 6, stk. 2. Artikel 6, stk. 3, er således en uddybning af, hvordan de bestemmelser, som indføres efter artikel 6, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne kan opretholde eller indføre specifikke regler, nærmere vil skulle udformes.

Efter databeskyttelsesforordningen er det således muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse.

For så vidt angår følsomme personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9, bemærkes, at behandling heraf som udgangspunkt er forbudt, jf. artikel 9, stk. 1. Der gælder imidlertid en række undtagelser til dette forbud, jf. stk. 2-4.

For så vidt angår personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 10 om strafbare oplysninger bemærkes, at disse oplysninger er omfattet af forordningens artikel 6, jf. ordlyden af artikel 10, 1. pkt.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at de foreslåede bestemmelser om underretninger i lovforslagets kapitel 31 kan fastsættes inden for rammerne af forordningens artikel 6.

For så vidt angår de foreslåede bestemmelser om underretninger i lovforslagets § 110 er det Beskæftigelsesministeriets vurdering, at videregivelsen kan ske inden for rammerne af databeskyttelseslovens § 8, stk. 1, og stk. 2, nr. 3. Efter stk. 2, nr. 3, kan der ske videregivelse om strafbare forhold, hvis det

er nødvendigt for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

3.2. Digital kommunikation set i forhold til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

De digitale løsninger til understøttelse af den digitale kommunikation, som lovforslaget omhandler, vil fortsat skulle leve op til de krav om de fornødne sikkerhedsforanstaltninger, som følger af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven med tilhørende bestemmelser.

Sikkerhedskravene gælder tilsvarende, når kommunerne og arbejdsløshedskasserne kommunikerer med borgere hhv. medlemmer og virksomheder via Offentlig Digital Post, e-Boks eller via egne selvbetjeningsløsninger.

Ligesom anden kommunikation - via Jobnet og VITAS - mellem borgerne henholdsvis arbejdsgivere og det fælles it-baserede datagrundlag, vil f.eks. kommunikationslinjerne være krypterede. Borgerne og arbejdsgiverne vil alene kunne tilgå egne oplysninger med anvendelse af sikker log-in løsning. Den digitale kommunikation vil alene være til rådighed og tilgængelig for autoriserede brugere.

Personoplysninger skal efter databeskyttelsesforordningen behandles i overensstemmelse med god databehandlingsskik, jf. principperne for behandling af personoplysninger, der fremgår af forordningens artikel 5. Det fremgår af forordningens artikel 5, stk. 1, bl.a., at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, og være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Der fremgår i forordningens efterfølgende artikler en række mere konkrete bestemmelser, der skal være opfyldt for, at der lovligt kan ske behandling af personoplysninger.

3.2.1 Digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsløhedskassen og borgere

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver Jobnet som en fælles selvbetjeningsindgang til alle personer og arbejdsgiver. Oplysninger som personer og arbejdsgivere registrerer på henholdsvis Jobnet og Jobnet for Arbejdsgivere er via DFDG tilgængelige for kommuner og arbejdsløhedskasser.

Borgerne har på Jobnet adgang til oplysninger om blandt andet deres plan for indsatsen og kan afhængigt af deres målgruppe registrere en række oplysninger i form af bl.a. til- og afmelding som arbejdssøgende, syge- og raskmelding, ferie m.v. Alle borgere kan endvidere dokumentere deres jobsøgning i jobloggen. Visse målgrupper har pligt til at dokumentere deres jobsøgning i jobloggen.

Personens kommune adgang til oplysninger, der fremgår på Jobnet. Arbejdsløshedskasserne har egne medlemmer tilsvarende adgang til nødvendige oplysninger, der fremgår på Jobnet.

Kommuner, andre aktører samt offentlige og private arbejdsgivere kan søge i cv-oplysninger, der fremgår på Jobnet, på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser i forbindelse med rekruttering, jobformidling og anden virksomhedsrettet indsats, og kommuner og arbejdsløshedskasser har adgang til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger på tværs af kommunegrænser.

Oplysninger, som borgerne registrerer på Jobnet, gemmes rent teknisk i det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG) i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver DFDG til brug for administrationen af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning, for at understøtte et tæt samarbejde mellem aktørerne på beskæftigelsesområdet samt for at opsamle oplysninger til opfølgning på resultater, kvalitetssikring af data og opfølgning herpå.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er efter databeskyttelsesforordningen dataansvarlig for Jobnet.

Den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse, der indberetter data til DFDG eller læser data fra DFDG er som hidtil dataansvarlig herfor, jf. databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, for indberetningen og brug af data lokalt samt for at orientere de registrerede om registreringer i det fælles it-baserede datagrundlag.

Den enkelte myndighed og arbejdsløshedskasse er som hidtil endvidere ansvarlig for den videre anvendelse af oplysninger videregivet fra DFDG, herunder for at slette de pågældende oplysninger, når de ikke længere er nødvendige at behandle.

Den enkelte kommune er dataansvarlig i relation til andre aktører som data-behandlere. Kommunernes dataansvar i relation til andre aktører som data-behandler for kommunen omfatter ud over en tilsynsforpligtelse i forhold til anden aktør også ansvar for, at data fra anden aktør registreres og indberettes, som om opgaven var udført af kommunen, samt ansvar for, at anden aktør alene kan tilgå de oplysninger i kommunens fagsystem, som er nødvendige for, at anden aktør kan udføre den aftalte opgave.

Dette ansvar skal ses i sammenhæng med den centrale adgangsstyring i forhold adgang til læsning og opdatering af oplysninger i DFDG, jf. nedenfor.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dog dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter i DFDG. De centrale behandlingsaktiviteter vedrører Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings behandling af oplysninger i DFDG. Denne behandling omfatter bl.a. indsamling af oplysninger, registrering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, selektion, søgning, brug, formidling, sammenstilling, samkøring, arkivering, blokering, sletning, kryptering, videregivelse af oplysninger, sagsbehandling, support og opfølgning på indsatsen.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har endvidere ansvaret for adgangssystem, sikkerhed for udvikling, vedligeholdelse og drift af DFDG, sikkerhed i forhold til adgangsstyring, selvbetjeningsløsninger, regelbase-rede opgørelser på baggrund af indberettede data, sletning af data, opfyldelse af anmodninger fra de registrerede om indsigt i oplysninger i DFDG.

Den centrale adgangsstyring i DFDG sikrer bl.a., at kommuner og arbejdsløshedskasser med enkelte undtagelser alene har adgang til oplysninger om egne aktuelle eller tidligere borgere henholdsvis medlemmer.

Den centrale adgangsstyring i DFDG sikrer også, at det ved kommunernes anvendelse af anden aktør alene er personer, der er henvist til den pågældende anden aktør, som aktøren har adgang til oplysninger om i DFDG.

Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med digital kommunikation med borgerne skal ske i overensstemmelse med god databehandlings-skik, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Det er endvidere en betingelse for behandling af almindelige personoplysninger, at en af betingelserne i forordningens artikel 6 er opfyldt.

Det kan f.eks. være samtykke fra den registrerede til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra a, at behandlingen er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af

foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt, jf. artikel 6, stk. 1, litra b, at behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at behandlingen af oplysninger kan finde sted i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, idet der er tale om behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

I det omfang, der behandles oplysninger om særlige kategorier af personoplysninger, f.eks. helbredsoplysninger, vil behandlingen skulle ske i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 9 og databeskyttelseslovens § 7.

Forbuddet mod behandling af følsomme personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, gælder således ikke i tilfælde, hvor betingelserne for behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra a, c, d, e eller f, er opfyldt. Det vurderes, at særligt litra a vedrørende den registreredes udtrykkelige samtykke, og litra f om bl.a. behandling af oplysninger for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, vil være relevante behandlingshjemler i forhold til selvbetjeningsløsninger i beskæftigelsesindsatsen.

Beskæftigelsesministeriet er i den forbindelse opmærksom på preambelbetragtning nr. 43 til databeskyttelsesforordningen, hvorefter samtykke dog ikke bør anvendes som behandlingsgrundlag af offentlige myndigheder.

3.2.2. Digital kommunikation ved ansøgning om oprettelse af løntilskudspladser m.v. og anmodning om udbetaling af tilskud

Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med ansøgning om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud m.v. og behandlingen af anmodninger om udbetaling af løntilskud, tilskud til fleksjob m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal ske i overensstemmelse med god databehandlings-skik, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Det er endvidere en betingelse for behandling af almindelige personoplysninger, at en af betingelserne i forordningens artikel 6 er opfyldt. Det kan f.eks. være samtykke fra den registrerede til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. forordningens artikel 6, stk.

1, litra a, at behandlingen er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt, jf. artikel 6, stk. 1, litra b, at behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Det gælder med hensyn til artikel 6, stk. 1, litra b, at den registrerede således er part i et tilskudsberettiget ansættelsesforhold, hvortil kommunen skal udbetale tilskud på baggrund af arbejdsgiverens eller den selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning.

Efter artikel 6, stk. 1, litra c, kan behandling bl.a. ske, hvis den er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige. Den dataansvarlige – kommunen – er forpligtet til at behandle ansøgninger om oprettelse af tilbud og til at udbetale tilskud til arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende.

Efter artikel 6, stk. 1, litra e, kan behandling bl.a. ske, hvis den er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave, der henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Kommunen er ved lov pålagt at udbetale tilskud til arbejdsgiveren og den selvstændigt erhvervsdrivende.

En ansøgning om tilskud til hjælpemidler eller en anmodning om udbetaling af tilskud til fleksjob indikerer, at personen, der søger om tilskud eller der anmodes om udbetaling af tilskud for, har visse helbredsmæssige begrænsninger. Det vil ofte fremgå af ansøgningen om hjælpemidler, hvilken f.eks. helbredsmæssig begrænsning eller handicap et hjælpemiddel skal kompensere for. Det vil ikke fremgå af anmodningen om udbetaling af tilskud til fleksjob, hvilke helbredsmæssige begrænsninger, der er tale om.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, må der som udgangspunkt ikke behandles særlige kategorier af personoplysninger som f.eks. helbredsoplysninger. Der kan dog ske behandling af oplysninger, hvis et af forholdene i artikel 9 stk. 2, gør sig gældende.

Efter artikel 9, stk. 2, litra f, kan der bl.a. ske behandling, hvis det er nødvendigt for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares. Det vurderes, at der på denne baggrund kan behandles oplysninger om helbredsmæssige forhold i forbindelse med ansøgninger om tilskud til hjælpemidler.

midler og om tilskud til fleksjob, idet oplysningerne er nødvendige af hensyn til kommunens behandling af ansøgninger fra borgere og udbetalingsanmodninger fra arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende.

Arbejdsgivere, selvstændigt erhvervsdrivendes og kommunens behandling af anmodninger om tilskud til fleksjob følger af kapitel 5 i bekendtgørelse om fleksjob.

Ved udbetalingen af tilskud til øvrige ordninger omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vurderes det, at behandlingen kan finde sted i overensstemmelse med behandlingsreglerne i artikel 6, idet der ikke på andre områder vurderes at være tale om særlige kategorier af personoplysninger omfattet af forordningens artikel 9.

Der er efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 1, pligt til at give den registrerede en række oplysninger, hvis personoplysninger ikke indsamles hos den registrerede. Det drejer sig, jf. artikel 14, stk. 1, bl.a. om a) identitet på og kontaktoplysninger for den dataansvarlige og dennes eventuelle repræsentant, b) kontaktoplysninger for en eventuel databeskyttelsesrådgiver, c) formålene med den behandling, som personoplysningerne skal bruges til, samt retsgrundlaget for behandlingen, d) de berørte kategorier af personoplysninger og e) eventuelle modtagere eller kategorier af modtagere af personoplysningerne. Der fremgår i artikel 14, stk. 2, en række yderligere oplysninger, som den dataansvarlige skal give til den registrerede. Fristen for orientering fremgår i artikel 14, stk. 3.

Bestemmelserne i artikel 14, stk. 1-3, gælder dog ikke, hvis en af betingelserne i artikel 14, stk. 5, litra a–d er gældende. Efter artikel 14, stk. 5, litra a, gælder orienteringspligten ikke, hvis og i det omfang den registrerede allerede er bekendt med oplysningerne. Pligten gælder, jf. artikel 14, stk. 5, litra c, heller ikke, hvis og i det omfang indsamling eller videregivelse udtrykkelig er fastsat i EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt, og som fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes legitime interesser.

Når arbejdsgivere anmoder om sygedagpenge via Nemrefusion, sendes i dag et underretningsbrev til personen, der anmodes om sygedagpenge for. Dette sker bl.a. af kontrollenssyn, fordi kommunen ikke i forvejen har bevilget sygedagpenge til en på forhånd kendt sygedagpengeperiode.

Ved ansættelse med løntilskud og fleksjob er der tale om et støttet ansættelsesforhold, hvor kommunen på forhånd har bevilget tilskud, og hvor den ansatte dermed på forhånd er bekendt med, at arbejdsgiveren er berettiget til at anmode om tilskud. Der er derfor ikke samme oplysnings- og kontrollenssyn for disse ordninger ved hver enkelt anmodning om udbetaling af tilskud,

ligesom den registreredes interesse i at modtage en underretning om Nem-Refusions behandling af arbejdsgiverens tilskudsansøgning må anses for at være begrænset.

Den enkelte kommune er dataansvarlig for de data i Nemrefusion, som skal anvendes i kommunens sagsbehandling, som indberettes af arbejdsgiveren og den selvstændigt erhvervsdrivende i forbindelse med deres ansøgning om udbetaling af tilskud m.v., jf. gældende regler i § 4, stk. 1, i lov om digital løsning til brug for anmeldelse af sygefravær og ansøgning om refusion og tilskud m.v. (Nemrefusion), jf. lovbekendtgørelse nr. 395 af 12. april 2024.

Der sendes ikke underretningsbreve til de registrerede personer i forbindelse med arbejdsgiveres eller selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om udbetaling af løntilskud og tilskud til fleksjob via Nemrefusion. Dette er bl.a. begrundet i omfanget og karakteren af oplysningerne, i at det fremgår af gældende regler, at kommunerne er dataansvarlige, og i at det fremgår af gældende regler, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende anmoder om udbetaling af tilskud via Nemrefusion. Indsamlingen og videregivelsen af oplysninger vurderes derfor at være omfattet af undtagelsesbestemmelsen i databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra c. Det er efter bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats således obligatorisk for arbejdsgiveren at anmode om udbetaling af løntilskud via Nemrefusion.

3.3 Webtilgængelighed

De digitale selvbetjeningsløsninger og mobilapplikationer som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunerne stiller til rådighed for personer i beskæftigelsesindsatsen og arbejdsgivere vil som hidtil skulle opfylde reglerne i lov om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer, jf. lov nr. 692 af 8. juni 2018 som ændret ved lov nr. 429 af 16. marts 2021.

Det betyder blandt andet at digitale løsninger skal indrettes således, at de også er tilgængelige for personer med handicap.

Det indgår som et krav til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings udviklingsleverandører, at borger- og arbejdsgivervendte løsninger skal overholde statens til en hver tid gældende krav til digitale, borgervendte løsninger, herunder lov om tilgængelighed af offentlige og offentligretlige organers websteder og mobilapplikationer, jf. lov nr. 692 af 8. juni 2018, og de regler, der udstedes i medfør heraf.

Loven, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer, EU-Tidende 2016, nr. L 327, side 1, trådte i kraft den 23. september 2018.

Loven om webtilgængelighed finder anvendelse fra den 23. september 2020 på offentlige organers websteder, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden. VITAS og Jobnet er eksempler på portaler, der allerede er i drift og dermed offentliggjort før lovens ikrafttræden.

Tilgængelighedskravene har derfor været gældende siden 23. september 2020 for disse portaler. Et moderniseret Jobnet er idriftsat i oktober 2025 og er fortsat omfattet af tilgængelighedskravene.

Kommunernes selvbetjeningsløsninger og mobilapplikationer vil tilsvarende være omfattet af reglerne i lov om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer.

3.4 Kunstig intelligens

Ved kunstig intelligens, herunder AI-løsninger, AI-assistenter m.v., forstås i medfør af artikel 3, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens og om ændring af forordning (EF) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 og (EU) 2019/2144 samt direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 og (EU) 2020/1828 (forordningen om kunstig intelligens): "(...) et maskinbaseret system, som er udformet med henblik på at fungere med en varierende grad af autonomi, og som efter idriftsættelsen kan udvise en tilpasningsevne, og som til eksplicitte eller implicitte mål af det input, det modtager, udleder, hvordan det kan generere output såsom forudsigelser, indhold, anbefalinger eller beslutninger, som kan påvirke fysiske eller virtuelle miljøer."

Datatilsynet vurderede i "Udtalelse om behandlingsgrundlag til udvikling og drift af AI-løsning inden for sundheds- og omsorgsområdet" af 17. november 2023 (j. nr. 2023-212-0015), at offentlige myndigheder inden for rammerne af den lovgivning, der forpligter eller berettiger offentlige myndigheder til at udføre en bestemt opgave, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, og artikel 9, stk. 2, litra g, ofte kan designe, udvikle og teste kunstig intelligens-løsninger, som kan understøtte myndigheden i at varetage den pågældende opgave. Behandling af personoplysninger i selve driften af løsningen kræver imidlertid et tilstrækkeligt klart nationalt retsgrundlag.

Datatilsynet henviser endvidere til EU-Domstolens dom af 24. februar 2022 i sag C-175/20, hvoraf det fremgår: ”I denne henseende bemærkes ikke desto mindre, at den lovgivning, som danner grundlag for behandlingen, for at opfylde det krav om proportionalitet, som artikel 5, stk. 1, litra c), [...] er udtryk for [...], skal fastsætte klare og præcise regler, der regulerer rækkevidden og anvendelsen af den omhandlede foranstaltning, og som opstiller mindstekrav, således at de personer, hvis personoplysninger er berørt, råder over tilstrækkelige garantier, der gør det muligt effektivt at beskytte disse oplysninger mod risikoen for misbrug. Denne lovgivning skal være retligt bindende i national ret og navnlig angive, under hvilke omstændigheder og på hvilke betingelser der kan vedtages en foranstaltning om behandling af sådanne oplysninger, hvorved det sikres, at indgrebet begrænses til det strengt nødvendige.”

Kravet til klarheden af det nationale retsgrundlag afhænger således af, hvor indgribende behandlingen af personoplysninger, der finder sted i den pågældende løsning, vil være for borgeren; jo mere indgribende behandlingen er, desto mere klart skal det nationale retsgrundlag være for behandlingen af personoplysninger i driften af en kunstig intelligens-løsning.

Beskæftigelsesministeriet vurderer på den baggrund, at det er nødvendigt i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats at videreføre en udtrykkelig lovhjemmel til, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens til at udmønte initiativet om bedre virksomhedsmatch ved hjælp af kunstig intelligens. Endvidere vurderer Beskæftigelsesministeriet, at det er nødvendigt, at der videreføres en udtrykkelig lovhjemmel til, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i forbindelse med opgaveløsningen, herunder opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsatsen m.v. samt den øvrige beskæftigelseslovgivning.

Beskæftigelsesministeriet vurderer endvidere, at det er nødvendigt at videreføre en specifik hjemmel til kommunernes anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger, hvis de værktøjer, der udvikles, skal kunne understøtte sagsbehandlingen i beskæftigelsesindsatsen. Da anvendelsen af kunstig intelligens vil kunne have betydning for den sagsbehandling, en borger modtager i kommunen, vurderer Beskæftigelsesministeriet, at der vil være behov for at videreføre en klar hjemmel til, at kommunerne kan anvende personoplysninger i driften af løsninger med kunstig intelligens.

En hjemmel skal endvidere understøtte, at kommunernes sagsbehandling er fremtidssikret. Det forventes, at den teknologiske udvikling vil medføre, at sagsbehandling i stigende grad vil kunne foregå med hjælp fra kunstig in-

telligens og lignende digitale løsninger. For at sikre, at kommunerne effektivt kan implementere sådanne værktøjer, er der behov for en smidig hjemmelsstruktur, der muliggør fastsættelsen af de nødvendige regler for anvendelsen af nye teknologier.

Beskæftigelsesministeriet foreslår på den baggrund, at den hidtil gældende hjemmel i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. indholdsmæssigt videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens og lignende digitale løsninger i styrelsens opgavevaretagelse, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Det foreslås endvidere, at den hidtil gældende bemyndigelse i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. til, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens og lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling i den kommunale beskæftigelsesindsats efter lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. indholdsmæssigt videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,

Forslaget vil betyde, at kommunerne fortsat vil kunne anvendes kunstig intelligens til at understøtte deres opgaver i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen, herunder kontaktfølgning, og opfølgning. Kommunerne vil med forslaget hver især fortsat kunne anvende forskellige løsninger ligesom kommunerne i dag anvender forskellige systemer til sagsbehandlingen.

Begrebet 'lignende digitale løsninger' sikrer, at løsninger, der har karakteristika svarende til kunstig intelligens, uden at en sådan løsning falder inden for definitionen af kunstig intelligens, er omfattet af ordningen.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil endvidere indebære, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler fortsat vil kunne anvende kunstig intelligens og lignende digitale løsninger til varetagelse af styrelsens opgaver, herunder til udmøntning af initiativet om bedre virksomhedsmatch på f.eks. Jobnet eller Jobnet for Arbejdsgivere.

Samtidig vil kommunerne i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler kunne anvende kunstig intelligens og lignende digitale løsninger i den kommunale beskæftigelsesindsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil endvidere fremtidssikre styrelsens og kommunernes øvrige opgaveløsning indenfor beskæftigelsesindsatsen ved

at anvende de kunstig intelligens-løsninger og andre lignende digitale løsninger, som er mest effektive og bedst tilpasset i forhold til den enkelte opgave. Dette er nødvendigt, hvis styrelsen og kommunerne fremadrettet skal kunne anvende kunstig intelligens og lignende digitale løsninger til bedst muligt at sikre den digitale understøttelse af beskæftigelsesindsatsen i Danmark. Det gælder herunder i den kommunale beskæftigelsesindsats, da teknologien omkring kunstig intelligens udvikler sig hurtigt, og da nye digitale løsninger hele tiden bliver tilgængelige.

Det er hensigten, at der alene vil fastsættes regler om anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte kommunernes varetagelse af beskæftigelsesindsatsen. Det er ikke hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler om anvendelse af løsninger, der anvender kunstig intelligens til f.eks. profilering af borgere eller med henblik på at træffe automatiske afgørelser. Det er ligeledes ikke hensigten med bestemmelsen, at kommunerne pålægges at anvende specifikke kunstig intelligensløsninger.

Det vil være den enkelte kommune, der ved udvikling og ibrugtagning af værktøjet skal sikre, at alle databeskyttelsesretlige og forvaltningsretlige regler og principper overholdes.

Det betyder, at kommunerne skal sikre sig, at de databeskyttelsesretlige principper som hjemmel, formål, dataminimering og sikring af den registreredes rettigheder overholdes, ligesom de forvaltningsretlige regler vil have betydning for implementeringen og anvendelsen af den konkrete løsning.

Anvendelsen af kunstig intelligens og lignende digitale løsninger vil indebære behandling af personoplysninger, herunder både almindelige og særlige kategorier af personoplysninger. I forbindelse med virksomhedsmatch på Jobnet vil der således blive behandlet personoplysninger, som fremgår af det fælles it-baserede datagrundlag på beskæftigelsesområdet (DFDG) f.eks. oplysninger fra jobloggen og cv-oplysninger. Det kan for eksempel være nuværende og tidligere arbejdsplads, stillingsbetegnelse, kompetencer, geografi, ansættelsesvilkår, erfaring og uddannelse. Til at skabe syntetiske data vil der ligeledes blive behandlet personoplysninger fra DFDG, herunder oplysninger om borgerens navn, adresse, arbejdsløshedskassemedlemskab, cpr-nummer, og helbredsoplysninger i form af diagnose.

Behandling af personoplysninger vil ske i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler, herunder principperne i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a-c. Det betyder, at de personoplysninger, der behandles, vil være tilstrækkelige, relevante og begrænsede til, hvad der er nødvendigt for udførelsen af styrelsens opgaver.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil sikre, at der i henhold til de databeskyttelsesretlige regler vil være et tilstrækkeligt klart og sikkert nationalt hjemmelgrundlag for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunerne til at behandle personoplysninger i kunstig intelligens-løsninger og lignende digitale løsninger inden for den digitale understøttelse af beskæftigelsesområdet. Samtidig skaber forslaget gennemsigtighed i forhold til, hvordan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunerne vil behandle personoplysninger som led i udviklingen og driften af kunstig intelligens-løsninger.

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser om brug af kunstig intelligens vil fortsat skulle ske under iagttagelse af databeskyttelsesreglerne, herunder under hensyn til bl.a. transparens, dataminimering og retfærdighed i databehandlingen.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget dækker alene dele af den samlede beskæftigelsesreform, hvorved det ikke er de samlede økonomiske konsekvenser af reformen, som indgår nedenfor. Lovforslaget indgår i den anden del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af aftalen. Samlet skønnes beskæftigelsesreformen at medføre offentlige mindreudgifter på 2,8 mia. kr. efter adfærd, skat og tilbageløb fra 2030 og frem. Størstedelen af de økonomiske konsekvenser har virkning i 2026. De fleste af reformens initiativer indgår derfor i den første del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning i lov nr. [X], lov nr. [X] og lov nr. [X], jf. pkt. 1.1.1.

Anden del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af beskæftigelsesreformen omfatter initiativer, der træder i kraft den 1. januar 2027, jf. pkt. 1.1.1. De initiativer, der vedrører andre love end lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, indgår i de samtidigt fremsatte lovforslag, som er beskrevet i pkt. 1.1.1. Det vedrører forslag om bl.a. et mere værdigt sanktionssystem i lov om aktiv socialpolitik, at fleksløn tilskud og tilskud til selvstændige ikke medfører modregning i sociale pensioner, og at personer, der i dag ikke kan få forlænget udbetalingen af sygedagpenge og overgår til jobafklaringsforløb på ressourceforløbsydelse, i stedet skal have en reduceret sygedagpengesats.

De forventede konsekvenser af ændringer i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er afspejlet nedenfor. Det indebærer f.eks., at der her er medtaget konsekvenserne af, at bestemmelser om statsrefusion af kommunernes udgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering til personer i jobafklaringsforløb ikke videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget indebærer hovedsageligt mindreudgifter til ydelser og indsats samt merudgifter til drift af beskæftigelsesindsatsen. Lovforslaget skønnes at indebære mindreudgifter på 91 mio. kr. i 2029 før skat og tilbageløb.

Staten skønnes at have mindreudgifter på i alt 0,0 mio. kr. i 2026, 228,2 mio. kr. i 2027, 233,2 mio. kr. i 2028 og 233,8 mio. kr. i 2029. Kommunerne skønnes samlet at få merudgifter på i alt 0,0 mio. kr. i 2026, 139,4 mio. kr. i 2027, 139,5 mio. kr. i 2028 og 142,4 mio. kr. i 2029. Initiativerne forventes fuldt indfaset i 2030.

De kommunaløkonomiske konsekvenser af lovforslaget forhandles med de kommunale parter.

Tabel 1: De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Mio. kr. (pl-2026)	2026	2027	2028	2029
Ydelse	0,0	-61,7	-70,6	-70,6
Indsats	0,0	-74,5	-74,0	-74,2
Drift af beskæftigelsesindsats m.v.	0,0	47,4	50,9	53,5
I alt statslige udgifter	0,0	-228,2	-233,2	-233,8
I alt kommunale udgifter	0,0	139,4	139,5	142,4
I alt offentlige udgifter (før skat og tilbageløb)	0,0	-88,8	-93,7	-91,3
I alt offentlige udgifter (efter skat og tilbageløb)	0,0	-59,6	-61,7	-59,3

Note: Afvigelser skyldes afrundinger.

Nedenfor vises en samlet oversigt over skønnede økonomiske konsekvenser før skat og tilbageløb på tværs af de enkelte initiativer.

Tabel 2. Oversigt over økonomiske konsekvenser af initiativer i lovforslag før skat og tilbageløb

Mio. kr. (pl-2026)	2026	2027	2028	2029
Forenkling af målgrupper				
Opgørelse af tidsperioder m.v.	0,0	-29,2	-29,3	-29,3
Ophævelse af retten til brug af anden aktør for ledige fleksjobvisiterede	0,0	-22,6	-22,6	-22,6
Refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering:				
Heraf ophævelse af refusion af vejledning og opkvalificering samt mentor for personer i jobafklaringsforløb	0,0	-190,5	-190,9	-191,4
Heraf forøgelse af budgetgaranti for personer i jobafklaringsforløb m.v.	0,0	133,4	133,6	134,0
Heraf sagsbehandling til øget brug af virksomhedspraktik for personer i jobafklaringsforløb m.v.	0,0	2,1	2,1	2,1

UDKAST

Heraf ophævelse af refusion for unge under 18 år og førtidspensionister i aktivering i vejledning og opkvalificering	0,0	-2,0	-2,0	-2,0
<i>I alt forenkling af målgrupper</i>	<i>0,0</i>	<i>-108,8</i>	<i>-109,1</i>	<i>-109,2</i>
Individuelt tilrettelagt indsats for borgeren				
Sagsbehandling af årlig afklaring	0,0	75,4	79,1	81,6
Tilbageførelse af tidligere afklaring: ydelser	0,0	-61,7	-70,6	-70,6
Tilbageførelse af tidligere afklaring: indsats	0,0	7,2	7,8	7,8
Tilbageførelse af tidligere afklaring: sagsbehandling	0,0	-0,9	-0,9	-0,9
<i>I alt årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet</i>	<i>0,0</i>	<i>20,0</i>	<i>15,4</i>	<i>17,9</i>
I alt (før skat og tilbageløb)	0,0	-88,8	-93,7	-91,3

Note: Afvigelse skyldes afrundinger.

Der er initiativer i lovforslaget, som ikke umiddelbart har økonomiske konsekvenser. Det drejer sig bl.a. om, at borgere skal mødes som parate til at tage et job.

4.1.1. Forenkling af målgrupper

4.1.1.1. Opgørelse af tidsperioder m.v.

Kravene om et nyt forløb afskaffes ved ydelsesskift mellem kontanthjælp, ledighedsydelse og sygedagpenge, jf. punkt 2.4.2.3. Det skønnes at indebære, at der ikke i alle tilfælde skal begyndes på et nyt kontaktførelse alene som følge af et målgruppeskifte i de første seks måneders ledighed. Derfor forventes der afholdt færre samtaler, og dermed forventes der kommunale mindredgifter til administration.

4.1.1.2. Ophævelse af retten til brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede

I forbindelse med at jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere sammenlægges i én målgruppe, ophæves en række processkrav, herunder retten til brug af anden aktør. Det fremgår derfor af pkt. 2.8.2.9, at retten til brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede ophæves. Retten blev indført med lov nr. 233 af 19. april 2006, hvor personer, der er visiteret til fleksjob, efter 6 måneders ledighed fik ret til at blive henvist til en anden aktør med henblik på etablering af fleksjob, og efter 1 år skal der henvises til en anden aktør. Kommunernes faktiske udgiftsniveau til anden aktør til ledighedsydelsesmodtagere kendes ikke, hvorved den økonomiske kompensation fra ordningens indførelse tilbageføres.

4.1.1.3. Refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.

Kommunerne modtager i dag 50 pct. refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v. og mentorstøtte til personer i jobafklaringsforløb. Som følge af at jobafklaringsforløb ophæves, jf. pkt. 2.20.2.1., videreføres bestemmelsen om 50 pct. refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v. ikke, jf. pkt. 2.38.2.2. Tilsvarende videreføres refusionsbestemmelsen vedrørende mentorstøtte til personer i

jobafklaringsforløb ikke, jf. pkt. 2.38.2.6. Det indebærer, at kommunerne ikke vil modtage statslig refusion i forbindelse med indsatsen. I lighed med tidligere forventes ophævelsen af bestemmelsen om refusion af kommunens driftsudgifter at indebære en reduktion i de samlede forventede udgifter til indsatsen for personer, der overgår til reduceret sygedagpengesats eller fortsætter i jobafklaringsforløb i en overgangsperiode. Kommunerne under ét vil fremadrettet få dækket udgifterne over budgetgarantien, jf. dog pkt. 2.39. om en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti.

Lovforslaget vurderes derudover at medføre en mindre stigning af kommunernes administration til fremskaffelse af flere virksomhedsrettede tilbud, der delvist skal erstatte et forventet fald i tilbud om vejledning og opkvalificering til personer, der overgår til reduceret sygedagpengesats eller fortsætter i jobafklaringsforløb i en overgangsperiode.

Det bemærkes, at de økonomiske konsekvenser af at ophæve ressourceforløbsydelse til personer i jobafklaringsforløb, således at sygemeldte, der ikke kan få forlænget deres sygedagpenge, i stedet vil overgå til en reduceret sygedagpengesats, fremgår af det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, et nyt sanktionssystem, afskaffelse af jobafklaringsforløb, reduceret sats på sygedagpenge m.v.).

Kommunerne modtager i dag 50 pct. refusion af driftsudgifter til vejledning og opkvalificering m.v. til målgrupperne af unge under 18 år og førtidspensionister. For at forenkle refusionsbestemmelserne, så der gælder samme regel om, at der ikke er refusion af kommunernes driftsudgifter ved aktivering i vejledning og opkvalificering m.v. på tværs af målgrupper, foreslås det i pkt. 2.38.2.2. ikke at videreføre refusionsbestemmelsen for disse to målgrupper. Ophævelsen af refusionsbestemmelsen forventes at indebære en reduktion i de samlede forventede udgifter til indsatsen. I stedet for refusion vil kommunerne under ét fremadrettet få dækket udgifterne over budgetgarantien, jf. dog pkt. 2.39. om en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti.

Tabel 3: Økonomiske konsekvenser af forenkling af målgrupper

Mio. kr. (pl-2026)	2026	2027	2028	2029
Indsats	0,0	-81,7	-81,8	-82,0
Drift af beskæftigelsesindsats m.v.	0,0	-27,1	-27,3	-27,2
I alt	0,0	-108,8	-109,1	-109,2

UDKAST

Heraf statslig i alt	0,0	-210,4	-210,8	-211,4
Heraf kommunal i alt	0,0	101,6	101,7	102,1
- Heraf budgetgaranti	0,0	128,7	129,0	129,4
- Heraf administrativt DUT	0,0	-27,1	-27,3	-27,2

Note: Afvigelser skyldes afrundinger. Udgifter er før skat og tilbageløb.

4.1.2. Individuelt tilrettelagt indsats for borgeren

4.1.2.1. Årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet

Der indføres en årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet, som skal understøtte, at personen er på den rette ydelse og får den rette indsats, jf. pkt. 2.9.2.1.

Forslaget er en udvidelse i forhold til det afklaringstiltag, som blev indført med Aftalen om nyt kontanthjælpssystem, idet der er tale om en årlig afklaring. Det forudsættes, at kommunerne vil have merudgifter til samtaler og lægeerklæringer.

Da rehabiliteringsteamet afskaffes, ændres der på de arbejdsgangene, som var lagt til grund for afklaringsretten fra kontanthjælpsaftalen. Beregnings-teknisk er det forudsat, at de forudsatte udgiftsmæssige konsekvenser af afklaringstiltaget fra kontanthjælpsaftalen tilbageføres fra 2027, mens der indføres en årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet.

Tabel 4: Økonomiske konsekvenser af årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet

Mio. kr. (pl-2026)	2026	2027	2028	2029
Ydelse	0,0	-61,7	-70,6	-70,6
Indsats m.v.	0,0	7,2	7,8	7,8
Drift af beskæftigelsesindsats m.v.	0,0	74,5	78,2	80,7
I alt	0,0	20,0	15,4	17,9
Heraf statslig i alt	0,0	-17,8	-22,4	-22,4
Heraf kommunal i alt	0,0	37,8	37,8	40,3
- Heraf budgetgaranti	0,0	-36,7	-40,4	-40,4
- Heraf administrativt DUT	0,0	74,5	78,2	80,7

Note: Afvigelser skyldes afrundinger. Udgifter er før skat og tilbageløb.

4.2. Implementeringskonsekvenser

4.2.1. Principperne om digitaliseringsklar lovgivning

Lovforslaget er udformet under hensyntagen til ambitionen i aftale om en digitaliseringsklar lovgivning, så loven kan understøttes digitalt. Lovforslaget er i videst muligt omfang udformet med objektive kriterier, så lovgivningen er digitaliseringsklar, og der er mulighed for effektiv it-anvendelse i kontroløjemed. Med forslaget sikres således, at opsamling af data og deling af nødvendige oplysninger fra kommunernes og arbejdsløshedskassernes fagsystemer og selvbetjeningsløsninger fortsat sker via DFDG, og at oplysningerne fortsat vil kunne anvendes til kontrol.

Med forslaget gøres reglerne i forhold til borgeres til- og afmelding som jobsøgende samt registrering af fravær mere teknologineutralt, så de også kan rumme at registreringerne foretages andre steder end på Jobnet.

Ved udarbejdelse af lovforslaget er der taget højde for at anvende den eksisterende offentlige it-infrastruktur, og at behandlingen af borgernes oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesreglerne.

Det er ministeriets vurdering, at lovforslaget tilgodeser princip nr. 1 om enkle og klare regler. Med forslaget sker en forenkling i antallet af ordninger, og en række regler harmoniseres på tværs af målgrupper.

Ministeriet vurderer endvidere, at lovforslaget lever op til princip nr. 2 om digital kommunikation, idet til- og afmelding som jobsøgende, registrering af feriefravær og syge- og raskmelding samt dokumentation for jobsøgning og registrering af cv-oplysninger fortsat kan ske digitalt.

Lov om aktiv socialpolitik indeholder bestemmelser om, at fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, kan fritages for være tilmeldt som jobsøgende og for at registrere jobsøgningsaktiviteter i en joblog. Kommunen og personen skal i sådanne tilfælde aftale, hvordan den pågældende i stedet skal dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter.

Integrationsloven indeholder bestemmelser om at en jobparat udlænding kan undtages fra kravet om registrering af sin jobsøgning i jobloggen på Jobnet og fra kravet om, at cv-oplysninger skal være registreret på Jobnet og gjort tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt og senest 2 uger efter tilmeldingen som jobsøgende. Kommunen og personen skal i sådanne tilfælde aftale, hvordan den pågældende i stedet skal dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter.

Lovforslaget opfylder delvist princip nr. 3 om automatisk sagsbehandling. Dette skyldes, at det til trods for, at der i lovgivningen mange steder anvendes objektive kriterier såsom antal samtaler og frist for afgivelse af tilbud,

er nødvendigt, at de involverede myndigheder behandler hver sag individuelt.

Lovforslaget opfylder princip nr. 4 om genbrug af data, idet understøttelsen af virksomhedernes bæredygtighedsrapportering og udstilling af datasæt til brug for kommunernes og arbejdsløshedskassernes virksomhedsrettede indsats i høj grad forventes at være baseret på genanvendelse af allerede indsamlede oplysninger.

Lovforslaget understøtter princip nr. 5, idet det skal bemærkes, at myndighederne og arbejdsløshedskasserne fortsat vil skulle overholde de eksisterende krav til datasikkerhed.

Lovforslaget understøtter endvidere princip nr. 6, da nødvendig datadeling mellem aktørerne i beskæftigelsesindsatsen fortsat vil ske via DFDG. Der er således tale om fortsat brug af eksisterende offentlig IT-infrastruktur.

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at der i vidt omfang vil være tale om tilpasninger inden for kendte rammer i it-systemerne. Beskæftigelsesministeriet vurderer endvidere, at der med de foreslåede tidspunkter for ikrafttrædelse vil være et tilstrækkeligt tidsrum til implementering af ændringer i it-systemerne og til organisatoriske omstillinger i kommuner og arbejdsløhedskasser.

Med lovforslaget understøttes princip nr. 7 om forebyggelse mod snyd og fejl. Med forslaget vil bl.a. cv-oplysninger og oplysninger om dokumentation for jobsøgning fortsat kunne anvendes til kontrol. Endvidere vil der med de foreslåede bestemmelser fortsat kunne samkøres oplysninger med henblik på kontrol af f.eks. udbetaling af tilskud til borgere og virksomheder.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Beskæftigelsesindsatsen baseres på en ny og mere enkel målgruppestruktur, hvor antallet af målgrupper reduceres til fem målgrupper med henblik på, at personen får en mere sammenhængende indsats. En forenklet målgruppestruktur skal give et mindre komplekst system.

Beskæftigelsesindsatsen forenkles ved at afskaffe ressourcetunge ordninger og fokusere på de indsatser, der giver mening for personen, og som virker. Samtidig reduceres forskellige regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats væsentligt. Det vil understøtte en mere individuel tilrettelæggelse af indsatsen.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke materielle ændringer, som er af betydning for de ordninger, som er godkendt af EU-Kommissionen som statsstøtteordninger. Lovforslaget indeholder ordninger, som skal vurderes i forhold til EU's regler om statsstøtte.

Følgende elementer, der er anmeldt til Kommissionen, videreføres uændret i lovforslaget:

- Fleksjobordningen for personer, der er omfattet af reglerne for løn og tilskud for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013. Der henvises til pkt. 2.20.1.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.
- Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med varig og væsentligt nedsat arbejdssevne, som er godkendt ved brev af 20. december 2012. Kommissionen har re-notificeret ordningerne den 8. januar 2024. Der henvises til pkt. 2.20.1.4. og 2.20.1.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Følgende elementer er omfattet af Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (gruppefritagelsesforordningen), EU-Tidende 2014, nr. L 187, side 1-78:

- Løntilskudsordningen, som vedrører ansættelses- og beskæftigelsesstøtte til dårligt stillede, meget dårligt stillede og handicappede arbejdstagere. Reglerne om tilbud om ansættelse med løntilskud ændres, idet retten til selvfundet løntilskudsansættelse for visse målgrupper ophæves. Dertil sammenskrives formålet med øvrige formål med tilbud i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvormed den særskilte formålsbestemmelse for løntilskudsansættelse ophæves. Midlertidige bestemmelser vedrørende særlig løntilskudsordning for langtidsledige seniorer fjernes, da perioden er udløbet. Der henvises til pkt. 2.14.2.9. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Følgende er omfattet af Kommissionens forordning (EU) nr. 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte, EU-Tidende 2023, nr. L 352, side 1-12:

- For voksenlærlingeordningen videreføres gældende regler, dog med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur.
- For nytteindsats forventes det videreført i bekendtgørelse, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, vil forsørgelsesydelsen til personer i nytteindsats indgå som støtte, der ydes efter de minimis-reglerne.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at kommunernes og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings behandling af oplysninger, herunder ved den digitale kommunikation med personer, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende, kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Der henvises til pkt. 4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

De digitale løsninger vil skulle opfylde kravene i lov om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer, jf. lov nr. 692 af 8. juni 2018, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer EU-Tidende 2016, nr. L 327, side 1-15.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 13. oktober 2025 til den 10. november 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Akademikerne, Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedsrådet (Akademikerne, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Fagbevægelsens Hovedorganisation og Kommunernes Landsforening), ASE, ATP, BDO Danmark, Bedre Psykiatri, Business Danmark, Børns Vilkår, Cabi, Danmarks Frie Fagforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Handicap Forbund, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Danske A-kasser, Danske Bioanalytikere, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler og Gymnasier, Danske Handicaporganisationer, Danske Patienter, Danske Professionshøjskoler, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, Det Nationale Integrationsråd, Erhvervsstyrelsen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Fagligt Fælles Forbund – 3F, Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA – Fagforening og A-kasse, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, Frie: Fagforening, a-kasse og lønsikring, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Færøernes Landsstyre, HK Danmark, HK Handel, HK Kommunal, Horesta, Indvanderrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kommunale Velfærdschefer, Kommunernes Landsforening, Kristelig Fagbevægelse, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen af førtidspensionister, Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere (LAP), Landsforeningen Fleksjob, Lederne, Lægeforeningen, Medarbejder- og Kompetencestyrelsen, Mødrehjælpen,

UDKAST

Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Red Barnet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Røde Kors, Rådet for Psykisk Sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen SAPA, SAND - De hjemløses landsorganisation, SIND, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Udbetaling Danmark, Udlændingenævnet og Ældresagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Kommuner:</p> <p>2026: ingen</p> <p>2027: 51,8 mio. kr.</p> <p>2028: 51,9 mio. kr.</p> <p>2029: 51,9 mio. kr.</p> <p>Stat:</p> <p>2026: ingen</p> <p>2027: 228,2 mio. kr.</p> <p>2028: 233,2 mio. kr.</p> <p>2029: 233,8 mio. kr.</p>	<p>Kommuner:</p> <p>2026: ingen</p> <p>2027: 191,2 mio. kr.</p> <p>2028: 191,5 mio. kr.</p> <p>2029: 194,3 mio. kr.</p> <p>Stat:</p> <p>2026: ingen</p> <p>2027: ingen</p> <p>2028: ingen</p> <p>2029: ingen</p>
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Lovforslaget indeholder en væsentlig forenkling af beskæftigelsesindsatsen, herunder forenklinger om:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ny og mere enkel målgruppestruktur - Reduktion af forskellige regler og særregler 	Tilpasninger af it-systemer i stat og kommuner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen

UDKAST

Administrative konsekvenser for borgerne	Beskæftigelsesindsatsen forenkles som følge af en ny og mere enkel målgruppestruktur, så personen får en mere sammenhængende indsats og forskellige regler og særregler reduceres væsentligt.	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke materielle ændringer, som er af betydning for de ordninger, som er godkendt af EU-Kommissionen som statsstøtteordninger eller Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (gruppefritagelsesforordningen). Lovforslaget indeholder ordninger, som skal vurderes i forhold til EU's regler om statsstøtte.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås i indledningen til bestemmelsen i § 1, at formålet med loven er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked. Det vil betyde, at formålet med loven vil være at understøtte arbejdsmarkedets behov generelt, herunder både at hjælpe personer i og tættere på beskæftigelse samt hjælpe arbejdsgivere i forbindelse med rekruttering, fastholdelse af arbejdskraft og etablering af én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *nr. 1*, at formålet med denne lov for det første vil være at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at bistå personer med hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

Med forslaget understreges det, at loven både vil omfatte personer, der ikke er i beskæftigelse, og personer, der er i beskæftigelse og skal fastholdes eller ønsker at skifte job, og dermed jobsøgende generelt. Forslaget vil indebære, at alle jobsøgende fortsat skal kunne få bistand til at finde job og derved blive helt eller delvist selvforsørgende. Med ”varig beskæftigelse” menes også fastholdelse af personer, der er i beskæftigelse.

Det foreslås i *nr. 2*, at formålet for det andet vil være at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at målrette beskæftigelsesindsatsen mod job og tage udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft. Formålet med forslaget er at understøtte, at for personer, der har behov for en beskæftigelsesindsats, skal indsatsen være målrettet job, så personen kan blive helt eller delvist selvforsørgende samt, at indsatsen til en person vil skulle tage udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft.

Det foreslås i *nr. 3*, at formålet for det tredje er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at tage udgangspunkt i den enkelte persons ønsker og forudsætninger, herunder om personen har behov for uddannelse og opkvalificering. Det foreslås endvidere, at beskæftigelsesindsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale og sundhedsmæssige indsatser. Med forslaget vil beskæftigelsesindsatsen fortsat skulle tage udgangspunkt i den enkelte persons ønsker og behov, og indsatsen vil også kunne være rettet mod uddannelse og opkvalificering, hvis personen har behov for en sådan indsats for at kunne komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

Både personens ønsker og behov samt arbejdsmarkedets behov vil danne rammerne for den indsats, der tilrettelægges. Kommuner og arbejdsløsheds-kasser vil have øget frihed til at tilrettelægge indsatsen med udgangspunkt i den enkelte person.

Forslaget vil endvidere indebære, at indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle relevante sociale- og sundhedsmæssige indsatser. Det vil betyde, at personer, der har behov for det, vil skulle have en sammenhængende indsats, hvor indsatser efter loven i nødvendigt omfang suppleres med eventuelle andre indsatser, der tager højde for personens sociale eller helbredsmæssige forhold i tilfælde, hvor det vurderes at være nødvendigt for, at pågældende kan få fodfæste på arbejdsmarkedet. Indsatsen for disse personer vil således skulle tilrettelægges under hensyn til de særlige forhold, herunder helbredsmæssige, personlige eller sociale udfordringer, som personen kan have.

Endelig foreslås det i *nr. 4*, at formålet med loven for det fjerde vil være at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at bistå arbejdsgivere i forbindelse med rekruttering, fastholdelse af arbejdskraft og etablering af én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats.

Forslaget vil indebære, at det også vil være en del af lovens formål, at alle arbejdsgivere, både offentlige og private, skal kunne få bistand til rekruttering og fastholdelse af arbejdskraft. Arbejdsløshedskasserne vil ligeledes kunne bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering, herunder jobformidling af egne ledige medlemmer. Forslaget vil sikre, at virksomhederne fortsat har én klar og tydelig adgangskanal til virksomhedsservicen i hver kommune og dermed en tydelig indgang i forhold til virksomhedernes rekruttering af arbejdskraft.

Til § 2

Det fremgår af § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunalbestyrelsen varetager opgaver efter denne lov, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at kommunalbestyrelsen har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, jf. dog kapitel 2 a om arbejdsløshedskassernes ansvar. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at kommunen kan samarbejde med andre kommuner om en tværkommunal beskæftigelsesindsats og skal drøfte tværkommunalt samarbejde om beskæftigelsesindsatsen i kommunekontaktrådene under KL.

Det fremgår af lovens § 3, stk. 1, at kommunalbestyrelsen varetager beskæftigelsesindsatsen og har ansvaret for og beslutter, hvordan beskæftigelsesindsatsen skal tilrettelægges, jf. dog kapitel 2 a om arbejdsløshedskassernes ansvar. Det fremgår af § 3, stk. 2, hvilke beskæftigelsesrettede opgaver beskæftigelsesindsatsen omfatter. Det fremgår af lovens § 3, stk. 3, at kommunalbestyrelsen udvikler og styrker indsatsen for at inddrage virksomhederne i indsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter lovens § 7, stk. 1, varetager kommunen beskæftigelsesindsatsen over for virksomhederne. I indsatsen skal der være fokus på virksomhedsservice, herunder rekruttering af ledige, uddannelse og opkvalificering af nyansatte, der kommer fra ledighed, og fastholdelse af sygemeldte medarbejdere. Efter stk. 2 varetager kommunen virksomhedskontakten, som sker i samarbejde mellem kommuner på tværs af kommunegrænser.

Efter lovens stk. 3, skal kommunen sikre, at virksomhedsservicen koordineres på tværs af kommunegrænser, hvis en virksomhed henvender sig med ønsket om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse, og kommunen ikke kan finde en egnet kandidat blandt kommunens ledige. Det samme gælder, hvis en virksomhed med aktiviteter i flere kommuner henvender sig til kommunen med et ønske om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for og varetager beskæftigelsesindsatsen over for borgerne og virksomhederne, bortset fra de opgaver som arbejdsløshedskasserne har ansvaret for.

Det vil betyde, at regulering af ansvaret for beskæftigelsesindsatsen over for borgerne vil være samlet i den foreslåede bestemmelse, og det vil være kommunalbestyrelsen og arbejdsløshedskassen for sine egne medlemmer, der har ansvaret. Kommuner og arbejdsløshedskasser vil kunne tilrettelægge, hvordan beskæftigelsesindsatsen skal varetages.

Det foreslåede vil betyde, at beskæftigelsesindsatsen over for virksomhederne fortsat vil være kommunalbestyrelsens ansvar, ligesom beskæftigelsesindsatsen fortsat vil skulle ske i tværkommunalt samarbejde. Virksomhederne vil have adgang til den enkelte kommunes virksomhedsservice gennem kommunens virksomhedsindgang. Kommunerne vil have frihed til selv

at fastlægge udmøntning og håndtering af den virksomhedsrettede indsats lokalt.

Med den foreslåede bestemmelse vil der ikke være særlige på forhånd definerede krav til, hvad der skal være fokus på i indsatsen over for virksomhederne. Rekruttering af ledige, uddannelse og opkvalificering af nyansatte, der kommer fra ledighed, og fastholdelse af sygemeldte medarbejdere, vil med det foreslåede kunne være prioriterede områder for kommunen at yde virksomhedsservice indenfor, men det vil ikke være en på forhånd defineret retning for kommunen.

Om arbejdsløshedskassernes bistand til arbejdsgiver henvises til den foreslåede § 5.

Det foreslåede er med redaktionelle ændringer en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 2, stk. 1, og § 7, stk. 1, og 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunen kan samarbejde med andre kommuner om en tværkommunal beskæftigelsesindsats over for borgerne.

Det vil betyde, at kommune har mulighed for at samarbejde med andre kommuner om beskæftigelsesindsatsen. Det har ikke tidligere været et krav og vil heller ikke fremadrettet være et krav, at kommunerne samarbejder på tværs. Der vil heller ikke være krav om, at kommunerne skal drøfte tværkommunalt samarbejde i Kommunekontakttrådene, som de er forpligtet til efter gældende regler.

Når det er kommunerne, der vil skulle fastlægge, hvilke emner de vil samarbejde om, vil det understøtte, at et samarbejde vil tage udgangspunkt i de lokale forhold. Det vil f.eks. kunne være en øget koordinering af virksomhedssamarbejdet eller indsatser, som kræver specialiseret viden.

Bestemmelsen vil ikke give hjemmel til, at en kommune kan overlade myndighedsudøvelse i beskæftigelsessager til en anden kommune.

Det foreslåede er en delvis videreførelse af gældende § 2, stk. 2, og fastsætter, at kommunerne har mulighed for at samarbejde på tværs af kommunegrænser. Den gældende § 2, stk. 2, 2. led, foreslås ikke videreført, idet kommunen med det foreslåede ikke vil være pålagt at drøfte et tværkommunalt

samarbejde om beskæftigelsesindsatsen i kommunekontaktrådene under KL.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesindsatsen over for virksomhederne, herunder virksomhedsservice, skal koordineres på tværs af kommunegrænser og på tværs af arbejdsløshedskasser og aktører, for at arbejdsgivere kan få bistand til at rekruttere ledige til ordinær eller støttet beskæftigelse.

Det vil betyde, at det fortsat vil være et krav, at virksomhedsservice vil skulle koordineres på tværs af kommunegrænser, så virksomheder dermed vil kunne få hjælp til at ansætte ledige til ordinær eller støttet beskæftigelse. Som noget nyt vil det fremgå af loven, at der skal ske koordination på tværs af arbejdsløshedskasser og aktører.

Støttet beskæftigelse vil f.eks. kunne være ansættelse med løntilskud, fleksjob, voksenlærling eller virksomhedspraktik. Forslaget vil kunne omfatte rekruttering af alle typer ledige.

Formålet med at stille krav om koordinering på tværs af kommunegrænser vil være, at et samarbejde på tværs vil skulle understøtte, at kommunerne hurtigt følger op på virksomhedernes behov for hjælp til rekruttering. Dermed vil kommunerne fortsat skulle se ud over egen kommunegrænse og samarbejde med øvrige kommuner, når de får kendskab til virksomheder med behov for arbejdskraft. Det vil ikke særskilt fremgå, men alene være forudsat som et nødvendigt led i koordinationen, at kommunen varetager virksomhedskontakten i samarbejde mellem kommuner og på tværs af kommunegrænser.

Eksempelvis vil der være behov for koordination, hvis en virksomhed henvender sig med ønsket om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse, og kommunen ikke kan finde en egnet kandidat blandt kommunens ledige. Det samme vil være forudsat, hvis en virksomhed med aktiviteter i flere kommuner henvender sig med et ønske om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse uanset, at det ikke foreslås videreført i den foreslåede bestemmelse.

Kommunen vil med det foreslåede skulle koordinere virksomhedsservice på tværs af arbejdsløshedskasser og aktører.

Det foreslåede er i forhold til kommunens opgave i virksomhedsservicen en videreførelse af gældende § 7, stk. 3, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det fremgår af § 3 a, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at kommunalbestyrelsen har ansvaret for og varetager opgaver i medfør af artikel 64, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 55, stk. 2-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger.

Det fremgår af artikel 64, stk. 1, litra b, i forordning 883/2004, at en fuldtidsledig, der opfylder en kompetent medlemsstats lovgivnings betingelser for at være ydelsesberettiget, og som rejser til en anden medlemsstat for at søge beskæftigelse, bevarer retten til kontantydelse ved arbejdsløshed på følgende betingelser og inden for følgende grænser: Den arbejdsløse skal tilmelde sig som arbejdssøgende ved arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvortil vedkommende rejser, underkastes den dér bestående kontrol og overholde de betingelser, der er fastsat i denne medlemsstats lovgivning. Denne betingelse betragtes som opfyldt for den periode, der går forud for tilmeldingen, hvis denne finder sted inden syv dage efter det tidspunkt, hvor personen ophørte med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, vedkommende har forladt. I undtagelsestilfælde kan det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution forlænge denne frist.

Artikel 55, stk. 2-6, i forordning 987/2009 vedrører betingelser og begrænsninger for bevarelse af ret til ydelser for arbejdsløse, der rejser til en anden medlemsstat.

Af § 3 a, stk. 2, i loven, fremgår, at en kommunalbestyrelse efter aftale helt eller delvis kan overlade opgaver efter stk. 1 til en anden kommunalbestyrelse, som i et International Citizen Service varetager opgaver efter stk. 1.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for og varetager opgaver i medfør af artikel 64, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 55, stk. 2-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger.

Det vil betyde, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for og varetager opgaver vedrørende jobsøgere fra andre EU-lande efter gældende forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger (883/2004), og forordning om de nærmere regler til gennemførelse af forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger (987/2009), og det vil være kommunerne, der varetager administrationen af arbejdsløshedsydelse fra udlandet.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 3 a, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunalbestyrelsen efter aftale helt eller delvis kan overlade opgaver efter stk. 1 til en anden kommunalbestyrelse, som i et International Citizen Service varetager opgaver efter stk. 1.

Forslaget vil betyde, at en kommune vil kunne indgå samarbejdsaftale med en ICS-kommune om at varetage dialogen med den udenlandske jobsøger, dialog med myndigheder i jobsøgerens hjemland, administration af relevante EU blanketter med mere med henblik på at kontrollere, at den udenlandske jobsøgende reelt er jobsøgende og dermed overholder de krav, der gælder i hjemlandet for at modtage ydelser.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 3 a, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til almindelige bemærkninger pkt. 2.2.1.1.

Til § 4

Det fremgår af § 17 a, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at kommunen kan overlade til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om sygedagpenge, jf. dog stk. 2 og 3. Ansvaret for indsatsen påhviler fortsat kommunalbestyrelsen.

Der henvises til almindelige bemærkninger pkt. 2.2.1.1.

UDKAST

Det foreslås i *1. pkt.*, at kommunalbestyrelsen kan overlade til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter denne lov.

Forslaget vil betyde, at andre aktører vil kunne forpligte personer på samme måde, som hvis det er kommunen, der varetager opgaven. De opgaver, som en anden aktør vil kunne få overladt at varetage, vil f.eks. kunne være ansvar for kontaktførelse for en bestemt gruppe af ledige eller ansvar for at træffe afgørelse om indsats. Kommunen vil f.eks. kunne overlade til andre aktører at træffe afgørelse om tilbud eller jobsamtaler for en udvalgt gruppe af ledige.

En anden aktør vil kunne være en anden offentlig eller privat samarbejdspartner, som kommunen har indgået aftale med.

Det foreslås i *2. pkt.*, at ansvaret for indsatsen fortsat påhviler kommunalbestyrelsen.

Det vil betyde, at kommunen vil have det overordnende ansvar for indsatsen og for, at lovgivningen overholdes. I praksis vil der være tale om et firma, en organisation m.v. som udfører en eller flere beskæftigelsesrettede opgaver for kommunen.

Det vil derfor være en forudsætning, at kommunen har pligt til at føre tilsyn med anden aktør. Selv om en anden aktør får overladt at udføre en opgave, så vil det ikke fritage kommunalbestyrelsen for ansvaret for indsatsen.

Det foreslåede er en indholdsmæssig videreførelse af gældende § 17 a, stk. 1, til at kunne overlade opgaver og træffe afgørelser til andre aktører efter loven. De gældende regler om andre aktørers mulighed for at varetage opgaver efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om sygedagpenge foreslås ikke videreført i forslaget til denne lov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det fremgår af § 3 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskasserne udfører opgaver under kontaktførelse og i forbindelse med indsatsen for egne medlemmer, i det omfang det fremgår af loven, jf. kapitel

2 a om arbejdsløshedskassernes ansvar i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det fremgår af § 18 b, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at arbejdsløshedskasserne varetager opgaver i forhold til beskæftigelsesindsatsen, i det omfang det fremgår af lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Videre fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at arbejdsløshedskasserne samarbejder indbyrdes om at bistå egne ledige medlemmer med at finde job, jf. § 11, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og om at bistå virksomhederne med rekruttering og formidling af ledige medlemmer, jf. § 13, stk. 3 og 4, i samme lov.

Det foreslås i § 5, at arbejdsløshedskasserne har ansvaret for og varetager de opgaver, som fremgår af lov eller regler udstedt i medfør heraf og kan bistå arbejdsgivere med at rekruttere ledige til ordinær beskæftigelse og samarbejde indbyrdes herom.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskasserne vil skulle varetage de opgaver, som vedrører beskæftigelsesindsatsen, og som er henlagt til arbejdsløshedskasserne enten ved lov eller bekendtgørelse. Det vil f.eks. være i forhold til bistand til jobsøgende medlemmer og arbejdsgivere efter kapitel 5.

Forslaget vil endvidere betyde, at arbejdsløshedskasserne vil have pligt til i et samarbejde at bistå arbejdsgivere med at rekruttere ledige til ordinær beskæftigelse. Arbejdsløshedskasserne vil kunne bistå arbejdsgivere eksempelvis med vejledning, rekruttering og jobformidling på tværs af virksomhedstyper og brancher ved et samarbejde, som vil indebære, at man f.eks. i konkrete rekrutteringssituationer efter aftale mellem arbejdsløshedskasserne vil kunne formidle hinandens medlemmer. Samarbejdet vil f.eks. også kunne bestå i, at flere arbejdsløshedskasser går sammen om at arrangere jobmesser.

Det foreslåede er en indholdsmæssig videreførelse af § 18 b, stk. 2 og 3, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og sammenskrivning med § 3 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der henvises i øvrigt til almindelige bemærkninger pkt. 2.2.1.4.

Til § 6

Det fremgår af § 17 b, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan opgaverne efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om sygedagpenge kan varetages af andre aktører, herunder at personer omfattet af loven skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører.

Det fremgår endvidere af bestemmelsens stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om krav til andre aktørers sagsbehandling, herunder om frister, underretninger til kommunen, procedurer og klagefrister i forbindelse med sagsbehandlingen. Beskæftigelsesministeren kan herunder fastsætte regler om andre aktørers forpligtelse til at give kommunen de nødvendige oplysninger om personer, der er omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller lov om sygedagpenge, til brug for administrationen af lovgivningen m.v.

Endvidere fremgår det af lovens § 18, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte landsdækkende krav til udbud og kontrakter med andre aktører, som kan inddrages i beskæftigelsesindsatsen efter § 17 a og regler fastsat i medfør af § 17 b og § 5 i integrationsloven.

Det fremgår af lovens § 18 a, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket.

Det fremgår af stk. 2, at afgørelser truffet efter de regler, der er fastsat med hjemmel i stk. 1, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Der henvises til pkt. 2.2.1.3. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan opgaverne efter denne lov kan varetages af andre aktører og om andre aktørers pligt til at give kommunen de nødvendige oplysninger om personer.

Det foreslåede er en videreførelse af § 17 b, stk. 1, 1. led, og § 17 b, stk. 2, 2. pkt., i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og vil give mulighed for at fastsætte nærmere regler om varetagelsen af opgaver, som kan henlægges til andre aktører. Det vil ikke fremgå af den foreslåede bestemmelse således som i den gældende bestemmelse, at nærmere regler vil kunne være om muligheden for at vælge mellem flere aktører. Uanset vil den foreslåede bemyndigelse kunne anvendes til at fastsætte regler om frit valg af aktør. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om

andre aktørers forpligtelse til at give kommunen de nødvendige oplysninger om personer, der er omfattet af loven.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om krav til andre aktørers sagsbehandling.

Selv om det ikke fremgår af den foreslåede bestemmelse, vil bemyndigelsen kunne anvendes til blandt andet at fastsætte nærmere regler om frister, underretninger til kommunen, procedurer, klagefrister i forbindelse med sagsbehandlingen.

Det foreslåede er indholdsmæssigt en videreførelse af § 17 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren fastsætter landsdækkende krav til udbud og kontrakter med andre aktører, som kan inddrages i beskæftigelsesindsatsen efter § 4 og regler fastsat i medfør af stk. 2.

Det vil betyde, at der vil kunne fastsættes nærmere regler om rammeaftaler, delaftaler og andre kontrakter, som kommunen indgår med andre aktører om at varetage beskæftigelsesindsatsen med det formål at ensrette de rammeaftaler der indgås og at understøtte, at den almindelige praksis ved udbud følges. Herudover vil fælles rammer medvirke til at skabe større gennemsigtighed for andre aktører. Bemyndigelsen vil ikke vedrøre kontrakter, som kommunen indgår om køb af tilbud om vejledning og opkvalificering af beskæftigelsesindsatsen.

Bemyndigelsen vil således blive anvendt til at fastsætte tilsvarende regler om rammeaftaler m.v.

Det foreslåede er en videreførelse af § 18 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 4*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket.

Det foreslåede vil blandt andet betyde, at andre aktører vil kunne få adgang til EURES-portalen, som blandt andet indeholder jobopslag fra hele Europa og cv'er på kandidater, der er interesserede i job et andet europæisk land.

Det foreslåede vil være en videreførelse af gældende § 18 a, stk. 1.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 5*, at afgørelser truffet efter de regler, der er fastsat med hjemmel i *stk. 4*, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det vil betyde, at andre aktører vil være afskåret fra at klage til en anden administrativ myndighed over et afslag på adgang til netværket.

Det foreslåede vil være en videreførelse af den gældende § 18 a, *stk. 2*.

Der henvises til almindelige bemærkninger pkt. 2.2.1.3.

Til § 7

Det fremgår af § 18 c, *stk. 1*, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med myndigheder, der varetager opgaver i beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. dog undtagelsen i bestemmelsens *stk. 2*.

Af § *stk. 2*, følger det, at personer under 18 år dog må tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

For nærmere beskrivelse af de gældende regler henvises til almindelige bemærkninger pkt. 2.9.1.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation af myndigheder, der varetager opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen, idet forbuddet alene gælder mundtlig kommunikation med kommunen, jf. ovenfor.

Ved »myndigheder« forstår de ansvarlige myndigheder, som udfører opgaver efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Forbuddet vil derfor gælde for kommuner og arbejdsløshedskasser samt for kommunens samarbejde med regionen, i det omfang samarbejdet ikke er omfattet af sundhedsloven.

Forbuddet omfatter tilsvarende myndigheder, som er tildelt opgaver i beskæftigelsesindsatsen efter de regelsæt, som lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. henviser til. Det betyder blandt andet, at Ankestyrelsen vil være omfattet af forbuddet i forbindelse med deres behandling af klager efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade den unge fungere som tolk, kan nævnes praktisk forhold som f.eks. beskeder om forsinkelse.

Til § 8

Den gældende § 6 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats definerer lovens målgrupper.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.4.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

I lovens § 8 foreslås 5 målgrupper for loven.

Som *nr. 1*, foreslås følgende målgruppe:

6) Dagpengemodtagere.

Målgruppen vil omfatte personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det vil sige dagpengemodtagere og herunder også dagpengemodtagere, som er ansat med løntilskud eller afvikler karantæne pålagt efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Som *nr. 2*, foreslås følgende målgruppe:

7) Jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Målgruppen vil omfatte jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Jobparate kontanthjælpsmodtagere vil være personer, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som anses for jobparate. Målgruppen vil fremover omfatte både jobparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år, og som er under 30 år, og uanset om de har en erhvervskompetencegivende uddannelse eller ej.

For så vidt angår begrebet jobparate henvises til lovforslagets § 10 og bemærkningerne hertil om beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om visitationen.

Målgruppen vil endvidere omfatte personer, som modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Som *nr. 3*, foreslås følgende målgruppe:

3) Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere

Målgruppen vil omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere vil være personer, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som anses for aktivitetsparate. Målgruppen vil fremover omfatte både aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år, og som er under 30 år, og uanset om de har en erhvervskompetencegivende uddannelse eller ej.

For så vidt angår begrebet aktivitetsparate henvises til lovforslagets § 10 og bemærkningerne hertil om beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om visitationen.

Som *nr. 4*, foreslås følgende målgruppe:

4) Sygedagpengemodtagere.

Målgruppen vil omfatte personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, og som modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge. Den vil omfatte både sygedagpengemodtagere, som er ledige og sygedagpengemodtagere, som er i job eller driver selvstændig virksomhed.

Som *nr. 5*, foreslås følgende målgruppe:

5) Ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Målgruppen vil dermed omfatte personer, som enten er ledige selvforsørgende, er førtidspensionister eller er unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Ledige selvforsørgende vil omfatte personer, som ikke er i beskæftigelse, og som ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter SU-loven, samt personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven.

Ledige selvforsørgende vil være personer, som ønsker en beskæftigelsesrettet indsats, og som ikke er i fuld- eller deltidsbeskæftigelse, og som ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse. Personer, som blot undlader at ansøge om offentlig hjælp til forsørgelse, som de kunne have haft mulighed for at få, vil derfor ikke være omfattet af målgruppen, da der ikke vil være taget stilling til, om de opfylder betingelserne for at modtage denne hjælp. Det samme gælder for personer, som ville kunne få tilbud efter integrationsloven.

Førtidspensionister vil omfatte personer, som modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som dermed ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats vil omfatte personer, som er under 18 år og som kommunen vurderer vil have behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Det vil være unge, som typisk vil kunne være mellem 15 og 18 år, som har brug for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, herunder unge med behov for en indsats, der ligger ud over særlig støtte efter kapitel 11 i lov om social service.

Ud over de ovenfor foreslåede målgrupper, omfatter lovforslaget, jf. forslaget til § 9 også beskæftigede og arbejdsgivere, der kan få indsatser eller tilskud efter lovens øvrige afsnit bl.a. om indsatser for beskæftigede.

Til § 9

Det fremgår af § 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at loven tillige omfatter beskæftigede personer, der kan få en indsats efter reglerne i § 97,

stk. 3, om den regionale uddannelsespulje, afsnit VII om indsatsen over for beskæftigede m.v. og afsnit VIII om understøttelse af indsatsen.

Efter bestemmelsens stk. 2, omfatter loven tillige personer, som har ret til en samtale om uddannelsesmuligheder m.v. i kommunen, jf. § 38 a.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.4.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

I forslaget til § 9 angives andre personer og arbejdsgivere m.v., der kan få en bistand eller indsatser efter loven.

Det foreslås i *nr. 1*, at loven også omfatter:

- 3) Personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdssevne.

Persongruppen vil omfatte personer, der er ansat i fleksjob eller driver selvstændig erhvervsvirksomhed og modtager støtte efter lovens kapitel 20 om fleksjob.

Det foreslås i *nr. 2*, at loven også omfatter:

- 4) Personer og arbejdsgivere, som kan få bistand eller indsatser efter loven.

Persongruppen vil omfatte alle andre personer og arbejdsgivere, der kan få bistand eller indsatser efter visse bestemmelser eller kapitler i loven.

Det gælder f.eks. jobsøgende, som kan få bistand i forbindelse med jobsøgning, og arbejdsgivere, som kan få bistand i forbindelse med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige efter kapitel 5.

Det gælder også tilskadekomne, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet er omfattet af målgruppen i § 18 a i lov om arbejdsskadesikring, og som kommunen skal tilbyde en samtale om uddannelsesmuligheder m.v.

Det gælder desuden personer og arbejdsgivere, der kan få indsatser eller tilskud efter f.eks. kapitel 21, hvor beskæftigede kan få indsats og arbejdsgivere kan få tilskud efter reglerne om tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen), og kapitel 22, hvor beskæftigede kan få indsat i form af opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser (varslingspuljen). Endelig vil det kunne være indsatser i form af f.eks. mentorstøtte og hjælpemidler til personer, som vurderes at have behov herfor som led i en beskæftigelsesrettet indsats.

Til § 10

Det fremgår af § 8, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan kommunen skal foretage vurderingen af de lediges uddannelses- eller beskæftigelsespotentialer.

Efter bestemmelsens stk. 2, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj, som kan benyttes af kommuner og arbejdsløshedskasser.

Der er udmøntet regler herom i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er bl.a. fastsat regler om, hvordan kommunen skal vurdere, om en kontanthjælpsmodtager, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, er henholdsvis job- eller aktivitetsparat. Der er endvidere fastsat regler om afklarings- og dialogværktøjet, bl.a. om at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering forestår udvikling og implementering af værktøjet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.4.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at kommunen skal visitere kontanthjælpsmodtagere som jobparate eller aktivitetsparate, jf. § 8, nr. 2 eller 3.

Forslaget vil omfatte kontanthjælpsmodtagere, som skal visiteres som enten jobparate eller aktivitetsparate, og som dermed vil skulle omfattes af målgruppen i lovens § 8, nr. 2 eller 3.

Med forslaget vil det være kommunen, som vil skulle foretage visiteringen og dermed vurdere, om den enkelte kontanthjælpsmodtager er omfattet af målgruppen for henholdsvis jobparate eller aktivitetsparate.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.* at visitationen skal ske ved personens første henvendelse om hjælp.

Forslaget betyder, at kommunen fremover skal visitere alle kontanthjælpsmodtagere som jobparate eller aktivitetsparate ved deres første henvendelse om hjælp.

Forslaget vil betyde, at kommunen allerede ved en persons første henvendelse om kontanthjælp skal tage stilling til, om personen er jobparat og dermed skal opfylde de pligter, som gælder for jobparate, f.eks. om at være tilmeldt som jobsøgende og være aktivt jobsøgende. Samtidig vil forslaget

betyde, at personer, som kommunen vurderer som aktivitetsparate, mødes med tillid og som udgangspunkt ikke sanktioneres.

Med forslaget vil kravene til, hvornår kommunerne skal visitere kontanthjælpsmodtagere som henholdsvis job- eller aktivitetsparate, blive skærpet. Mange kommuner foretager dog allerede i dag visitationen af kontanthjælpsmodtagere ved personens første henvendelse om hjælp.

Kommunen vil løbende kunne omvisitere den enkelte person i forbindelse med jobsamtalerne som led i kontaktføreløbet, ligesom i dag.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om visitationen.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes, at der vil blive fastsat regler om, at en kontanthjælpsmodtager anses for jobparat, hvis personen vurderes at kunne påtage sig et ordinært job, som gør personen i stand til at forsørge sig selv inden for de næste 6 måneder. Hvis personen vurderes ikke at kunne påtage sig et ordinært job, som gør personen i stand til at forsørge sig selv inden for 6 måneder, vil personen skulle anses for aktivitetsparat.

Kommunen foretager vurderingen på baggrund af den enkeltes forudsætninger og forhold.

Forslaget vil indebære, at flere kontanthjælpsmodtagere fremover vil blive anset for jobparate, da visitationen fremover vil ske ud fra en vurdering af, om personen vil kunne påtage sig et ordinært job og blive selvforsørgende inden for 6 måneder, mod 3 måneder i gældende regler.

Til § 11

I § 9 i lov en aktiv beskæftigelsesindsats er der regler om, hvordan perioder i §§ 31 og 32 om kontaktføreløbet, § 36 a, stk. 1, om afklaring, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 105, stk. 1, om ret og pligt til tilbud, opgøres for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere.

Efter lovens § 9, stk. 1, opgøres perioderne som:

- Sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere.

UDKAST

- Sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse i form af enten kontanthjælp, ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse for henholdsvis kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere.

Efter § 9, stk. 2, regnes opgørelsen af perioderne fra:

- Indplacering i en dagpengeperiode for dagpengemodtagere.
- Første henvendelse til kommunen om hjælp for kontanthjælpsmodtagere, dog fra overgangen til den nye målgruppe for kontanthjælpsmodtagere som skifter målgruppe fra en af målgrupperne for kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse (§ 6, nr. 4 eller 5) til at blive omfattet af en af målgrupperne for kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år eller som har en uddannelse (§ 6, nr. 2 eller 3).
- Tidspunktet for overgang til henholdsvis ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse for personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere, dog med den ovenfor beskrevne beregning i forbindelse med jobrettet uddannelse for ledighedsydelsesmodtagere.

I lovens § 9, stk. 3, er der enkelte undtagelser til stk. 1 og 2.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.4.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at perioderne i §§ 28-30 om kontaktforløbet, § 37 om afklaring, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 90, stk. 1, om ret og pligt til tilbud for personer omfattet af § 8, nr. 1, opgøres som sammenlagt ledighed fra indplacering i en dagpengeperiode. Der påbegyndes dog nye perioder, hvis personen ikke har været ledig i de seneste 5 år.

Forslaget omhandler opgørelsen af og tidspunkt for påbegyndelse af tidsperioderne på 6 og 16 måneder for jobsamtaler i kontaktforløbet, tidsperioderne på 5 uger samt 6 og 9 måneder for henholdsvis påbegyndelse og afslutning af jobrettet uddannelse, og tidsperioden på 6 måneder for ret og pligt til tilbud til dagpengemodtagere.

Forslaget betyder, at perioderne opgøres som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere, og at perioderne regnes fra indplacering i en dagpengeperiode.

En dagpengemodtager indplaceres i en dagpengeperiode den 1. i den måned, hvor pågældende har ret til og får udbetalt dagpenge, deltager i tilbud efter kapitel 13-16 i loven eller afvikler karantæne pålagt efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Forlængelse af en dagpengeperiode på baggrund af løntimer efter § 56 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. anses ikke for indplacering i en dagpengeperiode. Det er personens arbejdsløshedskasse, der træffer afgørelse om retten til dagpenge og indplacering i en dagpengeperiode efter reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det foreslås dog, at en dagpengemodtager påbegyndes nye perioder, hvis personen ikke har været ledig i de seneste 5 år.

De nærmere regler for, hvordan sammenlagt ledighed opgøres, forventes fastsat med hjemmel i lovforslagets § 12. For en nærmere beskrivelse heraf henvises til lovforslagets § 12 og tilhørende bemærkninger.

Det foreslås i stk. 1, *nr. 2*, at perioderne i §§ 28 - 30 om kontaktfølgeløbet, § 37 om afklaring, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 90, stk. 1, om ret og pligt til tilbud for personer omfattet af § 8, nr. 2 og 3, opgøres som en sammenhængende periode med kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge fra første henvendelse om hjælp, overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge.

Forslaget omhandler opgørelsen af og tidspunkt for påbegyndelse af tidsperioderne på

- 6 måneder for jobsamtaler i kontaktfølgeløbet for jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere,
- 1 år for afklaring for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere,
- 5 uger samt 6 og 9 måneder for henholdsvis påbegyndelse og afslutning af jobrettet uddannelse for ledighedsydelsesmodtagere, og
- 6 måneder for ret og pligt til tilbud til jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Forslaget betyder, at for disse persongrupper opgøres perioderne som en sammenhængende periode med enten kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge, og at perioderne regnes fra første henvendelse om hjælp eller overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge.

Ved første henvendelse om hjælp forstås det første tidspunkt, hvor personen enten henvender sig i kommunen om hjælp eller søger om hjælp eller tilmelder sig som jobsøgende på Jobnet.

Ved første overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge forstås det første tidspunkt, hvor personen overgår til en af disse ydelser.

Hvis en person har haft et afbrud i sin ydelsesperiode som betyder, at perioden ikke længere er sammenhængende, og personen på et senere tidspunkt igen henvender sig om hjælp eller overgår til ledighedsydelse eller sygedagpenge, vil dette tidspunkt skulle anses for første henvendelse om hjælp, eller overgangstidspunkt til ledighedsydelse eller sygedagpenge.

De nærmere regler for, hvordan sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelse opgøres, herunder hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt, forventes fastsat med hjemmel i lovforslagets § 12.

For en nærmere beskrivelse henvises til lovforslagets § 12 med tilhørende bemærkninger.

Til § 12

Det fremgår af § 10, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om opgørelse af henholdsvis sammenlagte og sammenhængende perioder i § 9, stk. 1, herunder om overgangstidspunktet fra kontaktfølgningen i arbejdsløshedsregisteret til kommunen, om medregning af perioder med ansættelse med løntilskud og om, hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt.

Af lovens § 10, stk. 2, fremgår det, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvad der medregnes til kravene om forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. for personer i forbindelse med ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, ved opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 14 og som voksenlærling efter kapitel 23.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om opgørelserne af perioderne.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.4.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 12, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om opgørelse af perioder efter § 11 og om opgørelse af forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesyndelser m.v. efter kapitel 14, 16 og 21.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler om, at perioder efter § 11 opgøres som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere, og som en sammenhængende periode med kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge for kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere.

Der forventes fastsat regler svarende til de gældende regler om, at sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere opgøres som timer med dagpenge og løntilskudsansættelse, og at de første 3 måneder i kontaktførelsen i arbejdsløshedsforsikringen opgøres efter reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Der forventes videre fastsat regler om overgangstidspunktet fra kontaktførelsen i arbejdsløshedsforsikringen til kommunen svarende til de gældende regler.

Der forventes endvidere fastsat regler, som hovedsageligt svarer til gældende regler om sammenhængende perioder for kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere. Det forventes fastsat, at perioderne anses for afbrudte, når personerne i 1 kalendermåned ikke har modtaget ydelse eller har været i løntilskudsansættelse. Fremover vil perioderne blive anset for sammenhængende, uanset om personen har fået udbetalt kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge eller har været i løntilskudsansættelse, så længe der ikke er et afbrud på 1 kalendermåned eller mere uden forsørgelsesydelse eller løntilskudsansættelse.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der endvidere fastsat regler om opgørelse af forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesyndelser m.v. efter kapitel 14 om ansættelse med løntilskud, kapitel 16 om tilskud til arbejdsgivere i forbindelse med opkvalificering og kapitel 21 om tilskud til arbejdsgivere under voksenlærlingeordningen.

Der forventes fastsat regler svarende til de gældende regler om, at for dagpengemodtagere medregnes sammenlagt ledighed.

Der forventes videre fastsat regler svarende til de gældende om, at for kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende og førtidspensionister medregnes en sammenhængende periode med relevante ydelser, hvor personen har været i løntilskudsansættelse eller har været ledig selvforsørgende. Ligeledes forventes det fastsat, at en periode er

sammenhængende, medmindre den afbrydes af en periode på 1 kalendermåned, hvor personen ikke modtager forsørgelsesydelse eller deltager i løntilskudsansættelse.

Endelig forventes der fastsat regler svarende til de gældende om, at for sygedagpengemodtagere medregnes en sammenlagt periode, hvor personen har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge udbetalt i en periode, hvor personen ikke var i job eller drev selvstændig virksomhed, eller har været i løntilskudsansættelse.

Til § 13

§ 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indeholder regler om, at kommunen har til opgave at bistå jobsøgende med at finde job. Bistanden kan bestå af vejledning om at søge job, understøttelse af målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere, henvisning af ledige til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver samt indhente og videregive information om beskæftigelsesmuligheder.

Endvidere kan kommunen efter bestemmelsen pålægge personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, og personer omfattet af § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med kommunen, at der sker henvisning af jobsøgende. Kommunen kan pålægge personer omfattet § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, at søge relevante konkrete fleksjob.

Efter bestemmelsen bistår arbejdsløsheds-kassen egne ledige medlemmer med at finde job og kan pålægge egne ledige medlemmer at søge konkrete job.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.5.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen skal bistå jobsøgende med at komme i job.

Forslaget vil betyde, at alle jobsøgende, det vil sige såvel beskæftigede, fuldtidsbeskæftigede, deltidsbeskæftigede og selvstændige som ledige vil kunne henvende sig hos kommunen og anmode om bistand til at finde et job.

UDKAST

Bistanden vil kunne have samme karakter som efter de gældende regler, men det vil være op til kommunen at vurdere, hvilken bistand, den som myndighed vil have pligt til at yde i den konkrete situation, og hvilken bistand kommunen i øvrigt finder hensigtsmæssig at yde ud fra den enkelte persons forhold. Kommunen vil således fortsat kunne vejlede jobsøgende om at søge job ved f.eks. at anvende funktionerne på Jobnet og Workindenmark, understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere, indhente og videregive information om beskæftigelsesmuligheder.

Regler om indholdet i bistanden i gældende § 11, stk. 2, og regler i gældende § 12 om, hvad information og vejledning kan være, foreslås ikke videreført.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 11, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at kommunen kan henvise ledige til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver.

Det vil betyde, at kommunen direkte vil kunne henvise en eller flere ledige til et konkret job hos en privat eller offentlig arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft, hvis det sker efter aftale med en arbejdsgiver.

Det foreslås i *stk. 2, pkt. 2*, at kommunen kan pålægge ledige, at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med kommunen, at der sker henvisning af jobsøgende.

Det vil betyde, at kommunen vil kunne pålægge ledige at søge konkrete job. Det vil som udgangspunkt være ordinære job, som den enkelte ledige vurderes at kunne varetage, men for en fleksjobvisiteret vil det være pålæg om at søge et relevant fleksjob. Ved vurderingen af, om der er tale om et relevant fleksjob, vil der blive lagt vægt på personens kompetencer og på efterspørgslen af kompetencer i et konkret job.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at det vil være kommunen, der vurderer ud fra den enkelte lediges situation, kompetencer og forudsætninger, herunder helbredsmæssige, om det vil give mening i situationen at pålægge en ledig at søge et konkret job eller at henvise en ledig til et job. Kommunen vil uafhængig af målgruppe kunne foretage denne vurdering.

UDKAST

Kommunen vil med det foreslåede ikke have pligt til enten at pålægge personen jobsøgning eller at henvise personen til et konkret job. Udfaldet af vurderingen vil også kunne være, at ingen af delene skal ske.

De nærmere regler for pålagt jobsøgning forventes fastsat ligesom i dag på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i forslagets § 19.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 11, stk. 2, nr. 3, og stk. 3, men vil som noget nyt ikke være begrænset til specifikke målgrupper, men vil omfatte alle ledige.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at arbejdsløsheds-kassen skal bistå egne ledige medlemmer med at komme i job.

Det vil betyde, at arbejdsløsheds-kassen vil have de samme muligheder som kommunen for at bistå egne medlemmer ved jobsøgning. Arbejdsløsheds-kassen vil således kunne vejlede medlemmet om jobsøgning, herunder om udformning af jobansøgninger, og videregive information om beskæftigelsesmuligheder herunder om, hvor medlemmet kan finde opslåede ledige job.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at arbejdsløsheds-kassen kan henvise egne ledige til et konkret job medlemmer efter aftale med en arbejdsgiver og kan pålægge egne ledige medlemmer at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med arbejdsløsheds-kassen, at der sker henvisning af jobsøgende.

Det vil betyde, at arbejdsløsheds-kassen på samme måde som kommunen vil kunne pålægge medlemmet at søge konkrete opslåede job og henvise medlemmet til et konkret job.

Når arbejdsløsheds-kassen henviser et medlem til et konkret job, vil det være en forudsætning, ligesom når kommunerne henviser en dagpengemodtager til et konkret job, at henvisningen sker i overensstemmelse med reglerne om arbejde, som dagpengemodtagere har pligt til at overtage.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 11, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14

§ 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indeholder regler om kommunens pligt til at yde bistand til private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige herunder om henvisning til konkrete job. Derudover indeholder bestemmelsen regler om arbejdsløshedskassernes mulighed for at yde tilsvarende bistand og mulighed for efter aftale med andre arbejdsløshedskasser at formidle relevante ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser og om adgang til relevante oplysninger om medlemmer.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.5.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen skal bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige.

Det vil betyde, at kommunen vil skulle bistå arbejdsgivere, som henvender sig med behov for hjælp til at tilvejebringe den arbejdskraft, de har behov for.

Bistanden vil kunne have samme karakter som efter de gældende regler. Det vil være op til kommunen at vurdere, hvordan bistanden bedst kan gives ud fra virksomhedens behov. Bistanden vil kunne være vejledning om muligheden for at etablere kontakt til jobsøgende ved f.eks. at anvende funktionerne på Jobnet for Arbejdsgivere og Workindenmark herunder vejledning om, hvordan arbejdsgiveren kan opslå jobannoncer på Jobnet for Arbejdsgivere eller søge i cv-oplysninger.

Regler om indholdet i bistanden i gældende § 13, stk. 2, foreslås ikke videreført.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 13, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at arbejdsløshedskassen kan bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering.

Det vil betyde, at arbejdsløshedskassen vil kunne bistå arbejdsgiverne på samme måde som kommunerne i forhold til arbejdsløshedskassens egne

medlemmer. Arbejdsløshedskassen vil blandt andet kunne vejlede arbejdsgivere om mulighederne for at etablere kontakt til jobsøgende f.eks. via digitale platforme, understøtte målrettede og effektive match mellem arbejdsgivere og egne ledige medlemmer, aftale med en arbejdsgiver, at arbejdsløshedskassen henviser en eller flere af deres egne ledige til et konkret job eller, at arbejdsløshedskassen opsøger arbejdsgivere og tilbyder bistand til at udsøge og screene egne ledige medlemmer og formidle relevante egne ledige medlemmer.

Arbejdsgivere vil kunne henvende sig til arbejdsløshedskassen, hvis de ønsker bistand til rekruttering af arbejdsløshedskassens egne ledige medlemmer.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 13, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at en arbejdsløshedskasse i forbindelse med konkrete rekrutteringer til private eller offentlige arbejdsgivere efter aftale med andre arbejdsløshedskasser kan formidle relevante ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser.

Det vil betyde, at der vil skulle foreligge en aftale mellem de involverede arbejdsløshedskasser, som samarbejder om en konkret rekruttering til en virksomhed.

En aftale skal forstås bredt og vil f.eks. kunne bestå i, at en arbejdsløshedskasse, som har modtaget en rekrutteringsanmodning fra en arbejdsgiver (jobordre) deler jobordren med andre arbejdsløshedskasser, som herefter tilknytter et eller flere af deres ledige medlemmer til jobordren.

En arbejdsløshedskasse vil kunne tilknytte sine ledige medlemmer til en jobordre, som er blevet delt af den arbejdsløshedskasse, som har modtaget jobordren fra virksomheden.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at den arbejdsløshedskasse, som varetager formidlingen, har i disse tilfælde adgang til relevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag om de pågældende medlemmer.

Det vil betyde, at det kun vil være i tilfælde, hvor der foreligger en aftale mellem de involverede arbejdsløshedskasser, at en arbejdsløshedskasse vil

kunne få adgang til formidlingsrelevante oplysninger om de andre arbejdsløshedskassers medlemmer, herunder cv-oplysninger, personnummer og eventuelle helbredsmæssige begrænsninger.

I disse tilfælde vil den arbejdsløshedskasse, som formidler jobordren til den offentlige eller private arbejdsgiver, kunne formidle og få adgang til relevante oplysninger om de ledige, som er tilknyttet jobordren.

Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med den foreslåede § 14, hvorefter arbejdsløshedskasserne samarbejder indbyrdes om at bistå med rekruttering og formidling af egne ledige.

Det vil som hidtil være det enkelte medlems arbejdsløshedskasse, som er ansvarlig for at vurdere medlemmets rådighed.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 13, stk. 4.

Til § 15

Det fremgår af § 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen kan tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold, indlæggelse af job på Jobnet for Arbejdsgivere og om mulighederne for etablering af f.eks. virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, ved opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 14 og voksenlærlingetilskud efter kapitel 23.

Videre fremgår, at kommunen kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job. Denne service tilrettelægges med udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med ansættelsen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at kommunen blandt andet kan tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold.

Det vil betyde, at kommunen ligesom efter gældende ret vil kunne tilbyde information og vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold, f.eks. om områder, hvor der er mangel på arbejdskraft.

UDKAST

Det foreslås i stk. 1, *nr.* 2, at kommunen blandt andet kan tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om at offentliggøre job på Jobnet for Arbejdsgivere.

Det vil betyde, at kommunen vil kunne vejlede arbejdsgivere om at indlægge jobannoncer på Jobnet for Arbejdsgivere og om muligheden for at se de serviceydelser, som kommunerne tilbyder. Arbejdsgivere vil selv kunne søge efter cv-oplysninger, oprette en jobordre eller annoncere efter nye medarbejdere.

Det foreslås i stk. 1, *nr.* 3, at kommunen blandt andet kan tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om mulighederne for etablering af f.eks. virksomhedspraktik efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 14, opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 16 og voksenlærlingetilskud efter kapitel 21.

Endelig vil kommunen kunne vejlede arbejdsgivere om mulighederne for virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, opkvalificering i forbindelse med ansættelse og voksenlærlingetilskud.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 14, stk. 1.

Det foreslås i *stk.* 2, at kommunen kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job.

Det vil betyde, at kommunen med hjemmel i bestemmelsen vil kunne hjælpe virksomheden med, hvad der er nødvendigt for at etablere ansættelsesforhold for personer, der har problemer med at fastholde et job.

Kommunen vil dog fortsat med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kunne tilrettelægge virksomhedsservicen med udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med ansættelsen, således, som det fremgår af den gældende § 14, stk. 2, 2. pkt., som af forenklingssyn ikke vil blive videreført.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 14, stk. 2, 1. pkt.

Til § 16

Det fremgår af § 15 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen og en arbejdsgiver kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11. Arbejdsgiveren kan inden for rammerne af aftalen iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 14 og tilknytte en mentor efter kapitel 26. Arbejdsgiveren kan på baggrund af dokumentation få tilskud til faktisk afholdte udgifter og til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen og en arbejdsgiver kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 13.

Partnerskabsaftaler er samarbejdsaftaler mellem arbejdsgivere og kommunen om tilrettelæggelsen af rekrutteringsforløb med henblik på at fremme tilknytningen til arbejdsmarkedet for ledige med begrænsede beskæftigelsesmuligheder. Indsatsen under en partnerskabsaftale kan ske i form af virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11. Dette indebærer blandt andet, at reglerne om inddragelse af repræsentanter for medarbejderne også gælder, når ledige skal deltage i et rekrutteringsforløb i virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 15, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at arbejdsgiveren inden for rammerne af aftalen kan iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 16 og tilknytte en mentor efter kapitel 23.

Det vil betyde, at de overordnede rammer for indsatsen fastsættes i partnerskabsaftalen, herunder de økonomiske rammer og rammerne for køb af uddannelse i form af vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentorstøtte for de aftalte forløb. Arbejdsgiverne vil selv kunne tilrettelægge en målrettet og fleksibel indsats for de ledige i virksomhedspraktik. Det er arbejdsgiverne selv, der afgør, hvornår vejlednings- og opkvalificeringsforløb kan indgå i praktikforløbet, og vælger, om og i givet fald hvornår den enkelte ledige skal have tilknyttet en mentor.

Arbejdsgiverne skræddersyer aktiveringen, så den vil kunne opfylde virksomhedens behov for kvalifikationer hos medarbejderne samt medarbejde-

rens behov for uddannelse i form af opkvalificering eller mentor. Arbejdsgiverne vil således som en del af forløbet kunne afholde forskellige former for korte interne kurser, herunder f.eks. introduktionskurser og korte faglige kurser.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 15, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at arbejdsgiveren kan få tilskud til faktisk afholdte udgifter efter stk. 2 og til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen.

Det vil betyde, at administrationsudgifter ved en partnerskabsaftale f.eks. vil kunne være udgifter i forbindelse med tilrettelæggelse af forløbene, etablering af eksterne og interne kurser og opkvalificeringsforløb og løbende opfølgning og kontakt med kommunen m.v.

Det vil betyde, at arbejdsgiveren vil kunne få tilskud til udgifter til vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentor. Arbejdsgiveren vil ligeledes kunne få tilskud til faktisk afholdte udgifter til administration. Det er en betingelse, at det er aftalt i partnerskabsaftalen. Det foreslåede vil betyde, at der ikke kan gives tilskud til anslåede udgifter.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at arbejdsgiveren skal dokumentere de faktiske afholdte udgifter.

Dokumentation for udgifterne kan f.eks. være i form af en kvittering fra et uddannelsessted.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 15, stk. 3.

Til § 17

Det fremgår af § 16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Det foreslås i § 17, at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Forslaget vil betyde, at kommunerne ikke selvstændigt skal undersøge, om der er tale om en overenskomstmæssig konflikt. Hvis der er tvister, f.eks. om hvorvidt reglerne for varsling af konflikten er overholdt, skal de afgøres i det fagretlige system. Det er en forudsætning, at kommunerne orienterer arbejdsløshedskasser og andre aktører, der efter aftale med kommunerne udfører henvisningsvirksomhed, om konflikten.

Kommunen skal være neutral under en overenskomstmæssig konflikt (strejke og blokade fra arbejdstagernes side og lockout og boykot fra arbejdsgivernes side iværksat i overensstemmelse med de fagretlige regler). Det er baggrunden for, at der ikke må henvises til konfliktramte arbejde, afgives tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud eller gives tilskud til voksenlærlinge hos arbejdsgivere omfattet af konflikt, før konflikten er hævet, kendt overenskomststridig eller på anden måde kendt retsstridig.

Det vil sige, at kommunerne fra iværksættelsen af konflikten skal stoppe henvisningen m.v. til alle stillinger hos arbejdsgivere, der er omfattet af konflikten. Forbuddet mod henvisning gælder dog ikke de stillinger, der ikke er omfattet af konflikten.

Hvis en konflikt på et sygehus alene omfatter sygeplejersker, skal kommunen som normalt henvise f.eks. køkkenpersonale og portører.

Ved afgrænsning af hvilke stillinger, der er ramt af konflikt, vil konfliktens omfang skulle fremgå af det lovlige konflikthensvarsel, der er sendt til virksomheden, og den orientering som måtte være sendt til kommunen. I nogle tilfælde kan varslet indeholde en liste over navne på de personer, som rammes af konflikten. Konflikten vil angå de medarbejdere, som er medlemmer af den organisation, der varsler konflikt.

Det er en forudsætning, at der heller ikke må ske henvisning til konfliktramte stillinger, selv om den arbejdssøgende er uorganiseret eller hører til en anden faglig organisation end den, der har iværksat konflikten.

Der henvises til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings skrivelse nr. 9229 af 16. april 2018 om, hvordan kommunerne skal forholde sig under konflikt.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 16.

Til § 18

Det fremgår af § 17 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen for at fremme beskæftigelse og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet kan tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job og arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft. Aktiviteterne kan bestå af informationsaktiviteter og støtte, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder eller jobsøgende med særlige kvalifikationer eller behov, og befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lign.

Det foreslås i § 18, at kommunen for at fremme beskæftigelse og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet kan tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til at gennemføre særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job, og at arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft.

Det vil betyde, at kommunen har mulighed for at støtte særlige aktiviteter, når kommunen vurderer, at disse vil kunne medvirke til at fremme beskæftigelse. Aktiviteterne vil som efter gældende regler kunne bestå af informationsaktiviteter, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder, jobsøgende med særlige kvalifikationer eller behov, befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende. Der kan f.eks. være tale om informationsarrangementer i form af jobmesser, informationsarrangementer om forskellige tilbud fra kommunen, informationsarrangementer om ny lovgivning og facilitering af virksomhedsnetværk.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 17, stk. 1. Selv om lovens § 17, stk. 2, af forenklingssyn ikke videreføres, vil kommunen have mulighed for at afholde udgifter af samme karakter som efter gældende regler.

Til § 19

UDKAST

Det fremgår af § 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om henvisning til et konkret job, pålagt jobsøgning, støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde job og arbejdskraft, og støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job.

Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives fra en arbejdsløshedskasse til en anden arbejdsløshedskasse i forbindelse med konkrete rekrutteringer, jf. § 13, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om henvisning til et konkret job, pålagt jobsøgning, støtte til særlige aktiviteter, og støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job.

Det vil betyde, at beskæftigelsesministeren vil fastsætte de nærmere regler i bekendtgørelse. Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt til ligesom i den gældende bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats at fastsætte regler om henvisning af jobsøgende til konkrete job, herunder at henvisningen skal være i overensstemmelse med den lediges kvalifikationer og jobprofilen, om betingelser til henvisningens form, samt at henvisning af dagpengemodtagere skal ske i overensstemmelse med rådighedsreglerne ligesom for kontanthjælpsmodtagere og fleksjobvisiterede, hvor henvisning derudover skal ske under hensyn til, at personen kan varetage jobbet. Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler svarende til de gældende om en arbejdsgivers pligt til at give besked om resultatet af henvisningen.

Endelig forventes det, at der vil blive fastsat regler om pålagt jobsøgning, f.eks. om, at pålæg om jobsøgning som udgangspunkt skal være skriftlig. Derudover forventes det, at der bliver fastsat nærmere regler om, at visse målgrupper har pligt til at møde til særlige aktiviteter, og at kommunen skal fastsætte nærmere retningslinjer for støtte til befordringsgodtgørelse ved jobsøgning.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 18, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives fra en arbejdsløshedskasse til en

UDKAST

anden arbejdsløshedskasse i forbindelse med konkrete rekrutteringer, jf. § 14, stk. 3.

Det vil betyde, at beskæftigelsesministeren vil fastsætte de nærmere regler i bekendtgørelse. Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt til ligesom i den gældende bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats at fastsætte regler om med vilkår for, at relevante oplysninger kan videregives mellem arbejdsløshedskasser.

Henvisningen til § 14, stk. 3, vil betyde, at der skal foreligge en aftale mellem de involverede arbejdsløshedskasser, som samarbejder om en konkret rekruttering til en virksomhed, og at det kun er i de tilfælde, at en arbejdsløshedskasse kan få adgang til formidlingsrelevante oplysninger om de andre arbejdsløshedskassers medlemmer, herunder cv-oplysninger, personnummer og eventuelle helbredsmæssige begrænsninger.

Cv-oplysninger kan bl.a. være oplysninger om medlemmets jobønsker, erhvervserfaring, bopælskommune, certificeringer, uddannelse, personens kontaktoplysninger og andre oplysninger, som personen har registreret i cv på Jobnet.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 18, stk. 2.

Til § 20

Efter de gældende regler i § 19, stk. 1-3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan en person registrere sig som jobsøgende i kommunen.

Visse persongrupper skal tilmeldes som jobsøgende i kommunen. Det gælder:

- Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge eller er berettigede til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter arbejdsløshedsforsikringsloven (G-dage), skal tilmelde sig som jobsøgende i kommunen på den første ledighedsdag.
- Personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer er jobparate, skal tilmelde sig som jobsøgende i kommunen. For jobparate skal det ske ved første henvendelse om hjælp.

UDKAST

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 20 samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 20, stk. 1, at en person kan registrere sig som jobsøgende hos kommunen.

Det foreslåede er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende § 19, stk. 1.

Det foreslås i stk. 2, at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge fra den første ledighedsdag, skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen på denne dag.

Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge fra den første ledighedsdag, vil skulle tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen på denne dag. De vil enten skulle tilmelde sig ved at henvende sig i kommunen eller ved at tilmelde sig på Jobnet. Hvis personen henvender sig i kommunen for at blive tilmeldt, vil det være kommunen, der vil skulle sørge for, at personen bliver tilmeldt. Det vil ske ved, at kommunen vil skulle registrere tilmeldingen i det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG).

Forslaget vil betyde, at der i bestemmelsen ikke længere vil blive henvist til personer med ret til dagpengegodtgørelse (G-dage), hvormed det vil blive præciseret, at reglerne om G-dage udelukkende er reguleret i § 84 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og i bekendtgørelse om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag.

I forslaget er ikke medtaget den del af den gældende bestemmelse, der omhandler, at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, der er berettigede til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., skal tilmelde sig som jobsøgende i kommunen på den første ledighedsdag.

Det foreslås i stk. 3, at personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer er jobparat, ved første henvendelse om hjælp skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen. Ledighedsydelsesmodtagere skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen ved overgangen til ledighedsydelse.

Ansøgere af eller modtagere af kontanthjælp, som kommunen vurderer, er jobparate, vil med forslaget skulle tilmeldes som jobsøgende ved første henvendelse om hjælp. De kan søge om hjælp eller tilmelde sig enten ved at

henvende sig i kommunen eller ved at tilmelde sig som jobsøgende på Jobnet. Hvis personen henvender sig i kommunen eller på Jobnet om hjælp, vil kommunen skulle sørge for, at personen bliver tilmeldt som jobsøgende. Det vil ske ved, at kommunen vil skulle registrere tilmeldingen i det fælles datagrundlag (DFDG). De nærmere regler om tilmelding forventes at blive fastsat på bekendtgørelsesniveau. Med forslaget vil personen blive tilmeldt som jobsøgende samtidig med eller kort tid efter henvendelsen om hjælp, og ikke først når kommunen efterfølgende har truffet afgørelse om ret til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Med forslaget vil tilmeldingsreglerne for ansøgere eller modtagere af kontanthjælp, som kommunen vurderer, er åbenlyst uddannelsesparate, blive afskaffet.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende lovs § 19, stk. 3.

Til § 21

Efter de gældende regler i § 20, stk. 1-2, skal personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, personer omfattet af § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, være aktivt jobsøgende. Jobsøgningsaktiviteter skal løbende dokumenteres i en joblog på Jobnet. Personer omfattet af § 6, nr. 1, kan også dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløsheds-kassens digitale joblog. Personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, kan være fritaget for at dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 21 samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 21, stk. 1, at personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 1 og 2, skal være aktivt jobsøgende.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. Forslaget vil betyde, at disse personer vil skulle være aktivt jobsøgende. Henvisningen til personer, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate afskaffes, idet denne målgruppe ikke fremadrettet vil være en særskilt målgruppe i loven, jf. forslaget til § 8.

Reglerne om hvilke krav, der stilles til den enkeltes jobsøgning, vil fortsat fremgå af ydelsesreglerne, dvs. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for

UDKAST

dagpengemodtagere og lov om aktiv socialpolitik for jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Forslaget er en videreførelse af de gældende regler om aktiv jobsøgning med sproglige justeringer samt ovenstående ændring.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobsøgningsaktiviteter løbende skal dokumenteres i en joblog. Oplysningerne skal fremgå på Jobnet.

Det vil betyde, at personer, som efter *stk. 1* skal være aktivt jobsøgende, vil skulle dokumentere jobsøgningen i en joblog.

Formålet med jobloggen vil være at give den enkelte overblik over egen jobsøgning. Samtidig vil registreringen i jobloggen give kommunen og arbejdsløshedskassen et grundlag til at forbedre vejledningen om jobsøgning til den ledige. Dermed vil anvendelsen af jobloggen og vejledningen være med til at sikre det rigtige match mellem de ledige og virksomhederne samt at understøtte virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft. Oplysningerne vil skulle fremgå på Jobnet, så kommunen og hvor det er relevant også arbejdsløshedskassen, vil kunne tilgå oplysningerne.

Formålet med jobloggen vil derudover være, at personen vil skulle dokumentere sin jobsøgning i jobloggen, og at arbejdsløshedskasserne og kommunerne dermed vil kunne bruge jobloggen til at vurdere, om jobsøgningen er tilstrækkelig til, at den enkelte ledige lever op til rådighedskravet om aktiv jobsøgning i henholdsvis lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Med forslaget vil det ikke længere fremgå af bestemmelsen, at dagpengemodtagere kan dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens digitale joblog. Det skyldes, at der fremadrettet vil blive stillet krav om, at registreringen skal fremgå på Jobnet, og at alle systemer, der lever op til dette krav derfor vil kunne anvendes til registreringen.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende lovs § 20.

Til § 22

Der eksisterer ikke bestemmelser, der regulerer, hvornår tilmeldte jobsøgende skal registrere, hvad de søger job som.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1*, at personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 1 og 2, skal registrere, hvad de søger job som hurtigst muligt og senest 2 uger efter tilmelding som jobsøgende eller for ledighedsydelsesmodtagere ved overgangen til ledighedsydelse.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Forslaget vil medføre, at de omfattede personer vil skulle registrere de stillingsbetegnelser de søger job som, hurtigst muligt og senest 2 uger efter, at de er blevet tilmeldt som jobsøgende.

Det vil betyde, at personerne vil skulle registrere ét eller flere ønsker til, hvilken type af jobs som de ønsker at søge. Registreringen af, hvad de søger job som, vil ikke referere til konkrete stillinger, men til prædefinerede kategoriseringer af jobs og stillingsbetegnelser.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 3, personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister og personer omfattet af lovforslagets § 136, der modtager en indsats, skal registrere, hvad de søger job som, snarest muligt.

Forslaget vil omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, samt ledige selvforsørgende.

Forslaget vil medføre, at de omfattede personer vil skulle registrere de stillingsbetegnelser de søger job som, snarest muligt efter, at de er blevet tilmeldt som jobsøgende.

Det vil betyde, at personerne vil skulle registrere ét eller flere ønsker til, hvilken type af jobs som de ønsker at søge. Registreringen af, hvad de søger job som, vil ikke referere til konkrete stillinger, men til kategoriseringer af jobs og stillingsbetegnelser.

Med forslaget om at registreringen skal ske snarest muligt menes, at kommunen og personen sammen vil skulle vurdere, hvornår det er realistisk, at personen skal have registreret, hvad de søger job som. Vurderingen af, hvornår de skal registreres vil også kunne ske i forbindelse med en løbende dialog mellem kommunen og personen.

Det foreslås i *stk. 3*, at oplysningerne i stk. 1 og 2, skal fremgå på Jobnet.

Forslaget vil medføre, at personer, som efter stk. 1 og 2, skal registrere, hvad de søger job som, vil skulle dokumentere oplysningerne i jobloggen på Jobnet, så de fremgår på Jobnet.

Oplysningerne vil skulle fremgå på Jobnet, så kommunen og arbejdsløshedskassen kan tilgå oplysningerne. Det afgørende er dermed ikke, at registreringen sker i selve Jobnet, men at registreringen sker i et system der synkroniseres med Jobnet på en sådan måde, at oplysningerne automatisk vil komme til at fremgå af Jobnet.

Formålet med jobloggen vil derudover være, at personen vil skulle dokumentere sin jobsøgning i jobloggen, og at arbejdsløshedskasserne og kommunerne dermed vil kunne bruge jobloggen til at vurdere, om jobsøgningen er tilstrækkelig til, at den enkelte ledige lever op til rådighedskravet om aktiv jobsøgning i henholdsvis lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Til § 23

Efter de gældende regler i § 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om registrering, tilmelding og afmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 23 samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 23, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om registrering, tilmelding og afmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes det, at der vil blive fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende regler om bl.a. mulighed for registrering og tilmelding i alle landets kommuner og tilmelding hos arbejdsløshedskassen (for egne ledige medlemmer, hvis arbejdsløshedskassen tilbyder denne service), digital tilmelding via selvbetjening på Jobnet, om hvornår og i hvilken kommune en person vil skulle anses for tilmeldt, om telefonisk tilmelding, tilmelding i forbindelse med arbejdsfordeling og ved ledighed under virksomhedslukning mellem jul og nytår eller på en sønehelligdag.

Det forventes derudover, at der vil blive fastsat regler om afmelding, herunder om tilfælde hvor henholdsvis kommunen vil skulle afmelde en arbejdsøgende og en arbejdsløshedskasse vil skulle afmelde egne medlemmer, om

automatisk afmelding samt om underretning af en person, der er blevet afmeldt.

Det forventes endeligt, at der vil blive fastsat regler om brug af joblog, herunder om den løbende dokumentation og om oplysninger, der vil skulle registreres.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende § 21.

Til § 24

Efter § 22, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal personer omfattet af lovens § 6, nr. 1-5, personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som ikke er job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af § 6, nr. 8, personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse og personer omfattet af § 6, nr. 10 skal registrere cv-oplysninger på Jobnet. Det samme gælder for personer, omfattet af § 6, nr. 12 og nr. 13, og § 164, som får en indsats efter loven. I medfør af § 22, stk. 2, skal cv-oplysningerne indeholde kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold, og jf. § 22, stk. 3, skal personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2 og § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate og personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, angive mindst et jobmål i forbindelse med registrering af cv-oplysninger.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.6.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 1-3, personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister, og personer omfattet af lovforslagets § 136, som får en indsats efter loven, skal registrere cv-oplysninger.

Forslaget vil således omfatte:

- dagpengemodtagere (§ 8, nr. 1)
- jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere (§ 8, nr. 2)
- aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere (§ 8, nr. 3)
- sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed (§ 8, nr. 4)
- ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats (§ 8, nr. 5, undtagen førtidspensionister)

- Beskæftigede, som er omfattet af muligheden for opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser, og som får en indsats efter lovforslagets § 136.

Begrebet cv-oplysninger foreslås fortsat anvendt som hidtil, fordi der ikke vil blive henvist til et samlet cv, men til en række oplysninger, som kan være relevante i et kommende job. Typen af cv-oplysninger, der registreres, vil kunne være forskellig afhængig af, hvilken målgruppe, der er tale om.

Formålet med at registrere cv-oplysninger vil være, at understøtte kommunens bistand til jobsøgende med at finde job og for virksomheders mulighed for at udsøge egnede kandidater til en stilling. For målgrupper længere væk fra arbejdsmarkedet er cv-oplysningerne også et dialogværktøj, der skal fungere som et skridt på vejen mod at nå til et punkt, hvor det giver mening, at cv-oplysningerne gøres søgbare for arbejdsgivere. Alle vil derfor i forbindelse med udarbejdelse af cv-oplysninger så vidt muligt skulle have fokus på job og ordinære arbejdstimer, også selvom det er få timer.

Der vil ikke blive ændret på målgruppens omfang eller krav til cv-oplysningernes indhold. De personer, som efter gældende regler skal registrere deres cv-oplysninger, vil også være forpligtiget til dette fremadrettet.

Det forhold, at det er sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver virksomhed, der er i målgruppen for at registrere cv-oplysninger, betyder, at det kun er personer, som er ledige ved raskmelding, der skal registrere cv-oplysninger. Det skyldes, at personer i job eller som driver selvstændig virksomhed vil vende tilbage til deres job eller selvstændige virksomhed ved hel eller delvis raskmelding.

Førtidspensionister vil, i lighed med gældende regler, være undtaget fra at registrere cv-oplysninger. Det skyldes, at denne målgruppes arbejdsevne af kommunen er vurderet til at være varigt nedsat, og at nedsættelsen er af et sådant omfang, at den pågældende uanset mulighederne for støtte efter den sociale eller anden lovgivning, herunder beskæftigelse i fleksjob, ikke vil være i stand til at blive ledig selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde.

Det foreslås i *stk. 2*, at cv-oplysningerne skal fremgå af Jobnet og indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

Det foreslåede om, at cv-oplysningerne skal fremgå af Jobnet, vil bl.a. betyde, at selvbetjeningsløsninger som kommuner og arbejdsløshedskasser stiller til rådighed, vil kunne bruges af personen til at registrere deres cv-oplysninger på. Det vil gælde, såfremt selvbetjeningsløsningerne synkroni-

seres med det it-baserede fælles datagrundlag på en sådan måde, at oplysningerne kommer til at fremgå på Jobnet Det vil betyde, at også selvbetjeningsløsninger udstillet af kommuner, arbejdsløshedskasser og eller andre aktører kan benyttes.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at cv-oplysningerne overordnet set vil skulle indeholde kompetencer, erfaringer eller øvrige relevante forhold.

Således vil kommunen efter dialog med personen kunne vurdere, hvilke konkrete oplysninger, som vil skulle fremgå af cv-oplysningerne. Der vil efter bestemmelsen kunne være forskel, på hvilket fokus cv-oplysningerne skal have for forskellige målgrupper. Der vil kunne være forskel på, hvilke oplysninger kommunen vurderer relevante at registrere alt efter om der er tale om f.eks. en jobparat kontanthjælpsmodtager eller en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager.

Det forudsættes således, at cv-oplysningerne for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, i lighed med hvad der gælder i dag, fortsat primært vil have fokus på erhvervserfaring, job og uddannelse. Denne form for cv-oplysninger vil kunne være mindre egnede for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, der ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats eller personer omfattet af lovforslagets § 136, som får en indsats efter loven, da deres kompetencer ikke nødvendigvis knytter sig til en konkret uddannelse, erhvervserfaring eller job. Cv-oplysningerne for denne gruppe vil med den brede formulering kunne afspejle dette.

Hensigten med formuleringen om »øvrige relevante forhold« er, at cv-oplysninger, der registreres af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, der ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats eller personer omfattet af lovforslagets § 136, som får en indsats efter loven, også vil kunne rummes i formuleringen af bestemmelsen. Disse personer vil kunne have behov for at registrere kompetencer, som ikke nødvendigvis knytter sig til en konkret uddannelse eller stilling, og som ikke i alle tilfælde skal være søgbare eller oprettes med det formål at understøtte kommunens bistand til at finde arbejde.

Som et led i at forenkle reglerne om registrering af cv-oplysninger, foreslås det, at reglerne om, at der skal registreres et jobmål, vil blive afskaffet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 25

I medfør af den gældende § 23, stk. 1 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal cv-oplysningerne være registreret og gjort tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt og senest:

- 2 uger efter tilmelding som jobsøgende for dagpengemodtagere (§ 6, nr. 1),
- 3 uger efter tilmelding som jobsøgende for jobparate kontanthjælpsmodtagere (§ 6, nr. 2),
- 3 uger fra første henvendelse til kommunen om hjælp for uddannelseshjælpsmodtagere (§ 6, nr. 4), som vurderes som åbenlyst uddannelsesparate eller,
- 3 uger efter overgang til ledighedsydelse for personer, der er visiteret til fleksjob (§ 6 nr. 9).

I medfør af stk. 2, skal selvforsørgende, unge under 18 år med behov for uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og personer omfattet af § 164, som får en indsats efter loven, registrere cv-oplysninger, umiddelbart i forbindelse med, at de får en indsats.

I medfør af stk. 3, begynder arbejdet med cv-oplysninger for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år, uddannelsesparate personer under 30 år, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed og personer i ressourceforløb og personer i revalideringsforløb i forbindelse med kontaktforløbet efter kapitel 7 eller opfølgingsforløbet efter lov om sygedagpenge, og registrering af oplysningerne sker hurtigst muligt.

Den ledige, der er forpligtiget til at udfylde cv-oplysninger skal løbende opdatere cv-oplysningerne, og kommunen skal løbende påse, at oplysningerne er fyldestgørende, jf. stk. 7.

I medfør af stk. 4, skal arbejdsløshedskassen for dagpengemodtagere sikre, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, de første 3 måneder af kontaktforløbet, jf. stk. 4.

For en nærmere beskrivelse af gældende regler, henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.6.1.3.

Som et led i det politiske ønske om at forenkle reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foreslås det, at harmonisere reglerne om tidspunktet for registrering og tilgængeliggørelse af cv-oplysninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at for personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 1 og 2, skal cv-oplysningerne registreres og gøres tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt og senest 2 uger efter tilmelding som jobsøgende eller for ledighedsydelsesmodtagere ved overgangen til ledighedsydelse.

Forslaget betyder, at der bliver klare frister for, hvor hurtigt personer, der er jobparate, vil skulle registrere cv-oplysninger med henblik på, at de opnår job hurtigst muligt. Fristen for dagpengemodtagere fastholdes dermed, mens jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere vil få en uge mindre end efter gældende regler til at registrere cv-oplysninger. Det foreslås at harmonisere fristerne, for at gøre reglerne mere enkle. Hensynet bag at vælge 2 uger er, at der er tale om en gruppe, som med det samme vil kunne stå til rådighed for et ledigt arbejde, og at både registreringen og tilgængeliggørelsen af oplysningerne for arbejdsgiveren vil understøtte, at denne gruppe hurtigst muligt finder et arbejde.

Fra den dag dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere tilmelder sig som jobsøgende, vil de efter forslaget have en frist på 2 uger til at registrere cv-oplysninger. Ledighedsydelsesmodtagere vil, fra den dag de overgår til ledighedsydelse have en frist på 2 uger til at registrere deres cv-oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at for personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 3, personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister og personer omfattet af lovforslagets § 136, der modtager en indsats i forbindelse med større afskedigelser, skal cv-oplysningerne registreres snarest muligt.

Med »snarest muligt« menes, at kommunen og den ledige sammen vurderer, hvilket tidspunkt det vurderes at være realistisk, at den ledige vil kunne have registreret cv-oplysninger. Hvad der er »snarest muligt« vil dermed kunne variere fra person til person, og der vil være tale om en konkret, individuel vurdering af, hvornår den enkelte vurderes snarest vil kunne registrere oplysningerne. Vurderingen af, hvornår der vil skulle registreres oplysninger

UDKAST

vil også kunne ske i forbindelse med en løbende dialog mellem kommunen og personen.

Registrering af cv-oplysninger vil som udgangspunkt skulle ske, så snart kommunen sammen med personen har afdækket konkrete kompetencer. Kommunen kan dog f.eks. vurdere, at en person, der er alvorligt syg, ikke skal registrere cv-oplysninger. Vurderingen tager udgangspunkt i, hvad kommunen vurderer er realistisk, med udgangspunkt i den enkeltes situation og ressourcer. Med den foreslåede formulering vil der blive taget højde for personens situation. Der vil kunne forekomme tilfælde, hvor f.eks. en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager over lang tid ikke vil være i stand til at registrere cv-oplysninger. Der vil endvidere kunne forekomme tilfælde, hvor en person ikke i sin ledighedsperiode bliver i stand til at registrere cv-oplysninger.

Det forudsættes ikke med forslaget, at der skal foreligge et konkret tidspunkt. Det vil kunne være en løbende vurdering som den enkelte og kommunen sammen foretager, hvor man arbejder hen imod, at det er realistisk, at der kan registreres cv-oplysninger for personen.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at cv-oplysningerne herefter gøres tilgængelige for arbejdsgiveren, medmindre kommunen vurderer, at det ikke er hensigtsmæssigt.

Med forslaget vil de cv-oplysninger, som personen har registreret, som udgangspunkt herefter skulle gøres tilgængelige for søgning for arbejdsgivere.

Udgangspunktet for de fleste aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, der ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år og personer omfattet af lovforslagets § 136, vil derfor ligesom for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere efter den foreslåede bestemmelse være, at oplysningerne så vidt muligt vil skulle registreres og gøres tilgængelige for arbejdsgivere på samme tid.

Det foreslåede vil samtidig indebære, i de tilfælde, hvor kommunen efter en konkret vurdering finder, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at gøre cv-oplysningerne tilgængelige for søgning for arbejdsgivere, vil oplysningerne dog ikke skulle gøres tilgængelige på dette tidspunkt.

Ved vurderingen vil kommunen skulle tage højde for personens situation, herunder særligt, om de oplysninger der fremgår på cv-et meningsfuldt udgør et cv, der bør være søgbart for arbejdsgivere. Cv-oplysningerne vil på et senere tidspunkt kunne gøres tilgængelige for arbejdsgivere, såfremt kommunen vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt. Kommunen vil i sådanne tilfælde skulle orientere personen herom forud for, at cv-oplysningerne gøres tilgængelige for arbejdsgivere.

Det foreslåede vil indebære, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor f.eks. en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager over lang tid ikke vurderes i stand til at gøre cv-oplysninger tilgængelige for arbejdsgiveren. Der vil også kunne være tilfælde, hvor cv-oplysningerne aldrig vurderes at skulle gøres tilgængelige for arbejdsgivere.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at personer omfattet af stk. 1 og 2 løbende skal opdatere cv-oplysningerne.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at kommunen løbende skal påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Det foreslåede betyder, at det for langt de fleste målgrupper vil være kommunen, der løbende skal påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende. Det vil være kommunen, som vurderer, i hvilket omfang der er behov for at påse, at oplysningerne er fyldestgørende.

Det foreslås videre i *stk. 3, 3. pkt.*, at for personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 1, skal arbejdsløshedskassen i de første 3 måneders ledighed påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Det betyder, at det for dagpengemodtagere de første 3 måneder vil være arbejdsløshedskassen, som skal påse, at egne ledige medlemmers cv-oplysninger er fyldestgørende. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det vil være arbejdsløshedskassen der har ansvaret for kontaktfølgeløbet for dagpengemodtagere, de første 3 måneders ledighed, jf. lovforslagets § 27, stk. 2. Når kontaktfølgeløbet i arbejdsløshedskassen slutter, og dagpengemodtageren overgår til et kontaktfølgeløb i kommunen, vil det herefter være kommunen der skal påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Retsstillingen for dagpengemodtagere vil svare til gældende ret, idet det også efter gældende regler er arbejdsløshedskassen, der for egne medlemmer løbende skal påse, at dagpengemodtagere har fyldestgørende cv-oplysninger i de første 3 måneders ledighed.

Til § 26

Det fremgår af den gældende § 26, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold i cv-oplysningerne. Der er ved denne bestemmelse fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om det nærmere indhold af cv-bestemmelserne, herunder at der skal fremgå kontaktoplysninger af cv-oplysningerne.

Det foreslås i § 26, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for registrering af cv-oplysninger, herunder krav til indhold.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes der som hidtil at blive fastsat nærmere regler om indhold i cv-oplysninger for personer, der inden for en frist vil have pligt til at registrere cv-oplysninger, og for målgrupper, som vil skulle registrere cv-oplysninger i forbindelse med kontaktfølgeløbet. Derudover forventes det, at der vil blive fastsat regler, der indholdsmæssigt svarer til de gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at registrering af cv-oplysninger vil skulle følge anvisningen på Jobnet.

For dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, vil det betyde, at de cv-oplysninger de får pligt til at registrere vil være tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for kommunens og arbejdsløshedskassens bistand med at finde arbejde. Det forventes også, at der som hidtil vil blive fastsat regler om, at de vil skulle angive kontaktoplysninger som minimum i form af telefonnummer eller mailadresse. Der vil endvidere blive fastsat regler om, at oplysningerne vil skulle gøres tilgængelige for kommuner og arbejdsgivere, der er oprettet som brugere på Jobnet for arbejdsgivere, og derudover for arbejdsløshedskassen for dagpengemodtagere.

For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, der ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år og personer omfattet af § 136, forventes der at blive fastsat regler om, at kommunen aftaler med personen, hvilke cv-oplysninger om

kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold, som vil skulle registreres.

Der forventes endvidere at der som hidtil vil blive fastsat regler om, at cv-oplysningerne vil skulle gøres tilgængelige for søgning på Jobnet, at cv-oplysningerne løbende vil skulle ajourføres med beskæftigelsesrelevante oplysninger og at en person der registrerer cv-oplysninger, vil skulle følge anvisningerne på Jobnet.

Der er tale om videreførelse af regler i den gældende bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 27

Det fremgår af § 27, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen tilrettelægger og gennemfører et fleksibelt kontaktføreløb i form af individuelle jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere. For personer, der skal have et uddannelsespålæg, tilrettelægger og gennemfører kommunen det fleksible kontaktføreløb under hensyn til et uddannelsesmål, jf. § 30 i loven. Sygedagpengemodtagere har et opfølgingsforløb efter lov om sygedagpenge.

Efter § 27, stk. 2, i loven tilrettelægger og gennemfører arbejdsløshedskassen det fleksible kontaktføreløb for dagpengemodtagere inden for de første 3 måneder, jf. § 9. Når de første 3 måneder er gået, er det kommunen, der herefter tilrettelægger og gennemfører kontaktføreløbet for personen i resten af kontaktføreløbet. Arbejdsløshedskassen skal visitere dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, til et kontaktføreløb i kommunen senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende, jf. § 27, stk. 3, i loven.

Kommunen skal tilbyde kontanthjælpsmodtagere, som er på barsel og er omfattet af § 13, stk. 9, i lov om socialpolitik, en jobsamtale inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning, jf. § 27, stk. 4, i loven.

Efter § 29, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal indholdet i jobsamtalerne til enhver tid understøtte formålet med kontaktføreløbet, jf. §

28, herunder at personen får den indsats, der er behov for. Indholdet i jobsamtalerne skal have fokus på konkrete job og jobsøgning for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, jf. § 29, stk. 2, i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.1.1 og 2.8.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen skal tilrettelægge et kontaktføreløb i form af individuelle jobsamtaler med personer omfattet af § 8, nr. 1-3 og 5.

Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende, førtidspensionister samt unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats. Sygedagpengemodtagere vil fortsat have et opfølgningsføreløb efter sygedagpengeloven.

Det foreslås, at samtaler i kontaktføreløbet fortsat benævnes jobsamtaler, og at jobsamtalerne fortsat skal være individuelle. Kommunen vil som hidtil kunne holde gruppesamtaler, men en gruppesamtale vil ikke kunne anses for at være en individuel jobsamtale efter lovforslagets § 27. Forslaget til lovens formål i § 1 vil finde anvendelse for kontaktføreløbet, hvorefter formålet med kontaktføreløbet vil være at bistå personen i hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende. Et fleksibelt kontaktføreløb vil betyde, at kommunen og arbejdsløshedskassen vil kunne tilrettelægge, hvornår jobsamtalerne vil skulle placeres.

Det foreslås i *stk. 2*, at i de første 3 måneder skal arbejdsløshedskassen tilrettelægge kontaktføreløbet med personer omfattet af § 8, nr. 1.

Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere. Efter de første 3 måneder, vil det være kommunen, der vil skulle tilrettelægge kontaktføreløbet for personen i resten af kontaktføreløbet. Med forslaget vil arbejdsløshedskassen ikke længere skulle visitere dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, til et kontaktføreløb i kommunen senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende. Dette vil skulle ses i sammenhæng med forslaget om, at uddannelsespålægget afskaffes for målgruppen, hvorefter målgruppen vil blive omfattet af de samme regler som øvrige dagpengemodtagere. Målgruppen vil således have deres kontaktføreløb i ar-

bejdsløshedskassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere. Herefter vil det være kommunen, der vil skulle tilrettelægge kontaktføreløbet for personen i resten af kontaktføreløbet.

Jobsamtalerne med arbejdsløshedskassen vil også fortsat skulle være individuelle. Arbejdsløshedskassen vil som hidtil kunne holde gruppesamtaler, men en gruppesamtale vil ikke kunne anses for at være en individuel jobsamtale efter lovforslagets § 27. Forslaget til lovens formål i § 1 vil finde anvendelse for kontaktføreløbet, hvorefter formålet med kontaktføreløbet vil være at bistå personen i hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen og arbejdsløshedskassen under jobsamtalerne løbende skal bistå personen med hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende. Det vil være op til kommunen og arbejdsløshedskassen at vurdere, hvad jobsamtalerne skal indeholde for at få personen hurtigst muligt i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende. Det vil også betyde, at det vil være kommunen, der ud fra formålet med loven løbende vil skulle vurdere, hvornår f.eks. iværksættelse af tilbud vil være relevant og vil skulle drøftes. Med forslaget afskaffes kravet om, at indholdet i jobsamtalerne skal have fokus på konkrete job og jobsøgning for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og ledighedsydelsesmodtagere, jf. § 29, *stk. 2*, i loven.

Med forslaget afskaffes bestemmelsen om, at kommunen skal tilbyde kontanthjælpsmodtagere, der er på barsel og er omfattet af § 13, *stk. 9*, i lov om aktiv social politik, en jobsamtale inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning, jf. § 27, *stk. 4*, i loven.

Forslagene i lovforslagets § 27 har til hensigt at give kommunen og arbejdsløshedskassen øget frihed til at tilrettelægge beskæftigelsesindsatsen og reducere samt forenkle reglerne i loven.

Til § 28

Det fremgår af § 31, *stk. 1*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskassen inden for de første 3 måneder, jf. § 9, holder mindst to individuelle jobsamtaler med mindst 75 pct. af dagpengemodtagere, bortset

fra dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, jf. § 27, stk. 3, i loven.

Det følger af § 31, stk. 2, i loven, at dagpengemodtageren vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i den første individuelle jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder, hvor varetagelsen og ansvaret for kontaktførelsen overgår til kommunen. Formålet med jobsamtalen er at understøtte en god overdragelse af personen fra arbejdsløshedskassen til kommunen.

Efter § 31, stk. 3, i loven, holder kommunen individuelle jobsamtaler med mindst 75 pct. af den samlede gruppe af dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt ledighedsydelsesmodtagere inden for de første 6 måneder, jf. § 9. De individuelle jobsamtaler omfatter mindst to jobsamtaler efter de første 3 måneder for dagpengemodtagere, som arbejdsløshedskassen varetager kontaktførelsen for i de første 3 måneder, og mindst fire jobsamtaler for dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt ledighedsydelsesmodtagere.

Det fremgår af § 31, stk. 4, i loven, at kommunen holder mindst en individuel jobsamtale med aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb inden for de første 6 måneder, jf. § 9.

Efter § 31, stk. 5, i loven, skal den første jobsamtale holdes med alle personer uanset stk. 1 og 2. Bestemmelsen indebærer, at arbejdsløshedskassen skal holde den første jobsamtale med alle dagpengemodtagere, som arbejdsløshedskassen varetager kontaktførelsen for i de første 3 måneder. Endvidere skal kommunen holde den første jobsamtale med alle dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt ledighedsydelsesmodtagere.

Det fremgår af § 31, stk. 6, i loven, at arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter dagpengemodtagerens tilmelding som jobsøgende skal holde den første jobsamtale med personen, bortset fra dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, jf. § 27, stk. 3, i loven. Kommunen skal holde den første jobsamtale med kontanthjælpsmodtagere senest 2 uger fra første henvendelse til kommunen om hjælp, jf. § 31, stk. 7, i loven.

Derudover skal kommunen holde den første jobsamtale med ledighedsydelsesmodtagere senest 2 uger efter personens overgang til ledighedsydelse. Der er ikke krav om, hvornår den første jobsamtale skal holdes med personer i jobafklaringsforløb.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.1.5, 2.8.1.6 og 2.8.1.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at arbejdsløshedskassen skal holde mindst to jobsamtaler med mindst 75 pct. af personerne omfattet af § 8, nr. 1, i de første 3 måneder. Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere. Bestemmelsen vil fremover også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen vil skulle have deres kontaktførløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere. Herefter vil det være kommunen, der vil skulle tilrettelægge kontaktførløbet for personen i resten af kontaktførløbet.

Opgørelsen af de 75 pct. af dagpengemodtagere i arbejdsløshedskassen vil være baseret på den enkelte persons antal jobsamtaler. Med forslaget til lovens § 28, stk. 6, vil arbejdsløshedskassen skulle holde den første jobsamtale med alle dagpengemodtagere. Det vil betyde, at arbejdsløshedskassen vil kunne undlade at give én jobsamtale til personen i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder. Med forslaget vil arbejdsløshedskassen have bedre mulighed for en individuel tilrettelæggelse af den enkelte persons ledighedsforløb i beskæftigelsesindsatsen.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at kommunen skal holde jobsamtaler med mindst 75 pct. af personerne omfattet af § 8, nr. 1 og 2, i de første 6 måneder. Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. Med forslaget vil kommunen skulle holde jobsamtaler med mindst 75 pct. af den samlede gruppe af dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere i de første 6 måneder. Opgørelsen af de 75 pct. vil være baseret på den enkelte persons antal jobsamtaler. Med forslaget vil kommunen have mulighed for en individuel tilrettelæggelse af den enkelte persons ledighedsforløb i beskæftigelsesindsatsen.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt., nr. 1*, at jobsamtalerne omfatter mindst to jobsamtaler efter de første 3 måneder for personer omfattet af § 8, nr. 1. Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere. Forslaget vil indeholde ens regler for alle dagpengemodtager som følge af, at dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, fremover vil skulle have

deres kontaktførløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder, hvorefter kommunen vil skulle tilrettelægge kontaktførløbet for personen i resten af kontaktførløbet.

Den foreslåede ændring vil betyde, at kommunen vil kunne undlade at give to jobsamtaler efter de første 3 måneder og senest, når personen har været ledig i 6 måneder. Med forslaget til lovens § 28, stk. 1 og 6, vil arbejdsløshedskassen kunne undlade at give én jobsamtale i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder. Der vil ikke nødvendigvis være sammenhæng mellem, hvem arbejdsløshedskassen og kommunen vil kunne undlade at give jobsamtaler til. Det vil derfor også kunne være forskelligt, hvem der vil indgå i opgørelsen af de 75 pct. hos henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., *nr. 2*, at jobsamtalerne omfatter mindst fire jobsamtaler for personer omfattet af § 8, nr. 2. Bestemmelsen vil omfatte jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Med forslaget til lovens § 28, stk. 6, vil kommunen skulle holde den første jobsamtale med alle jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. Den foreslåede ændring vil betyde, at kommunen vil kunne undlade at give tre jobsamtaler i de første 6 måneder.

Det foreslås i *stk. 3*, at personer omfattet af § 8, nr. 1, vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i den første jobsamtale med kommunen. Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere.

Forslaget vil indebære, at personen vil skulle vælge, om arbejdsløshedskassen vil skulle deltage i den første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder, hvor varetagelsen og ansvaret for kontaktførløbet vil overgå til kommunen. Formålet med jobsamtalen vil fortsat være at understøtte en god overdragelse af personen fra arbejdsløshedskassen til kommunen.

Kommunen vil have ansvaret for at tilrettelægge jobsamtalen, og arbejdsløshedskassen vil have pligt til at deltage i jobsamtalen, hvis personen ønsker arbejdsløshedskassens deltagelse. Kommunen og arbejdsløshedskassen vil således have et fælles ansvar for at sikre arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalen.

Det foreslås i lovens *stk. 4*, at arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende skal holde den første jobsamtale med personer omfattet af § 8, nr. 1. Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere. Bestemmelsen vil fremover også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse og som ikke

har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen vil skulle have deres kontaktføreløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere.

Det foreslås i lovens *stk. 5*, at kommunen senest 2 uger efter personens første henvendelse til kommunen om hjælp eller om ledighedsydelse skal holde den første jobsamtale med personer omfattet af § 8, nr. 2. Bestemmelsen vil omfatte jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Med forslaget vil der ikke skulle holdes en jobsamtale inden for 2 uger, hvis personen overgår til kontanthjælp fra enten ledighedsydelse eller sygedagpenge eller overgår til ledighedsydelse fra enten kontanthjælp eller sygedagpenge.

Det foreslås i *stk. 6*, at den første jobsamtale skal holdes med alle personer uanset *stk. 1 og 2*. Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. Forslaget vil skulle ses i lyset af forslaget til lovens § 28, *stk. 1 og 2*, hvorefter kommunen og arbejdsløshedskassen vil skulle holde jobsamtaler med mindst 75 pct. af personerne.

Forslaget vil indebære, at kommunen vil skulle holde den første jobsamtale med alle jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, og arbejdsløshedskassen vil skulle holde den første jobsamtale med alle dagpengemodtagere, uanset at kommunen og arbejdsløshedskassen vil have fleksibilitet med at holde jobsamtaler. Kravet om en første jobsamtale for personen vil bidrage til, at sagsbehandlere i arbejdsløshedskassen og kommunen vil have et godt grundlag for at vurdere det fremadrettede behov for jobsamtaler og indsats, herunder tilbud.

Til § 29

Det fremgår af § 31, *stk. 4*, i loven, at kommunen holder mindst en individuel jobsamtale med aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb inden for de første 6 måneder, jf. § 9.

Efter § 31, *stk. 6, 1. pkt.*, i loven, skal kommunen senest 2 uger fra kontanthjælpsmodtagers første henvendelse til kommunen om hjælp holde den første jobsamtale med personen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.1.5 og 2.8.1.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at kommunen skal holde mindst en jobsamtale med personer omfattet af § 8, nr. 3, i de første 6 måneder. Bestemmelsen vil omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Personer i jobafklaringsforløb vil ikke længere være omfattet af kravet som følge af, at målgruppen afskaffes med lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at den første jobsamtale skal holdes senest 2 uger efter personens første henvendelse til kommunen om hjælp med personer omfattet af § 8, nr. 3.

Med forslaget vil kommunen i højere grad kunne give jobsamtaler til aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, når de pågældende har behov for jobsamtalerne samt tilrettelægge et meningsfuldt forløb i dialog med personen.

Med forslaget vil der ikke skulle holdes en jobsamtale inden for 2 uger, hvis personen overgår til kontanthjælp fra enten ledighedsydelse eller sygedagpenge.

Til § 30

Det følger af § 32, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at efter de første 6 måneder aftales kontaktføreløbet mellem personen og kommunen. Derudover holdes jobsamtaler, når kommunen vurderer, at der er behov herfor, jf. § 32, stk. 1, 2. pkt., i loven. Der er dermed ikke mindstekrav om, hvor mange jobsamtaler der skal holdes efter de første 6 måneder.

Efter § 32, stk. 2, 1. pkt., i loven, deltager arbejdsløsheds-kassen dog i en jobsamtale med personer omfattet af § 6, nr. 1, senest når personen har været ledig i 16 måneder, medmindre personen ønsker, at arbejdsløsheds-kassen ikke deltager. Ved jobsamtalen skal kommunen tilbyde en obligatorisk intensiveret indsats, jf. § 32, stk. 2, 2. pkt., i loven. Det er obligatorisk, at personen får en intensiveret indsats.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.1.7 og 2.7.1.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at efter de første 6 måneder aftales kontaktføreløbet mellem personen og kommunen. Forslaget vil indebære, at kontaktføreløbet fortsat vil skulle aftales mellem personen og kommunen efter de første 6 måneder, hvor kommunen vil skulle holde jobsamtaler, når kommunen vurderer,

UDKAST

at der vil være behov herfor. Der vil således fortsat ikke være mindstekrav om, hvor mange jobsamtaler der skal holdes efter de første 6 måneder.

Det foreslås *stk. 2, 1. pkt.*, at kommunen dog skal holde en jobsamtale med personer omfattet af § 8, nr. 1, senest når personen har været ledig i 16 måneder. Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere. Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat vil skulle holde en jobsamtale med dagpengemodtagere, senest når personen har været ledig i 16 måneder.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at kommunen ved jobsamtalen skal tilrettelægge en intensiveret indsats til personen. Med forslaget præciseres det i lovteksten, at det vil være et krav, at kommunen vil skulle tilrettelægge en intensiveret indsats til dagpengemodtagere ved jobsamtalen senest efter 16 måneders ledighed. Det vil fortsat være obligatorisk, at personen får en intensiveret indsats. Det vil have den virkning, at jobsamtalen fortsat vil skulle holdes således, at den vil have en vis tidmæssig sammenhæng med den intensiverede indsats, som dagpengemodtageren vil skulle have i slutningen af dagpengeperioden.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende lovs § 32.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at personen vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i jobsamtalen.

Forslaget vil indebære, at personen vil skulle vælge, om arbejdsløshedskassen vil skulle deltage i jobsamtalen om en intensiveret indsats senest, når personen har været ledig i 16 måneder.

Kommunen vil have ansvaret for at tilrettelægge jobsamtalen, og arbejdsløshedskassen vil have pligt til at deltage i jobsamtalen, hvis personen ønsker arbejdsløshedskassens deltagelse. Kommunen og arbejdsløshedskassen vil således have et fælles ansvar for at sikre arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalen.

Til § 31

Det fremgår af § 32 a, *stk. 1, 1. pkt.*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere har ret til jobsamtaler med arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder. Bestemmelsen omfatter ikke dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke

har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen skal visiteres til et kontaktføreløb i kommunen. Efter de første 3 måneder har personen ret til jobsamtaler med kommunen, jf. § 32 a, stk. 1, 2. pkt., i loven.

Efter § 32 a, stk. 2, i loven, har dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsføreløb, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år, som er omfattet af loven, ret til jobsamtaler med kommunen i hele føreløbet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.1.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at personer omfattet af § 8, nr. 1, har ret til jobsamtaler med arbejdsløsheds-kassen i de første 3 måneder. Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere. Bestemmelsen vil fremover også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen vil skulle have deres kontaktføreløb i arbejdsløsheds-kassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere.

Forslaget vil indebære, at personen vil have ret til jobsamtaler med arbejdsløsheds-kassen i de første 3 måneder, hvor arbejdsløsheds-kassen varetager kontaktføreløbet, hvis personen anmoder herom. Personen vil således have ret til jobsamtaler med arbejdsløsheds-kassen, hvis personen ønsker det, uanset hvor mange jobsamtaler arbejdsløsheds-kassen vælger at holde med personen i de første 3 måneder, jf. forslaget til § 28, stk. 1, i loven.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at herefter har personen ret til jobsamtaler med kommunen.

Forslaget vil indebære, at personen vil have ret til jobsamtaler med kommunen efter de første 3 måneder, hvis personen anmoder herom. Personen vil således have ret til jobsamtaler med kommunen, hvis personen ønsker det, uanset hvor mange jobsamtaler kommunen vælger at holde med personen efter de første 3 måneder, jf. forslaget til § 28, stk. 2, i loven.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer omfattet af § 8, nr. 2, 3 og 5, har ret til jobsamtaler med kommunen. Forslaget vil omfatte kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år, som er omfattet af loven. Bestemmelsen vil således ikke længere omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har

en erhvervskompetencegivende uddannelse og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen vil skulle have deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere. Bestemmelsen vil fremover heller ikke omfatte personer i jobafklaringsforløb, da målgruppen afskaffes med lovforslaget.

Forslaget vil betyde, at personen har ret til jobsamtaler med kommunen i hele kontaktforløbet, hvis personen anmoder herom. Personen vil således have ret til jobsamtaler med kommunen, hvis personen ønsker det, uanset hvor mange jobsamtaler kommunen vælger at holde med personen i hele kontaktforløbet, jf. forslaget til § 28, stk. 2, og § 29 i loven.

Til § 32

Det fremgår af § 33, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at første jobsamtale holdes ved personligt fremmøde. Efter § 33, stk. 1, 2. pkt., i loven, vælger personen herefter, om en jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde, jf. dog stk. 2.

Det følger af § 33, stk. 2, 1. pkt., i loven, at kommunen ud fra en konkret vurdering kan beslutte, at jobsamtalen skal holdes ved personligt fremmøde, såfremt kommunen vurderer, at der er behov for det. Efter § 33, stk. 2, 2. pkt., i loven, har arbejdsløshedskassen samme mulighed for at ændre samtalsform for dagpengemodtagere inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, jf. § 27, stk. 2.

Endvidere kan kontaktforløbet for en sygemeldt foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom og kontakt ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation (standby), jf. § 33, stk. 3, 1. pkt., i loven. Ved vurderingen af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende, jf. § 33, stk. 3, 2. pkt., i loven.

Efter § 33, stk. 4, i loven, kan arbejdsløshedskassen vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i de jobsamtaler, hvor personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, efter § 31, stk. 2, og § 32, stk. 2, medmindre personen anmoder om, at arbejdsløshedskassen deltager ved personligt fremmøde sammen med personen.

UDKAST

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.1.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at første jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde. Bestemmelsen vil omfatte alle målgrupper, som efter lovforslagets kapitel 8 vil skulle have et kontaktføreløb, dvs. dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Forslaget vil indebære, at den første jobsamtale med henholdsvis kommunen og arbejdsløshedskassen vil skulle holdes ved personligt fremmøde, og der vil ikke være nogle undtagelser hertil. Ved personligt fremmøde forstås fortsat, at jobsamtalen vil skulle holdes ved, at personen møder fysisk frem til et møde med en ansat fra kommunen eller arbejdsløshedskassen.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at herefter vælger personen, om øvrige jobsamtaler skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde.

Forslaget vil betyde, at der efter den første jobsamtale som udgangspunkt ikke vil være krav om, at de øvrige jobsamtaler skal holdes ved personligt fremmøde. Personen vil kunne vælge, om jobsamtalerne vil skulle holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde. Ved en telefonisk samtale forstås fortsat, at en ansat fra kommunen eller arbejdsløshedskassen taler direkte med personen. En telefonisk samtale vil således ikke kunne foregå ved sms eller e-mail over telefonen. Personligt digitalt fremmøde vil fortsat betyde, at der vil være krav om, at der er en direkte billed- og lydforbindelse ved jobsamtalen (video).

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at kommunen dog kan beslutte, at en jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde.

Forslaget vil indebære, at kommunen dog fortsat vil kunne beslutte at ændre personens ønskede samtaleform fra telefonisk eller video til personligt fremmøde, såfremt kommunen vurderer, at der er behov for det.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at arbejdsløshedskassen har samme mulighed for at ændre samtaleform for personer omfattet af § 8, nr. 1, i de første 3 måneder. Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere. Bestemmelsen vil fremover også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en

erhvervskompetencegivende uddannelse og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da arbejdsløshedskassen vil skulle tilrettelægge kontaktforløbet for målgruppen i de første 3 måneder.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskassen ud fra en konkret vurdering vil have tilsvarende mulighed for at ændre jobsamtalens form for dagpengemodtagere i de første 3 måneder. Arbejdsløshedskassen vil således kunne ændre personens ønskede samtaleform fra telefonisk eller video til personligt fremmøde, såfremt arbejdsløshedskassen vurderer, at der er behov for det.

Bestemmelsen i lovens § 33, stk. 2, 3. pkt., om, at jobsamtaler for personer på barsel efter lovens § 27, stk. 4, dog skal holdes telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde, hvis personen anmoder herom, afskaffes som konsekvens af, at lovens § 27, stk. 4, ophæves. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i lovens *stk. 3, 1. og 2. pkt.*, at kontaktforløbet for en sygemeldt kan foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom (standby), og der ved vurderingen af, om en sygdom er alvorlig, navnlig indgår, om sygdommen er livstruende.

Forslaget vil indebære, at den sygemeldtes samlede situation fortsat vil skulle lægges til grund ved vurderingen af, om kontaktforløbet vil skulle sættes på standby. Den sygemeldtes psykiske tilstand vil således også skulle indgå i vurderingen. Hvis personen fritages fra personlig kontakt, vil der i stedet fortsat kunne ske en anden form for kontakt, f.eks. ved hjælp af kontakt til læge, sygehuslæge, andre kommunale forvaltninger m.v. for at skaffe oplysninger om personens helbred og behandlingsforløb.

En person, som bliver syg korterevarende, eller hvor der ikke vil være tale om livstruende sygdom, vil som udgangspunkt ikke blive fritaget fra kontaktforløbet, men vil kunne have en rimelig grund til ikke at deltage i en jobsamtale på grund af sygdom eller risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes, jf. § 13, stk. 7, i lov om aktiv socialpolitik.

Dagpengemodtagere vil fortsat ikke være omfattet af bestemmelsen, da de ved sygdom vil overgå til sygedagpenge og dermed vil blive omfattet af den særlige standby ordning for sygedagpengemodtagere efter sygedagpengeloven.

Forslaget vil betyde, at alle målgrupper, som vil skulle have et kontaktforløbet efter lovforslagets kapitel 8, bortset fra dagpengemodtagere, omfattes

af standby ordningen. Kontakten i sager, der vil være på standby, vil ske uden kontakt til personen. Endvidere vil personen ikke få en beskæftigelsesrettet indsats.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende lovs § 33, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 4*, at arbejdsløshedskassen kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i de jobsamtaler, hvor personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, efter § 28, stk. 3, og § 30, stk. 2, medmindre personen anmoder om, at arbejdsløshedskassen deltager ved personligt fremmøde sammen med personen. Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere. I forhold til den første jobsamtale med kommunen, vil forslaget også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen vil skulle have deres kontaktførelse i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder.

Med forslaget vil arbejdsløshedskassen fortsat kunne vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i jobsamtaler, når personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, mindre personen anmoder om, at arbejdsløshedskassen deltager ved personligt fremmøde sammen med personen. Det vil dreje sig om den første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder og jobsamtalen om en intensiveret indsats senest efter 16 måneders ledighed.

For en nærmere beskrivelse jobsamtalernes form henvises til lovforslagets § 32, stk. 1, samt bemærkningerne hertil.

Til § 33

Det fremgår af § 34, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, som er åbenlyst uddannelsesparate, og personer i jobafklaringsforløb, selv skal booke jobsamtaler digitalt, jf. dog stk. 2. Efter § 34, stk. 1, 2. pkt., i loven, vælger kommunen dog, om dagpengemodtagere selv skal booke jobsamtaler digitalt, eller om kommunen vil indkalde til jobsamtaler, hvor personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, jf. § 31, stk. 2, og § 32, stk. 2. Det drejer sig om den første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder og jobsamtalen om en intensiveret indsats senest efter 16 måneders ledighed.

UDKAST

Efter § 34, stk. 2, 1. pkt., i loven, indkalder henholdsvis arbejdsløshedskassen eller kommunen til den første jobsamtale efter § 31, stk. 6 og 7. Derudover kan arbejdsløshedskassen inden for de første 3 måneder, jf. § 9, og kommunen efter de første 3 måneder indkalde til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel, jf. § 34, stk. 2, 2. pkt., i loven.

I medfør af lovens § 34, stk. 3, skal aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, og ledighedsydelsesmodtagere selv booke jobsamtaler digitalt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.1.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at personer omfattet af § 8, nr. 1-3, selv skal booke jobsamtaler digitalt. Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. Personer i jobafklaringsforløb vil ikke længere skulle booke jobsamtaler digitalt som følge af, at målgruppen afskaffes med lovforslaget.

Forslaget vil betyde, at personen fortsat vil skulle booke jobsamtaler digitalt. Ved selvbooking vil personen fortsat have ansvar for eget ledighedsforløb og have medindflydelse på, hvornår jobsamtalerne vil skulle foregå, som i sidste ende vil styrke personens muligheder for at komme i job. Med forslaget om, at jobsamtalerne vil skulle bookes digitalt, vil der fortsat være frihed til en arbejdsdeling mellem aktørerne og digitale løsninger, der med tiden måtte vise sig at være hensigtsmæssig. Selvbooking af samtaler i kommunen vil således kunne foregå via Jobnet eller andre løsninger. Selvbooking af samtaler i arbejdsløshedskassen foregår som hidtil i arbejdsløshedskassens egne selvbetjeningsløsninger. Det vurderes, at kommunen vil kunne tilbyde personen en bedre service, når personen får mulighed for at booke møder via flere kanaler end Jobnet.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at ved jobsamtaler, hvor personer omfattet af § 8, nr. 1, har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, vælger kommunen, om personen selv skal booke jobsamtaler digitalt, eller om kommunen vil indkalde til jobsamtalerne.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat vil skulle vælge, om dagpengemodtagere selv skal booke jobsamtaler digitalt, eller om kommunen vil indkalde til jobsamtaler, hvor personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, jf. lovforslagets § 28, stk. 3, og § 30, stk. 2. Det vil dreje sig om den

første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder og jobsamtalen om en intensiveret indsats senest efter 16 måneders ledighed.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at henholdsvis arbejdsløshedskassen eller kommunen skal indkalde til den første jobsamtale.

Forslaget vil indebære, at henholdsvis kommunen og arbejdsløshedskassen dog vil skulle indkalde til den første jobsamtale med dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som vil skulle holdes inden for 2 uger, jf. forslaget til § 28, stk. 4 og 5, og § 29 i loven.

Baggrunden for forslaget er, at det vil kunne være vanskeligt for personen at nå at selvbooke disse første jobsamtaler, da de skal afholdes med kort varsel.

I tilfælde, hvor der allerede i forbindelse med en persons første henvendelse om hjælp eller tilmelding i kommunen eller arbejdsløshedskassen er aftalt eller holdt en jobsamtale, vil denne samtale anses for at være en jobsamtale, der er blevet indkaldt til.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at henholdsvis kommunen eller arbejdsløshedskassen derudover kan indkalde til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel.

Forslaget vil betyde, at henholdsvis kommunen eller arbejdsløshedskassen dog vil kunne indkalde personen til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel. Det vil således bero på kommunens eller arbejdsløshedskassens vurdering, hvornår der er behov for en jobsamtale med kort varsel.

Til § 34

Det fremgår af § 35 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskassen og kommunen efter en konkret vurdering kan fratage en person retten til selvbooking, hvis kommunen eller arbejdsløshedskassen vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som efter arbejdsløshedskassens eller kommunens vurdering vil medføre, at kontaktforløbet ikke kan gennemføres efter hensigten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.1.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Det foreslås i § 33, at kommunen og arbejdsløshedskassen efter en konkret vurdering kan fratage en person retten til selvbooking, hvis kommunen eller arbejdsløshedskassen vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt.

Forslaget vil indebære, at kommunen og arbejdsløshedskassen ud fra en konkret vurdering kan fratage en person retten til selvbooking. Det vil bero på kommunens eller arbejdsløshedskassen vurdering, om personen booker jobsamtaler på en anden måde end aftalt og derfor skal fratages retten til selvbooking. Dermed vil kommunen og arbejdsløshedskassen fortsat have mulighed for at indkalde personen til jobsamtaler, hvor kommunen eller arbejdsløshedskassen har vurderet, at personen ikke skal have mulighed for selvbooking og derfor har frataget personen retten hertil.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende lovs § 35.

Til § 35

Efter § 38 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal kommunen tilbyde en samtale om uddannelsesmuligheder m.v. til personer, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet er omfattet af § 18 a i lov om arbejdsskadeforsikring. Personen vælger, om samtalen skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde, jf. § 38 a, stk. 11, 2. pkt., i loven.

Ved samtalen skal personen og kommunen drøfte personens ønsker til og mulighed for at gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. § 38 a, stk. 2, 1. pkt., i loven. Personen skal under samtalen kunne få vejledning og hjælp til at afklare uddannelsesønsker og muligheder, jf. § 38 a, stk. 2, 2. pkt., i loven. Kommunen vil under samtalen også skulle vejlede personen om mulighederne for tilbud m.v. i beskæftigelsessystemet.

Samtalen kan træde i stedet for en jobsamtale eller en opfølgningsamtale efter kapitel 6 i lov om sygedagpenge, jf. § 38 a, stk. 3, i loven.

I medfør af § 38 a, stk. 4, i loven, skal kommunen på baggrund af samtalen give oplysninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om personens ønske til uddannelse og en vurdering af, om

1) uddannelsen er en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for et område med behov for arbejdskraft og

2) personen forventes at kunne gennemføre uddannelsen og varetage et ordinært job på almindelige vilkår efter uddannelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.1.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at for personer, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet er omfattet af målgruppen i § 18 a i lov om arbejdsskadesikring, skal kommunen tilbyde en samtale om uddannelsesmuligheder m.v.

Bestemmelsen vil fortsat omfatte tilskadekomne, som under visse betingelser kan tage en konkret erhvervskompetencegivende uddannelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadeforsikring. Kommunen vil fortsat have pligt til at tilbyde samtalen; den er frivillig for personen. Personen vil således have ret til en samtale med kommunen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at personen vælger, om samtalen skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde. Forslaget vil betyde, at personen har ret til at vælge samtalens form. For en nærmere beskrivelse jobsamtalernes form henvises til lovforslagets § 32, stk. 1, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at ved samtalen skal personen og kommunen drøfte personens ønsker til og mulighed for at gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft.

Samtalen vil skulle tage udgangspunkt i personens overvejelser om og eventuelle ønsker til uddannelse, samt om personen vurderer, at vedkommende vil kunne gennemføre uddannelsen. Kommunen vil under samtalen skulle vejlede om uddannelsesmuligheder, herunder om hvilke uddannelser, der vil være erhvervskompetencegivende, og som vil give kompetence inden for jobområder med behov for arbejdskraft.

Ved »erhvervskompetencegivende uddannelser« forstår en erhvervsuddannelse, en erhvervsgrunduddannelse (egu), som afsluttes på niveau 3 i forbedende grunduddannelse (FGU højeste niveau), en professionsbacheloruddannelse eller en anden videregående uddannelse.

Ved »uddannelser, som giver kompetence inden for områder med behov for arbejdskraft« forstår uddannelser, som vil give kompetence inden for jobområder, hvor der vil være gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder. Ved kommunens vejledning og vurdering af, om der vil være tale om en

uddannelse inden for jobområder med gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder, vil kommunen – ligesom ved vejledning om og vurderingen heraf i øvrigt – skulle bruge Arbejdsmarkedsbalancen. I arbejdsmarkedsbalancen vil det omfatte jobområder/stillinger på det regionale arbejdsmarked inden for følgende 3 kategorier:

- Gode jobmuligheder.
- Mangel på arbejdskraft.
- Paradoks.

Kommunen vil til brug for vurderingen af, om en konkret uddannelse vil give kompetencer til jobområder/stillinger inden for de 3 kategorier kunne anvende Børne- og Undervisningsministeriets UddannelsesGuide (www.ug.dk), som beskriver de stillinger, som en konkret uddannelse vil kunne give job indenfor. Herefter vil kommunen kunne anvende arbejdsmarkedsbalancen til vurderingen af, om disse stillinger ligger inden for kategorierne i arbejdsmarkedsbalancen.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at kommunen endvidere skal vejlede personen om muligheder for tilbud m.v. efter denne lov.

Forslaget vil betyde, at personen under samtalen vil skulle kunne få vejledning og hjælp til at afklare uddannelsesønsker og muligheder i uddannelsesordningen med uddannelsesgodtgørelse, og kommunen vil under samtalen endvidere skulle vejlede personen om muligheder for tilbud m.v. efter loven. Kommunen vil under samtalen også skulle vejlede personen om mulighederne for tilbud m.v. i beskæftigelsessystemet. Vejledningen vil skulle ske i relevant omfang ud fra personens behov. Bestemmelsen vil indebære, at personen vil få bedre mulighed for at træffe et oplyst valg om, hvorvidt personen ønsker at benytte uddannelsesordningen med uddannelsesgodtgørelse, eller om indsatser i beskæftigelsessystemet passer bedre til vedkommendes behov.

Det foreslås i stk. 3, at samtalen kan træde i stedet for en jobsamtale efter dette kapitel eller en opfølgningssamtale efter kapitel 6 i lov om sygedagpenge.

Forslaget vil betyde, at for personer, som vil have et kontaktførløb/opfølgningsforløb, vil samtalen kunne medregnes i antallet af jobsamtaler/opfølgningssamtaler, som skal holdes i kontaktførløb/opfølgningsforløbet efter henholdsvis kapitel 8 i lovforslaget og kapitel 6 i lov om sygedagpenge.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 4*, at på baggrund af samtalen giver kommunen oplysninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om personens ønske til uddannelse og en vurdering af, om uddannelsen er en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for et område med behov for arbejdskraft, og om personen forventes at kunne gennemføre uddannelsen og varetage et ordinært job på almindelige vilkår efter uddannelsen.

Forslaget vil betyde, at kommunen vil skulle videregive oplysninger og en vurdering til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til brug for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af, om personen vil kunne tage en konkret erhvervskompetencegivende uddannelse med uddannelsesgodtgørelse. Det vil medføre, at kommunen vil skulle videregive personens egne oplysninger om den uddannelse, som personen ønsker at deltage i, med uddannelsesgodtgørelse. Det vil videre medføre, at kommunen desuden vil skulle oplyse, om kommunen vurderer, at uddannelsen vil være en erhvervskompetencegivende uddannelse, som vil være inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. beskrivelsen ovenfor om, hvad der forstås ved en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft.

Forslaget vil også indebære, at kommunen vil skulle oplyse, om det vil være kommunens vurdering, at personen må forventes at kunne gennemføre uddannelsen og varetage et ordinært job på almindelige vilkår efter uddannelsen. I forhold til at kunne varetage et ordinært job på almindelige vilkår vil det forudsætte, at tilskadekomne skal forventes at kunne varetage et job på almindelige løn- og ansættelsesvilkår, hvor der ikke gives økonomisk støtte til lønnen eller til personen som led i en ansættelse efter de sociale kapitler. Kommunens vurdering heraf vil skulle ske på baggrund af samtalen med personen og øvrige relevante oplysninger, som allerede vil foreligge hos kommunen.

Hjemlen til, at kommunen vil kunne udveksle oplysningerne med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil være arbejdsskadesikringslovens § 37, stk. 3.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 38 a.

Til § 36

Det fremgår af § 39 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om:

- 1) Pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering.

- 2) Undtagelse af persongrupper fra kontaktføreløbet, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats.
- 3) Pligt til i forbindelse med kontaktføreløbet at deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter.
- 4) Uddannelsespålæg, herunder om udformning, digitalisering og procedurer for udarbejdelse af pålægget.
- 5) Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindetest.
- 6) Kommunens mulighed for at fastlægge jobsøgning.
- 7) Obligatorisk intensiveret indsats.
- 8) Oplysningspligt ved ferie og sygdom m.v.
- 9) Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktføreløbet.
- 10) Selvbooking og afmelding som jobsøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. Der er i bekendtgørelserne bl.a. fastsat regler om, hvilke persongrupper, som er undtaget fra kontaktføreløbet, indholdet i kontaktføreløbet, digital booking af jobsamtaler, indkaldelse til jobsamtaler, intensiveret indsats for dagpengemodtagere i slutningen af dagpengeperioden, ret til læse-, skrive- og regnetest samt om registrering og indberetning af oplysninger.

Det foreslås i § 35, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om kontaktføreløbet.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren bl.a. fortsat vil kunne fastsætte regler om pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering, undtagelse af persongrupper fra kontaktføreløbet, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats, pligt til i forbindelse med kontaktføreløbet at deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindetest, intensiveret indsats, oplysningspligt ved ferie og sygdom m.v., arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktføreløbet og selvbooking og afmelding som jobsøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

Der forventes bl.a. udmøntet regler om, at kommunen og arbejdsløshedskassen under alle jobsamtaler vil skulle vejlede personer, som er omfattet af repatrieringsloven, og som har haft opholdstilladelse i Danmark i op til 5 år, om mulighederne for repatriering efter repatrieringsloven.

Der forventes videre udmøntet regler om, at visse persongrupper ikke vil være omfattet af reglerne om kontaktførelsen. Det vil omfatte ældre, som modtager kontanthjælp, fordi de ikke opfylder optjeningsbetingelserne for at få folkepension, personer, som modtager kontanthjælp, fordi de i forhold til førtidspension ikke opfylder optjeningsbetingelserne, unge under 18 år, som ikke har forældre, der har pligt til at forsørge dem, og som derfor modtager kontanthjælp, kontanthjælpsmodtagere på barsel, som herved sidestilles med modtagere af barseldagpenge, samt personer, der deltager i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU).

Derudover forventes der udmøntet regler om dagpenge- og kontanthjælpsmodtageres ret til læse-, skrive- og regnetest, som svarer indholdsmæssigt til de regler, der er fastsat i dag.

Der forventes også udmøntet regler om kommunens mulighed for at tilbyde en jobformidler i forbindelse med den intensiverede indsats til dagpenge- modtagere senest ved 16 måneders ledighed, og om pligt til at give kommunen og arbejdsløshedskassen besked i forbindelse med pasningsproblemer, ferie og sygdom m.v.

Ligeledes forventes der udmøntet regler om frister for at booke jobsamtaler digitalt, ombooking af jobsamtaler og fritagelse fra digital booking af jobsamtaler som følge af f.eks. manglende it-kundskaber eller betydelig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse.

Til § 37

Efter den gældende § 36 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal kommunen foretage en afklaring i sager vedrørende aktivitetsparate personer, som er fyldt 30 år, når den pågældende har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 2 år. Herefter skal kommunen foretage en afklaring, hver gang personen på ny har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 2 år.

Det fremgår af den gældende lovs § 36 a, stk. 2, at afklaringen skal bestå i følgende: 1) Kommunens vurdering af, om personen er i målgruppen for enten fleksjob eller førtidspension. 2) Kommunens vurdering af, hvilken indsats der kan iværksættes for en person, som ikke er i målgruppen for enten fleksjob eller førtidspension, jf. nr. 1.

UDKAST

Om gældende ret om afklaring henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.9.1.1.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at for personer omfattet af § 8, nr. 3, skal kommunen foretage en afklaring, senest når personen har været ledig i 1 år. Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at kommunen herefter skal foretage en afklaring, senest hver gang personen på ny har været ledig i 1 år.

Den foreslåede ændring vil bl.a. indebære, at de gældende regler om afklaring udvides til også at omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år.

Det bemærkes, at afklaringen fortsat ikke vil gælde for personer, som er omfattet af program efter integrationsloven. De pågældende omfattes af reglerne om afklaring, når de overgår til indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslåede vil endvidere indebære, at kommunen fremover vil få pligt til at foretage en afklaring i sager, hvor en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager har været ledig i 1 år, og at kommunen efterfølgende vil skulle foretage en ny afklaring i den pågældende sag hvert år, senest hver gang den pågældende på ny har været ledig i 1 år.

Det vil være en betingelse, at den pågældende er aktivitetsparat på afklaringstidspunktet. Det er ikke et krav, at man har været aktivitetsparat i hele perioden.

Opgørelse af den sammenhængende periode på 1 år vil skulle ske efter reglerne i lovforslagets § 11, hvorefter der bl.a. for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere omfattet af § 8, nr. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats opgøres sammenhængende perioder med kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge fra første henvendelse om hjælp, overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at afklaringen skal bestå i kommunens vurdering af, om personen er i målgruppen for fleksjob eller førtidspension. Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at er personen efter kommunens vurdering ikke i målgruppen for fleksjob eller førtidspension, skal kommunen vurdere, hvilken indsats, der kan iværksættes for personen.

De foreslåede ændringer vil indebære, at kommunen som hidtil vil skulle vurdere, om personen er i målgruppen for fleksjob eller førtidspension.

For personer, der ikke er i målgruppen for fleksjob eller førtidspension, skal kommunen fortsat som efter de gældende regler vurdere, hvilken indsats der kan iværksættes for personen, herunder f.eks. hvis personen allerede får en indsats, om den indsats personen får er den rette indsats, eller om der er behov for ændringer i indsatsen.

Som det gælder i dag indebærer forslaget også, at det fortsat vil være op til den enkelte kommune at tilrettelægge de nærmere rammer for afklaringen, herunder at vurdere behovet for at inddrage andre fagligheder. Det kan f.eks. være, at sagsbehandleren inddrager relevante kompetencer fra social-, sundheds-, misbrugs- eller familieområdet for at vurdere, om der er behov for en tværfaglig indsats. Kommunen skal endvidere vurdere, om der er behov for at indhente yderligere oplysninger. Det kan f.eks. være, at sagsbehandleren på baggrund af en gennemgang af personens sag – som den er oplyst – vurderer, at der er behov for at indhente helbredsoplysninger.

For personer, der er omfattet af reglerne om arbejdspligt efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil vurderingen af, hvilken indsats der skal iværksættes, skulle ske inden for rammerne af, hvilken indsats der kan tilbydes personer omfattet af arbejdspligt.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer, der ved udløbet af fristen i *stk. 1*, er fritaget for pligten til at deltage i kontaktførelse og tilbud efter denne lov eller fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af disse love, skal kommunen foretage afklaringen senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører, jf. dog *stk. 4*.

Forslaget vil betyde, at hvis en person på tidspunktet for afklaring er omfattet af en fritagelse for kontaktførelse og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af lovene, vil afklaringen som hovedregel først skulle ske senest en måned efter fritagelsens ophør.

En fritagelse for kontaktførelse og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vil kunne være, hvis personen er omfattet af mindre indsats efter lovforslagets § 95, f.eks. fordi personen skal påbegynde fuldtidsjob inden for 6 uger. En fritagelse for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik vil kunne være, hvis kommunen konstaterer, at der foreligger en objektiv fritagelsesgrund, f.eks. barsel. En fritagelse for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik vil endvidere kunne være, hvis kommunen vurderer, at en person har en rimelig grund til ikke at stå til rådighed og dermed vil være fritaget for rådighedsforpligtelsen, hvis den pågældende

ikke kan arbejde eller deltage i tilbud m.v. som følge af sygdom, eller at helbred forværres herved.

Det foreslås i *stk. 4*, at for personer, der ved udløbet af fristen i *stk. 1*, er fritaget for rådighedsforpligtelsen efter § 13 j i lov om aktiv socialpolitik, skal kommunen foretage afklaringen under fritagelsen.

Det foreslåede vil betyde, at uanset om personen er fritaget for rådighedsforpligtelsen efter den nye foreslåede fritagelsesregel i § 13 j i lov om aktiv socialpolitik, vil kommunen skulle foretage afklaringen under fritagelsen.

Det foreslåede vil endvidere indebære, at kommunen vil have mulighed for at kontakte personen omfattet af den nye foreslåede fritagelsesregel i forbindelse med den årlige afklaring, hvis kommunen vurderer, at det er nødvendigt for at afklare personens sag, selv om personen er fritaget for rådighedsforpligtelsen på det pågældende tidspunkt.

For en nærmere beskrivelse af § 13 j i lov om aktiv socialpolitik henvises til det samtidigt fremsatte ændringslovforslag om værdigt sanktionssystem i balance og ny reduceret sygedagpengesats m.v. som følge af beskæftigelsesreformen.

Som efter gældende regler vil kommunens vurdering forbindelse med afklaringen ikke være en afgørelse. Vurderingen vil i stedet blive betragtet som et almindeligt processuelt sagsbehandlingsskridt. Det vil således ikke være muligt at klage over kommunens vurdering i forbindelse med afklaring af en persons sag. Hvis kommunen efterfølgende træffer en afgørelse om et beskæftigelsesrettet tilbud, f.eks. om virksomhedspraktik, vil personen kunne klage over tilbuddet.

Afklaringen vil som i dag gælde ved siden af de øvrige gældende regler, der skal understøtte løbende opfølgning, og at personer i kontanthjælpssystemet får den indsats, der er behov for. Der henvises herved til pkt. 2.9.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, samt overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 220, stk. 13, og bemærkningerne hertil.

Til § 38

Det følger af § 43 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at vurderer kommunen, at en person er i målgruppen for enten fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20, eller førtidspension efter lov om social pension, udarbejder kommunen en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde.

Det foreslås i § 38, at vurderer kommunen, at en person er i målgruppen for enten førtidspension, fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, udarbejder kommunen en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde.

Forslaget vil betyde, at kommunen vil udarbejde en beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, når kommunen vurderer, at personen er i målgruppen for enten førtidspension efter lov om social pension eller fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter lovens kapitel 20.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende lovs § 43.

Til § 39

Efter § 44, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde indeholde oplysninger om 1) personens job- og uddannelsesmål, 2) personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder, 3) den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som foretages på baggrund af en konsultation.

Det fremgår af lovens § 44, stk. 2, at vurderer kommunen, at de helbredsmæssige oplysninger, der allerede er i sagen, kan danne tilstrækkeligt grundlag for kommunens vurdering af sagen, kan kommunen undlade at indhente lægeattesten fra den praktiserende læge.

Det følger endvidere af lovens § 44, stk. 3, at kommunen udarbejder beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde i samarbejde med personen.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.9.1.2 i de almindelige bemærkninger.

UDKAST

Det foreslås i § 39, *stk. 1, nr. 1*, at beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde skal indeholde oplysninger om personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, samt dokumentation for den forudgående indsats.

Forslaget vil betyde, at der i beskrivelsen af personen forudsætninger for at arbejde vil skulle udarbejdes en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde skal indeholde den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at arbejde, som foretages på baggrund af en konsultation, medmindre kommunen vurderer, at sagen er tilstrækkeligt helbredsmæssigt oplyst.

Forslaget vil betyde, at beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde vil skulle indeholde en lægeattest fra personens praktiserende læge, medmindre kommunen vurderer, at sagen er tilstrækkeligt helbredsmæssigt oplyst.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunen udarbejder beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde i samarbejde med personen.

Forslaget vil betyde, at personen vil skulle inddrages og medvirke i udarbejdelsen af beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde sammen med sagsbehandleren.

Forslaget er en videreførelse med sproglige justeringer af § 44 i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde vil dog ikke skulle indeholde personens jobmål. Dette forslag til justering skal ses i sammenhæng med, at personens plan for indsatsen efter loven, ikke skal indeholde personens jobmål.

For en nærmere beskrivelse af forslaget til planen henvises til lovforslagets § 44 og bemærkningerne hertil og pkt. 2.10.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 42, hvor det foreslås, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde.

Til § 40

Efter § 13, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., skal kommunen indgå en samarbejdsaftale med regionen om levering af sundhedsfaglig rådgivning og vurdering, som varetages af en klinisk funktion i regionen. I aftalen fastlægges de lokale rammer bl.a. for, hvordan kommunen får adgang til rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion. Det skal endvidere fremgå af samarbejdsaftalerne, hvordan den kliniske funktion skal levere sin rådgivning og vurdering, herunder pris og afregning.

Det følger af lovens § 13, stk. 2, at hvis en kommune ikke er tilfreds med regionens ydelser, kan kommunen vælge at opsig samarbejdsaftalen og indgå en ny samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering med en anden region. Opsigelse af samarbejdsaftalen skal ske inden for de rammer, der er fastsat i aftalen, herunder om opsigelsesvarsel. En region er dog alene forpligtet til at indgå samarbejdsaftale med de kommuner, der ligger i regionen.

Efter lovens § 16 skal kommunen betale for de ydelser, der rekvireres fra den kliniske funktion i regionen.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.9.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 40, stk. 1, 1. pkt., at kommunen og den region, hvor kommunen er beliggende, skal indgå en samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering, som varetages af en klinisk funktion i regionen.

Det foreslås i § 40, stk. 1, 2. pkt., at aftalen skal fastlægge de lokale rammer for, hvordan den kliniske funktion skal yde rådgivning og afgive vurdering til afklaring af sager på beskæftigelsesområdet.

Forslaget vil betyde, at aftalen vil skulle fastlægge de lokale rammer bl.a. for, hvordan kommunen får adgang til rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion. Det vil endvidere skulle fremgå af samarbejdsaftalerne, hvordan den kliniske funktion skal levere sin rådgivning og vurdering, herunder pris og afregning.

Forslaget vil endvidere betyde, at den enkelte region i samarbejde med kommunerne fleksibelt vil kunne tilrettelægge de organisatoriske rammer for den kliniske funktion under hensyntagen til regionens organisation. Den

faglige ekspertise i funktionen vil typisk være arbejds-, samfunds- og/eller socialmedicinsk, psykiatrisk/psykologisk, neurologisk eller reumatologisk.

Det foreslås *stk. 2*, at kommunen betaler for de ydelser, der rekvireres fra den kliniske funktion i regionen.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis en kommune ikke er tilfreds med regionens ydelser, kan kommunen vælge at opsige samarbejdsaftalen og indgå en ny samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering med en anden region.

Forslaget er en videreførelse af § 13 og 16 i den gældende lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 43 om, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren for sundhed fastsætter nærmere regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering.

Til § 41

Det følger af § 15, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at i sagsbehandlingen i sager om jobafklaringsforløb, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, kan kommunen alene 1) benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion og den praktiserende læge og 2) rekvirere lægeattester fra den praktiserende læge og speciallægeattester fra den kliniske funktion.

Efter lovens § 15, stk. 2, skal kommunen anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinator, jf. § 15 a, inden kommunen træffer afgørelse om fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller om førtidspension efter lov om social pension.

Efter lovens § 15 a, stk. 1, skal sundhedskoordinator yde sundhedsfaglig rådgivning, når kommunen anmoder herom til brug for kommunens afgørelse om fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller til brug for kommunens afgørelse om førtidspension efter lov om social pension.

Efter lovens § 15 a, stk. 2, skal den sundhedsfaglige rådgivning ydes efter inddragelse af personen.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.9.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen alene kan benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering samt rekvirere lægeattester og speciallægeattester, fra den praktiserende læge og den kliniske funktion i sager om fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Forslaget vil betyde, at kommunen alene vil kunne benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion og den praktiserende læge i sager om førtidspension, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende. Kommunen vil ligeledes alene kunne rekvirere lægeattester fra den praktiserende læge og speciallægeattester fra den kliniske funktion i disse sager.

Klinisk funktion vil efter behov kunne rekvirere en eller flere speciallægeattester som grundlag for klinisk funktions vurdering til kommunen. Det kan f.eks. være i tilfælde med sjældne sygdomme, hvor der er ganske få med specialviden.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunen skal anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra den kliniske funktion, inden kommunen træffer afgørelse om førtidspension efter lov om social pension eller fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20.

Forslaget vil betyde, at kommunerne altid skal anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion, når kommunen vurderer, at en person er i målgruppen for førtidspension, fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Den sundhedsfaglige rådgivning vil skulle have fokus på helbredets betydning for borgerens mulighed for at arbejde herunder for at udvikle arbejdsevnen, og skal understøtte en ensartet praksis for tilkendelse af fleksjob og førtidspension.

Det foreslås i *stk. 3*, at den sundhedsfaglige rådgivning skal ydes efter inddragelse af personen.

Forslaget vil betyde, at personen skal inddrages i forbindelse med, at sundhedskoordinator yder sundhedsfaglig rådgivning i sagen. Det vil blandt andet betyde, at der som udgangspunkt vil skulle være en kontakt mellem

sundhedskoordinator og personen. Det vil kunne være i form af et fysisk eller digitalt møde, telefonisk kontakt m.v.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 43 og bemærkningerne hertil, hvoraf det bl.a. fremgår, at der forventes at blive fastsat nærmere regler eksempelvis om, at kommunen og regionen vil skulle aftale, hvordan den sundhedsfaglige rådgivning i sager om førtidspension og fleksjob tilrettelægges, herunder hvordan borgeren inddrages i den sundhedsfaglige rådgivning.

Forslaget er en videreførelse med sproglige justeringer af §§ 15 – 16 i den gældende lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 43 om, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren for sundhed fastsætter nærmere regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering, herunder muligheden for at fravige reglerne om kommunernes rekvirering af lægeattester.

Til § 42

Efter § 47, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om indholdet af og muligheden for at fravige kravene til beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde.

Der foreslås i § 42, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om indholdet af og muligheden for at fravige kravene til beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, hvilke oplysninger beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde vil skulle indeholde om personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, samt dokumentation for den forudgående indsats.

Forslaget er en videreførelse af § 47, stk. 3, i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 43

Efter § 17, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., kan beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætte nærmere regler om samarbejdsaftalen, herunder pris for de ydelser den kliniske funktion yder kommunen samt krav til lægeattesters udformning og indhold, muligheden for at fravige reglerne om kommunernes rekvirering af lægeattester i § 15, stk. 1, nr. 2, og om muligheden for, at regionerne indbyrdes kan aftale, at en region yder sundhedsfaglig rådgivning og vurdering på vegne af en anden region.

Det følger af lovens § 17, stk. 2, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for sundhed fastsætter nærmere regler om krav til organiseringen, tilrettelæggelsen og indholdet i den sundhedsfaglige rådgivning, som kommunen indhenter til brug for sagsbehandlingen i sager om jobafklaringsforløb, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Det fremgår af lovens § 17, stk. 3, at beskæftigelsesministeren endvidere efter forhandling med ministeren for sundhed fastsætter nærmere regler om krav til tilrettelæggelse af og indhold i den sundhedsfaglige rådgivning på det øvrige beskæftigelsesområde.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.9.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 43, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren for sundhed fastsætter regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering og om muligheden for at fravige reglerne om kommunernes rekvirering af lægeattester.

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes der blandt andet at blive fastsat regler om, at samarbejdsaftalen mellem kommunen og regionen blandt andet skal indeholde oplysninger om pris, afregning og frister for levering af sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra klinisk funktion.

Endvidere forventes der fastsat regler om indholdet af speciallægeattester fra klinisk funktion.

Der forventes herudover at blive fastsat nærmere regler om, at kommunen vil kunne rekvirere statusattester og journaloplysninger fra en speciallæge eller et sygehus og status fra en psykolog i det omfang, der vil være behov for at supplere sagens helbredsmæssige oplysninger med disse attester.

Der forventes endvidere at blive fastsat nærmere regler om, at regionerne indbyrdes vil kunne aftale, at en region yder sundhedsfaglig rådgivning og vurdering på vegne af en anden region for at understøtte, at regionerne vil få større fleksibilitet i forhold til organiseringen af de kliniske funktioner.

Herudover forventes der at blive fastsat nærmere regler bl.a. om, at kommunen og regionen vil skulle aftale, hvordan den sundhedsfaglige rådgivning i sager om førtidspension og fleksjob tilrettelægges. Der forventes endvidere fastsat regler om, at inddragelse af personen blandt andet vil betyde, at der som udgangspunkt vil skulle være kontakt mellem person og sundhedskoordinator, og dette vil kunne ske i form af et fysisk eller digitalt møde, telefonisk kontakt m.v.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at sundhedskoordinators rådgivning vil skulle ske på baggrund af den beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, som kommunen udarbejder for personer i målgruppen for førtidspension og fleksjob, jf. lovforslaget § 38.

Endvidere forventes det, at der vil blive fastsat regler om hvilke rammer, der gælder, når en sundhedsperson yder kommunen sundhedsfaglig rådgivning om borgerens muligheder for arbejde eller uddannelse til brug for kommunens sagsbehandling i øvrige sager på beskæftigelsesområdet. Det vil sige sager, der ikke er sager om førtidspension, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, eksempelvis sager om kontanthjælp.

Der forventes blandt andet, at der vil blive fastsat regler om, hvad der kan indgå i den sundhedsfaglige rådgivning, og at den sundhedsperson, der yder den sundhedsfaglige rådgivning, ikke må foretage undersøgelse eller behandling efter sundhedslovgivningen som led i den sundhedsfaglige rådgivning.

Reglerne om sundhedsfaglig rådgivning i øvrige sager på beskæftigelsesområdet forventes at svare til de regler, der i dag gælder i sager om sygedagpenge og kontanthjælp.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af § 17 i den gældende lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

UDKAST

Efter § 40, stk. 1-3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal personer omfattet af § 6, der kan få en indsats efter denne lov, have en »Min Plan« for indsatsen.

For personer omfattet af § 6, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 44 samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 44, at personer omfattet af lovforslagets § 8, der kan få en indsats efter denne lov, skal have en plan for indsatsen. Det gælder dog ikke for personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 4, som er i job.

Forslaget vil medføre, at alle personer omfattet af lovens målgrupper, som vil kunne få en indsats efter forslaget til denne lov, vil skulle have en plan for denne indsats.

Dette vil dog ikke gælde for sygedagpengemodtagere, som er i job. Kommunen vil kunne udarbejde en plan for en sygedagpengemodtager i job i det omfang, det giver mening i den konkrete sag, eksempelvis hvis personen skal have en indsats efter loven.

Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kon-tanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere (undtaget de, der er i job), ledige selvforsørgende, fleksjobvisiterede, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Det vil blandt andet betyde, at sygedagpengemodtagere, der ikke er i job, også vil skulle have en plan i forbindelse med opfølgningsforløbet efter lov om sygedagpenge, uanset at de ikke får tilbud efter forslaget til kapitel 13-16. Aftalen om opfølgning i sygedagpengesagen efter § 13 c i lov om sygedagpenge, vil skulle indgå i den sygemeldtes plan.

Ligeledes vil personer ansat i fleksjob også skulle have en plan, uanset de ikke deltager i et tilbud efter denne lov. Det skyldes, at fleksjobbet som udgangspunkt fortsat er midlertidigt, og at kommunen løbende skal følge op på fleksjobbet.

Planen vil skulle medvirke til at understøtte personens aktive deltagelse i egen sag. Planen vil ikke være et sagsbehandlingssystem, men et værktøj,

der vil kunne anvendes i dialogen med personen. Planen vil skulle give personen et samlet overblik over, hvilken indsats, aktiviteter m.v. personen skal deltage i, med henblik på at forbedre personens muligheder for at opnå varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. For sagsbehandleren vil planen skulle understøtte indsatsen med at hjælpe personen i job eller tættere på job og sikre koordinering på tværs af kommuner, arbejdsløshedskasser og evt. andre forvaltninger.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende lovs § 40, stk. 1.

Til § 45

Efter § 41, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, beskriver »Min Plan« den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få personen i varigt job, herunder med få ugentlige timer, på det ordinære arbejdsmarked. For personer, der har et uddannelsespålæg efter § 30, beskriver planen den uddannelsesrettede indsats, jf. dog § 30, stk. 3, 3. pkt. For personer omfattet af § 6, nr. 6, som driver selvstændig virksomhed, og § 6, nr. 7, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, beskriver planen indsatsen for at fastholde personen i jobbet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 45 samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 1*, at planen beskriver den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få eller fastholde personen i varigt job.

Forslaget vil medføre, at planen vil skulle indeholde en beskrivelse af, hvilken beskæftigelsesrettet indsats, som personen skal have, med henblik på at få eller fastholde personen i varigt job. Det vil betyde, at indholdet i planen skal være realistisk inden for personens kompetencer og rettet mod tilbagevenden mod job. Vejen til varigt job vil eventuelt kunne gå via kortvarige ansættelser med få ugentlige timer, som kan understøtte, at personen opnår varig arbejdsmarkedstilknytning. Ved det ordinære arbejdsmarked forstås en ansættelse, hvor den ansatte får løn fra arbejdsgiver, og hvor arbejdsgiveren ikke modtager tilskud til lønnen, f.eks. efter reglerne om ansættelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovforslagets kapitel 14.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at planen skal indeholde oplysninger om aftaler og krav til jobsøgning.

Forslaget vil medføre, at planen vil skulle indeholde en beskrivelse af forventningerne til personens jobsøgning, herunder hvordan og inden for hvilke områder den pågældende vil skulle søge job. Dette omfatter både de individuelle krav, der fastsættes til personens jobsøgning af henholdsvis

kommune eller arbejdsløshedskasse, og de aftaler, som personen løbende indgår med kommunen og arbejdsløshedskassen om sin jobsøgning. Kravene til jobsøgning stilles inden for rammerne af reglerne i den lovgivning, som knytter sig til den ydelse, som den pågældende modtager.

Jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som modtager hjælp efter lov om aktiv social politik, vil skulle være aktivt jobsøgende. Personen vil skulle overholde de aftaler, som er indgået med kommunen om, hvordan og inden for hvilke områder den pågældende skal søge job.

For dagpengemodtagere vil forslaget betyde, at planen i de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen er ansvarlig for kontaktførelsen, både vil skulle indeholde de individuelle krav, der fastsættes til personens jobsøgning af arbejdsløshedskassen, og de aftaler, som personen løbende indgår med kommunen om sin jobsøgning. Det er alene en dagpengemodtagers arbejdsløshedskasse, der vil kunne fastlægge krav til jobsøgning og registrere øvrige aftaler mellem arbejdsløshedskassen og den ledige i planen. Arbejdsløshedskassen vil kunne se indholdet i dagpengemodtagerens plan.

Efter de første 3 måneders ledighed, hvor arbejdsløshedskassen vil være ansvarlig for kontaktførelsen, vil kommunen overtage kontaktførelsen, og herefter vil det være kommunen, som vil være ansvarlig for de krav og aftaler til jobsøgningen, som er blevet besluttet.

Af ”Krav til jobsøgning” vil bl.a. skulle fremgå nærmere om de faglige områder og det geografiske område, den ledige skal søge jobs inden for. Omfanget af jobsøgningen (antal søgte job) vil også skulle fremgå af ”Krav til jobsøgning”.

Dagpengemodtagere vil skulle søge arbejde i det omfang, det er fastlagt i ”Krav til jobsøgning”. Inden for de rammer, som er fastlagt i ”Krav til jobsøgning”, skal dagpengemodtageren selv tilrettelægge sin jobsøgning. Jobsøgningen skal være seriøs og målrettet relevante job.

Forslaget er med ovenstående ændringer og sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende lovs § 41, stk. 1.

Det foreslås i stk. 2, *nr. 2*, at planen skal indeholde oplysninger om tilbud efter kapitel 13-16.

Forslaget vil medføre, at planen vil skulle indeholde en beskrivelse af de tilbud, der gives den enkelte person efter forslaget til kapitel 13 om virksomhedspraktik, kapitel 14 om ansættelse med løntilskud, kapitel 15 om nytteindsats og kapitel 16 om vejledning og opkvalificering.

UDKAST

I planen vil kommunen skulle indsætte en beskrivelse af, hvilke tilbud personen skal deltage i, hvor og hvornår det afholdes samt, hvorfor personen skal deltage i tilbuddet.

Forslaget vil ikke omfatte sygedagpengemodtagere, som er i job.

Det foreslås i stk. 2, *nr. 3*, at planen skal indeholde oplysninger om deltagelse i jobrettet uddannelse efter kapitel 11.

Forslaget vil medføre, at planen for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere vil skulle indeholde en beskrivelse af deltagelse i jobrettet uddannelse, som er kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe med en varighed på op til 6 uger.

Det vil være arbejdsløsheds-kassen, der administrerer ordningen for dagpengemodtagere, mens det vil være kommunen, der administrerer ordningen for ledighedsydelsesmodtagere.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at planen skal indeholde oplysninger om øvrige aftalte indsatser.

Forslaget vil medføre, at planen vil skulle indeholde en beskrivelse af øvrige aftalte indsatser. Det vil dreje sig om indsatser, som er aftalt mellem kommunen og personen, og som ikke falder ind under § 41, stk. 2, *nr. 4* eller 5. Øvrige aftalte indsatser vil kunne være virksomhedsrettede indsatser som f.eks. voksenlærlingeforløb, mentorstøtte, eller virksomhedsrettede indsatser som f.eks. voksenlærlingeforløb. Det vil også kunne være understøttende indsatser efter lovens afsnit VIII.

En øvrig aftalt indsats vil også kunne være indsatser efter anden lovgivning, herunder serviceloven og sundhedsloven.

Befordringsgodtgørelse vil ikke skulle oprettes som en øvrig indsats, men kommunen vil kunne vælge at skrive det ind under det pågældende tilbud eller aktivitet, der bliver givet befordring til, under feltet ”hvad er aftalt”.

Forslaget vil medføre, at planen ikke længere vil skulle indeholde oplysninger om job- og uddannelsesmål samt aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand.

Forslaget i stk. 2 er med ovenstående ændringer en videreførelse af den gældende lovs § 41, stk. 2.

Forslagene om indholdet gælder alene for de planer, der skal udarbejdes efter forslaget til § 45. Hvis kommunen udarbejder en plan for en sygedagpengemodtager i job, som ikke er omfattet af forslaget til § 45, vil der ikke være krav til indholdet af planen.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at kommunen udarbejder og løbende opdaterer planen.

Forslaget vil medføre, at kommunen løbende vil skulle opdatere planen efter personens aktuelle situation og behov. Planen vil skulle opdateres, så personen altid har en opdateret og aktuel udgave af planen tilgængelig.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at for personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 1, vil arbejdsløshedskassen løbende udarbejder og opdaterer planen i de første 3 måneders ledighed.

Forslaget vil medføre, at arbejdsløshedskassen for dagpengemodtagere i de første 3 måneders ledighed vil have ansvaret for at udarbejde og løbende opdatere planen. Planen vil skulle opdateres, så personen altid har en opdateret og aktuel udgave tilgængelig på Jobnet.

Forslaget er en videreførelse af den gældende lovs § 42, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 4*, at personer omfattet af lovforslagets § 8, der har en kontrakt efter integrationsloven, vil kunne tilgå kontrakten i planen, hvis kommunalbestyrelsen har valgt at anvende planen, når der skal udarbejdes og følges op på en kontrakt.

Forslaget vil omfatte personer, som er omfattet af lovforslagets § 8, dvs. dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats.

Forslaget vil medføre, at personer omfattet af forslaget til § 8, som har en kontrakt efter integrationsloven, vil kunne tilgå kontrakten i planen, hvor kontrakten vil blive suppleret med oplysninger om den beskæftigelsesrettede indsats. Hvis en person har en kontrakt efter integrationsloven og får en indsats efter forslaget til denne lov, vil kontrakten skulle suppleres med oplysninger om den beskæftigelsesrettede indsats.

En kontrakt efter integrationsloven gælder, indtil personen får tidsubegrænset opholdstilladelse.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende lovs § 42, stk. 5.

Til § 46

Efter § 46, stk. 1-3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal den helhedsorienterede plan indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og

øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder. Udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, fraviges § 41. Udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel, fraviges § 45. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder den helhedsorienterede plan for personer omfattet af § 6, nr. 7 og 8, i samarbejde med personen.

Det foreslås i § 46, stk. 1, at for personer omfattet af denne lovs § 8 og § 9, nr. 1, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, vil der med personens samtykke kunne udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for en plan efter § 45.

Forslaget vil omfatte personer, som er omfattet af forslaget til denne lovs § 8 og § 9, nr. 1, dvs. dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats samt personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Komplekse og sammensatte problemer vil eksempelvis kunne dække over, at personen har flere samtidige udfordringer, som f.eks. sygdom, eller misbrugsproblemer, der vil skulle tages højde for ved tilrettelæggelsen af indsatser over for personen. Hertil vil personen kunne have flere planer for indsatserne, i form af f.eks. en plan for indsatserne på beskæftigelsesområdet og en handleplan efter servicelovens § 141.

Ved koordinationsbehov forstås, at der er tale om udfordringer, som har betydning for flere områder af personens tilværelse, f.eks. i forhold til familielivet, beskæftigelse eller uddannelse, og at disse udfordringer medfører kontakt med flere forvaltninger, myndigheder eller tilbud, og at der er et behov for koordination mellem disse.

Kommunens vurdering af, om personen med fordel skal tilbydes en helhedsorienteret plan, vil som udgangspunkt skulle bero på en konkret vurdering og baseres bl.a. på, om personen vurderes at have komplekse og sammensatte problemer, som med fordel vil kunne sammentænkes via en helhedsorienteret plan.

Det vil endvidere kunne indgå i vurderingen, om personens familie har komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan understøttes gennem en helhedsorienteret plan for familien. Derudover vil andre personlige forhold for personen, f.eks. personens motivation, samarbejdsvilje, egne og fa-

miliemæssige ressourcer m.v., kunne indgå i vurderingen af, hvordan indsatserne mest hensigtsmæssigt tilrettelægges, herunder også hvorvidt personen bør tilbydes en helhedsorienteret plan.

Den helhedsorienterede plan vil skulle udarbejdes med personens samtykke. Med samtykket igangsættes en dialog med personen, som er afgørende for udviklingen af samarbejdet mellem kommunen og personen om den helhedsorienterede indsats. Personens samtykke til udarbejdelse af en helhedsorienteret plan vil skulle ske i overensstemmelse med definitionen af samtykke, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 11 og betingelserne for samtykke i forordningens artikel 7.

I tilfælde af, at personen ikke ønsker at samtykke til udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan, vil personen fortsat kunne få planer efter den sektorspecifikke lovgivning, herunder en plan for den beskæftigelsesrettede indsats, jf. forslaget til § 44.

Personen vil kunne klage over de tilbud, der indgår i en helhedsorienteret plan efter reglerne herfor. Kommunens eventuelle beslutning om ikke at udarbejde en helhedsorienteret plan vil ikke være en forvaltningsretlig afgørelse, og vil ikke vedrøre de tilbud og indsatser, som personen vil kunne få efter den sektorspecifikke lovgivning. Personen vil derfor ikke kunne klage over kommunens beslutning.

Forslaget vil betyde, at kommunerne fortsat vil have mulighed for at udarbejde en helhedsorienteret plan for personer med komplekse og sammensatte problemer med personens samtykke.

Den uddannelsesplan, som kommunen skal udarbejde som led i den kommunale ungeindsats efter lov om kommunal indsats for unge under 25 år, vil kunne udgøre den helhedsorienterede plan for unge med komplekse og sammensatte problemer.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 40, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at den helhedsorienterede plan skal indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder.

Forslaget vil medføre, at den helhedsorienterede plan, ud over den beskæftigelsesrettede indsats, vil skulle indeholde andre øvrige relevante indsatser, afhængigt af personens konkrete forhold, som f.eks. sociale indsatser efter serviceloven.

Udarbejdes den helhedsorienterede plan i stedet for planen, vil de tilbud og indsatser, som personen vil skulle deltage i som led i den beskæftigelsesrettede indsats, fremgå af personens helhedsorienterede plan sammen med de indsatser, som vil blive givet i regi af de øvrige sektorlovgivninger.

Når kommunen udarbejder en helhedsorienteret plan i stedet for en plan efter den foreslåede § 44, vil der ikke være krav til, hvilke oplysninger om indsatsen, der skal fremgå af planen.

Udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan vil ikke ændre på, at tilbud og indsatser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vil skulle gives med de formål, der fremgår af forslaget til § 52 (formål med tilbud).

Kommunen vil fortsat have pligt til at registrere og indberette oplysninger om indsatser m.v. i overensstemmelse med kapitel 10 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 46, stk. 1.

Til § 47

Efter lovens § 47, stk. 1, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om indhold og udformning af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen, om, hvilke oplysninger om mentorstøtte der skal fremgå i »Min Plan«, om, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel indgår i personens »Min Plan«, og om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Efter lovens § 47, stk. 2, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvorledes kommuner skal forholde sig til tidligere handlekommuners planlagte indsats for en tilflyttet person, herunder regler om afholdelse af udgifter for tilbud, som er igangsat af tidligere handlekommuner.

Efter lovens § 47, stk. 3, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 44, stk. 1.

Efter lovens § 47, stk. 4, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i kontrakten efter integrationsloven, herunder om opfølgning.

Det foreslås i § 47, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold og udformning af planen og om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Der forventes med hjemmel i bestemmelsen at blive fastsat regler om, at personer omfattet af forslaget til denne lov vil have pligt til at gøre sig bekendt med planen, beskeder m.m., som er gjort tilgængelige for dem digitalt på Jobnet.

Forslaget vil desuden medføre, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om, hvilke oplysninger om mentorstøtte der skal fremgå i planen.

Forslaget vil endvidere medføre, at reglerne om rehabiliteringsplanens indsatsdel, som er fastsat med hjemmel i lovens gældende § 47, stk. 1, i bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension mv., vil bortfalde.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvorledes kommuner skal forholde sig til tidligere handlekommuners planlagte indsats for en tilflyttet person.

Forslaget vil medføre, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om, hvorledes kommuner vil skulle forholde sig til tidligere handlekommuners planlagte indsats for en tilflyttet person, herunder regler om afholdelse af udgifter for tilbud, som er igangsat af tidligere handlekommuner.

Der forventes en udmøntning på bekendtgørelsesniveau svarende til den gældende dog således, at det klart vil fremgå af bekendtgørelsen, at udgifter, der vedrører perioden efter fraflytningen, afholdes af kommunen i den nye opholdskommune. Derudover forventes det at blive tydeliggjort ved en henvisning til retssikkerhedslovens regler om mellemkommunal refusion, at tilflytterkommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne i visse situationer, hvor fraflytningskommunen har medvirket til personens flytning. Det vil f.eks. kunne være udgifterne til aktivering, hvor en fraflytningskommune har medvirket til en persons flytning til en boform i den nye kommune.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende lovs § 47, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats vil kunne fastlægges i kontrakten efter integrationsloven.

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes der at blive fastsat nærmere regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i kontrakten efter integrationsloven, herunder regler om indhentning og videregivelse af de oplysninger der fremgår af kontrakten efter integrationsloven.

UDKAST

Det foreslås derudover, at reglerne i § 47, stk. 3-5, ophæves, idet disse regler omhandler rehabiliteringsplanen, som afskaffes.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 47, stk. 6.

Til § 48

Det følger af § 48, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere kan deltage i jobrettet uddannelse i op til 6 uger i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe.

Det følger af stk. 1, 2. pkt., at kurserne inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en positivliste, jf. § 49.

Det følger af stk. 1, 3. pkt., at retten gælder for:

- 3) Personer, der ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.
- 4) Personer, der ikke har en videregående uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en uddannelse på erhvervsakademiniiveau, og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Det følger af stk. 2, det følger, at uddannelsen skal være afsluttet inden for følgende periode:

- 1) Inden for de første 6 måneder, når personen er omfattet af § 6, nr. 1, og er under 25 år.
- 2) Inden for de første 9 måneder, når personen er omfattet af § 6, nr. 1, og er fyldt 25 år.
- 3) Inden for de første 9 måneder, når personen er omfattet af § 6, nr. 2.

Det følger af stk. 2, 1. pkt., at uddannelsen kan tidligst påbegyndes efter 5 ugers ledighed, jf. §§ 9 og 10.

Det følger af stk. 2, 2. pkt., at uddannelsen for dagpengemodtagere skal være afsluttet inden for de første 6 måneder, når personen er under 25 år, og inden for de første 9 måneder, når personen er fyldt 25 år, og for ledige fleksjobvisiterede skal uddannelsen være afsluttet inden for de første 9 måneder.

UDKAST

Det følger af *stk. 3*, at personer, der har påbegyndt et kursus eller et uddannelsesforløb i en opsigelsesperiode, kan fortsætte med kurset eller uddannelsesforløbet som jobrettet uddannelse i op til 6 uger fra første ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet kan tages som jobrettet uddannelse.

Det følger af *stk. 4*, at en person, der har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har ret til jobrettet uddannelse på ny ved ledighed.

Det følger af *stk. 5*, at en person, der har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har ret til jobrettet uddannelse på ny ved ledighed.

Det følger af *stk. 6*, at personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte, har ikke ret til jobrettet uddannelse efter dette kapitel.

Det følger af *stk. 7*, at kursusrisen for videregående uddannelser på positivlisten, jf. § 49, må ikke overstige et prisloft på 162.738,14 kr. eksklusive moms pr. årselev (2019-niveau) svarende til 4.068,45 kr. pr. fuldtidsuge (2019-niveau).

Ved udarbejdelsen af positivlisten er det forudsat, at der tages højde for prisloftet således, at positivlisten ikke indeholder kurser for videregående uddannelser, der er dyrere end det prisloft, der er fastsat.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til punkt 2.11.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at personer omfattet af § 8, nr. 1, og personer omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra kontanthjælpsmodtagere, kan deltage i jobrettet uddannelse i op til 6 uger i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe.

Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Det vil betyde, at de kan vælge kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Det er ikke muligt at skifte erhvervsgruppe undervejs. Baggrunden for dette er et ønske om, at den enkelte vælger kurser, der samlet målrettes et bestemt erhverv.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at kurser inden for de mulige erhvervsgrupper skal fremgå af en positivliste, jf. § 49.

Det vil betyde, at der vil være en landsdækkende positivliste med kurser og erhvervsgrupper, som personer i målgruppen kan vælge imellem.

Formålet er at give den enkelte person mulighed for frit at kombinere relevante arbejdsmarkedsuddannelser (AMU-kurser) fra en positivliste individuelt, men inden for en bestemt erhvervsgruppe. Det er ikke muligt at skifte erhvervsgruppe undervejs. Personen kan tilmelde sig de relevante kurser inden for den valgte erhvervsgruppe løbende – kurserne kan samlet set have en varighed på op til 6 uger og skal gennemføres inden for den gældende referenceperiode for 6 ugers jobrettet uddannelse.

En person kan f.eks. vælge et kursus på erhvervsakademiniveau og derefter et eller flere kurser på AMU-niveau inden for erhvervsgruppen i op til i alt 6 uger. En erhvervsgruppe kan f.eks. være Bygge og anlæg.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt., nr. 1*, at retten gælder for personer, der ikke har en uddannelse, der overstiger en erhvervsuddannelse.

Det vil betyde, at dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede med en uddannelse, der ikke overstiger en erhvervsuddannelse vil være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige ufaglærte og faglærte uden anden uddannelse.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt., nr. 2*, at retten også gælder for personer med en erhvervsakademiuddannelse eller anden uddannelse som kan sidestilles med en erhvervsakademiuddannelse, og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, som kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Det vil betyde, at dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede med en mellemlang eller lang videregående uddannelse ikke er omfattet af retten til 6 ugers jobrettet uddannelse, og for en person med en kort videregående uddannelse er det et krav, at vedkommende også har en erhvervsuddannelse.

Ved uddannelser, der kan sidestilles med erhvervsuddannelser, forstås uddannelser, der i niveau og varighed maksimalt svarer til niveauet og varigheden af erhvervsuddannelserne. Det vil være en betingelse, at der ikke er et adgangskrav til uddannelsen, der forudsætter bestået uddannelse på gymnasialt niveau.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at uddannelsen tidligst kan påbegyndes efter 5 ugers ledighed, jf. §§ 11 og 12.

Det vil betyde, at det ikke er muligt at benytte sig af retten til at deltage i kurser under ordningen med 6 ugers jobrettet uddannelse, før personen har haft 5 ugers ledighed. Opgørelsen af ledighed regnes for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere som sammenlagt ledighed i relation til 6 ugers jobrettet uddannelse.

Der henvises lovforslaget pkt. 2.4.2.3. i forhold til opgørelsen af ledighed.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at uddannelsen for dagpengemodtagere skal være afsluttet inden for de første 6 måneder, når personen er under 25 år, og inden for de første 9 måneder, når personen er fyldt 25 år, og for ledige fleksjobvisiterede skal uddannelsen være afsluttet inden for de første 9 måneder.

Det vil betyde, at en person, som f.eks. begynder at benytte sig af retten til 6 ugers jobrettet uddannelse, mens personen er under 25 år og derfor skal afslutte påbegyndte kurser inden for de første 6 måneder, i stedet vil blive omfattet af bestemmelsen om, at kurser skal være afsluttet inden for de første 9 måneder, hvis personen fylder 25 år i perioden.

Det vil betyde, at hvis personen har påbegyndt en uddannelse i opsigelsesperioden og ved ledighedens indtræden ønsker at fortsætte med uddannelsen som jobrettet uddannelse, kan personen fortsætte med et påbegyndt kursus eller uddannelsesforløb ind i ledighedsperioden fra første ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet og den ledige opfylder betingelserne for jobrettet uddannelse.

Der vil i denne situation ikke være krav om, at vedkommende skal have henvendt sig i kommunen i opsigelsesperioden. Det er forudsat, at en arbejdsløshedsforsikret, der endnu ikke modtager dagpenge, henvender sig til arbejdsløshedskassen for at sikre, at uddannelsen er optaget på positivlisten, og at personen i øvrigt opfylder betingelserne for ret til 6 ugers jobrettet uddannelse og tilsvarende, at en fleksjobvisiteret henvender sig i kommunen.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der allerede i opsigelsesperioden sammensættes et uddannelsesforløb, som kan fortsættes uafbrudt ind i ledighedsperioden, hvis betingelserne i ordningen er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 3*, at en person, der har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har ret til jobrettet uddannelse på ny ved ledighed.

Med det foreslåede vil personer, der har været i fleksjob i 9 måneder eller mere inden for de seneste 18 måneder, genoptjene retten til 6 ugers jobrettet uddannelse således, at de får en ny ret til op til 6 ugers jobrettet uddannelse. Er retten ikke fuldt ud udnyttet fra ledighed før genoptjeningen, vil denne ret ikke blive overført. Det vil sige, at det ikke er muligt på noget tidspunkt at have en ret, der overstiger i alt 6 uger.

Det foreslås i *stk. 4*, at for en person omfattet af § 8, nr. 1, træffer arbejdsløshedskasserne afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at få uddannelse efter dette kapitel er opfyldt.

Med det foreslåede, vil det være arbejdsløshedskasserne, der administrerer ordningen for dagpengemodtagere, herunder vejleder om 6 ugers jobrettet uddannelse. Det vil sige, at arbejdsløshedskasserne godkender ansøgninger om 6 ugers jobrettet uddannelse og træffer afgørelse herom, ligesom arbejdsløshedskasserne træffer afgørelse om befordringsgodtgørelse og udbetaler denne, medmindre kommunerne skal træffe afgørelse, fordi dagpengemodtageren har ret til den faktiske udgift som følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Med det foreslåede, vil det være kommunen, der træffer afgørelse om, hvorvidt ledige fleksjobvisiterede opfylder betingelserne for jobrettet uddannelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte, har ikke ret til jobrettet uddannelse efter dette kapitel.

Det vil betyde, at disse personer skal søge om VEU-godtgørelse eller SVU-støtte til uddannelse efter reglerne herom.

Som beskæftigede efter reglerne om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller statens voksenuddannelsesstøtte, anses personer i ordinær beskæftigelse som lønmodtagere eller selvstændig erhvervsdrivende på en arbejdsplads i Danmark. I reglerne for VEU- og SVU-området henvises til skattelovgivningen i forhold til vurderingen af selvstændig virksomhed. En beskæftiget lønmodtager er en person, der har indgået en bindende aftale med en offentlig eller privat arbejdsgiver om løn- og ansættelsesvilkår, som typisk vil foreligge i et ansættelsesbevis el. lign. Det vil sige, at en person, der f.eks. er deltidsansat og modtager supplerende dagpenge, anses for beskæftiget.

Det foreslås i *stk. 6*, at kursusrisen for videregående uddannelser på positivlisten, jf. § 49, må ikke overstige et prisloft på 162.738,14 kr. eksklusive

moms pr. årselev (2019-niveau) svarende til 4.068,45 kr. pr. fuldtidsuge (2019-niveau).

Det vil betyde, at det ved udarbejdelsen af positivlisten vil være forudsat, at der tages højde for prisloftet således, at positivlisten ikke vil indeholde kurser for videregående uddannelser, der er dyrere end det prisloft, der er fastsat.

Til § 49

Det følger af § 49 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at Beskæftigelsesministeriet udarbejder den landsdækkende positivliste med inddragelse af Børne- og Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet og efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser (REP-rådet) og Arbejdsmarkedsrådet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til punkt 2.11.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 49, at beskæftigelsesministeriet udarbejder en landsdækkende positivliste over kurser, hvor der er behov for arbejdskraft.

Udtalelser fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser tilgår Arbejdsmarkedsrådet forud for Arbejdsmarkedsrådets drøftelse af positivlisten. Det forventes, at der med hjemmel i § 158 vil blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau svarende til de gældende om, at Arbejdsmarkedsrådet inddrages i udarbejdelsen af de landsdækkende positivlister for jobrettet uddannelse.

Kurserne på positivlisten vil blive udvalgt ud fra en vurdering af relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Ved relevans for arbejdsmarkedet forstås, at de faglige kompetencer og kvalifikationer, som kurserne sigter at udvikle hos kursisterne, efterspørges af arbejdsmarkedet, jf. Arbejdsmarkedsbalancen.

Ved konkret jobfokus forstås, at kursets indhold har fokus på en konkret jobfunktion således, at kursisten kan anvende de erhvervede kompetencer i jobfunktionen.

Positivlisten kan indeholde kurser på voksen- og efteruddannelsesområdet (AMU-kurser), kurser i taxikørsel godkendt af Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen efter bekendtgørelse nr. 1627 af 19. december 2017 om taxikørsel med senere ændringer samt kurser på erhvervsakademiniveau.

Derudover indeholder positivlisten enkeltfagskurser på erhvervsuddannelserne, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, når der ikke findes et tilsvarende AMU-kursus, og kurset i øvrigt lever op til kriterierne om relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Det er forudsat, at positivlisten samlet set ikke må overstige 900 unikke kurser.

Til § 50

Det følger af § 50, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at under uddannelsen modtager personer omfattet af § 6, nr. 1, dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og personer omfattet af § 6, nr. 9, modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af stk. 2, at personer, der deltager i jobrettet uddannelse, er fritaget fra rådighed.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.11.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 50, at personen er fritaget fra rådighed, når personen deltager i jobrettet uddannelse.

Den foreslåede bestemmelse vil omfatte både dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at der ikke vil være krav om, at dagpengemodtagere skal stå til rådighed for henvist arbejde. Ledige fleksjobvisiterede skal heller ikke stå til rådighed for fleksjob under perioden med jobrettet uddannelse.

Med fritagelse for rådighed efter det foreslåede, forstås at de dage, hvor en person deltager i jobrettet uddannelse på fuld tid, vil der ikke være nogen rådighedsforpligtelse. Under deltagelse i jobrettet uddannelse på deltid må kommunen tage hensyn hertil ved tilrettelæggelse af indsatsen. Kommunerne skal ved tilrettelæggelse af indsatsen for en ledighedsydelsesmodtager, der deltager i jobrettet uddannelse, tage hensyn til dennes skånebehov. Det vil dog være et krav, at dagpengemodtagere er tilmeldt kommunen.

Til § 51

Det følger af § 51, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om jobrettet uddannelse, herunder om rådighed i forbindelse med deltagelse i jobrettet uddannelse, opgørelse af perioden med jobrettet uddannelse, administration af ordningen, dækning af deltagerbetaling og betaling af kost og logi under deltagelse i jobrettet uddannelse.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til punkt 2.11.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 51, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om jobrettet uddannelse.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler svarende til de nuværende regler for dagpengemodtagere i bekendtgørelse om seks ugers jobrettet uddannelse for forsikrede ledige, og for fleksjobbere i bekendtgørelse om fleksjob mv.

Til § 52

Det fremgår af § 52, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen kan give tilbud om virksomhedspraktik, jf. kapitel 11, ansættelse med løntilskud, jf. kapitel 12, nytteindsats, jf. kapitel 13 eller vejledning og opkvalificering, jf. kapitel 14.

Efter § 52, stk. 2, i loven, kan tilbud gives hver for sig eller i kombination. Tilbud kan ligeledes gives i kombination med timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager. Personen kan ikke varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat. Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, kan dog godt varetage samme arbejdsfunktioner i et tilbud om virksomhedspraktik og som ordinært ansat, hvis dette bedst muligt fremmer en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

Det følger af § 53, stk. 1, i loven, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse, jf. dog stk. 2-8 og § 54.

Lovens § 53, stk. 2-8, indeholder en række undtagelser til hovedreglen i § 53, stk. 1.

Efter § 54 i loven kan tilbud endvidere gives alene med henblik på afprøvnings af en dagpengemodtagers rådighed, såfremt kommunen vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i beskæftigelsesindsatsen.

Målgrupperne, der kan få de enkelte tilbud, og betingelserne for og formålene med de enkelte tilbud fremgår af lovens kapitel 11-14.

Efter § 58, stk. 1, i loven, gives tilbud om virksomhedspraktik med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare og bringe personen tættere på jobmål ved, at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Det følger af § 58, stk. 2, i loven, at for uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, med uddannelsespålæg efter § 30, gives tilbuddet med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare uddannelsesmål og bringe personen tættere på sit uddannelsesmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge. For personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a kan tilbud også gives med et af de formål, som fremgår af stk. 1.

Det følger af § 58, stk. 3, i loven, at for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaring, som er i et ansættelsesforhold, kan virksomhedspraktik tillige gives med henblik på arbejdsfastholdelse.

Det følger af § 59, stk. 1, i loven, at ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik skal det præcise formål med praktikken aftales mellem personen, virksomheden og kommunen. Virksomhedspraktikken skal tilrettelægges, så den så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Ordinære løntimer skal finde sted inden for en anden arbejdsfunktion, hvis de foregår sideløbende med praktikken.

Det følger af § 59, stk. 2, i loven, at for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaring, som er i et ansættelsesforhold, skal det så vidt muligt aftales, at praktikken kombineres med eller efterfølges af en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Kombination af virksomhedspraktik og gradvis tilbagevenden kan ske inden for den arbejdsfunktion, som personen er ansat til at varetage, hvis dette bedst muligt fremmer en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

Efter § 67, stk. 1, i loven, gives tilbud om ansættelse med løntilskud med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer, jf. dog stk. 2.

Det følger af § 67, stk. 2, i loven, at for førtidspensionister, gives tilbuddet med henblik på at opnå eller fastholde beskæftigelse.

Det fremgår af § 83, stk. 1, i loven, at tilbud om nytteindsats gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse. Tilbuddet kan også gives, med henblik på at personen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

Efter § 83, stk. 2, i loven, kan tilbud om nytteindsats alene gives som rådgivningsafprøvende tilbud til dagpengemodtagere.

Efter § 83, stk. 3, i loven, skal opgaverne under tilbuddet ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

Det fremgår af § 92, i loven, at tilbud om vejledning og opkvalificering gives for at udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet eller opkvalificering til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at tilbud efter kapitel 13-16 gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer eller at opnå eller fastholde beskæftigelse, jf. dog stk. 2.

Forslaget vil indebære, at lovens § 52, hvori de forskellige tilbudstyper opregnes, ikke videreføres, men kommunen vil fortsat kunne give de samme tilbud som i dag, dvs.

- Virksomhedspraktik, jf. kapitel 13, som består af et praktikophold hos private eller offentlige arbejdsgivere.
- Ansættelse med løntilskud, jf. kapitel 14, som består af en ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere.

UDKAST

- Nytteindsats, jf. kapitel 15, som består af udførelse af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere eller i et kommunalt organiseret projekt.
- Vejledning og opkvalificering, jf. kapitel 16, som er en samlebetegnelse for tilbud om uddannelser, kurser, særlige tilrettelagte projekter samt korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Målgrupperne, der kan få de enkelte tilbud, og betingelserne for de enkelte tilbud vil fortsat fremgå af kapitlerne 13-16.

Forslaget vil indebære, at tilbud vil skulle gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer eller at opnå eller fastholde beskæftigelse. Dog vil tilbud om nytteindsats fortsat skulle gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse eller får kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked, jf. bestemmelsens stk. 2.

Bestemmelsen svarer hovedsageligt til gældende formålsbestemmelser for virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og vejledning og opkvalificering i lovens kapitel 13, 14 og 16.

Forslaget vil medføre, at lovens §§ 53 og 54 om de overordnede betingelser for tilbud ikke videreføres. Dette skal ses i sammenhæng med forslaget om den nye formålsbestemmelse i lovens § 1, der vil finde anvendelse for tilbud. Kommunen vil herefter kunne give tilbud, der opfylder lovens formålsbestemmelse om, at den beskæftigelsesindsats, en person skal have, skal være målrettet job og tage udgangspunkt i personens ønsker, forudsætninger og arbejdsmarkedets behov, og skal planlægges i et samarbejde med personen, og om, at indsatsen skal være sammenhængende med relevante sociale- og sundhedsmæssige indsatser.

Kommunens vurdering af, hvilke tilbud den enkelte skal have, skal dermed ske ud fra en konkret vurdering af, om tilbuddet vil bringe den enkelte tættere på job og dermed hel eller delvis selvforsørgelse, samt ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger og ud fra arbejdsmarkedets behov, f.eks. inden for områder, hvor der vil være behov for arbejdskraft. Derudover skal de nye formålsbestemmelser for det enkelte tilbud være opfyldt.

Forslaget har til hensigt at give kommunen øget frihed til at vurdere, hvilke tilbud den enkelte skal have. Med forslaget vil et tilbud fremover ikke kunne gives til en dagpengemodtager alene med henblik på at afprøve personens

rådighed. Tilbuddet vil i stedet skulle gives ud fra lovens formålsbestemmelse og formålsbestemmelserne for tilbud.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at tilbud kan gives hver for sig eller i kombination.

Med forslaget vil det fremgå af formålsbestemmelserne for alle tilbud, at tilbud vil kunne gives hver for sig eller i kombination. Det vil betyde, at tilbud enten vil kunne gives som enkeltstående indsats eller kombineres med hinanden, hvilket vil afhænge af, hvad der bedst vil hjælpe personen tættere på job.

Det vil eksempelvis kunne være et tilbud om virksomhedspraktik hos en arbejdsgiver, som vil kunne kombineres med et kursus i form af tilbud om vejledning og opkvalificering, der enten vil være sideløbende eller efter virksomhedspraktikken. Et andet eksempel vil være en virksomhedspraktik, der kunne være løftstang til en løntilskudsansættelse, hvilket kunne bringe personen tættere på en efterfølgende ordinær ansættelse.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende § 52, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 2*, at tilbud om nytteindsats efter kapitel 15 gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse eller får kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

Med forslaget vil det fremgå tydeligt, at tilbud om nytteindsats fortsat vil skulle gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse eller få kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

Forslaget er en indholdsmæssig videreførelse af gældende § 83, stk. 1.

Den foreslåede § 52 har til hensigt at give kommunen øget frihed til at tilrettelægge beskæftigelsesindsatsen og reducere samt forenkle reglerne i loven.

Til § 53

UDKAST

Det fremgår af § 52, stk. 2, 2. og 3. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbud kan gives i kombination med timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager. Personen kan ikke varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat, jf. dog § 59, stk. 2, 2. pkt.

Det fremgår videre af § 59, stk. 1, 2. og 3. pkt., i loven, at et tilbud om virksomhedspraktik skal tilrettelægges, så det så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Ordinære løntimer skal finde sted inden for en anden arbejdsfunktion, hvis de foregår sideløbende med praktikken.

Det følger endelig af § 59, stk. 2, i loven, at for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, skal det så vidt muligt aftales, at praktikken kombineres med eller efterfølges af en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Kombination af virksomhedspraktik og gradvis tilbagevenden kan ske inden for den arbejdsfunktion, som personen er ansat til at varetage, hvis dette bedst muligt fremmer en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *1. pkt.*, at tilbud så vidt muligt skal kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Forslaget vil indebære, at det tydeliggøres, at tilbud så vidt muligt skal kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Ved en ordinær ansættelse som lønmodtager forstås et ansættelsesforhold, hvor løn- og arbejdsvilkår følger gældende overenskomst eller individuel kontrakt, og hvor arbejdsgiveren udbetaler løn uden offentlige tilskud.

Med forslaget vil der være tale om en skærpelse af formålet for tilbud om ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering. Hidtil har det alene fremgået af den gældende formålsbestemmelse for tilbud om virksomhedspraktik, at tilbuddet så vidt muligt skulle kombineres med eller efterfølges af løntimer.

Forslaget vil medvirke til, at ordinære løntimer italesættes og tænkes ind i forhold til personens indsats så tidligt som muligt. Kombination af tilbud

med ordinære løntimer vil for mange kunne styrke muligheden for varig arbejdstilknytning.

Det foreslås i 2. pkt., at personen kan ikke sideløbende varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat hos en arbejdsgiver, bortset fra personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i ansættelsesforhold, og hvor tilbud efter kapitel 13 kombineres med en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen.

Forslaget vil betyde, at personen ikke sideløbende kan varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat hos en arbejdsgiver. Der skal være en tydelig adskillelse mellem, hvad personen laver i tilbuddet, og det personen laver som ordinært ansat hos arbejdsgiveren.

Dette ville dog ikke gælde for sygedagpengemodtagere, som er i et ansættelsesforhold, og hvor tilbud om virksomhedspraktik kombineres med en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende lovs § 52, stk. 2. 2. pkt.

Til § 54

Det fremgår af § 55, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der modtager forsørgelsesydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge eller modtager fleksløntilskud efter kapitel 20 i denne lov, kan der ikke gives et tilbud, som rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 2-3.

Efter § 55, stk. 2, i loven, kan kommunen beslutte, at for personer, der ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 6, at et tilbud kan fortsætte, hvis alle betingelser for tilbuddet er opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af. Betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne i §§ 63, 77-79 og 87. Tilbuddet fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet kan ikke overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for denne målgruppe efter §§ 61, 68 og 91.

Det følger af § 55, stk. 3, i loven, at der kan gives tilbud efter § 97a, som rækker ud over den dato, hvortil personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse, og personen har ret til at forsætte tilbuddet, hvis personen ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 6. Tilbuddet fortsættes på den ydelse, som personen er berettiget til efter ydelses- og målgruppeskift.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at til personer, der modtager forsørgelsesydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge eller modtager fleksløntilskud efter kapitel 20 i denne lov, kan der ikke gives et tilbud, som rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere og personer i fleksjob.

Bestemmelsen vil indebære, at der ikke vil kunne gives et tilbud, som på forhånd rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse, dvs.

- For dagpengemodtagere vil tilbud ikke kunne række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- For kontanthjælpsmodtagere vil tilbud kunne gives, så længe personen er berettiget til kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik.
- For sygedagpengemodtagere vil tilbud ikke kunne række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sygedagpenge efter lov om sygedagpenge.
- For ledighedsydelsesmodtagere vil tilbud ikke kunne række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- For personer i fleksjob og som modtager fleksløntilskud vil tilbud kunne gives, så længe personen er berettiget til fleksløntilskud efter kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Bestemmelsen vil også finde anvendelse i den situation, hvor personen overgår til en anden forsørgelsesydelse. Her vil personen som hovedregel blive omfattet af en anden målgruppe i loven og vil i stedet kunne få tilbud efter de regler, der gælder for den nye målgruppe.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at for personer, der ved ydelsesskift er omfattet af en målgruppe i § 8, kan kommunen beslutte, at et tilbud kan fortsætte, hvis alle betingelser for tilbuddet er opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af.

Forslaget vil betyde, at kommunen kan beslutte, at et tilbud kan fortsætte for personer, der ved ydelsesskift er omfattet af en målgruppe, hvis betingelserne for tilbuddet er opfyldt efter reglerne for den nye målgruppe. Den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet vil fortsat ikke kunne overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for tilbud til personer i den nye målgruppe. Ved ydelsesskift forstås også her et skift fra en forsørgelsesydelse til selvforsørgelse.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne i §§ 59, 71-73.

Forslaget vil indebære, at kommunen på tidspunktet for ydelsesskiftet skal sikre, at betingelserne for tilbuddet er opfyldt efter reglerne for den nye målgruppe. Det vil også betyde, at der ikke forud for overgangstidspunktet, eksempelvis flere måneder før et forventet ydelsesskift, vil kunne træffes endelig afgørelse om videreførelse af et tilbud, idet betingelserne for tilbuddet skal være opfyldt i umiddelbart tilknytning til tidspunktet for ydelsesskiftet.

Kommunen skal i tilknytning til ydelsesskiftet give og vurdere tilbuddet, som hvis der var tale om et nyt tilbud, efter de regler, der gælder for den målgruppe, personen fremover vil være omfattet af. Kommunen vil blandt andet skulle efterse, at personen efter reglerne for den nye målgruppe vil kunne modtage tilbuddet, at formålet med at give eller fortsætte tilbuddet vil være opfyldt, og at de øvrige betingelser vil være opfyldt, herunder for eksempel kravet om en forudgående periode med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. i forbindelse med løntilskudsansættelse er opfyldt.

Forslaget vil betyde, at der ikke skal ske en fornyet høring af ansatte eller vurdering af, om merbeskæftigelseskrav og rimelighedskrav er opfyldt. Dette beror på, at disse betingelser var opfyldt, da personen startede i tilbuddet om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, og da personen fortsætter i tilbuddet, vil der ikke være et behov for en ny vurdering af disse krav.

UDKAST

Det foreslås i stk. 2, 3. *pkt.*, at tilbuddet fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet kan ikke overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for denne målgruppe efter §§ 58, 63 og 84.

Forslaget vil betyde, at tilbuddet skal fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og at den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet ikke kan overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for den nye efter §§ 58, 63 og 84, fastlægges for alle tilbud, der fastsættes ved målgruppeskift.

Det vil betyde, at hvis en person har været ansat med løntilskud som dagpengemodtager, og i forbindelse med et ydelsesskift overgår til at være ansat hos arbejdsgiveren som jobparat kontanthjælpsmodtager, så må perioderne med ansættelse tilsammen ikke overstige den periode, en jobparat kontanthjælpsmodtager kan være ansat med løntilskud hos arbejdsgiveren.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at der kan gives tilbud efter § 88, som rækker ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse, og personen har ret til at fortsætte tilbuddet, hvis personen ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 8.

Bestemmelsen vil betyde, at kommunen vil kunne give dagpengemodtagere tilbud om et uddannelsesløft efter § 88, som rækker ud over den dato, hvortil personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Bestemmelsen vil også betyde, at dagpengemodtagere, som efter § 88 har en ret til et tilbud om uddannelsesløft, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, vil kunne fortsætte tilbuddet, selvom personens ret til dagpenge ophører, hvis personen fortsat er omfattet af en målgruppe i § 8.

Det foreslås i stk. 3, 2. *pkt.*, at tilbuddet fortsættes på den ydelse, som personen er berettiget til efter ydelses- og målgruppeskift.

Forslaget vil betyde, at hvis en dagpengemodtager f.eks. har været i virksomhedspraktik og i forbindelse med ydelsesskiftet overgår til at modtage kontanthjælp som jobparat kontanthjælpsmodtager, så vil personen under tilbuddet fremover modtage den kontanthjælp, som personen er berettiget til efter lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 55.

Til § 55

Det fremgår af § 56, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for kontanthjælpsmodtagere, personer i ressourceforløb og ledighedsydelsesmodtagere kan deltagelse i tilbud i udlandet ske, i det omfang der er mulighed for at bevare retten til hjælp i særlige tilfælde under kortvarige udlandsophold efter § 5 i lov om aktiv socialpolitik.

Efter § 56, stk. 3, i loven fastsætter beskæftigelsesministeren regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere, kan deltage i tilbud i udlandet.

Efter § 56, stk. 2, i loven, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kravet om personens rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges for dagpengemodtagere, som deltager i tilbud.

Efter § 56, stk. 4 i loven, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om betingelser, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse og ophør af tilbud.

Der er udmøntet regler herom i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er bl.a. fastsat regler om i hvilke tilfælde dagpenge- og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet, om fravigelse af rådighedsforpligtelsen for dagpengemodtagere, om betingelser i forbindelse med afgivelse af tilbud og om bortfald af pligt til tilbud.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.1.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet, og om at rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges for dagpengemodtagere, mens de deltager i tilbuddet.

UDKAST

Med hjemmel i bestemmelsen forventes der fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende om, at dagpengemodtagere vil kunne deltage i tilbud om ansættelse med løntilskud og tilbud om vejledning og opkvalificering i udlandet, når visse betingelser er opfyldt, og at kommunen vil kunne fravige rådighedskravene i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvis kommunen vurderer, at personen ikke vil kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet i Danmark på grund af afstanden mellem personens bopæl i udlandet og Danmark.

Der forventes ligeledes fastsat regler svarende til de gældende om, at sygedagpengemodtagere under ophold i udlandet, vil kunne få tilbud om virksomhedspraktik og om vejledning og opkvalificering med henblik på fastholdelse og afklaring af arbejdsevnen som led i retten til fortsat at mode sygedagpenge.

Forslaget vil betyde, at bestemmelsen om, at kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere kan deltage i tilbud i udlandet i det omfang, der mulighed for at bevare retten til hjælp i særlige tilfælde under kortvarige udlandsophold efter § 55 i lov om aktiv socialpolitik, ikke videreføres, idet bestemmelsen vurderes overflødig.

Forslaget vil også medføre, at den generelle bemyndigelsesbestemmelse om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at fravige kravet om en dagpengemodtagers rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. i tilfælde, hvor personen deltager i tilbud, ikke videreføres. Bekendtgørelsesreglerne, der har hjemmel i bemyndigelsen, vil dermed heller ikke blive videreført.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse og ophør af tilbud.

Forslaget viderefører gældende ret.

Med hjemmel i bestemmelsen forventes der fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende om bl.a. at tilbud skal være i overensstemmelse med rådighedsreglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat med hjemmel i disse love for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, herunder reglerne om

- hvilken daglig transporttid den enkelte skal acceptere i forbindelse med overtagelse af henvist job,

UDKAST

- oplysninger om manglende pasningsmulighed for børn mv.,
- oplysninger om helbredsproblemer samt
- andre rimelige grunde for kontanthjælpsmodtagere.

Der forventes også fastsat regler svarende til de gældende om, at pligten til at fortsætte i et tilbud bortfalder, hvis personen skal overtage et job, som kommunen eller arbejdsløshedskassen har henvist til.

Til § 56

Det følger af lovens § 57, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, kan få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere.

Det følger af stk. 2, at uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats.

Det fremgår af stk. 3, 1. pkt., at dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere har ret til tilbud om virksomhedspraktik, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i kapitel 11 i øvrigt er opfyldt.

Det fremgår af stk. 3, 2. pkt., at det dog ikke gælder for uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate.

Det fremgår af § 59, stk. 1, 1. pkt., at ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik skal det præcise formål med praktikken aftales mellem personen, virksomheden og kommunen.

For en yderligere beskrivelse af disse regler henvises til pkt. 2.13.1.1 og 2.13.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer omfattet af § 8 og personer omfattet af § 9, nr.1, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, kan få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsør-

gende, førtidspensionister, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats vil kunne modtage tilbud om virksomhedspraktik, samt personer ansat i fleksjob, som modtager tilskud til selvstændig virksomhed.

Ved virksomhedspraktik efter det foreslåede forstås et tilbud om et ophold hos en privat eller offentlig arbejdsgiver, hvor personen vil bevare retten til sin hidtidige forsørgelsesydelse under forløbet.

Forslaget vil indebære, at virksomhedspraktik vil kunne tilbydes personer, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på ordinære løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud.

Det vil betyde, at der ikke vil kunne gives tilbud om virksomhedspraktik, hvis personen kan varetage det pågældende arbejde på almindelige vilkår eller som et løntilskudsjob. Endvidere vil sygedagpengemodtagere, der er i et ansættelsesforhold, kunne få tilbud om virksomhedspraktik som led i at fastholde den sygemeldte i ansættelsen og understøtte en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik vil skulle aftales et præcist formål med praktikken mellem personen, virksomheden og kommunen.

Forslaget vil indebære, at personen, virksomheden og kommunen vil skulle aftale det præcise formål med virksomhedspraktikken i forbindelse med, at praktikaftalen indgås.

Det vil betyde, at det vil blive tydeligt for alle parter, hvordan tilbuddet vil skulle bistå personen i hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende. Hermed sikres det, at tilbuddet om virksomhedspraktik vil overholde formålet i lovens § 1, og at der ikke vil blive etableret virksomhedspraktikker med et indhold, som ikke forventes at hjælpe personen i denne retning.

Forslaget er en videreførelse af gældende § 57, stk. 1, og § 59, stk. 1, 1. pkt.

Til § 57

Det fremgår af § 60, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer i virksomhedspraktik som udgangspunkt ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lovgivning, administrative regler eller kollektive overenskomster m.v.

Det fremgår af stk. 1, 2. pkt., at sygedagpengemodtagere, som er i et ansættelsesforhold og deltager i virksomhedspraktik på den virksomhed, hvor de er ansat, dog vil være omfattet.

Det fremgår af stk. 2, at personer i virksomhedspraktik er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

For en yderligere beskrivelse af disse regler henvises til pkt. 2.13.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at personer i virksomhedspraktik ikke under virksomhedspraktikken er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., jf. dog stk. 2.

Forslaget vil gælde for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, fleksjobvisiterede, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år.

Forslaget vil indebære, at personen under en virksomhedspraktik ikke vil være omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere ved lov eller kollektiv overenskomst m.v.

Forslaget skyldes, at tilbud om virksomhedspraktik ikke i sig selv vil omfatte, at personen ansættes i virksomheden som en del af tilbuddet. Forslaget vil dermed gælde, for det arbejde og de opgaver (arbejdsfunktioner), som personen vil udføre som en del af virksomhedspraktikken. Det betyder, at bestemmelsen ikke vil gælde for arbejde, som personen evt. udfører som led i en ordinær ansættelse, der finder sted sideløbende med praktikken.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at sygedagpengemodtagere, som er i et ansættelsesforhold og deltager i virksomhedspraktik på den virksomhed, hvor de er ansat, dog vil være omfattet.

Forslaget medfører, at sygedagpengemodtagere, der deltager i virksomhedspraktik i en virksomhed, hvor de allerede er ansat, vil være omfattet af de regler, der vil gælde for lønmodtagere, og som er fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Dette vil således gælde for de timer og arbejdsfunktioner, som personen vil udføre som led i virksomhedspraktikken.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2*, at personer i virksomhedspraktik er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Bestemmelsen vil for alle målgrupper, der får tilbud om virksomhedspraktik, herunder dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, fleksjobvisiterede, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år.

Virksomhedspraktikforløb skal leve op til arbejdsmiljølovgivningens krav til det fysiske og psykiske arbejdsmiljø samt reglerne om forbud mod forskelsbehandling på arbejdspladser. Dette gælder for så vidt angår arbejdsfunktionen i praktikken og udgør således en undtagelse til bestemmelsen i *stk. 1*

For unge under 18 år skal tilbud om virksomhedspraktik desuden gives under iagttagelse af arbejdsmiljølovens regler om unges arbejde. Afgørelser om tilbud til unge under 18 træffes med samtykke fra både den unge og forældremyndighedens indehavere.

Forslaget er en videreførelse af gældende § 60.

Til § 58

Det fremgår af § 61, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed på op til:

- 1) 4 uger for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, og ledige selvforsørgende, som er jobparate og
- 2) 13 uger for fleksjobvisiterede, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Det fremgår af *stk. 2*, at for personer omfattet af *stk. 1, nr. 2*, kan perioden efter en konkret vurdering forlænges op til 26 uger. Herefter kan perioden efter en konkret vurdering forlænges yderligere med op til 13 uger ad gangen, hvis personen vurderes at have et særligt behov.

For en yderligere beskrivelse af disse regler henvises til pkt. 2.13.1.3 i de almindelige bemærkninger.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed på op til 4 uger for personer omfattet af § 8, nr. 1, og personer omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere.

Forslaget vil indebære, at der for personer, som er tættere på arbejdsmarkedet, vil gælde en maksimal varighed på 4 uger for en virksomhedspraktik.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed på op til 13 uger for personer omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra kontanthjælpsmodtagere, for personer omfattet af § 8, nr. 3-5, samt for personer omfattet af § 9, nr. 1.

Forslaget vil omfatte fleksjobvisiterede, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Forslaget vil indebære, at der for disse målgrupper vil gælde en maksimal varighed på 13 uger for virksomhedspraktik.

Der vil dog være mulighed for forlængelse efter forslaget til *stk. 2, 1.pkt.*

Det foreslås i *stk. 2, 1.pkt.*, at for personer omfattet af *stk. 1, nr. 2*, kan perioden efter en konkret vurdering forlænges op til 26 uger.

Forslaget vil omfatte fleksjobvisiterede, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Det vil betyde, at kommunen efter en konkret vurdering vil kunne forlænge virksomhedspraktikken i op til 26 uger. Det betyder, at varighedsbegrænsningen på 13 uger jf. *stk. 1, nr. 2.*, i visse tilfælde vil kunne fraviges.

Det vil være en betingelse for en forlængelse, at kommunen hen mod udgangen af perioden ud fra en konkret vurdering finder, at personen har behov for en forlængelse af praktikforløbet for, at formålet kan opfyldes.

Forslaget vil indebære, at kommunen vil skulle tage konkret stilling til, hvorvidt en forlængelse bidrager til formålet med virksomhedspraktikken.

Det følger af lovens § 56, stk. 2, at personen, virksomheden og kommunen skal aftale det præcise formål med virksomhedspraktikken i forbindelse med, at praktikaftalen indgås.

Med udgangspunkt i personens forhold og sagens omstændigheder vil kommunen skulle tage stilling til, om en forlængelse af praktikforløbet har til formål at bringe personen hurtigst muligt i varig beskæftigelse og gøre vedkommende helt eller delvist selvforsørgende. I den konkrete vurdering vil det skulle indgå, om personen har konkrete individuelle behov for yderligere afklaring eller udvikling af kompetencer.

Det vil kunne f.eks. være tilfældet, hvis det vurderes, at en forlængelse vil styrke personens faglige kompetencer inden for et arbejdsområde yderligere. En evt. forlængelse af et praktikforløb ud over 13 uger skal desuden have været drøftet mellem arbejdsgiveren og repræsentanter for de ansatte hos arbejdsgiveren jf. § 59, stk. 2.

Kommunen vil ud fra en konkret vurdering, kunne give flere forskellige praktikforløb efter hinanden, hvilket f.eks. vil kunne være relevant for personer længere væk fra arbejdsmarkedet, hvis der er et helt konkret behov herfor. Det vil f.eks. kunne være et nyt forløb på den pågældende virksomhed, men inden for en anden arbejdsfunktion, eller et nyt forløb på en anden virksomhed inden for lignende arbejdsfunktioner. Hvis der bliver tildelt flere praktikker til samme person, skal det være tydeligt i beskrivelsen af indholdet, hvordan de enkelte forløb adskiller sig fra hinanden.

Det foreslås i stk. 2, 2.pkt., at perioden herefter efter en konkret vurdering kan forlænges yderligere med op til 13 uger ad gangen, hvis personen vurderes at have et særligt behov.

Det vil betyde, at det også i denne situation vil være en betingelse for en forlængelse, at kommunen hen mod udgangen af perioden ud fra en konkret vurdering finder, at personen vil have behov for endnu en forlængelse af praktikforløbet, for at formålet kan opfyldes. Vurderingen vil skulle ske hen mod afslutningen af tilbudsperioden for virksomhedspraktikken. I den konkrete vurdering vil det skulle indgå, om personen har konkrete individuelle behov for yderligere afklaring eller udvikling af kompetencer.

Forslaget er en videreførelse af den gældende § 61.

Til § 59

Det fremgår af § 63, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 15, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik efter integrationsloven.

Det fremgår af stk. 2, at forud for etablering af virksomhedspraktik i mere end 13 uger skal spørgsmålet om etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Det fremgår af stk. 3, at stk. 1 og 2, ikke gælder for sygedagpengemodtagere som er i et ansættelsesforhold, ved tilbud om virksomhedspraktik i den virksomhed, hvor de er ansat.

For en yderligere beskrivelse af disse regler henvises til pkt. 2.13.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 14, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik efter integrationsloven.

Forslaget vil omfatte arbejdsgivere i forbindelse med etablering af tilbud om virksomhedspraktik.

Forslaget vil indebære, at der, i forbindelse med etablering af virksomhedspraktik hos en arbejdsgiver, vil skulle være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte med og uden støtte/tilskud (rimelighedskravet). I antallet af personer på støtte/tilskud vil der skulle medregnes personer i tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud, nytteindsats efter denne lov, tilbud om løntilskud for nyuddannede personer med handicap efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. samt tilbud om virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at forud for etablering af virksomhedspraktik i mere end 13 uger skal spørgsmålet om etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Forslaget vil indebære, at forlængelser af virksomhedspraktikker ud over de 13 uger efter forslagens § 58, stk. 2, til loven, vil skulle drøftet, således at medarbejdere vil være forberedte på det forlængede forløb.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1 og 2*, ikke gælder for sygedagpengemodtagere, som er i et ansættelsesforhold, ved tilbud om virksomhedspraktik i den virksomhed, hvor de er ansat.

Med forslaget vil hverken rimelighedskravet eller reglen om, at praktikforløb over 13 uger skal drøftes forinden forlængelsen, vil være gældende ved tilbud om virksomhedspraktik for sygedagpengemodtagere, der foregår hos den arbejdsgiver som vedkommende er ansat i. Baggrunden er, at en person som har sygefravær fra en virksomhed, hvor personen er ansat, vil skulle kunne få hjælp til at blive fastholdt i sit job.

Forslaget er en videreførelse af den gældende § 63.

Til § 60

Det fremgår af § 64 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at etablering af virksomhedspraktik ikke må være konkurrenceforvridende.

For en yderligere beskrivelse af bestemmelsens regler henvises til pkt. 2.13.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 60, at etablering af virksomhedspraktik ikke må være konkurrenceforvridende.

Forslaget indebærer, at kommunen skal sikre, at virksomhedspraktik ikke må være konkurrenceforvridende. Dette skal ses i sammenhæng med en række øvrige regler i lovens kapitel 13, som modvirker fortrængning af ordinært ansatte, hvilket omfatter:

- Virksomhedspraktik vil have en begrænset varighed, jf. forslaget til § 58.
- Der vil ikke kunne gives virksomhedspraktik til en person, som har mulighed for at få det pågældende job enten som løntilskudsjob eller på ordinære vilkår, jf. forslaget til § 56.
- Rimelighedskravet sætter grænser for, hvor mange der må være i virksomhedspraktik, nytteindsats eller løntilskud i forhold til antallet af ordinært ansatte, jf. forslaget til § 59, stk. 1.
- Medarbejderrepræsentanter inddrages ved vurdering af rimelighedskravet og ved praktikforlængelser, jf. forslaget til § 59, stk. 2.
- Det regionale beskæftigelsesråd vil følge kommunernes anvendelse af pladser i virksomhedspraktik, jf. den foreslåede § 162,

UDKAST

- Der vil være mulighed for at klage over et tilbud om virksomhedspraktik, hvis man mener, det ikke lever op til formålet, og klagen videregives til Ankestyrelsen, hvis kommunen fastholder sin afgørelse jf. forslaget til § 215.

Forslaget er en videreførelse af den gældende § 62.

Til § 61

Det fremgår af § 65, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om virksomhedspraktik, herunder om betingelser for virksomhedspraktik, om krav til omfanget af et tilbud om virksomhedspraktik og om rimelighedskravet efter § 63.

Der er med hjemmel i § 65 bekendtgørelsens niveau fastsat nærmere regler for afgrænsning af arbejdsgivere, regler for virksomhedspraktik i den virksomhed hvor en person senest var ansat, medinddragelse og rimelighedskravet.

For en yderligere beskrivelse af disse regler henvises til pkt. 2.13.1.6 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 61, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om virksomhedspraktik.

Det forventes, at der med hjemmel i bemyndigelsen vil blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om,

- Hvordan offentlige arbejdsgivere afgrænses, at etablering af virksomhedspraktik sker hos arbejdsgivere ud fra produktionsenhedsnummer (P-nummer).
- Hovedreglen om, at personer ikke kan tilbydes virksomhedspraktik hos den arbejdsgiver, hvor vedkommende senest har været ansat – herunder hvis ansættelsen har været med offentligt tilskud – samt undtagelser hertil.
- Drøftelsen forud for etablering eller forlængelse af virksomhedspraktik mellem arbejdsgivere og en tillidsrepræsentant for den relevante faggruppe på det pågældende P-nummer, herunder opfyldelse af formelle krav.
- Overholdelse af rimelighedskravet, herunder hvor mange personer der må være i virksomhedspraktik og løntilskud i forhold til antallet af ordinært ansatte hos arbejdsgivere.

Forslaget er en videreførelse af den gældende § 65.

UDKAST

For en yderligere beskrivelse af forslaget og reglerne henvises til gældende ret og den foreslåede ordning i de almindelige bemærkninger til lovforslagets punkt 2.13.1.6 og 2.13.2.5.

Til § 62

Det fremgår af § 66, stk. 1, at personer omfattet af § 6 få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere. Det gælder dog ikke uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, sygedagpengemodtagere som er i job eller driver selvstændig virksomhed, og personer, der er visiteret til fleksjob og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

For fyldestgørende gennemgang af gældende ret henvises til lovforslaget pkt. 2.14.1.1.

Det foreslås i lovens § 62, at personer, omfattet af § 8 kan få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere. Det gælder dog ikke personer, omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra kontanthjælpsmodtagere, personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, og personer, omfattet af § 8, nr. 5, bortset fra ledige selvforsørgende og førtidspensionister.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, ledige sygedagpengemodtagere, førtidspensionister og ledige selvforsørgende. Disse personer vil således kunne få tilbud om ansættelse med løntilskud. Forslaget vil medføre, at ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, som er job eller driver selvstændig virksomhed, og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats ikke kan få tilbud om ansættelse med løntilskud.

Med løntilskud efter det foreslåede forstås, at en ledig ansættes i en tidsbegrænset periode hos en privat eller offentlig arbejdsgiver og vil modtage løn fra sin arbejdsgiver. Arbejdsgiveren vil være berettiget til et løntilskud.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 66, stk. 1.

Til § 63

Det fremgår af lovens § 68, stk. 1, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der

UDKAST

udgør op til 6 måneder hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere for dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt jobparate ledige selvforsørgende.

Det fremgår af stk. 1, nr. 2, 1. pkt., at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør op til 6 måneder hos arbejdsgivere, for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og aktivitetsparate ledige selvforsørgende.

Det fremgår af stk. 1, nr. 2, 2. pkt., at har personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 12 måneder.

Det fremgår af stk. 1, nr. 3, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør mere end 12 måneder for førtidspensionister.

For nærmere gennemgang af gældende ret henvises til lovforslaget pkt. 2.14.1.3.

Det foreslås i stk. 1, *nr. 1*, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed på op til 6 måneder hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere.

Med forslaget vil der for disse personer være en varighedsbegrænsning på op til 6 måneder for ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere og op til 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere. Det betyder, at der for personer, som er omfattet af målgrupperne tættere på arbejdsmarkedet, ville gælde ensartede regler for varighedsbegrænsning ved løntilskud.

Det foreslås i stk. 1, *nr. 2, 1. pkt.*, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed på op til 6 måneder hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 8, nr. 3 og 4, samt personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende.

Forslaget vil omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og ledige selvforsørgende.

Med forslaget vil der for disse personer være en varighedsbegrænsning på op til 6 måneder for ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere. Det betyder, at der for personer, som er omfattet af målgrupper, som potentielt er

længere fra arbejdsmarkedet, vil gælde ensartede regler for varighedsbegrænsning ved løntilskud.

Med arbejdsgivere, efter det foreslåede, menes der både private og offentlige arbejdsgivere. Det betyder, at der for disse målgrupper ikke er forskel på varighedsbegrænsningen, uanset om ansættelsen er hos en privat eller en offentlig arbejdsgiver.

Det foreslås i stk. 1, nr. 2, 2. pkt., at tilbuddet, efter en konkret vurdering hen mod udgangen af perioden, kan forlænges op til 12 måneder, hvis personen har behov herfor.

Med forslaget vil et tilbud om ansættelse med løntilskud, efter en konkret vurdering, kunne forlænges med op til 6 måneder, så det samlet vil kunne udgøre op til 12 måneder, dvs. 1 år.

Det vil være en betingelse for forlængelsen, at kommunen hen mod udgangen af perioden med løntilskud vurderer, at personen fortsat har behov for en forlængelse af tilbuddet. Vurderingen skal dermed ske tæt på afslutningen af løntilskudsperioden.

Det foreslås i stk. 1, nr. 3, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed på mere end 12 måneder hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 8, nr. 5, som er førtidspensionister.

Bestemmelsen vil omfatte førtidspensionister, og ikke de øvrige målgrupper omfattet af lovens § 8, nr. 5.

Forslaget indebærer, at ansættelse med løntilskud for førtidspensionister kan have en varighed på mere end 12 måneder, dvs. over 1 år. Det betyder, at der ikke fastsættes en varighedsbegrænsning for førtidspensionisters ansættelse i løntilskud hos hverken private eller offentlige arbejdsgivere.

Med arbejdsgivere efter det foreslåede menes der både private og offentlige arbejdsgivere. Det betyder, at der for disse målgrupper ikke er forskel på varighedsbegrænsningen, uanset om ansættelsen er hos en privat eller en offentlig arbejdsgiver.

Den foreslåede stk. 1, nr. 1-3, vil angive den maksimale periode for en løntilskudsansættelse hos den enkelte arbejdsgiver. Kommunen vil, uanset varighedsbegrænsningerne, skulle tage konkret stilling til, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver, for at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke

være længere, end hvad der er nødvendigt for at opnå formålet med ansættelsen.

Forslaget vil alene gælde for det konkrete tilbud om ansættelse i løntilskud. Det betyder, at personer ansat med løntilskud, grundet varighedsbegrænsningen, efterfølgende vil kunne få tilbud om en ny ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, forudsat at betingelserne er opfyldte.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende § 68, stk. 1.

Til § 64

Det fremgår af § 69, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for at blive ansat med løntilskud hos arbejdsgivere skal dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, ledige selvforsørgende, i en forudgående periode på mindst 6 måneder have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.

Det fremgår af stk. 2, at for at blive ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere, skal sygedagpengemodtagere, i en forudgående periode på mindst 6 måneder have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.

Det fremgår af stk. 3, at uanset stk. 1, og 2, gælder der ikke et krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v., hvis personen

- 1) ikke har en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau,
- 2) er over 50 år eller
- 3) er enlig forsørger

For fyldestgørende gennemgang af gældende ret henvises til lovforslaget pkt. 2.14.1.4.

Det foreslås i *stk. 1*, at for at blive ansat med løntilskud hos arbejdsgivere, skal personen, i en forudgående periode på mindst seks måneder, have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v.

Forslaget vil omfatte alle målgrupper, der kan få tilbud om løntilskud, herunder dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister og ledige selvforsørgende.

UDKAST

Forslaget vil betyde, at der vil være krav om seks måneders forudgående ledighed eller periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., for ansættelse med løntilskud hos både private og offentlige arbejdsgivere.

Opgørelsen af den forudgående ledighed på visse offentlige forsørgelsesydelse vil skulle ske i henhold til reglerne om opgørelse af ledighedsperioder i den foreslåede § 11 og regler fastsat i medfør af den foreslåede § 12.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister og ledige selvforsørgende, der vil være omfattet af stk. 1.

Forslaget vil medføre, at de personer, som enten ikke har en sådan kompetencegivende uddannelse, er over 50 år eller er enlig forsørger, vil være undtaget fra kravene om forudgående ledighed. Det betyder, at personerne vil kunne få tilbud om ansættelse med løntilskud, for at undtagelsen i stk. 2, nr. 1 vil kunne anvendes.

Med kompetencegivende ungdomsuddannelse og uddannelse efter det foreslåede forstås almene eller erhvervsrettede uddannelser på gymnasialt eller højere niveau. Det vil omfatte studentereksamen, en erhvervsuddannelse (inklusive eux) eller en videregående uddannelse, f.eks. en maritim uddannelse. Det betyder, at personen højst vil have afsluttet grundskolen, 10. klasse, STU eller et forløb som EGU eller FGU, der vil forberede til en kompetencegivende ungdomsuddannelse.

Med enlig forsørger efter det foreslåede forstås en person, der vil være berettiget til og modtage ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 21. januar 2019.

Reglerne om forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i forhold til ansættelse hos private arbejdsgivere, herunder undtagelserne for visse grupper, har baggrund i EU-regler: Kommissionens forordning nr. 651/2014/EU af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, EU-tidende 2014, nr. L 187, side 1-78 (gruppefritagelsesforordningen).

Baggrunden er, at løntilskud til private arbejdsgivere som udgangspunkt anses for statsstøtte, som er uforenelig med EU-reglerne. Efter gruppefritagelsesforordningen er løntilskud dog tilladt under visse betingelser, hvis der er

tale om et arbejdsmarkedspolitisk instrument, hvor arbejdsgivere får kompensation for at ansætte arbejdstagere, der skal oplæres eller genoptrænes, og som derfor normalt ikke kan yde en almindelig arbejdsindsats.

Til § 65

Det fremgår af § 70, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der ansættes med løntilskud efter dette kapitel, er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere.

For fyldestgørende gennemgang af gældende ret henvises til lovforslaget pkt. 2.14.1.5.

Det foreslås i § 65, at personer, der ansættes med løntilskud efter dette kapitel, er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere.

Med forslaget vil personer, der er ansat i løntilskud, være omfattet af den almindelige lovgivning for lønmodtagere. Dette vil bl.a. omfatte funktionærloven, barselloven, ferieloven, arbejdsmiljø- og arbejdsskadelovgivningen m.v.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 70.

Til § 66

Det fremgår af § 71, stk. 1 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, jf. dog § 74.

For fyldestgørende gennemgang af gældende ret henvises til lovforslaget pkt. 2.14.1.6.

Det foreslås i § 66, at ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, jf. dog § 70.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og ledige selvforsørgende. Dette gælder dermed alle målgrupper, som kan få tilbud om ansættelse med løntilskud – dog med undtagelse af førtidspensionister.

Med forslaget vil der være krav om løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige eller det for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, i tilbud om ansættelse om løntilskud ved private arbejdsgivere.

Det vil medføre, at der som minimum sikres løn- og arbejdsvilkår, der svarer til de overenskomstmæssige eller de sædvanligt gældende for tilsvarende arbejde. Private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af en overenskomst, vil derfor være forpligtet til at følge de sædvanligt gældende løn- og ansættelsesvilkår for tilsvarende arbejde for personer ansat med løntilskud.

Der vil ikke være regler om, at en person, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, skal være ansat på fuld tid eller med et bestemt timestal pr. uge. Der kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud på deltid hos private arbejdsgivere.

Hvis en person, der modtager en forsørgelsesydelse f.eks. dagpenge eller kontanthjælp, er ansat på nedsat tid med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, vil der kunne udbetales supplerende dagpenge eller kontanthjælp, hvis betingelserne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik i øvrigt er opfyldt. Der gælder f.eks. betingelser om frigørelsesattest fra arbejdsgiveren.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 71.

Til § 67

Det fremgår af § 72, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere af dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige, jf. dog stk. 2-5.

Det fremgår af stk. 2, at timelønnen udgør 127,90 kr. pr. time (2019-niveau) eksklusive feriepenge m.v.

Det fremgår af stk. 3, 1. pkt., at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for dagpengemodtagere.

Det fremgår af stk. 3, nr. 2, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik for kontanthjælpsmodtagere.

UDKAST

Det fremgår af nr. 3, nr. 3, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for ledige selvforsørgende, som har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om aktiv socialpolitik, og 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre ledige selvforsørgende.

Det fremgår af stk. 4, 1. pkt., at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen, jf. stk. 3, nr. 1. og 2.

Det fremgår af stk. 4, 2. pkt., at antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste antal hele timer.

Det fremgår af stk. 4, 3. pkt., at arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse, jf. dog stk. 5 og 6.

Det fremgår af stk. 5, 1. pkt., at for ledige selvforsørgende, er det en betingelse for udbetaling af en løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. efter stk. 3, nr. 3, at børnene opholder sig her i landet.

Det fremgår af stk. 5, 2. pkt. at det dog ikke gælder ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Det fremgår af stk. 6, at ved ansættelse af sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, fastsættes arbejdstiden efter aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og personen.

For fyldestgørende gennemgang af gældende ret henvises til lovforslaget pkt. 2.14.1.7.

Det foreslås i *stk. 1*, at ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere af personer omfattet af § 8, nr. 1-4 og § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende, skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige, jf. dog stk. 2-5.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og ledige selvforsørgende.

Forslaget vil betyde, at løn- og arbejdsvilkår ved løntilskudsansættelser hos offentlige arbejdsgivere som udgangspunkt skal være overenskomstmæssige.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2*, at timelønnen udgør 142,99 kr. pr. time (2025-niveau), eksklusiv feriepenge m.v.

Med forslaget fastsættes timelønnen for ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. Denne timeløn vil gælde, selvom der i efter overenskomsten er fastsat en højere eller lavere timeløn.

Med forslaget forventes det, at timelønnen årligt vil blive offentliggjort i vejledning om satser på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside og i Retsinformation.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer omfattet af § 8, nr. 1.

Forslaget vil betyde, at lønnen for dagpengemodtagere, der ansættes i løntilskud hos offentlige arbejdsgivere, skal ligge på niveau med personens individuelle dagpengesats.

Med »på niveau med« efter det foreslåede forstås, at lønnen vil blive lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik for personer omfattet af § 8, nr. 2 og 3.

Forslaget betyder, at for kontanthjælpsmodtagere skal lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med deres ydelse.

Med »på niveau med« efter det foreslåede forstås, at lønnen vil blive lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

De nærmere regler om bl.a. opgørelsen af en persons samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik forventes fastsat på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i lovforslagets § 75. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 75.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3*, at lønnen skal efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende og har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om aktiv socialpolitik, og 60

UDKAST

pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende.

Forslaget betyder, at ledige selvforsørgende med forsørgelsespligt over for børn (forsørgere), der ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere, vil få en løn svarende til 80 pct. af højeste dagpengesats.

Forslaget betyder, at øvrige ledige selvforsørgende (ikke forsørgere), der ansættes i løntilskud hos offentlige arbejdsgivere, vil få en løn svarende til 60 pct. af højeste dagpengesats.

I afgørelsen om, hvorvidt personen er forsørger, følges vurderingen efter lov om aktiv socialpolitik. Efter denne lov er det den privatretlige forsørgelsespligt over for et barn efter Social- og Boligministeriets lovgivning (lov om børns forsørgelse), som vil være afgørende for, om en person i relation til det offentlige har forsørgelsesansvar over for barnet. Det følger heraf, at forældre hver for sig er forpligtet til at forsørge barnet. Forpligtelsen ophører ved barnets fyldte 18. år, eller når barnet indgår ægteskab eller selv får forsørgelsespligt over for et barn.

Det bemærkes dog, at der efter forslaget til stk. 5, stilles yderligere betingelser for forsørgersatsen.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen, jf. stk. 3, nr. 1. og 2.

Med forslaget vil den offentlige arbejdsgiver blive ansvarlig for at fastsætte arbejdstiden i forbindelse med ansættelse af personer i løntilskud. Arbejdstiden i det enkelte tilbud vil skulle fastsættes under hensyn til den løn, som personen vil få, i henhold til bestemmelsen i det foreslåede stk. 3. Det betyder, at timelønnen vil danne grundlag for beregningen af personens arbejdstid under ansættelsen, idet lønnen for personer, der modtager forsørgelsesydelse under ansættelsen, skal ligge på niveau med personens forsørgelsesydelse.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste antal hele timer.

Med forslaget vil antallet af arbejdstimer skulle rundes op til nærmeste hele time i forbindelse med fastsættelsen af arbejdstiden. Denne oprunding vil betyde, at lønnen i praksis vil blive lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede stk. 3, nr. 1 og 2, til bestemmelsen.

UDKAST

Det foreslås i stk. 4, 3. *pkt.*, at arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse, jf. dog stk. 5 og 6.

Med forslaget vil arbejdstiden for hele tilbudsperioden skulle fastsættes ved ansættelsesforholdets begyndelse. Det vil betyde, at ansættelsen vil fortsætte med det oprindeligt beregnede løn- og timetal, selvom der skulle ske ændringer i personens ydelsesniveau. Dette gælder uanset om ændringen vil give personen ret til en højere eller en lavere ydelse. I tilfælde hvor efterfølgende forhold vil betyde, at personen vil have ret til en højere ydelse, vil personen i stedet kunne søge om supplerende hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Forslaget vil medføre, at selvom timelønnen reguleres årligt på baggrund af dagpengereguleringen, vil der for en ansættelse, som løber over et årsskifte, fortsat skulle udbetales løn på baggrund af den oprindeligt fastsatte arbejdstid, men med den nye faste timeløn for året.

Det foreslås i stk. 5, 1. *pkt.*, at for personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende, er det en betingelse for udbetaling af en løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. efter stk. 3, nr. 3, at børnene opholder sig her i landet.

Forslaget vil omfatte ledige selvforsørgende, som har forsørgelsespligt over for børn.

Med forslaget indføres en betingelse om, at de pågældende børn vil skulle opholde sig i Danmark, for at personerne vil kunne få en løn svarende til 80 pct. af højeste dagpenge i forbindelse med tilbud om ansættelse i løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

Forslaget ses i lyset af den foreslåede § 72, stk. 3.

Det foreslås i stk. 5, 2. *pkt.*, at det dog ikke gælder ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Kravet vil dog ikke gælde for ledige selvforsørgende, som er EU-/EØS-borgere. Her kan børnene befinde sig i et andet EU-/EØS-land.

Det foreslås i stk. 6, at ved ansættelse af personer omfattet af § 10, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, fastsættes arbejdstiden efter aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og personen.

UDKAST

Forslaget omfatter sygedagpengemodtagere.

Med forslaget, vil arbejdstiden i forbindelse med ansættelse af sygedagpengemodtagere i løntilskud, skulle fastsættes individuelt på baggrund af en aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og sygedagpengemodtageren. Der skal dermed ikke ske samme beregning af arbejdstiden som for de øvrige målgrupper.

Forslaget er en videreførelse af lovens gældende § 72.

Til § 68

Det fremgår af § 74, at ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af førtidspensionister fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Fastsættelsen skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

For fyldestgørende gennemgang af gældende ret henvises til lovforslaget pkt. 2.14.1.8.

Det foreslås i § 68, at ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af personer omfattet af § 8, nr. 5, som er førtidspensionister, fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Fastsættelsen skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Forslaget vil indebære, at det vil være arbejdsgiveren og personen, der i samarbejde med den faglige organisation på området, vil skulle fastsætte løn- og arbejdsvilkår.

Da der er tale om førtidspensionister, vil deres arbejdsevne som regel være så nedsat, at den aftale løn, vil være markant lavere end den overenskomstmæssige løn. Fastsættelsen af løn- og arbejdsvilkår sker i samarbejde med de faglige organisationer.

Såfremt personen ansættes inden for et område, der ikke er dækket af en faglig overenskomst, vil der skulle rettes henvendelse til den organisation, der dækker et område, der ligger nærmest det område, som personen ansættes indenfor.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 74.

Til § 69

UDKAST

Det fremgår af § 75, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ved ansættelse efter dette kapitel udbetales der et løntilskud til arbejdsgiveren.

Det fremgår af stk. 2, at løntilskuddet pr. time (2019-niveau) skal udgøre en af følgende satser:

- 1) 28,56 kr.
- 2) 50,01 kr.
- 3) 79,68 kr.
- 4) 115,73 kr.
- 5) 154,02 kr.

For fyldestgørende gennemgang af gældende ret henvises til lovforslaget pkt. 2.14.1.9.

Det foreslås i *stk. 1*, at der ved ansættelse efter dette kapitel udbetales et løntilskud til arbejdsgiveren.

Forslaget vil betyde, at arbejdsgivere, der har personer ansat i løntilskud, jf. den foreslåede § 62, kan få udbetalt løntilskud.

Løntilskuddet vil blive reguleret en gang årligt med virkning fra den 1. januar.

Det foreslås i *stk. 2*, at løntilskuddet pr. time skal udgøre en af følgende satser (20xx niveau):

- 1) 28,56 kr.
- 2) 50,01 kr.
- 3) 79,68 kr.
- 4) 115,73 kr.
- 5) 154,02 kr.

Forslaget vil indebære, at løntilskudssatsen fastsættes ved lov, og at tilskuddet til arbejdsgiverne beregnes som satsen pr. time ganget med det antal timer, for hvilke der er udbetalt løn til personen. Der kan ikke herudover udbetales særlige tilskud til arbejdsgiverens udgifter til f.eks. ATP, lovpligtig arbejdsskadeforsikring, feriegodtgørelse m.v. Hvis der i ansættelsen betales løn under ferie, vil arbejdsgiveren dog også kunne få løntilskud for ferieperioden. Ved den årlige regulering af løntilskuddet udbetales den regulerede sats automatisk til arbejdsgiveren.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 75.

Til § 70

Det fremgår af § 76, stk. 1, at til private arbejdsgivere udgør løntilskuddet 79,68 kr. pr. time, jf. dog stk. 4-5.

Det fremgår af stk. 2, til offentlige arbejdsgivere udgør at løntilskuddet 115,73 kr. pr. time, jf. dog stk. 3-5.

Det fremgår af stk. 3, at løntilskuddet ved ansættelse af sygedagpengemodtagere, hos offentlige arbejdsgivere udgør 154,02 kr. pr. time.

Det fremgår af stk. 4, at løntilskuddet ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 11, udgør 28,56 kr. pr. time, men at det i særlige tilfælde kan udgøre 50,01 kr. pr. time.

Det fremgår af stk. 5, at løntilskuddet nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren modtager i offentlig refusion som følge af fortsat lønudbetaling.

For fyldestgørende gennemgang af gældende ret henvises til lovforslaget pkt. 2.14.1.9.

Det foreslås i *stk. 1*, at løntilskuddet til private arbejdsgivere udgør 79,68 kr. pr. time, jf. dog stk. 4-5.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og ledige selvforsørgende, som får tilbud om ansættelse i løntilskud ved en privat arbejdsgiver.

Forslaget vil indebære, at der fastsættes en løntilskudssats for tilbud om løntilskud til private arbejdsgivere ved ansættelse med løntilskud af alle målgrupper, bortset fra de tilfælde, der er omfattet af bestemmelsens stk. 4 og 5. Der indføres dermed en hovedregel for løntilskuddets størrelse, som vil gælde for en betydelig del af de personer, der ansættes med tilskud hos en private arbejdsgivere. Kommunen vil ikke skulle foretage en konkret vurdering af løntilskudssatsen for de personer, som er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at til offentlige arbejdsgivere udgør at løntilskuddet 115,73 kr. pr. time, jf. dog stk. 3-5.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og ledige selvforsørgende, som får tilbud om ansættelse i løntilskud ved en offentlige arbejdsgivere.

UDKAST

Forslaget vil indebære, at der fastsættes en løntilskudssats for tilbud om løntilskud til offentlige arbejdsgivere ved ansættelse med løntilskud af alle målgrupper, bortset fra de tilfælde, der er omfattet af bestemmelsens stk. 3-5. Der indføres dermed en hovedregel for løntilskuddets størrelse, som vil gælde for en betydelig del stor del af de personer, der ansættes med tilskud hos en offentlige arbejdsgivere. Kommunen vil ikke skulle foretage en konkret vurdering af løntilskudssatsen for de personer, som er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved ansættelse af personer omfattet af § 8, *nr. 4*, hos offentlige arbejdsgivere, udgør løntilskuddet 154,02 kr. pr. time.

Forslaget vil omfatte sygedagpengemodtagere, som ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

Forslaget vil medføre, at der er fastsat regler for størrelsen på løntilskudssatsen for sygedagpengemodtagere, der ansættes i tilbud om løntilskud ved private arbejdsgivere. Kommunen vil dermed heller ikke i disse tilfælde skulle foretage en konkret vurdering af løntilskudssatsen for de personer, som er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at ved ansættelse af personer omfattet af § 8, *nr. 5*, som er førtidspensionister, udgør løntilskuddet til arbejdsgivere 28,56 kr. pr. time.

Forslaget vil alene gælde førtidspensionister, og ikke de øvrige målgrupper som er omfattet af forslagens § 8, *nr. 5*.

Forslaget indebære, at der indføres en lovfastsat løntilskudssat for førtidspensionister der ansættes i tilbud om løntilskud. Satsen vil gælde for løntilskudsansættelser i ved både private og offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at løntilskuddet i særlige tilfælde kan udgøre 50,01 kr. pr. time.

Med forslaget vil løntilskudssatsen for personer med førtidspension dog kunne udgøre en højere sats, herunder i tilfælde hvor arbejdsgivere, der modtager tilskud til personer, som før 1. juli 1998 er ansat i beskyttede enkeltpladser efter lov om social bistand, i stedet ønsker at modtage tilskud efter reglerne om løntilskud efter kapitel 14.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 5*, at løntilskuddet nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren modtager som refusion fra det offentlige som følge af, at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn.

Med forslaget vil arbejdsgiveren ikke kunne få en dobbeltdækning for den ansattes løn fra både løntilskudsordningen samt refusion i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn. F.eks. i tilfælde, hvor arbejdsgiveren kan modtage refusion for løn udbetalt under sygdom eller barsel.

Til § 71

Det fremgår af § 77, at der skal hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, i ansættelse med løntilskud efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik efter integrationsloven.

Der er med hjemme i lovens § 81 fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For fyldestgørende gennemgang af gældende ret henvises til lovforslaget pkt. 2.14.1.10.

Det foreslås i § 71, at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 13 i ansættelse med løntilskud efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. samt i virksomhedspraktik efter integrationsloven.

Med forslaget vil både personer i løntilskudsansættelse efter kapitlet, nyuddannede personer med handicap, der fremover ansættes med løntilskud efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., og personer i virksomhedspraktik efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt efter integrationsloven medregnes i antallet af personer med støtte/tilskud.

Det forventes, at der med hjemmel i lovens § 75 vil blive fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det forventes bl.a. fastsat, at der, at antallet af ansatte med løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik maksimalt må udgøre 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0 - 50 ansatte, dog altid 1 person, og herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 75.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 72

Det fremgår af § 78, at forud for ansættelse med løntilskud skal spørgsmålet om ansættelsen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

For fyldestgørende gennemgang af gældende ret henvises til lovforslaget pkt. 2.14.1.10.

Det foreslås i § 72, at spørgsmålet om ansættelse med løntilskud forud for ansættelsen skal have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Med forslaget vil der være krav om, at en ansættelse med løntilskud skal være drøftet mellem arbejdsgiveren og repræsentanter for de ansatte på arbejdspladsen, inden der etableres en løntilskudsansættelse.

Det forventes at der med hjemmel i den foreslåede § 75, vil blive fast nærmere regler for om medinddragelse af medarbejderne i forbindelse med ansættelse med løntilskud. Det forventes bl.a. fastsat, at det vil skulle fremgå af arbejdsgiverens tilbud om at ansætte en person med løntilskud, at repræsentanter for de ansatte er blevet hørt om ansøgningen, og om de ansatte er positive overfor at medvirke til opfyldelse af formålet med ansættelsen. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 75.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 78.

Til § 73

Det fremgår af § 79, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren.

Det fremgår af § 79, 2. pkt., at ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos arbejdsgiveren.

For fyldestgørende gennemgang af gældende ret henvises til lovforslaget pkt. 2.14.1.10.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos arbejdsgiveren.

Forslaget vil omfatte alle målgrupper, der kan ansættes med løntilskud efter lovforslaget § 62. Der henvises til forslaget bemærkninger hertil.

Det bemærkes, at kravet om merbeskæftigelse hos private arbejdsgivere fortsat vil være et EU-krav, jf. reglerne i gruppefritagelsesforordningen (Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), idet løntilskud til private arbejdsgivere ellers vil blive betragtet som statsstøtte, der ikke er tilladt i EU. Forslaget medfører dermed overholdelse af EU-kravene til merbeskæftigelse.

Det forventes at der med hjemmel i den foreslåede § 75, vil blive fast nærmere regler for om regler på bekendtgørelsesniveau om merbeskæftigelseskravet, herunder om hvad der forstås ved nettoudvidelse, om opgørelsen af antallet af ordinært ansatte, om afgræsning af virksomheden, og om hvordan merbeskæftigelseskravet påses. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 75.

Reglerne vil blive fastsat, så de EU-krav, der stilles om merbeskæftigelse, overholdes.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 79.

Til § 74

Det fremgår af § 80, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at udbetaling af tilskud må ikke være konkurrenceforvridende.

For fyldestgørende gennemgang af gældende ret henvises til lovforslaget pkt. 2.14.1.10.

Det foreslås i § 74, at udbetaling af tilskud ikke må være konkurrenceforvridende.

Forslaget vil medføre, at løntilskudsansættelser ikke må forvride konkurrenceevnen på markedet.

UDKAST

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en række af de øvrige regler i loven modvirker konkurrenceforvridning. Det gælder bl.a. reglerne om formålet med løntilskudsansættelse i lovforslagets § 1, rimelighedskravet i lovforslagets § 71, krav om drøftelse af en løntilskudsansættelse mellem arbejdsgiveren og de ansatte i lovforslagets § 72 og merbeskæftigelseskravet i lovforslagets § 73.

Der er tale om en videreførelse af den gældende § 80.

Til § 75

Det fremgår af i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ansættelse med løntilskud, herunder om betingelser for ansættelse med løntilskud og om, at lønnen og arbejdstiden under ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere kan nedsættes, hvis personen har ordinær beskæftigelse, samt om rimelighedskravet efter § 77 og merbeskæftigelseskravet efter § 79. Der kan også fastsættes regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af rimelighedskravet og merbeskæftigelseskravet.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til bemærkningerne til lovforslagets pkt. 2.14.1.

Det foreslås i 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ansættelse med løntilskud.

Det forventes, at der på bekendtgørelsesniveau vil blive fastsat regler om, at kommunen hvert 2,5 år skal følge op på tilbud om ansættelse med løntilskud til førtidspensionister.

Det foreslås i 2. pkt., at der også kan fastsættes regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af rimelighedskravet og merbeskæftigelseskravet.

Til § 76

Det fremgår af § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 6, nr. 1-5, kan få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere.

Det drejer sig om dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere.

Afgrænsningen af offentlige arbejdsgivere er med hjemmel i lovens § 89 fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det følger af bekendtgørelsen, at der ved offentlige arbejdsgivere forstås:

- Kommuner, regioner og kommunale fællesskaber.
- Statsinstitutioner.
- Organisationer, foreninger, selskaber, institutioner og lignende, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige tilskud.

Efter lovens § 83, stk. 1, gives tilbud om nytteindsats med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse. Tilbuddet kan også gives med henblik på, at personen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

Efter lovens § 83, stk. 3, skal opgaverne under tilbuddet ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at alle personer omfattet af § 8 kan få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere. Med forslaget vil der ikke være begrænsninger i, hvilke målgrupper der kan få tilbud om nytteindsats. Dermed vil alle målgrupper fremover kunne få tilbud om nytteindsats, dvs.

- dagpengemodtagere,
- jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere,
- aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere,
- sygedagpengemodtagere samt
- ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Det forventes, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 82 vil blive fastsat de samme regler om afgrænsning af begrebet offentlige arbejdsgivere som i dag. Med denne afgrænsning vil der f.eks. som hidtil kunne etableres nytteindsats på selvejende institutioner, (selv-

ejende daginstitutioner, plejehjem m.v.), som udfører arbejde for kommuner, regioner eller staten efter driftsoverenskomst, hvis deres udgifter dækkes med mindst 50 pct. offentlige tilskud.

Det foreslås i *stk. 2*, at arbejdet i nytteindsats skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

Nytteindsats skal holde den enkelte aktiv og motivere personen til hurtigst muligt at komme i gang med eller bringe personen tættere på job. Kommunen skal have fokus på, at personer i nytteindsats på den ene side varetager samfundsnyttige opgaver og på den anden side skal have en indsats med henblik på, at personen kommer i job.

Forslaget viderefører gældende ret.

Det foreslås i *stk. 3*, at opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normale niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

Det betyder, at arbejdet enten skal udgøre et supplement til det arbejde, der i forvejen udføres hos den pågældende arbejdsgiver, eller at det skal være inden for en arbejdsfunktion, der ikke udføres i forvejen.

Opgaverne under nytteindsats og organiseringen heraf vil lige som i dag kunne være meget forskelligartede og forskellige fra f.eks. kommune til kommune. Der vil være mulighed for både at etablere nytteindsats som enkeltpladser på offentlige virksomheder, hvor den ledige går til hånde og gør nytte for sin ydelse eller som projekter, hvor flere ledige arbejder sammen i nytteindsats.

Det vil som hidtil være den enkelte offentlige arbejdsgiver, der definerer indholdet i tilbuddene under nytteindsats, og opgaverne vil f.eks. kunne relatere sig til vedligeholdelse eller renholdelse af kommunale institutioner og anlæg, grønne områder eller andre udendørs arealer. Opgaverne vil også i et vist omfang kunne være serviceopgaver til borgere, der på grund af fysiske eller psykiske begrænsninger ikke selv er i stand til at udføre arbejdet, jf. forslaget til § 82 og bemærkningerne hertil.

Forslaget viderefører gældende ret.

Til § 77

Det fremgår af den gældende § 84, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer i nytteindsats ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Efter lovens § 84, stk. 2, er personer i nytteindsats dog omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer i nytteindsats ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., jf. dog stk. 2.

Forslaget indebærer, at personen under nytteindsats ikke vil være omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere i henhold til lov eller kollektiv overenskomst m.v. Forslaget skyldes, at en aftale om nytteindsats ikke i sig selv indebærer, at personen ansættes.

Forslaget viderefører gældende ret.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer i nytteindsats er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Dette betyder, at personen i nytteindsats som hidtil vil være omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Forslaget viderefører gældende ret.

Til § 78

Det fremgår af den gældende § 87, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsgiveren i forbindelse med etablering af nytteindsats skal orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet. Hvis der ikke er en tillidsrepræsentant, skal en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren inddrages.

Efter lovens § 87, stk. 2, finder reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten i stk. 1, ikke anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats efter § 87 a.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at arbejdsgiveren i forbindelse med etablering af nytteindsats skal orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet.

Forslaget indebærer, at tillidsrepræsentanten får mulighed for at følge med i, hvorvidt der etableres nytteindsatsforløb på den pågældende arbejdsplads.

Når der etableres nytteindsats hos en offentlig arbejdsgiver, vil arbejdsgiveren dermed skulle orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet. Det betyder, at en arbejdsgiver skal orientere tillidsrepræsentanten for den relevante faggruppe på det pågældende P-nr., hvis der etableres nytteindsats hos arbejdsgiveren. Derudover skal arbejdsgiveren inddrage tillidsrepræsentanten i drøftelsen af, hvordan den enkelte nytteindsats skal gennemføres, herunder hvilke opgaver personen skal varetage.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at såfremt der ikke er en tillidsrepræsentant, inddrages en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Forslaget indebærer, at hvis der ikke er en tillidsrepræsentant, så vil arbejdsgiveren i stedet skulle inddrage en medarbejderrepræsentant.

Såfremt der ikke er ansatte i virksomheden, f.eks. hvis det er en enkeltmandsvirksomhed, er der i sagens natur ikke krav om, at en medarbejder eller tillidsrepræsentant inddrages i etablering af nytteindsats.

Forslaget viderefører gældende ret.

Det foreslås i *stk. 2*, at reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten ikke finder anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats efter § 79.

Forslaget betyder, at reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten ikke vil gælde for særligt tilrettelagt nytteindsats, fordi der ikke vil være tale om en arbejdsplads med ordinært ansatte – men derimod et kommunalt tilrettelagt projekt.

Forslaget viderefører gældende ret.

Til § 79

Det fremgår af den gældende § 87 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a kan få tilbud om særligt

tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser for nytteindsats er opfyldt, jf. dog § 87, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 79, at personer omfattet af arbejdspligt efter § 92 kan få tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser er opfyldt.

Forslaget medfører, at kommunerne vil kunne oprette nytteindsatstilbud som et kommunalt organiseret projekt med det formål, at det skal ligne en ordinær arbejdsplads med konkrete arbejdsopgaver, som personer i tilbuddet skal udføre til nytte for f.eks. lokalsamfundet. Det vil betyde, at beføjelsen til at finde, lede og fordele de arbejdsopgaver, som tilbuddet består af, vil ligge hos ansatte i projektet.

Et tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats vil for eksempel kunne bestå af et projekt, hvor et hold af personer i arbejdspligten vil kunne udføre ekstra tilsyn og mindre vedligehold af borde og bænke, skraldespande, stier, buskure m.m. på offentlige arealer. Arbejdet vil blive ledet og fordelt af en ansat i projektet, der også vil tilrettelægge arbejdsopgaverne og varetage samarbejdet udadtil. Selve arbejdsopgaven med at køre ud og udføre mindre vedligehold vil blive udført af personer, der er henvist til tilbuddet, og som således opfylder deres arbejdspligt. Opgaverne i tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver, og der skal være tale om en ekstra arbejdsindsats, som ikke ellers ville blive udført.

Det vil fortsat være kommunernes ansvar at sikre, at indsatserne ikke udgør ulovlig statsstøtte, er konkurrenceforvridende eller fortrænger ordinær arbejdskraft.

Reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten vil ikke finde anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats. Baggrunden er, at særligt tilrettelagt nytteindsats ikke er en arbejdsplads med ordinært ansatte, men et kommunalt tilrettelagt projekt.

Forslaget viderefører gældende ret.

Til § 80

Det fremgår af den gældende § 88 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at etablering af nytteindsats ikke må være konkurrenceforvridende.

UDKAST

Der er udmøntet regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som understøtter, at der ikke sker konkurrenceforvridning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 80, at etablering af nytteindsats ikke må være konkurrenceforvridende.

De regler, der skal understøtte, at der ikke vil opstå konkurrenceforvridning og fortrængning af ordinært ansatte er følgende:

- Tillidsrepræsentanter inddrages ved etablering af nytteindsats, jf. forslaget til § 78.
- Det forventes, at der med hjemmel i forslaget til § 82 vil blive fastsat regler svarende til de gældende om, at der ikke vil kunne gives nytteindsats det sted, hvor man senest har været ansat.
- Det regionale beskæftigelsesråd vil skulle følge om anvendelsen af nytteindsats og de regionale beskæftigelsesråd vil løbende modtageoversigter over pladser i nytteindsats i kommunerne, jf. forslaget til (§ 162. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har etableret et kvartalsvist oversigtssystem (KLV), som understøtter rådernes mulighed for at følge med i den enkelte kommunes anvendelse af nytteindsats, virksomhedspraktik og løntilskud. Hvis f.eks. en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, vil der være mulighed for at tage sagen op i det regionale beskæftigelsesråd.
- Der vil være mulighed for at klage over et tilbud om nytteindsats, hvis man mener, at det ikke lever op til reglerne, jf. forslaget til (§ 204). Hvis kommunen fastholder sin afgørelse om tilbud, sendes klagen videre til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.
- Hvis nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, skal statsstøttereglerne overholdes, jf. forslaget til §§ 215 og 216.
- Det forventes, at der med hjemmel i forslaget til § 82 vil blive fastsat regler svarende til de gældende om, at i det omfang, at nytteindsats består af servicearbejde for borgere, skal det ved vurderingen af spørgsmålet om konkurrenceforvridning indgå, om der er tale om arbejde, der ikke

kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde for borgeren, jf. forslaget til § 82.

Forslaget viderefører gældende ret.

Til § 81

Det fremgår af den gældende § 88 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at såfremt nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, skal statsstøtterege-
lterne overholdes, jf. Europa-Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Der er udmøntet regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at hvis en person har været eller skal i nytteindsats hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, skal personens forsørgelsesydelse indgå i opgørelsen af støtte, der ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 2023/2831 om anvendelse af traktatens artikel 107 og 108 på de minimis-støtte.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 81, at såfremt nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, skal statsstøtterege-
lterne overholdes, jf. Europa-Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Formålet med bestemmelsen er at adressere i selve loven, at statsstøtterege-
lterne skal overholdes, hvis der etableres nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats hos en arbejdsgiver, der udøver økonomisk aktivitet.

Statsstøtte defineres i Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 107, stk. 1, som støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Statsstøttere reglerne skal sikre, at offentlige institutioner ikke påvirker konkurrencen mellem virksomheder ved at bruge offentlige midler til at støtte enkeltvirksomheder. Statsstøtte er reguleret i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF).

Kommunerne skal overholde statsstøttere reglerne i forbindelse med etableringen af nytteindsats. Kommunerne skal således i forbindelse med etablering af nytteindsats påse, om den offentlige arbejdsgiver udøver økonomisk aktivitet. Såfremt dette er tilfældet, skal statsstøttere reglerne overholdes. Dette kan f.eks. gøres med EU-retten som de minimis-støtte efter Europa-Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Kommissionen har i meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (2016/C 262/01), præciseret nøglebegreberne i TEUF artikel 107, stk. 1, og foretaget en sondring af, hvornår Kommissionen mener, at der ikke er tale om økonomisk aktivitet, og hvornår der ikke er tale om påvirkning af konkurrencen eller samhandlen.

Det følger videre af Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (2016/C 262/01) punkt 6, at statsstøttere reglerne kun finder anvendelse, hvis støttemodtageren er en »virksomhed«.

Det følger endvidere af Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (2016/C 262/01) punkt 7, at Domstolen konsekvent har defineret virksomheder som enheder, der udøver en økonomisk aktivitet, uanset deres retlige form og finansieringsmåde.

Det følger også af Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (2016/C 262/01) punkt 12, at enhver aktivitet, der består i at udbyde varer og tjenesteydelser på et marked, er en økonomisk aktivitet. Modsat vil der ikke være tale om økonomisk aktivitet, hvis der er tale om myndighedsudøvelse, som ikke udføres i konkurrence med private aktører og påvirker samhandlen op mod det indre marked.

Det følger endelig af Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

(2016/C 262/01) punkt 2.3-2.6, at hvis der tildeles statsstøtte til en aktivitet, der udelukkende udbydes på baggrund af et solidaritetsprincip eller omfordelingspolitik, dvs. er offentligt finansieret uden brugerbetaling, vil der ofte heller ikke være tale om økonomiske aktiviteter, som er omfattet af det EU-retslige statsstøttebegreb. Det samme gælder for støtte til aktiviteter, der naturligt indgår i offentlige myndigheders prærogativer f.eks. for store dele af sundhedsvæsenet.

Der forventes med hjemmel i den foreslåede § 82 udmøntet regler svarende til de gældende om muligheden for at yde støtte efter de minimis-reglerne, såfremt den offentlige arbejdsgiver udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår. Dermed vil personens forsørgelsesydelse skulle indgå i opgørelsen af støtte, der ydes efter de minimis-reglerne efter Europa-Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Forslaget viderefører gældende ret.

Til § 82

Det fremgår af § 89 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om nytteindsats, herunder om betingelser, indhold og omfang.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.15.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 82, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om nytteindsats.

Det forventes, at der vil blive fastsat nærmere regler på bekendtgørelsesniveau om blandt andet, hvad der forstås ved offentlige arbejdsgivere, om i hvilke tilfælde nytteindsats kan gives som servicearbejde for borgere, herunder om forholdet til opgaver, der udføres efter reglerne om personlig og praktisk hjælp efter servicelovens § 83, og om at der ved vurderingen af, om servicearbejde for den enkelte borger er konkurrenceforvridende, skal indgå, at arbejdet ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde for borgeren.

Der forventes også fastsat regler svarende til de gældende om, at der ikke kan etableres nytteindsats der, hvor personen senest har været ansat og om,

at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, indgår forsørgelsesydelse til personer i nytteindsats som støtte efter de minimis-reglerne.

Der er tale om en videreførelse af den gældende bemyndigelsesbestemmelse med sproglige justeringer.

Til § 83

Efter den gældende § 90, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende, samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, få tilbud om vejledning og opkvalificering, som kan bestå af uddannelser, der har hjemmel i lov og udbydes generelt.

Efter den gældende § 90, 2. pkt., i loven, skal uddannelsen være umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet, jf. dog § 105 b.

Det foreslås i § 83, *1. pkt.*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 8, kan få tilbud om uddannelse, der udbydes generelt og har hjemmel i lov, jf. dog § 93.

Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister ledige selvforsørgende, samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Ved uddannelse efter det foreslåede forstås tilbud om ordinære uddannelser, dvs. uddannelser med hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som er umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet.

Det vil f.eks. kunne være en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller kurser efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Der er ikke fastsat tidsbegrænsning for varigheden af tilbud om uddannelse efter den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i *2. pkt.*, at uddannelsen skal være umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet, jf. dog § 93.

Ved at uddannelserne skal være umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet, forstås, at uddannelserne vil skulle have et indhold, som arbejdsgivere kan gøre brug af på deres virksomheder.

Der gælder dog en begrænsning for kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt. Der henvises til det foreslåede kapitel 18 i loven. Disse personer kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovens § 93.

For en nærmere beskrivelse af de gældende regler for arbejdspligten henvises til lovforslagets pkt. 2.18.1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.16.1. i forslaget almindelige bemærkninger.

Det forventes, at der med hjemmel i forslaget til § 89 vil blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, hvilke uddannelser der er omfattet, herunder også uddannelser, der ikke er umiddelbart jobrettede.

Det foreslåede er en indholdsmæssig videreførelse af gældende § 90.

Til § 84

Det følger af den gældende § 91, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 6, bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering i form af uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af § 90, korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, jf. dog § 105 b.

Det følger § 91, stk. 2, 1 pkt., i loven, at praktikperioder under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb kan sammenlagt være højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst være 1 måned.

Det følger af § stk. 2, 2 pkt., i loven, at i praktikperioden finder § 60 om forholdet til den ansættelsesretlige lovgivning m.v. tilsvarende anvendelse.

Det følger af § 94, i loven, at produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, jf. § 91, må ikke være konkurrenceforvridende.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.16.1.

Det foreslås i *stk. 1*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 8 kan få tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering der ikke er omfattet af § 83, jf. dog § 93.

Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, selvforsørgende og unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt, efter den foreslåede 92, vil alene kunne få tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovens § 93. For en nærmere beskrivelse af de gældende regler for arbejdspligten henvises til lovforslagets pkt. 2.16.1.

Med øvrig vejledning og opkvalificering forstås, tilbud i form af uddannelser og kurser som ikke er defineret som ordinære uddannelse i lovens § 83, herunder korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Som eksempler på uddannelser, der ikke er ordinær uddannelse, kan nævnes uddannelser og kurser, som ikke har hjemmel i lov, f.eks. private kurser, eller som ikke generelt udbydes til alle, fordi de er målrettet til personer, der er ledige, f.eks. et særligt AMU-kursus, som er skræddersyet til at kunne benyttes som tilbud til ledige med henblik på fastlæggelse af jobmål. Som et andet eksempel kan nævnes ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU). Denne uddannelse er tilpasset personer med særlige behov.

Korte vejlednings- og afklaringsforløb vil omfatte meget korte forløb, hvor sigtet er at vejlede og afklare deltagernes muligheder på arbejdsmarkedet, herunder f.eks. via psykologhjælp og fysioterapi af et begrænset omfang som led i beskæftigelsesindsatsen.

Derimod kan indsatser, der alene har helbredsmæssige formål eller sociale formål, ikke gives i beskæftigelsesindsatsen. Disse typer indsatser hører traditionelt til i enten social- eller sundhedsregi.

Øvrig vejledning og opkvalificering omfatter endvidere særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb. Særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb omfatter tilbud, som er særligt etableret til ledige.

UDKAST

Det kan f.eks. være forløb, der er oprettet af kommunerne, som jobsøgningskurser, tilbud hvor personen ordner haver eller rydder sne for nogle af kommunens svagere borgere, eller tilbud i et kommunalt projekt, hvor formålet kan være at afklare personens kompetencer og lægge en plan for, hvorledes personen kan komme ind på arbejdsmarkedet.

Det kan også være projekter, hvor personen er beskæftiget med produktion på kommunens værksteder til brug for kommunen selv eller andre kommuner. Det kan endvidere være projekter, hvor ledige fremstiller produkter eller laver lettere paknings- og montageopgaver til private virksomheder.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at praktikperioder der gives efter *stk. 1*, som led i særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, kan sammenlagt vare højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst vare 1 måned.

Det foreslåede vil ikke medføre, at der kan indgå egentlige praktikperioder i særligt tilrettelagte projekter. Der er således ikke mulighed for, at der i et sådant tilbud kan indgå egentlige praktikforløb, hvor personen kommer ud på en virksomhed og tager del i produktionen.

Særligt tilrettelagte projekter vil primært være kommunale beskæftigelsesprojekter, hvor der er mulighed for, at der kan foregå produktion og afsætning, forudsat det ikke er konkurrenceforvridende. Der kan i særligt tilrettelagte projekter indgå virksomhedsbesøg, hvor personen f.eks. ser arbejdsforholdene, og hvordan arbejdet på virksomheden foregår.

Det foreslås, i *2. pkt.*, at i praktikperioden finder § 59 om forholdet til den ansættelsesretlige lovgivning m.v. tilsvarende anvendelse.

Det vil betyde, at personer i praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb ikke vil blive ansat i virksomheden, og de vil derfor ikke være omfattet af de regler, der er fastsat for lønmodtagere i henhold til lov eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaring, som er i et ansættelsesforhold, og som får tilbud om vejledning og opkvalificering, hvori der indgår praktik på den virksomhed, hvor de er ansat, vil dog være omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere, som er fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Uanset hvilken målgruppe, der får et tilbud efter bestemmelsen, hvori der indgår praktik, vil personen under virksomhedspraktikdelen være omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

UDKAST

Det foreslås, i *stk. 3*, at produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, der gives efter *stk. 1*, må ikke være konkurrenceforvridende.

Der er udarbejdet en vejledning om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige, som bl.a. indeholder en model for, hvordan en kommune kan afsætte produkter fra kommunale aktiveringsprojekter på markedsvilkår, hvor risikoen for konkurrenceforvridning minimeres.

Der er tillige udarbejdet en vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter og nytteindsats til private borgere. Vejledning handler om, hvordan ledige under visse omstændigheder i begrænset omfang aktiveres i borgeres private hjem med serviceopgaver som f.eks. græsslåning eller snerydning.

Til § 85

Det fremgår af § 93 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende, samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus.

Det fremgår af *stk. 2*, at personer omfattet af § 6, nr. 1, der er fyldt 30 år, og personer omfattet af § 6, nr. 2 og 3, har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Det fremgår af *stk. 3*, i loven, at tilbud efter *stk. 1* og *2* skal være omfattet af § 90 eller af regler herom, udstedt i medfør af § 99.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.16.1.

Det foreslås i *stk. 1*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 8 har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov herfor.

Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, selvforsørgende og unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Disse personer vil med forslaget har ret til at få et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, forudsat at en test viser behov herfor.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.16.1.4.

Det foreslås i *stk. 2*, at tilbud efter *stk. 1* skal være omfattet af § 83 eller af regler herom udstedt i medfør af § 89.

Dette vil betyde, at tilbud efter bestemmelsens *stk. 1*, vil skulle omfatte uddannelse der kan gives efter det foreslåede § 83. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 83.

Til § 86

Det fremgår af den gældende § 95 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer under 30 år, der er omfattet af § 6, nr. 1-3, ikke kan få tilbud efter dette kapitel til en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Det fremgår af den gældende § 95, *stk. 2*, i loven, at kommunen kan fravige *stk. 1* for personer, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, eller som har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse.

Det følger af den gældende 95, *stk. 3*, i loven, at ved anvendelse af *stk. 2* skal tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse kvalificere til job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der må ikke være tale om en uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.16.1.6.

Det foreslås i *stk. 1*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer under 30 år, der er omfattet af § 8 kan ikke få tilbud efter dette kapitel til en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, selvforsørgende og unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Det foreslåede medføre, at der ikke kan gives tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse til personer under 30 år, som ikke er omfattet af disse målgrupper.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, eller som har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse, kan uanset *stk. 1*, få tilbud om en uddannelse, der ikke overstiger eller sidestilles med en kandidatuddannelse, og som er inden for områder med mangel på arbejdskraft.

Bestemmelsen vil omfatte personer omfattet af bestemmelsen *stk. 1*, personer omfattet af § 8, der er under 30 år, uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, eller som har opbrugt sin ret til SU til en videregående uddannelse.

Efter det foreslåede kan kommune, fravige *stk. 1*, for personer der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn eller har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse.

Det foreslåede vil medføre, at målgruppen for personer der kan få tilbud om uddannelse udvides.

Hvis kommunen giver tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse, skal denne kvalificere til job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der må ikke være tale om en uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse.

Dette vil omfatte uddannelser op til og med professionsbacheloruddannelser eller andre uddannelser med tilsvarende niveau og varighed. Det kan f.eks. være pædagog, lærer eller sygeplejerske.

Til § 87

Det fremgår af den gældende § 97, *stk. 1*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 6, nr. 1-7, personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og personer omfattet af § 6, nr. 11-13, jf. dog § 105 b, inden for en pulje, få tilbud om korte erhvervsrettede kurser i følgende tilfælde:

UDKAST

- 1) Kurserne fremgår af den regionale positivliste for det område, hvor kommunen er beliggende, eller de regionale positivlister i de tilstødende områder, jf. stk. 2.
- 2) Der foreligger en arbejdsgivererklæring om ansættelse uden løntilskud, hvori kurserne er aftalt, og hvor ansættelsen skal ske i umiddelbar forlængelse af kurserne.

Det fremgår af den gældende stk. 2, i loven, at Beskæftigelsesministeriet udarbejder regionale positivlister, som godkendes af de regionale beskæftigelsesrådsråd, jf. kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det fremgår af den gældende stk. 3, i loven, at inden for puljen kan kommunen endvidere give tilskud til arbejdsgiveres udgifter til korte erhvervsrettede kurser i forbindelse med, men efter ansættelse af en person som nævnt i stk. 1, som i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 10, stk. 2. Det er en betingelse, at kurserne ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give. Tilskuddet bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til kommunen og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

Det foreslås i *stk. 1*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at inden for en pulje kan personer omfattet af § 8, jf. dog 93, få tilbud om korte erhvervsrettede kurser i følgende tilfælde:

- 1) Kurserne fremgår af den regionale positivliste for det område, hvor kommunen er beliggende, eller de regionale positivlister i de tilstødende områder, jf. stk. 2.
- 2) Der foreligger en arbejdsgivererklæring om ansættelse uden løntilskud, hvori kurserne er aftalt, og hvor ansættelsen skal ske i umiddelbar forlængelse af kurserne.

Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, selvforsørgende og unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Det foreslås dog, at der vil skulle gælde en begrænsning for kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt i lovens kapitel 18. Disse personer kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovens § 93. For en nærmere beskrivelse af de gældende regler for arbejdspligten henvises til lovforslagets pkt. 2.18.1.

UDKAST

Personer, som er omfattet af disse målgrupper, vil således kunne få tilbud om korte erhvervsrettede kurser efter bestemmelsen inden for puljen, forudsat at betingelserne i bestemmelsens nr. 1 og 2 er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at kurserne fremgår af den regionale positivliste for det område, hvor kommunen er beliggende, eller de regionale positivlister i de tilstødende områder, jf. stk. 2.

Det foreslåede medføre, at det en betingelse, at tilbud om korte erhvervsrettede kurser inden for puljen fremgår af en regional positivliste – enten positivlisten for det område, hvor kommunen er beliggende, eller de regionale positivlister i de tilstødende områder. Positivlisterne består af kurser, som er relevante i forhold til stillingsbetegnelser, hvor det regionale beskæftigelsesråd vurderer, at der i området og det tilstødende område er mangel på arbejdskraft.

Kommunerne får 80 pct. af driftsudgifterne til tilbuddet dækket af puljen. Det kan både være offentlige og private kurser, f.eks. et offshore sikkerhedskursus. De regionale positivlister kan også omfatte konkrete uddannelser, der er etableret i samarbejde mellem virksomheder og uddannelsesinstitutioner.

Det foreslås i *nr. 2*, at der foreligger en arbejdsgivererklæring om ansættelse uden løntilskud, hvori kurserne er aftalt, og hvor ansættelsen skal ske i umiddelbar forlængelse af kurserne.

Det foreslåede medføre, at der kan gives tilbud om korte erhvervsrettede kurser, når der foreligger en arbejdsgivererklæring om ansættelse uden løntilskud, hvori kurserne er aftalt, og hvor ansættelsen skal ske i umiddelbar forlængelse af kurserne.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeriet udarbejder regionale positivlister, som godkendes af de regionale beskæftigelsesrådsråd, jf. kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 3*, at inden for puljen kan kommunen endvidere give tilskud til arbejdsgiveres udgifter til korte erhvervsrettede kurser i forbindelse med, men efter ansættelse af en person som nævnt i stk. 1, som i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 12. Det er en betingelse, at kurserne ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give. Tilskuddet bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til kommunen og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

Opgørelsen af de 6 måneder fremgår af regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der skal være tale om kurser, som gives i forbindelse med ansættelsen, men som afholdes efter ansættelsen. Arbejdsgiveren kan således ikke få tilskud til kurser vedrørende personer, som allerede er ansat, og som modtager sygedagpenge.

Det vil endvidere være en betingelse for at give tilskud, at kurserne ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give.

Betingelsen vil betyde, at det er en forudsætning, at der skal være tale om kurser af mere generel karakter, som ydes i forbindelse med ansættelse uden løntilskud. Det vil f.eks. sige, at kurserne efter bestemmelsen ikke kan omfatte oplæring i arbejdsfunktioner eller arbejdsredskaber, der er særlige for den enkelte arbejdsgiver.

Tilskuddet bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til kommunen og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

Dokumentation for udgifterne vil f.eks. kunne være i form af en faktura fra kursusafholderen eller kvittering fra et uddannelsessted.

Til § 88

Efter den gældende § 97 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har personer omfattet af § 6, nr. 1, som er fyldt 30 år, ret til at påbegynde et tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, som fremgår af en positivliste, jf. stk. 2, i følgende tilfælde:

- 1) Personen har ikke en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.
- 2) Personen har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger, en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Efter bestemmelsens stk. 2, udarbejder beskæftigelsesministeriet en landsdækkende positivliste over erhvervsuddannelser, hvor der er behov for arbejdskraft, som afgrænser, hvilke erhvervsuddannelser personen kan vælge imellem.

Efter stk. 3, er en person, som er under uddannelse, jf. stk. 1, fritaget fra pligten efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde.

Det foreslås i § 95, *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, nr. 1, som er fyldt 30 år, har ret til at påbegynde et tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, som fremgår af en positivliste, jf. stk. 2, i følgende tilfælde:

1) Personen har ikke en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.

2) Personen har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der kan sidestilles med, men ikke overstiger, en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, som er fyldt 30 år, og som enten er ufaglærte eller faglærte med forældet uddannelse.

Med forslaget vil disse personer have ret til påbegynde et tilbud om en erhvervsuddannelse, som fremgår af en positivliste.

En erhvervsuddannelse er en uddannelse efter lov om erhvervsuddannelser. Det kan f.eks. være en uddannelse til elektriker eller social- og sundhedshjælper.

Dagpengemodtagere skal opfylde de almindelige betingelser for optagelse m.v. på erhvervsuddannelsen. For at afklare dagpengemodtagerens kompetencer, herunder få synliggjort og dokumenteret uformelle eller skjulte kvalifikationer, som er opnået via jobs og dermed evt. få mulighed for at få afkortet den ønskede erhvervsuddannelse via en formel anerkendelse heraf, kan kommunen f.eks. give dagpengemodtagere tilbud om en realkompetencevurdering.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeriet udarbejder en landsdækkende positivliste over erhvervsuddannelser, hvor der er behov for arbejdskraft, som afgrænser, hvilke erhvervsuddannelser personen kan vælge imellem.

Det foreslåede vil medføre, at den landsdækkende positivliste udarbejdes med inddragelse af Arbejdsmarkedsrådet, hvor arbejdsmarkedets parter er med til at udvælge erhvervsuddannelserne til positivlisten.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at et tilbud om uddannelse efter stk. 1, kan alene gives efter aftale med personen.

Det foreslåede vil medføre, at en dagpengemodtager ikke har pligt til at tage imod et tilbud om en erhvervsuddannelse efter bestemmelsen. Baggrunden er, at personen skal være motiveret for gennemførelse af uddannelse. Når personen har indgået aftale med kommunen om tilbuddet, har personen pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet.

Personen er under uddannelsen fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde efter loven, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i stk. 3, 2. *pkt.*, at personen under uddannelsen er fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde efter loven, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslåede vil medføre, at en dagpengemodtager, der er under uddannelse efter bestemmelsen er fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde efter både loven, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Med bestemmelsen vil dagpengemodtagere, der overgår til eksempelvis kontanthjælp og fortsætter uddannelsen, også være fritaget for pligten til at være aktivt arbejdssøgende og stå til rådighed for henvist arbejde under uddannelsen efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik.

Til § 89

Efter den gældende § 99, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om vejledning og opkvalificering herunder om, hvilke uddannelser der er omfattet af § 90, om at betingelsen om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod job, kan fraviges, om køb af uddannelse og om deltagelse i sprogundervisning.

Det fremgår af stk. 2, i loven, at beskæftigelsesministeren efter inddragelse af de kommunale organisationer kan fastsætte vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb kan anses for konkurrenceforvridende.

UDKAST

Det fremgår af stk. 3, i loven, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for tilskud efter 97.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om vejledning og opkvalificering, herunder om, at betingelsen om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod job, kan fraviges.

Det foreslåede vil medføre, at beskæftigelsesministeren vil have hjemmel til at fastsætte regler om vejledning og opkvalificering, herunder fastsætte betingelser for, hvornår kravet om, at uddannelser skal være rettet mod job, vil kunne fraviges.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, hvilke uddannelser der er omfattet, herunder også uddannelser, der ikke er umiddelbart jobrettede.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren efter inddragelse af de kommunale organisationer fastsætter vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb kan anses for konkurrenceforvridende.

Med bestemmelsens vil beskæftigelsesministeren kunne fastsætte retningslinjer med det formål at understøtte at kommunale organisationers prisfastsættelse sker på markedsvilkår ved afsætning af produktion. Det kan f.eks. være i forbindelse med kommunale særligt tilrettelagte projekter, hvor arbejdet kan bestå af fremstilling af produkter, paknings- eller montageopgaver eller lignende for private firmaer.

Det forventes således, at der udstedes vejledning om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige, vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere samt skrivelse om in house-produktion i forbindelse med særligt tilrettelagte kommunale aktiveringsprojekter.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. af tilskud efter § 87.

Bestemmelsen vil omhandle den regionale uddannelsespulje efter den foreslåede § 87.

UDKAST

Det foreslåede vil medføre, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. den regionale uddannelsespulje, herunder bl.a. om fordeling af tilsagn om tilskud fra puljerne.

Det forventes, at der med hjemmel i bestemmelsen vil blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau, svarende til de gældende.

Til § 90

Det fremgår af § 100, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele ledighedsperioden, jf. §§ 55 og 56 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter § 106 om mindre intensiv indsats, efter regler udstedt i medfør af § 103 eller under deltagelse i jobrettet uddannelse efter kapitel 9.

Efter bestemmelsens stk. 2, har job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele perioden, hvor de modtager ydelse efter lov om aktiv socialpolitik. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter § 106 om mindre intensiv indsats.

Tilbud om uddannelse efter § 97 a, det vil sige tilbud om uddannelsesløft for dagpengemodtagere, kan efter bestemmelsens stk. 3, alene gives efter aftale med personen. Personen har pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet, når personen har indgået aftale med kommunen om tilbuddet.

Det fremgår af lovens § 102, at kommunen skal give mindst et tilbud efter kapitel 11-14 til mindst 75 pct. af persongruppen: Dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a. Tilbuddet skal påbegyndes senest efter 6 måneder, jf. dog stk. 3 og 4. Et tilbud efter skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Efter bestemmelsens stk. 3, er det tilstrækkeligt, at tilbuddet er afgivet inden for 6 måneders fristen og påbegyndes senest 3 uger efter udløb af 6 måneders fristen, hvis en person skal deltage i et tilbud efter kapitel 12.

Efter bestemmelsens stk. 4, skal kommunen for personer, der ved udløbet af fristen i stk. 1 er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller denne lov og regler fastsat i medfør af disse love, give tilbuddet efter stk. 1, senest 1 måned efter at fritagelsen ophører. Kommunen skal i perioden med fritagelse

vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 5, at et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering, som personen har ret til efter § 93, ikke kan træde i stedet for tilbud efter stk. 1 for dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.17.1

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen skal give mindst et tilbud efter kapitel 13-16 til mindst 75 pct. af personerne omfattet af § 8, nr. 1 og 2, bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 92. Tilbuddet skal påbegyndes senest efter 6 måneders ledighed, jf. dog stk. 3 og 4.

Forslaget vil betyde, at kommunen vil skulle give mindst et tilbud til mindst 75 pct. af personerne i de målgrupper, der vil skulle have et tilbud, dvs. dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagerne og ledighedsydelsesmodtagere.

Kommunerne vil have fleksibilitet til, i dialog med den enkelte ledige, at vurdere, hvem der skal have tilbud og dermed vurdere, hvem der vil have mest gavn af indsatsen, og hvem det dermed vil være relevant at give tilbud.

De tilbud, kommunen vil skulle give efter bestemmelsen, vil omfatte alle tilbud, det vil sige virksomhedspraktik, nytteindsats, ansættelse med løntilskud eller vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 13-16, og inklusiv øvrig vejledning og opkvalificering og læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser. Øvrig vejledning og opkvalificering vil omfatte tilbud om uddannelse og kurser, der ikke anses for ordinær uddannelse, korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Der foreslås dog en undtagelse i bestemmelsens stk. 5, i forhold til tilbud om en realkompetencevurdering.

Perioden på 6 måneders ledighed vil blive opgjort på baggrund af lovforslagets § 11 som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og sammenhængende ledighed for kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

UDKAST

Med hjemmel i lovforslagets § 12, vil der blive fastsat regler om opgørelsen af sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og sammenhængende ledighed for kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere.

Det foreslås i *stk. 2*, at tilbuddet skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Forslaget vil betyde, at et tilbud, der gives på grundlag bestemmelsen om ret og pligt til tilbud vil skulle have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger. At tilbuddet har en sammenhængende varighed på 2 uger betyder, at tilbuddet vil skulle berøre 2 på hinanden følgende kalenderuger således, at der er timer i tilbuddet i en uge og timer i tilbuddet i den efterfølgende uge. Der er ikke krav om, at tilbuddet skal være på fuld tid i 2 hele kalenderuger.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 102, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at skal en person deltage i et tilbud efter kapitel 14 om ansættelse med løntilskud, er det tilstrækkeligt, at tilbuddet er afgivet inden for fristen, og påbegyndes senest 3 uger efter fristen.

Forslaget vil betyde, at når et tilbud afgives om ansættelse med løntilskud, vil kommunen have længere tid, idet kommunen vil have mulighed for at give et tilbud om ansættelse med løntilskud, selv om den ledige ikke påbegynder tilbuddet inden for 6 måneders fristen. Tilbuddet om ansættelse med løntilskud vil skulle påbegyndes senest 3 uger efter udløb af 6 måneders fristen.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 102, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 4*, at for personer, der ved udløbet af fristen er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter denne lov, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af disse love, skal kommunen give tilbuddet senest 1 måned efter at fritagelsen ophører.

Forslaget vil betyde, at kommunen til personer, som vurderes at være omfattet af krav om tilbud, men som på tidspunktet for fristen på de 6 måneder er fritaget for pligten til at deltage i tilbud, vil have mulighed for først at give et tilbud senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører.

Fritagelsesårsagerne er forskellige for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

UDKAST

For dagpengemodtagere vil det bl.a. kunne være, at de er omfattet af en mindre intensiv indsats, deltager i jobrettet uddannelse eller er syge i op til 14 dage, mens de modtager dagpenge.

For kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere kan fritagelsesårsagerne bl.a. være, at de er omfattet af en mindre intensiv indsats, har børnepasningsproblemer (syge børn), er på barsel eller sygdom.

For eksempel kan en kontanthjælpsmodtager fritages for pligten til at deltage i tilbud, når det er vurderet, at personens barn er syg i en længere periode, og der ikke er andre pasningsmuligheder. Modsat vil kontanthjælpsmodtageren ikke kunne fritages, hvis der er tale om, at barnet er sygt i en korterevarende periode, f.eks. et par dage. Ligeledes kan en kontanthjælpsmodtager fritages for tilbud, når kommunen har vurderet, at personen ikke kan deltage i nogen form for tilbud på grund af sin sygdom eller sit helbred.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 102, stk. 4, dog stilles der i bestemmelsen ikke længere krav om, at kommunen i perioden med fritagelse skal vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Det foreslås i *stk. 5*, at et tilbud om en realkompetencevurdering ikke kan træde i stedet for tilbud efter *stk. 1*.

Det vil betyde, at et tilbud om en realkompetencevurdering ikke vil kunne indgå i opgørelsen af tilbud, som kommunen vil skulle give til mindst 75 pct. i målgruppen, det vil sige dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Til § 91

Det fremgår af § 103 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret og pligt til tilbud, herunder om timetal for tilbud og om fremrykning, udskydelse og bortfald af pligten til tilbud.

Det foreslås i § 91, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret og pligt til tilbud og om fritagelse for pligten til tilbud.

Forslaget vil betyde, at der vil kunne fastsættes regler vedrørende ret og pligt til tilbud og om fritagelse for pligten til tilbud for både dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, f.eks. om hvornår et tilbud anses for rettidigt, om timetal for tilbud og om bortfald af pligten til tilbud.

Der forventes fastsat regler svarende til gældende regler.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 103.

Til § 92

Efter § 105 a, stk. 1, i lov om aktiv beskæftigelsesindsats er en person, der er omfattet af § 6, nr. 2-5, som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, omfattet af en arbejdspligt, hvor personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, jf. dog stk. 2 og § 106. Personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Efter lovens § 105 a, stk. 2, skal kommunen løbende tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten efter stk. 1 under hensyn til personens helbredsmæssige situation. Kommunen kan endvidere nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i.

Af lovens § 105 a, stk. 3, fremgår det, at kommunen skal igangsætte, og personen skal påbegynde indsatsen i arbejdspligten hurtigst muligt og senest efter 1 måned.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til punkt 2.18.1.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at en person, der er omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, og nr. 3, og som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, er omfattet af en arbejdspligt, hvor personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, jf. dog stk. 2 og § 95.

Bestemmelsen omfatter kontanthjælpsmodtagere, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven.

Forslaget vil indebære, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligten, som udgangspunkt vil skulle deltage kontinuerligt i 37 timers indsats om ugen.

UDKAST

For en nærmere beskrivelse af arbejdspligtens indhold henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 93 nedenfor.

Forslaget vil endvidere indebære, at der vil være visse undtagelser til udgangspunktet om, at personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, idet der i bestemmelsen er henvist til stk. 2 om tilrettelæggelse og nedsættelse af timetallet som følge af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i, jf. beskrivelsen nedenfor. Herudover er der henvist til lovens § 95 om fritagelse for indsats, hvis personen er omfattet af en mindre intensiv indsats.

Personer, der bliver omfattet af arbejdspligten, vil dermed ikke skulle være i 37 timers indsats om ugen, hvis kommunen enten konkret vurderer, at timetallet skal nedsættes efter stk. 2, eller hvis personen er omfattet af en mindre intensiv indsats efter § 95.

Forslaget vil ikke ændre på, at en person kan være fritaget for at stå til rådighed og dermed også fritaget for indsats efter regler i lov om aktiv socialpolitik eller regler fastsat i medfør af denne lov, f.eks. i tilfælde hvor kommunen har vurderet, at indsatsen vil forværre personens helbred eller sygdom.

Det foreslås i stk. 1, 2. *pkt.*, at personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, ikke er omfattet af bestemmelsen.

Forslaget vil indebære, at personer, der er fordrevet fra Ukraine, fortsat ikke vil blive omfattet af arbejdspligten efter loven. Personerne vil i stedet være omfattet af den indsats i loven, der gælder for personer i kontanthjælpssystemet, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 105 a, stk. 1, i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at kommunen løbende skal tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten under hensyn til personens helbredsmæssige situation.

Forslaget vil indebære, at kommunen ved tilrettelæggelsen af indsatsen for den enkelte vil skulle tage hensyn til personens helbredsmæssige situation,

UDKAST

således at personen vil kunne deltage i indsatsen, selvom personen har helbredsmæssige udfordringer eller begrænsninger. Ved vurderingen og tilrettelæggelsen af indsatsen vil kommunen både skulle tage hensyn til fysiske og psykiske helbredsforhold.

Det primære formål med indsatsen i arbejdspligten vil fortsat være, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse, eller opnår tilknytning til arbejdsmarkedet.

Vurderingen af, hvilken indsats personen skal deltage i, vil skulle foretages under hensyn til, at personen skal deltage i den mest beskæftigelsesrettede indsats, som bringer den enkelte tættere på ordinær beskæftigelse. Derudover vil der skulle tages hensyn til, at personen skal deltage i flest mulige timer ud fra en vurdering af personens helbredsmæssige situation. Disse hensyn vil skulle indgå i en samlet vurdering af, hvilken indsats den enkelte vil skulle tilbydes.

Forslaget vil endvidere indebære, at kommunen løbende vil skulle vurdere, om personens forhold har ændret sig på en måde, der giver kommunen anledning til at genvurdere, om indsatsen skal tilrettelægges på en anden måde, eller om antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten eventuelt skal op- eller nedjusteres.

Det vil eksempelvis være relevant at genvurdere tilrettelæggelsen af indsatsen, hvis personens helbredsmæssige situation ændrer sig, eller hvis personen ophører med eller påbegynder et lønnet arbejde eller en indsats efter social- og sundhedslovgivningen.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at kommunen endvidere kan nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i.

Forslaget vil indebære, at kommunen vil skulle foretage en konkret faglig vurdering af, hvor mange timer den enkelte kan bidrage, herunder vil vurderingen afhænge af, hvilken indsats den enkelte skal deltage i, f.eks. om der er tale om en mere fysisk krævende virksomhedspraktik eller en mere skånsom særligt tilrettelagt nytteindsats.

I vurderingen vil også skulle indgå de øvrige aktiviteter og indsatser, som personen eventuelt deltager i, f.eks. lønnet ordinært arbejde, forberedelse til danskundervisning eller jobsøgning i op til 4 timer i alt om ugen uden for

hjemmet, og indsatser efter social- eller sundhedslovgivningen, som også vil kunne medregnes i timetallet for indsatsen i arbejdspligten, jf. de foreslåede §§ 93 og 94 nedenfor.

Der vil dermed skulle ske en samlet konkret faglig vurdering i kommunen af, hvilken indsats personen skal deltage i, og hvor mange timer den enkelte kan bidrage i arbejdspligten, således at arbejdspligtens indhold og omfang bliver afstemt med den enkeltes forudsætninger.

Hvis en person f.eks. arbejder 10 timer om ugen i ordinært arbejde og er jobsøgende i 4 timer om ugen uden for hjemmet, vil kommunen skulle tage stilling til, hvilken beskæftigelsesrettet indsats personen derudover kan og skal deltage i og i hvor mange timer.

Hvis kommunen vurderer, at personen også skal deltage i tilbud om nytteindsats ud over de 10 timers ordinære arbejde og de 4 timers jobsøgning, skal kommunen i vurderingen tage hensyn til personens helbredsmæssige situation set i forhold til det konkrete nytteindsatsjob, som personen skal deltage i. Vurderingen vil også skulle tage højde for, at personen allerede skal deltage i ordinært arbejde i 10 timer om ugen og være jobsøgende i 4 timer om ugen svarende til i alt 14 timer om ugen.

Hvis kommunen herefter vurderer, at personen på grund af pågældendes helbredsmæssige situation – ud over de 10 ordinære timers arbejde og de 4 timers jobsøgning – alene vil kunne deltage 10 timer om ugen i nytteindsats, og herefter ikke vil kunne deltage i yderligere indsats, nedsættes arbejdspligten til 24 timer om ugen for personen.

Det vil således betyde, at personen vil skulle deltage i 10 timers ordinært arbejde, 4 timers jobsøgning uden for hjemmet og 10 timers nytteindsats om ugen for sin ydelse i arbejdspligten.

Hvis personens helbredsmæssige situation ikke har betydning for personens deltagelse i den konkrete nytteindsats, nedsættes arbejdspligten ikke, og personen vil skulle deltage 23 timer om ugen i nytteindsatsen. Dermed vil personen komme op på 37 timer om ugen svarende til 10 timers ordinært arbejde, 4 timers jobsøgning uden for hjemmet og 23 timers nytteindsats.

Der er i ovenstående eksempler ikke medregnet eventuel transporttid mellem aktiviteterne. For en nærmere beskrivelse af medregning af transporttid, henvises til den foreslåede § 94 og bemærkningerne hertil nedenfor.

Da indsatsen vil kunne nedsættes under hensyn til personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i, vil forslaget indebære, at to personer med nogenlunde samme helbredsmæssige situation vil kunne få et forskelligt timetal i arbejdspligten.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 105 a, stk. 2, i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen skal igangsætte og personen skal påbegynde indsatsen i arbejdspligten hurtigst muligt og senest efter 1 måned.

Forslaget vil indebære, at kommunen vil skulle igangsætte indsatsen senest 1 måned efter, at personen omfattes af arbejdspligten. Fristen vil skulle regnes fra første henvendelse om hjælp ligesom det gælder for andre frister for indsats m.v. i loven.

Med forslaget vil kommunen have tid til at tilrettelægge og igangsætte den konkrete indsats i arbejdspligten og samtidig understøttes det, at personen hurtigst muligt påbegynder indsatsen. I perioden vil der f.eks. kunne holdes en samtale med personen, hvor kommunen vurderer, hvordan arbejdspligten tilrettelægges for den enkelte og hvilke tilbud, der skal igangsættes m.v. Derudover vil der f.eks. skulle findes en egnet nytteindsatsplads.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 105 a, stk. 3, i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 93

Efter lovens § 105 b kan indsatsen efter § 105 a bestå af tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 og nytteindsats efter kapitel 13. Indsatsen kan i særlige tilfælde også bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job, jf. dog stk. 2.

Uanset stk. 1 kan indsatsen efter § 105 a endvidere bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14 i følgende tilfælde: 1) Tilbud om danskundervisning, 2) Tilbud om regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, der

kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job, 3) Tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for personer med gentagne sygemeldinger.

I antallet af timer i indsatsen efter § 105 a medregnes desuden timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i samtaler i kommunen, jf. kapitel 7, deltager i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jf. regler fastsat i medfør af § 39, er ansat med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.18.1.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at indsatsen i arbejdspligten efter § 92 kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 14 og nytteindsats efter kapitel 15.

Forslaget vil indebære, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, vil kunne få tilbud om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud som led i arbejdspligten efter lovens regler herom. Det vil sige, at reglerne om formålet med tilbuddet, varighed m.v. vil skulle være opfyldt.

Forslaget vil herudover indebære, at personerne som led i arbejdspligten vil kunne få tilbud om nytteindsats og om særligt tilrettelagt nytteindsats efter lovens regler herom.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at indsatsen i særlige tilfælde også kan bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil indebære, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, som udgangspunkt alene vil kunne gives tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten, hvis der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Det kan eksempelvis være AMU-kurser, som typisk har en varighed på et par dage og op til et par uger, og som er målrettet et eller flere konkrete job.

UDKAST

Herudover vil forslaget indebære, at det også vil være en betingelse, at kommunen konkret vurderer, at tilbuddet vil kunne føre til, at personen vil kunne begynde et konkret job. Det kan f.eks. være tilfældet, når der er en række opslåede job, som personen vil kunne søge eller kunne påbegynde, hvis personen f.eks. får et truckcertifikat eller hygiejnebevis.

Det vil ikke være en betingelse, at personen på forhånd har en aftale eller en arbejdsgivererklæring om ansættelse hos en arbejdsgiver, hvor ansættelsen er betinget af, at personen har taget kurset.

Det vil endvidere ikke være en betingelse, at personen kan nå at søge eller påbegynde et bestemt konkret job, som er opslået inden tilbuddet afgives. Det vil således være tilstrækkeligt, at der enten hyppigt eller med jævne mellemrum er opslået konkrete job inden for det geografiske område, som personen står til rådighed for. Det vil herudover ikke være en betingelse, at det konkrete job er på fuld tid.

Som udgangspunkt vil det være en betingelse, at det enkelte kursus i sig selv kan føre til, at personen vil kunne søge eller påbegynde et konkret job. Der vil dog efter en konkret vurdering kunne gives eksempelvis både et AMU-kursus i grundlæggende rengøringshygiejne og et AMU-kursus i rengøringsudstyr- og metoder, hvis kurserne tilsammen vil kunne føre til, at personen vil kunne søge eller påbegynde et konkret job.

Forslaget vil endvidere indebære, at der ikke vil kunne gives tilbud om studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser til personer, som er omfattet af arbejdspligten.

Forslaget vil herudover indebære, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, ikke vil have ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindkurser eller test, eller have mulighed for grundforløb på erhvervsuddannelser.

Forslaget vil således indebære, at der kun vil kunne gives tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten i et begrænset omfang.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 105 b, stk. 1, i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at indsatsen efter § 92 endvidere kan bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 16 når der er tale om tilbud om danskundervisning.

Forslaget indebærer, at kommunen uanset begrænsningen af muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering efter den foreslåede § 93, stk. 1, vil kunne give tilbud om danskundervisning som led i arbejdspligten, hvis kommunen vurderer, at personen har behov for det, og at tilbuddet vil udvikle personens sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet.

Tilbud om danskundervisning vil f.eks. kunne være forberedende voksenundervisning (FVU) og kommunale tilbud om danskundervisning med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet.

Det foreslås endvidere i stk. 2, *nr. 2*, at indsatsen kan bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 16, når der er tale om tilbud om regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Forslaget indebærer, at kommunen uanset begrænsningen i muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering efter den foreslåede § 93, stk. 1, vil kunne give tilbud om regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne til personer, der bliver omfattet af arbejdspligt. Det vil dog ligesom efter den foreslåede § 93, stk. 1, være en betingelse, at kommunen vurderer, at tilbuddet kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Personen vil skulle opfylde de almindelig betingelser for optagelse m.v. efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne.

Lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne omhandler som udgangspunkt kurser til personer, der er fyldt 25 år. Personer under 25 år vil dog også kunne få kurser, hvis kommunen vurderer, at personen ikke er i målgruppen for eller ikke vil kunne påbegynde en forberedende grunduddannelse (FGU). Personer under 25 år skal – ligesom personer der er fyldt 25 år – have forudsætninger for at følge undervisningen med udbytte.

Ligesom efter de gældende regler vil personens behov og forudsætninger for disse regne- og ordblindekurser (FVU-matematik og OBU) skulle afkla-

UDKAST

res via den obligatoriske test, som Børne- og Undervisningsministeriet udarbejder, jf. bekendtgørelse nr. 249 af 11. marts 2024 om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning.

Det foreslås herudover i stk. 2, *nr.* 3, at indsatsen kan bestå af tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for personer med gentagne sygemeldinger.

Forslaget vil indebære, at kommunen uanset begrænsningen i muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering efter den foreslåede § 93, stk. 1, vil kunne give disse tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud til personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, hvis kommunen vurderer, at det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for personer med gentagne sygemeldinger.

Det vil således betyde, at der for disse tilbud ikke vil blive stillet krav om, at de vil skulle begrænse sig til at være korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus. Bestemmelsen vil endvidere medføre, at det ikke vil være en betingelse, at tilbuddet vil kunne føre til, at personen vil kunne påbegynde et konkret job.

Med sundhedsfaglig vejledning forstås vejledning fra en sundhedsperson. Der vil eksempelvis kunne være tale om tilbud i en kommunal sundhedsklinik med vejledning fra en sygeplejerske med henblik på, at personen bliver i stand til at mestre sin sygdom i højere grad. I tilbuddet må der alene gives generel sundhedsfaglig vejledning, idet der ikke må opstå et patientforhold i det konkrete tilfælde.

I tilbuddet vil der bl.a. kunne vejledes om håndtering af helbredsmæssige udfordringer, søvn og KRAM-faktorer (kost, rygning, alkohol og motion). Der vil derimod ikke kunne gives tilbud i form af motion i motionscenter, kostvejledning på madlavningshold eller helhedsorienterede forløb til personer med bestemte diagnoser m.v.

Tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning vil først kunne gives, når en person har haft gentagne sygemeldinger. Tilbuddet vil skulle være tilrettelagt sådan, at personen kun vil skulle deltage i tilbuddet under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers skulle have deltaget i som led i arbejdspligten.

Det vil være en betingelse for at give tilbuddet, at personen gentagne gange har sygemeldt sig fra et tilbud eller en aktivitet i arbejdspligten, som personen har pligt til at deltage i som led i arbejdspligten. Hvornår en person har gentagne sygemeldinger, vil bero på en konkret vurdering af antallet af sygemeldinger sammenholdt med perioden med sygemeldinger. Det vil ikke være en betingelse, at personen har sygemeldt sig flere gange fra samme tilbud.

Ved udeblivelse fra tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning kan kommunen sanktionere efter de gældende regler, medmindre personen har en rimelig grund til ikke at deltage, eksempelvis fordi personen er for syg til at møde frem.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har udarbejdet en guide: »Guide om mulige tiltag til nedbringelse af sygefraværet blandt borgere der modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik«. Guiden kan findes på www.star.dk. I guiden findes gode råd og forslag til, hvorledes kommunerne kan tilrettelægge administrationen med henblik på at håndtere helbredsudfordringer og nedbringe antallet af sygemeldinger fra borgere i aktive beskæftigelsestilbud.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 105 b, stk. 2, i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 3*, at der i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten efter § 92 medregnes timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i samtaler i kommunen, jf. lovens kapitel 8, eller i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jf. regler fastsat i medfør af lovens § 36, eller deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

Forslaget indebærer, at timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Betingelsen om, at personen skal være ansat ordinært som lønmodtager, betyder bl.a., at der ikke vil kunne medregnes timer, hvor personen har ulønnet arbejde, f.eks. frivilligt arbejde i en forening.

Forslaget indebærer endvidere, at den tid, hvor personen deltager i samtaler og aktiviteter m.v., der ikke er tilbud efter lovens kapitel 13–16, som gives

som led i arbejdspligten, men som kommunen fortsat vil kunne give personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Forslaget indebærer desuden, at den tid, hvor personen deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen, også vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Dermed vil den tid, hvor personen f.eks. er i løbende ambulant behandling på sygehuset eller er i psykologbehandling, kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 105 b, stk. 3, i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 94

Efter § 105 c fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om tilrettelæggelse af indsatsen i arbejdspligten, herunder regler om tilbud om sundhedsfaglig vejledning og om, at forberedelses- og jobsøgningstid i op til 4 timer i alt om ugen og transporttid mellem aktiviteter kan medregnes i antallet af timer i indsatsen.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.18.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 94, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om tilrettelæggelse af arbejdspligten og om hvilke aktiviteter m.v., der kan medregnes i antallet af timer i indsatsen.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der bl.a. fastsat regler om, at tilbud om sundhedsfaglig vejledning skal være tilrettelagt sådan, at personen kun vil skulle deltage i tilbuddet under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers skulle have deltaget i som led i arbejdspligten, og at timetallet for øvrige tilbud i arbejdspligten ikke kan nedjusteres med timetallet for tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning uden for hjemmet kan medregnes i op til 4 timer i alt om ugen. Timer, der medregnes, vil skulle være dokumenteret, f.eks. ved at

det foregår i kommunen eller andre steder, som kommunen har anvist, og hvor det er muligt at registrere personens fremmøde.

Der forventes videre fastsat regler om, at transporttid mellem aktiviteter kan medregnes i timetallet i indsatsen i arbejdspligten, at kommunen opgør transporttiden mellem aktiviteterne, og at transporttid til og fra bopæl ikke kan medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten. Hvis en person samme dag eksempelvis både skal til danskundervisning, deltage i tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats og i kommunen for at søge job, så vil transporttiden mellem aktiviteterne kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Der vil dermed blive fastsat de samme regler, som findes i den gældende bekendtgørelse om en aktive beskæftigelsesindsats.

Den foreslåede bestemmelse er med sproglige justeringer en videreførelse af § 105 c, i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 95

Det fremgår af § 106, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere ikke er omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv social politik, jf. dog stk. 2, og deltage i jobsamtaler efter kapitel 7 samt tilbud efter kapitel 11-14, jf. dog nr. 4, hvis personen opfylder en af betingelserne i nr. 1-4.

Efter lovens § 106, stk. 1, nr. 1, skal personen dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde et ordinært job på fuld tid, i fleksjob, på barsel eller overgå til efterløn, fleksydelse, tidlig pension, seniorpension eller folkepension.

I medfør af lovens § 106, stk. 1, nr. 2, skal personen dokumentere, at den pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialeangel.

Efter § 106, stk. 1, nr. 3, skal personen være omfattet af en arbejdsfordelingsordning.

UDKAST

Efter § 106, stk. 1, nr. 4, skal personen dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger på almindelige vilkår skal påbegynde på et fuldtidsstudie i form af en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser efter lov om erhvervsuddannelser eller en anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse. Det gælder dog ikke uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse.

Det fremgår af § 106, stk. 2, i loven, at for personer omfattet af en arbejdsfordeling gælder fritagelsen for pligten til at være jobsøgende i de første 6 uger af arbejdsfordelingsordningen.

Det fremgår af § 106, stk. 3, at kommunen ud fra en konkret vurdering kan beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten som nævnt i stk. 1, hvis kommunen vurderer, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne, eller at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive fritaget fra pligterne. Arbejdsløshedskassen kan på tilsvarende vis beslutte det samme inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, jf. § 27, stk. 2.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.19.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 95, *stk. 1*, at personer omfattet af § 8 er fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler og tilbud efter denne lov, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik, hvis personen opfylder en af betingelserne i nr. 1-4. Forslaget omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, og ledighedsydelsesmodtagere. Det bemærkes, at lov om sygedagpenge indeholder regler om mindre intensiv indsats for sygedagpengemodtagere.

Forslaget vil betyde, at kommunen vil kunne beslutte, at en person vil skulle være omfattet af en mindre intensiv indsats, og dermed fritages personen fra pligten til at være aktivt jobsøgende, møde til jobsamtaler hos henholdsvis kommunen eller arbejdsløshedskassen og deltage i tilbud efter loven dvs. tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats og vejledning og opkvalificering hos kommunen.

Fritagelsen fra pligten til at være aktivt jobsøgende vil være en afvigelse fra reglerne om at stå til rådighed efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. henholdsvis af pligten til aktivt at udnytte sine arbejdsmuligheder efter lov om aktiv socialpolitik. En person omfattet af en mindre intensiv indsats vil ikke skulle være aktivt jobsøgende og dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen.

En person, som er omfattet af en mindre intensiv indsats, vil fortsat have pligt til at registrere cv-oplysninger. I det omfang kommunen eller arbejdsløshedskassen henviser personen til et job f.eks. et vikariat i perioden, vil personen også være forpligtet til at søge og tage imod dette arbejde, fordi personen ikke vil være fritaget fra at stå til rådighed for henvist arbejde.

En person, som er omfattet af en mindre intensiv indsats, vil heller ikke skulle møde til jobsamtaler hos kommunen. Det vil omfatte alle former for jobsamtale, herunder samtaler med personligt fremmøde og samtaler afholdt telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde.

Kommunen vil endvidere ikke skulle give en person, der vil være omfattet af en mindre intensiv indsats, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Personer, der allerede har et tilbud, når de bliver omfattet af en mindre intensiv indsats, vil have ret - men ikke pligt - til at påbegynde og færdiggøre tilbuddet.

Personer, som har ret til tilbud, men som endnu ikke har fået et tilbud, vil skulle have et tilbud, hvis de ønsker det, selv om de vil være omfattet af en mindre intensiv indsats. Personer har også ret – men ikke pligt – til fortsat at søge job og møde til jobsamtale i kommunen eller arbejdsløshedskassen. Kommunen vil skulle vejlede personer, der bliver omfattet af en mindre intensiv indsats, om, at de ikke har pligt til - men ret til - at være aktivt jobsøgende, at deltage i jobsamtaler samt tilbud efter loven.

Det foreslås i lovens § 95, *stk. 1, nr. 1*, at personen skal kunne dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde et ordinært job på fuld tid eller fleksjob, skal på barsel eller overgå til efterløn, fleksydelse, tidlig pension, seniorpension eller folkepension.

Forslaget vil betyde, at en person kan omfattes af en mindre intensiv indsats, hvis personen kan dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinært job på fuld tid, fleksjob, på barsel, eller overgå til efterløn, fleksydelse, tidlig pension, seniorpension eller folkepension.

De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen vil skulle påbegynde ordinært job eller fleksjob, forventes at gå på barsel, eller vil skulle overgå til efterløn, fleksydelse, tidlig pension, seniorpension eller folkepension.

Ved ordinært job forstås en ansættelse, hvor den ansatte får løn fra arbejdsgiver, og hvor arbejdsgiveren ikke modtager tilskud til lønnen, f.eks. efter reglerne om ansættelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovforslagets kapitel 11. Dokumentation for, at en person skal påbegynde ordinært job, kan fremgå af en ansættelseskontrakt, et brev, en e-mail, en sms eller lignende fra arbejdsgiveren.

Lærlinge- eller elevkontrakter er ikke ordinært job, og er derfor ikke omfattet af reglerne om en mindre intensiv indsats.

Det foreslås i lovens § 95, *stk. 1, nr. 2*, at personen skal kunne dokumentere, at den pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel. Forslaget vil betyde, at en person kan omfattes af en mindre intensiv indsats, hvis personen kan dokumentere, at den pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel.

Dokumentationen for, at en person er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel, kan fremgå af et brev, en e-mail, en sms m.v. eller en hjemsendelsesattest. Er der tale om, at arbejdsgiveren telefonisk oplyser over for kommunen, at personen er hjemsendt, så skal dette noteres på vedkommendes sag sammen med andre relevante oplysninger.

Det vil være op til kommunen og arbejdsløshedskassen at vurdere, om personen vil være omfattet af en mindre intensiv indsats i forbindelse med hjemsendelse på grund af vejrlig eller materialemangel, uanset om personen er fuldtids- eller deltidsansat.

Det foreslås i lovens § 95, *stk. 1, nr. 3*, at personen skal være omfattet af en arbejdsfordelingsordning.

Forslaget vil betyde, at en person kan omfattes af en mindre intensiv indsats, hvis personen omfattes af en arbejdsfordelingsordning.

Ved arbejdsfordeling forstås en ordning, som en virksomhed kan anvende for at undgå afskedigelser i perioder, hvor der er en nedgang i ordretilgangen m.m. Ved etablering af en arbejdsfordeling nedsættes den overenskomst-

mæssige arbejdstid i en begrænset periode, uden at de omfattede medarbejdere på noget tidspunkt i perioden bliver afskediget. I nogle overenskomster er der hjemmel til at indgå aftale om etablering af arbejdsfordeling. I andre tilfælde indgås aftalen om etablering af arbejdsfordeling ved kollektiv aftale. De omfattede medarbejdere får, hvis en række betingelser er opfyldt, ret til supplerende dagpenge, ledighedsydelse eller kontanthjælp under arbejdsfordelingen for de dage, hvor de ikke arbejder.

Dokumentationen for, at en person er omfattet af en arbejdsfordeling, fremgår af arbejdsgiverens meddelelse til kommunen om arbejdsfordeling. Hvis der blandt medarbejderne er opnået enighed om etablering af en arbejdsfordeling på arbejdspladsen, og de omfattede medarbejdere ønsker supplerende dagpenge, skal arbejdsfordelingen anmeldes til kommunen.

Kommunen og a-kassen skal foretage en vurdering af, om personen kan omfattes af en mindre intensiv indsats i forbindelse med arbejdsfordeling uanset om personen er fuldtids- eller deltidsansat.

Det foreslås i lovens § 95, stk. 1, nr. 4, at hvis personen kan dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger på almindelige vilkår skal påbegynde et fuldtidsstudie i form af en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller en anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.

Dokumentationen for, at en person skal påbegynde et fuldtidsstudie, kan fremgå af et optagelsesbrev fra uddannelsesinstitutionen eller lignende.

Uddannelsen skal være tilrettelagt som et fuldtidsstudie og gennemføres på almindelige vilkår. Det betyder, at personen skal deltage i uddannelsen på fuld tid, og at det ikke er tilstrækkeligt, at personen kun deltager i enkeltfag. Personen skal desuden, i forbindelse med påbegyndelsen af uddannelsen, ikke længere modtage en offentlig forsørgelsesydelse efter lovgivningen på Beskæftigelsesministeriets område.

Det foreslås i lovens § 95, stk. 2, at for personer omfattet af en arbejdsfordelingsordning gælder fritagelsen for pligten til at være jobsøgende kun i de første 6 uger af arbejdsfordelingsordningen.

Forslaget medfører, at for personer omfattet af arbejdsfordelingsordningen indtræder pligten til at være aktivt jobsøgende igen efter 6 uger. De 6 uger

regnes fra det tidspunkt, hvor personen omfattes af arbejdsfordelingsordningen. Personer omfattet af arbejdsfordeling skal dermed fritages for jobsøgning i en periode, der svarer til den, der gælder for personer, som skal i fuldtidsbeskæftigelse, på efterløn, barsel m.v.

Det foreslås i lovens § 95, stk. 3, at kommunen ud fra en konkret vurdering kan beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten, hvis kommunen vurderer, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne, eller hvis de vurderer, at der er tale om misbrug eller spekulation i muligheden for at blive fritaget for pligterne. Arbejdsløshedskassen kan på tilsvarende vis beslutte det samme inden for de første 3 måneder.

Forslaget vil betyde, at kommunen efter en konkret vurdering kan beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af den almindelige beskæftigelsesindsats og dermed fortsat have pligt til at være aktivt jobsøgende, deltage i jobsamtaler samt i tilbud.

Kommunen kan beslutte, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne i forslaget til stk. 1. Det kan være tilfældet, hvis en person skal påbegynde et meget kortvarigt job eller fædreorlov, eller hvis der er usikkerhed om personens fremtidige jobsituation.

Kommunen kan også beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligterne i forslagets stk. 1, hvis kommunen vurderer, at der er tale om misbrug af eller spekulation i forhold til muligheden for en mindre intensiv indsats. Det kan være tilfældet, hvis en person gentagende gange har dokumenteret at være ansat i et job, men som personen aldrig påbegynder, eller hvis en person har usædvanligt mange jobskift med indlagte ledighedsperioder.

Arbejdsløshedskassen kan på tilsvarende vis, inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende, deltage i jobsamtaler samt tilbud.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende lovs § 106.

Til § 96

Det fremgår af § 116 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen giver tilbud om fleksjob til personer, som ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Kommunen kan endvidere give tilbud om fleksjob til personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles. Fleksjob kan først tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. Undtaget herfra er tilfælde, hvor det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 96, *stk. 1*, i loven at fleksjob vil være en ordning for personer med varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, og som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Det betyder, at personen skal have så varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, at det medfører, at den pågældende hverken aktuelt eller på sigt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på ordinære vilkår på arbejdsmarkedet, heller ikke efter de sociale kapitler i overenskomsterne.

Der vil skulle foretages en samlet vurdering af alle sagens oplysninger, herunder en vurdering af modsatrettede oplysninger, der taler henholdsvis for eller imod, at den pågældende opfylder betingelserne for fleksjob.

Ankestyrelsens praksis i forhold til, hvornår arbejdsevnen anses for varigt og væsentlig nedsat, vil fortsat finde anvendelse, uanset at en person siden reformen af fleksjob fra 2013 modtager kompensation for den nedsatte arbejdsevne i form af et fleksløntilskud, mens det tidligere var arbejdsgiveren, som modtog et tilskud til den fleksjobansattes løn på halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige løn på området. Ankestyrelsen lægger i sin praksis vægt på, at det følger af lovgivningen om fleksjob, at arbejdsevnen skal være væsentligt og varigt nedsat. Der er ikke fastlagt et bestemt antal timer for, hvornår man kan få bevilliget et fleksjob. Det vil

sige, at arbejdsevnen ikke alene skal vurderes på grundlag af antallet af arbejdstimer, som personen kan klare, men arbejdsevnen skal også vurderes i forhold til effektiviteten i de præsterede timer.

Der henvises til Ankestyrelsens praksisundersøgelse fra 2010, hvor Ankestyrelsen gjorde opmærksom på, at arbejdsevnen ikke nødvendigvis er varigt og væsentligt nedsat i følgende tilfælde:

- Når lidelsen kun medfører funktionsnedsættelse i begrænset omfang, og der ellers er gode ressourcer
- Når oplysningerne om funktionsnedsættelse er i modstrid med funktionsniveauet i hjemmet
- Når der ikke er dokumentation for en væsentlig funktionsnedsættelse
- Når personen har ressourcer til omfattende fritidsinteresser m.v.
- Når problemerne skyldes midlertidige forhold, f.eks. pasning af børn og hjem
- Når problemerne er konkrete og navnlig vedrører et bestemt erhvervsområde
- Når problemerne skyldes arbejdsmiljø

Det er ikke nok at forholde sig generelt til personens funktionsnedsættelse. Der kræves dokumentation for en væsentlig funktionsnedsættelse f.eks. ved specificering af ryglidelse med detaljerede oplysninger om, hvordan, hvornår og hvor hyppigt smerterne opstår, og hvilke begrænsninger smerterne medfører i personens daglige livsførelse.

Ankestyrelsens praksis i principafgørelserne 150-11, N-11-06, N-14-06 om, hvornår arbejdsevnen vil kunne anses for væsentligt nedsat, som refereret i de almindelige bemærkninger under gældende ret, jf. punkt 2.20.1.2.1, vil fortsat finde anvendelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at det er en betingelse, at personen er under folkepensionsalderen, og at personen hverken har udnyttet sin ret til tidlig pension eller modtager førtidspension eller seniorpension.

Det betyder, at personer ikke kan blive visiteret til fleksjob, hvis de har nået folkepensionsalderen eller har udnyttet deres ret til tidlig pension. De kan

heller ikke blive visiteret til fleksjob, hvis de modtager førtidspension eller seniorpension.

Bestemmelsen vil ikke være til hinder for, at en person, der modtager førtidspension eller seniorpension, kan blive visiteret til og ansat i et fleksjob. Personen kan imidlertid ikke være ansat i et fleksjob og samtidig modtage førtidspension eller seniorpension, jf. princippet om dobbeltforsørgelse. Ved ansættelse i fleksjob skal førtidspensionen derfor gøres hvilende eller frakendes, mens en seniorpension skal gøres hvilende.

Principafgørelse P-18-04 vil fortsat finde anvendelse. I denne sag, der vedrørte en førtidspensionist på gammel ordning, der ønskede at komme i fleksjob, fandt Ankestyrelsen, at det var i overensstemmelse med tankerne bag reglerne om hvilende pension og formålet med fleksjob, at pensionen i det konkrete tilfælde først skulle gøres hvilende fra det tidspunkt, hvor et konkret tilbud om fleksjob forelå.

Principafgørelse N-1-03 vil endvidere fortsat finde anvendelse. I denne sag fandt Ankestyrelsen, at betingelserne for at visitere ansøgeren til fleksjob var opfyldt fra ansøgningsdatoen. Begrundelsen for afgørelsen var, at kommunen kan tilbyde fleksjob til personer, der allerede modtager social pension, såfremt det efter en konkret vurdering skønnes, at den pågældende i relation til alder, tidligere tilknytning til arbejdsmarkedet og jobmulighed kan klare et fleksjob og selv ønsker det og under forudsætning af, at pensionen gøres hvilende. Efter reglerne skal fleksjob tilbydes personer, som ikke modtager førtidspension og ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Efter forarbejderne til lovændringen i 2003 om fleksjob og Socialministeriets vejledning om lov om aktiv socialpolitik er der ikke noget til hinder for, at personer, der allerede er tilkendt førtidspension, tilbydes fleksjob. Det fremgår blandt andet, at tilbud om fleksjob er uafhængigt af det hidtidige forsørgelsesgrundlag.

Hvis en person, som modtager seniorpension, ønsker at overgå til fleksjob, vil kommunen skulle vurdere, om personen er i målgruppen for fleksjob. Personer, der modtager seniorpension, er ikke nødvendigvis i målgruppen for fleksjob, idet deres arbejdsevne kun er vurderet i forhold til seneste job ved tilkendelsen af seniorpension. Hvis kommunen bevilger fleksjob til en person, der modtager seniorpension, skal Seniorpensionsenheden orienteres. Det er Seniorpensionsenheden, der træffer afgørelse om, at seniorpensionen skal gøres hvilende.

Folkepensionsalderen fremgår af § 1 a lov om social pension.

Reglerne om tidlig pension fremgår af kapitel 3 b i lov om social pension.

Reglerne om førtidspension fremgår af kapitel 3 i lov om social pension og af lov om højeste, mellemste forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Reglerne om seniorpension fremgår af kapitel 3 a i lov om social pension.

Det foreslås i *stk. 3*, at personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, kan blive visiteret til fleksjob, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles.

Det betyder, at personer, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i sådan en grad, at førtidspension ville være en mulighed, også kan blive visiteret til fleksjob. Det forudsætter dog, at kommunen vurderer, at personen trods sin aktuelt meget begrænsede arbejdsevne har mulighed for at udvikle sin arbejdsevne inden for en rimelig periode.

Hvis arbejdsevnen ikke vurderes at kunne forbedres, og den pågældende kun kan arbejde få timer om ugen, skal kommunen vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension. Personer, hvis arbejdsevne permanent er meget begrænset, og personer, der er så syge eller har så betydelige funktionsnedsættelser, at arbejdsevnen ikke vil kunne forbedres, vil således stadig kunne tilkendes førtidspension.

I sager om fleksjob til personer med en aktuelt meget begrænset arbejdsevne vil det altid skulle fremgå af personens sag, at kommunen har vurderet, at personens arbejdsevne kan udvikles inden for en rimelig periode.

Den ”rimelige periode”, som personens arbejdsevne skal udvikles indenfor, er ikke nærmere fastsat i loven. Visiteres en person med en aktuelt meget begrænset arbejdsevne ind i fleksjobordningen, vil der altid skulle anlægges et udviklingsperspektiv. Kommunen vil løbende skulle følge op på, om personens arbejdsevne udvikler sig som forudsat. Hvis arbejdsevnen ikke udvikles som forventet, vil kommunen skulle overveje, om der skal indledes en sag om førtidspension. Hvis personen i sådanne sager selv ønsker at fastholde en tilknytning til arbejdsmarkedet i et fleksjob, uanset at personens arbejdsevne er meget begrænset, og der ikke er mulighed for udvikling, vil personen kunne fortsætte i fleksjobbet på få timer. Personens egen motiva-

tion og ønsker bør således tillægges afgørende vægt, når kommunen vurderer, hvorvidt personen kan fortsætte i fleksjobbet, selvom der ikke er sket en udvikling.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at fleksjob først kan tilbydes, når alle relevante tilbud efter loven samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse.

Det betyder, at kommunen skal se på alle lovgivningens muligheder for at hjælpe personen med at blive i stand til at arbejde gennem tilbud som behandling, aktive tilbud, omplacering og andre foranstaltninger, inden der kan tages stilling til, om betingelserne for fleksjob er opfyldt. Kommunen skal herunder se på, om brug af en kompenserende ordning kan medvirke til, at en person derved hjælpes til at blive fastholdt på det ordinære arbejdsmarked. En kompenserende ordning kan være tilbud om hjælpemiddel eller personlig assistance. Der kan også være tale om støtte til en mentorfunktion.

Der vil være tale om udviklingsforanstaltninger gennem en aktiv indsats, der har et konkret sigte mod arbejdsmarkedet eller uddannelse. Vejen til arbejdsmarkedet skal understøttes gennem sociale støttetilbud, beskæftigelsestilbud efter denne lov og sundhedsrettede tilbud. Dette kan f.eks. være i form af et virksomhedspraktikforløb hos en privat eller offentlig arbejdsgiver eller en institution. Formålet er en afklaring af, hvad personen med sit helbred og sine ressourcer kan klare arbejdsmæssigt.

Kommunen skal i samarbejde med personen fokusere på personens muligheder for aktuelt eller i fremtiden at blive i stand til at komme i job. Det afgørende er, hvad personen kan eller vil kunne efter en aktiv indsats vurderet i forhold til enhver form for arbejde på det ordinære arbejdsmarked. Der skal derfor ikke alene ses på eventuelle tidligere erhverv eller på personens ønsker til et bestemt erhverv, men derimod bredt på nuværende og fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Ankestyrelsens anbefalinger om afklaring af arbejdsevnen i styrelsens praksisundersøgelse fra 2010 om fleksjob og ledighedsydelse vil fortsat være gældende. Det betyder, at afklaringen

- primært skal tage sigte på beskæftigelse på normale vilkår og ikke på bevilling af fleksjob,

UDKAST

- skal tilrettelægges under hensyn til individuelle forhold og ikke begrænses til standardiseret afprøvning,
- skal tilrettelægges så varighed og fremmøde er så væsentligt, at det kan danne grundlag for vurdering af arbejdsevnen og
- skal have fokus på belysning af ressourcer.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at afdækning og udvikling af arbejdsevnen vil kunne undlades, hvis det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger.

Det betyder, at der ikke skal gennemføres foranstaltninger forud for visitationen til fleksjob, hvis det er åbenbart formålsløst. Det kan f.eks. være åbenbart formålsløst ved visse meget alvorlige sygdomstilfælde eller handicap, der allerede konkret betyder, at arbejdsevnen er væsentligt og varigt nedsat, og at det derfor ikke giver mening at forsøge at hjælpe personen med at blive i stand til at arbejde på det ordinære arbejdsmarked.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 116 med sproglige justeringer og en opdeling af den gældende stk. 1 i to stykker. Forslaget medfører ikke materielle ændringer.

Til § 97

Det fremgår af § 117, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en person, der er visiteret til fleksjob, kan få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud efter § 123. Fleksjob kan alene oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Efter stk. 2 kan personer, der er ansat i fleksjob, udstationeres i udlandet, når personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark, udstationeringen er frivillig for personen, der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 134 eller løn- og arbejdsvilkår efter § 122, udstationeringen højst er af et års varighed, og personen er sikret hjemrejse.

Efter stk. 3, 1. og 2. pkt., kan en person, der er visiteret til fleksjob, og som er ledig, modtage ledighedsydelse efter kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik. Personen er omfattet af indsats efter denne lov, jf. afsnit III og IV.

Efter stk. 3, 3. og 4. pkt., kan en person, der er visiteret til fleksjob, anmode kommunen om at udstede et fleksjobbevis, som indeholder oplysninger om

fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen skal anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder.

Efter stk. 4, kan en person, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, modtage støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed i form af tilskud efter § 126.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 97, *stk. 1. 1. pkt.*, at en person, der er visiteret til fleksjob, vil kunne få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud efter § 104.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at fleksjob alene vil kunne oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Det betyder, at der kun vil kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Hvis en ansat er grænsegænger i EU-rettens forstand, den ansatte i fleksjob kunne modtage fleksløntilskud, så længe den pågældende er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Ved vurderingen af, om en arbejdsgiver har hjemsted i Danmark, henvises til SKAT's regler herom.

Derimod vil der ikke kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men som arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet en dansk kommune ikke kan oprette fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, der er ansat i fleksjob, vil kunne udstationeres i udlandet, når

- personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark,
- udstationeringen er frivillig for personen,
- der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 116 eller løn- og arbejdsvilkår efter § 102,
- udstationeringen højst er af et års varighed, og
- personen er sikret hjemrejse.

UDKAST

Det betyder, at der kun vil kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. For personer, der er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013, vil arbejdsgiveren kun kunne modtage tilskud til lønnen for en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Der vil ikke kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men som arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet der ikke kan oprettes fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

Ifølge EU-forordning om arbejdskraftens fri bevægelighed inden for Unionen, nyder en arbejdstager samme sociale og skattemæssige fordele som indenlandske arbejdstagere.

Det medfører, at en arbejdstager, der bor i for eksempel Sverige og arbejder i Danmark, nyder samme sociale og skattemæssige fordele som en person, der både arbejder og bor i Danmark. Efter de danske regler forudsætter retten til fleksjob ophold i Danmark.

En person ansat i fleksjob kan godt være grænsegænger i EU-rettens forstand og modtage fleksløntilskud, så længe personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Det er således muligt at bevare et fleksjob, hvis man er grænsegænger og pendler til arbejde i Danmark fra f.eks. Sverige eller Tyskland.

Ankestyrelsens principafgørelse 22-09 finder fortsat anvendelse. I denne sag fandt Ankestyrelsen, at en kvinde, der boede i Sverige og arbejdede i Danmark, havde ret til at få behandlet sin ansøgning om fleksjob i Danmark. Kvinden, der havde boet i Sverige i nogle år, søgte om fleksjob. Hun var i 2005 blevet sygemeldt fra et job i Danmark og havde været i arbejdsprøvning i Danmark. Hun modtog sygedagpenge indtil 15. november 2007. Kvinden var fortsat beskæftiget på den arbejdsplads, hvor hun gennemførte arbejdsprøvningen.

Dog vil en person med en nedsat arbejdsevne, som tidligere har arbejdet i Danmark, men som nu er omfattet af f.eks. svensk lovgivning, fordi personen har bosat sig i Sverige, ikke kunne blive visiteret til fleksjob i Danmark. Det skyldes, at personen har mistet tilknytningen til det arbejdsforhold, som lå til grund for, at personen blev anset som arbejdstager i Danmark. Personen kan i denne situation ikke betragtes som arbejdstager i Danmark.

UDKAST

Det foreslås, at bestemmelsen i *stk. 3, 1. pkt.*, ikke videreføres. Det skyldes, at bestemmelsen ikke har selvstændigt indhold, da reglerne om, hvilken ydelse den enkelte er berettiget til, fremgår af ydelseslovgivningen.

Det foreslås, at bestemmelsen i *2. pkt.*, ligeledes ikke videreføres. Denne bestemmelse har heller ikke selvstændigt indhold, da reglerne om indsatsen til personer, der modtager ledighedsydelse, fremgår af de enkelte, relevante bestemmelser i loven.

Det foreslås herefter i *stk. 3*, at en person, der er visiteret til fleksjob, vil kunne anmode kommunen om at udstede et fleksjobbevis, som indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen vil skulle anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder.

Det betyder, at en person, der er visiteret til fleksjob – og som enten er ledig eller i job – vil kunne anmode om at få et bevis på, at personen er berettiget til fleksjob samt en beskrivelse af personens kompetencer og eventuelle særlige behov.

Det foreslås i *stk. 4*, at en person, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, vil kunne modtage støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed i form af tilskud efter § 107.

Det foreslåede er en videreførelse af § 117 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 98

Reglerne om visitation til fleksjobordningen findes i dag i § 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lovens § 118, at kommunen skal træffe afgørelse om visitation til fleksjob på baggrund af en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, jf. § 44 i loven. Det er endvidere en betingelse for, at kommunen kan visitere en person til fleksjob, at kommunen har indhentet og modtaget sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinator, jf. § 15, stk. 2, og § 15 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at der skal foreligge dokumentation for følgende forud for, at kommunen kan visitere en person til fleksjob:

UDKAST

- Personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse.
- Alle relevante indsatser efter denne lov samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse.
- Personens arbejdssevne anses for varigt og væsentligt begrænset og kan ikke anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår.
- Personen har været ansat under de sociale kapitler m.v. i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, jf. § 119.

Endelig fremgår det, at det ikke kan tillægges betydning for afgørelsen om visitation til fleksjob, hvis personen afviser at modtage behandling af en læge i form af operation, lægeordineret medicin eller lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 98, *stk. 1*, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om visitation til fleksjob på baggrund af en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, jf. § 39 i loven. Det vil endvidere være en betingelse for, at kommunen vil kunne visitere en person til fleksjob, at kommunen har indhentet og modtaget sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinator, jf. § 41, *stk. 2* i loven.

Det betyder, at den samlede beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde og den sundhedsfaglige rådgivning fra sundhedskoordinator skal indgå i grundlaget for afgørelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at der vil skulle foreligge dokumentation for følgende forud for, at kommunen kan visitere en person til fleksjob:

- Personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse.
- Alle relevante indsatser efter loven samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse.

UDKAST

- Personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og kan ikke anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår.
- Personen har været ansat under de sociale kapitler m.v. i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, jf. § 99.

Det betyder bl.a., at den samlede beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde skal indeholde de tilbud, som personen har deltaget i, og hvordan forløbet i tilbuddet har været, f.eks. om det er afbrudt før tiden, fordi personen ikke var i stand til at gennemføre tilbuddet, eller hvor mange timer personen har deltaget i et tilbud om f.eks. virksomhedspraktik. Beskrivelsen bør endvidere indeholde en beskrivelse af, om der er anvendt handicapkom-penserende ordninger i form af hjælpemidler eller personlig assistance.

Hvis der er tale om en person, der ønsker fleksjob på sin hidtidige arbejdsplads, skal det herudover dokumenteres, at personen har været ansat under de sociale kapitler eller på særlige vilkår i mindst 12 måneder, jf. § 99.

Den samlede beskrivelse vil skulle udarbejdes af personen og kommunens sagsbehandler i fællesskab.

Kommunen vil som led i beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde skulle indhente personens praktiserende læges vurdering af vedkommendes helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, medmindre kommunen vurderer, at de helbredsmæssige oplysninger, der allerede foreligger, kan danne tilstrækkeligt grundlag for kommunens vurdering.

Dokumentationen vil skulle ske som led i udarbejdelsen af den samlede beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde. Beskrivelsen vil skulle indeholde en beskrivelse af personens uddannelses- og beskæftigelsesmål samt beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer. Kommunen vil skulle lave en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, f.eks. også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. En forudgående ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår vil kunne medvirke til afklaringen af, om den pågældende er berettiget til fleksjob.

Det vil skulle dokumenteres, at personens ressourcer og udfordringer i forhold til beskæftigelse og uddannelse på ordinære vilkår er fuldt afklarede,

at alle relevante indsatser i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte, og at personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt nedsat og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår inden for ethvert erhverv.

Grundlaget for vurderingen vil skulle dokumenteres på personens sag.

Det foreslås i *stk. 3*, at det ikke vil kunne tillægges betydning for afgørelsen om visitation til fleksjob, hvis personen afviser at modtage behandling af en læge i form af operation, lægeordineret medicin eller lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter.

Der menes alene lægebehandling i snæver forstand. Lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter kan f.eks. være ECT-behandling (elektrochokbehandling).

Der menes ikke genoptræning efter operation eller behandling hos en fysioterapeut, uanset at det er en læge, der har anbefalet behandlingen, idet personen skal bidrage til egen helbredelse. Endvidere menes ikke samtaleforløb og behandling hos psykolog, da disse behandlingstyper ikke betragtes som lægebehandling i snæver forstand.

Personen har pligt til at medvirke og deltage i sagens oplysning, herunder lade sig undersøge, jf. § 11, stk. 1, nr. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Personen har også pligt til at medvirke til, at egen læge udarbejder en lægeattest til brug for opfølgning, hvis kommunen beder om dette.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 118 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 99

Reglerne om betingelser for fastholdelsesfleksjob findes i dag i lovens § 119.

Det fremgår af § 119, stk. 1, at en person, der har mere end 6 år til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kun kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår, jf. dog stk. 3. Den pågældende skal endvidere opfylde betingelserne for fleksjob, jf. § 116.

Efter stk. 2 skal aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter stk. 1 være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn der er aftalt. Arbejdsgiveren skal endvidere dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende understøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Efter stk. 3 finder stk. 1 ikke anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 99, stk. 1, 1. pkt., at en person, der har mere end 6 år til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kun vil kunne blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår, jf. dog stk. 3.

Med sociale kapitler menes kapitler i overenskomsterne, som vil kunne gøre det muligt at fravige overenskomstens ordinære aftaler om løn- og ansættelsesvilkår i tilfælde, hvor det er relevant at forsøge at fastholde en medarbejder på arbejdspladsen. Ansættelser efter de sociale kapitler sker uden løntilskud og dermed uden det offentliges medvirken. Med særlige vilkår menes vilkår svarende til dem, der typisk findes i de sociale kapitler.

Arbejdsgiver og lønmodtager vil også kunne indgå aftale om ansættelse på særlige vilkår, f.eks. hvis arbejdsgiveren ikke er omfattet af en overenskomst. Det betyder, at uanset, at den pågældende overenskomst ikke indeholder et socialt kapitel, at det sociale kapitel ikke er tilstrækkeligt udfyldt, eller at virksomheden ikke er omfattet af en overenskomst, er virksomheden stadig forpligtet til selv at forsøge at fastholde medarbejderen på særlige vilkår, før et fastholdelsesfleksjob kan komme på tale.

F.eks. vil det kunne aftales, at medarbejderens borger- eller kundekontakt reduceres og erstattes med administrative opgaver kombineret med, at vedkommende fritages for overarbejde eller skiftende vagter. Dette vil eksempelvis kunne kombineres med, at medarbejderen går ned i tid med en tilsvarende lavere løn, men bevarer den fulde pensionsindbetaling.

Medarbejderen vil typisk ikke være visiteret til fleksjob inden ansættelsen under de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Som eksempel på et forløb i et ansættelsesforhold med sygdom og frem til et eventuelt fastholdelsesfleksjob vil der kunne være tale om en medarbejder, der har været ansat på samme arbejdsplads de sidste 15 år, og som bliver tiltagende dårligere og ikke længere kan klare sit arbejde på de hidtidige vilkår. Medarbejderen og arbejdsgiveren aftaler derfor, at medarbejderen går ned i tid fra fuld tid til 32 timer om ugen med en tilsvarende lavere løn, men med bevarelse af sin fulde pensionsindbetaling for 37 timer om ugen. Medarbejderen får det imidlertid fortsat tiltagende dårligere, og efter 15 måneders ansættelse på de særlige vilkår synes arbejdsgiveren ikke længere, at ordningen fungerer. Medarbejderen bliver herefter visiteret til fleksjobordningen og kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, fordi han opfylder betingelsen om ansættelse i mindst 12 måneder på særlige vilkår.

De 12 måneder, medarbejderen som minimum skal have været ansat forud for fastholdelsesfleksjobbet, vil blive regnet fra det tidspunkt, hvor den skriftlige aftale om ansættelse under de sociale kapitler eller på særlige vilkår løber fra. Dette vil forudsættes at fremgå af ansættelsesaftalen. En varslingsperiode vil således kunne regnes med i de 12 måneder, i det omfang det vil kunne dokumenteres, at opgaverne er ændret/skånehensyn er indført i varslingsperioden.

Som eksempel på et forløb, hvor betingelsen om 12 måneders forudgående ansættelse på særlige vilkår ikke er opfyldt, vil der kunne være tale om en medarbejder, der bliver afskediget efter langvarig sygdom. Medarbejderen bliver efter 6 måneder tilbudt at komme tilbage til virksomheden i et fleksjob. Da medarbejderen senest har været ansat i samme virksomhed, vil der – uanset at personen opfylder betingelserne for fleksjob – blive stillet krav om, at personen bliver tilbudt job efter stk. 1, inden personen vil kunne komme i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads.

Nogle overenskomster indeholder bestemmelser, hvorefter en medarbejder kan være ansat i fleksjob under overenskomstens sociale kapitler. Det bemærkes, at kravet i forslaget til § 99 ikke vil kunne opfyldes ved at være ansat i fleksjob under overenskomstens sociale kapitler.

Det er hensigten, at kravene til ansættelse i fastholdelsesfleksjob efter en konkret vurdering ikke vil skulle finde anvendelse i tilfælde, hvor personen

allerede ved ansættelsens begyndelse har begrænsninger i arbejdsevnen, og hvor ansættelsen er etableret under eller som en del af en samlet indsats for at udvikle personens arbejdsevne og hjælpe vedkommende tilbage på arbejdsmarkedet. Det betyder, at reglerne kun vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor ansatte, der har været ansat på normale vilkår i ustyttet beskæftigelse, på grund af sygdom, nedslidning m.v. under ansættelsen, får en nedsat arbejdsevne.

Begrebet "den hidtidige arbejdsplads" vil således skulle fortolkes på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 44-17.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at den pågældende endvidere vil skulle opfylde betingelserne for fleksjob, jf. § 96.

Det betyder, at personen, udover at skulle opfylde betingelserne i 1. pkt. for at få ansættelse i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, vil skulle opfylde de øvrige betingelser for at blive visiteret til fleksjob, og som fremgår af § 96.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter stk. 1 vil skulle være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn der er aftalt.

Forslaget vil skulle være med til at sikre, at kommunen vil have tilstrækkelig dokumentation for, at betingelserne for et fastholdelsesfleksjob er opfyldt.

Der vil ikke være nogen formkrav til den skriftlige aftale mellem arbejdsgiveren og medarbejderen. Aftalen vil kunne være en selvstændig aftale, og det vil ikke være et krav efter fleksjobreglerne, at aftalen fremgår af selve ansættelsesaftalen. Aftalen vil eksempelvis også kunne fremgå af den ansattes personalesag. Det bemærkes dog, at der kan være et krav om en ny ansættelsesaftale efter ansættelsesbevisloven, hvis der er tale om væsentlige ændringer af vilkårene i ansættelsesaftalen.

Aftalen vil skulle indeholde oplysninger om, hvilke funktioner der er svære for medarbejderen at udføre, samt hvilke konkrete skånehensyn, der er aftalt. På den måde vil kommunen kunne sikre sig, at der er tilstrækkelig dokumentation for, at betingelserne for et fastholdelsesfleksjob vil være opfyldt.

Ankestyrelsens principafgørelse 98-15 vil fortsat være gældende. I denne sag fandt Ankestyrelsen, at der forelå en fyldestgørende skriftlig aftale mellem arbejdsgiver og person om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Det måtte også anses for dokumenteret, at arbejdsgiver havde gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende ustøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Der forelå en skriftlig aftale i form af en handlingsplan for personens tilbagevenden til arbejde. Der forelå også statusopdateringer fra personen til arbejdsgiver, hvor personen blandt andet havde oplyst om arbejdstid og fridage. Ifølge arbejdsgivers oplysninger var der efterfølgende blevet lagt en ny plan for personen, hvor han blev flyttet over i en særlig tilrettelagt funktion uden deadlines og projektarbejde samt med en mentor tilknyttet. Der havde desuden været flere møder mellem personen, arbejdsgiveren og kommunen om arbejdstid og arbejdsopgaver. Det fremgik af kommunens notat, at arbejdsgiver blandt andet havde iværksat ordning med henblik på erhvervspsykologsamtaler, fleksibilitet i forhold til mødetid, ferieafholdelse, hjemmearbejdsplads, mødeaktivitet og arbejdsopgaver. Der havde også været en plan for dagligt timetal, arbejdsdage og telefonvækning.

Hvis personens arbejdsevne nedsættes yderligere, eller arbejdsgiveren ikke er tilfreds med ordningen, vil den ansatte efter 12 måneder kunne blive ansat i et fleksjob på arbejdspladsen, forudsat at betingelserne for fleksjob i øvrigt er opfyldt. Det vil i den forbindelse ikke være et krav, at personen opfylder betingelserne for fleksjob på det tidspunkt, hvor personen er ansat efter det sociale kapitel eller på særlige vilkår.

Arbejdsgiver og medarbejder vil også kunne indgå aftale om ansættelse på særlige vilkår, f.eks. hvis arbejdsgiver ikke er omfattet af en overenskomst, eller der ikke findes sociale kapitler i overenskomsten, der kan bruges i den konkrete sag. Det vil således være tilstrækkeligt, at personen har været ansat på særlige vilkår og ikke nødvendigvis efter de sociale kapitler.

Personer, der kommer i en situation, hvor arbejde efter overenskomstens sociale kapitel eller på særlige vilkår kommer på tale, vil i mange tilfælde have haft et forudgående sygdomsforløb. Forslaget vurderes derfor ikke at være til hinder for, at der også under sygdomsperioder kan indgås aftaler om arbejde efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

En sygdomsperiode under en ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår m.v. – herunder hvor arbejdsgiveren modtager sygedagpengerefusion eller er omfattet af en § 56-aftale efter sygedagpengeloven – vil

heller ikke være til hinder for, at betingelsen vil være opfyldt. Men sygdomsperioden – herunder hvor arbejdsgiveren modtager sygedagpengerefusion eller er omfattet af en § 56-aftale efter sygedagpengeloven – vil ikke i sig selv kunne betragtes som ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at arbejdsgiveren endvidere vil skulle dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende udstøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Det betyder, at de initiativer, der vil skulle være redegjort for i den skriftlige aftale, jf. 1. pkt., vil skulle være forsøgt efterlevet i ansættelsesforholdet.

Betingelsen om, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende udstøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår, vil f.eks. kunne være opfyldt, hvis arbejdsgiveren og den ansatte har aftalt en nedsat arbejdstid og/eller en ændring af arbejdsopgaverne for at forebygge yderligere belastning af den ansatte. Dette kan eventuelt kombineres med støtte til arbejdspladsindretning, hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og/eller hjælp til en personlig assistent efter lov om kompensation til handicappede i erhverv.

Derimod vil det forhold, at den ansatte er sygemeldt, herunder med en § 56-aftale efter sygedagpengeloven, ikke i sig selv kunne være tilstrækkeligt til at anse det som et reelt forsøg på at etablere et vedvarende udstøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Dette vil dog ikke hindre, at der i 12-måneders-perioden kan forekomme sygemeldinger.

Forslaget er på linje med Ankestyrelsens praksis, jf. principafgørelse 98-15, hvor Ankestyrelsen fandt, at der forelå en fyldestgørende skriftlig aftale mellem arbejdsgiver og person om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Det måtte også anses for dokumenteret, at arbejdsgiver havde gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende udstøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Der forelå en skriftlig aftale i form af en handlingsplan for personens tilbagevenden til arbejde. Der forelå også statusopdateringer fra personen til arbejdsgiver, hvor personen blandt andet havde oplyst om arbejdstid og fridage. Ifølge arbejdsgivers oplysninger var der efterfølgende blevet lagt en ny plan for personen, hvor han blev flyttet over i en særlig tilrettelagt funktion uden deadlines og projektarbejde samt med en mentor tilknyttet. Der havde desuden været flere møder mellem personen, arbejdsgiveren og kommunen om arbejdstid og arbejdsopgaver. Det

fremgik af kommunens notat, at arbejdsgiver blandt andet havde iværksat ordning med henblik på erhvervpsykologsamtaler, fleksibilitet i forhold til mødetid, ferieafholdelse, hjemmearbejdsplads, mødeaktivitet og arbejdsopgaver. Der havde også været en plan for dagligt timetal, arbejdsdage og telefonvækning.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1* ikke vil skulle finde anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Akut opstået skade eller sygdom vil f.eks. være svær, uhelbredelig lammelse som følge af et alvorligt trafikuheld eller andet kompliceret ulykkestilfælde (f.eks. i forbindelse med en arbejdsskade). Der vil også kunne være tale om en alvorlig og fremadskridende sygdom. Det vil således altid skulle bero på en konkret vurdering, om en person vil være omfattet af undtagelsen i den foreslåede bestemmelse.

Som konkret eksempel på, at bestemmelsen vil kunne finde anvendelse, kan nævnes, at en medarbejder pådrager sig et alvorligt brud på rygsøjlen efter fald fra et stillads. Medarbejderen vil kunne opfylde betingelserne for et fleksjob og vil kunne fortsætte i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads uden at skulle opfylde betingelsen i § 99, *stk. 1*.

Det foreslåede er på linje med Ankestyrelsens praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 35-15.

Ankestyrelsen traf i denne sag afgørelse om, at en person, som led af Parkinsons sygdom, havde ret til fastholdelsesfleksjob, uanset at han ikke havde været ansat på sin arbejdsplads i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at personen led af en alvorlig og fremadskridende sygdom med henfald af hjerneceller over tid og uden gendannelse heraf. Ankestyrelsen vurderede, at det måtte anses for åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår. Ankestyrelsen vurderede, at der ikke var mulighed for på arbejdspladsen at gøre noget for at undgå forværring eller forebygge yderligere nedsættelse af arbejdsevnen. Ankestyrelsen lagde herved vægt på oplysningerne om, at personens sygdom ville forværres over tid, og at prognosen var dårlig med gradvis forværring uden mulighed for at bremse sygdommen.

UDKAST

Ankestyrelsen lagde desuden vægt på, at sygdommen allerede konkret betød, at arbejdsevnen var væsentligt nedsat.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 99 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 100

Reglerne om midlertidige fleksjob findes i dag i lovens § 120.

Det fremgår af § 120, stk. 1, at kommunen som udgangspunkt bevilger fleksjob for en periode af 5 år. Når den 5-årige periode udløber, tager kommunen stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 116 for et nyt fleksjob.

Efter stk. 2 bevilger kommunen efter det første fleksjob et permanent fleksjob for personer, der er fyldt 40 år, hvis kommunen vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.2.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger

Det foreslås i § 100, stk. 1, at kommunen vil skulle bevilge fleksjob for en periode af 5 år, jf. dog stk. 2. Når den 5-årige periode udløber, vil kommunen skulle tage stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 96 for et nyt fleksjob.

Det betyder, at personer under 40 år efter det første fleksjob vil kunne få bevilget et fleksjob for yderligere en periode på 5 år, hvis betingelserne fortsat er opfyldt. Kommunen skal, inden perioden udløber, tage stilling til, om den pågældende er berettiget til endnu en periode i fleksjob.

Det foreslås i stk. 2, at kommunen vil skulle bevilge et permanent fleksjob for personer, der er fyldt 40 år efter det første fleksjob, hvis kommunen vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, at overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og den pågældende fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, jf. § 96.

Det betyder, at hvis der er tale om en person, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres eller er blevet forværret, vil kommunen uden større sagsbehandling kunne bevilge fleksjob på ny.

UDKAST

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 120 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 101

Reglerne om opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status findes i dag i lovens § 121.

Det fremgår af § 121, stk. 1, at kommunen skal sikre, at personen udnytter sin arbejdssevne bedst muligt i fleksjobbet, og at personens skånebehov bliver tilgodeset. Kommunen skal følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ år i fleksjobbet. Herefter skal der følges op, hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning. Opfølgningen skal ske ved en personlig samtale med den ansatte i et fleksjob, og arbejdsgiveren skal inddrages efter behov.

Efter stk. 2 skal personer, der er ansat i fleksjob, underrette kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet af betydning for fleksjobbet.

Efter stk. 3 skal der for personer, der er ansat i midlertidige fleksjob, udarbejdes en status efter 4 ½ år af kommunen, hvor der tages stilling til, om den ansatte i et fleksjob kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal blive i fleksjobordningen.

Det fremgår af stk. 4, at personer, der er ansat i fleksjob, forbliver i ordningen, indtil kommunen har truffet afgørelse efter stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.2.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger

Det foreslås i § 101, stk. 1, 1. pkt., at kommunen skal sikre, at personen udnytter sin arbejdssevne bedst muligt i fleksjobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset.

Det betyder, at kommunen ved etableringen af det konkrete fleksjob og ved den løbende opfølgning i fleksjobbet vil skulle sørge for, at personens arbejdssevne bliver brugt bedst muligt.

Forslaget vil endvidere betyde, at kommunen derfor bør drøfte den ansattes muligheder for at udvikle sin arbejdssevne i fleksjobbet med arbejdsgiveren og den ansatte, og hvordan yderligere forringelse af arbejdssevnen vil kunne afhjælpes. Hvis fleksjobbet adskiller sig fra den vurderede arbejdssevne i det

konkrete job, jf. lovens § 102, stk. 2, eller det antal timer, som arbejdsgiveren har opslået, bør kommunen skulle undersøge årsagen hertil. I denne situation vil kommunen skulle vurdere, om jobbet skal godkendes som et fleksjob eller ej.

Når kommunen vurderer den bedst mulige udnyttelse af arbejdssevnen, vil kommunen samtidig kunne tage stilling til, om der er kompenserende muligheder, herunder f.eks. mulighed for hjælpemidler, mindre arbejdspladsindretninger efter § 179 samt mulighed for personlig assistance efter lov om kompensation til handicappede i erhverv, som vil kunne bidrage til, at arbejdssevnen kan udnyttes endnu bedre, end det ellers ville være muligt.

Den foreslåede bestemmelse betyder endvidere, at hvis arbejdsgiveren alene kan tilbyde et job på et lavere timetal, end kommunen har vurderet personens arbejdssevne i det konkrete fleksjob til, og kommunen ikke har et andet tilbud om fleksjob, der bedre matcher personens arbejdssevne, vil den pågældende efter omstændighederne kunne blive ansat i et fleksjob på færre timer. Det vil være sigtet, at fleksjobbet skal matche personens arbejdssevne bedst muligt. Ved vurderingen af, om personen skal ansættes i et fleksjob på færre timer, vil der kunne indgå flere forskellige forhold, herunder om kommunen skønner, at det vil være bedre for den pågældende at komme ud i et job her og nu end at skulle vente på, at der findes et job, der vil matche personens arbejdssevne bedre. En ansættelse på færre ugentlige timer kan i nogle tilfælde være bedre for personens fremtidige muligheder på arbejdsmarkedet end ingen ansættelse, og dette bør indgå i den samlede vurdering.

Hvis der er meget stor forskel på det tilbudte timetal og det, kommunen har vurderet, at den pågældende ville kunne arbejde i jobbet, vil kommunen kunne undlade at etablere jobbet som et fleksjob.

Det vil f.eks. være, hvis kommunen bliver bekendt med, at aftalen mellem arbejdsgiveren og personen adskiller sig fra den vurdering, som kommunen er kommet med efter lovens § 102, stk. 2, eller de oplysninger om arbejdstid, som arbejdsgiveren har angivet. Hvis dette er tilfældet, bør kommunen skulle undersøge, hvad baggrunden er for dette. F. eks. hvis kommunen har vurderet, at den pågældende kan arbejde 15 timer effektivt i det konkrete job, svarende til den arbejdstid, som arbejdsgiveren havde angivet i jobopslaget, men dette bliver ændret til kun 5 timer i den endelige aftale om løn og timetal mellem arbejdsgiveren og den fleksjobansatte. I denne situation vil kommunen skulle vurdere, om jobbet kan godkendes som et fleksjob eller ej.

Hvis kommunen vurderer, at jobbet ikke skal godkendes som et fleksjob, fordi forskellen mellem det, som personen kan arbejde, og arbejdstiden ifølge aftalen er for stor, således at arbejdsevnen ikke udnyttes bedst muligt, vil personen godt kunne tage imod jobbet, men vil ikke kunne få fleksløn-tilskud efter § 104. Personen vil i stedet kunne modtage ledighedsydelse efter kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik, da den pågældende ikke er ansat i et fleksjob. Jobbet kan efter § 74 d i lov om aktiv socialpolitik dog alene være af kortere varighed. Der skal foretages fradrag i ledighedsydelsen for lønindtægter m.v., jf. § 74 d i lov om aktiv socialpolitik, og personen skal fortsat stå til rådighed.

Forslaget vil endvidere medføre, at når kommunen har bevilget et fleksjob for en periode på 5 år på færre timer, end personen kan arbejde i det konkrete job, vil kommunen ikke kunne trække bevillingen tilbage inden for den 5-årige periode, medmindre personen ikke længere opfylder betingelserne for fleksjob. Kommunen vil løbende kunne tilbyde personen et fleksjob, der bedre matcher arbejdsevnen. Der vil dog ikke kunne stilles krav om, at personen opsiger det fleksjob, som kommunen tidligere har bevilget.

Kommunen vil i forbindelse med udløbet af et midlertidigt fleksjob, jf. lovens § 100, stk. 1, kunne vurdere, at den fleksjobansatte skal have et fleksjob på flere timer, som bedre matcher arbejdsevnen. Kommunen vil kunne træffe afgørelse om, at det hidtidige fleksjob ikke længere kan betragtes som et fleksjob, og at der ikke kan udbetales fleksløn-tilskud. Hvis personen ønsker at beholde jobbet, vil dette eventuelt kunne ske med fradrag i ledighedsydelsen, jf. ovenfor.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at kommunen vil skulle følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ års ansættelse i fleksjob, herunder vurdere, om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for fleksjob.

Det betyder, at i de tilfælde, hvor kommunen vurderer, at betingelserne for fleksjob ikke er opfyldt ved vurderingen efter § 101, stk. 1, 2. pkt., vil kommunen skulle træffe afgørelse om, at personen ikke længere er berettiget til fleksjob.

Forslaget betyder endvidere, at hvis den ansatte havde aktuelt en meget begrænset arbejdsevne ved påbegyndelsen af fleksjobbet, jf. lovens § 96, stk. 3, vil kommunen skulle vurdere, om der har været behov for yderligere skånehensyn m.v. Hvis arbejdsevnen vurderes ikke at kunne forbedres, og den

UDKAST

ansatte kun kan arbejde få timer om ugen, vil kommunen skulle vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension.

Forslaget betyder, at kommunen vil skulle følge op ved en midtvejsstatus efter 2½ års ansættelse i det midlertidige fleksjob.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at der herefter vil skulle følges op, hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning.

Denne opfølgning vil gælde for alle personer ansat i fleksjob, herunder personer, der er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013.

For personer, der er ansat i et permanent fleksjob, vil kommunen således skulle foretage opfølgning hver gang, der er gået 2½ år fra sidste opfølgning.

Der vil være tale om et minimumskrav. Kommunen vil således altid kunne følge op oftere, hvis der er behov for det. Dette kan f. eks. være tilfældet for fleksjobansatte, som vurderes at kunne udvikle deres arbejdssevne i fleksjobbet, eller hvor der kan være tvivl om, at deres skånebehov bliver tilgodeset.

Hvis kommunen ved opfølgningen efter § 101, stk. 1, 2. og 3. pkt. vurderer, at den fleksjobansatte har udviklet sin arbejdssevne i jobbet, vil kommunen skulle tage stilling til, om personen skal forblive i ordningen, eller om den pågældende skal øge sin arbejdstid i fleksjobbet. Hvis kommunen vurderer, at personens arbejdssevne er forværret, eller at en person, der er visiteret ind i ordningen med en aktuelt meget begrænset arbejdssevne, jf. § 96, stk. 3, ikke har udviklet sin arbejdssevne, vil kommunen skulle vurdere, om den pågældende fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, eller om der skal indledes en sag om førtidspension.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at opfølgningen vil skulle ske ved en personlig samtale med den ansatte i fleksjobbet.

Intentionen med forslaget er, at opfølgningen ved den personlige samtale vil skulle foregå ved et personligt møde mellem den ansatte i fleksjobbet og kommunen. Hvis kommunen efter et konkret skøn, på baggrund af kendskabet til den ansatte i fleksjobbet og arbejdsgiveren, vurderer, at opfølgningen kan foretages ligeså kvalificeret ved en personlig samtale i telefonen som ved et personligt møde, vil kommunen undtagelsesvist kunne foretage opfølgningen på denne måde. Opfølgningssamtalen vil ikke kunne foretages skriftligt. Ved opfølgningen vil kommunen bl.a. skulle se på, om det har

været muligt for den ansatte at arbejde i flere timer end forudsat ved etableringen af fleksjobbet. Hvis det er tilfældet, vil kommunen skulle vurdere, om arbejdssevnen fortsat skønnes at kunne udvikles.

Det foreslås i *stk. 1, 5. pkt.*, at arbejdsgiveren vil skulle inddrages efter behov.

Det betyder, at hvis kommunen vurderer, at der er behov for det, vil arbejdsgiveren skulle inddrages i opfølgningen. Det kan f. eks. være vedrørende mulige initiativer, der kan forbedre den ansattes arbejdssevne.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, der er ansat i fleksjob, vil skulle orientere kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet, der kan have betydning for fleksjobbet.

Det betyder, at den ansatte i fleksjobbet vil skulle underrette kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet af mulig betydning for fleksjobbet. Det kan f. eks. være oplysninger om, at der bør tages nye skånehensyn, eller at vedkommende kan arbejde i flere timer end forudsat ved ansættelsen. Når kommunen modtager oplysninger fra den ansatte om sådanne forhold, vil kommunen skulle vurdere, hvilken betydning oplysningerne har i forhold til de betingelser, der skal være opfyldt for at have ret til fleksjob.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen for personer, der er ansat i fleksjob, jf. § 100, stk. 1, vil skulle udarbejde en status efter 4½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen.

Det betyder, at kommunen ved udarbejdelsen af status vil skulle undersøge, om den fleksjobansatte fortsat har en væsentligt og varigt nedsat arbejdssevne efter de regler, som skal følges ved vurdering af en persons arbejdssevne, jf. § 98, stk. 2.

Der vil med forslaget være tale om, at kommunen vil skulle begynde arbejdet med at udarbejde status efter 4½ år, idet fleksjobbet vil være midlertidigt og løbe i en periode af 5 år, jf. § 100, stk. 1.

Forslaget betyder, at hvis der er tale om en person under 40 år, hvor det er åbenbart, at arbejdssevnen ikke kan blive bedre, eller hvor arbejdssevnen er yderligere nedsat, vil kommunen uden større sagsbehandling kunne bevilge et midlertidigt fleksjob på ny. For personer over 40 år vil kommunen i denne

situation kunne bevilge et permanent fleksjob, hvis det vurderes, at arbejds-
evnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, så overgang til beskæftigelse på
det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, jf. § 100, stk. 2.

Kommunens vurdering vil skulle fremgå af personens fleksjobsag.

Det foreslås i *stk. 4*, at personer, der er ansat i fleksjob, vil forblive i ordnin-
gen, indtil kommunen har truffet afgørelse efter stk. 3.

Det betyder, at der ikke vil ske ændringer for den fleksjobansatte, selvom 5-
års perioden vil være udløbet, og kommunen endnu ikke har truffet afgørelse
om ophør eller forbliven i fleksjobordningen.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 101 og medfører
ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 102

Det fremgår af § 122, at arbejdsgiveren betaler løn til den ansatte i fleksjob
for det arbejde, der bliver udført, jf. stk. 3-5. Lønnen suppleres med et fleks-
løntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kom-
munen til den ansatte efter den gældende § 123.

Kommunen skal i forbindelse med etableringen af et fleksjob på en virk-
somhed komme med en vurdering af personens arbejdsevne i fleksjobbet,
der skal danne grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og ar-
bejdsgiveren. Kommunen skal foretage en ny vurdering, hvis parterne i fæl-
lesskab anmoder herom.

På overenskomstdækkede områder fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår ef-
ter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v.
samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse
af personer i fleksjob.

På områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige
arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder,
hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne
tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område.

En ansat i fleksjob der udfører funktionærarbejde, men som ikke er omfattet
af funktionærloven på grund af timetallet, skal ansættes på funktionærlig-
nende vilkår.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger

Det foreslås i § 102, stk. 1, 1. pkt., at arbejdsgiveren vil skulle betale løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, jf. stk. 3-5.

Det betyder, at personer, der er ansat i et fleksjob, i lighed med andre på arbejdsmarkedet alene vil modtage løn for den arbejdsindsats, de reelt yder.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at lønnen vil skulle suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte efter § 123.

Det betyder, at den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet vil skulle bestå af løn fra arbejdsgiveren suppleret med et fleksløntilskud fra kommunen, der reguleres på baggrund af lønindtægten.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at kommunen i forbindelse med etableringen af et fleksjob i en virksomhed vil skulle komme med en vurdering af personens arbejdsevne i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten.

Det betyder, at det i vurderingen, som tager udgangspunkt i de foreliggende oplysninger i sagen, herunder den samlede beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, der er lagt til grund for visitationen til fleksjob samt deltagelse i aktive tilbud m.v., der skal udvikle arbejdsevnen, vil skulle beskrives, hvor mange timer og med hvilken intensitet/produktivitetsgrad kommunen vurderer, at den pågældende kan arbejde. Med intensitet menes, om person f.eks. vil have behov for pauser i arbejdet eller på grund af betydelig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse ikke vil kunne arbejde med samme intensitet, som normalt forventes, således at personen kan siges at arbejde på nedsat kraft.

Det forudsættes, at kommunen i vurderingen af arbejdstid og -intensitet/produktionsgrad vil tage udgangspunkt i, om personen kan arbejde

- med fuld produktivitet i et reduceret antal timer
- fuld tid med reduceret produktivitet
- i et reduceret antal timer med reduceret produktivitet

Kommunen vil skulle angive arbejdsevnen i arbejdstid (timer) og intensitet i form af procent, som det vurderes, at personen vil kunne arbejde i det pågældende antal timer.

Et eksempel vil kunne være en person, der vurderes at kunne arbejde på nedsat tid 20 timer om ugen og med 100 pct. intensitet/produktivitet.

Et andet eksempel vil kunne være en person, der kan arbejde i 30 timer om ugen, men med 50 pct. intensitet, fordi skånebehovet i jobbet f. eks. er hvilepauser på arbejdspladsen nogle gange om dagen.

Et tredje eksempel vil kunne være en person, der kan arbejde 15 timer om ugen, men som på grund af betydelig funktionsnedsættelse på grund af psykisk ustabilitet arbejder med 30 pct. intensitet.

Formålet med bestemmelsen vil være at give arbejdsgiveren og den ansatte et grundlag for at indgå en aftale om fleksjob, herunder om løn og arbejdstid, der afspejler den nedsatte arbejdsevne. Der skal være mulighed for at afprøve kommunens vurdering af arbejdsevnen i jobbet. Såfremt arbejdsgiveren og den ansatte på baggrund af de erfaringer, parterne har gjort på virksomheden, er enige om en ændret arbejdsevnevurdering som grundlag for lønfastsættelse, vil dette kunne gøres uden kommunens medvirken. Ønsker parterne kommunens medvirken i disse tilfælde, har kommunen imidlertid pligt til at foretage en ny vurdering, hvis arbejdsgiveren og den ansatte i fællesskab anmoder herom. Parterne kan derfor bede kommunen foretage en ny vurdering, hvis de er enige om ændringen af vurderingen af arbejdsevnen og i fællesskab anmoder kommunen om en ny vurdering.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at vurderingen skal danne grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Det betyder, at kommunen, når der er foretaget en vurdering af den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, vil skulle videregive oplysningerne til arbejdsgiveren med henblik på, at arbejdsgiveren sammen med den ansatte kan indgå en aftale om aflønning i fleksjobbet baseret på kommunens vurdering. Formålet hermed er at give arbejdsgiveren og den ansatte det bedste grundlag for at indgå en aftale om løn og skånebehov, der sikrer, at den ansatte får løn for den arbejdsindsats, personen yder, og at arbejdsgiveren betaler løn for denne arbejdsindsats. Det skal samtidig sikres, at de skånebehov, som den ansatte har i fleksjobbet, bliver indarbejdet i aftalen mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Hvis arbejdsgiveren ikke får disse oplysninger, er der risiko for, at der ikke kan etableres en ansættelse i fleksjob. Det vurderes derfor, at de gældende regler er i overensstemmelse med databeskyttelseslovens krav om proportionalitet.

Kommunen vil ved etableringen af et fleksjob skulle sikre sig, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i jobbet, og at personens skånebehov bliver tilgodeset, jf. den foreslåede § 101, stk. 1, 1. pkt. Personer, der er ansat i fleksjob, vil skulle orientere kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, jf. den foreslåede § 101, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at kommunen vil skulle foretage en ny vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

Det betyder, at kommunen vil have pligt til at foretage en ny vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte f. eks. efter at have afprøvet vurderingen i jobbet er enige om, at vurderingen skal ændres og i fællesskab anmoder om, at kommunen foretager en ny vurdering.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at løn og øvrige arbejdsvilkår på overenskomstdækkede områder vil skulle fastsættes efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob.

Det betyder, at den fleksjobansatte vil skulle aflønnes efter overenskomsten m.v., i det omfang overenskomsten, herunder de sociale kapitler m.v., tager højde for, at den fleksjobansatte har en nedsat arbejdsevne.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at der i de tilfælde, hvor overenskomsterne m.v. ikke indeholder sådanne bestemmelser, eller disse ikke kan finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, vil skulle indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid vil kunne fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, jf. stk. 2.

Fleksjobordningen skal også kunne rumme de særlige tilfælde, hvor en betydelig funktionsnedsættelse gør, at en person ikke kan arbejde med fuld intensitet i de timer, hvor personen arbejder. Da arbejdsgiveren alene vil

skulle betale løn for det arbejde, der udføres, er det vigtigt, at lønfastsættelsen gør dette muligt, idet der ellers vil være risiko for, at der ikke kan etableres fleksjob i disse tilfælde.

Ansættelser i fleksjob, der etableres på overenskomstdækkede områder, vil være omfattet af de kollektive overenskomster ligesom andre ansættelser.

Det foreslås, at hvis overenskomsterne – herunder de sociale kapitler - ikke indeholder bestemmelser, der kan tage højde for, at arbejdsgiveren alene skal betale for det arbejde, der udføres, vil der skulle indgås aftale om løn efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Det betyder, at bestemmelserne i overenskomsten om løn og arbejdstid vil kunne fraviges i det omfang, det er nødvendigt, og med det formål, at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdssevne i jobbet.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at kommunen og den overenskomstbærende faglige organisation efter aftale med den ansatte vil modtage kopi af aftalen om fleksjob.

Det er arbejdsgiveren og den ansatte, der kan aftale fravigelsen af overenskomsten. Forslaget giver mulighed for, at den overenskomstbærende faglige organisation og kommunen vil kunne modtage kopi af aftalen om fleksjob, hvis den ansatte giver samtykke hertil. Formålet hermed er at give mulighed for, at den faglige organisation kan medvirke til at sikre, at en eventuel fravigelse af overenskomsten afspejler den ansattes reelle arbejdssevne.

Det foreslås i *stk. 3, 4. og 5. pkt.*, at tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår vil skulle afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, og at § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter vil finde tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at tvister om anvendelsen af overenskomsterne – herunder om fravigelse heraf og om løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder tvister om arbejdssevnen i fleksjobbet og fastsættelse af løn og arbejdstid – vil skulle afgøres ved fagretlig behandling efter de gældende regler på området og endeligt ved Arbejdsretten eller andet aftalt konfliktløsningssystem på det pågældende område. Hvis overenskomstparterne på området ikke har aftalt regler om fagretlig behandling, finder Normen anvendelse. Med ”Normen” menes de almindelige regler, der er vedtaget af arbejdsmarkedets parter for behandling af faglig strid. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om, at en

lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den pågældende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i *stk. 4, 1. og 2. pkt.*, at på områder, der ikke er dækket af overenskomst, vil løn og øvrige arbejdsvilkår skulle fastsættes efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område.

Forslaget vil endvidere betyde, at hvis der er indgået en aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren om løn- og øvrige arbejdsvilkår efter en relevant sammenlignelig overenskomst, vil arbejdsgiveren blive forpligtet af overenskomsten.

Arbejdsgiverens og den fleksjobansattes aftalefrihed i forhold til den sammenlignelige overenskomst vil være begrænset til fravigelser, der har til formål at sikre, at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdsevne og er nødvendige herfor. Fravigelser af den sammenlignelige overenskomst vil endvidere forudsætte, at de er aftalt konkret. Dette er en følge af Vestre Landsrets dom afsagt den 23. marts 2023 (sag BS-15264/2021-VLR).

Pligten til at tage udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst vil betyde, at arbejdstageren skal gøres bekendt med, hvilken overenskomst der er den sammenlignelige, således at arbejdstageren kan tage stilling til, om vedkommende er indforstået med at fravige overenskomsten. Herunder eventuelt på baggrund af rådgivning fra den overenskomstbærende faglige organisation om de rettigheder, der følger af overenskomsten. Arbejdsgiver og arbejdstager kan herefter konkret aftale fravigelser af overenskomsten. Dette er en følge af Arbejdsretten dom afsagt den 20. april 2023 (sag nr. 2022-240).

Den fleksjobansatte vil skulle ansættes på mindst samme vilkår som dem, der gælder for arbejdspladsens øvrige ansatte på området. Dette følger af, at arbejdsgiveren efter forskelsbehandlingsloven er forpligtet til at yde lige løn for samme arbejde eller for arbejde, der tillægges samme værdi.

Det foreslås i *stk. 4, 3. og 4. pkt.*, at kommunen efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte vil kunne modtage kopi af aftalen om fleksjob. Endvidere vil den overenskomstbærende faglige organisation efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kunne modtage kopi af aftalen om fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst.

Forslaget giver mulighed for, at den overenskomstbærende faglige organisation og kommunen vil kunne modtage kopi af aftalen om fleksjob, hvis det er aftalt mellem arbejdsgiveren og den ansatte, og den ansatte giver samtykke hertil.

Det foreslås i *stk. 4, 5. og 6. pkt.*, at tvister om løn og arbejdsvilkår i disse tilfælde vil skulle afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald vil arbejdsgiveren være stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter vil finde tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at i de tilfælde, hvor der er taget udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst, vil tvister om løn og arbejdsvilkår endvidere skulle afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. Ved den fagretlige behandling kan der ske en prøvelse i forhold til den ansattes rettigheder og pligter i henhold til den overenskomst, der er taget udgangspunkt i. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. Dette svarer til den lignende ordning i virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, stk. 2. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om, at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

I øvrige tilfælde vil tvister kunne afgøres ved de almindelige domstole.

Arbejdsrettens afgørelse fra den 7. september 2022 (sag nr. 2022-240) betyder, at Arbejdsretten vil være kompetent til at træffe afgørelse i tvister om løn og arbejdsvilkår i fleksjob i sager, hvor der foreligger i hvert fald én relevant sammenlignelig overenskomst på området, selvom arbejdsgiveren og den fleksjobansatte ved indgåelse af ansættelsesaftalen ikke har taget udgangspunkt heri.

Det foreslås i *stk. 5*, at i de tilfælde hvor en ansat i fleksjob udfører funktionærarbejde, jf. funktionærlovens § 1, stk. 1, men ikke er omfattet af funktionærloven, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, skal arbejdsgiveren ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår. Det betyder, at den ansatte i fleksjob opnår en retsstilling, der følger af funktionærloven.

UDKAST

Funktionærstatus efter funktionærlovens regler er betinget af, at den pågældende beskæftiges hos arbejdsgiveren gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt og i øvrigt udfører funktionærarbejde. Varierende arbejdstider, der gennemsnitlig udgør mere end 8 timer ugentligt, er tilstrækkeligt til funktionærstatus. Man kan altså godt arbejde mere den ene uge og mindre den anden uge.

Funktionærloven sikrer funktionærer en række minimumskrav i relation til bl.a. barsel, løn under sygdom, varsel ved opsigelse og beskyttelse mod usaglig afskedigelse.

Ansatte i fleksjob, som arbejder gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, er omfattet af funktionærloven. Ansatte i fleksjob, som arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, falder ikke under lovens beskyttelse, da de netop ikke opfylder 8-timers kravet i funktionærloven.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 122 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 103

Det fremgår af den gældende § 162, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen kan give tilskud til kortvarige kurser for en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, når tilskuddet har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde ansættelse i fleksjob.

Det fremgår af § 162, stk. 2, at kommunen giver tilskud efter stk. 1, uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægt- og formueforhold.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger

Det foreslås i § 103, stk. 1, at kommunen kan give tilskud til kortvarige kurser for en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, når tilskuddet har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde ansættelse i fleksjob.

Forslaget indebærer ligesom efter gældende ret, at kurserne skal være af afgørende betydning for at kunne udføre en konkret arbejdsopgave eller -proces.

Det foreslås i stk. 2, at kommunen giver tilskud efter stk. 1, uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

UDKAST

Hjælpen til kortvarige kurser ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob er således uafhængig af ansøgerens og en eventuel ægtefælles indtægt- og formueforhold

Den foreslåede ordning er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 162, Kommunerne vil således fremover kunne give tilskud til opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob på samme måde som efter de hidtil gældende regler.

Før § 104 indsættes *overskriften* Fleksløntilskud

Til § 104

Af § 123 fremgår det, at den ansatte i et fleksjob modtager et fleksløntilskud som supplement til den løn, som arbejdsgiveren udbetaler til personen.

Fleksløntilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb på 20. 970 kr. i 2025.

Der foretages fradrag i fleksløntilskuddet for 30 pct. af lønindtægten inkl. pensionsbidrag, indtil lønnen udgør 16.911 kr. (2025-niveau). Hvis lønindtægten inkl. pensionsbidrag overstiger 16.911 kr. (2025-niveau), foretages der fradrag med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 16.911 kr.

Hvis personen har anden lønindtægt eller indtægter fra selvstændig bibe-skæftigelses, medfører disse indtægter også fradrag i fleksløntilskuddet.

Løn og fleksløntilskud kan aldrig overstige den løn, som en ordinært ansat på fuldtid modtager i løn for i den pågældende stilling.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at kommunen vil skulle udbetale fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiveren. Arbejdsgiveren udbetaler løn til den ansatte i fleksjob for den arbejdsindsats, som personen yder.

Da en ansat i fleksjob har nedsat arbejdsevne, udbetales der et fleksløntilskud fra kommunen, som skal supplere lønudbetalingen fra arbejdsgiveren, således at den ansatte i fleksjobbet modtager en rimelig samlet indtægt.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

I 2025 svarer det beløb, som fleksløntilskuddet vil blive beregnet på baggrund af 20.970 kr. Det vil således være dette beløb, som kommunen vil skulle anvende, når kommunen skal beregne fleksløntilskuddet.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at fleksløntilskuddet vil skulle nedsættes med 30 pct. af den samlede lønindtægt inkl. pensionsbidrag, indtil lønindtægten udgør 16.911 kr. (2025-niveau) per måned før skat.

Det betyder, at kommunen skal beregne fleksløntilskuddet på baggrund af den ansatte i fleksjobbets løn og anden lønindtægt. Hvis den ansatte har en lønindkomst inkl. pensionsbidrag på 10.000 kr., skal der foretages fradrag i fleksløntilskuddet på 3.000 kr. (30 pct. af 10.000 kr.). Det beregnede fleksløntilskud vil herefter som udgangspunkt blive på 17.970 kr. Den ansatte vil som udgangspunkt have en indtægt på tilsammen 27.970 kr. inkl. pensionsbidrag, jf. dog stk. 3.

Hvis den fleksjobansatte får udbetalt et ferietillæg, jf. § 18 i ferieloven, som efter ferieloven udgør 1 pct. af lønnen i ferieåret, vil ferietillægget medføre fradrag i fleksløntilskuddet på samme måde som anden lønindtægt.

Udbetaling af den 6. ferieuge, som ikke er omfattet af ferielovens regler, vil ligeledes skulle anses som en lønindtægt, der medfører fradrag i fleksløntilskuddet på samme måde som anden lønindtægt.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at fleksløntilskuddet vil skulle nedsættes med 55 pct. af lønindtægt inkl. pensionsbidrag, der overstiger 16.911 kr. (2025-niveau) per måned før skat.

Hvis den ansatte i fleksjobbet modtager 20.000 kr. i løn, vil der blive foretaget fradrag med 30 pct. af lønnen af 16.911 kr., dvs. et fradrag på 5.073 kr. og herefter med 55 pct. af 1.699 kr. Der vil således skulle foretages fradrag i fleksløntilskuddet for 6.772 kr. Flexløntilskuddet vil herefter udgøre 20.970 kr. – 6.772 kr.=14.198 kr. Den ansatte vil som udgangspunkt have en indtægt på 34.198 kr. inkl. pensionsbidrag, jf. dog stk. 3.

Der vil også skulle ske fradrag i fleksløntilskuddet for anden lønindtægt.

Det foreslås i *stk. 3*, at fleksløntilskuddet efter stk. 2 og løn udbetalt af arbejdsgiveren tilsammen højst vil kunne udgøre et beløb, der svarer til den løn inkl. pensionsbidrag, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Det betyder, at en ansat i fleksjob aldrig vil kunne få mere udbetalt end en ordinært ansat i samme stilling, således at det ikke vil være muligt, at en ansat i fleksjob på baggrund af fleksløntilskuddet vil kunne oppebære en højere løn end en ordinært ansat.

Hvis den ordinært ansatte i samme stilling modtager 30.000 kr. i løn og den fleksjobansatte tilsammen ville kunne få 32.000 kr. i løn og fleksløntilskud, vil fleksløntilskuddet skulle nedsættes med 2.000 kr. Det betyder, at den ansatte i fleksjobbet i lighed med den ordinært ansatte vil have en indtægt på 30.000 kr.

Hvis den fleksjobansattes løn stiger, hæves loftet for fleksløntilskud og løn, således at loftet udgør lønnen ved ansættelse på fuld tid inkl. lønstigningen. Hvis den fleksjobansatte får tillæg som f.eks. anciennitetstillæg og funktionstillæg eller overarbejdsbetaling, indgår disse tillæg også i loftet for, hvad fleksløntilskud og lønnen tilsammen højst kan udgøre, og arbejdsgiveren skal derfor oplyse fuldtidslønnen inkl. tillæg og evt. overarbejdsbetaling til kommunen. Den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet (løn og fleksløntilskud) kan således sammenlagt højst udgøre det beløb, som en ansat på ordinære vilkår ville modtage i løn inkl. evt. tillæg. Det vil altid være arbejdsgiveren, som skal oplyse om lønloftet, herunder om ændringer som følge af eventuelle lønstigninger og udbetaling af ferietillæg.

Hvis løn og fleksløntilskud tilsammen udgør mere end lønnen på fuld tid (inkl. evt. tillæg) i den pågældende stilling, nedsættes fleksløntilskuddet med det overskydende beløb.

Hvis den fleksjobansatte får udbetalt en reduceret timeløn på baggrund af en nedsat arbejdsintensitet, skal arbejdsgiveren også oplyse fuldtidslønnen for ordinært ansatte i den pågældende stilling.

I tilfælde, hvor en fleksjobansat er beskæftiget i flere fleksjob, er det den samlede lønindtægt (inkl. pensionsbidrag), der danner grundlag for beregningen af tilskuddet. Loftet for fleksløntilskud og lønnen i fleksjobbet fastsættes som fuldtidslønnen i den stilling, som giver den højeste fuldtidsløn.

Lønloftet over løn og fleksløntilskud vil som hovedregel udgøre samme beløb hver måned, medmindre den pågældende er 14-dages-lønnet. I denne situation vil loftet over løn og fleksløntilskud afhænge af, om der er indberettet 2 eller 3 14-dages perioder i indkomstregisteret for den pågældende måned. Arbejdsgiveren skal således oplyse om 14-dages lønnen på fuld tid for den pågældende stilling.

Det foreslås i *stk. 4*, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune.

Den ansatte i fleksjobbet vil skulle kontakte den nye bopælskommune vedrørende flytningen. Bopælskommunen vil herefter med samtykke fra den fleksjobansatte kunne anmode fraflytningskommunen om oplysninger i forhold til fleksjobvisiteringen m.v., men tilflytningskommunen vil ikke skulle foretage en ny visitation af personen for at konstatere, at retten til fleksjob fortsat er opfyldt.

Personer, der i forbindelse med flytning til en anden kommune opsiget et fleksjob eller ophører i ansættelse i udstøttet beskæftigelse efter at have været visiteret til et fleksjob, vil have ret til ledighedsydelse, uden at den nye kommune vil skulle foretage en ny visitation til fleksjob. Betingelserne for at

UDKAST

modtage ledighedsydelse vil dog skulle være opfyldt, herunder må personen ikke være selvforskyldt ledig.

Der vil blive fastsat nærmere bestemmelser om, hvilke indtægter, der er lønindtægter og hvilke andre indtægter m.v., der kan indgå i beregningen af fleksløntilskud samt hvordan lønloftet beregnes m.v. i bekendtgørelsesform, jf. forslaget til bemyndigelse i § 123.

Før § 105 indsættes *overskriften* Feriegodtgørelse, sygedagpenge, barselsdagpenge m.v.

Til § 105

Efter § 124 vil personer, der modtager løn under ferie, ferieydelse eller feriegodtgørelse, have ret til fleksløntilskud under ferien.

Hvis der udbetales løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, vil personen have ret til fleksløntilskud i perioden med sygdom, barsel eller sorgorlov.

Hvis der ikke udbetales løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, vil personen modtage sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse. Sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud op til en samlet indtægt på 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsdagpenge m.v. I 2025 beregnes fleksløntilskuddet på baggrund af 20.970 kr.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger

Det foreslås i *stk. 1*, at personer, der under ferie modtager løn, ferieydelse eller feriegodtgørelse, har ret til fleksløntilskud under ferien.

Fleksløntilskuddet vil blive beregnet på samme måde som lønindtægt.

Der vil blive fastsat regler i bekendtgørelsesform om bruttoficering af feriegodtgørelse og hvordan beregningen sker m.v.

Der henvises til forslaget til § 104.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, der modtager løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, har ret til fleksløntilskud i sygdoms-, barsels- eller sorgorlovsperioden.

Fleksløntilskuddet vil blive beregnet på samme måde, som efter forslaget til § 104, stk. 1-3.

Der vil blive fastsat nærmere regler om beregning af fleksløntilskud m.v., jf. forslaget til § 123.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at personer, der ikke har ret til løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, vil kunne modtage syge- eller barselsdagpenge efter regler fastsat i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge eller barselslovens § 34.

Udbetaler arbejdsgiveren ikke løn under sygdom eller barsel, vil den fleksjobansatte få udbetalt sygedagpenge eller barselsdagpenge. Sygedagpenge udbetales for det antal timer, som personen op til sygdomsperioden er ansat til og beregnes efter regler fastsat i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge.

Udbetaler arbejdsgiveren ikke løn under barsel eller sorgorlov, vil den fleksjobansatte få udbetalt barselsdagpenge for det antal timer, som personen op til barsels- eller sorgorlovsperioden er ansat til. Beløbet er beregnet efter reglerne fastsat på baggrund af § 34 i barselsloven.

Det betyder, at sygedagpenge eller barselsdagpenge vil skulle beregnes efter de gældende regler i henholdsvis lov om sygedagpenge og barselsloven.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at syge- eller barselsdagpengene vil skulle suppleres med fleksløntilskud, således at den samlede ydelse tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det betyder, at en person, der modtager sygedagpenge eller barselsdagpenge sammen med fleksløntilskud, vil kunne få udbetalt et beløb, der svarer til 20.970 kr. (2025-niveau) under sygdom, barsel eller sorgorlov.

Det betyder videre, at hvis personen får udbetalt 5.000 kr. i sygedagpenge i en måned, vil der blive suppleret med et fleksløntilskud på 15.970 kr.

Der vil blive fastsat nærmere regler om beregning af fleksløntilskud samtidigt med sygedagpenge og barselsdagpenge, jf. forslaget til § 123.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at mister en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, retten til sygedagpenge, vil personen kunne modtage fleksløntilskud fratrasket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge.

Det betyder, at personen vil kunne modtage fleksløntilskud fratrasket de sygedagpenge, der normalt ville blive udbetalt.

Hvis personen f.eks. ville være berettiget til at modtage 5.000 kr. i sygedagpenge, vil personen kunne modtage 15.970 kr. i fleksløntilskud.

Baggrunden for, at personen mister retten til sygedagpenge kan være, at personen f.eks. ikke er mødt til en opfølgningssamtale.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at det samme vil gøre sig gældende, hvis personen har anmodet om sygedagpenge for sent.

UDKAST

Baggrunden for dette er, at personen ikke vil kunne modtage sygedagpenge før det tidspunkt, hvor personen har anmodet om at modtage sygedagpenge. Hvis det beløb, som personen ville have kunnet få i sygedagpenge, ikke bliver fradraget i fleksløntilskuddet, ville personen blive fuldt ud kompenseret for den manglende udbetaling af sygedagpenge.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at kommunen ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned vil skulle følge op på, om personen fortsat er ansat i fleksjob.

Det betyder, at kommunen hver tredje måned vil skulle følge op på, om personen fortsat er sygemeldt. Dette vil f.eks. kunne ske ved en samtale med personen.

Det foreslås i *stk. 4, 4. pkt.*, at opfølgningen vil skulle ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn eller sygedagpenge.

Kommunen vil således skulle fortsætte med at følge op på, om personen fortsat er syg frem til det tidspunkt, hvor personen igen får udbetalt sygedagpenge eller løn.

Det foreslås i *stk. 5*, at ophører ansættelsen i fleksjob under sygdom, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. §§ 74 a og 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Det betyder, at der vil skulle være et igangværende ansættelsesforhold for, at en fleksjobvisiteret vil kunne beholde retten til at modtage fleksløntilskud. Personen vil i stedet skulle have ledighedsydelse efter reglerne i §§ 74 og 74 a i lov om aktiv socialpolitik. Mens personen modtager ledighedsydelse, vil personen være omfattet af de regler, som gælder for rådighed og sanktioner.

Det foreslås i *stk. 6*, at hvis ansættelsen i fleksjob ophører under barsels- eller sorgorlov, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til barselsdagpenge, jf. barselslovens § 34.

Personen vil således kunne modtage barselsdagpenge, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., svarende til 20.970 kr. (2025-niveau).

Før § 106 indsættes *overskriften* Tilbagebetaling af fleksløntilskud.

Til § 106

Det fremgår af § 125, stk. 1, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger om forhold beskrevet i § 123, stk. 2, 3. pkt.,

eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Det fremgår videre af § 125, stk. 2, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter 1. pkt. for samme periode.

Det fremgår af § 125, stk. 3, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

Det fremgår af § 125, stk. 4, at tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3 bortfalder, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.3.3. i lovforslagets almindelige

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger om sit eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag, eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

I den situation, hvor den fleksjobansatte har modtaget fleksløntilskuddet med urette, vil kommunen skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den fleksjobansatte ikke har opfyldt sin oplysningspligt, eller hvis den fleksjobansatte mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskuddet.

Kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling, hvis betingelserne for at kræve tilbagebetaling er opfyldt. Betingelserne for at kræve tilbagebetaling vil for det første være, at den fleksjobansatte har været i ond

tro om de ukorrekte eller mangelfulde oplysninger. Den anden betingelse vil være, at fleksløntilskuddet vil skulle have været modtaget med urette. Begge betingelser vil skulle være opfyldt for, at fleksløntilskuddet vil kunne kræves tilbagebetalt. Ond tro betyder, at den fleksjobansatte vidste eller burde vide, at de oplysninger, som personen gav kommunen var forkerte eller mangelfulde, og at de ukorrekte oplysninger ville føre til en fejlagtig udbetaling af fleksløntilskuddet. Kravet om, at fleksløntilskuddet vil skulle have været modtaget med urette, betyder, at den fleksjobansatte efter reglerne ikke vil have ret til fleksløntilskuddet.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, *stk. 1*, § 114 c, *stk. 3*, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, *stk. 1*, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, *stk. 1*, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter 1. pkt. for samme periode.

Bestemmelsen er en følge af forslagene til §§ 127-131 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, således at der vil være sikret hjemmel til at kræve tilbagebetaling af fleksløntilskud i perioder, hvor personen ikke har opholdt sig her i landet i det omfang, den pågældende er blevet dømt for en overtrædelse af straffelovens § 101 a, *stk. 1*, § 114 c, *stk. 3*, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, *stk. 1*, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, *stk. 1*, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

En domstolsafgørelse for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser vil således kunne danne grundlag for et krav om tilbagebetaling af allerede udbetalte offentlige ydelser, således at kommunen vil kunne lægge dette til grund for afgørelsen. Kommunen vil således ikke i denne situation skulle vurdere, om personen har været i ond tro eller ej, idet der vil skulle ske tilbagebetaling i alle sager efter bestemmelsen.

Det vurderes som udgangspunkt at være ubetænkeligt, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om tilbagebetaling i sådanne sager uden at partshøre ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om dommen. Det bemærkes, at ydelserne alene vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom, og for den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Det fremgår af § 12 i, *stk. 1*, i lov om Udbetaling Danmark, at kommunen i forbindelse med afgørelsen vil skulle orientere personen om, at kommunen vil skulle sende afgørelsen til Udbetaling Danmark med henblik på registrering og samkøring af oplysninger vedrørende afgørelser om udelukkelse fra

eller begrænset ret til offentlige ydelser i 3 år. Kommunen vil i forbindelse med afgørelsen desuden skulle orientere personen om, at afgørelsen vil kunne få betydning for personens ret til pension, dagpenge, feriedagpenge, fleksydelse og andre offentlige ydelser i en 3-årig periode.

Kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling, selv om den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud for hele eller dele af den periode, som dommen omhandler, eller for en længere periode. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis kommunen tidligere har truffet afgørelse om, at personen skal tilbagebetale fleksløntilskud for en periode, jf. § 108, stk. 1, fordi kommunen fik kendskab til, at personen i en periode havde opholdt sig i udlandet. I sådanne tilfælde vil det af afgørelsen om tilbagebetaling af fleksløntilskud som følge af dommen skulle fremgå, at personen ikke vil blive afkrævet beløbet, hvis det allerede er blevet tilbagebetalt.

I det omfang personen allerede har tilbagebetalt det beløb, som er blevet udbetalt med urette efter forslaget til § 108, stk. 1, vil kommunens afgørelse alene få betydning i forhold til registreringen i Udbetaling Danmarks register og efterfølgende ydelser. Retsvirkningen af den foreslåede bestemmelse vil således ikke blive, at personen vil komme til at tilbagebetale ydelsen to gange. Når kommunen har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud som følge af dommen, vil kommunen skulle sende kopi af afgørelsen til Udbetaling Danmark.

Det følger af *stk. 3*, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned har været udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

I den situation, hvor der har været udbetalt et højere fleksløntilskud, end den pågældende fleksjobansatte har været berettiget til, hvis der var sket efterregulering for udbetalt løn, resultatløn m.v., vil kommunen ligeledes skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud.

Det vil efter de gældende regler kunne ske efterregulering af for meget udbetalt fleksløntilskud i ledighedsydelse. Hvis der vil kunne foretages efterregulering i fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsen, vil kommunen ikke skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud men derimod om, at der vil skulle ske en efterregulering af fleksløntilskuddet i den udbetalte ydelse. Det vil ingen betydning have for tilbagebetaling efter denne bestemmelse, om den pågældende tidligere fleksjobansatte var i god eller ond tro vedrørende modtagelsen af fleksløntilskuddet. Det afgørende vil være, at den fleksjobansatte har modtaget for meget i fleksløntilskud på grund af kommunens manglende mulighed for at foretage efterregulering af

fleksløntilskuddet, fordi den pågældende ikke længere er omfattet af fleksjobordningen, og der ikke vil være mulighed for at foretage efterregulering i en af de øvrige nævnte ydelser

Det følger af *stk. 4, 1. pkt.*, at tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3 bortfalder, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3 vil således bortfalde, når der har været gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Det følger af *stk. 4, 2. pkt.*, at overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet.

Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, vil 1. pkt. ikke skulle finde anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen af kravet vil forældelsesloven skulle finde anvendelse, idet forældelse dog tidligst vil kunne indtræde 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det følger af *stk. 4, 3. pkt.*, at fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kommunens tilbagebetalingskrav vil skulle bortfalde i begge de beskrevne tilbagebetalingssituationer, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Med bestemmelsen bliver det udtrykkeligt bestemt, at hvis et tilbagebetalingskrav overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, vil bortfaldsreglen i 1. pkt. ikke skulle finde anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. I stedet vil forældelsesloven skulle finde anvendelse fra modtagelsen, idet forældelse dog tidligst vil kunne indtræde 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige

Det følger af *stk. 4, 4. pkt.*, at tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, vil 1. pkt. på ny skulle finde anvendelse. Når der vil skulle træffes afgørelse om tilbagebetaling, vil kommunen enten skulle fastsætte en afdragsordning eller yde henstand med betalingen. En evt. afdragsordning vil skulle fastsættes med udgangspunkt i

den tabel og den beregningsmåde, der fremgår af Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, hvor det fremgår, at forældelse af fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden tidligst indtræder på 3-årsdagen fra fordringens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Efter forældelseslovens § 2, stk. 1, regnes forældelsesfristen som udgangspunkt fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve at få fordringen opfyldt, og misligholdelsen af en afdragsordning vedrørende tilbagebetalingskravet indebærer, at hele tilbagebetalingskravet anses for forfaldent til betaling, jf. § 10, 1. pkt., i den gældende bekendtgørelse om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., hvorefter afdragsordningen anses for bortfaldet og hele gælden for forfalden, hvis skyldner trods påkrav ikke overholder sin afdragsordning.

Starttidspunktet for den forældelsesfrist, der løber efter forældelsesloven, når tilbagebetalingskravet kommer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, vil derfor være det anførte forfaldstidspunkt. Ingen af de tilbagebetalingskrav, der modtages til inddrivelse, vil før modtagelsen være omfattet af forældelsesloven, og den 3-årige bortfaldsfrist i 1. pkt. vil derfor ikke være en sådan forældelsesfrist, der vil kunne få en allerede påbegyndt forældelsesfrist foreløbigt afbrudt. Derimod vil der for tilbagebetalingskravet inden dets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden kunne være opnået et særligt retsgrundlag, f.eks. en dom om eller skyldners skriftlige anerkendelse af tilbagebetalingskravets eksistens og størrelse, som efter forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, giver kravet en 10-årig forældelsesfrist.

For sådanne tilbagebetalingskrav vil forældelse tidligst kunne indtræde 3 år fra modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Foreligger et særligt retsgrundlag ikke, følger det, at forældelsesloven anvendes fra tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og forældelsesfristen vil herefter være den almindelige forældelsesfrist på 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. I disse tilfælde vil den foreslåede regel indebære, at forældelse vil kunne indtræde på 3-årsdagen fra modtagelsen, medmindre forældelsen forinden har været afbrudt efter forældelseslovens regler om afbrydelse.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til fordringshaver, f.eks. fordi fordringshaver ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid, jf. § 2, stk. 2, 4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, foreslås det præciseret, at bortfaldsreglen atter vil

skulle finde anvendelse. Kommunens tilbagebetalingskrav bortfalder i begge de beskrevne tilbagebetalingssituationer, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør.

Dette svarer til de gældende regler.

Før § 107 indsættes *overskriften* Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt fra den 1. januar 2013.

Til § 107

Efter § 126 kan kommunen give tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne. En forudsætning for at kunne blive tilkendt tilskud er, at den selvstændigt erhvervsdrivende har drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse i de seneste 12 måneder ud af 24. måneder. Den selvstændigt erhvervsdrivende skal have arbejde i gennemsnitligt 30 timer om ugen i virksomheden.

Arbejdsevnen skal være varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den konkrete virksomhed, de konkrete virksomheder, som personen driver. Der er således tale om en lempeligere visitation til tilskud i forhold til visitation til et fleksjob som lønmodtager, hvor arbejdsevnen skal være varigt og væsentligt nedsat i forhold til ethvert erhverv.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.20.1.4. om gældende ret.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen vil kunne give støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

- 1) har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,
- 2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,
- 3) ikke har udnyttet sin ret til tidlig pension, jf. § 26 g i lov om social pension, eller er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,
- 4) ikke modtager førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og
- 5) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Det foreslås, at en selvstændigt erhvervsdrivende vil kunne få støtte i form af tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i personens selvstændige virksomhed/virksomheder, hvis personens arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den/de selvstændige virksomhed/virksomheder, som den pågældende driver.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger

Efter forslaget til *stk. 1, nr. 1*, vil vurderingen af, om arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat, skulle hvile på de samme hensyn som ved tilkendelse af fleksjob for lønmodtagere. Dog vil arbejdsevnen alene skulle være nedsat i forhold til arbejdet i den/de selvstændige virksomhed/virksomheder og ikke i forhold til ethvert erhverv.

Betingelsen for at blive visiteret til støtte i form af tilskud som selvstændigt erhvervsdrivende med en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne vil dermed være lempeligere end kravene til visitation til et fleksjob som lønmodtager.

Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende driver flere virksomheder, vil vurderingen af arbejdsevnen skulle ske i forhold til alle virksomhederne, således at arbejdsevnen vil skulle vurderes i forhold til de arbejdsopgaver/arbejdsfunktioner, den selvstændigt erhvervsdrivende varetog forinden den varige og væsentlige nedsættelse af arbejdsevnen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at den selvstændigt erhvervsdrivende vil skulle udnytte sin arbejdsevne i virksomheden/virksomhederne fuldt ud. Konstaterer kommunen, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som får tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed, arbejder i væsentligt omfang med andet arbejde, vil kommunen skulle vurdere, om den selvstændigt erhvervsdrivende fortsat opfylder betingelserne for ret til tilbud om støtte i form af tilskud. Dette vil skulle sikre, at selvstændigt erhvervsdrivende lægger de timer i virksomheden, som personen er i stand til.

Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende driver en eller flere virksomheder, vil den pågældende skulle udnytte sin arbejdsevne fuldt ud i forhold til alle virksomhederne

Kommunen vil dog skulle foretage en konkret vurdering af, om der er tale om andet arbejde i væsentligt omfang.

Det vil være en forudsætning for at kunne modtage tilskud, at virksomheden drives som hovedbeskæftigelse her i landet. Dette krav vil gælde for hele tilskudsperioden. Det vil således ikke være muligt at drive virksomheden i udlandet i hele eller dele af tilskudsperioden.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at kravet om, at den selvstændigt erhvervsdrivende vil skulle være under folkepensionsalderen efter § 1 a i lov om social pension eller ikke må have udnyttet sin ret til at modtage tidlige pension, vil have den konsekvens, at kommunen vil skulle undersøge, hvorvidt personen modtager tidlig pension eller har nået folkepensionsalderen.

Baggrunden for bestemmelsen er, at man ikke skal kunne modtage to forskellige offentlige forsørgelsesydelse samtidig.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at det ikke vil skulle være muligt at få tilkendt tilskud, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende modtager en af følgende ydelser:

– Førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Baggrunden for, at selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager en af disse ydelser, ikke samtidig vil kunne modtage tilskud, vil være, at de derved ville kunne modtage dobbeltforsørgelse.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at forud for den første tilkendelse af tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i selvstændig virksomhed vil det være det en betingelse, at den selvstændigt erhvervsdrivende har drevet virksomheden i mindst 30 timer om ugen i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Ved vurderingen af, om en person har drevet virksomheden i mindst 30 timer om ugen, vil der bl.a. kunne lægges vægt på omsætning, åbningstid, kundekontakt og opgaver udført i virksomheden f.eks. via en ordrebog.

Åbningstid i virksomheden vil ikke kunne stå alene, f.eks. hvis en frisør har haft åbent 35 timer om ugen inden for 12 måneder inden for de seneste 24 måneder, men frisøren alene har haft 3 kunder i perioden. I denne situation vil pågældende ikke kunne anses for at have arbejdet i virksomheden i mindst 30 timer.

Arbejdskravet vil kun skulle være opfyldt ved første tilkendelse af tilskud. Det vil dog være en betingelse, at den selvstændigt erhvervsdrivende driver virksomheden som hovedbeskæftigelse i hele perioden med tilskud.

Selvstændigt erhvervsdrivende, som får tilskud, og som omdanner virksomheden til f.eks. et anpartsselskab, vil ikke skulle anses for at have etableret en ny virksomhed, hvis virksomheden i øvrigt fortsætter i uændret form.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunens afgørelse om at give støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter *stk. 1*, vil skulle ske på baggrund af en beskrivelse af personens forudsætninger for at kunne arbejde,

UDKAST

jf. § 39, og den sundhedsfaglige rådgivning fra sundhedskoordinator, jf. § 41, stk. 2.

Inden kommunen første gang vil skulle træffe afgørelse om tilkendelse af tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende, vil kommunen skulle udarbejde en beskrivelse af personen forudsætninger for at kunne arbejde, jf. § 39 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og indhente sundhedsfaglig rådgivning efter § 41, stk. 2.

Kommunen vil på baggrund af beskrivelsen af personens forudsætninger for at kunne arbejde skulle vurdere nedsættelsen af arbejdsevnen. Arbejdsevnen vil skulle vurderes i forhold til de arbejdsopgaver/arbejdsfunktioner, den selvstændigt erhvervsdrivende varetog i virksomheden forud for nedsættelsen af arbejdsevnen. Den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne vil ikke skulle afprøves i anden virksomhed inden tilkendelse af tilskud.

Kommunen vil i samarbejde med den selvstændigt erhvervsdrivende skulle udarbejde beskrivelsen af personens forudsætninger for at kunne arbejde.

Beskrivelsen af personens forudsætninger for at kunne arbejde vil skulle indeholde en systematisk beskrivelse af den selvstændigt erhvervsdrivendes ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i den selvstændigt erhvervsdrivendes samlede situation vil skulle indgå.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen vil skulle følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år med tilskud, og vil skulle udarbejde en status efter 4½ år med tilskud om, hvorvidt personen fortsat opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter stk. 1.

Personen vil forblive i ordningen, indtil kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud efter stk. 1.

Kommunen vil skulle følge op på, om der er sket ændringer i den selvstændiges forhold efter 2½ år og udarbejde en status efter 4½ år med tilskud.

Ved vurderingen vil kommunen skulle vurdere, om den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne er ændret, herunder om den selvstændigt erhvervsdrivende fortsat driver virksomheden som hovedbeskæftigelse.

Kommunen vil i den forbindelse skulle have en personlig samtale med den selvstændigt erhvervsdrivende.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at tilskuddet efter stk. 1 fastsættes til 162.603 kr. (2025-niveau) om året. Tilskuddet vil blive nedsat med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst.

Tilskuddet vil overvejende skulle anvendes til at kompensere for den ekstra udgift, den selvstændige har ved at udføre de opgaver, pågældende ikke selv vil kunne udføre eller til at kompensere for den indtægtsnedgang, som den nedsatte arbejdssevne er skyld i.

Tilskuddet udgør et grundbeløb på 162.603 kr. (2025-niveau) pr. år. Grundbeløbet nedsættes med 30 procent dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden/flere sammenhængende virksomheder, dels af anden arbejdsindkomst i beregningsperioden.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at nedsættelsen af tilskuddet vil skulle beregnes en gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år.

Tilskuddet beregnes én gang årligt og er gældende for et kalenderår ad gangen, jf. dog *stk. 3 og 4*.

Der vil i forslaget til bemyndigelsesbestemmelsen i § 124 blive fastsat regler om, at beskæftigelsesministeren vil fastsætte nærmere regler om beregning af og opfølgning i forhold til § 107.

Det foreslås, at der før § 108 indsættes en *overskrift* om Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.

Til § 108

Det fremgår af § 127, stk. 1, at retten til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til tilskud efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Det fremgår videre af § 127, stk. 2, at omgøres en afgørelse om inddragelse af pas, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. *stk. 1*, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Det fremgår af § 127, stk. 3, at er et tilskud ophørt efter *stk. 1*, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Der henvises i øvrigt til *pkt. 2.20.1.5.* i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at retten til tilskud efter §§ 104, 105 og 107 vil skulle ophøre, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Det betyder, at retten til fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne vil skulle ophøre, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at retten til tilskud efter loven vil skulle ophøre på tidspunktet for politiets afgørelse.

Retten til fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende vil efter loven skulle ophøre på tidspunktet for politiets afgørelse.

Kommunen vil straks efter politiets underretning om pasinddragelse skulle træffe afgørelse om ophør af fleksløntilskuddet eller tilskuddet til selvstændigt erhvervsdrivende efter forslaget til § 106, jf. forslaget til § 108, stk. 1.

Kommunens afgørelse om ophør af tilskud vil skulle træffes uden forudgående partshøring og vil være en direkte følge af politiets afgørelse om pasinddragelse. Personens anke af politiets pasinddragelse vil ikke have opsættende virkning, men hvis afgørelsen omgøres, vil kommunen skulle efterbetale den del af fleksløntilskuddet eller tilskuddet til den selvstændige erhvervsdrivende, der ikke blev udbetalt under ophøret, hvis de øvrige betingelser for ydelsen var opfyldt i perioden.

Det foreslås i *stk. 2*, at omgøres en afgørelse om inddragelse af pas, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, vil den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, skulle efterbetales, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Kommunen vil således skulle efterbetale tilskud, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, hvis de øvrige betingelser for at modtage tilskud efter §§ 104, 105 og 107 er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 3*, at er et tilskud ophørt efter stk. 1, vil det være en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Er fleksløntilskuddet eller tilskuddet til selvstændigt erhvervsdrivende ophørt, vil personen først kunne anmode om ydelsen efter at have dokumenteret sin tilstedeværelse ved fremmøde hos politiet

Til § 109

Det fremgår af § 128, at en person ikke vil have ret til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 109, at en person ikke vil have ret til tilskud efter §§ 104, 105 og 107 for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Baggrunden for bestemmelsen er, at der ikke kan udbetales hjælp til en person, der opholder sig i udlandet. Personen vil derfor ikke kunne modtage fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende så længe, personen ikke opholder sig i Danmark.

Til § 110

Det fremgår af § 129, stk. 1, at politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 123, 124 eller 126. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Det fremgår af § 129, stk. 2, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1,

i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 123, 124 eller 126.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 104, 105 eller 107.

Politiet vil således skulle underrette kommunen, hvis politiet har truffet en afgørelse om pasinddragelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere i forhold til en person, som opholder sig i udlandet og hvor politiet får en formodning for, at personen fortsat modtager tilskud efter §§ 104, 105 og 107. Baggrunden for dette er, at personen ikke kan modtage tilskud under ophold i udlandet og at kommunen derfor vil skulle træffe afgørelse om ophør af tilskuddet på baggrund af politiets underretning.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 104, 105 og 107 straks efter politiets underretning.

Kommunen skal træffe afgørelse om, at fleksløntilskuddet eller tilskuddet til den selvstændigt erhvervsdrivende vil skulle ophøre for den periode, hvor personen har opholdt sig i udlandet.

Kommunens afgørelse om ophør af tilskuddet vil kunne træffes uden forudgående partshøring og vil være en direkte følge af dommen

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at politiet endvidere vil skulle underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Hvis politiets afgørelse om pasinddragelse omgøres eller ophæves, vil personen være berettiget til at få efterbetalt tilskuddet, hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne for tilskuddet i den periode, hvor tilskuddet har været ophørt.

Det foreslås i *stk. 2*, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 104, 105 eller 107.

UDKAST

Baggrunden for bestemmelsen er, at kommunen vil skulle have besked om, at den vil skulle undersøge, om der eventuelt bliver udbetalt tilskud med urette.

Til § 111

Det fremgår af § 130, at handlekommunen kan forlange, at en tidligere handlekommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 127 og 128 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 123, 124 eller 126. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Handlekommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i 1. pkt., at handlekommunen kan forlange, at en tidligere handlekommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 127 og 128 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 104, 105 eller 107.

Baggrunden for bestemmelsen er, at kommunerne vil have behov for oplysninger om tidligere sanktioner efter §§ 108 og 109 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, for at kunne træffe en korrekt afgørelse om udbetaling af fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Det foreslås i 2. pkt., at dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren.

Handlekommunen vil således kunne indhente oplysningerne uden samtykke fra ansøgeren.

Det foreslås i 3. pkt., at handlekommunen uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke vil skulle forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Kommunen vil således som udgangspunkt skulle indhente samtykke til at indhente oplysningerne fra personen og vil alene i de tilfælde, hvor personen ikke giver samtykke, kunne indhente oplysningerne uden samtykke fra den berørte person.

Til § 112

Det fremgår af § 131, stk. 1, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i en periode på 3 år højst vil kunne udbetales på et niveau, der svarer til

ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende ydelser:

- 1) Dagpenge efter barselsloven.
- 2) Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.
- 3) Pension efter lov om social pension.
- 4) Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 5) Dagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 6) Fleksydelse efter lov om fleksydelse.
- 7) Integrationsydelse, jf. den tidligere gældende § 22 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, jf. de tidligere gældende §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, revalideringsydelse og ressourceforløbsydelse i ressourceforløb og jobafklaringsforløb efter det tidligere gældende kapitel 6 a-6 c, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025, kontanthjælp efter §§ 16-20, eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- 8) Fleksløntilskud efter §§ 123 eller 124 eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 126 i denne lov.
- 9) Statens uddannelsesstøtte (su) efter SU-loven.
- 10) Statens voksenuddannelsesstøtte (svu) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Det fremgår af § 131, stk. 2, at perioden nævnt i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. Idømmes personen bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

UDKAST

Det fremgår af § 131, stk. 3, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 og 107 kan i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende ydelser:

- 1) Dagpenge efter barselsloven.
- 2) Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.
- 3) Pension efter lov om social pension.
- 4) Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 5) Dagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 6) Fleksydelse efter lov om fleksydelse.
- 7) Integrationsydelse, jf. den tidligere gældende § 22 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, jf. de tidligere gældende §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, revalideringsydelse og ressourceforløbsydelse i ressourceforløb og jobafklaringsforløb efter det tidligere gældende kapitel 6 a-6 c, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025, kontanthjælp efter §§ 16-20, eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- 8) Fleksløn tilskud efter §§ 104 eller 105 eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 107 i denne lov.
- 9) Statens uddannelsesstøtte (su) efter SU-loven.
- 10) Statens voksenuddannelsesstøtte (svu) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Det følger af forslaget til § 112, at det beregnede fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende højst kan udbetales på et niveau pr. måned, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, når personen har modtaget en af ydelserne nævnt i § 112, stk. 1, nr. 1-10.

Efter *stk. 1, nr. 1*, er der tale om, at personer, der modtager tilskud efter §§ 104, 105 eller 107, på tidspunktet for dommen efter stk. 1, har modtaget sygedagpenge efter sygedagpengeloven.

Efter *stk. 1, nr. 2*, er der tale om, at personer, der modtager tilskud efter §§ 104, 105 eller 107, på tidspunktet for dommen efter stk. 1, har modtaget dagpenge efter barselsloven.

Efter *stk. 1, nr. 3*, er der tale om, at personer, der modtager tilskud efter §§ 104, 105 eller 107, på tidspunktet for dommen efter stk. 1, har modtaget pension efter lov om social pension.

Efter *stk. 1, nr. 4*, er der tale om, at personer, der modtager tilskud efter §§ 104, 105 eller 107, på tidspunktet for dommen efter stk. 1, har modtaget pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Efter *stk. 1, nr. 5*, er der tale om, at personer, der modtager tilskud efter §§ 104, 105 eller 107, på tidspunktet for dommen efter stk. 1, har modtaget dagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter *stk. 1, nr. 6*, er der tale om, at personer, der modtager tilskud efter §§ 104, 105 eller 107, på tidspunktet for dommen efter stk. 1, har modtaget fleksydelse efter lov om fleksydelse.

Efter *stk. 1, nr. 7*, er der tale om, at personer, der modtager tilskud efter §§ 104, 105 eller 107, på tidspunktet for dommen efter stk. 1, har modtaget integrationsydelse, jf. den tidligere gældende § 22 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, jf. de tidligere gældende §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, revalideringsydelse og ressourceforløbsydelse i ressourceforløb og jobafklaringsforløb efter det tidligere gældende kapitel 6 a-6 c, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025, kontanthjælp efter §§ 16-20, eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Efter *stk. 1, nr. 8*, er der tale om, at personer, der modtager tilskud efter §§ 104, 105 eller 107, på tidspunktet for dommen efter stk. 1, har modtaget

fleksløntilskud efter §§ 104 eller 105 eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 107 i denne lov.

Efter *stk. 1, nr. 9*, er der tale om, at personer, der modtager tilskud efter §§ 104, 105 eller 107, på tidspunktet for dommen efter *stk. 1*, har modtaget Statens uddannelsesstøtte (su) efter SU-loven.

Efter *stk. 1, nr. 10*, er der tale om, at personer, der modtager tilskud efter §§ 104, 105 eller 107, på tidspunktet for dommen efter *stk. 1*, har modtaget Statens voksenuddannelsesstøtte (svu) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Tilskuddet vil således efter beregning på baggrund af løn og indtægter fra selvstændig virksomhed skulle nedsættes til 6.789 kr., jf. § 16, *stk. 2, nr. 1*, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at perioden nævnt i *stk. 1* regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. *stk. 1*.

Det beregnede fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende vil skulle nedsættes i en periode på 3 år regnet fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af dom. I denne periode vil personen alene have ret til tilskud på et niveau, der svarer til satsen for kontanthjælp efter § 16, *stk. 2*, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. *stk. 1*, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter *stk. 1*.

Hvis personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom og afsoningen, vil denne periode skulle medregnes i den 3-årige periode. I denne periode vil personen alene have ret til tilskud på et niveau, der svarer til satsen for kontanthjælp efter § 16, *stk. 2*, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at idømmes personen bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden i *stk. 1* fra tidspunktet for den endelige dom, jf. *stk. 1*.

Hvis personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, vil 3-års perioden slukke regnes fra tidspunktet for den endelige dom. I denne periode vil personen alene have ret til tilskud på et niveau, der svarer til satsen for kontanthjælp efter § 16, *stk. 2*, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Efter § 112, stk. 3, jf. § 105, vil kommunen skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt fleksløn tilskud, hvis ydelsen overstiger kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i den 3-årige periode. Kommunen vil således skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem den det beregnede fleksløn tilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i den 3-årige periode.

Til § 113

Det fremgår af § 132, stk. 1, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 kan i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.

Det fremgår af stk. 2, at perioden nævnt i stk. 1 vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået straffen. Det foreslås i § 132, stk. 3, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1. d) strået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Det fremgår af § 132, stk. 3, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 og 107 kan i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller

anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.

Kommunen vil i en periode på 3 år højst kunne udbetale det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 og 107 på et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.

Det vil ikke være et krav for nedsættelse af tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domfældelse for at blive omfattet af bestemmelsen. Karantæneperioden vil således kunne få betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., uanset om de pågældende på noget tidspunkt har været i ydelsessystemet.

En person, der får nedsat det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 eller 107 til et beløb, svarende til niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 vil fortsat kunne modtage det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 104, 105 eller 107. Det vil alene være tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter eller overskud fra selvstændig virksomhed m.v. vil ikke kunne overstige niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Tilskuddet vil således efter beregning på baggrund af løn og indtægter fra selvstændig virksomhed skulle nedsættes til 6.789 kr., jf. § 16, stk. 2, nr. 1, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Med henblik på at sikre, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i 3-årsperioden, vil det være nødvendigt, at kommunerne bliver gjort bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene vil kunne modtage tilskud på niveau med kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik på grund af sanktion i 3-årsperioden. Udbetaling Dan-

mark vil derfor skulle samkøre eller sammenstille oplysninger herom og videregive disse til kommunen. Dette følger af § 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark.

Det foreslås i *stk. 2*, at perioden nævnt i *stk. 1* vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. *stk. 1*.

Det medfører, at hvis personen får ansættelse i et fleksjob med fleksløntilskud dagen efter, at fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, vil personen alene være berettiget til fleksløntilskud på et niveau, som svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i en periode på 3 år.

Hvis personen anmoder om fleksløntilskud 1½ år efter udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, vil personen i 1½ år kunne modtage ydelse på niveau med kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik. Personen vil således først kunne modtage det fulde tilskud, når der er gået 3 år fra udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i *stk. 1*.

Til § 114

Det fremgår af § 132 a., stk. 1, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i en periode på 12 uger højst vil kunne udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis modtageren er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

Det fremgår af § 132 a., stk. 2, at perioden i *stk. 1* regnes fra det tidspunkt, hvor retten har truffet beslutning om anholdelse, jf. retsplejelovens § 757.

Det fremgår af § 132 a., stk. 3, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i *stk. 1*.

Det fremgår af § 132 a, stk. 4, at ophæves en anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, under en efterfølgende domstolsprøvelse, vil den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt, jf. stk. 1, skulle efterbetales, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Det fremgår af § 132 a, stk. 5, at anklagemyndigheden vil skulle underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og hvor retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757, modtager tilskud efter denne lovs §§ 123, 124 og 126. Anklagemyndigheden vil endvidere skulle underrette kommunen, hvis rettens anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, for de i 1. pkt. nævnte personer efterfølgende ophæves.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i en periode på 12 uger højst vil kunne udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis modtageren er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

Det vil ikke være et krav for nedsættelse af tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i 12 uger, at personen aktuelt er i ydelsessystemet, eller har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for anholdelsesbeslutningen for at blive omfattet af § 114. Det betyder, at en person, der ikke modtager tilskud på tidspunktet for rettens afgørelse, men i løbet af 12 uger bliver berettiget til tilskud, vil få tilskuddet nedsat. I praksis forudsætter nedsættelsen anklagemyndighedens formodning om, at personen modtager tilskud, hvilket betyder, at det hovedsageligt vil være personer, der allerede modtager tilskud, der vil få tilskuddet nedsat.

En person, der får nedsat det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 eller 107 til ydelsesniveauet for kontanthjælp § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18, vil fortsat modtage det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 104, 105 eller 107. Det vil alene være tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter eller overskud fra selvstændig virksomhed m.v. vil ikke kunne overstige niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Tilskuddet vil således efter beregning på baggrund af løn og indtægter fra selvstændig virksomhed skulle nedsættes til 6.789 kr., jf. § 16, stk. 2, nr. 1, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpoliti.

Det foreslås i *stk. 2*, at perioden i *stk. 1* regnes fra det tidspunkt, hvor retten har truffet beslutning om anholdelse, jf. retsplejelovens § 757.

Perioden på 12 uger vil skulle regnes fra tidspunktet for rettens anholdelsesbeslutning. Hvis vedkommende aktuelt er berettiget til at modtage tilskud, vil nedsættelsen skulle gælde fra samme dag, som retten har truffet anholdelsesbeslutningen. Hvis vedkommende bliver berettiget til tilskud i løbet af 12 uger fra anholdelsesbeslutningen, vil nedsættelsen skulle gælde frem til, at der er gået 12 uger fra anholdelsesbeslutningen. Hvis vedkommende f.eks. får ansættelse i et fleksjob med tilskud 9 uger efter rettens anholdelsesbeslutning, vil personen alene kunne modtage tilskud på niveau med kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik i 3 uger.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i *stk. 1*.

For at kommunen vil kunne træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i perioden på 12 uger, vil anklagemyndigheden skulle underrette kommunen om, at der er truffet anholdelsesbeslutning, hvis anklagemyndigheden har en formodning om, at personen modtager tilskud. Hvis Anklagemyndigheden har en formodning om, at personen modtager en offentlig ydelse, men er i tvivl om hvilken specifik ydelse, personen modtager, underretter anklagemyndigheden både kommunen og Udbetaling Danmark.

Underretningen fra anklagemyndigheden kan bestå af en oplysning, f.eks. via e-mail, om rettens anholdelsesbeslutning. Det vil ikke være et krav, at anklagemyndigheden medsender f.eks. retsbog eller kendelse. Anklagemyndighedens underretning vil være en videregivelse af almindelige ikke-følsomme personoplysninger og personoplysninger om straffbare forhold, jf. § 9 i lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven). Nedsættelsen af tilskuddet vil skulle ske hurtigst muligt efter, at underretningen modtages. Underretningen vil skulle lægges til grund ved stillingtagen til nedsættelsen.

Hvis retten efter 12-ugersperioden træffer ny anholdelsesbeslutning i straffesagen, fordi tiltalte har gentaget sin udeblivelse fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden lovligt forfald, vil der skulle ske en ny nedsættelse i 12 uger.

Kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger niveauet for kontanthjælp i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i perioden på 12 uger. Kommunen vil således skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem det fulde tilskud og niveauet for kontanthjælp i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i perioden på 12 uger.

I forbindelse med nedsættelse efter § 114 vil en kære af anholdelsesbeslutningen ikke have opsættende virkning. Det betyder, at tilskuddet vil skulle nedsættes, uanset om anholdelsesbeslutningen er påkæret.

Det foreslås i *stk. 4*, at ophæves en anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, under en efterfølgende domstolsprøvelse, vil den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt, jf. stk. 1, skulle efterbetales, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Hvis anholdelsesbeslutningen ophæves og betingelserne for udbetaling af tilskud i øvrigt er opfyldt, vil kommunen skulle efterbetale den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt i perioden på 12 uger, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Anklagemyndigheden vil skulle underrette kommunen, hvis anholdelsesbeslutningen ophæves, jf. forslaget til § 114, stk. 5, 2. pkt., i perioden nævnt i stk. 1.

Det foreslås i *stk. 5*, at anklagemyndigheden vil skulle underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og hvor retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757, modtager tilskud efter denne lovs §§ 104, 105 og 107. Anklagemyndigheden vil endvidere skulle underrette kommunen, hvis rettens anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, for de i 1. pkt. nævnte personer efterfølgende ophæves.

For at kommunen vil kunne træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i perioden på 12 uger, vil anklagemyndigheden skulle underrette kommunen om, at der er truffet anholdelsesbeslutning, hvis anklagemyndigheden har en formodning om, at personen modtager tilskud. Hvis Anklagemyndigheden har en formodning om, at personen modtager en offentlig ydelse, men er i tvivl om hvilken specifik ydelse, personen modtager, vil anklagemyndigheden skulle underrette både kommunen og Udbetaling Danmark.

Underretningen fra Anklagemyndigheden vil kunne bestå af en oplysning, f.eks. via e-mail, om rettens anholdelsesbeslutning. Det vil ikke være et krav, at anklagemyndigheden medsender f.eks. retsbog eller kendelse. Anklagemyndighedens underretning vil være en videregivelse af almindelige

ikke-følsomme personoplysninger og personoplysninger om strafbare forhold, jf. § 9 i lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven). Nedsættelsen af tilskuddet vil skulle ske hurtigst muligt efter, at underretningen modtages. Underretningen vil skulle lægges til grund ved stillingtagen til nedsættelsen.

Hvis retten efter 12-ugersperioden træffer ny anholdelsesbeslutning i straffesagen, fordi tiltalte har gentaget sin udeblivelse fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden lovligt forfald, vil der skulle ske en ny nedsættelse i 12 uger.

Kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i perioden på 12 uger. Kommunen vil således skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem det fulde tilskud og niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i perioden på 12 uger.

I forbindelse med nedsættelse efter § 114 vil en kære af anholdelsesbeslutningen ikke have opsættende virkning. Det betyder, at tilskuddet vil skulle nedsættes, uanset om anholdelsesbeslutningen er påkæret.

Hvis anholdelsesbeslutningen ophæves og betingelserne for udbetaling af tilskud i øvrigt er opfyldt, vil kommunen skulle efterbetale den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt i perioden på 12 uger, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden. Anklagemyndigheden vil skulle underrette kommunen, hvis anholdelsesbeslutningen ophæves, jf. § 114 stk. 5, 2. pkt.

Det foreslås, at der før § 115 indsættes en *overskrift "Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013"*.

Til § 115

Reglerne om fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 fremgår af lovens § 133.

Det fremgår af § 133, at arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob.

En person, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, som udgangspunkt er ansat på fuld tid, uanset hvor mange timer den ansatte arbejder i fleksjobbet. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for fuld tid.

UDKAST

Tilskud til lønnen udbetales til arbejdsgiveren og er halvdelen eller to tredjedele af lønnen, afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet kan ikke overstige halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet til lønnen kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 609.364 kr. (2025-niveau) på årsbasis eller 316,69 kr. (2025-niveau) på timebasis.

Tilskuddet nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, barselsloven og lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med fravær på grund af sygdom eller barsel. En arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller barsel til personer i fleksjob, skal orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

Tilbud om fleksjob gives frem til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 115, stk. 1, at arbejdsgiveren skal betale lønnen til den ansatte i fleksjob for personer ansat i fleksjob før den 1. januar 2013.

Det betyder, at en person, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, som udgangspunkt vil være ansat på fuld tid, uanset hvor mange timer, den ansatte arbejder i fleksjobbet. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for fuld tid.

Det foreslås i stk. 2, at tilskud til lønnen vil blive udbetalt til arbejdsgiveren. Tilskuddet vil være halvdelen eller to tredjedele af lønnen, afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Det betyder, at den vurdering af arbejdsevnen, der ligger til grund for fastsættelsen af løntilskuddets størrelse, det vil sige, om der ydes halvdelen eller to tredjedele af lønnen, vil være konkret. Vurderingen af arbejdsevnen vil kunne foretages på grundlag af lægelige oplysninger, oplysninger fra arbejdsprøvninger etc., og nedsættelsen af arbejdsevnen vil ske i forhold til det aktuelle job. Grundlaget vil kunne ændre sig over tid, hvorfor tilskuddets størrelse kan genvurderes, f.eks. i forbindelse med opfølgning.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at tilskuddet vil blive beregnet af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag.

Med udgifter til andre arbejdsgiverbidrag menes de obligatoriske tillæg, der relaterer sig til selve lønnen, og som følger af lov eller overenskomst. Dette vil f. eks. kunne være arbejdstids- og ulempetillæg.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at tilskuddet ikke vil kunne overstige halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet til lønnen vil dog højst kunne blive beregnet ud fra et beløb på 606.962 kr. (2025-niveau) på årsbasis eller 315,43 kr. (2025-niveau) på timebasis.

Det betyder, at arbejdsgiveren til ansatte i fleksjob fra før den 1. januar 2013 vil modtage tilskud til lønnen efter to satser på henholdsvis halvdelen og to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige løn med eventuelle tillæg, og at der er sat en øvre grænse for det beløb, som tilskuddet beregnes på grundlag af. Dette beløb vil blive reguleret årligt.

Det betyder endvidere, at det er den mindste overenskomstmæssige timeløn i den generelle overenskomst, der vil skulle lægges til grund for beregningen af tilskuddet. Hvis der inden for et overenskomstområde er indgået lokale overenskomster, er det mindstelønnen efter lokaloverenskomsten, der vil skulle lægges til grund for beregningen. Har den lokallønsaftale, der er indgået med en virksomhed, karakter af en lokaloverenskomst, vil det den overenskomst, der finder anvendelse. Hvis der ikke efter overenskomsten er fastsat en mindsteløn, vil man skulle anvende den løn, som personer uden forudgående kvalifikationer ansættes til inden for området. Hvis der inden for et overenskomstområde er indgået lokale overenskomster, er det mindstelønnen efter lokaloverenskomsten, der skal lægges til grund for beregningen.

Hvis det pågældende arbejde ikke er omfattet af en overenskomst, er det mindstelønnen efter den overenskomst, der gælder for tilsvarende arbejde, som er omfattet af en overenskomst, der vil skulle lægges til grund for beregningen af tilskuddet. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst, vil den mindsteløn, der må anses for at være normalt gældende for sammenligneligt arbejde, skulle lægges til grund for beregningen af tilskuddet.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilskuddet efter *stk. 3* vil skulle nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, lov om ret

til orlov og dagpenge ved barsel og lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med fravær på grund af sygdom eller barsel. Nedsættelsen opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

Det betyder, at løntilskuddet vil skulle nedsættes med det beløb, som en arbejdsgiver, der f.eks. betaler løn under sygdom, får refunderet efter lov om sygedagpenge. Bestemmelsen skal forhindre, at arbejdsgivere får overkompensation.

Det foreslås i *stk. 5*, at en arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller barsel til personer i fleksjob, vil skulle orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

Det foreslås i *stk. 6*, at tilbud om fleksjob kan gives frem til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 133 uden indholdsmæssige ændringer. Dog er de i *stk. 3, 2. pkt.*, nævnte satser opdateret til 2025-niveau.

Til § 116

Det fremgår af de gældende regler i § 134 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der vedrører fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013, at når kommunen har givet tilbud om fleksjob, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Bestemmelsen vedrører i øvrigt reglerne for, hvornår en person skal have fleksjob på fuld tid eller deltid.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 116, *stk. 1*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, som udgangspunkt vil skulle fastsættes efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke overenskomstdækket ansættelse vil overenskomsten på sammenlignelige områder skulle gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår vil skulle ske i samarbejde med de faglige organisationer.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2*, at fleksjob vil være på fuld tid, medmindre personen har ønsket deltidsansættelse eller er omfattet af bestemmelsen i *stk. 3*.

Det foreslås i *stk. 3*, at fleksjob vil være på deltid, hvis den seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var deltidsbeskæftigelse, og personen i den seneste periode på sammenlagt 12 måneder med beskæftigelse var deltidsbeskæftiget. Som deltidsbeskæftigelse betragtes beskæftigelse, hvis varighed over en periode på 4 uger i gennemsnit er højst 30 timer om ugen.

Personen vil højst kunne få fleksjob med løntilskud for det antal timer, som pågældende var ansat i den seneste ordinære beskæftigelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at personer omfattet af *stk. 3* vil skulle arbejde i fleksjob i et antal timer svarende til den seneste ordinære ansættelse på deltid.

Det foreslås i *stk. 5*, at personer, der er omfattet af *stk. 3*, dog vil have ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de godtgør, at deltidsbeskæftigelsen har været begrundet i forhold, der også er årsag til visitationen til fleksjob.

Det foreslås i *stk. 6*, at personer, der er omfattet af *stk. 3*, endvidere vil have ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de kommer ud for samlivsophør eller andre ændringer i deres personlige forhold.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 134 uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 117

Det fremgår af § 135, der vedrører fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer ret til tilskuddet til fleksjob ved flytning til en anden kommune.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 117, at personer, der er ansat i fleksjob, vil bevare ret til tilskuddet til fleksjob ved flytning til en anden kommune.

Det betyder, at tilflytningskommunen vil skulle overtage forpligtigelsen til at yde tilskud til arbejdsgiveren og til at varetage opfølgning for den fleksjobansatte.

UDKAST

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 135 uden indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås, at der før § 118 indsættes en *overskrift "Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013"*.

Til § 118

Reglerne om støtte tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013 fremgår af § 136.

Efter § 136 giver kommunen støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskuddet skal være bevilget senest den 31. december 2012. § 121, stk. 1, i de gældende regler, der vedrører opfølgning, finder tilsvarende anvendelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 118, stk. 1, at kommunen vil skulle give støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskuddet efter 1. pkt. skal være bevilget senest den 31. december 2012 og skal kunne gives frem til folkepensionsalderen. § 101, stk. 1, vil skulle finde tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at den selvstændigt erhvervsdrivende vil skulle opfylde samme betingelser som lønmodtagere, der visiteres til fleksjob, for at være berettiget til tilskud. Derudover vil den selvstændigt erhvervsdrivende skulle have drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse, og personen skal inden for de seneste 24 måneder have drevet virksomheden i væsentligt omfang i mindst 12 måneder.

Bestemmelsen vedrører alene tilskud, der er bevilget inden den 1. januar 2013. Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter denne dato reguleres efter forslaget til § 107. Tilskuddet skal kunne gives frem til folkepensionsalderen. Folkepensionsalderen fremgår af § 1 a lov om social pension.

Reglerne i § 101, stk. 1, vedrører den løbende opfølgning i fleksjobbet, og vil finde tilsvarende anvendelse for målgruppen. Det betyder, at kommunen vil skulle følge op på om der er sket ændringer i personens forhold, hver gang der er gået 2½ år fra den seneste opfølgning.

Det foreslås i *stk. 2*, at tilskuddet ydes afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne med halvdelen eller to tredjedele af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer. På ikke overenskomstdækkede områder ydes tilskuddet på grundlag af den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder. Tilskuddet kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 606.962 kr. (2025-niveau) på årsbasis eller 315,43 kr. (2025-niveau) på timebasis.

Det svarer til højst 303.481 kr. (2025-niveau) årligt eller 157,72 kr. (2025-niveau) pr. time ved halvt tilskud og 404.641 kr. (2025-niveau) årligt eller 210,29 kr. (2025-niveau) pr. time ved to tredjedele tilskud af den mindste overenskomstmæssige løn.

Tilskuddet er ikke tidsbegrænset.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 136 uden indholdsmæssige ændringer. Dog foreslås det for god ordens skyld tilføjet, at tilskuddet kan gives frem til folkepensionsalderen. Der er ikke tale om en ændring af betingelserne for at få tilskud til den selvstændige virksomhed efter reglerne før den 1. januar 2013, idet det fremgik af de dagældende regler, at tilskuddet omfattede personer under folkepensionsalderen. Personer, der er visiteret til ordningen, er således visiteret efter betingelsen om, at tilskuddet alene kan gives frem til folkepensionsalderen. Folkepensionsalderen er fastsat i § 1 a i lov om social pension.

Herudover er satserne i *stk. 2* opdateret til 2025-niveau.

Den foreslåede ordning vil herefter materielt svare til de hidtil gældende bestemmelser.

Til § 119

Det fremgår af § 137, stk. 1, at for en person, der modtager fleksløntilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 123, vil der skulle indbetales et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 5 pct. af tilskuddet, jf. § 123. Bidraget efter 1. pkt. kan højst være 500 kr. pr. måned.

UDKAST

Det fremgår af § 137, stk. 2, at personen afholder udgiften til bidrag efter stk. 1.

Det fremgår af § 137, stk. 3, at kommunen tilbageholder bidraget ved udbetaling af tilskuddet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at for en person, der modtager fleksløntilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 104, indbetales et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 5 pct. af tilskuddet, jf. § 104.

Det betyder, at den fleksjobansatte selv betaler et ATP-bidrag, som er på 5 pct. af fleksløntilskuddet.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at bidraget efter 1. pkt. kan højst være 500 kr. pr. måned.

Bidraget vil dog højst kunne udgøre 500 kr. om måneden. Maksimumbeløbet satsreguleres ikke.

Det foreslås i *stk. 2*, at personen afholder udgiften til bidrag efter stk. 1.

Det vil være den fleksjobansatte selv, som vil skulle afholde udgiften til bidrag til ATP efter stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen tilbageholder bidraget ved udbetaling af tilskuddet.

Kommunen vil skulle tilbageholde bidraget ved udbetalingen af fleksløntilskuddet og indbetale det til personens ATP-konto sammen med kommunens andel af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet.

Til § 120

Det fremgår af § 138, stk. 1, at ud over bidraget i § 137 indbetales et bidrag, der udgør to tredjedele af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det fremgår af § 138, stk. 2, at bidraget efter stk. 1 indbetales for antallet af timer med tilskud efter § 123. Antallet af timer beregnes på grundlag af forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, som er indberettet fra ansættelsen i fleksjobbet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det fremgår af § 138, stk. 3, at er antallet af løntimer efter stk. 2 mindre end 9 timer om ugen for uge- eller 14-dageslønnede eller 39 timer om måneden

for månedslønnede, indbetales et ATP-bidrag, der svarer til det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det fremgår af § 138, stk. 4, at ved udbetaling af fleksløntilskud sammen med sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse, jf. § 137, beregnes ATP-bidraget af fleksløntilskuddet på grundlag af det timetal, som efter stk. 2 eller 3 forud for sygeperioden har været anvendt til beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet i sidste hele indberetningsperiode til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det fremgår af § 138, stk. 5, at bidraget efter stk. 1 finansieres af staten.

Det fremgår af § 138, stk. 6, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension beregner størrelsen af bidraget efter stk. 2 for hver time, der udbetales tilskud for.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at ud over bidraget i § 119 indbetales et bidrag, der udgør to tredjedele af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Kommunen vil således skulle indbetale et ATP-bidrag, der udgør to tredjedele af bidrag, der er fastsat i § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Bidraget svarer til 198 kr. i 2025.

Det foreslås videre i *stk. 2, 1. pkt.*, at bidraget efter stk. 1 vil skulle indbetales for antallet af timer med tilskud efter § 104.

Antallet af timer vil skulle beregnes på grundlag af forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, som er indberettet fra ansættelsen i fleksjobbet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det betyder, at kommunen vil skulle indbetale et bidrag på personens ATP-konto, som fastsættes på grundlag af antallet af timer med fleksløntilskud. På samme måde som efter de gældende regler vil antallet af timer med fleksløntilskud skulle opgøres som forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, der er indberettet fra fleksjobansættelsen til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister. Kommunens ATP-bidrag vil skulle udgøre 2/3 af A-bidragssatsen efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Eksempel 1:

Person P får løn for 20 timer om ugen (86,67 timer om måneden) med en månedsløn på 13.000 kr. (inkl. 15 pct. pension). Månedslønnen for fuldtidsarbejde (37 timer/uge) udgør 24.050 kr. pr. måned.

UDKAST

Person P's umiddelbare fleksløntilskud udgør 20.970 kr. (2025-niveau) minus 30 pct. af 13.000 kr. = 17.070 kr. Person P's løn og fleksløntilskud bliver dermed tilsammen 30.070 kr. Da tilskud og løn tilsammen maksimalt kan udgøre lønnen for fuldtidsarbejde, som i P's tilfælde er på 24.050 kr., nedsættes tilskuddet med forskellen på 30.070 kr. og 24.050 kr., dvs. 6.020 kr. Fleksløntilskuddet udgør herefter 17.070 kr. - 6.020 kr. = 11.050 kr./måned.

Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måned. Da 5 pct. af 11.050 kr. er mere end 500 kr., indbetales 500 kr. om måneden. Fleksløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 10.550 kr.

Der indbetales, et ATP-bidrag på 91 kr. om måneden (160,33 timer minus 86,67 løntimer gange med 2/3 af 1,85 kr.).

Der indbetales således samlet 591 kr. om måneden i bidrag til ATP af fleksløntilskuddet.

Eksempel 2:

Person P får løn for 19 timer om ugen (82,33 timer om måneden) med en månedsløn på 16.054 kr. (inkl. 15 pct. pension). Månedslønnen for fuldtidsarbejde (37 timer/uge) udgør 31.264 kr. pr. måned.

P's umiddelbare fleksløntilskud udgør 20.970 kr. (2025-niveau) minus 30 pct. af 14.686 kr. (=4.406 kr.) samt minus 55 pct. af det, der er over 14.686 (=752 kr.). Fleksløntilskuddet er dermed 20.970 kr. minus 5.158 = 15.812 kr. Person P's løn og fleksløntilskud bliver dermed til sammen 30.498 kr.

Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måned. Da 5 pct. af 15.812 kr. er mere end 500 kr., indbetales 500 kr. om måneden. Fleksløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 15.312 kr.

Der indbetales, et ATP-bidrag på 96 kr. om måneden (160,33 timer minus 82,33 løntimer gange med 2/3 af 1,85 kr.).

Der indbetales således samlet 596 kr. om måneden i bidrag til ATP af fleksløntilskuddet.

Det foreslås i *stk. 3*, at er antallet af løntimer efter *stk. 2* mindre end 9 timer om ugen for uge- eller 14-dageslønnede eller 39 timer om måneden for månedslønnede, vil der skulle indbetales et ATP-bidrag, der svarer til det bidrag, der er fastsat efter § 15, *stk. 1*, i lov om Arbejdsmarkedets

Det betyder, at hvis antallet af løntimer i fleksjobansættelsen er så lavt, at der ikke vil skulle indbetales ATP-bidrag af lønnen (mindre end 9 timer om ugen eller 39 timer om måneden), vil kommunen skulle indbetale et fuldt A-bidrag til ATP, svarende til 297 kr. om måneden (2025-niveau).

Eksempel:

Person P, der får løn for 8 timer om ugen (knap 35 timer om måneden) med en månedsløn på 5.200 kr. Fleksløntilskuddet er på 19.410 kr.

Kommunen betaler det fulde ATP-bidrag på 297 kr. om måneden, da P arbejder mindre end 9 timer om ugen.

Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måneden. Da 5 pct. af 19.410 kr. er mere end 500 kr. indbetales 500 kr. om måneden. Fleksløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 16.429 kr.

Der indbetales således samlet 797 kr. om måneden i bidrag til ATP af fleksløntilskuddet.

Det foreslås i *stk. 4*, at ved udbetaling af fleksløntilskud sammen med sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse, jf. § 119, vil ATP-bidraget af fleksløntilskuddet skulle beregnes på grundlag af det timetal, som efter *stk. 2* eller *3* forud for sygeperioden har været anvendt til beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet i sidste hele indberetningsperiode til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det betyder, at hvis antallet af løntimer i fleksjobbet i den sidste hele indberetningsperiode inden sygemeldingen har været på 10 timer om ugen, vil der således skulle beregnes ATP-bidrag af fleksløntilskuddet for 27 timer om ugen (37 minus 10 timer). Dette timetal vil efter forslaget også skulle anvendes ved beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet, der udbetales sammen med sygedagpenge og evt. efterfølgende sammen med ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

Det foreslås i *stk. 5*, at bidraget efter *stk. 1* finansieres af staten.

Det vil således være staten, som afholder kommunens udgifter til ATP-bidraget.

Det foreslås i *stk. 6*, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension vil skulle beregne størrelsen af bidraget efter *stk. 2* for hver time, der udbetales tilskud for.

Dette vil svare bl.a. til fastsættelsen af bidragets størrelse ved betaling af ATP-bidrag af arbejdsløshedsdagpenge og efterløn, jf. § 85 c, *stk. 2*, og § 85 d, *stk. 2*, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det foreslås at indsætte en *overskrift* om Bidrag til den obligatoriske pensionsordning

Til § 121

Det fremgår af § 138 a, stk. 1, at for følgende personer indbetaler kommunen et bidrag til den obligatoriske pensionsordning til Arbejdsmarkedets Tilægspension:

- 1) Personer, som modtager tilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 123.
- 2) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 126.
- 3) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 136.

Det fremgår af § 138 a, stk. 2, at bidraget beregnes med den procentsats, der er nævnt i § 138 b, på grundlag af ydelsen til personen efter fradrag for arbejde og personens ATP-bidrag efter § 137. Bidraget for 1 måned afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det følger af § 138 a, stk. 3, at bidraget til den obligatoriske pensionsordning fradrages ikke i tilskuddet. Bidraget til den obligatoriske pensionsordning betales af staten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at for følgende personer vil kommunen skulle indbetale et bidrag til den obligatoriske pensionsordning til Arbejdsmarkedets Tilægspension:

- 1) Personer, som modtager tilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 104.
- 2) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 107.
- 3) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 118.

Det foreslås af *stk. 1, nr. 1*, at der vil skulle indbetales et bidrag til den obligatoriske pensionsordning for personer, der modtager tilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 104.

Der vil således skulle indbetales et bidrag til den obligatoriske pensionsordningen for personer, der er ansat i et fleksjob som lønmodtagere og som modtager fleksløn tilskud fra kommunen.

Det foreslås af *stk. 1, nr. 2*, at der vil skulle indbetales et bidrag til den obligatoriske pensionsordning for selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 107

UDKAST

Der vil således skulle indbetales et bidrag til den obligatoriske pensionsordningen for selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager tilskud til bevarelse af deres selvstændige virksomhed og er visiteret til tilskud fra og med den 1. januar 2013.

Det foreslås af *stk. 1, nr. 3*, at der vil skulle indbetales et bidrag til den obligatoriske pensionsordning for selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 118

Der vil således skulle indbetales et bidrag til den obligatoriske pensionsordningen for selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager tilskud til bevarelse af deres selvstændige virksomhed og er visiteret til tilskud før den 1. januar 2013.

Kommunen vil således skulle indbetale et bidrag til den obligatoriske pensionsordning til Arbejdsmarkedets Tillægspension til personer, der modtager fleksløntilskud og personer, der modtager tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne efter både ny og gammel ordning.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at bidraget vil skulle beregnes med den procentsats, der er nævnt i § 138 b, på grundlag af ydelsen til personen efter fradrag for arbejde og personens ATP-bidrag efter § 119.

Der vil ikke blive fastsat en mindstegrænse for indbetalingen af bidrag. Der vil således kunne indbetales ned til 1 kr. i bidrag til den obligatoriske pensionsordning for en uge.

Eksempel 1 (i 2025-niveau):

Personen er ansat i fleksjob med 10 timer om ugen til en månedsløn på 9.000 kr. For marts 2025 får personen et fleksløntilskud med 18.270 kr. Bidraget til ATP Livslang Pension af fleksløntilskuddet, som personen selv finansierer, udgør 500 kr., hvorefter beregningsgrundlaget for bidrag til den obligatoriske pensionsordning er 17.770 kr. Bidraget er således 17.770 kr. x 1,8 pct. = 319,86 kr., som afrundes til nærmeste hele krone.

Det samlede bidrag, der indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension af kommunen, udgør for marts 2020 dermed 964 kr., hvoraf bidraget til den obligatoriske pensionsordning udgør 320 kr. og det samlede bidrag til ATP Livslang Pension, dvs. personens bidrag og kommunens bidrag, udgør 644 kr.

Eksempel 2 (i 2030-niveau):

Personen er ansat i fleksjob med 10 timer om ugen til en månedsløn på 9.000 kr. For marts 2030 får personen et fleksløntilskud med 18.270 kr. Bidraget til ATP Livslang Pension af fleksløntilskuddet, som personen selv finansie-

UDKAST

rer, udgør 500 kr., hvorefter beregningsgrundlaget for bidrag til den obligatoriske pensionsordning er 17.770 kr. Bidraget er således 17.770 kr. x 3,3 pct.= 586,41 kr., som afrundes til nærmeste hele krone.

Det samlede bidrag, der indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension af kommunen, udgør for marts 2030 dermed 1.230 kr., hvoraf bidraget til den obligatoriske pensionsordning udgør 586 kr. og det samlede bidrag til ATP Livslang Pension, dvs. personens bidrag og kommunens bidrag, udgør 644 kr.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at bidraget for 1 måned vil skulle afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Bidraget for en måned vil skulle afrundes inden indbetalingen til nærmeste hele kronebeløb. Det svarer til den afrunding, der gælder i forhold til indbetaling af bidrag til ATP Livslang Pension.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at bidraget til den obligatoriske pensionsordning ikke vil skulle fradrages i tilskuddet.

Der vil ikke skulle foretages fradrag i tilskuddet efter §§ 104, 107 og 119 for bidraget til den obligatoriske pensionsordning.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at bidraget til den obligatoriske pensionsordning vil skulle betales af staten.

Det vil være staten, der finansierer kommunens udgifter til bidraget til den obligatoriske pensionsordning.

Til § 122

Det fremgår af § 138 b, at bidraget til den obligatoriske pensionsordning beregnes med følgende procentsatser:

- 1) I 2020 med 0,3 pct.
- 2) I 2021 med 0,6 pct.
- 3) I 2022 med 0,9 pct.
- 4) I 2023 med 1,2 pct.
- 5) I 2024 med 1,5 pct.
- 6) I 2025 med 1,8 pct.
- 7) I 2026 med 2,1 pct.
- 8) I 2027 med 2,4 pct.
- 9) I 2028 med 2,7 pct.

10) I 2029 med 3,0 pct.

11) Fra 2030 med 3,3 pct.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 122, at bidraget til den obligatoriske pensionsordning vil skulle beregnes med følgende procentsatser:

1) I 2025 med 1,8 pct.

2) I 2026 med 2,1 pct.

3) I 2027 med 2,4 pct.

4) I 2028 med 2,7 pct.

5) I 2029 med 3,0 pct.

6) Fra 2030 med 3,3 pct.

Efter Aftale om ny regulering af folkepensionen og indførelse af obligatorisk opsparring for overførselsmodtagere skal aftaleparterne senest i 2029 tage stilling til, om procentsatsen skal forhøjes yderligere ud over 3,3 pct. Hvis det ikke beslutes at forhøje procentsatsen, vil den blive bevaret på 3,3 pct. i årene efter 2030.

Det foreslås, at der før § 123 indsættes en *overskrift* Bemyndigelsesbestemmelser vedrørende beregning af fleksløntilskud, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende m.v.

Til § 123

Det fremgår af § 139, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken indkomst der indgår i lønindtægten. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan lønindtægt, herunder hvorledes lønindkomster, som er omfattet af sømandsbeskatningslovens §§ 5-8, skal indgå i beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles. Beskæftigelsesministeren fastsætter desuden regler om, hvordan andre indtægter, herunder ledighedsydelse under ferie, skal indgå i beregningen af fleksløntilskuddet. Beskæftigelsesministeren fastsætter desuden regler om, hvilke indtægter der skal indgå i fastsættelsen af det lønloft, der følger af § 123, stk. 3, 1. pkt., og hvordan kommunen beregner beløbet, jf. § 123, stk. 3, 3. pkt. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet skal anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken indkomst der indgår i lønindtægten, hvordan fleksløntilskuddet udbetales, hvordan lønindtægt, herunder hvorledes lønindkomster, som er omfattet af sømandsbeskatningslovens §§ 5-8, og hvordan indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse skal indgå i beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet

Der vil blive fastsat nærmere regler om definition af lønindtægt samt om beregning af og fradrag i fleksløntilskud. Det vil blive fastsat, at der ved lønindtægt vil skulle forstås A- eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag og det samlede bidrag (den ansattes eget og arbejdsgivers bidrag) til en pensionsordning, som er led i et ansættelsesforhold, samt om hvad der vil skulle forstås ved samlet pensionsbidrag. Der vil også blive fastsat regler om løn, som er indberettet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, som er optjent ombord på skibe, der er registreret i Dansk Internationalt Skibsregister (DIS) og hvordan omregningen af DIS-indkomst vil skulle ske.

Det vil endvidere blive fastsat regler om, at indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse vil blive defineret som overskud fra virksomheden, inklusive løn eller andre beløb, der er udtaget til eget forbrug.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at det beregnede fleksløntilskud vil skulle afrundes til nærmeste kronebeløb, og at fleksløntilskuddet vil skulle beregnes på baggrund af et gennemsnitligt antale dage per kalendermåned, svarende til $260 \text{ dage} / 12 = 21,6667$ dage per kalendermåned.

Der vil også blive fastsat regler om, at rådighedsvederlag, personligt tillæg m.m., der gives til frivillige brandmænd eller frivillige beredskaber m.v., ikke vil skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Det vil blive fastsat i bekendtgørelsesform, at fleksløntilskuddet vil skulle beregnes på baggrund af den forventede lønindtægt i den første måned/de første måneder af ansættelsen. Fleksløntilskuddet vil efterfølgende skulle reguleres på baggrund af den faktisk udbetalte lønindtægt. Den forventede lønindtægt vil skulle lægges til grund for beregningen af fleksløntilskuddet, indtil der foreligger lønoplysninger i indkomstregisteret for en fuld måneds løn (eller for en fuld lønperiode). Hvis en person påbegynder i et fleksjob midt i en måned, vil der skulle foretages en forholdsmæssig nedsættelse af fleksløntilskuddet i forhold til den periode (antal dage), som den ansatte har arbejdet.

Der vil også blive fastsat regler om, at beregningen af fleksløntilskuddet herefter ville skulle ske løbende forskudt på baggrund af lønoplysninger

m.v. i den forudgående måned, da indkomstoplysninger som oftest ikke vil være tilgængelige i den aktuelle måned. Det betyder, at fleksløntilskuddet for f.eks. august måned vil blive beregnet på baggrund af lønoplysninger fra juli måned.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at der vil kunne ske efterregulering i fleksløntilskuddet, hvis lønnen efterfølgende bliver ændret, f.eks. fordi den fleksjobansatte får et varigt tillæg med tilbagevirkende kraft, eller hvis arbejdsgiveren har indberettet et forkert lønbeløb i indkomstregisteret. Der vil også skulle ske efterregulering af fleksløntilskuddet, hvis den fleksjobansatte ændrer arbejdstid, dvs., enten går op eller ned i arbejdstid fast fremover.

Der vil blive fastsat regler om, at efterreguleringen i fleksløntilskuddet vil skulle foretages i de(n) følgende måned(er), og der vil kunne ske efterregulering af fleksløntilskuddet i op til 12 måneder, efter udbetalingen er foretaget.

Det vil blive fastsat regler om, hvordan bonus eller engangsvederlag vil skulle behandles i forhold til, om der er tale om en lønudbetaling eller ej. Hvis der f.eks. bliver udbetalt bonus eller engangsvederlag, vil disse udbetalinger som udgangspunkt skulle anses for en lønudbetaling og medføre fradrag i fleksløntilskuddet. Andre udbetalinger, der ikke vil kunne karakteriseres som løn, f.eks. et kontant beløb i julegave, vil ikke skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at løn og andre indtægter, der udbetales i måneden efter fleksjobbet er ophørt og hvor personen ikke påbegynder et nyt fleksjob, ikke vil skulle medføre fradrag i ledighedsydelsen.

. Det foreslås af *stk. 1, 2. pkt.*, at beskæftigelsesministeren endvidere vil skulle fastsætte nærmere regler om, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, vil skulle fordeles, og hvordan feriegodtgørelse, ferieydelse, sygedagpenge og barselsdagpenge samt andre indtægter, herunder ledighedsydelse under ferie, vil skulle indgå i beregningen af fleksløntilskuddet.

Der vil i bekendtgørelsesform blive indsat regler om, at hvis en fleksjobansat aflønnes helt eller delvis på en sådan måde, at der i nogle måneder enten ikke udbetales løn eller kun udbetales delvis løn, og hvor en efterfølgende lønudbetaling vil dække arbejde for flere måneder f.eks. i form af provision eller resultatløn, vil lønudbetalingen skulle fordeles ligeligt over de måneder, som lønnen dækker. Fleksløntilskuddet vil ligeledes skulle beregnes eller genberegnes for de måneder, som lønnen dækker.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at hvis en fleksjobansat, der løbende har fået udbetalt fleksløntilskud, får udbetalt resultatløn, der dækker flere måneders arbejde eller arbejde i et helt år, vil der i det omfang, det er

UDKAST

muligt, skulle foretages fradrag for denne lønindkomst i den eller de følgende måneders fleksløntilskud.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at kommunen vil skulle beregne, dels hvad der skulle have været foretaget fradrag for i fleksløntilskuddet for de måneder, som resultatlønnen dækker, dels forskellen mellem det beløb, der er foretaget fradrag for og det beløb, der skulle have været foretaget fradrag for i de pågældende måneder. Det beløb, der ikke er blevet foretaget fradrag for, vil herefter skulle fradrages i den eller de kommende måneders fleksløntilskud.

Der fastsættes også regler om, at efterreguleringen vil skulle foretages i de månedlige udbetalinger af fremtidige fleksløntilskud. Hvis efterreguleringen ikke vil kunne foretages fuldt ud i den følgende måneds fleksløntilskud, vil der skulle foretages fradrag i de følgende måneders fleksløntilskud, og at efterreguleringen ligeledes vil kunne foretages i personens ledighedsydelse, hvis den fleksjobansatte ophører i fleksjobbet og modtager ledighedsydelse.

Det er endvidere fastsat regler om, at fradrag for ledighedsydelse under ferie til en ansat i fleksjob vil skulle ske i måneden efter, at ledighedsydelsen er udbetalt i lighed med, hvad der gælder i forhold til løn m.v.

Beregning af fleksløntilskud ved udbetaling af ledighedsydelse under ferie vil således blive foretaget på samme måde som ved udbetaling af feriegodtgørelse udbetalt af arbejdsgiveren, feriegodtgørelse indbetalt til Feriekonto, en feriekasse m.v., sygedagpenge og barselsdagpenge.

Der vil blive fastsat regler om, at fradraget i fleksløntilskuddet for løn under ferie eller feriegodtgørelse vil skulle foretages på samme måde som fradrag for en lønindtægt. Dvs. at ferie med løn eller feriegodtgørelse vil skulle indgå i beregningen af fleksløntilskuddet måneden efter feriens afholdelse.

Der vil med forslaget til stk. 2, blive fastsat regler om, at når der udbetales feriegodtgørelse vil lønloftet skulle hæves, således at det udgør et beløb, der svarer til den løn og/eller feriegodtgørelse, som en fuldtidsansat på ordinære vilkår i samme stilling ville få udbetalt.

Der vil blive fastsat regler om, at det vil være bruttoferiepengebeløbet, der vil skulle anvendes ved beregning af fleksløntilskuddet, når ferien holdes og regler om hvordan feriegodtgørelse, der udbetales af arbejdsgiveren, vil skulle indgå i beregningen af fleksløntilskuddet.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at feriegodtgørelse, som indbetales til Feriekonto, en feriekasse m.v., vil skulle indgå i beregning af fleksløntilskuddet, når ferien afholdes og at feriegodtgørelsen vil skulle fratrækkes

lønindtægten på optjeningstidspunktet inden beregning af fleksløntilskuddet. Der vil blive fastsat regler om, at feriegodtgørelsen, som fremgår af indkomstregisteret, vil skulle omregnes til et bruttobeløb, og at omregningen vil skulle ske ved at lægge skat og arbejdsmarkedsbidrag til nettoferiegodtgørelsen.

Der vil blive fastsat regler om, at hvis arbejdsgiveren udbetaler løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, vil den fleksjobansatte fortsat kunne modtage fleksløntilskuddet under sygdom, barsel eller sorgorlov. Der vil også blive fastsat regler om, at der vil skulle foretages fradrag i fleksløntilskuddet for lønnen under sygdom, barsel eller sorgorlov på samme måde som ved lønindtægt, jf. forslaget til § 104, stk. 2.

Der vil blive fastsat regler om, at når der i en måned udbetales løn suppleret med fleksløntilskud, og sygedagpenge eller barselsdagpenge i samme måned, vil det beregnede fradrag af lønnen, jf. forslaget til § 104, stk. 2, og sygedagpenge eller barselsdagpenge skulle lægges sammen, og fradrages i fleksløntilskuddet, og at fleksløntilskud og sygedagpenge eller barselsdagpenge tilsammen højst må udgøre et beløb, svarende til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at hvis der i en måned modtages både løn og sygedagpenge efter reglerne fastsat i § 49 i lov om sygedagpenge, vil der skulle ske et samlet fradrag for den beregnede løn, og sygedagpenge i fleksløntilskuddet. Der vil også blive fastsat regler om, at denne fradragsmetode også vil skulle gælde i tilfælde, hvor en ansat i fleksjob mister retten til sygedagpenge efter reglerne i lov om sygedagpenge, herunder som følge af varighedsbegrænsningen eller ikke kan modtage sygedagpenge på grund af for sen anmodning om sygedagpenge, da fleksløntilskuddet vil blive fratrasket det beløb, som personen ville have kunnet få udbetalt i sygedagpenge.

Der vil blive fastsat regler om, at fleksløntilskud og sygedagpenge tilsammen månedligt højst vil kunne udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling pr. måned.

Der vil videre blive fastsat regler om, at hvis den pågældende genoptager arbejdet efter sygeperioden i løbet af en måned, vil beregningen skulle ske på samme måde, som hvis der i en måned udbetales sygedagpenge og løn.

Der vil blive fastsat regler om, at udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag efter ældreloven, serviceloven og barnets lov, vil skulle indgå i beregningen af fleksløntilskud på samme måde som lønindtægt fra et fleksjob, anden lønindtægt og indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse.

UDKAST

Det betyder, at der vil kunne ske udbetaling med fradrag i fleksløntilskud, når der samtidig sker udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren også vil skulle fastsætte regler om, hvilke indtægter der vil skulle indgå i fastsættelsen af lønloftet, at det vil være arbejdsgiveren, som skal give oplysningerne til kommunerne om lønloftet, og hvordan kommunen vil skulle beregne lønloftet, jf. forslaget til § 104, *stk. 3*.

Det fremgår af forslaget til § 104, *stk. 3*, at fleksløntilskuddet og lønnen m.v. tilsammen maksimalt vil kunne udgøre niveauet for lønnen ved ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling, dvs. hvad den fleksjobansatte ville få i løn, hvis den pågældende var ansat på fuld tid i samme stilling på ordinære vilkår.

Der vil blive fastsat regler om, at det vil være arbejdsgiveren, som skal oplyse, hvad den ansatte i fleksjobbet ville være berettiget til i løn, hvis den pågældende var ansat på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling. Dette vil udgøre lønloftet i det konkrete fleksjob.

De oplysninger, der vil kunne indgå i fastsættelsen af lønloftet, er bl.a.:

- Lønnen for fuld tid.
- Timelønnen uden nedsættelse på grund af nedsat arbejdsintensitet.
- Resultatløn
- Arbejdsgiverens bidrag til en pensionsordning, hvis den ansatte har en pensionsordning. Den ansattes andel af bidrag til en pensionsordning vil kun skulle indgå i beregningen, hvis bidraget til pensionsordningen ikke er trukket den ansattes løn.
- Fritvalgsordning og/eller søgnehelligdagskonto, herunder om de bliver udbetalt løbende eller efter anmodning fra den ansatte.
- Faste tillæg
- Variable tillæg eller engangstillæg.
- Genetillæg.
- Tillæg for weekend, aften eller nattevagter, hvis den ansatte har vagter.
- Bonusordninger
- Feriegodtgørelse, ferietillæg og feriedifference.

UDKAST

Det vil skulle fremgå af reglerne, at de oplyste oplysninger ikke vil være udtømmende og det vil således skulle være alle løndele, som vil skulle indgå i fastsættelsen af lønloftet.

I lønloftet vil der ikke skulle indgå den skattepligtige værdi, som skattemyndighederne har fastsat for fri bil, fri telefon, fri kost og logi m.v. Den fleksjobansattes og arbejdsgiverens bidrag til ATP vil heller ikke skulle indgå i lønindtægten.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at fritvalgsordning og/eller søgnehelligdagskonto, der udbetales løbende, vil skulle indgå i opgørelsen af lønloftet hver måned, og at fritvalgsordning og/eller søgnehelligdagskonto, der udbetales én eller flere gange årligt, alene vil skulle indgå i opgørelsen af lønloftet for den måned, hvor fritvalgsordningen og/eller søgnehelligdagskontoen udbetales. Det samme vil skulle gælde i forhold til ferietillæg, hvor lønloftet hæves, ved udbetalingen.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at kommunerne bl.a. vil kunne få oplysninger, der vil skulle indgå i lønloftet, på følgende måder:

- Arbejdsgiveren oplyser om det samlede lønloft for en måned, 14-dage, pr. uge eller pr. time inkl. samtlige løndele, som indgår i lønloftet.
- Arbejdsgiveren oplyser om timeløn, eventuelle tillæg mv., som den ansatte er omfattet af.
- Kommunen anvender den ansattes lønseddel fra arbejdsgiveren for at se, hvilke løn og tillæg mv., som den ansatte modtager i samlet løn.

Der vil blive fastsat regler om, at en kommune vil kunne beregne lønloftet, hvis arbejdsgiveren ikke har oplyst eller har svært ved at oplyse lønloftet og f.eks. alene vil kunne oplyse om timeløn og eventuelle tillæg m.v. Der vil også blive fastsat regler om, at hvis kommunen konstaterer, at der er uoverensstemmelser mellem de faktiske forhold, som fremgår af lønsedler og oplysninger fra indkomstregisteret m.v. og det lønloft, som arbejdsgiveren har oplyst, vil kommunen skulle kontakte arbejdsgiveren med henblik på, at de rette oplysninger lægges til grund for beregningen af lønloftet. Kommunen vil alene kunne ændre på lønloftet, hvis arbejdsgiveren kan bekræfte de oplysninger, som der er uenighed om.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at hvis den fleksjobansatte er ansat i et job, som arbejdsgiveren ikke normalt udbyder som fuldtidsarbejde, men som er oprettet med henblik på, at den fleksjobansatte, der f.eks. kun kan arbejde i 5 timer om ugen med nedsat intensitet, vil arbejdsgiveren skulle beregne den fulde timeløn og derefter gange med 160,333 timer, som er den gennemsnitlige arbejdstid på en måned for fuldtidsansatte.

Det vil fortsat være arbejdsgiveren, som vil skulle oplyse om lønloftet, men kommunerne vil have adgang til at beregne lønloftet på baggrund af oplysninger fra arbejdsgiveren om løn, tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v., når arbejdsgiveren ikke har indberettet oplysninger om den samlede fulde månedsløn.

Der vil blive fastsat regler om, at hvis fleksløntilskuddet og lønindtægt, syge- eller barselsdagpenge, feriegodtgørelse, hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag m.v. tilsammen udgør mere end lønloftet i den pågældende stilling, vil fleksløntilskuddet skulle nedsættes med det overskydende beløb.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren endvidere vil skulle fastsætte regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet vil skulle anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, og om arbejdsgiverens og den ansatte i fleksjobbets pligt til at give oplysninger til kommunen, hvis disse ikke omfattes af indkomstregisteret eller af bestemmelserne i retssikkerhedsloven.

Bemyndigelsesbestemmelsen i *stk. 3*, vil blive anvendt til at fastsætte regler om, kommunerne vil skulle anvende oplysninger fra indkomstregisteret om løn, løn under sygdom eller barsel, syge- og barselsdagpenge, ferie m.v. Hvis oplysninger om løn m.v. ikke fremgår af indkomstregisteret, vil kommunen skulle indhente oplysningerne fra den fleksjobansatte. Det samme vil skulle gælde for oplysninger om indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse, feriegodtgørelse, periode for ferieafholdelse m.v.

Udgangspunktet vil være, at kommunen vil skulle anvende oplysninger i indkomstregisteret til brug for beregning af fleksløntilskuddet. Dette vil gælde oplysninger om løn, løn under sygdom eller barsel, syge- eller barselsdagpenge, ferie og feriegodtgørelse.

Kommunen vil kunne indhente oplysninger i indkomstregistret uden den fleksjobansattes samtykke til brug for behandling af en konkret sag, da der er tale om økonomiske oplysninger. Dette følger af retssikkerhedslovens § 11 a, *stk. 2*.

Der vil blive fastsat regler om, at hvis arbejdsgiveren ikke vil indberette løn til indkomstregisteret, uanset at pågældende er forpligtet til dette, jf. lov om et indkomstregister, vil kommunen kunne beregne fleksløntilskuddet på baggrund af en lønseddel fra den ansatte i fleksjobbet. Kommunen bør i denne situation rette henvendelse til SKAT vedrørende problemstillingen.

Der vil blive indsat regler om, at kommunen vil kunne indhente oplysninger om optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie og udbetalinger af feriegodtgørelse, som er registeret i Feriekonto via

UDKAST

den elektroniske adgang, som Feriekonto stiller til rådighed for kommunerne. Oplysningerne kan indhentes uden den fleksjobansattes samtykke, jf. retssikkerhedslovens § 11 a, stk. 4.

Hvis der ikke er registreret oplysninger om feriegodtgørelse i Feriekonto, eller oplysningerne ikke fremgår af indkomstregisteret, vil kommunen kunne anmode den fleksjobansatte om disse oplysninger.

Der vil blive fastsat regler om, at i det omfang feriegodtgørelsen ikke er indberettet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, og personen på anden vis vil kunne dokumentere bruttoferiegodtgørelsen f.eks. via en lønseddel, vil kommunen kunne anvende denne dokumentation ved beregning af fleksløntilskuddet.

Hvis kommunen bliver opmærksom på, at der er forskel på den indberettede løn i indkomstregisteret og oplysninger fra f.eks. lønsedlen, vil kommunen skulle rette henvendelse til arbejdsgiveren for at få oplyst de korrekte lønoplysninger. Kommunen vil uden den fleksjobansattes samtykke kunne indhente oplysninger om løn og beskæftigelsesperioder fra arbejdsgiveren, hvis det er nødvendigt til brug for kontrol af udbetalinger i en enkelt sag, jf. § 54, stk. 2, i lov om organiseringen og understøttelsen af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Der vil blive fastsat regler om, at arbejdsgiveren vil have pligt til at give oplysninger om den fleksjobansattes løn m.v. til kommunen.

Når en borger henvender sig til kommunen for at få hjælp efter den sociale lovgivning, kan kommunen anmode borgeren om at medvirke til at få de oplysninger, der vil være nødvendige for at beregne hjælpen. Det følger af retssikkerhedslovens § 11, stk. 1, nr. 1, at kommunen kun vil kunne bede om at få oplysninger fra den fleksjobansatte om forhold, som direkte har betydning for beregningen af fleksløntilskuddet.

Der vil blive fastsat regler om, at hvis oplysningerne om lønindkomst m.v. ikke fremgår af indkomstregisteret, vil kommunen kunne anmode den fleksjobansatte om oplysningerne. For oplysninger om løn vil den fleksjobansatte kunne indsende lønsedler, og for oplysninger om indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse vil kommunen ved regnskabsårets udgang kunne anmode den fleksjobansatte om at få oplyst årets overskud fra den selvstændige bibeskæftigelse f.eks. i form af regnskab, og indtil årsregnskabet foreligger, vil den fleksjobansatte skulle oplyse kommunen om eventuel forventet indtægt fra den selvstændige bibeskæftigelse.

Der vil blive fastsat regler om, at den fleksjobansatte vil have pligt til at give kommunen oplysninger om sit eget og arbejdsgiverens bidrag til en pensionsordning, som er oprettet som led i ansættelsesforholdet, da disse oplys-

ninger ikke fremgår entydigt af indkomstregistret, og pensionsbidraget indgår som en del af lønindtægten ved beregning af fleksløntilskuddet. Den fleksjobansatte vil derfor skulle oplyse kommunen om det samlede pensionsbidrag. Det vil f.eks. kunne ske ved, at den fleksjobansatte sender sin første lønseddel eller anden dokumentation for størrelsen af det samlede pensionsbidrag til kommunen, således at bidraget til pension kan indgå i beregningen af fleksløntilskuddet.

Reglerne vil betyde, at hvis den fleksjobansatte har flere arbejdsforhold hos forskellige arbejdsgivere, vil der skulle gives oplysninger om pensionsbidrag fra alle arbejdsgivere. Hvis der efterfølgende sker ændringer i pensionsbidraget, vil den fleksjobansatte skulle oplyse kommunen om dette, da det vil kunne have betydning for beregningen af fleksløntilskuddet. Der vil ikke blive stillet krav om, at den fleksjobansatte vil skulle bekræfte oplysningerne m.v. til kommunen hver måned, men alene hvis der sker ændringer. Kommunen vil skulle orientere den fleksjobansatte om, hvilken betydning det kan få for den ansattes fleksløntilskud, hvis der ikke oplyses om pensionsbidraget, da kommunen i givet fald ikke vil kunne beregne fleksløntilskuddet uden denne oplysning. Dette følger af retssikkerhedslovens § 12.

Det foreslås i *stk. 4*, at beskæftigelsesministeren vil skulle fastsætte regler om, at fleksløntilskud vil kunne udbetales, når en person opholder sig i udlandet under ferie, og at reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven vil skulle finde tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Der vil blive fastsat regler om, at fleksløntilskuddet vil kunne udbetales til personer, der under ferie opholder sig i udlandet.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at i det omfang en person vil have ret til at opholde sig i udlandet i forbindelse med sygdom, barsel eller sorgorlov efter sygedagpengeloven eller barselsloven vil de nævnte love også skulle finde anvendelse på fleksløntilskuddet i perioder, hvor der udbetales syge- eller barselsdagpenge samtidig med fleksløntilskud.

Til § 124

Det fremgår af § 139, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, herunder regler for fradrag i og udbetaling af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler for selvstændigt erhvervsdrivendes oplysningspligt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren vil skulle fastsætte nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, herunder regler for fradrag i og udbetaling af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende samt udbetaling af fleksløntilskud.

Der vil blive fastsat regler om, at for at en selvstændigt erhvervsdrivende vil kunne få tilskud efter § 107 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal den pågældende:

- 1) Have en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed.
- 2) Udnytte sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden.
- 3) Drive virksomheden som hovedbeskæftigelse her i landet i hele tilskudsperioden.
- 4) Være under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.
- 5) Forud for tilkendelse af tilskuddet første gang have drevet den selvstændige virksomhed i mindst 30 timer om ugen i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.
- 6) Ikke modtage følgende ydelser:
 - a) Førtidspension, seniorpension eller tidlig pension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
 - b) Støtte til selvstændig virksomhed i medfør af § 73 j i lov om aktiv socialpolitik.
 - c) Delpension efter lov om delpension, efterløn efter kapitel 11 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller fleksydelse efter lov om fleksydelse.

Der vil blive fastsat regler om, at ved vurdering af, om beskæftigelseskravet er opfyldt, vil der kunne ses bort fra perioder på indtil 2 år, hvor der er udbetalt ydelser efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, eller hvor der er ydet godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste efter § 87 i barnets lov eller efter den hidtil gældende § 42 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 16. august 2023, jf. § 213, stk. 2, i lov nr. 721 af 13. juni 2023 til personer, der i hjemmet forsørger et sygt barn under 18 år, eller plejevederlag efter § 90, stk. 1, nr. 11, i barnets lov eller § 119 i lov om social service til en person, som passer en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem. De nævnte perioder vil medføre en udvidelse af perioden på de 24 måneder.

UDKAST

Der vil blive fastsat regler om, at ved vurderingen af, om en person er selvstændigt erhvervsdrivende, vil følgende elementer skulle indgå:

Den selvstændig virksomhed drives ved beskæftigelse for egen eller ægtefællens regning og risiko og med det formål at opnå økonomisk udbytte. Beskæftigelsen vil altid skulle anses for selvstændig virksomhed, hvis pågældende

- 1) har ansat arbejdskraft,
- 2) har overført beløb til beskatning som medarbejdende ægtefælle,
- 3) har foretaget varelageredskrivninger,
- 4) har foretaget skattemæssige fradrag for driftsudgifter og afskrivning på driftsmidler efter gældende regler for selvstændige erhvervsdrivende,
- 5) er omfattet af en kollektiv overenskomst som arbejdsgiver eller er medlem af en arbejdsgiverorganisation, eller
- 6) er omfattet af mindst 2 af forholdene nedenfor.

Der vil videre blive fastsat regler om, at beskæftigelsen som udgangspunkt vil blive anset for selvstændig virksomhed, hvis pågældende eller virksomheden

- 1) er momsregistreret, eller ydelsen faktureres med tillæg af moms,
- 2) skattemæssigt angiver over-/underskud af selvstændig virksomhed,
- 3) på selvangivelsen for et givet indkomstår har tilkendegivet, at indkomsten ønskes beskattet efter virksomhedsskatteloven, eller
- 4) er deltager i et interessentskab.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at i øvrige tilfælde vil der skulle foretages en konkret vurdering i forhold til, om virksomheden drives som selvstændig virksomhed.

Der vil blive fastsat regler om, at beskæftigelse i et selskab, hvor pågældende har afgørende indflydelse, jf. nedenfor, vil skulle anses for selvstændig virksomhed.

Der vil blive fastsat regler om, at afgørende indflydelse vil foreligge, hvis pågældende alene eller sammen med dennes ægtefælle eller nærmeste familie, er indehaver af

- 1) mindst 50 % af selskabskapitalen,
- 2) mindst 50 % af selskabskapitalens stemmевærdi,
- 3) en bestemmende andel af selskabets kapital,

4) en bestemmende andel af stemmerne i selskabet, eller

5) mindst 10 % af selskabskapitalen eller 10 % af selskabskapitalens stemmевærdi, og pågældende eller ægtefællen tillige er medlem af selskabets bestyrelse eller direktion.

Der vil blive fastsat regler om, at som »nærmeste familie« anses pågældendes eller ægtefællens børn, børnebørn, forældre, bedsteforældre og søskende og at en person, der ikke er omfattet reglerne om afgørende indflydelse, dog vil blive anset for at have afgørende indflydelse på selskabet, hvis selskabskapitalen i det væsentlige er ligeligt fordelt mellem højst 10 kapitalindehavere, og der foreligger et personligt, driftsmæssigt samvirke mellem disse. Tilsvarende vil skulle gælde ved mere end 10 kapitalindehavere, hvis selskabet udgør en sammenslutning af erhvervsdrivende, som viderefører deres hidtidige virksomheder.

Der vil blive fastsat regler om, at bestemmelserne ovenfor vil finde tilsvarende anvendelse, hvis pågældende eller dennes ægtefælle er indehaver af kapital i et eller flere selskaber, som dominerer det selskab, hvor pågældende er beskæftiget.

Der vil blive fastsat regler om, at en person anses for at drive selvstændig virksomhed, hvis pågældende deltager i driften af den ene ægtefælles eller begge ægtefællers personligt ejede virksomhed eller i et selskab, hvor ægtefællerne har bestemmende indflydelse. Dette vil dog ikke gælde, hvis personen opfylder følgende betingelser og dermed kan ansættes i fleksjob med fleksløn tilskud efter reglerne i kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats:

1) Personen skal være visiteret til fleksjob efter reglerne om fleksjob til lønmodtagere i kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2) Der skal være indgået en lønaftale mellem ægtefællerne som tillægges skattemæssig virkning, jf. kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, eller en løn- og ansættelsesaftale med selskabet.

3) Personen må ikke selv eje en del af selskabet, hvis personen tilsammen med sin ægtefælle har bestemmende indflydelse.

4) Begge ægtefæller skal deltage i driften af den ene eller begge ægtefællers erhvervsvirksomhed.

Der vil videre blive fastsat regler om, at en person, der opfylder betingelserne ovenfor, ikke vil kunne få tilskud som selvstændigt erhvervsdrivende.

Der vil blive fastsat regler om, at kommunen vil kunne tilkende tilskud efter § 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i fem år til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som har

UDKAST

en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i virksomheden, herunder at kommunen inden udløbet af den femårige tilskudsperiode vil skulle træffe afgørelse, om den selvstændigt erhvervsdrivende tilkendes en ny tilskudsperiode på fem år eller om tilskuddet ophører.

Der vil blive fastsat regler om, at hvis kommunen konstaterer, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager tilskud efter stk. 1, ikke længere opfylder betingelserne for at modtage tilskuddet, vil kommunen skulle træffe afgørelse herom.

Der vil blive fastsat regler om, at kommunen vil skulle følge op på, om der er sket ændringer i den selvstændiges forhold efter 2½ år og udarbejde en status efter 4½ år med tilskud, og at opfølgningen efter 2½ år vil skulle ske ved en personlig samtale og skal indeholde kommunens vurdering af, om den selvstændige fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at kommunen i forbindelse med udarbejdelsen af status efter 4½ år vil skulle vurdere, om den selvstændige kan tilkendes nye fem år med tilskud efter § 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der vil blive fastsat regler om, at tilskuddet udgør et grundbeløb på 162.603 kr. (2025-niveau) pr. år. Der vil blive fastsat regler om, at grundbeløbet vil skulle nedsættes med 30 procent dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden/flere sammenhængende virksomheder, dels af anden arbejdsindkomst i beregningsperioden, og at tilskuddet vil skulle beregnes én gang årligt og vil være gældende for et kalenderår ad gangen.

Det betyder, at kommunen vil skulle foretage en ny beregning af tilskuddet med virkning for det pågældende tilskudsår, hvis der sker ændringer i den skattepligtige indkomst, som har ligget til grund for beregning af tilskud, i det omfang ændringen vil have betydning for tilskuddets størrelse.

Der vil blive fastsat regler om, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om, hvorvidt der vil skulle ske tilbagebetaling eller efterbetaling af de foretagne udbetalinger af tilskuddet, f.eks. hvis den skattepligtige indkomst, som har ligget til grund for beregningen af tilskuddet, ændres, og borgeren oplyser om dette. I denne situation vil kommunen skulle foretage en ny beregning af tilskuddet. Hvis tilskuddet derfor burde have været udbetalt med et højere beløb, vil kommunen skulle træffe afgørelse om dette og efterbetale forskellen mellem det, tilskuddet skulle have været med de nye oplysninger, og det udbetalte tilskud.

Det samme vil gælde, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende har fået for meget udbetalt i tilskud på grund af ændringer i den skattepligtige indkomst, som har ligget til grund for beregningen af tilskuddet, og borgeren har oplyst kommunen om dette.

UDKAST

Der vil blive fastsat regler om, at hvis skattemyndighederne skønsmæssigt fastsætter virksomhedens/virksomhedernes skattepligtige indkomst, vil indkomsten ikke kunne bruges som grundlag for en beregning.

Der vil blive fastsat regler om, at kommunen vil skulle foretage beregningen af grundtilskuddet på baggrund af de to bedste regnskabsår, der er afsluttet før 1. november det pågældende år, ud af de seneste 3 regnskabsår. Det vil også skulle gælde, selv om driften af virksomheden kun har givet overskud i et af regnskabsårene. I regnskabsår, hvor virksomheden har haft underskud, vil overskuddet blive fastsat til 0 kr., inden gennemsnittet af de to regnskabsår beregnes.

Ved et helt regnskabsår forstås et regnskabsår, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende hele året har drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse. Det vil være en betingelse for, at den selvstændigt erhvervsdrivende vil kunne få tilskud, at virksomheden drives som hovedbeskæftigelse. Tilskuddets størrelse vil derfor ikke kunne beregnes på baggrund af regnskabsår, hvor virksomheden en del af året eller hele året har været i bibeskæftigelse, eller hvor der er udbetalt anden støtte til virksomheden end tilskud efter denne bestemmelse.

Der vil blive fastsat regler om, at hvis der ingen regnskabsår er inden for de seneste tre år, som vil kunne danne grundlag for beregning af tilskud, sættes tilskuddet til nul kr. for det pågældende tilskudsår.

Ved beregningsperioden forstås den periode/de perioder, som dækker de regnskabsår, der vil skulle bruges til at beregne nedsættelsen af grundtilskuddet.

Det betyder, at kun hele regnskabsår vil kunne indgå i beregningen af tilskuddet. En virksomheds første regnskabsperiode vil kunne være på mere eller mindre end 12 måneder, dog højest 18 måneder. Det betyder videre, at senere regnskabsår ved omlægning af regnskabsperioden vil kunne være på mere eller mindre end 12 måneder. Det sidste år i en virksomheds samlede regnskabsperiode vil altid skulle være på mindst 12 hele måneder.

Det betyder, at hvis en virksomheds første regnskabsår vil skulle indgå i beregningen, og dette er på mere eller mindre end 12 måneder (dog minimum 26 uger/6 måneder), vil beregningsgrundlaget og arbejdsindkomsten skulle omberegnes i forhold til hele år. Tilsvarende vil skulle gælde ved omlægning af regnskabsperioden.

Der vil blive fastsat regler om, at i det år tilskuddet tilkendes første gang, vil tilskuddet blive beregnet som gennemsnittet af indtægten i de to bedste regnskabsår, der er afsluttet inden tilkendelse af tilskuddet og inden for de seneste tre år. Det vil kunne indebære, at beregningsgrundlaget for de to første

tilskudsår bliver det samme, hvis der ikke foreligger to regnskabsår, der opfylder betingelserne.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at perioder, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende har modtaget ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, sygedagpenge, barselsdagpenge, delpension, orlovsydelse eller dagpenge under midlertidigt ophør med hovedbeskæftigelse, vil skulle side-stilles med hovedbeskæftigelse i relation til afgørelsen af, om der foreligger tre sammenhængende, hele regnskabsår. Ydelserne vil derfor også skulle medregnes i opgørelsen af årsindtægten.

Reglerne vedrørende årsindtægten i virksomheden vil blive fastsat, så den beregnes efter de samme principper, som dannede grundlag for beregning af dagpengesatsen til selvstændigt erhvervsdrivende, som tidligere fremgik af bekendtgørelse om beregning af dagpengesatsen.

Der vil blive fastsat regler om, at hvis der ikke foreligger to hele regnskabsår inden for de seneste tre år, beregnes tilskuddet ud fra ét helt regnskabsår, samt at hvis der ingen hele regnskabsår er, der kan bruges til beregning af tilskuddet, vil tilskuddet skulle fastsættes til 0 kr. Regnskabsår vil godt godt anvendes til beregning, selvom årsindtægten er negativ.

Der vil blive fastsat regler om, at arbejdsindtægten vil skulle beregnes som gennemsnittet af den årlige arbejdsindtægt i den periode, der ligger til grund for beregning af årsindtægten i virksomheden.

Der vil blive fastsat regler om, at virksomhedens årsindtægt vil afgøre hvilken regnskabsperiode, der vil skulle lægges til grund for nedsættelsen af tilskuddet, og at opgørelsen af arbejdsindkomst vil skulle ske ud fra oplysningerne i indkomstregisteret og den selvstændigt erhvervsdrivendes supplerende oplysninger om indtægter.

Arbejdsindkomsten består som udgangspunkt af oplysninger om løn, som kan hentes i indkomstregisteret. Indkomstregisteret indeholder ikke oplysninger om alle forhold om arbejdsindkomst. F.eks. indberettes ikke perioder om anden selvstændig virksomhed, ferie med feriegodtgørelse, beskæftigelse i udlandet og overenskomstmæssige fridage i et beskæftigelsesforhold.

Der vil blive fastsat regler om, at den selvstændigt erhvervsdrivende hvert år inden den 1. november vil skulle sende en ny opgørelse til kommunen, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende på tro og love giver oplysninger til kommunen om arbejdsindkomst, som ikke skal indberettes til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

UDKAST

Der vil blive fastsat regler om, at årsindtægten vil skulle opgøres på grundlag af virksomhedens eller flere sammenhængende virksomheders skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Beløbet vil skulle svare til det, der fremgår af selvangivelsen og seneste årsopgørelse.

Der vil blive fastsat regler om, at hvis oplysningerne på selvangivelsen og den seneste årsopgørelse ikke stemmer overens, vil det være beløbet, som fremgår af den seneste årsopgørelse, som skal lægges til grund for beregningen.

Der vil blive fastsat regler om, at overskuddet/underskuddet vil skulle tillægges beløb, der i øvrigt anses for indtjent af virksomheden/virksomhederne, og fratrækkes beløb, der er virksomhedens/virksomhedernes primære drift uvedkommende, og at sygedagpenge og barselsdagpenge vil skulle indgå i beregningsgrundlaget.

Renteindtægter og -udgifter og andre finansielle poster, der vedrører finansiering af selve driften og forrentning af virksomhedens egenkapital, vil således ikke skulle indgå i beregningsgrundlaget.

Der vil blive fastsat regler om, at arbejdsindkomst kun vil skulle nedsætte tilskuddet én gang og at hvis arbejdsindkomsten er medregnet i virksomhedens årsindkomst, vil den ikke også skulle nedsætte tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

Reglerne i forhold til opgørelse af overskud/underskud vil få følgende betydning for forskellige virksomhedsformer:

I. Personligt drevne virksomheder

Udgangspunktet ved opgørelsen af beregningsgrundlaget vil være virksomhedens overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Beløbet vil skulle svare til det, der fremgår af selvangivelsen og seneste årsopgørelse. Opgørelsen vil skulle ske uden hensyn til eventuel anvendelse af virksomhedsskattelovens regler (virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen og konjunkturudligningsordningen). Den post, der vil skulle bruges ved beregningen, vil være »Over/underskud af virksomhed/udlejningsejendom«. Det vil altid være denne post, der bruges ved beregningen, også selv om virksomhedsordningen ikke anvendes.

A. Enkeltmandsvirksomheder

Virksomhedens skattemæssige overskud/underskud vil skulle tillægges:

- 1) Ægtefællens eventuelle lønindkomst fra virksomheden, hvis ægtefællen har haft sin hovedbeskæftigelse i virksomheden.
- 2) Foretagne fradrag for investeringsfondshenlæggelser.

3) Foretagne fradrag for underskud før renter og andre finansielle poster af bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed.

4) Andre foretagne fradrag, der ikke vedrører virksomhedens primære drift, f.eks. underskud ved anparter.

5) Sygedagpenge, barselsdagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb modtaget af den selvstændigt erhvervsdrivende og den medarbejdende ægtefælle for sygefravær i virksomheden. Ægtefællens sygedagpenge, barselsdagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb kan kun medregnes, hvis ægtefællen har haft sin hovedbeskæftigelse i virksomheden.

Virksomhedens skattemæssige overskud/underskud vil skulle fratrækkes:

1) Overskud før renter og andre finansielle poster af bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed.

2) Andre indtægter, der ikke vedrører virksomhedens primære drift, f.eks. vedrørende forpagtning, udlejning eller anpartsvirksomhed.

B. Interessentskaber

Har virksomheden været drevet i interessentskabsform, vil samme fremgangsmåde skulle bruges som ved beregningen under I, A. Hvis interessenten er et selskab, henvises til II.

Beregningsgrundlaget vil skulle tillægges også lønindkomst eller andre arbejdsbetingede, skattepligtige ydelser fra interessentskabet.

Herefter vil beregningsgrundlaget skulle anses som udtryk for den selvstændigt erhvervsdrivendes og den eventuelle ægtefælles hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed.

II. Aktieselskaber og anpartsselskaber

For en selvstændigt erhvervsdrivende, som er aktie- eller anpartsindehaver, vil beregningen skulle ske på grundlag af den selvstændigt erhvervsdrivendes og den eventuelle ægtefælles samlede andel af selskabets regulerede overskud/underskud. Der vil skulle tillægges skattepligtige, arbejdsbetingede ydelser fra selskabet.

Opgørelsen af selskabets regulerede overskud/underskud vil skulle ske med udgangspunkt i selskabets skattepligtige indkomst.

Selskabets skattepligtige indkomst vil skulle tillægges:

1) Alle fratrukne renteudgifter og kurstab.

2) Overførte underskud fra tidligere år.

3) Andre udgifter, der ikke vedrører selskabets primære drift.

Selskabets skattepligtige indkomst vil skulle fratrækkes:

1) Renteindtægter og kursgevinster.

2) Skattepligtig del af udbytteindtægter.

3) Andre indtægter, der ikke vedrører virksomhedens primære drift.

Den selvstændigt erhvervsdrivendes og den eventuelle ægtefælles samlede andel af det således regulerede overskud/underskud vil skulle svare til den del af selskabets kapital, ægtefællerne ejer i alt i det valgte regnskabsår. Der vil skulle tillægges skattepligtige, arbejdsbetingede ydelser fra selskabet, der vedrører det valgte år i form af:

1) Løn inkl. selskabets indbetalinger til pensionsordninger.

2) Bestyrelshonorar og tantieme.

3) Andre skattepligtige ydelser fra selskabet, som f.eks. fri bil, telefon og bolig.

Herefter vil beregningsgrundlaget skulle anses som udtryk for den selvstændigt erhvervsdrivendes og den eventuelle ægtefælles hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed i selskabsform.

III. Øvrige virksomhedsformer, herunder kommanditselskaber

Ved beregning af arbejdsfortjenesten for selvstændigt erhvervsdrivende, som driver virksomhed i form af kommanditselskab, vil opgørelsen være afhængig af, om komplementaren, eller eventuelt kommanditisten, er et selskab (aktie- eller anpartsselskab) eller en eller flere personer. Der henvises derfor til I og II.

Drives virksomheden i anden virksomhedsform, f.eks. forening eller fond, og personen undtagelsesvis ikke vil kunne anses for at være lønmodtager, må det afgøres konkret, om opgørelsen vil skulle foretages efter I eller II.

A. Blandede indkomster

Arbejdsindkomst, som selvstændigt erhvervsdrivende har sideløbende med drift af virksomheden, vil ikke skulle i beregningsgrundlaget i virksomheden, men vil skulle nedsætte tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

B. Flere virksomheder

Indtægt fra selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse vil ikke skulle indgå i beregningsgrundlaget for virksomheden, jf. I. A, men vil skulle nedsætte tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

C. Virksomheder med finansieringsaktiviteter

Indtægter og udgifter, der vedrører en virksomheds finansieringsaktivitet, vil ikke kunne indgå i beregningsgrundlaget, medmindre det godtgøres, at aktiviteten er en væsentlig og sædvanlig del af virksomhedens drift.

Der vil blive fastsat regler om, at har virksomheden været drevet som enkeltmandsvirksomhed, vil tilskudsmodtageren kunne vælge at få beregnet årsindkomsten på grundlag af to bedste hele regnskabsår inden for de seneste tre år. Årsindtægten vil skulle beregnes ud fra virksomhedens skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Hvis virksomhedens overskud/underskud er takseret eller på anden måde skønsmæssigt ansat af skattemyndighederne, vil det ikke kunne bruges som grundlag for en beregning. Sygedagpenge og barseldagpenge, der er modtaget i beregningsåret, vil skulle tillægges.

Det betyder, at selvstændigt erhvervsdrivende, som driver enkeltmandsvirksomhed eller interessentskab, således vil kunne få beregnet tilskuddet på grundlag af de seneste årsopgørelser for beregningsårene i stedet for et revisorattesteret skema. Grundlaget for beregningen vil være virksomhedens skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Det beløb fra årsopgørelsen, der vil skulle lægges til grund ved beregningen, vil være det, der fremgår af posten »Over/underskud af virksomhed/udlejningsejendom«,

Der vil blive fastsat regler om, at satsen vil skulle beregnes uden hensyn til eventuel anvendelse af virksomhedsskatteloven (virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen og konjunkturudligningsordningen).

Det vil være en betingelse, at beløbet ikke er takseret eller på anden måde helt eller delvis skønsmæssigt ansat af skattemyndighederne.

Der vil blive fastsat regler om, at den selvstændigt erhvervsdrivende desuden vil skulle fremlægge dokumentation fra kommunen for sygedagpenge og barseldagpenge, der er modtaget i det valgte beregningsår.

Der vil blive fastsat regler om, at ved opgørelse vil selvstændigt erhvervsdrivende skulle erklære at være indforstået med, at virksomhedens skattemæssige overskud/underskud ifølge årsopgørelserne vil skulle lægges til grund ved beregningen, og at beløbene alene vedrører den selvstændiges hovedbeskæftigelse som selvstændigt erhvervsdrivende, og at det også vil være en betingelse, at beløbet kun vedrører den selvstændigt erhvervsdrivendes indkomst fra hovedbeskæftigelsen. Det betyder, at årsopgørelsen derfor ikke vil kunne bruges, hvis beløbet også indeholder overskud eller underskud fra anden virksomhed, der ikke den selvstændigt erhvervsdrivendes hovedbeskæftigelse. Det vil f.eks. gælde bibeskæftigelse, udlejning, forpagtning eller anpartar.

UDKAST

Har ægtefællen deltaget i virksomheden, vil årsopgørelserne ikke kunne bruges, men beregningen vil skulle ske efter de regler, der i øvrigt vil skulle gælde for beregning af tilskud.

Det betyder, at den selvstændigt erhvervsdrivende vil skulle erklære:

- 1) at årsopgørelserne ønskes anvendt som beregningsgrundlag,
- 2) at beløbet alene vedrører den selvstændigt erhvervsdrivendes hovedbeskæftigelse, og
- 3) at skattemyndighederne for de valgte år ikke har takseret eller på anden måde har ansat beløbet skønsmæssigt.

Der vil blive fastsat regler om, at opgørelse vil skulle foretages af selvstændigt erhvervsdrivende på et skema, der er udarbejdet af kommunen. Den selvstændige vil hvert år inden den 1. november skulle sende ny opgørelse til kommunen.

Der vil blive fastsat regler om, at beregningsgrundlaget for hver af ægtefællerne altid vil udgøre 50 pct. af den samlede opgjorte årsindtægt. Det gælder, selv om den ene ægtefælle har lønarbejde. Det vil også skulle gælde, hvis ægtefællerne ikke bruger samme regnskabsår.

Der vil blive fastsat regler om, at den selvstændigt erhvervsdrivendes beregningsgrundlag i disse tilfælde vil kunne udgøre en forholdsmæssig del af den samlede, opgjorte årsindtægt svarende til det tidsrum, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse og faktisk har arbejdet i virksomheden.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at i den selvstændigt erhvervsdrivendes beregningsgrundlag vil der skulle ske fradrag for indkomst, der må anses for indtjent af ægtefællen, hvis ægtefællen ikke har sin hovedbeskæftigelse i virksomheden og når der er overført beløb til beskatning som medarbejdende ægtefælle, fradrages dette beløb.

Der vil blive fastsat regler om, at i andre tilfælde vil værdien af ægtefællens arbejdsindsats skulle opgøres skønsmæssigt og fradrages i beregningsgrundlaget. Værdien af arbejdsindsatsen vil skulle ansættes til lønudgiften ved ansættelse af fremmed arbejdskraft til ægtefællens arbejdsfunktion i virksomheden.

Hvis ægtefællen har været aflønnet i virksomheden, vil der ikke skulle ske fradrag.

Der fastsættes regler om, at kommunen én gang om måneden vil skulle udbetale 1/12 af det årligt beregnede tilskud til den selvstændigt erhvervsdrivendes Nemkonto. Efter skattereglerne anses tilskuddet til selvstændigt erhvervsdrivende som personlig indkomst. Tilskuddet vil derfor skulle holdes

uden for virksomhedsregnskabet. Der vil ikke skulle betales arbejdsmarkedsbidrag af tilskuddet.

Kommunen vil skulle indeholde skat af tilskuddet, da det betragtes som personlig indkomst og dermed A-indkomst.

Det foreslås i *stk.* 2, at beskæftigelsesministeren også vil skulle fastsætte regler om oplysningspligt, annullation af bevillinger, tilbagebetaling af ydelser, misbrug m.v.

Der vil blive fastsat regler om, at den selvstændigt erhvervsdrivende over for kommunen vil skulle godtgøre, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdssevne, og at den selvstændigt erhvervsdrivende har pligt til at underrette kommunen om forhold, der har betydning for retten til tilskuddet, herunder om enhver senere ændring af den skattepligtige indkomst, der har dannet grundlag for tilskudsberegningen.

Der vil blive fastsat regler om, at den selvstændigt erhvervsdrivende vil skulle give kommunen de oplysninger, der er nødvendige, for at kommunen kan vurdere, om personen driver virksomheden aktivt, og at det vil være en forudsætning for udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag.

Der vil videre blive fastsat regler om, at den selvstændigt erhvervsdrivende vil være forpligtet til at oplyse kommunen om arbejdsindkomst, som ikke fremgår af indkomstregisteret og som ikke er led i driften af den selvstændige virksomhed.

Det betyder, at det vil være her en forudsætning for fortsat udbetaling af tilskud, at den selvstændigt erhvervsdrivende godtgør over for kommunen, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdssevne.

Det betyder videre, at det vil også være også en forudsætning for fortsat udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag. Hvis det vil være nødvendigt for at konstatere, om personen driver virksomheden aktivt, vil den pågældende endvidere skulle give andre oplysninger f.eks. regnskaber, så kommunen vil kunne vurdere, om der drives selvstændig virksomhed. Hvis kommunen vurderer, at betingelserne for tilskud ikke længere er opfyldt, vil kommunen skulle træffe afgørelse om, at den selvstændigt erhvervsdrivende ikke længere er berettiget til tilskud. Det vil også være en forudsætning for fortsat udbetaling af tilskud, at der er driftsmæssige aktiviteter i virksomheden.

UDKAST

Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende gennem længere tid har levet af tilskuddet, og der ikke er egentlig drift i virksomheden, vil kommunen skulle vurdere, om der er grundlag for ophør af tilskud.

Der vil blive fastsat regler om, at en selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager tilskud, vil have pligt til at underrette kommunen om forhold, der har betydning for retten til tilskuddet, herunder om enhver ændring af den skattepligtige indkomst, der har dannet grundlag for tilskudsberegningen.

Der vil blive fastsat regler om, at kommunen vil kunne bestemme, at tilskud enten ikke vil kunne udbetales, eller at tilskud vil skulle tilbagebetales, hvis

1) kommunens beregning efter medfører, at den selvstændigt erhvervsdrivende har fået for meget udbetalt i tilskud uanset at betingelserne i nr. 2-3 ikke er opfyldt,

2) den selvstændigt erhvervsdrivende har afgivet urigtig erklæring om forhold, der har betydning for at opnå ret til at få tilskud som selvstændig eller for at bevare retten hertil,

3) den selvstændigt erhvervsdrivende forsætligt har fortiet forhold, der har samme betydning som nævnt under nr. 1, eller

4) den selvstændigt erhvervsdrivende indså eller burde have indset, at modtagelsen af tilskuddet var uberettiget.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om, at tilskuddet skal tilbagebetales for en periode, hvor personen har opholdt sig i udlandet, hvis personen er omfattet af forslaget til § 128 og at dette også vil skulle gælde, selv om kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af tilskuddet for hele eller dele af perioden omfattet af § 128 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 125

Det fremgår af § 140, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, der er tilkendt før den 1. januar 2013.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 125, at beskæftigelsesministeren vil skulle fastsætte regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, der er tilkendt før den 1. januar 2013.

Bemyndigelsen vil, som efter de gældende regler, blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om, hvordan reglerne for denne målgruppe skal administreres.

Herunder vil det, som efter de gældende blive fastsat, *at* kommunen vil skulle udbetaler tilskuddet direkte til den selvstændigt erhvervsdrivende uden om virksomhedens regnskab, *at* tilskuddet vil skulle ydes afhængig af graden af den nedsatte arbejdsevne med $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer, *at* tilskuddet overvejende vil skulle anvendes til at kompensere for den ekstra udgift, den selvstændige har ved at udføre de opgaver, pågældende ikke selv vil kunne udføre, og *at* den selvstændige over for kommunen vil skulle godtgøre, at den pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne.

Til § 126

Det fremgår af § 141, at beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter §§ 137 og 138.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 126 at beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension vil skulle fastsætte nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter §§ 119 og 120.

Bemyndigelsen vil, som efter de gældende regler, blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om beregning af timetallet for uge-14-dages- og månedslønnede, som skal benyttes til beregning af ATP-bidraget efter § 138. Bemyndigelsen vil også blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om kommunens indberetning af bidraget til ATP, kommunens frister for indbetaling, og hvordan bidraget skal indbetales til ATP.

Til § 127

Det fremgår af § 141 a, at beskæftigelsesministeren vil skulle fastsætte regler om beregning af bidrag til den obligatoriske pensionsordning, indberetning og indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension og om tilbagebetaling af bidrag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 127, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning af bidrag til den obligatoriske pensionsordning, indberetning og indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension og om tilbagebetaling af bidrag.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte, at kommunen månedligt skal indberette til eIndkomstregisteret, hvor stort et bidrag til den obligatoriske pensionsordning, der er beregnet for personen. Den vil også blive anvendt til at fastsætte regler om, at kommunen hvert kvartal indbetaler bidragene til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Der vil blive fastsat regler om indbetalingen af bidrag samt forfaldsdatoer for indbetalingen.

Der vil endvidere blive fastsat regler om tilbagebetaling af bidrag i de tilfælde, hvor en person skal betale tilskud efter lovens §§ 104, 107 eller 118 tilbage til kommunen.

Til § 128

Af § 154, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår arbejdsgiveres ret til tilskud til voksenlærlinge, som de har indgået uddannelsesaftale med. Det er ikke muligt at få tilskud til voksenlærlinge, inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til vokselevløn efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.21.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at private og offentlige arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, har efter reglerne i dette kapitel ret til tilskud til den løn, som de betaler personen i oplærings- eller praktikperioden.

Erhvervsuddannelserne er vekseluddannelser, dvs. at uddannelserne veksler mellem skoleundervisning og oplæring. Der kan være ordninger, hvor dele af skoleundervisningen foregår i en virksomhed. En uddannelse indledes af den enkelte elev eller lærling enten på skole eller i en virksomhed på grundlag af en uddannelsesaftale. En uddannelse er fælles for eleverne og lærlingene, uanset om den enkelte elev eller lærling indleder uddannelsen på skole eller i en virksomhed. Eksempler på erhvervsuddannelser er uddannelsen til murer, smed, køletekniker, mejerist eller elektriker. Fælles for uddannelserne er, at de består af et grundforløb og et hovedforløb og kan være delt op i kompetencegivende trin. Eleven skal have en læreplads, inden hovedforløbet starter. I forbindelse med oplæring hos en virksomhed skal eleven indgå en uddannelsesaftale med arbejdsgiveren.

Det vil betyde, at tilskuddet vil blive givet til arbejdsgiveren – når betingelserne er opfyldte – i de perioder, hvor eleven er i oplæring hos arbejdsgiveren. I de perioder, hvor eleven er på skoleophold, vil arbejdsgiveren kunne søge om lønrefusion efter reglerne i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB).

En uddannelse vil kunne bestå af uddannelsesaftaler, som tilsammen sikrer, at eleven får den fulde uddannelse. Hvis et uddannelsesforløb består af flere uddannelsesaftaler, skal der sondres mellem, om der er tale om forlængelser af en eksisterende uddannelsesaftale eller flere selvstændige uddannelsesaftaler.

Hvis en uddannelsesaftale kun dækker 1. del og afsluttes, inden der indgås en ny aftale, vil der ved indgåelse af en ny aftale for 2. del, være tale om en ny uddannelsesaftale efter lov om erhvervsuddannelser.

Hvis en uddannelsesaftale dækker den fulde uddannelse, der både omfatter 1. del og 2. del, vil der ikke være tale om en ny aftale ved påbegyndelse af 2. del. Det samme vil gælde, hvis uddannelsesaftalen forlænges til at omfatte 2. del, mens eleven er i gang med 1. del. I begge tilfælde vil uddannelsesaftalen for 2. del skulle betragtes, som en forlængelse af den eksisterende uddannelsesaftale. Når en uddannelsesaftale forlænges hos en ny eller samme arbejdsgiver, vil arbejdsgiveren indtræde i og fortsætte den eksisterende uddannelsesaftale. Det betyder, at arbejdsgiveren vil overtage tilsagnet om tilskud, og at der derfor højst vil kunne ydes tilskud for den resterende tilskudsperiode jf. forslaget til § 158, stk. 2.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 154, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ikke kan gives tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med elever og lærlinge inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til voksenlevløn efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

Det vil betyde, at der ikke kan ydes tilskud til elever på social- og sundhedsuddannelsen og pædagogisk assistentuddannelsen, der har ret til voksenlevløn efter overenskomsten.

Hvis en arbejdsgiver indgår en uddannelsesaftale med en elev på social- og sundhedsuddannelsen eller pædagogisk assistent uddannelsen, som har ret til voksenlærlingeløn efter overenskomsten, vil arbejdsgiveren ikke kunne få tilskud til eleven efter voksenlærlingeordningen.

Baggrunden for forslaget er, at kommunerne og regionerne i forbindelse med trepartsaftalen af 17. juni 2007, blev kompenseret for merudgiften ved elever på social- og sundhedsuddannelsen og pædagogisk assistentuddannelsen, der har ret til voksenlærlingeløn efter gældende overenskomst.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 154, stk. 2.

Til § 129

Af § 155 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår de betingelser, som en person, der skal være voksenlærling, skal opfylde for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud. Der er krav til, hvilken målgruppe personen skal være, alder, højeste uddannelsesniveau ved uddannelsesaftalens indgåelse og ved uddannelsesforløbets påbegyndelse samt forudgående ledighed, hvis personen har en uddannelse på et vist niveau.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.21.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, skal personen ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb være omfattet af § 8, nr. 1-5.

Det vil betyde, at personen ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgår uddannelsesaftale om, skal være omfattet af en af lovens målgrupper jf. lovens § 8, nr. 1-5, det vil sige dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende og førtidspensionister. Unge 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats vil ikke kunne opfylde betingelserne for at blive voksenlærling og vil derfor ikke være omfattet af målgruppen for voksenlærlingeordningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, skal personen ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb modtage kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv social politik og være omfattet af et program efter integrationsloven.

Det foreslåede vil betyde, at der også vil kunne gives tilskud til personer, som er omfattet af et program efter integrationsloven, og modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, skal personen ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb være ledig selvforsørgende.

Det vil betyde, at udover ledige selvforsørgende efter § 8, nr. 5, vil øvrige ledige selvforsørgende, som ikke er en del af § 8, nr. 5, i loven være omfattet af det foreslåede. Ledige selvforsørgende omfattet af målgruppen for den foreslåede bestemmelse vil således kunne være alle ledige selvforsørgende personer, herunder også personer, der selv har valgt at være selvforsørgende, f.eks. personer der tidligere har været på SU, og som ikke har søgt om konstanthjælp og tilmeldt sig som ledig på kommunen, efter at de er ophørt med en uddannelse.

Forslaget vil betyde, at voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik vil skulle vurderes fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik vil således ikke skulle vurderes på baggrund af tidligere gennemførte dele f.eks. realkompetencevurdering, grundforløb eller oplæringsperioder, der gives merit for, og som personen har gennemført flere år tilbage i tiden.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med, eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren. Der vil på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i lovens § 134, blive fastsat nærmere regler om, hvad der vil skulle forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.21.2.1.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende § 155, stk. 1 1. led.

Det foreslås i *stk. 2*, at personen skal være fyldt 25 år ved uddannelsesaftales påbegyndelse.

Alderskravet vil skulle være opfyldt ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, da det vil være elevens alder ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, der vil være afgørende for, om virksomheden vil skulle betale voksenelevløn til eleven.

Uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til, hvornår eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og dermed det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren vil begynde at betale løn til eleven.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende § 155, stk. 1 1. led.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at personen ikke må have en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Det vil betyde, at det endvidere er en betingelse for tilskud efter *stk. 1*, at personen ikke har en uddannelse, der vil kunne sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der vil kunne sidestilles med erhvervsuddannelse f.eks. en videregående uddannelse.

En arbejdsgiver vil godt kunne få tilskud til en person, som har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der vil kunne sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, hvis uddannelsen er forældet.

Kommunernes administration og afgørelse af, om en uddannelse er forældet, vil svare til administrationen af reglerne om VEU-godtgørelse i lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Efter disse regler anses en uddannelse som forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence i de seneste 5 år. Der vil ikke kunne dispenseres fra forældelsesreglerne f.eks. grundet sygdom, arbejds-skade eller lignende, der betyder, at en person ikke længere kan arbejde inden for sit fagområde. Hvis personen har en uddannelse, vil det skulle afgøres, om uddannelsen har været en forudsætning for job, som personen har haft inden for de seneste 5 år. Her vil der både skulle tages hensyn til, om personen direkte eller indirekte har brugt uddannelsen til at komme i arbejde. Hvis personen ikke formelt bruger sin uddannelse, men det alligevel er klart, at personens job er opnået på grundlag af personens uddannelse, så vil personen ikke have en forældet uddannelse.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende § 155, *stk. 1, 2. led, nr. 1*.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder, har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., hvis personen har en uddannelse som nævnt i *nr. 1*.

Forslaget vil betyde, at det endvidere vil være en betingelse for tilskud efter *stk. 1*, at personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder, har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., hvis personen har en uddannelse som nævnt i *stk. 3, nr. 1*.

Forslaget i *stk. 3, nr. 2*, vil indebære, at arbejdsgivere også vil kunne få tilskud til en person, der har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse,

der vil kunne sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, hvis personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder, har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v.

De nærmere regler om opgørelsen af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v., vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i lovens § 134.

I bekendtgørelsen vil der med hjemmel i loven kunne fastsættes nærmere regler om, hvilke offentlige forsørgelsesydelse, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der vil kunne medregnes for personer i de enkelte målgrupper samt om beregningen af sammenlagte/sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelse m.v. – svarende til de gældende regler med enkelte præciseringer.

Der henvises til lovforslagets § 134, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende § 155, stk. 1, 2. led, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at for, at arbejdsgiveren kan få tilskud til en person, der kommer fra beskæftigelse, skal uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, og som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, ikke har en uddannelse som nævnt i stk. 3, nr. 1.

Forslaget vil betyde, at arbejdsgivere vil kunne få tilskud til en person, der kommer fra beskæftigelse, hvis personen ikke har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der vil kunne sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.

Forslaget vil indebære, at elevens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik vil skulle vurderes fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik vil således ikke skulle vurderes på baggrund af tidligere gennemførte dele f.eks. realkompetencevurdering, grundforløb eller praktikperioder, der gives merit for, og som personen har gennemført flere år tilbage i tiden.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med, eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren. Der vil på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i lo-

vens § 134, blive fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.21.2.1.

Forslaget vil også indebære, at alderskravet på 25 år for at indgå i ordningen, vil skulle være opfyldt ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, da det er elevens alder ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, der vil være afgørende for, om virksomheden vil skulle betale vokselevløn til eleven.

Uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til, hvornår eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og dermed det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren begynder at betale løn til eleven.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende § 155, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås i stk. 4, 2. *pkt.*, Uddannelsesaftalen skal indgås inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende positivliste som udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Der vil to gange årligt blive udarbejdet én landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. Listen udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering på grundlag af data fra Arbejdsmarkedsbalancen. Arbejdsmarkedsbalancen er baseret på statistik om bl.a. ledighed, beskæftigelse og jobomsætning samt survey-undersøgelse med svar fra afsluttede rekrutteringsforsøg, der belyser evt. rekrutteringsvanskeligheder. Arbejdsmarkedsbalancen opdateres hver år i januar og juli og viser situationen på arbejdsmarkedet for et halvår ad gangen. Den er ikke en vurdering af den fremtidige udvikling i efterspørgslen eller udbuddet i de enkelte fag, men beskriver situationen, som den er her og nu.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende § 155, stk. 2, 2. pkt.

Til § 130

Det fremgår af § 156 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 155, stk. 1, nr. 1, ikke må have været ordinært ansat hos arbejdsgiveren inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelse efter lovgivning på Beskæftigelsesministeriets område eller har været i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i denne lov, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller § 23 c i integrationsloven.

UDKAST

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.21.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 130, at personer, der ikke kommer fra beskæftigelse, jf. § 129, stk. 3, nr. 1, ikke må have været ordinært ansat hos arbejdsgiveren inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelse efter lovgivning på Beskæftigelsesministeriets område eller har været ansat med løntilskud.

Forslaget medfører, at en virksomhed ikke vil kunne få tilskud til en person, der har været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelse efter Beskæftigelsesministeriets lovgivning, eller har været i ansættelse med løntilskud.

Ansættelse med løntilskud vil kunne være efter kapitel 14 i denne lov, efter kapitel 5 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v., eller efter integrationsloven.

Offentlige forsørgelsesydelse efter Beskæftigelsesministeriets lovgivning vil kunne være:

- Dagpenge
- Sygedagpenge
- Barselsdagpenge
- Kontanthjælp
- Ledighedsydelse
- Førtidspension.

Forslaget vil kun omfatte kun ordinær ansættelse, hvor arbejdsgiveren ikke har modtaget offentlig hjælp eller støtte under ansættelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 129, stk. 3, nr. 1, om at der ikke vil være krav til forudgående ledighed for ufaglærte og personer med en forældet uddannelse. Uden et krav om forudgående ledighed for disse personer, vil en arbejdsgiver kunne afskedige en person og herefter genansætte vedkommende, for dermed at opnå det høje tilskud. Det foreslåede vil kunne imødegå dette.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 129, stk. 3, nr.1.

For ikke at udelukke personer med deltidsjob, som får supplerende forsørgelsesydelse ved siden af sin ansættelse, og personer, som har været i løntilskudsjob hos arbejdsgiveren, foreslås det, at værnsreglen kun vil omfatte

personer, der ikke samtidig med ansættelsen har modtaget offentlig hjælp til forsørgelse eller har været i ansættelse med løntilskud.

Det vil betyde, at en arbejdsgiver f.eks. godt vil kunne få tilskud til en person, der har været deltidsansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, hvis personen samtidig hermed har modtaget supplerende hjælp til forsørgelse. De 6 måneder regnes fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, det vil sige det tidspunkt hvor personen starter i virksomhedspraktik hos arbejdsgiveren og i en forudgående periode på 6 måneder.

Ved virksomhed forstås en arbejdsplads med et selvstændigt produktionsenhedsnummer (p-nummer), jf. lov om det centrale virksomhedsregister. Alle virksomheder har mindst en produktionsenhed, som har et ti-cifret p-nummer, der entydigt repræsenterer produktionsenheden. En produktionsenhed er den adresse, som virksomheden udøver aktivitet fra, f.eks. en butik, filial, fabrik eller lignende. En virksomhed kan godt have flere produktionsenheder med hvert sit p-nummer, hvis virksomheden udøver aktivitet fra flere adresser, eller hvis virksomheden udøver forskellige aktiviteter fra samme adresse.

Forslaget svarer med sproglige ændringer til den gældende bestemmelse i § 156, og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Til § 131

§ 157 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter krav om overenskomstmæssig løn som betingelse for tilskud. I fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.21.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *1. pkt.*, at det er en betingelse for tilskud, at eleven eller lærlingen under de oplærings- eller praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret en overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikke faglært medarbejder inden for det pågældende område er berettiget til.

Det vil betyde, at en elev under oplæringsopholdet hos arbejdsgiveren, vil skulle være sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, som en ikke faglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til. Forslaget vil også indebære, at hvis det pågældende arbejde

er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, vil lønnen skulle svare til, hvad der gælder efter overenskomsten eller aftalen.

Arbejdsgiveren vil skulle oplyse kommunen om disse forhold. Det vil være arbejdsgiverens ansvar, at der udbetales en løn, der opfylder betingelserne i loven. Kun hvis kommunen har grund til at tro, at en løn ikke er korrekt, skal kommunen reagere og kontakte arbejdsgiver og eleven/lærlingen for at høre nærmere om, hvorledes timelønnen er fastsat.

Forslaget svarer med sproglige ændringer til den § 157, 1. pkt., og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Det foreslås i 2. *pkt.*, at i fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

Det vil betyde, at hvis det pågældende arbejde ikke er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, vil løn og øvrige arbejdsvilkår skulle svare til, hvad der gælder efter overenskomst eller aftale for tilsvarende arbejde, som er omfattet af en overenskomst eller aftale. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst eller kollektiv aftale, vil løn og arbejdsvilkår skulle svare til, hvad der må anses for at være normalt gældende for sammenligneligt arbejde.

Forslaget svarer med sproglige ændringer til gældende § 157, 2. pkt., og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Til § 132

§ 158 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vedrører, at elevens eller lærlingens handlekommune træffer afgørelse om tilskud, frist for ansøgning og betingelser for, at arbejdsgiveren kan få tilskud.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.21.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at afgørelse om tilskud træffes af elevens eller lærlingens handlekommune, jf. § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det vil betyde, at det er elevens handlekommune, der vil skulle behandle arbejdsgiverens ansøgning om tilskud. Det følger af § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at en person har

UDKAST

handlekommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig.

Det foreslåede er en videreførelse af § 158, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at ansøgning om tilskud skal indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse.

Det vil betyde, at ansøgningen skal indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse. Uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til, hvornår eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og dermed det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren vil begynde at betale løn til eleven.

Det foreslåede er en videreførelse af § 158, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at såfremt ansøgningen indgives senere end fristen nævnt i stk. 1, træffes afgørelsen om tilskud på baggrund af, om betingelserne for tilskud var opfyldt, da ansøgningen skulle have været indgivet.

Det vil betyde, at hvis en ansøgning om tilskud indgives senere end 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse, skal afgørelsen om ydelse af tilskud træffes på baggrund af, om betingelserne for ydelse af tilskud var opfyldt ved uddannelsesaftalens påbegyndelse. Det vil betyde, at selvom arbejdsgiveren ansøger på et senere tidspunkt, skal de vilkår, der var gældende, da ansøgningen skulle have været indgivet, være opfyldt.

Det foreslåede er en videreførelse af § 158, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at tilskud i disse tilfælde kan ydes fra ansøgningstidspunktet.

Det vil betyde, at tilskuddet i en situation omfattet af 1. pkt. kun vil ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af uddannelsesperioden for personer omfattet af forslaget til § 129, stk. 1, og i den resterende del af den 2-årige periode, for personer omfattet af forslaget til § 129, stk. 4. Forslaget vil medføre, at der ikke vil blive givet tilskud med tilbagevirkende kraft.

Tilskudsperioden på de 2 år vil således løbe fra uddannelsesaftalens påbegyndelse. Det vil betyde, at tilskudsperioden begynder at løbe fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, uanset om arbejdsgiveren har søgt om tilskud til eleven. Perioder, hvor personen er på skole, og hvor der udbetales tilskud efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, er også en del af tilskudsperioden.

UDKAST

Det vil betyde, at hvis en arbejdsgiver f.eks. først søger om tilskud 6 måneder efter uddannelsesaftalens påbegyndelse, så vil arbejdsgiveren kun kunne få tilskud fra ansøgningstidspunktet og i en periode på 1 år og 6 måneder, det vil sige den resterende periode af de 2 år.

Det foreslås i *stk. 3, 1.pkt.*, at der ikke kan gives tilskud til en arbejdsgiver, der i oplærings- eller praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven eller lærlingen.

Det vil betyde, at en arbejdsgiver, ikke kan få tilskud efter voksenlærlingeordningen, hvis arbejdsgiveren modtager anden offentlig støtte til samme elev eller lærling. I de perioder, hvor voksenlærlingen er på skoleophold, vil arbejdsgiveren kunne søge om lønrefusion efter reglerne i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

En arbejdsgiver vil ikke kunne få voksenlærlingetilskud og lønrefusion efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for samme periode. Arbejdsgiveren skal erklære, at vedkommende ikke til samme elev modtager eller vil modtage offentlig støtte efter andre regler.

Det foreslåede er en videreførelse af § 158, stk. 3, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at stk. 3, 1. pkt., ikke gælder bonus for eleven eller lærlingen efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det vil betyde, at en arbejdsgiver godt kan modtage tilskud til eleven efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, selvom arbejdsgiveren også får bonus fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det gælder både bonus til arbejdsgivere, der tager elever inden for fordelsuddannelser og bonus for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i forhold til tidligere.

Forslaget skal styrke de økonomiske incitamenter for arbejdsgiverne til at oprette oplæringspladser til elever.

Det foreslåede er en videreførelse af § 158, stk. 3, 2. pkt.

Til § 133

§ 159, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vedrører udbetaling af tilskud, herunder tidspunkt for udbetaling og tilskuddets størrelse. Derudover fastsættes, at tilskuddet ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-

Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.21.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen udbetaler tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom.

Det vil betyde, at arbejdsgiveren skal anmode kommunen om at få tilskud til en elev. Hvis kommunen godkender anmodningen fra arbejdsgiveren, vil kommunen udbetale tilskuddet månedsvis bagud.

Med hjemmel i lovforslagets § 134, vil der på bekendtgørelsesniveau, blive fastsat nærmere regler om, hvordan arbejdsgiveren skal søge om tilskud.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende § 159, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at personer, der ikke kommer fra beskæftigelse, jf. § 129, stk. 1, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister, og personer, som er omfattet af et program efter integrationsloven, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Det er en betingelse, at det er ufaglærte, eller personer, der har en forældet uddannelse, eller personer, der har en uddannelse, som ikke er forældet, hvis personen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser i mindst 6 måneder.

Om opgørelse af forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. henvises til forslaget til § 12 og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil betyde, at kommunen vil kunne udbetale tilskud til arbejdsgiver fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, det vil sige det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udbetales i de perioder, hvor eleven er i praktik hos virksomheden. Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren.

UDKAST

Der vil på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i lovens § 134, blive fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb.

Forslaget er en videreførelse af den gældende §159, stk. 2, 1. pkt.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 129, stk. 1, og til § 134.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at tilskuddet udgør 45 kr. pr. time i oplærings- eller praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Det vil betyde, at tilskuddet efter § 133, stk. 2, udgør 45 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid. Det vil sige, at arbejdsgiver ikke vil kunne få et tilskud for de timer, der ligger uden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Forslaget er en videreførelse af den gældende §159, stk. 2, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at personer, der kommer fra beskæftigelse, jf. § 129, stk. 4, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Det foreslåede vil omfatte personer, der kommer fra beskæftigelse, og som har indgået en uddannelsesaftale inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Det vil betyde, at arbejdsgiveren vil kunne få tilskud fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, det vil sige det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren.

Der vil på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i lovens § 134 blive fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 134.

UDKAST

Den 2-årige tilskudsperiode vil begynde at løbe fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, uanset om arbejdsgiveren har søgt om tilskud til eleven. Tilskuddet vil blive udbetalt i de perioder, hvor eleven er i praktik hos virksomheden. Perioder hvor uddannelsen ikke er i gang, vil ikke tælle med tilskudsperioden, det vil sige, at der kan forekomme ”døde” perioder i tilskudsperioden. Perioder, hvor personen er på skole, og hvor der udbetales tilskud efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, vil også forbruge af tilskudsperioden på de 2 år.

Forslaget er en videreførelse af den gældende §159, stk. 3, 1. pkt.

Det foreslås i stk. 3, 2. *pkt.*, at tilskuddet udgør 30 kr. pr. time i oplærings- eller praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Det vil betyde, at tilskuddet efter § 133, stk. 3, vil udgøre 30 kr. i timen hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid. Det vil sige, at arbejdsgiver ikke kan få et tilskud for de timer, der ligger uden for normal overenskomstmæssig arbejdstid. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 133, stk. 3, 1. pkt., samt bemærkningerne hertil.

Forslaget er en videreførelse af den gældende §159, stk. 3, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilskuddet ydes efter de minimis-reglerne, jf. Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Det vil betyde, at tilskuddet til arbejdsgiveren vil skulle ydes inden for EU's de minimis-støtteordning, hvilket betyder, at der højest kan tildeles støtte, der er omfattet af de minimis-reglerne, til en virksomhed på i alt op til 300.000 EUR over en periode på tre regnskabsår. For landbrugs- og fiskerisektoren samt transportvirksomheder gælder særlige beløbsgrænser.

De minimis-støtte er en form for statsstøtte, der gives efter en forenklet procedure, og som er fritaget fra underretning til EU-Kommissionen, fordi støttebeløbet anses for at være så lille, at det ikke har væsentlig indflydelse på konkurrencen. En virksomhed kan modtage op til 300.000 EUR i de minimis-støtte over en periode på tre regnskabsår.

Det er Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

UDKAST

Kommunen skal oplyse alle virksomheder om, at de modtager de minimis-støtte med direkte henvisning til de minimis-forordningen. Virksomhederne skal udfylde en de minimis-erklæring eller ved ansøgning om voksenlærlingstilskud en tro og love erklæring, som det fremgår af ansøgningsblanketten. Det er arbejdsgiverens eget ansvar at holde styr på, hvor meget de minimis-støtte, arbejdsgiveren tidligere har modtaget.

Forslaget er en videreførelse af gældende § 159, stk. 4.

Til § 134

§ 160 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er en bemyndigelse til beskæftigelsesministeren, som giver mulighed for at fastsætte nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.21.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 134, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Bemyndigelsen forventes at blive på anvendt til at fastsætte regler svarende til de gældende i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvad der forstås ved uddannelsesaftalens påbegyndelse og fra hvilket tidspunkt uddannelsesaftalens påbegyndelse regnes fra samt om, hvordan arbejdsgiveren skal søge om tilskud.

Forslaget er en videreførelse af den gældende § 160.

Til § 135

Af den gældende § 163 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at kommunen kan søge det regionale beskæftigelsesråd om, at der inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udfører rådets beslutning om anvendelse af bevillingen og varetager administration og regnskab m.v.

Det regionale beskæftigelsesråd modtager efter varslingsloven underretninger om varslings af større afskedigelser. Derudover udmønter rådet en særskilt statslig bevilling til en hurtig og aktiv indsats for at afhjælpe problemer i forbindelse med større afskedigelser eller virksomhedslukninger af stor betydning for et lokalområde.

Det foreslås i § 135, at kommunen kan søge det regionale beskæftigelsesråd om, at der inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Forslaget svarer til den gældende § 163 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Den indsats, der konkret kan gives, fremgår af forslaget til § 136, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til § 136, stk. 1.

Reglerne om administration af tilskud fra puljer under Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er fastsat i medfør af tekstanmærkning nr. 115 til § 17 i finansloven (17.46.14. Indsats ved større afskedigelser).

Der henvises til de almindelige bemærkninger til pkt. 2.22.1.

Til § 136

Af den gældende § 164, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at kommunen inden for varslingspuljen i opsigelsesperioden for beskæftigede og for dagpenge-, kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, der har været omfattet af større afskedigelser, til den enkelte person kan tilbyde følgende:

- 1) Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger.
- 2) Opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse, i sammenlagt op til 8 uger.
- 3) Udarbejdelse af en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få udarbejdet en plan, hvis personen anmoder om det, og den skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Det fremgår af den gældende § 164, stk. 2, at til dagpenge-, kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, gives

tilbud efter stk. 1, nr. 1 og 2, om jobsøgningskurser og opkvalificering efter kapitel 14.

Det fremgår af den gældende § 164, stk. 3, at tilbud skal være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrådt virksomheden og skal være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen inden for varslingspuljen i opsigelsesperioden til beskæftigede og til personer omfattet af § 8, nr. 1-3, der har været omfattet af større afskedigelser, til den enkelte person kan tilbyde følgende:

- 1) Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger.
- 2) Opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse, i sammenlagt op til 8 uger.
- 3) Udarbejdelse af en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få udarbejdet en plan, hvis personen anmoder om det, og den skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Målgruppen vil efter forslaget omfatte beskæftigede, dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtager og ledighedsydelsesmodtagere.

Formålet med forslaget er, at de afskedigede hurtigst muligt vil kunne få en indsats, der kan bringe dem i anden beskæftigelse, og at understøtte de afskedigedes muligheder for at skifte til en anden branche eller jobområde.

Der vil med forslaget også kunne ydes tilskud til vejledning og opkvalificering efter opsigelsesperioden til dagpenge-, kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere. Hermed understøttes bl.a., at ansatte med korte opsigelsesvarsler vil have en mulighed for at deltage i jobsøgningskurser og opkvalificering efter fratræden med henblik på at forbedre deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret dog således, at ledighedsydelsesmodtagere også vil blive omfattet af målgruppen for indsatsen. Dermed vil kommunen inden for varslingspuljen fremover kunne tilbyde samme indsats til ledighedsydelsesmodtagere som til dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere.

Det foreslås i *stk. 2*, at til personer omfattet af § 8, nr. 1-3, gives tilbud efter stk. 1, nr. 1 og 2, om jobsøgningskurser og opkvalificering efter kapitel 16.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret dog således, at ledighedsydelsesmodtagere også vil blive omfattet af bestemmelsen.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 3*, at tilbud skal være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrådt virksomheden, og skal være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

Det vil betyde, at den samlede varighed af tilbuddene med støtte fra varslingspuljen ikke vil kunne overstige sammenlagt 10 uger, fordelt med op til 2 ugers jobsøgningskursus og 8 uger med opkvalificering og vejledning, uanset om indsatsen ydes i opsigelsesperioden, eller når personen er blevet ledig.

Forslaget viderefører gældende ret, hvormed varigheden af varslingsindsatsen vil være uændret.

Til § 137

Af den gældende § 164 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at varslingspuljen tillige kan anvendes ved større afskedigelser til andre initiativer, som relaterer sig til kommunens opgavevaretagelse i forbindelse med varslingsindsatsen.

Det fremgår af den gældende § 164 a, stk. 2, at en bevilling af midler efter stk. 1 kan anvendes i opsigelsesperioden og i en periode på op til 3 måneder efter opsigelsesperiodens ophør.

Det fremgår af den gældende § 164 a, stk. 3, at andre aktører ikke kan anvendes i forbindelse med initiativer efter bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 1*, at varslingspuljen kan anvendes ved større afskedigelser til andre initiativer, som relaterer sig til kommunens opgavevaretagelse i forbindelse med varslingsindsatsen.

Det vil betyde, at varslingspuljen også vil kunne anvendes til f.eks. frikøb af medarbejdere i kommunen til varetagelse af en koordinerende opgave i forbindelse med varslingsindsatsen, gennemførelse af individuelle samtaler med eller afholdelse af informationsmøder for de afskedigede medarbejdere eller jobsøgningskurser, som kommunen selv står for. Andre initiativer kan f.eks. være etablering og drift af it-understøtning i forbindelse med kommunens etablering af indsatskontorer på de berørte virksomheder.

Forslaget viderefører gældende § 164 a, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at en bevilling af midler kan anvendes i opsigelsesperioden og i en periode på op til 3 måneder efter opsigelsesperiodens ophør.

Forslaget viderefører gældende § 164 a, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at andre aktører ikke kan anvendes i forbindelse med initiativer efter bestemmelsen.

Midlerne fra varslingspuljen til andre initiativer, kan dermed ikke anvendes til køb af andre aktører til at varetage disse opgaver, f.eks. koordinering eller afholdelse af informationsmøder for afskedigede medarbejdere.

Forslaget viderefører gældende § 164 a, *stk. 3*.

Til § 138

Af den gældende § 165 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

Bevillingen til ydelsen af tilskuddet fastsættes på de årlige finanslove.

Finansieringen sker fra finanslovens § 17.46.14.10 om indsats ved større afskedigelser, hvorefter der er afsat en særskilt bevilling til at iværksætte initiativer, der sikrer en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde og til at yde tilskud til opkvalificering efter opsigelsesperioden for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere.

Det foreslås i § 138, at tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

Det vil betyde, at det vil være en betingelse for at kunne yde tilskud, at tilskuddet vil blive anvendt til opkvalificering af afskedigede inden for et område, hvor der er mangel eller vil kunne forventes mangel på arbejdskraft, eller hvor der er en tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om ansættelse efter opkvalificeringen.

Der vil i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats blive fastsat en bestemmelse svarende til den gældende om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings oversigt over jobmuligheder på det regionale arbejdsmarked (Arbejdsmarkedsbalancen) vil skulle benyttes ved vurdering af, om der

er eller vil kunne forventes mangel på arbejdskraft inden for et område. Der vil skulle være tale om områder med gode eller rigtig gode jobmuligheder i oversigten.

Forslaget er en videreførelse af gældende § 165.

Til § 139

Af den gældende § 166, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at større afskedigelser forstås som mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Efter den gældende § 166, stk. 2, kan beskæftigelsesministeren på baggrund af ansøgning fra det regionale beskæftigelsesråd, jf. kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., dispensere fra stk. 1, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Det foreslås i *stk. 1*, at ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Det vil betyde, at på en arbejdsplads med eksempelvis 20 ansatte, vil der være tale om større afskedigelse, såfremt 10 ansatte afskediges. Det vil ikke være en betingelse, at der er tale om fuldtidsansatte.

Forslaget viderefører gældende § 166, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren på baggrund af ansøgning fra det regionale beskæftigelsesråd kan dispensere fra stk. 1, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Forslaget medfører, at ministeren ligesom efter gældende ret får mulighed for at dispensere fra de fastsatte tærskelværdier, hvis der i det konkrete tilfælde er begrænset mulighed for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

I forbindelse med vurderingen af, om muligheden for anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, kan Arbejdsmarkedsbalancen bruges til at give et billede af, hvordan jobmulighederne er inden for et stort antal forskellige stillinger i alle regioner.

Forslaget viderefører gældende § 166, stk. 2.

Til § 140

Det fremgår af § 167, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der kan gives mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder, med henblik på at fremme, at en person kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse. Personerne kan efter en konkret vurdering gives mentorstøtte i en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode. Det fremgår af stk. 2., at personer omfattet af § 6, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte med samme formål som efter stk. 1 i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og i en periode på mindst 6 måneder i alt.

Det foreslås i § 140, stk. 1, at der kan gives mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder. Det foreslås endvidere, at personerne efter en konkret vurdering kan gives mentorstøtte for en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode.

Lovens overordnede formål vil finde anvendelse for mentorstøtte. Formålet med mentorstøtte vil således skulle være at bistå personen i hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

Mentorstøtten vil med forslaget fortsat ikke være begrænset til målgrupperne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Også andre personer, der har brug for mentorstøtte, vil kunne få mentorstøtte.

Det forudsættes, at mentoren løbende vil skulle mødes med personen, f.eks. på virksomheden, hjemme hos personen eller i forbindelse med en aktivitet eller lignende. Kontakten vil også, hvis særlige omstændigheder taler herfor, kunne ske på anden vis, f.eks. telefonisk. For at sikre, at formålet med mentorstøtten bliver opfyldt, vil det være vigtigt, at der løbende er en så konkret kontakt, at der opbygges en støttende relation mellem mentor og personen. Den direkte kontakt vil skulle svare til de timer, som personen har fået bevilget.

Med forslaget vil mentorstøtte være et individuelt redskab, der vil skulle tilpasses den enkelte persons situation og behov. Deri ligger, at mentorstøtte ikke vil kunne anvendes til en bestemt eller ubestemt kreds af personer, f.eks. en af kommunens sammenbragte grupper ledige eller unge i en fritidsklub eller lignende.

Mentorstøtte vil fortsat kunne gives med henblik på at understøtte, at personen f.eks. opnår eller fastholder ordinær ansættelse, ansættelse i fleksjob eller tilbud.

Der vil eksempelvis kunne bevilges mentorstøtte til en person, der er ansat i et fleksjob, når den sædvanlige introduktion til arbejdspladsen og den løbende hjælp eller støtte fra kollegaer og ledere ikke rækker til at fastholde personen i jobbet. Samtaler mellem mentor og personen vil f.eks. kunne handle om forhold på arbejdspladsen, opbygning af en struktureret hverdag, sociale forhold, misbrugsproblemer og andre personlige problemer.

For personer, der er længere væk fra arbejdsmarkedet, vil mentoren f.eks. kunne hjælpe personen med at kunne fungere på en arbejdsplads med ordinære løntimer. Endvidere vil mentoren kunne hjælpe personen med at få bragt stabilitet og struktur ind i hverdagen og dermed styrke personen i troen på at kunne udvikle sig og blive i stand til at mestre sit liv, og dermed komme tættere på arbejdsmarkedet.

Mentoropgaver vil f.eks. kunne være faglige, hvor personen vil kunne få støtte i forhold til konkrete arbejdsopgaver, personlige, hvor personen vil kunne få støtte i forhold til at håndtere psykiske, sociale, misbrugs-, familiemæssige og økonomiske problemer, praktiske, hvor personen vil kunne få støtte i at få struktur på dagligdagen, afprøvende, hvor personen vil kunne få støtte i at afprøve og afklare ressourcer og barrierer herunder matche personen til virksomheden, afklare fremtidige job- og uddannelsesmuligheder samt afklare eventuelle skånebehov m.v.

Med forslaget vil der f.eks. kunne gives mentorstøtte til personer i seniorjob, der anses for at være i ordinær beskæftigelse i forhold til mentorstøtte, samt til voksenlærlinge, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud, eller andre tilbud i beskæftigelsesindsatsloven, idet disse beskæftigelsesforhold vil blive anset for at være ordinær beskæftigelse i forhold til mentorstøtte. Perioder med mentorstøtte vil ikke skulle medregnes i opgørelsen, der vedrører kravet om forudgående ledighed som betingelse for at blive omfattet af reglerne om voksenlærlingeordningen. Der vil godt kunne gives mentorstøtte samtidig med, at der gives tilskud til ansættelse af voksenlærlingen.

Forslaget indebærer også, at f.eks. personer under afsoning vil kunne få mentorstøtte efter loven, hvis formålet er at bistå personen med hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse, herunder fastholdelse af personer, der er i beskæftigelse, og blive helt eller delvist selvforsørgende. Dette vil eksempelvis kunne forekomme, når en person i udslusningsfasen har behov for en mentor for at kunne opnå beskæftigelse efter endt afsoning.

UDKAST

For personer, der påbegynder en uddannelse på almindelige vilkår, vil mentorstøtte på uddannelsesinstitutionen skulle være andet og mere end den vejledning, som en uddannelsesvejleder vil kunne give.

Forslaget vil desuden indebære, at mentorstøtten ligesom i dag vil kunne bevilges i en periode på op til 6 måneder. Når en periode med mentorstøtte er udløbet, vil kommunen efter en konkret vurdering kunne bevilge mentorstøtte for en ny periode på op til 6 måneder. Der vil således kunne bevilges flere perioder med mentorstøtte ud fra en konkret vurdering af personens behov.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer omfattet af § 8 og § 9, nr. 1, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte i en periode på 6 måneder, og at personen har ret til at påbegynde perioden med mentorstøtte i op til 3 måneder før udskrivelsen.

Forslaget vil indebære, at dagpengemodtagere, jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister, unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats, personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, som bliver udskrevet fra psykiatrisk indlæggelse, vil have ret til mentorstøtte.

Formålet med mentorstøtte vil skulle være at bistå personen i hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

Der vil blive fastsat regler i bekendtgørelsesform om, hvordan en person, der udskrives og ønsker mentorstøtte, vil kunne sikres mentorstøtte.

Mentorstøtte i forbindelse med udskrivning vil med forslaget kunne tilbydes op til 3 måneder før udskrivelsen, og indtil personen har opnået en stabil og struktureret hverdag. Personen vil have ret til mentorstøtte i 6 måneder i alt.

Kommunen vil derefter kunne give mentorstøtte efter de almindelige regler efter forslaget til *stk. 1.*, hvis personen er i målgruppen for mentorstøtte som understøttende indsats. Kommunen vil som i dag skulle koordinere indsatsen i forhold til andre forvaltningsområder.

Mentoren vil skulle hjælpe personen med at koordinere og genetablere et normalt hverdagsliv med bolig, familie, økonomi, netværk og arbejde. Dette vil skulle ske igennem en tidlig afklaring af personens ønsker, ressourcer og

muligheder samt ved inddragelse af kommunen og, efter behov, sundhedsvæsenet. Forløbet bør indledes med et møde mellem den indlagte person, mentoren og kommunen m.v. Det kan også være relevant at inddrage hospitalet eller egen læge.

Med forslaget vil det alene være personer, der er indlagt på grund af psykiske lidelser, der vil have ret til en mentorstøtte i form af udskrivningskoordinator. Dette vil gælde uanset, hvor længe personen har været indlagt. Bestemmelsen vil som i dag ikke omfatte personer, der er i ambulant behandling eller dagbehandling eller personer, der er indlagt med fysiske lidelser.

Forslaget er en videreførelse med sproglige justeringer af § 167 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.23.1.

Til § 141

Efter § 168 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan mentorfunktionen varetages af medarbejdere ansat i en virksomhed, en uddannelsesinstitution eller i kommunen. Mentorfunktionen kan også varetages af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller kommunen indgår aftale med.

Det foreslås i § 141, at mentorfunktionen kan varetages af medarbejdere ansat i en virksomhed, en uddannelsesinstitution eller i kommunen, og at mentorfunktionen også kan varetages af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller kommunen indgår aftale med.

Det betyder, at mentorfunktionen vil kunne foretages af en række forskellige aktører, som kommunen vil kunne indgå aftale med om levering af mentor-ydelser og af ansatte i kommunen.

Med forslaget vil mentorfunktionen fortsat kunne varetages af en medarbejder ansat på den virksomhed, hvor personen, der får mentorstøtte, arbejder eller er i tilbud. Mentorordningen vil give virksomheden mulighed for at indgå i et tæt samarbejde med kommunen om opfølgning og tilbagemelding på personens forløb i virksomheden. Mentorstøtten vil skulle ligge ud over, hvad virksomheden sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen vil skulle være afgørende for, at ansættelsen eller forløbet vil kunne gennemføres.

Med forslaget vil mentorfunktionen fortsat kunne varetages af en medarbejder ansat i den uddannelsesinstitution, hvor personen er i uddannelsesforløb.

Mentorstøtten vil skulle ligge ud over, hvad uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen vil skulle være afgørende for at uddannelsen eller forløbet vil kunne gennemføres.

Med forslaget vil mentorfunktionen endvidere fortsat kunne varetages af en ekstern konsulent, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller kommunen vil kunne indgå aftale med. Virksomheden eller uddannelsesinstitutionen vil kunne vælge at indgå aftale med en ekstern konsulent, der kan stå for virksomhedens samarbejde med kommunen, herunder særligt i forhold til arbejdet med de administrative opgaver og i forhold til at give tilbagemeldinger til kommunen om personens udvikling m.v. Den eksterne mentor, som kommunerne anvender, vil kunne anvendes til alle typer opgaver, men vil typisk blive brugt til personer med specifikke problemer, f.eks. sproglige eller kulturelle udfordringer, en bestemt diagnose, misbrug eller voldelig adfærd.

Med forslaget vil mentorfunktionen fortsat kunne varetages af en ansat i kommunen. Mentoren vil kunne have en myndighedsfunktion over for personen samtidig med mentorfunktionen. Mentoren vil kunne være ansat helt eller delvist til at varetage mentorfunktionen på tværs af aktiviteter og vil ofte være en del af et kommunalt mentorkorps. Mentoren vil bl.a. kunne yde hjælp til almindelig daglig livsførelse og håndtering af sociale problemer, der står i vejen for, at personen kan deltage i tilbud, job eller uddannelse m.v. Har personen behov for en bostøtte eller støttekontaktperson, vil mentorfunktionen og støttekontaktpersonfunktionen kunne varetages af én og samme person.

Forslaget medfører, at gældende ret videreføres, således at mentorfunktionen vil kunne varetages af en ansat på en virksomhed eller uddannelsesinstitution eller af en ekstern konsulent, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller kommunen vil kunne indgå aftale med eller af en ansat i kommunen.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 168 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.23.1.

Til § 142

Det fremgår af § 169, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at får en virksomhed eller en uddannelsesinstitution støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen.

Efter stk. 2. bevilges støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Der kan bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen med henblik på at forbedre en medarbejders forudsætninger for at varetage mentorfunktionen.

Efter stk. 3. skal kommunen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen fastsætte et timetal for mentorfunktionen ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos den person, der har brug for mentorstøtte.

Efter stk. 4. kan der i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person.

Det foreslås i § 142, stk. 1, at får en virksomhed eller en uddannelsesinstitution støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen.

Formålet med, at kommunen vil kunne yde støtte til frikøb af mentoren, er, at mentoren skal varetage opgaven med mentorstøtte som en opgave, der ligger ud over den almindelige oplæring og introduktion af personen, i de frikøbte timer. Det er en derfor en betingelse, at mentoren ikke udfører sine sædvanlige arbejdsopgaver i de timer, vedkommende fungerer som mentor. Den almindelige oplæring og introduktion til arbejdet eller uddannelsen vil således ikke være en mentoropgave.

Det er også en betingelse for at kunne få støtte til mentoropgaver, udført af mentorer ansat på virksomheder og uddannelsesinstitutioner, at opgaven med at introducere og oplære personen skal have et omfang, der rækker ud over arbejdsgiverens forpligtigelse til oplæring af personen og ud over uddannelsesinstitutionens forpligtigelse til introduktion og vejledning. Der vil således skulle være mulighed for at give personlig vejledning i forhold til arbejdet eller uddannelsen som led i at fastholde personen.

Herudover vil mentorfunktionen skulle være afgørende for, at personen bistås med hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse, herunder fastholdelse af personer, der er i beskæftigelse, og blive helt eller delvist selvforsørgende.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent.

Støtten vil skulle dække virksomhedens eller uddannelsesinstitutionens lønomkostninger ved frikøb af en intern mentor eller betaling af honorar til en ekstern mentor. Det er en betingelse for bevilling af støtte til frikøb af en medarbejder, at medarbejderen ikke udfører sine sædvanlige arbejdsfunktioner i de timer, hvor vedkommende fungerer som mentor. Lønomkostningerne vil være timelønnen inklusiv feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Hverken direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen vil kunne indgå.

Der vil skulle være direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. Det vil ikke være muligt at få støtte til udgifter til transport til mentorer eller til den tid, som mentoren anvender til transport eller forberedelse. Der vil heller ikke være dækning for udgifter for timer, hvor mentor er syg.

Det betyder, at det vil skulle være det faktiske timeforbrug, der danner grundlag for udbetaling af støtte, dvs. de timer, hvor der har været direkte kontakt mellem mentoren og den person, der vil modtage mentorstøtten.

På samme måde som i dag forventes der i bekendtgørelse udmøntet regler om, at arbejdsgiveren hhv. uddannelsesinstitutionen skal redegøre for det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at der med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen kan bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen.

Formålet med at give tilskud til opkvalificering af mentorerne er, at de gennem opkvalificeringen vil kunne opnå en række nye kvalifikationer, der vil kunne bidrage til, at mentorerne bedre vil kunne varetage mentoropgaven. Der vil ikke kunne bevilges tilskud til betaling for tabt arbejdsfortjeneste som følge af, at medarbejderen deltager i uddannelse.

Tilskud til uddannelse til mentorer vil alene kunne ydes til interne mentorer ansat på virksomheder og uddannelsesinstitutioner. Virksomheder og uddannelsesinstitutioner vil ikke kunne få tilskud til uddannelse til en ekstern konsulent, som udfører mentoropgaven for dem. Der vil heller ikke kunne ydes tilskud til uddannelse til mentorer, som er ansat i kommunen eller mentorer, herunder firmaer, der udbyder mentorstøtte, som kommunen indgår aftale med og som udfører mentoropgaver for kommunen.

Det foreslås i stk. 3, at der ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos personen, der har brug for mentor, fastsættes et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen.

UDKAST

Kommunen vil med forslaget fortsat skulle fastsætte et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen.

Det er individuelt, hvor mange timers mentorstøtte en person vil have brug for. Kommunen vil skulle fastsætte timetallet pr. uge ud fra en konkret vurdering af behovet hos den enkelte person, der har behov for mentorstøtte.

Det foreslås i *stk. 4*, at der i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen kan fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person.

Hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution løbende varetager mentorfunktionen for flere personer, er det muligt at fastsætte et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person. Timetallet vil skulle fastsættes af kommunen i et samarbejde mellem kommunen og virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Der vil skulle tages udgangspunkt i, hvilken personkreds der almindeligvis indgår i en af de løbende understøttende indsatser med mentorstøtte, og hvilket mentorbehov, personerne almindeligvis har.

Hvis kommunen giver en person mentorstøtte i en virksomhed, hvor der er en aftale om mentorfunktion pr. plads, vil de på den måde kunne udnytte det antal timer, kommunen allerede har aftalt med virksomheden. Der skal ikke laves en særskilt bevilling. Kommunen vil skulle sikre, at der er ledige timer i aftalen. Og virksomheden vil skulle være klar over, at personen hører under denne aftale, så de kan bede om udbetaling af støtte til mentorfunktionen for personen under aftalen. Hvis personen får mentorstøtten som individuel mentor, vil der skulle laves en særskilt bevilling vedrørende mentorstøtten, og virksomheden vil så skulle have disse penge som særskilt betaling.

En person vil godt kunne have en individuel mentor og en mentor pr. plads på samme tid. Hvis det aftalte med virksomheden f.eks. er lavet ud fra en type person, hvor det passer med gennemsnitligt 5 timers mentorstøtte pr. person pr. uge, og kommunen giver mentorstøtte til en person, der har behov for flere timer, så vil kommunen kunne supplere det aftalte med virksomheden op med ekstra timer til individuel mentorstøtte. Der vil så skulle være en særskilt bevilling til de ekstra timer.

Forslaget vil medføre, at hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution får støtte til at varetage en mentorfunktion, vil indsatsen skulle ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen vil skulle være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen. Støtten vil fortsat skulle bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen eller honorar til en ekstern

UDKAST

konsulent, der udfører opgaven for virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Der vil fortsat kunne bevilges tilskud til køb af uddannelse for mentorer, ansat i virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

Forslaget medfører endvidere, at kommunen vil skulle fastsætte et timetal for mentorfunktion i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen, enten pr. person eller pr. plads.

Forslaget er en videreførelse af § 169 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.23.1.

Til § 143

Det fremgår af § 170 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at udgifter til en kommunalt ansat mentor opgøres som lønomkostninger til mentoren. Det fremgår videre, at varetages mentorstøtten af en ekstern konsulent, som udfører opgaver for kommunen, bevilges støtten til dækning af honorar til den eksterne konsulent.

Det foreslås i § 143, stk. 1, 1. pkt., at udgifter til en kommunalt ansat mentor skal opgøres som lønomkostninger til mentoren.

Med forslaget vil lønomkostningerne kunne medtages, og de vil omfatte timelønnen inklusiv feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Hverken direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen vil kunne indgå.

Der vil skulle være direkte kontakt mellem mentoren og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. Det vil ikke være muligt at få støtte til udgifter til transport til mentorer eller til den tid, som mentoren anvender til transport eller forberedelse. Der vil heller ikke være dækning for udgifter for timer, hvor mentor er syg.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at når mentorstøtten varetages af en ekstern konsulent, som udfører mentoropgaver for kommunen, bevilges støtten til dækning af honorar til den eksterne konsulent.

Det betyder, at eksterne konsulenter, som varetager mentorstøtten for kommunen, vil udgiften skulle opgøres som honoraret til den eksterne konsulent. Udgiften vil skulle opgøres på samme måde som honorar til en ekstern konsulent, der udfører mentorstøtte-opgaver for virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

Det vil være en betingelse, at den eksterne konsulent ikke udfører sine sædvanlige arbejdsfunktioner i de timer, hvor vedkommende fungerer som mentor. Det foreslås, at udgiften vil skulle svare til timelønnen inklusiv feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Hverken direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen vil kunne indgå.

Der vil skulle være direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. Det vil ikke være muligt at få støtte til udgifter til transport til mentorer eller til den tid, som mentoren anvender til transport eller forberedelse. Der vil heller ikke være dækning for udgifter for timer, hvor mentor er syg.

Det betyder, at det vil skulle være det faktiske timeforbrug, der danner grundlag for opgørelsen, dvs. de timer, hvor der har været direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtten.

På samme måde som i dag forventes der i bekendtgørelse udmøntet regler om, at arbejdsgiveren hhv. uddannelsesinstitutionen vil skulle redegøre for det faktiske timeforbrug, der vil være anvendt på mentorfunktionen.

Der er tale om en videreførelse af gældende praksis, som også fremgår af Vejledning om kommunernes dokumentation af driftsudgifter til tilbud m.v.

Forslaget er en videreførelse af § 170 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.23.1.

Til § 144

Det fremgår af § 171 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om beregning og opgørelse af udgifter til mentorstøtte, om mentorfunktionen og om tilskud til køb af uddannelse til mentoren.

Med hjemmel i denne bestemmelse, er der fastsat nærmere regler herom i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i § 144, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om beregning og opgørelse af udgifter til mentorstøtte.

Det forventes, at den foreslåede bestemmelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om procedurer og dokumentation for bevilling af støtte til mentorfunktionen, herunder hvad der vil kunne indregnes i mentorens faktiske timeforbrug, og hvad der vil kunne indregnes ved opgørelsen af lønomkostninger svarende til de regler, der i dag er fastsat i kraft af den gældende bemyndigelse.

UDKAST

Det forventes tillige, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om udskrivningskoordinatorer, herunder at sundhedsvæsenet hurtigst muligt efter at tidspunktet for udskrivningen bliver kendt, vil skulle meddele kommunen, at personen udskrives, samt oplyse tidspunktet herfor, og at det herefter vil være kommunens pligt at undersøge, om personen ønsker mentorstøtte i forbindelse med udskrivningen, og sørge for at der i så fald knyttes en mentor til personen. Det vil svare til de regler, der i dag er fastsat i kraft af den gældende bemyndigelse.

Forslaget er en videreførelse af § 171 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.23.1.

Til § 145

Det fremgår af § 172 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, omfattet af lovens § 6, der deltager i tilbud efter kapitel 11-14, kan der gives tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbuddet.

Efter stk. 2 er det en betingelse, for at give tilskud, at hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet, eller kompenserer for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Det fremgår af § 178, stk. 1 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed, kan kommunen give tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed, eller kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.24.1.1. og pkt. 2.24.1.2.

Det foreslås i § 145, stk. 1, at kommunen vil kunne give tilskud til hjælpemidler for at fremme, at personer:

- 1) Kan deltage i tilbud efter kap. 13-16
- 2) Opnår eller fastholder ordinær ansættelse.
- 3) Opnår eller fastholder ansættelse i seniorjob efter lov om seniorjob.
- 4) Kan drive selvstændig virksomhed.

Det vil betyde, at personer, der i dag kan gives tilskud til hjælpemidler efter den gældende §§ 172, 178 også efter forslaget vil kunne modtage tilskud til hjælpemidler. Målgruppen fastholdes i overensstemmelse med gældende regler, men fremgår nu af en samlet bestemmelse om den personkreds, der vil have ret til tilskud til hjælpemidler.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ydelsesmodtagere, der deltager i tilbud efter lovforslagets kap. 13-16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, personer, der har brug for tilskud til hjælpemidler for at opnå eller fastholde ordinær ansættelse, eller for at opnå eller fastholde ansættelse i seniorjob eller ansættelse i fleksjob eller hvor tilskud til hjælpemidlet understøtter, at den pågældende kan drive selvstændig virksomhed, kan få tilskud til hjælpemidler.

Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Forslaget er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 63-11.

Det foreslås i *stk. 2*, at hjælpemidlet skal være af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet, kan opnå eller fastholde ansættelse eller kan drive selvstændig virksomhed eller kompenserer for personens begrænsninger i arbejdssevnen.

Det vil betyde, at enten betingelsen om, at det har afgørende betydning for personens konkrete deltagelse i tilbud eller etablering eller fastholdelse på arbejdsmarkedet eller betingelsen om at hjælpemidlet skal kompensere for begrænsninger i arbejdssevnen, skal være opfyldt.

Som eksempel på hjælpemidler kan nævnes specielt og særligt arbejdstøj. Sikkerhedssko og arbejdstøj kan betragtes som hjælpemidler i form af arbejdsredskaber, hvis de øvrige betingelser er opfyldt. Andre eksempler på hvilke hjælpemidler der vil kunne gives tilskud til, vil kunne være f.eks. læse- og skriveteknologi, specialværktøj, særlige instruktionsbøger og lignende, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Forslaget er på linje med Ankestyrelsens praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-9-04.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af gældende ret dog således at det foreslås, at reglerne om hjælpemidler samles for alle målgrupper.

Der henvises til lovforslagets § 145 samt pkt. 2.24.1.1. og pkt. 2.24.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 146

Det fremgår af § 172, stk. 3 og § 178, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at hjælpemidler kan gives til de respektive målgrupper i form af tilskud til arbejdsredskaber og undervisningsmaterialer og til en virksomhed i form af tilskud til mindre arbejdsindretninger.

I medfør af lovens § 174, stk. 4, og § 178, stk. 6, kan tilskud til hjælpemidler gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

I medfør af lovens § 174, stk. 2, kan tilskud til hjælpemidler gives på baggrund af dokumenterede udgifter. Kommunen kan dog beregne tilskud til undervisningsmaterialer på baggrund af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

I medfør af og § 178, stk. 4 kan tilskud til hjælpemidler gives på baggrund af dokumenterede udgifter.

I medfør af § 174, stk. 3, og § 178, stk. 5, kan hjælpemidler gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet for hjælpemidlet.

Det foreslås i § 146, stk. 1, at kommunen kan give tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber eller undervisningsmaterialer til en person og til mindre arbejdspladsindretninger til en virksomhed.

Det er hensigten, at tilskud til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger gives i forbindelse med tilbud om løntilskud, virksomhedspraktik eller nytteindsats. Tilskud til undervisningsmaterialer vil typisk blive givet i forbindelse med et tilbud om vejledning og opkvalificering.

Tilskud til mindre arbejdspladsindretninger vil ofte kræve, at virksomheden indvilger, da der skal ske en placering, ombygning eller installation på virksomheden. Derfor vil arbejdspladsindretninger skulle bevilges til virksomheden så det sikres, at virksomheden vil være part i sagen.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre maskiner, særlige arbejdsstole, specialtelefon, teleslynge, ergonomisk stol, talegenkendelsesprogram, specialordbog, specialsæde og automatgear til traktor og varebil.

Som eksempler på undervisningsmaterialer kan f.eks. nævnes specielle ord-bøger.

Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person kan komme rundt i virksomheden, f.eks. en

rampe eller hvor en døråbning skal gøres bredere, for at en person i kørestol kan komme igennem døren.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at tilskud gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold på baggrund af dokumenterede udgifter eller som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

At tilskud gives uden at der tages hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold betyder, at kommunen ikke vil skulle tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt eller formue, når der bevilges tilskud til hjælpemidler. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, med en sproglig præcisering, der understreger, at der aldrig skal tages højde for indtægts- og formueforhold.

Det er endvidere foreslået, at tilskud til hjælpemidler fortsat vil skulle gives på baggrund af dokumenterede udgifter. Forslaget betyder, at der ansøges om tilskud til en konkret udgift, idet at udgifterne skal kunne dokumenteres. Det forudsættes, at der ikke kan gives tilskud til anslåede udgifter, da der skal være tale om dokumenterede udgifter. Dokumentation for udgifterne kan f.eks. være i form af en faktura eller kvittering.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at kommunen kan beregne tilskud til undervisningsmateriale på baggrund af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelse på den enkelte uddannelsesinstitution.

Forslaget er med sproglige præciseringer og tilretninger en videreførelse af gældende ret dog således at det foreslås, at reglerne om hjælpemidler samles for alle målgrupper, med undtagelse af personer der er eller skal ansættes i fleksjob.

Det foreslås videre i *stk. 3*, at muligheden for at give hjælpemidlet som udlån videreføres. Det vil betyde, at hvis kommunen er i besiddelse af et hjælpemiddel, som i fuldt omfang tilgodeser behovet hos personen, vil kommunen i stedet for at give et tilskud til et nyanskaffet hjælpemiddel kunne give hjælpemidlet som udlån.

Det er en forudsætning, at for en person, der flytter bopæl til en anden kommune men f.eks. beholder sin løntilskudsansættelse, vil det kunne aftales med fraflytter-kommunen, at personen bibeholder det hjælpemiddel, som fraflytter-kommunen har givet som udlån, så længe ansættelsen bibeholdes.

Der er ud over sproglige tilretninger og gennemskrivning af reglerne, tale om en videreførelse af gældende ret. Der henvises til lovforslagets § 146 samt almindelige bemærkninger, pkt. 2.24.1.1. og pkt. 2.24.1.2.

Til § 147

Det fremgår af § 174, stk. 1, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at udgiften skal ligge ud over hvad arbejdsgiveren, den selvstændigt erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitutionen selv forudsættes at afholde.

Det fremgår af § 174, stk. 1, nr. 2, i loven, at det er en betingelse for at modtage tilskud til hjælpemidler, at hjælpemidlet ikke må være sædvanligt forekommende på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen.

Det fremgår af § 178, stk. 2, at det er en betingelse for at give tilskud til et hjælpemiddel, at hjælpemidlet ligger ud over, hvad arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Det fremgår af § 174, stk. 1, nr. 3 og § 178, stk. 7, i loven, at det endvidere er en betingelse for at få tilskud til hjælpemidler, at hjælp efter anden lovgivning, ikke må være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.22.1.

Det foreslås i § 147, nr. 1, at det er en betingelse for at give tilskud, at udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændigt erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde.

Det vil f.eks. sige, at der ved bevillingen af tilskuddet vil skulle tages stilling til, hvorvidt et hjælpemiddel betragtes som et sædvanligt inventar hos arbejdsgiveren, den selvstændige eller uddannelsesinstitutionen.

Forslaget er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-9-04.

Forslaget betyder f.eks., at der ikke kan bevilges et hjælpemiddel i form af et hæve-sænkebord på en arbejdsplads med kontoarbejde, da der er tale om et møbel, som anses for almindeligt inventar på en sådan type arbejdsplads. Der vil derfor ikke være tale om en udgift, der ligger ud over, hvad en arbejdsgiver måtte forudsættes at afholde. Det foreslåede er en videreførelse af gældende ret og i overensstemmelse med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-5-08.

Det foreslås i nr. 2, at det er en betingelse for at give tilskud, at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen.

Det vil sige, at der ved bevillingen af tilskuddet skal tages stilling til, hvorvidt et hjælpemiddel betragtes som et sædvanligt inventar hos arbejdsgiveren eller på uddannelsesinstitutionen. Der kan ikke ydes hjælp til kontorinventar og arbejdspladsindretning, som arbejdsgiveren normalt afholder for at opfylde kravene i arbejdsmiljølovgivningen.

Det foreslås i *nr. 3*, at det er en betingelse for at give tilskud til hjælpemidler, at hjælp efter anden lovgivning, herunder lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. ikke vurderes at være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Dette foreslås, fordi der på andre områder, herunder i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., findes regler der i lighed med reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats giver en person ret til tilskud til hjælpemidler. Forslaget har dermed til formål at undgå dobbeltlovgivning, hvor der fra forskellige love kan bevilges hjælpemidler med det formål at dække samme behov.

Forslaget vil bl.a. medføre, at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation bevilges efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget er med sproglige præciseringer og tilretninger en videreførelse af gældende ret dog således at det foreslås, at reglerne om hjælpemidler samles for alle målgrupper, med undtagelse af personer der er eller skal ansættes i fleksjob.

Der henvises til lovforslagets § 147 samt almindelige bemærkninger, pkt. 2.24.1.1. og pkt. 2.24.1.2.

Til § 148

Det fremgår af § 179, stk. 1 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen kan give en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob og kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Det fremgår af § 179, stk. 2, at det endvidere er en betingelse for at få tilskud til hjælpemidler, at hjælp efter anden lovgivning, ikke må være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

UDKAST

Det fremgår af § 179, stk. 3, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger.

Det fremgår af § 179, stk. 4, at tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.22.1.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at kommunen kan give en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob og kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Det foreslåede vil betyde, at det fortsat vil være muligt for kommunen at tilskud til hjælpemidler, til en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob.

Det foreslås i *stk. 2*, at det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning, herunder lov om kompensations til handicappede i erhverv m.v., ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Dette foreslås, fordi der på andre områder, herunder i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v., findes regler der i lighed med reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats giver en person ret til tilskud til hjælpemidler. Forslaget har dermed til formål at undgå dobbeltlovgivning, hvor der fra forskellige love kan bevilges hjælpemidler med det formål at dække samme behov.

Forslaget vil bl.a. medføre, at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden compensation bevilges efter lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 3*, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilskud gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Det foreslåede vil betyde, at tilskud gives uden at der tages hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold betyder, at kommunen ikke vil skulle tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt

eller formue, når der bevilges tilskud til hjælpemidler. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, med en sproglig præcisering, der understreger, at der aldrig skal tages højde for indtægts- og formueforhold.

Det foreslås i *stk. 5*, at hjælpemidler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Det foreslåede vil betyde, at kommunen fremover også kan give hjælpemidler som udlån til personer, der er ansat eller skal ansættes i et fleksjob.

Forslaget er med sproglige præciseringer og tilretninger en videreførelse af den gældende § 179 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dog således at det foreslås at der indføres mulighed for, at personer der er ansat, eller skal ansættes i fleksjob, kan få hjælpemidler som udlån

Bortset fra, at der indføres mulighed for at give tilskud til hjælpemidler som udlån, er der tale om en videreførelse af gældende ret med sproglige tilretninger og justeringer. Der henvises til lovforslagets § 148 samt almindelige bemærkninger, pkt. 2.24.1.3.

Til § 149

Det fremgår af den gældende § 175, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats at personer omfattet af § 6, nr. 1 og 9, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og personer omfattet af § 6, nr. 1-10, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km.

Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km.

Personer omfattet af § 6, nr. 12, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 12 og 14, og personer omfattet af § 6, nr. 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11 og 14, kan efter en konkret vurdering få godtgørelse efter denne bestemmelse.

Personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og 12, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12, kan ikke få befordringsgodtgørelse.

I medfør af § 175, stk. 4, Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 9, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og personer omfattet af § 6, nr. 1-10, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, har ret til at få dækket den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Personer omfattet af § 6, nr. 12, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 12 og 14, og personer omfattet af § 6,

nr. 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11 og 14, kan efter en konkret vurdering få dækket faktiske udgifter til befordring efter denne bestemmelse.

I medfør af § 175, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er personer, der er omfattet af arbejdspligt efter lovens § 105 a ikke omfattet af reglerne om ret til befordringsgodtgørelse. Disse personer er i stedet omfattet af særskilte regler i § 176 a, om ret til at få dækkede dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personerne deltager i tilbud.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer, der deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter den foreslåede kapitel 11, og personer, omfattet af lovforslagets § 8, nr. 1-4, som deltager i tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16, har ret til befordringsgodtgørelse, når transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km.

Det betyder, at personer, der deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter lovforslagets kap. 11 og at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og sygedagpengemodtagere vil have ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km.

Det er den normale transportvej, som danner grundlaget for beregningen af afstanden. Den normale transportvej vil som udgangspunkt være den korteste vej mellem bopæl og tilbudssted. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 52-16.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at personer omfattet af lovforslagets § 8, nr. 5, undtagen personer, der modtager førtidspension, som deltager i tilbud efter lovforslagets kapitel 13, 14 og 16, kan efter en konkret vurdering få befordringsgodtgørelse efter stk. 1.

Det betyder, at også ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud og vejledning og opkvalificering, vil kunne få godtgjort transportudgifter ud over 24 km, under deres deltagelse i tilbuddet.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at personer som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 15, kan ikke få befordringsgodtgørelse.

Det betyder, at personer der ansættes i løntilskud i en privat virksomhed ikke vil kunne få befordringsgodtgørelse. Det skyldes, at dels, at de under løntilskudsansættelsen får overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og dels at de kan få fradrag efter SKATs regler om befodringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

Forslaget medfører f.eks., at der ligesom i gældende ret, ikke kan bevilges befordringsgodtgørelse til en person, som er ansat i fleksjob. Baggrunden for dette er, at personer ansat i fleksjob kan få fradrag efter SKATs regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 183-10.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at stk. 1 og 2 ikke finder anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 92.

Det betyder, at personer der er omfattet af arbejdspligt efter lovforslagets § 92 ikke kan få befordringsgodtgørelse. Disse personer vil i stedet for kunne få dækket deres faktiske transportudgifter efter forslaget til § 153.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret. Der henvises til lovforslagets § 149 samt de almindelige bemærkninger pkt. 2.25.1.1.

Til § 150

Det fremgår af den gældende § 175, stk. 1, 2. pkt., at godtgørelsen pr. dag alene udbetales for de kilometer der ligger ud over 24 km.

Det fremgår af den gældende § 175, stk. 2, at godtgørelsen udgør 0,99 kr. pr. kilometer (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 C fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Det fremgår af § 175, stk. 3, at beløbet ved udbetaling afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Det er en samlede godtgørelse der afrundes.

Det fremgår af § 175, stk. 5, at arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse efter stk. 1-3 til personer omfattet af § 6, nr. 1 (dagpengemodtagere).

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.23.1.

Det foreslås, i *§ 150, stk. 1*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at godtgørelsen pr. dag udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km.

Forslaget vil betyde, at det vil være en betingelse, at afstanden mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres og retur er mere end 24 km. Der vil således ikke med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kunne udbetales godtgørelse for de første 24 km.

Det foreslås, i *stk. 2, 1. pkt.*, i loven, at godtgørelsen udgør 1,12 kr. pr. kilometer (2025).

UDKAST

Det betyder, at kilometersatsen fortsat vil blive fastsat efter den sats der fastsættes i ligningslovens § 9 c, der fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Beregningen af afstanden mellem bopæl og tilbudssted følger principperne i ligningslovens § 9 c.

Der vil ikke være hjemmel til at yde højere befordringsgodtgørelse, heller ikke såfremt personen er boende i en udkantskommune med mulighed for dobbelt skattemæssigt kørselsfradrag. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 52-16.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 C fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Det betyder, at satsen vil følge den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved udbetaling afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

Det foreslås i *stk. 4*, at arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til egne medlemmer.

Det betyder, at arbejdsløshedskassen for dagpengemodtagere vil skulle træffe afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter reglerne om befordringsgodtgørelse, bortset fra de tilfælde hvor dagpengemodtagere med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har ret til godtgørelse af den faktiske udgift til befordring. Her vil godtgørelsen fortsat udbetales af kommunen.

Forslaget er med sproglige justeringer og tilretninger en videreførelse af gældende ret. Der henvises til lovforslagets § 150 samt almindelige bemærkninger pkt. 2.25.1.1.

Til § 151

Det fremgår af den gældende § 175, stk. 4, at personer omfattet af § 6, nr. 1 og 9, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og personer omfattet af § 6, nr. 1-10, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, har ret til at få dækket den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Personer omfattet af § 6, nr. 12, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 12 og 14, og personer omfattet af § 6, nr. 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11 og 14, kan efter

en konkret vurdering få dækket faktiske udgifter til befordring efter denne bestemmelse.

I medfør af § 175, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er personer, der er omfattet af arbejdspligt efter lovens § 105 a ikke omfattet af reglerne om ret til befordringsgodtgørelse. Disse personer er i stedet omfattet af særskilte regler i § 176 a, om ret til at få dækkede dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personerne deltager i tilbud.

Der henvises til de almindelige bemærkninger om gældende ret, afsnit 2.25.1.1.

Det foreslås, i *stk. 1, 1. pkt.*, at personer, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter det foreslåede kapitel 11, og personer omfattet af den foreslåede § 8, nr. 1-4, som deltager i tilbud efter de foreslåede kapitel 13-16, har ret til at få dækket den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det betyder, at ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter lovforslagets kapitel 11, og dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og sygedagpengemodtagere som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering, vil have ret til at få dækket den faktiske udgift til befordringen, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Med »den faktisk udgift« menes den dokumenterede udgift, den pågældende reelt har afholdt ved deltagelse.

Det vil være en forudsætning, at udgiften er en direkte følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, og at transporten vil være nødvendig for at deltage i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller et tilbud.

Hvis en person kan bruge f.eks. offentlige transportmidler, vil personen ikke have ret til betaling af den faktiske udgift til befordring i egen bil for de første 24 km af udgifterne. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-8-06.

Forslaget medfører også, at der ligesom i gældende ret, ikke kan bevilges befordringsgodtgørelse til en person, som er ansat i fleksjob. Baggrunden for dette er, at personer ansat i fleksjob kan få fradrag efter SKATs regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 183-10.

Det foreslås, i stk. 1, 2. *pkt.*, at personer omfattet af § 8, nr. 5, undtagen førtidspensionister, som deltager i tilbud efter kapitel 13, 14 og 16, kan efter en konkret vurdering få dækket de faktiske udgifter til befordring.

Det vil betyde, at ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud eller vejledning og opkvalificering, efter en konkret vurdering kan få faktiske udgifter til befordring dækket efter bestemmelsen.

Med »den faktisk udgift« menes den dokumenterede udgift, den pågældende reelt har afholdt ved deltagelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at stk. 1 ikke finder anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 92.

Det betyder, at personer der deltager i arbejdspligt efter § 92, ikke vil kunne få dækket faktisk udgifter efter denne bestemmelse. Disse personer kan i stedet få hjælp til at få dækket dokumenterede og rimelige transportudgifter efter § 153.

Forslaget er med sproglige justeringer og tilretninger en videreførelse af gældende ret. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 151 samt almindelige bemærkninger, pkt. 2.25.1.1.

Til § 152

I medfør af § 176, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan personer omfattet af § 6, nr. 2-5, 7, 8, 12 og 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14, kan efter kommunens vurdering få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Merudgiftsgodtgørelsen kan ikke anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km, jf. § 175, stk. 1.

I medfør af § 176, stk. 2, kan kommunen fastsætte nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 152 samt bemærkningerne, pkt. 2.25.1.2.

Det foreslås, i *stk. 1, 1. pkt.*, at personer omfattet af forslaget til § 8, nr. 2, undtagen ledighedsydelsesmodtagere, nr. 3 og nr. 5, undtagen førtidspensionister, som deltager i tilbud efter forslaget til kapitel 13, 15 og 16, efter kommunens vurdering kan få op til 1000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet.

UDKAST

Det vil betyde, at jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats efter kommunens vurdering vil kunne få op til 1000. kr. om måneden som godtgørelse, hvis de deltager i tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering.

Godtgørelsen vil kunne ydes til at dække befordring, dog ikke udgifter op til 24 km, jf. pkt. 2 nedenfor. Befordringen vil også kunne ydes til udgifter til f.eks. arbejdsbeklædning, hvis der er tale om en udgift ved at deltage i tilbuddet.

Det foreslås, i stk. 1, 2. pkt., at merudgiftsgodtgørelsen ikke kan anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km, jf. § 151, stk. 1.

Det vil sige, at merudgiftsgodtgørelsen alene vil kunne anvendes til at dække udgifter op til og med de første 24 km. Udgiften ud over de første 24 km vil kunne dækkes, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelsen.

Forslaget betyder, at det vil være kommunen der selv vil skulle fastlægge retningslinjerne for udbetaling af merudgiftsgodtgørelse, herunder hvad der specifikt kan ydes godtgørelse til og hvilket beløb der ydes og ud fra hvilke kriterier, inden for bestemmelsens rammer.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Forslaget indebærer, at det bliver muligt for kommunens borgere at orientere sig om, hvad der vil blive lagt vægt på i forhold til at få godtgørelsen på op til 1.000 kr.

Forslaget er med sproglige justeringer og tilretninger en videreførelse af gældende ret. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 152 samt de almindelige bemærkninger, pkt. 2.25.1.2.

Til § 153

I medfør af § 176 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a i loven, få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personen deltager i tilbud efter kapitlerne 11-14. Det gælder dog ikke for personer, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 153 samt de almindelige bemærkningerne, pkt. 2.25.1.3.

Det foreslås i § 153, 1. pkt., at personer omfattet af arbejdspligt efter lovforslagets § 92 kan få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter, som skyldes, at personen deltager i indsatsen i arbejdspligten, når personen har pligt til at deltage heri efter denne lov eller lov om aktiv socialpolitik eller regler fastsat i medfør af disse love.

Bestemmelsen vil gælde for personer, som er omfattet af arbejdspligt efter lovforslagets § 92, og vil betyde, at disse personer fremover vil kunne få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personen deltager i tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16, som led i arbejdspligten.

Forslaget indebærer, at personer omfattet af arbejdspligt vil kunne få dækket dokumenterede og rimelige transportudgifter uanset afstand – både mellem bopælen og tilbud samt mellem tilbud.

Forslaget indebærer videre, at der ikke vil gælde en mindstegrænse for afstanden mellem bopæl og tilbuddene eller mellem de forskellige tilbud, og at der ikke vil gælde en kilometertakst for de transportudgifter, der kan dækkes. Der vil heller ikke gælde et beløbsmæssigt loft for de transportudgifter, der kan dækkes.

Det foreslås i 2. pkt., at reglen ikke gælder transportudgifter i forbindelse med ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 14 eller ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Forslaget indebærer, at personer omfattet af arbejdspligt ikke vil have mulighed for at få hjælp til transportudgifter, når de ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter lovens kapitel 14.

Baggrunden er, at personerne under løntilskudsansættelsen får overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og at de dermed er omfattet af de skattemæssige regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

Forslaget er med sproglige justeringer og tilretninger en videreførelse af gældende ret. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 153 samt de almindelige bemærkninger, pkt. 2.25.1.3.

Til § 154

I medfør af § 177, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om befordringsgodtgørelsens størrelse ved befordring med færge, befordringsgodtgørelse i forbindelse med deltagelse i erhvervsrettet voksen – og efteruddannelse efter kapitel 9 og

tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, herunder i forbindelse med indkvartering uden for bopælen og befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen.

Der er fastsat regler om befordringsgodtgørelse i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats kap. 18. I medfør af bekendtgørelsens § 129, stk. 1, sker udbetalingen af befordringsgodtgørelse bagudrettet på baggrund af personens ansøgning. I medfør af stk. 2, skal ansøgning indgives løbende og skal indgives senest 4 måneder efter tilbuddets ophør og i medfør af stk. 3, er der fastsat regler om, at befordring med færge ydes på grundlag af den dobbelte afstand.

Der er endvidere i bekendtgørelsens § 130 fastsat nærmere regler om hvordan befordringsgodtgørelse beregnes for personer, der deltager i tilbud om vejledning og opkvalificeret, der er indkvarteret uden for personens bopæl, og hvornår der kan ydes befordringsgodtgørelse i udlandet i forbindelse med deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering.

Der er i medfør af bekendtgørelsens § 131 fastsat nærmere regler om arbejdsløshedskassens udbetaling af befordringsgodtgørelse.

I medfør af stk. 2, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1000 kr., jf. § 176, kan hæves til 1.500 kr.

Bestemmelsen er ikke udmøntet ved bekendtgørelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 154 samt bemærkningerne, pkt. 2.25.1.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om befordringsgodtgørelse ved befordring med færge, indkvartering uden for bopælen, befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og om krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen.

Ligesom i dag forventes det, at beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse vil fastsætte regler om befordringsgodtgørelse under deltagelse i 6 ugers jobrettet uddannelse for såvel dagpengemodtagere som ledige fleksjobvisiterede, befordringstilskud ved indkvartering uden for bopælen i forbindelse med tilbud om vejledning og opkvalificering, samt at udbetaling af befordringsgodtgørelsen sker bagudrettet på baggrund af personens ansøgning.

Det foreslås i *stk. 2*, at Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1.000 kr., jf. § 152, kan hæves til 1.500 kr.

Det medfører, at beskæftigelsesministeren vil få bemyndigelse til, at beløbet på 1.000 kr. til hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter på et tidspunkt vil kunne hæves til 1.500 kr., hvis den generelle prisudvikling eller andre forhold gør, at dette vurderes at være nødvendigt.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udbetaling af hjælp til transportudgifter efter § 153.

Det forventes, at der med hjemmel i denne bestemmelse vil blive fastsat regler om, at hjælpen vil kunne forudbetales.

Forslaget er med sproglige justeringer og tilretninger en videreførelse af gældende ret. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 154 samt almindelige bemærkninger, pkt. 2.25.1.

Til § 155

Det fremgår af § 192, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren kan tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i loven, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder. Beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for de enkelte forsøg, jf. § 192, stk. 2, i loven.

Efter § 55 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om gennemførelse af forsøgs- og udviklingsinitiativer inden for beskæftigelsesindsatsen, der fraviger bestemmelserne i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.26.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren kan tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i denne lov, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder.

Den foreslåede ændring vil indebære, at der vil kunne iværksættes forsøg, der fraviger reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Med forslaget vil der ikke kunne iværksættes forsøg, som ændrer de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder. Forslaget vil således have den virkning, at beskæftigelsesministeren vil kunne iværksætte forsøg med indsatsen. Det vil f.eks. kunne være med kontaktforløbet eller virksomhedspraktik.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler for de enkelte forsøg.

Forslaget vil indebære, at reglerne for de enkelte forsøg fastsættes ved bekendtgørelse på beskæftigelsesområdet i overensstemmelse med de gældende regler.

UDKAST

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der at blive udmøntet regler, som indholdsmæssigt svarer til de gældende regler i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, bekendtgørelse om [forsøg med frit valg til aktør] og bekendtgørelse om [forsøg med øget ansvar til arbejdsløshedskasserne for kontaktforsøget i de første 4 måneder].

Der forventes ligesom i dag udmøntet regler om forsøg i perioden fra 1. januar 2027 til 1. januar 2030, hvor udvalgte dagpengemodtagere vil have frit valg til et kontaktforsøg hos enten kommunen, arbejdsløshedskassen eller en anden aktør i de første 4 måneder. En anden aktør vil f.eks. kunne være et privat firma, en organisation m.v. Den aktør, der varetager kontaktforsøget i de første 4 måneder, vil skulle holde mindst tre jobsamtaler med personerne omfattet af forsøget. Kommunen, arbejdsløshedskassen eller en anden aktør vil kunne undlade at give jobsamtaler til personer i lighed med de rammer, der gælder generelt for personer tæt på arbejdsmarkedet uden for forsøget. Kommunen vil i forsøget fortsat have ansvaret for at bevilge tilbud.

Ligeledes forventes som hidtil udmøntet regler om forsøg i perioden fra 1. januar 2027 til 1. januar 2030, hvor udvalgte dagpengemodtagere vil have deres kontaktforsøg hos arbejdsløshedskassen i de første 4 måneder. Der vil være tale om en udvidelse af arbejdsløshedskassens ansvar for kontaktforsøget fra de første 3 måneder for personer uden for forsøget til de første 4 måneder. Arbejdsløshedskassen vil skulle holde mindst tre jobsamtaler med personerne omfattet af forsøget i de første 4 måneder. Arbejdsløshedskassen vil kunne undlade at give jobsamtaler til personer i lighed med de rammer, der gælder generelt for personer tæt på arbejdsmarkedet uden for forsøget. Kommunen vil i forsøget fortsat have ansvaret for at bevilge tilbud.

Forslaget vil betyde, at en række regler om kontaktforsøget m.v. for dagpengemodtagere fraviges i de første 4 måneder i begge forsøg. Det vil bl.a. gælde følgende regler:

- Arbejdsløshedskassen skal tilrettelægge kontaktforsøget i de første 3 måneder.
- Jobsamtaler i de første 6 måneder.
- Ret til jobsamtaler med arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder.
- Arbejdsløshedskassens mulighed for at ændre jobsamtalers form i de første 3 måneder.
- Arbejdsløshedskassen vurdering af mindre indsats i de første 3 måneder.
- Arbejdsløshedskassen påser løbende i de første 3 måneder, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.
- Arbejdsløshedskassen opdaterer løbende planen i de første 3 måneder.

Derudover forventes det, at der vil blive fastsat regler svarende til de gældende regler om forsøg om arbejdsmarkedsinklusion i stor skala gennem uddannelse.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende § 192 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og den gældende § 55 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. i en samlet bestemmelse om forsøg i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 156

§ 23 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., vedrører nedsættelse af Arbejdsmarkedsrådet og dets opgaver.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.27.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 156, at beskæftigelsesministeren nedsætter Arbejdsmarkedsrådet, som har til opgave at rådgive om og drøfte forhold og aktuelle udfordringer på arbejdsmarkedet af relevans for beskæftigelsesministeren og på tværs af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet.

Det vil betyde, at det eksisterende Arbejdsmarkedsråd vil fortsætte som hidtil, idet det foreslåede er en videreførelse af gældende regler. Et samlet råd på Beskæftigelsesministeriets område vil give mulighed for at understøtte en mere enkel og bedre koordinering af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet, som har mange snitfalder og fælles udfordringer.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 23.

Til § 157

§ 24 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsats m.v., vedrører sammensætningen af Arbejdsmarkedsrådet og valg til dette.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.27.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at Arbejdsmarkedsrådet består af 1 forperson og 18 andre medlemmer.

Det betyder, at Arbejdsmarkedsrådet består af i alt 19 medlemmer.

UDKAST

Forslaget viderefører gældende § 24, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at beskæftigelsesministeren udpeger medlemmerne af rådet efter de i rådet repræsenterede organisationers indstilling.

Forslaget viderefører gældende § 24, stk. 2, 1. pkt., i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at der udpeges

- 1) 8 fra Fagbevægelsens Hovedorganisation,
- 2) 6 fra Dansk Arbejdsgiverforening,
- 3) 2 fra KL,
- 4) 1 fra Akademikerne, og
- 5) 1 fra Danske Regioner.

Forslaget viderefører gældende § 24, stk. 2, 2. pkt., i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at beskæftigelsesministeren på samme måde udpeger 1 suppleant for hver af de i rådet repræsenterede organisationer, dog 2 suppleanter for organisationer med flere end tre pladser.

Forslaget viderefører gældende § 24, stk. 3, 1. pkt., i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at i perioder, hvor en suppleant ikke er indtrådt i et medlems sted, kan suppleanten deltage i rådets møder uden stemmeret.

Med forslaget vil suppleanten kunne deltage i rådets møder, selvom vedkommende ikke aktuelt vikarierer for et ordinært medlem. Suppleanten vil dog ikke have stemmeret, når vedkommende deltager i møderne uden at være indtrådt for et ordinært medlem.

Forslaget viderefører gældende § 24, stk. 3, 2. pkt., i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 4*, at beskæftigelsesministeren udpeger rådets forperson og 1 suppleant for denne efter indstilling fra rådets medlemmer.

Forslaget viderefører gældende § 24, stk. 4, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 5*, at der tilforordnes rådet 1 repræsentant for Beskæftigelsesministeriet, 1 repræsentant for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, 1 repræsentant for Arbejdstilsynet, 1 repræsentant for Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, 1 repræsentant for Medarbejder- og Kompetencestyrelsen og 1 repræsentant for Børne- og Undervisningsministeriet.

Forslaget viderefører gældende § 24, stk. 5, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at medlemmerne, herunder forpersonen, suppleanterne for medlemmerne og de tilforordnede, udpeges for 4 år ad gangen.

Forslaget viderefører gældende § 24, stk. 6, 1. pkt., i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at funktionsperioden regnes fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår.

Forslaget viderefører med sproglig justering gældende § 24, stk. 6, 2. pkt., i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Forslaget viderefører gældende § 24, stk. 6, 3. pkt., i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Til § 158

§ 25 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., indeholder bemyndigelse til beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om Arbejdsmarkedsrådets organisering og opgaver. Endvidere fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at Arbejdsmarkedsrådet kommer med en indstilling om fordelingen af partsmidlerne til arbejdsmiljøindsatsen, inden midlerne fordeles.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.27.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om Arbejdsmarkedsrådets organisering og opgaver, herunder rådets drøftelser,

rådgivning og inddragelse ved bekendtgørelsesændringer på arbejdsmiljøområdet.

Forslaget vil indebære, at vil blive fastsat regler i bekendtgørelse svarende til de gældende om Arbejdsmarkedsrådets opgaver, herunder rådgivning og drøftelser af større beskæftigelses- og arbejdsmiljøpolitiske udspil og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen og arbejdsmiljøindsatsen.

Forslaget viderefører gældende § 25, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren endvidere fastsætter regler om, at Arbejdsmarkedsrådet kommer med en indstilling om fordelingen af partsmidlerne til arbejdsmiljøindsatsen, inden midlerne fordeles.

Forslaget vil indebære, at der vil blive fastsat regler i bekendtgørelse svarende til de gældende om, at Arbejdsmarkedsrådet kommer med en indstilling om fordelingen af partsmidlerne til arbejdsmiljøindsatsen forud for, at midlerne fordeles.

Forslaget viderefører gældende § 25, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Til § 159

§ 27 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., vedrører nedsættelse af de regionale beskæftigelsesråd og deres opgaver.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.28.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 159, at beskæftigelsesministeren nedsætter de regionale beskæftigelsesråd, som har til opgave at følge beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommuner og bidrage til administrationen af ordninger på beskæftigelsesområdet.

Formålet med de regionale beskæftigelsesråd er at understøtte et regionalt perspektiv. Med hjemmel i loven vil beskæftigelsesministeren nedsætte de regionale beskæftigelsesråd.

Det vil betyde, at de eksisterende regionale beskæftigelsesråd vil fortsætte som hidtil, idet forslaget viderefører gældende § 27 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Til § 160

§ 28 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., vedrører, at der nedsættes fem regionale beskæftigelsesråd og deres afgrænsning.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.28.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 160, at der nedsættes fem regionale beskæftigelsesråd, der har følgende geografiske afgrænsning:

- 1) Et regionalt beskæftigelsesråd for Region Nordjylland, der dækker kommunerne Aalborg, Brønderslev, Frederikshavn, Hjørring, Jammerbugt, Læsø, Mariagerfjord, Morsø, Rebild, Thisted og Vesthimmerland.
- 2) Et regionalt beskæftigelsesråd for Region Midtjylland, der dækker kommunerne Aarhus, Favrskov, Hedensted, Herning, Holstebro, Horsens, Ikast-Brande, Lemvig, Norddjurs, Odder, Randers, Ringkøbing-Skjern, Samsø, Silkeborg, Skanderborg, Skive, Struer, Syddjurs og Viborg.
- 3) Et regionalt beskæftigelsesråd for Region Syddanmark, der dækker kommunerne Assens, Billund, Esbjerg, Faaborg-Midtfyn, Fanø, Fredericia, Haderslev, Kerteminde, Kolding, Langeland, Middelfart, Nordfyn, Nyborg, Odense, Svendborg, Ærø, Sønderborg, Tønder, Varde, Vejen, Vejle og Aabenraa.
- 4) Et regionalt beskæftigelsesråd for Region Sjælland, der dækker kommunerne Faxe, Greve, Guldborgsund, Holbæk, Kalundborg, Køge, Lejre, Lolland, Næstved, Odsherred, Ringsted, Roskilde, Slagelse, Solrød, Sorø, Stevns og Vordingborg.
- 5) Et regionalt beskæftigelsesråd for Region Hovedstaden, der dækker kommunerne Albertslund, Allerød, Ballerup, Brøndby, Dragør, Egedal, Fredensborg, Frederiksberg, Frederikssund, Furesø, Gentofte, Gribskov, Glostrup, Gladsaxe, Halsnæs, Helsingør, Herlev, Hillerød, Hvidovre, Høje-Taastrup, Hørsholm, Ishøj, København, Lyngby-Taarbæk, Rudersdal, Rødovre, Tårnby og Vallensbæk og Bornholms Regionskommune.

UDKAST

Det foreslåede vil indebære, at den geografiske afgrænsning af de regionale beskæftigelsesråd vil fremgå af loven, og at der vil være fem regionale beskæftigelsesråd, som vil være uafhængig af den geografiske afgrænsning, som gælder for de danske regioner.

Forslaget viderefører gældende § 28 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Til § 161

§ 29 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., vedrører sammensætningen af de regionale beskæftigelsesråd og valg til disse.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.28.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at et regionalt beskæftigelsesråd består af 18 medlemmer.

Forslaget viderefører gældende § 29, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at beskæftigelsesministeren udpeger medlemmerne af rådet efter indstilling fra de i rådet repræsenterede organisationer og myndigheder, jf. dog stk. 4.

Forslaget viderefører gældende § 29, stk. 2, 1. pkt., i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at der udpeges

- 1) 6 fra Dansk Arbejdsgiverforening,
- 2) 5 fra Fagbevægelsens Hovedorganisation,
- 3) 1 fra Akademikerne,
- 4) 1 fra regionsrådet og
- 5) 5 fra kommuner i regionen.

Forslaget viderefører gældende § 29, stk. 2, 2. pkt., i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren på samme måde udpeger en suppleant for hvert medlem.

UDKAST

Det vil betyde, at en repræsenteret organisation vil kunne vælge at indstille den samme suppleant for flere medlemmer. Det vil kunne være relevant med mindst 2 suppleanter til organisationer med flere end 3 pladser.

Forslaget viderefører gældende § 29, stk. 3, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 4*, at direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering på vegne af beskæftigelsesministeren udpeger 1 medlem af rådet eller 1 suppleant for et medlem, hvis et medlem eller en suppleant fratræder under rådets funktionsperiode.

Forslaget viderefører gældende § 29, stk. 4, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 5*, at rådet som tilforordnede udpeger 1 repræsentant for erhvervshuse, 1 repræsentant for VEU-området og enten 1 repræsentant for erhvervsakademier og professionshøjskoler i fællesskab eller 1 repræsentant for universiteterne i det regionale område efter indstilling fra de nævnte institutioner eller fora.

Forslaget viderefører gældende § 29, stk. 5, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at medlemmerne, suppleanterne for medlemmerne og de tilforordnede udpeges for 4 år ad gangen.

Forslaget viderefører gældende § 29, stk. 6, 1. pkt., i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at funktionsperioden regnes fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår.

Forslaget viderefører gældende § 29, stk. 6, 2. pkt., i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at såfremt udpegningen finder sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Forslaget viderefører gældende § 29, stk. 6, 3. pkt., i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 7*, at rådets forperson og suppleanten for denne udpeges for en 2-årig periode af rådet blandt rådets medlemmer.

Forslaget viderefører gældende § 29, *stk. 7*, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Til § 162

§ 31 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., vedrører kommunernes løbende underretning af det regionale beskæftigelsesråd om anvendelsen af virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats efter kapitel 11-13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.28.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 162, at de regionale beskæftigelsesråd løbende skal følge kommunernes anvendelse af og antal pladser i virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats efter kapitel 13-15.

Forslaget vil betyde, at de regionale beskæftigelsesråd vil have pligt til at følge kommunernes anvendelse af virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats efter kapitel 13-15, dog bortset fra særlig tilrettelagt nytteindsats. Den underretning, som kommunen har pligt til at give de regionale beskæftigelsesråd efter gældende regler har som formål, at de regionale beskæftigelsesråd har mulighed for at følge kommunernes anvendelse af virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats efter kapitel 13-15, dog bortset fra særlig tilrettelagt nytteindsats.

Formålet med bestemmelsen vil være at sikre mod misbrug og fortrængning. Hvis f.eks. en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, vil der være mulighed for at tage sagen op i det regionale beskæftigelsesråd.

Forslaget er en indholdsmæssig videreførelse af gældende § 31 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Til § 163

Det fremgår af § 30, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om de regionale beskæftigelsesråds organisering og opgaver, herunder rådets drøftelser.

Det fremgår af § 30, stk. 2, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om fælles dataansvar og udveksling, indsamling og videregivelse af oplysninger mellem de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. om dataansvar og om, hvornår de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal behandle personoplysninger i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver.

Det fremgår af § 31, stk. 2, at Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunernes underretninger efter stk. 1.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte regler om, hvordan og hvornår kommunerne underretter de regionale beskæftigelsesråd, hvilket foregår via Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.28.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om de regionale beskæftigelsesråds organisering og opgaver, herunder rådets drøftelser.

De regionale beskæftigelsesråds opgaver, herunder med at behandle kommuners ansøgninger om midler fra varslingspuljen til en varslingsindsats og træffe endelige administrative afgørelser om merbeskæftigelseskravet ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst forventes videreført uden indholdsmæssige ændringer og udmøntet ved bekendtgørelse.

Derudover foreslås de bestemmelser videreført, der er fastsat i bekendtgørelse om at afgive udtalelse om sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår for en udlænding omfattet af § 9, stk. 8, i udlændingeloven, om godkendelse af

samfundstjenestesteder efter kriminalforsorgens indstilling, om supplerende stillingsbetegnelser på positivlisten for personer med videregående uddannelse, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, litra b, i udlændingeloven, om arbejdsfordeling og om godkendelse af de regionale positivlister for den regionale uddannelsespulje.

Det forventes endelig, at beskæftigelsesministeren vil fastsætte regler om forretningsorden og sekretariatsbetjening af de regionale beskæftigelsesråd.

Forslaget viderefører gældende § 30, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om underretning af de regionale beskæftigelsesråd.

Forslaget indebærer, at der vil blive fastsat regler om hyppigheden af underretninger og formen. Underretning til de regionale beskæftigelsesråd vil som efter gældende regler ske ved at anvende kommunernes indberetning til Det Fælles it-baserede DataGrundlag om virksomhedspraktik, nytteindsats og pladser med løntilskud. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil anvende data fra kommunerne til at generere oversigter til de regionale beskæftigelsesråd til brug for, at de regionale beskæftigelsesråd kan følge anvendelsen af og antal pladser i virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats.

Forslaget viderefører gældende § 31, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om fælles dataansvar og udveksling, indsamling og videregivelse af oplysninger mellem de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Det forventes, at bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, hvornår de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal behandle personoplysninger i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver, og at de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er fælles dataansvarlige for behandlingen af personoplysninger, herunder at de regionale beskæftigelsesråd skal anvende

de administrative systemer, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering stiller til rådighed. De enkelte opgaver forbundet med dataansvaret forventes ligeledes fastsat ved bekendtgørelse.

Herudover forventes det, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal videregive oplysninger til de regionale beskæftigelsesråd, i det omfang dette er relevant og nødvendigt for at kunne udføre de opgaver, som er blevet dem pålagt.

Forslaget viderefører gældende § 30, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Til § 164

Det fremgår af § 20 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. at beskæftigelsesministeriet som led i den statslige styring af beskæftigelsesindsatsen varetager opgaverne med at 1) understøtte implementeringen i kommunerne af reformer, og 2) understøtte udviklingen af beskæftigelsesindsatsen i den enkelte kommune og på tværs af kommunerne.

Det fremgår af lovens § 21, at Beskæftigelsesministeriet overvåger og analyserer udviklingen på arbejdsmarkedet samt overvåger og følger op på beskæftigelsesindsatsen i kommunerne og arbejdsløshedskasserne.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Beskæftigelsesministeriet blandt andet har ansvaret for at understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser med implementeringen af nye regler.

Det foreslåede vil medføre, at Beskæftigelsesministeriet vil skulle understøtte kommunerne og arbejdsløshedskasserne ved implementeringen af nye regler på beskæftigelsesområdet. Opgaven løses af et arbejdsmarkedskontor i henholdsvis Øst og Vest Danmark samt af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Arbejdsløshedskasserne foreslås som noget nyt nævnt i bestemmelsen. Selv om arbejdsløshedskasserne ikke har været nævnt i de hidtil gældende regler, har understøttelse af disse været en del af Beskæftigelsesministeriets opga-

ver. Arbejdsløshedskasserne har fået en større rolle i beskæftigelsesindsatsen, og det foreslås som følge heraf, at de nævnes sammen med kommunerne som en del af statens ansvar at understøtte.

Det foreslåede er en indholdsmæssig videreførelse af § 20, stk. 1, nr. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i stk. 1, *nr. 2*, at Beskæftigelsesministeriet blandt andet har ansvaret for at understøtte samarbejdet om og udviklingen af beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser og på tværs af aktører.

Det foreslåede vil give Beskæftigelsesministeriet ansvar for at understøtte samarbejde om og udvikling af beskæftigelsesindsatsen ikke kun i kommuner, men også i arbejdsløshedskasser og på tværs af aktører. Det foreslåede vil fremhæve, at kommunerne ikke er alene om at varetage beskæftigelsesindsatsen, men at arbejdsløshedskasserne og aktørerne også har en rolle i beskæftigelsesindsatsen, ligesom samarbejde om og udvikling af beskæftigelsesindsatsen fortsat vil være tværgående.

Det foreslåede er en indholdsmæssig videreførelse af § 20, stk. 1, nr. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i stk. 1, *nr. 3*, at Beskæftigelsesministeriet blandt andet har ansvaret for at følge op på beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser gennem dialog, data og læring.

Det foreslåede vil betyde, at Beskæftigelsesministeriets tilgang til opfølgning vil være dialog, data og læring fremfor procesfokuseret opfølgning på indsatsen. Det vil være hensigten, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil facilitere, at ledere og sagsbehandlere i kommunerne og arbejdsløshedskasserne kender til best practice på beskæftigelsesområdet, så de kan forbedre deres indsatser til gavn for borgerne.

Der henvises til almindelige bemærkninger pkt. 2.29.2.1.

Det foreslås i stk. 1, *nr. 4*, at Beskæftigelsesministeriet blandt andet har ansvaret for at indsamle og formidle viden om, hvad der virker i indsatsen og følge og analysere udviklingen på arbejdsmarkedet og i beskæftigelsesindsatsen.

Det vil være Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der vil skulle modtage og se på data om beskæftigelsesindsatsen i sammenhæng med ydelser, supplerende ydelser, indsatser, sanktioner m.v. Kommuners og arbejdsløshedskassers resultater vil løbende blive udstillet på Jobindsats.dk.

Der henvises til almindelige bemærkninger pkt. 2.29.2.1.

Det foreslås i *stk. 2*, at Beskæftigelsesministeriet i den forbindelse driver en række it- og datasystemer, som understøtter beskæftigelsesområdet.

Der henvises i øvrigt til almindelige bemærkninger pkt. 2.30.1. og 2.30.2. om Beskæftigelsesministeriets udvikling og drift af it- og datasystemer.

Til § 165

Bestemmelsen omhandler en ny, statslig opfølgning på resultaterne af kommuners og arbejdsløshedskassers beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 1*, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering som led i varetagelsen af opgaven med at understøtte og følge op på beskæftigelsesindsatsen, jf. § 164, udmelder opfyldelseskriterier for udvalgte resultatomål om kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats. Resultatmålene skal fokusere på, i hvor høj grad kommunen og arbejdsløshedskassen formår at hjælpe borgerne med at komme i job eller uddannelse, og på tilfredsheden med kommunens og arbejdsløshedskassens indsats.

Med henvisningen til lovens § 164 tydeliggøres, at formålet med opfølgningen er at understøtte reformimplementering og udviklingen af beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser. Der er således ikke tale om et tilsyn med overholdelse af lovgivningen.

Forslaget vil indebære, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal fastlægge individuelle opfyldelseskriterier for de enkelte kommuner og arbejdsløshedskasser om nogle resultatomål, der skal vise, om kommunen eller arbejdsløshedskassen hjælper ledige i job eller uddannelse, og om de jobsøgende og virksomhederne er tilfredse med indsatsen.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 2*, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering opgør de enkelte kommuners og arbejdsløshedskassers resultater

og følger op på resultaterne for at understøtte kommuners og arbejdsløshedskassers indsats for at skabe gode resultater af beskæftigelsesindsatsen.

Forslaget vil indebære, at resultatopfølgningen vil skulle ske gennem dialog, data og læring, i lighed med Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings øvrige opfølgning på beskæftigelsesindsatsen i kommunerne og arbejdsløshedskasserne, jf. forslaget til § 164.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om:

- 1) Resultatmål og fristen for at udmelde opfyldelseskriterierne.
- 2) Opgørelse og vurdering af de opnåede resultater og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opfølgning. Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om resultatopfølgningen, når Beskæftigelsesministeriets arbejde med udvikling af den endelige opfølgningsmodel er afsluttet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.29.2.2.

Til § 166

Det fremgår af § 22 g, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at Beskæftigelsesministeriet kan iværksætte særlige fokusrevisioner af kommunernes regnskaber for ordninger på ministeriets områder og fastsætte retningslinjer herfor. For en nærmere beskrivelse af bestemmelsens indhold henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.29.1.3.

Det foreslås fastsat i *stk. 1*, at Beskæftigelsesministeriet kan iværksætte særlige fokusrevisioner af kommunernes regnskaber for ordninger på ministeriets områder og fastsætte retningslinjer herfor. Retningslinjerne kan angive følgende:

- 1) Typer af sager, der skal revideres.
- 2) Revisionsmetoden, som skal anvendes, f.eks. systemrevision, substansrevision, forvaltningsrevision m.v.
- 3) Kriterierne for udvælgelsen af de relevante stikprøver på områderne og stikprøvernes størrelse.
- 4) Rapporteringsgrundlaget for fokusrevision, herunder afrapporteringens indhold, afrapporteringens form, detaljeringsniveau og skematik.

UDKAST

Forslaget er en videreførelse af § 22 g, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 219, stk. 3.

Forslaget indebærer således ingen indholdsmæssige ændringer i forhold til gældende ret.

Det fremgår af § 22 g, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at fokusrevision efter stk. 1, udføres efter Beskæftigelsesministeriets bestemmelse af en statsautoriseret eller registreret revisor, som skal være sagkyndig og uafhængig.

Det foreslås fastsat i *stk. 2*, at fokusrevision udføres efter Beskæftigelsesministeriets bestemmelse af en godkendt revisor, som skal være sagkyndig og uafhængig.

Forslaget er med en sproglig tilretning en videreførelse af § 22 g, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Brugen af samlebetegnelsen godkendt revisor i stedet for statsautoriseret revisor eller registreret revisor indebærer således ingen indholdsmæssige ændringer i forhold til gældende ret.

Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.29.2.3.

Til § 167

Efter gældende regler i § 32, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer beskæftigelsesministeren et fælles it-baseret datagrundlag til brug for administrationen af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning samt til brug for kontrol og til statistisk opfølgning på beskæftigelsesindsatsen. Beskæftigelsesministeren bekendtgør efter bestemmelsen en oversigt over den øvrige arbejdsmarkedslovgivning.

Den daglige betegnelse for det fælles it-baserede datagrundlag er DFDG. Efter gældende regler i § 32, stk. 2, etablerer beskæftigelsesministeren som en del af DFDG et landsdækkende register omfattende tilmeldinger i kommunen, afmeldinger, fraværperioder, forskellige grupperinger i forhold til

arbejdsmarkedslovgivningen samt oplysninger registreret i Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger.

Efter gældende regler i § 32, stk. 3, etablerer beskæftigelsesministeren som en del af DFDG et landsdækkende register over jobordrer.

Beskæftigelsesministeren etablerer efter § 32, stk. 4, i de gældende regler som en del af DFDG et register for medlemskab af anerkendte arbejdsløshedskasser. Efter bestemmelsen kan arbejdsløshedskasserne for nuværende og tidligere medlemmer anvende nødvendige oplysninger i registeret ved administrationen af ordninger, som det ved lov er pålagt arbejdsløshedskasserne at administrere.

Arbejdsløshedskasserne anvender endvidere oplysninger i registreret i forbindelse med behandlingen af optagelse af potentielle medlemmer.

Andre myndigheder kan efter bestemmelsen anvende registeret ved administration, tilsyn og kontrol af ordninger, som det ved lov er pålagt myndigheden at administrere eller føre tilsyn eller kontrol med.

Efter 32, stk. 6, i de gældende regler fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvilke registre m.v. der indgår i det fælles datagrundlag, og om anvendelse af oplysningerne i det fælles it-baserede datagrundlag. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om kommunernes og arbejdsløshedskassernes registrering og offentliggørelse af jobordrer, der modtages fra offentlige og private virksomheder således, at de er tilgængelige i DFDG. Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås dog, en række af de hidtil gældende bestemmelser skrives sammen og i stedet udmøntes i bekendtgørelsesform. Dette gælder i forhold til hvilke registre DFDG består af således, at dette fremover kommer til at fremgå af bekendtgørelse mod i dag dels i loven og dels i bekendtgørelsesform.

Det foreslås endvidere, svarende til praksis, at det fremover fremgår, at det er Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering mod tidligere beskæftigelsesministeren, der driver de forskellige it-systemer.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver et fælles it-baseret datagrundlag til brug for administrationen af denne lov, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning for at understøtte et tæt samarbejde mellem aktørerne på beskæftigelsesområdet samt

for at opsamle oplysninger til opfølgning på resultater, kvalitetssikring af data og opfølgning herpå.

Med dette forslag præciseres formålet med det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG).

Det foreslås i 2. *pkt.*, at beskæftigelsesministeren bekendtgør en oversigt over den øvrige arbejdsmarkedslovgivning.

Formålet med bestemmelsen er, at det i bekendtgørelsesform fremgår tydeligt for hvilke love DFDG anvendes i forvaltningen af indsatsen, jf. 1. *pkt.* Det forventes, at en sådan oversigt som hidtil bekendtgøres i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering som en del af det fælles it-baserede datagrundlag etablerer og driver landsdækkende registre med nødvendige data.

I medfør af den foreslåede bemyndigelse i *stk. 3* foreslås det fastsat i bekendtgørelsesform, at de landsdækkende registre som hidtil bl.a. omfatter:

- Registre omfattende tilmeldinger i kommunen, afmeldinger, fraværsperioder, forskellige grupperinger i forhold til arbejdsmarkedslovgivningen samt oplysninger registreret i Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger, jf. § 32, *stk. 2*, i gældende regler.
- Register over jobordrer, jf. § 32, *stk. 3*, i gældende regler.
- Register for medlemskab af anerkendte arbejdsløshedskasser, jf. § 32, *stk. 4*, i gældende regler.
- Datagrundlag, som kommunerne kan få adgang til og anvende i forhold til at etablere målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere, til rekruttering af jobsøgende, til formidling af ledige samt til tilsvarende virksomhedsrettede aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 37 b, *stk. 1*, i gældende regler.

DFDG indeholder i medfør af hidtil gældende bemyndigelse i § 32, *stk. 6*, en række andre registre. Disse registre videreføres i medfør af den foreslåede *stk. 3*.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilke registre m.v. der indgår i det fælles datagrundlag, og om anvendelse af oplysningerne i det fælles it-baserede datagrundlag.

Den foreslåede videreførelse af indholdet i de gældende regler betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat driver DFDG samt at der i DFDG fortsat

indgår landsdækkende registrere omfattende tilmeldinger som jobsøgende, afmeldinger, fraværperioder, forskellige grupperinger i forhold til arbejdsmarkedslovgivningen samt oplysninger registreret i Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger, jobordrer og aktuelt og historisk medlemskab af anerkendte arbejdsløshedskasser.

Endvidere vil arbejdsløshedskasser og øvrige myndigheder med hjemmel til at anvende registeret om medlemskab af arbejdsløshedskasser fortsat kunne anvende oplysninger om aktuelt og historisk medlemskab i dette register. Blandt andet Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) og Udbetaling Danmark anvender registeret ved administrationen af VEU-godtgørelse henholdsvis tidlig pension.

Beskæftigelsesministeren vil med forslaget fortsat kunne fastsætte regler om kommunernes og arbejdsløshedskassernes registrering af jobordrer og deling af disse jobordrer via DFDG således, at kommuner og arbejdsløshedskasser kan samarbejde om at opfylde arbejdsgivernes behov for arbejdskraft.

For en nærmere beskrivelse af DFDG og systemlandskabet på beskæftigelsesområdet henvises til pkt. 2.30.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 168

Efter gældende regler i § 37 a, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer beskæftigelsesministeren et it-baseret datagrundlag, som virksomheder kan få adgang til og anvende til egne formål, herunder til bæredygtighedsrapportering.

Efter § 37 b, stk. 2, har kommunerne og arbejdsløshedskasserne adgang til det it-baserede datagrundlag på tværs af kommunegrænser og kan anvende oplysningerne nævnt i § 37 b, stk. 1 og i § 37 a, stk. 1, på tværs af kommuner og virksomheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering etablerer og driver et it-baseret datagrundlag, som virksomheder kan få adgang til og anvende til egne formål, herunder til bæredygtighedsrapportering.

Formålet med datagrundlaget er i forhold til virksomhederne, at et register med standardiserede oplysninger om virksomhedernes sociale ansvar, kan bidrage til at virksomhederne kan spare ressourcer ved compliance med bæ-

redygtighedsafrapportering. Rækkevidden af bestemmelsen og virksomhedernes anvendelse af oplysningerne i datagrundlaget foreslås som hidtil også at omfatte virksomhedernes egne interne, legitime formål, f.eks. vil datagrundlaget kunne anvendes som overblik i HR-sammenhæng og til af-rapporteringer.

Datagrundlaget vil derfor skulle indeholde nødvendige, relevante og brugbare oplysninger om virksomhedernes egne medarbejdere til formålene. Der kan således være tale om oplysninger om virksomhedens egne medarbejdere på køn, alder, uddannelse, ansættelsesforhold, timetal, men det kan også være oplysninger om social beskyttelse, personer med handicap, uddannelse og kompetenceudvikling, arbejdsulykker, ansættelsesform og balance mellem arbejde og privatliv og andre oplysninger.

Oplysningerne, som indgår i datagrundlaget, vil blive samlet og behandlet af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og vil blive opbevaret i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus, jf. § 174, stk. 1.

Udstillingen af oplysninger vil kun skulle være tilgængelig for autentificerede brugere.

Det er virksomhederne, som udpeger de medarbejdere, som har brug for at kunne få adgang til datagrundlaget. Adgangen til oplysningerne for virksomhederne skal ske ved anvendelse af MitID Erhverv eller med anden sikker loginløsning, som Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunerne kan anvende datagrundlaget i beskæftigelsesindsatsen.

Hensigten er, at kommunerne kan få adgang til og anvende i forhold til at etablere målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere, til rekruttering af jobsøgende, til formidling af ledige samt til tilsvarende virksomhedsrettede aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 3*, at arbejdsløshedskasserne for egne medlemmer kan anvende datagrundlaget i beskæftigelsesindsatsen.

Hensigten er, at arbejdsløshedskasserne også kan få adgang til og anvende datagrundlaget i forhold til at etablere målrettede og effektive match mellem

ledige og arbejdsgivere, til rekruttering af jobsøgende, til formidling af ledige samt til tilsvarende virksomhedsrettede aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 169

Efter gældende regler i § 33, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer og driver beskæftigelsesministeren Jobnet som en fælles selvbetjeningsindgang til alle kommuner og arbejdsløshedskasser for borgere og virksomheder.

I praksis er Jobnet.dk den borgervendte del af Jobnet, mens Jobnet for Arbejdsgivere (JobAG) er den arbejdsgivervendte del af Jobnet.

Efter gældende regler i § 32, stk. 2, kan kommuner og arbejdsløshedskasser anvende andre selvbetjeningsløsninger end Jobnet til borgeres registreringer af cv-oplysninger og dokumentation af jobsøgning i jobloggen, hvis oplysninger registreret i disse selvbetjeningsløsninger løbende synkroniseres med oplysningerne på Jobnet og i DFDG. Efter bestemmelsen gælder tilsvarende for anden aktør, hvis kommunen har indgået databehandleraftale med anden aktør, jf. § 41, stk. 1.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det foreslås dog, at muligheden for at kommuner og arbejdsløshedskasser kan anvende andre selvbetjeningsløsninger end Jobnet gøres mere teknologineutral således, at det kommer til at gælde generelt. Efter hidtil gældende regler har der været en sådan mulighed i forhold til cv-oplysninger og dokumentation af jobsøgning i jobloggen.

Det foreslås i *stk. 1*, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver Jobnet som en fælles selvbetjeningsindgang til alle personer og arbejdsgivere.

Forslaget betyder, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat driver Jobnet og Jobnet for Arbejdsgivere (JobAG) som selvbetjeningsløsninger for borgere og arbejdsgivere.

Oplysninger som borgere og arbejdsgivere registrerer på Jobnet og JobAG vil med forslaget som hidtil blive synkroniseret med kommunernes og arbejdsløshedskassernes fagsystemer via DFDG.

For en nærmere beskrivelse af Jobnet, JobAG og systemlandskabet på beskæftigelsesområdet henvises til pkt. 2.30.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommuner og arbejdsløshedskasser kan anvende andre selvbetjeningsløsninger end Jobnet til registreringer af oplysninger i beskæftigelsesindsatsen for personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af program efter integrationsloven, hvis oplysninger registreret i disse selvbetjeningsløsninger løbende synkroniseres med oplysningerne i det fælles it-baserede datagrundlag.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 2* finder tilsvarende anvendelse for anden aktør, hvis kommunen har indgået databehandleraftale med anden aktør, jf. § 177, *stk. 1*.

Med den foreslåede *stk. 2* og *3* vil kommuner, arbejdsløshedskasser og anden aktør også kunne tilbyde personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen, at anvende egne selvbetjeningsløsninger til f.eks. til- og afmelding som jobsøgende, registrering af ferie og syge- og raskmelding.

Det vil med forslaget som hidtil være en forudsætning, at oplysninger registreret i sådanne selvbetjeningsløsninger løbende synkroniseres med oplysningerne i det fælles it-baserede datagrundlag.

Til § 170

Efter § 32, *stk. 5*, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. har kommunerne adgang til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger i DFDG. Efter bestemmelsen gælder det samme arbejdsløshedskasserne for egne medlemmer og for de relevante ledige medlemmer af andre arbejdsløshedskasser, når en arbejdsløshedskasse samarbejder med andre arbejdsløshedskasser om en konkret rekruttering til en virksomhed og aftaler med dem at formidle relevante ledige medlemmer til virksomheden, jf. § 13, *stk. 4*, i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter § 34, *stk. 1*, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. har kommuner adgang til nødvendige oplysninger registreret på Jobnet om egne borgere.

Efter *stk. 2* i de gældende regler har arbejdsløshedskasserne adgang til nødvendige oplysninger registreret på Jobnet om egne medlemmer.

Efter stk. 3 kan kommunerne og andre aktører søge i cv-oplysninger på Jobnet på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser i forbindelse med jobformidling og anden virksomhedsrettet indsats, jf. kapitel 4 i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Kommunerne og arbejdsløshedskasserne har adgang til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger på tværs af kommunegrænser.

Efter § 23, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal cv-oplysninger være gjort tilgængelige for arbejdsgivere inden for den frist, der fremgår af bestemmelsen.

I praksis har arbejdsgiverne adgang til cv-oplysninger ved fra JobAG at kunne søge i cv-oplysninger for personer, der har gjort cv-oplysninger tilgængelige for søgning.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at kommunerne har adgang til nødvendige oplysninger der fremgår på Jobnet om personer i egen kommune, jf. dog stk. 3, og til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag på tværs af kommunegrænser, jf. § 167. Det foreslås i *2. pkt.*, at *1. pkt.* finder tilsvarende anvendelse for datagrundlaget nævnt i jf. § 168.

Formålet er, at kommunerne på tværs af kommunegrænser skal kunne understøtte en effektiv formidling til gavn for ledige og arbejdsgiverne.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at arbejdsløshedskasserne har adgang til nødvendige oplysninger, der fremgår på Jobnet, og til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag for egne medlemmer, om egne medlemmer.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at arbejdsløshedskasserne har adgang til nødvendige oplysninger, der fremgår på Jobnet, og til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag, om relevante ledige medlemmer af andre arbejdsløshedskasser, når en arbejdsløshedskasse samarbejder med andre arbejdsløshedskasser om en konkret rekruttering til en virksomhed og aftaler med dem at formidle relevante ledige medlemmer til virksomheden, jf. § 14, stk. 3.

Formålet er, at arbejdsløshedskasserne skal kunne samarbejde om formidling af ledige medlemmer for at understøtte en effektiv formidling til gavn for arbejdsgiverne.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommuner og andre aktører kan søge i cv-oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser ved jobformidling og anden virksomhedsrettet indsats, jf. kapitel 5.

Den foreslåede videreførelse af indholdet i de gældende regler betyder, at kommuner og arbejdsløshedskasser fortsat vil have adgang til formidlingsrelevante oplysninger på Jobnet og i DFDG, herunder på tværs af kommunegrænser. Arbejdsløshedskasserne vil med forslaget endvidere fortsat have adgang til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag for egne medlemmer og for de relevante ledige medlemmer af andre arbejdsløshedskasser, når en arbejdsløshedskasse samarbejder med andre arbejdsløshedskasser om en konkret rekruttering til en virksomhed og aftaler med dem at formidle relevante ledige medlemmer til virksomheden.

Kommuner og arbejdsløshedskasser vil med forslaget dermed fortsat kunne understøtte at arbejdsgivere får bistand til at finde arbejdskraft på tværs af borgeres og medlemmers geografiske og organisatoriske tilhørsforhold.

Det foreslås i *stk. 4*, at arbejdsgivere kan søge i cv-oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse understøtter den foreslåede § 25, hvorefter visse målgrupper i beskæftigelsesindsatsen har pligt til at gøre cv-oplysninger søgbare for arbejdsgivere. Der er tale om en videreførelse af gældende praksis.

Til § 171

Efter § 36, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. indgår oplysninger, som er registreret på Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger, herunder tilmelding, cv-oplysninger for personer, der efter § 22 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har pligt til at registrere cv-oplysninger på Jobnet, joblog, fraværperioder, bekræftelse af jobsøgning, afklaring og andre oplysninger til brug for sagsbehandling i kommunerne og arbejdsløshedskasserne vedrørende beskæftigelsesindsatsen, i DFDG.

Efter stk. 2 kan cv-oplysninger og oplysninger om de lediges brug af Jobnet og registrering i joblog bruges til kontrol i medfør af §§ 53 og 54. Efter bestemmelsen gælder det samme for cv-oplysninger og dokumentation af jobsøgningsaktiviteter, der registreres i kommuners og arbejdsløshedskassers selvbetjeningsløsninger, jf. § 33, stk. 2.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det foreslås dog, at bestemmelserne gøres mere teknologineutrale således, at de ikke længere afgrænses til oplysninger registreret på Jobnet, men også kommer til at omfatte oplysninger registreret i kommunernes og arbejdsløshedskassernes selvbetjeningsløsninger, når oplysningerne synkroniseres til DFDG, jf. den foreslåede § 169, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1*, at oplysninger, som er registreret på Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger, indgår i det fælles it-baserede datagrundlag.

Der er bl.a. tale om oplysninger om til- og afmelding som jobsøgende, cv-oplysninger for personer, der efter § 24 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har pligt til at registrere cv-oplysninger på Jobnet, joblog, fraværspriorer og andre oplysninger til brug for sagsbehandling i kommunerne og arbejdsløshedskasserne vedrørende beskæftigelsesindsatsen.

Formålet med bestemmelsen er, at oplysninger, som borgerne selv registrerer på Jobnet eller kommuners eller arbejdsløshedskassers selvbetjeningsløsninger, ikke skal afgives på ny i forbindelse med f.eks. samtaler i kommunen eller i arbejdsløshedskassen og registreres på ny i kommunernes og arbejdsløshedskassernes fagsystemer, idet de forskellige aktører har adgang til de nødvendige oplysninger i DFDG.

Nogle af oplysningerne om enkeltpersoner, herunder oplysninger registreret i DFDG og i selvbetjeningsløsninger, vises når borger logger på Jobnet og kan endvidere vises ved opslag i anden landsdækkende portal, herunder den fællesoffentlige portal Borger.dk eller kommuners og arbejdsløshedskassers egne selvbetjeningsløsninger.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at cv-oplysninger og oplysninger om de lediges brug af Jobnet og registrering i joblog kan bruges til kontrol.

Det foreslås i *2. pkt.*, at det 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for oplysninger, der registreres i kommuners, arbejdsløshedskassers og andre aktørers selvbetjeningsløsninger, jf. § 169, stk. 2 og 3.

Forslaget betyder, at oplysninger registreret i selvbetjeningsløsninger fortsat indgår i DFDG og kan anvendes til sagsbehandling i kommunerne og arbejdsløshedskasserne således, at borgere ikke skal afgive de samme oplysninger flere gange til aktørerne i beskæftigelsesindsatsen.

Oplysningerne vil endvidere fortsat kunne anvendes til kontrol af overholdelse af bl.a. reglerne om rådighed.

Der vil som en del af denne kontrol kunne foretages opfølgning på de lediges opfyldelse af rådighedsforpligtelsen. De i denne sammenhæng relevante regler om kontrol i forhold til overholdelse af rådighedsforpligtelsen fremgår af:

- § 62 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- Regler fastsat i medfør af § 62, stk. 10, i lov om arbejdsløshedsforsikring.
- §§ 13-13 b, 74 b, 74 g og 75 i lov om aktiv socialpolitik.
- Regler fastsat i medfør af § 13 c i lov om aktiv socialpolitik.

Formålet er at overvåge, at den ledige ikke anvender Jobnet til f.eks. at udarbejde proforma-cv eller til at registrere proforma-ansøgninger til arbejdsgiverne eller registrering af fiktive jobsøgninger. Oplysninger om den lediges brug af Jobnet er bl.a. de spor, som brugeren efterlader ved brug af internetapplikationen. I Jobnet er det f.eks. IP-adressen, der logges på fra, og data, der fremkommer ved logning af personens brug af Jobnet.

I det omfang hjemlen benyttes, kan det kun ske på begrænsede områder og med forudgående og klar information til brugere af Jobnet. Bestemmelsen omfatter kun personer, der har pligt til at registrere cv-oplysninger eller dokumentere jobsøgning på Jobnet – eller tilsvarende i en kommunens eller arbejdsløshedskasses selvbetjeningsløsning.

Til § 172

Efter § 37 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal de kommunale it-systemer og arbejdsløshedskassernes it-systemer, herunder kommunernes og arbejdsløshedskassernes selvbetjeningsløsninger, jf. § 33, stk. 2, indrettes på en sådan måde, at systemerne og Jobnet via DFDG kan udveksle data ved brug af fællesoffentlige standarder.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

UDKAST

Det foreslås i § 172, at de kommunale it-systemer og arbejdsløshedskasser-nes it-systemer skal indrettes sådan, at systemerne og det fælles it-baserede datagrundlag kan udveksle data ved brug af fællesoffentlige standarder.

Forslaget betyder, at kommunernes og arbejdsløshedskasserne fagsystemer på beskæftigelsesområdet samt kommunernes og arbejdsløshedskasserne selvbetjeningsløsninger og ydelsessystemer skal indrettes på en sådan måde, at systemerne kan indberette, opdatere og læse oplysninger i DFDG ved brug af fællesoffentlige standarder.

Bestemmelserne gør det bl.a. muligt, at oplysninger om til- og afmeldinger som jobsøgende, syge- og raskmeldinger, ferieregistrering m.v. ved selvbetjening på Jobnet - via DFDG - også bliver tilgængeligt i it-systemerne i borgerens kommune og borgerens eventuelle arbejdsløshedskasse. Endvidere vil registreringer i fagsystemer i kommuner og arbejdsløshedskasser samt i kommuners og arbejdsløshedskassernes selvbetjeningsløsninger kunne indberettes til DFDG og deles mellem aktørerne i det omfang der er tale om deling af nødvendige oplysninger.

Til § 173

Efter § 35, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal kommunerne lægge alle stillingsopslag, der modtages fra arbejdsgiverne, på Jobnet.

Efter stk. 2 i de gældende regler skal offentlige arbejdsgivere lægge alle ledige stillinger på Jobnet.

Formålet med bestemmelserne er at understøtte gennemsigtighed og høj omsætningshastighed på jobmarkedet. Kommunerne har efter gældende regler pligt til at lægge stillinger på Jobnet for offentlige og private virksomheder, der ønsker kommunens assistance til dette.

Det er også muligt for offentlige og private arbejdsgivere at lægge ledige stillinger på Jobnet ved selvbetjening på Jobnet for Arbejdsgivere.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunerne offentliggør alle stillingsopslag, der modtages fra arbejdsgivere m.v., på Jobnet.

UDKAST

Forslaget betyder, at kommunerne fortsat vil have pligt til at offentliggøre stillinger på Jobnet for offentlige og private virksomheder, der ønsker kommunens assistance til dette.

Der kan ud over stillingsopslag fra offentlige og private arbejdsgivere med et CVR-nr. også være tale om stillingsopslag i forbindelse med, at en borger f.eks. søger en handicaphjælper, hvor kommunen kan opslå stillingen anonymt således, at det ikke offentliggøres, hvilken borger der annoncerer efter en handicaphjælper.

Det foreslås i *stk. 2*, at offentlige arbejdsgivere offentliggør alle ledige stillinger på Jobnet.

Forslaget betyder, at offentlige arbejdsgivere fortsat vil skulle offentliggøre alle ledige stillinger på Jobnet.

Forslaget til *stk. 1 og 2* betyder, at der fortsat vil være gennemsigtighed på tværs af kommuner, arbejdsløshedskasser og faggrænser i forhold til opslåede stillinger.

I medfør af tjenestemandsløven er der i bekendtgørelse om opslag af tjenestemandstillinger i staten, jf. bekendtgørelse nr. 302 af 26. marts 2010 med senere ændringer, fastsat regler om, at tjenestemandstillinger med visse undtagelser skal opslås offentligt. Det er ikke hensigten, at den foreslåede bestemmelse skal ændre på disse undtagelser.

Til § 174

Efter § 38, *stk. 1*, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer beskæftigelsesministeren Jobindsats.dk som et landsdækkende it-system til at måle resultater og effekter og til at opgøre, om lovgivningens krav til beskæftigelsesindsatsen er opfyldt.

Jobindsats.dk er et landsdækkende it-baseret målesystem til måling af resultater og effekter samt til opgørelse af opfyldelse af lovgivningens krav til beskæftigelsesindsatsen. Jobindsats.dk indeholder centrale data om arbejdsmarkedsforhold, målgrupper og indsats samt måleresultater og effekter af beskæftigelsesindsatsen.

Målesystemet er et styringsredskab, hvis hovedsigte er at tilvejebringe grundlaget for sammenligning af indsatsen på tværs af kommuner samt at synliggøre de økonomiske konsekvenser af de enkelte kommuners priorite-

ringer, indsats og resultater. Systemet anvendes desuden til opgørelse på aggregeret niveau af, om de lediges rettigheder og pligter i beskæftigelsesindsatsen er opfyldt.

Målesystemet medvirker til at

- give lokale og centrale myndigheder og råd m.v. viden om det lokale, regionale og landsdækkende arbejdsmarked, målgrupperne for indsatsen og effekterne af tiltagene for derved at styrke styrings- og beslutningsgrundlaget hos dem, der tilrettelægger beskæftigelsesindsatsen,
- sikre fuld gennemsigtighed i styringsgrundlaget således, at det er klart for alle beslutningstagere på lokalt og statsligt niveau, hvilke resultater der præsteres,
- skabe grundlag for etableringen af et sammenhængende ledelsesinformationssystem, så viden kan nyttiggøres på nationalt og lokalt niveau, og
- skabe grundlag for at gennemføre analyser og evalueringer af beskæftigelsesindsatsen som led i politikudviklingen af beskæftigelsesindsatsen.

Målesystemet er i dag offentligt tilgængeligt på www.jobindsats.dk og giver derfor ikke mulighed for opslag i oplysninger på individniveau. Data i målesystemet opdateres løbende og gøres så aktuelle som muligt.

Efter stk. 2 samles datagrundlaget for Jobindsats.dk i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus sammen med andre data af betydning for arbejdsmarkedsovervågning samt styring af og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen på nationalt, regionalt og kommunalt niveau.

Datagrundlaget for Jobindsats.dk samles i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus sammen med andre data af betydning for arbejdsmarkedsovervågning samt styring og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen på nationalt, regionalt og kommunalt niveau.

Det statistiske datavarehus indeholder oplysninger om beskæftigelse, erhvervsdeltagelse, arbejdstagere fra andre lande, jobåbninger, arbejdskraftbalancer, målgrupper i indsatsen, forsørgelsesforløb, ydelser, indsatser, økonomi, rettidighed og andre arbejdsmarkedsrelaterede data.

Ansvar for udvikling, vedligeholdelse og drift af målesystemet og det statistiske datavarehus er forankret i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Efter gældende regler i § 38 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal Jobindsats.dk vise et samlet overblik bestående af generelle målinger, der kan give kommuner og andre interessenter i beskæftigelsesindsatsen indblik i kommunernes resultater og indsatser.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. For at gøre bestemmelsen mere teknologineutral foreslås dog, at Jobindsats ikke omtales i de nye bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver et statistisk datavarehus, der samler data af betydning for en løbende og aktuel arbejdsmarkedsovervågning samt styring af og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen bredt set på nationalt, regionalt og kommunalt niveau.

Forslaget betyder, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat vil stå for at samle datagrundlaget i det statistiske datavarehus til brug for offentliggørelsen af aggregerende målinger m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering med udgangspunkt i det statistiske datavarehus driver et landsdækkende it-system, der udstiller aggregerede data om arbejdsmarkedet og beskæftigelsesindsatsen.

Forslaget betyder, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat vil stå for i et landsdækkende it-system, der udstiller aggregerede data om arbejdsmarkedet og beskæftigelsesindsatsen.

I praksis er det aktuelt på Jobindsats.dk, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udstiller aggregerede data om arbejdsmarkedet og beskæftigelsesindsatsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at oplysningerne skal give et samlet overblik over den aktuelle situation på arbejdsmarkedet, vise kommuners, arbejdsløshedskassers og andre aktørers resultater og indsatser i beskæftigelsesindsatsen samt opføre, om lovgivningens krav til beskæftigelsesindsatsen er opfyldt.

Forslaget betyder, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat vil udstille aggregerede data med et samlet overblik over den aktuelle situation på arbejdsmarkedet, og vise kommuners, arbejdsløshedskassers og andre aktørers resultater og indsatser i beskæftigelsesindsatsen samt opføre, om lovgivningens krav til beskæftigelsesindsatsen er opfyldt.

Til § 175

Efter § 39 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan beskæftigelsesministeren etablere og drive andre it-systemer, herunder landsdækkende it-systemer på områder af særlig betydning for effektiviteten og dækningen af it-understøttelsen af beskæftigelsesindsatsen i kommunerne og arbejdsløshedskasserne.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver i medfør af denne bestemmelse selvbetjeningsløsningen VITAS til brug for virksomhedernes ansøgning om oprettelse af løntilskudspladser, virksomhedspraktikpladser m.v.

Det er obligatorisk for kommunerne og arbejdsgiverne at anvende VITAS, jf. gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter stk. 2 i de gældende regler fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om indberetning og behandling af oplysninger til brug for it-systemerne.

Udmøntningen af bemyndigelsen sker efter drøftelse med KL, kommunerne, Danske A-kasser og arbejdsløshedskasserne, herunder i den fælles offentlige dialoggruppe om digitalisering på beskæftigelsesområdet. Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren kan etablere og drive andre it-systemer.

Forslaget betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne etablere og drive andre it-systemer. Ministeren vil herunder kunne etablere og drive landsdækkende it-systemer på områder af særlig betydning for effektiviteten og dækningen af it-understøttelsen af beskæftigelsesindsatsen i kommunerne og arbejdsløshedskasserne.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil efter den foreslåede bestemmelse fortsat kunne drive selvbetjeningsløsningen VITAS til brug for virksomhedernes ansøgning om oprettelse af løntilskudspladser, virksomhedspraktikpladser m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og behandling af oplysninger til brug for it-systemerne.

Forslaget betyder, at der fortsat kan fastsættes regler om indberetning og behandling af oplysninger til brug for it-systemerne, der drives i medfør af den foreslåede stk. 1.

Til § 176

Efter § 40, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. er den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse, der indberetter data til det fælles it-baserede datagrundlag eller læser oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag fra egne systemer, herunder egne selvbetjeningsløsninger, dataansvarlig, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, for indberetningen og brug af data lokalt samt for at orientere de registrerede om registreringer i det fælles it-baserede datagrundlag.

Registrering og indberetning af oplysninger til DFDG sker bl.a. i forbindelse med til- og afmeldinger som jobsøgende, ved registrering af medlemskab af anerkendte arbejdsløshedskasser, ferieregistrering, syge- og raskmelding i kommunernes og arbejdsløshedskassernes fagsystemer og ved kommuners og arbejdsløshedskassers udarbejdelse af »Min plan« og registrering af aktiviteter. Registrering og indberetning til DFDG sker endvidere, når borgere registrerer cv-oplysninger og dokumenterer jobsøgning i kommunernes og arbejdsløshedskassers selvbetjeningsløsninger, der synkroniseres med oplysningerne i DFDG og Jobnet.

Den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse er ansvarlig for at orientere de registrerede om registrering og anvendelse af oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Efter stk. 2 er Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter.

De centrale behandlingsaktiviteter vedrører bl.a. adgangssystem, selvbetjeningsløsninger, regelbaserede opgørelser på baggrund af indberettede data, opgørelse af dagpengeanciennitet og andre beregninger, som er nødvendige for at tilrettelægge indsatsen i form samtaler og tilbud over for den ledige, sletning af data m.v.

Efter stk. 3 er den enkelte kommune dataansvarlig i relation til andre aktører som databehandlere, jf. § 41.

Kommunernes dataansvar i relation til andre aktører som databehandler for kommunen omfatter ud over en tilsynsforpligtelse i forhold til anden aktør også ansvar for, at data fra anden aktør registreres og indberettes, som om opgaven var udført af kommunen.

Efter stk. 4 i de gældende regler overgår dataansvaret for den videre behandling af oplysningerne til den private aktør, når en borger vælger at indlæse sine cv-oplysninger registreret på Jobnet i en privat aktørs jobbank eller anden privat selvbetjeningsløsning.

Bestemmelsen tydeliggør, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings dataansvar for borgerens cv-oplysninger i DFDG og Jobnet ikke gælder for den videre behandling i en privat aktørs jobbank eller anden privat selvbetjeningsløsning, når borger selv vælger at indlæse sine cv-oplysninger i en sådan løsning.

Hvis der er tale om en selvbetjeningsløsning som kommunen eller arbejdsløshedskassen stiller til rådighed for borgeren, vil den pågældende kommune eller arbejdsløshedskasse dog være dataansvarlig.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 1*, at den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse, der indberetter data til det fælles it-baserede datagrundlag eller tilgår oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag, jf. §§ 167 og 168, er dataansvarlig, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, for indberetningen og brug af data lokalt samt for at orientere de registrerede om registreringer i det fælles it-baserede datagrundlag.

Forslaget betyder, at den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse, der indberetter data til det fælles it-baserede datagrundlag eller læser oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag, herunder fra egne systemer, er dataansvarlig for opdateringen og for løsningen.

Dette vil med forslaget fortsat gælde uanset om den enkelte offentlige myndigheds eller arbejdsløshedskasses opdatering eller læsning af personoplysninger sker fra fagsystemer, ydelsessystemer eller fra selvbetjeningsløsninger som myndigheden eller arbejdsløshedskassen stiller til rådighed.

Det foreslås i *stk. 2*, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter.

Forslaget betyder, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter som bl.a. adgangssystem, selvbetjeningsløsninger, regelbaserede opgørelser på baggrund af indberettede data, opgørelse af dagpengeanciennitet og andre beregninger, som er nødvendige for at tilrettelægge indsatsen i form samtaler og tilbud over for den ledige, sletning af data, behandling af indsigtsanmodninger m.v.

Det foreslås i *stk. 3*, at en enkelte kommune er dataansvarlig i relation til andre aktører som databehandlere, jf. § 177.

Forslaget betyder, at den enkelte kommune fortsat vil være dataansvarlig i relation til andre aktører som databehandler for kommunen. Det betyder blandt andet, at kommunen skal føre tilsyn med sine andre aktører og at kommunen har ansvaret for, at data fra anden aktør registreres og indberettes, som om opgaven var udført af kommunen. Kommunen vil som dataansvarlig fortsat skulle efterleve de forpligtelser, der efter databeskyttelsesreglerne i øvrigt påhviler en dataansvarlig.

Det foreslås i *stk. 4*, at når en borger vælger at indlæse sine cv-oplysninger registreret på Jobnet i en privat aktørs jobbank eller anden privat selvbetjeningsløsning overgår dataansvaret for den videre behandling af oplysningerne til den private aktør.

Bestemmelsen tydeliggør, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings dataansvar for borgerens cv-oplysninger i DFDG og Jobnet ikke gælder for den videre behandling i en privat aktørs jobbank eller anden privat selvbetjeningsløsning, når borger selv vælger at indlæse sine cv-oplysninger i en sådan løsning.

Hvis der er tale om en selvbetjeningsløsning som kommunen eller arbejdsløshedskassen stiller til rådighed, vil den pågældende kommune eller arbejdsløshedskasse dog være dataansvarlig, jf. det foreslåede *stk. 3*.

Til § 177

Efter § 41, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan kommunen i henhold til en databehandleraftale, jf. artikel 28, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af

27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, overlade oplysninger til en anden aktør om en persons beskæftigelsesprofil og forløb, den hidtidige indsats og øvrige forhold, som er nødvendige, for at den anden aktør kan gennemføre den aftalte beskæftigelsesindsats efter arbejdsmarkedslovgivningen, jf. § 32.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at kommunerne som dataansvarlige i relation til andre aktører som databehandler for kommunen har pligt til at indgå en databehandleraftale med anden aktør, der opfylder kravene i databeskyttelsesforordningen.

Efter stk. 2 må den anden aktør ikke benytte eller udveksle de modtagne oplysninger til formål ud over det aftalte eller tilføje oplysninger, der er begrundet i andre formål.

Dette er i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningens artikel, hvorefter det bl.a. gælder, at personoplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål.

Efter stk. 3 i de gældende regler kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om at overlade oplysninger til en anden aktør, jf. stk. 1. Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen i henhold til en databehandleraftale, jf. artikel 28, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, kan overlade oplysninger til en anden aktør om en persons beskæftigelsesprofil og forløb, den hidtidige indsats og øvrige forhold, som er nødvendige, for at den anden aktør kan gennemføre den aftalte beskæftigelsesindsats efter arbejdsmarkedslovgivningen, jf. § 167.

Forslaget betyder, at kommunerne fortsat kan overlade personoplysninger til anden aktør i forbindelse med anden aktørs varetagelse af beskæftigelsesindsats forudsat kommunen har indgået en databehandleraftale med anden aktør, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 28, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at en anden aktør ikke må benytte eller udveksle de modtagne oplysninger til formål ud over det aftalte eller tilføje oplysninger, der er begrundet i andre formål.

Forslaget betyder, at anden aktør ikke må anvende eller tilføje oplysninger til formål, der ikke er aftalt med kommunen.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om at overlade oplysninger til en anden aktør, jf. *stk. 1*.

Forslaget betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte nærmere regler om at overlade oplysninger til en anden aktør.

Til § 178

Efter § 37 a, *stk. 2*, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. er virksomhederne dataansvarlige for anvendelsen af data nævnt i *stk. 1* lokalt.

Der er tale om dataansvar for det it-baserede datagrundlag som beskæftigelsesministeren efter den gældende § 37 a, *stk. 1*, etablerer, og som virksomheder kan få adgang til og anvende til egne formål, herunder til bæredygtighedsrapportering.

Efter § 37 a, *stk. 3*, er Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter.

Det vil sige Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlige for centrale behandlingsaktiviteter i forhold til det datagrundlag, der etableres efter § 37 a, *stk. 1*.

Efter § 37 b, *stk. 4*, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. er kommunerne og arbejdsløshedskasserne hver især dataansvarlige for brugen af data lokalt.

Der er tale om dataansvar for det it-baserede datagrundlag som beskæftigelsesministeren efter den gældende § 37 a, *stk. 1*, og § 37 b, *stk. 1*, etablerer, og som kommunerne og arbejdsløshedskasserne efter § 37 b, *stk. 2*, kan anvende i beskæftigelsesindsatsen og til analyse og statistik på beskæftigelsesområdet.

Efter § 37 b, *stk. 5*, i gældende regler er Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter.

Det vil sige Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlige for centrale behandlingsaktiviteter i forhold til det datagrundlag, der etableres efter § 37 b, stk. 1.

Det foreslås, at indholdet af disse regler i forhold til dataansvar videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det foreslås samtidig, at indholdet af hidtil gældende regler om dataansvar for de nævnte datagrundlag sammenskrives. Der er ikke tilsigtet indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås i *stk. 1*, at den enkelte virksomhed er dataansvarlig, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, for behandlingen af data nævnt i § 168, stk. 1, lokalt.

Det foreslås i *stk. 2*, at den enkelte kommune [og arbejdsløshedskasse] er dataansvarlig for behandlingen af data nævnt i § 168, stk. 1, lokalt.

Det foreslås i *stk. 3*, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter af data nævnt i § 168, stk. 1.

Forslagene betyder, at hver part fortsat vil være selvstændigt dataansvarlig for egen behandling af de oplysninger, der stilles til rådighed for virksomheder og kommuner efter den foreslåede § 168, stk. 1.

Til § 179

Efter § 43, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. modtager og anvender Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus oplysninger på individniveau om

- 1) uddannelse fra Undervisningsministeriets fælles datagrundlag, jf. lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v.,
- 2) test, kurser og beståede trin for ledige med læse-, skrive- og regnevan- skeligheder,
- 3) uddannelse fra Danmarks Statistik,
- 4) aktiviteter og indsatser på socialområdet for personer omfattet af ind- satsen på beskæftigelsesområdet fra Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold og fra kommunerne, og
- 5) aktiviteter og indsatser på sundhedsområdet for personer omfattet af indsatsen på beskæftigelsesområdet fra Ministeriet for Sundhed og Fo- rebygelse, kommunerne og regionerne.

Oplysninger i det statistiske datavarehus anvendes som datakilde for de aggregerede målinger m.v., de tilgængeliggøres på Jobindsats.dk.

Oplysninger, der indberettes til statistiske formål, behandles i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering under hensyn til reglerne om datafortrolighed og under iagttagelse af databeskyttelsesreglerne, hvorefter sådanne data ikke efterfølgende uden videre kan anvendes til andre formål, jf. dog § 5, stk. 3, i lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Efter denne bestemmelse kan vedkommende minister efter forhandling med justitsministeren og inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 23 fastsætte nærmere regler om, at personoplysninger af offentlige myndigheder må viderebehandles til andre formål, end de oprindeligt var indsamlet til, uafhængigt af formålenes forenelighed. Beskæftigelsesministeriet forventer ikke en sådan anvendelse.

Oplysninger anvendes til brugt til ad hoc analyser (statiske formål) og til offentliggørelse af statistikker på aggregeret niveau, herunder på Jobindsats.dk.

Oplysninger om uddannelse fra Danmarks Statistik, jf. § 43, stk. 1, nr. 3, kan alene videregives til andre efter forudgående tilladelse fra Danmarks Statistik.

Tilsvarende kan oplysninger om aktiviteter og indsatser på sundhedsområdet, jf. § 43, stk. 1, nr. 5, alene videregives til andre efter forudgående tilladelse fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Kravene til indberetning er nærmere reguleret i bekendtgørelse om det fælles datagrundlag og statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet (med hjemmel i bemyndigelserne i den gældende § 52).

Efter stk. 2 i de gældende regler anvendes data på individ- og virksomhedsniveau fra indkomstregisteret, j. lov om et indkomstregister, i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus.

Efter stk. 3 i de gældende regler anvendes oplysningerne, jf. stk. 1 og 2, til løsning af statistiske opgaver på beskæftigelsesområdet, herunder statistisk opfølgning på kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats.

UDKAST

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 1*, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus modtager og anvender oplysninger på individniveau om

- 1) uddannelse fra Børne- og Undervisningsministeriets fælles datagrundlag,
- 2) test, kurser og beståede trin for ledige med læse-, skrive- og regnevan-skeligheder,
- 3) uddannelse fra Danmarks Statistik,
- 4) aktiviteter og indsatser på socialområdet fra Social- og Boligministeriet og fra kommunerne og
- 5) aktiviteter og indsatser på sundhedsområdet fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet, kommunerne og regionerne.

Forslaget betyder, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til statistiske formål fortsat vil modtage de oplysningstyper, der er beskrevet i det foreslåede stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at data på individ- og virksomhedsniveau fra indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, anvendes i det statistiske datavarehus i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Forslaget betyder, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til statistiske formål fortsat vil modtage oplysninger fra indkomstregisteret om personer og virksomheder.

Det foreslås i *stk. 3*, at oplysningerne, jf. stk. 1 og 2, anvendes til løsning af statistiske opgaver på beskæftigelsesområdet.

Forslaget betyder, at oplysninger, der modtages efter den foreslåede stk. 1 og 2 fortsat kan anvendes til statistiske formål, herunder til statistisk opfølgning på kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats.

Til § 180

Efter § 44, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal oplysninger om indkomst og beskæftigelse, der er nødvendige til brug for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen, i videst muligt omfang indhentes fra indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Formålet med bestemmelsen er, at borgere, arbejdsgivere og aktørerne i beskæftigelsesindsatsen m.v. ikke skal afgive de samme oplysninger flere

UDKAST

gange samt at allerede afgivne oplysninger i videst mulige omfang genanvendes.

Efter stk. 2, 1. pkt., kan statslige og kommunale myndigheder med ansvar for beskæftigelsesindsatsen få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, herunder oplysninger om, hvem der har foretaget indberetningen, og identiteten på den, som oplysningerne vedrører.

Efter stk. 2, 2. pkt., gælder tilsvarende for arbejdsløhedskasserne for så vidt angår nuværende og tidligere medlemmer.

Efter stk. 2, 3. pkt., er oplysningerne undergivet tavshedspligt i arbejdsløhedskasserne. Efter stk. 2, 4. pkt. finder straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f anvendelse.

Efter stk. 3 i de gældende regler finder §§ 42, 45 og 50-54 anvendelse, hvis oplysningerne ikke kan indhentes fra indkomstregisteret

Efter stk. 4 i de gældende regler kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om brug af indkomstregisteret i det datagrundlag, som skal anvendes i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen, herunder datagrundlaget for opgørelse af ledighedsperioder, offentlig forsørgelse, beskæftigelse m.v. i varetagelsen af kontaktfølg og beskæftigelsesrettede tilbud, overvågning af udviklingen på arbejdsmarkedet samt statistik og analyser i forbindelse med tilrettelæggelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 1*, at oplysninger om indkomst og beskæftigelse, der er nødvendige til brug for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning, i videst muligt omfang skal indhentes fra indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Forslaget betyder, at oplysninger om indkomst og beskæftigelse, der er nødvendige til brug for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning i videst muligt omfang fortsat skal indhentes fra indkomstregisteret.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2*, at statslige og kommunale myndigheder med ansvar for beskæftigelsesindsatsen og den øvrige arbejdsmarkedsløvgivning kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen, jf. § 7 i lov om et indkomstregister.

Med den foreslåede bestemmelse vil myndighederne fortsat kunne få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen, herunder oplysninger om, hvem der har foretaget indberetningen, og identiteten på den, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at arbejdsløshedskasserne kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen, jf. § 7 i lov om indkomstregister, for nuværende og tidligere medlemmer.

Med den foreslåede bestemmelse vil arbejdsløshedskasserne fortsat kunne få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen, herunder oplysninger om, hvem der har foretaget indberetningen, og identiteten på den, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at oplysningerne skal være undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne. Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f finder anvendelse.

De foreslåede bestemmelser har til formål, at der fortsat består en hjemlet adgang til statens, kommunernes og arbejdsløshedskassernes brug af oplysninger i indkomstregisteret, jf. § 7, stk. 1, i lov om et indkomstregister, i forbindelse med varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen.

Med forslaget vil det endvidere fortsat gælde for arbejdsløshedskasserne, at oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne og at straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f finder anvendelse.

Tilsvarende regler om tavshedspligt for statens og kommunernes anvendelse af indkomstregisteret følger af forvaltningslovens § 27, stk. 1.

Kommunerne og arbejdsløshedskasserne vil som hidtil alene kunne få adgang til forud definerede data i indkomstregistret, jf. § 14, stk. 3, i bekendtgørelse om et indkomstregister, jf. bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018.

Det foreslås i *stk. 4*, at §§ 181, 189-191 finder anvendelse, hvis oplysningerne ikke kan indhentes fra indkomstregisteret.

Formålet med bestemmelserne er, at oplysninger borgere, arbejdsgivere og aktørerne i beskæftigelsesindsatsen m.v. ikke skal afgive de samme oplysninger flere gange samt at allerede afgivne oplysninger i videst mulige omfang genanvendes.

Det er således ikke hensigten, at bemyndigelserne i dette lovforslag vedrørende indberetninger af oplysninger til DFDG og det statistiske datavarehus skal anvendes i det omfang de nødvendige oplysninger kan indhentes fra indkomstregisteret.

Det foreslås i *stk. 5*, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om brug af indkomstregisteret i det datagrundlag, som skal anvendes.

Med den foreslåede bemyndigelse vil beskæftigelsesministeren f.eks. kunne fastsætte regler om datagrundlaget for opgørelse af ledighedsperioder, offentlig forsørgelse, beskæftigelse m.v. i varetagelsen af kontaktfølg og beskæftigelsesrettede tilbud, overvågning af udviklingen på arbejdsmarkedet samt statistik og analyser i forbindelse med tilrettelæggelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om brug af oplysninger fra indkomstregisteret i det datagrundlag, der drives og udstilles efter den foreslåede § 168.

Der er i kapitel 62 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet fastsat regler om hvilke oplysninger fra indkomstregisteret, der anvendes i det statistiske datavarehus i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Det forventes, at indholdet af disse bekendtgørelsesregler videreføres i medfør af den foreslåede bemyndigelse.

Til § 181

Efter § 45, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan der udveksles oplysninger mellem relevante offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, arbejdsløshedskasser, ATP, Seniorpensionsenheden og Udbetaling Danmark, herunder oplysninger om relevante uddannelsesmæssige og social- og sundhedsrettede aktiviteter og indsatser, udskrivelse fra sundhedsvæsenet, frihedsberøvelse, unddragelse fra frihedsberøvelse og løsladelse fra afsoningsinstitution, der er nødvendige til brug for

1) varetagelse af beskæftigelsesindsatsen efter lovgivningen,

- 2) den koordinerede, tværfaglige og helhedsorienterede indsats over for borgeren,
- 3) opdateringen med nye oplysninger og ajourføring af eksisterende oplysninger, som anvendes i beskæftigelsesindsatsen, herunder systemer til den landsdækkende formidling og joblog, og
- 4) opgørelsen af forbrug af offentlige forsørgelsesydelse.

Efter stk. 2 videregives data fra DFDG, jf. § 32, om beskæftigelsesforanstaltninger over for personer under 18 år til Undervisningsministeriets fælles datagrundlag med henblik på forvaltning af lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Efter denne bestemmelse videregives oplysninger på individniveau om start- og sluttidspunkt og typen af beskæftigelsesforanstaltninger i henhold til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Herved forbedres kommunernes datagrundlag for ungeindsatsen, idet

- kommunen kan sikre, at unge under 18 år er i uddannelse, beskæftigelse, beskæftigelsesforanstaltning eller anden aktivitet, der sigter mod, at de unge gennemfører en uddannelse i overensstemmelse med deres uddannelsesplan,
- kommunen kan identificere unge under 18 år, som ikke er i uddannelse, beskæftigelse, beskæftigelsesforanstaltning eller anden aktivitet, og
- kommunen kan effektivisere arbejdet med at opstille en uddannelsesplan for den unge, herunder ikke mindst koordinere indsatsen mellem kommunens beskæftigelsesindsats og den kommunale ungeindsats

Efter stk. 3 fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvilke offentlige myndigheder efter stk. 1 der kan udveksle oplysninger.

Regler om hvilke offentlige myndigheder, der kan udveksle oplysninger, fremgår af § 4 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Efter gældende regler i § 180 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen give arbejdsløsheds-kassen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer omfattet af § 6, nr. 1, til brug for arbejdsløsheds-kassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter gældende regler i § 181 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal arbejdsløsheds-kassen give kommunen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for kommunens administration af reglerne i denne lov.

Efter gældende regler i § 182 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om kommunens og arbejdsløshedskassens underretninger efter §§ 180 og 181, herunder om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet, formen for afgivelse af oplysningerne og om, at personer omfattet af § 6, nr. 1, skal informeres om indholdet i underretninger sendt mellem kommunen og arbejdsløshedskassen.

Der er i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet fastsat nærmere regler om underretninger mellem kommuner og arbejdsløshedskasser.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Det foreslås i *stk. 1*, at der kan udveksles oplysninger mellem relevante offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, arbejdsløshedskasser, ATP, Seniorpensionsenheden og Udbetaling Danmark, der er nødvendige til brug for

- 1) varetagelse af beskæftigelsesindsatsen,
- 2) den koordinerede, tværfaglige og helhedsorienterede indsats over for personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af program efter integrationsloven,
- 3) opdateringen med nye oplysninger og ajourføring af eksisterende oplysninger, som anvendes i beskæftigelsesindsatsen, og
- 4) opgørelsen af forbrug af offentlige forsørgelsesydelse.

Forslaget betyder, at der fortsat kan udveksles nødvendige oplysninger mellem aktørerne i beskæftigelsesindsatsen samt mellem kommuner og uddannelsesinstitutioner, herunder mellem kommuner og uddannelsesinstitutioner via DFDG, selvom reglerne om uddannelsespålæg foreslås ophævet med dette lovforslag.

Det foreslås i *stk. 2*, at data fra det fælles it-baserede datagrundlag, jf. § 167, om beskæftigelsesforanstaltninger over for personer under 18 år videregives til Børne- og Undervisningsministeriets fælles datagrundlag med henblik på forvaltning af lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Forslaget betyder, at der fortsat kan videregives nødvendige oplysninger til brug for den kommunale ungeindsats.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilke offentlige myndigheder efter *stk. 1* der kan udveksle oplysninger.

UDKAST

Hensigten med denne bemyndigelser er fortsat at lette vedligeholdelsen af oplistningen af myndigheder m.fl., f.eks. i forbindelse med ressortændringer m.v., der kan udveksle nødvendige oplysninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen skal give arbejdsløshedskassen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for arbejdsløshedskassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Den foreslåede bemyndigelse betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat kan fastsætte regler om underretninger mellem kommuner og arbejdsløhedskasser.

Med hjemmel i bestemmelsen vil der dermed fortsat kunne fastsættes bekendtgørelsesregler, der ligesom i dag medvirker til, at kommunen og arbejdsløshedskassen har de nødvendige oplysninger til brug for deres administration efter henholdsvis lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Der forventes fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler. Det vil kunne opstå behov for fastsættelse af regler om nye underretninger i forbindelse med ændringer af f.eks. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller anden relevant lovgivning.

Forslaget omfatter oplysninger om dagpengemodtagere og betyder, at arbejdsløshedskassen fortsat vil kunne få de nødvendige oplysninger fra kommunen om indsatsen for den enkelte dagpengemodtager til brug for arbejdsløshedskassens udbetaling af dagpenge. Det kan f.eks. være oplysninger om, at dagpengemodtageren er udeblevet fra en jobsamtale, er ansat med løntilskud, har afvist et henvist job eller er udeblevet fra, har afslået eller er ophørt i et tilbud.

Det foreslås i *stk. 5*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler at arbejdsløshedskassen skal give kommunen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for kommunens administration af reglerne i loven.

Den foreslåede bemyndigelse betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat kan fastsætte regler om underretninger mellem kommuner og arbejdsløhedskasser.

Med hjemmel i bestemmelsen vil der dermed fortsat kunne fastsættes bekendtgørelsesregler, der ligesom i dag medvirker til, at kommunen og ar-

bejdsløshedskassen har de nødvendige oplysninger til brug for deres administration efter henholdsvis lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Forslaget betyder, at kommunen dermed fortsat vil kunne få de nødvendige oplysninger fra arbejdsløshedskassen om en dagpengemodtagers ret til dagpenge m.v. til brug for den indsats, som kommunen skal give personen. Det kan f.eks. være oplysninger om, at personen er påbegyndt en dagpengeperiode, at arbejdsløshedskassen har godkendt personens cv, og at personens ret til dagpenge er ophørt.

Der forventes fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler. Det vil kunne opstå behov for fastsættelse af regler om nye underretninger i forbindelse med ændringer af f.eks. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller anden relevant lovgivning.

Det foreslås i *stk. 6*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at personer omfattet af § 8, nr. 1, skal informeres om indholdet i underretninger sendt mellem kommunen og arbejdsløshedskassen.

Den foreslåede bemyndigelse betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat kan fastsætte regler om underretninger mellem kommuner og arbejdsløshedskasser og om at dagpengemodtagere skal informeres om indholdet i underretninger sendt mellem kommunen og arbejdsløshedskassen.

Der forventes fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler.

Til § 182

Efter § 180 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen begrunde afslaget over for arbejdsløshedskassen, hvis den har truffet afgørelse om afslag på en fælles indstilling fra arbejdsløshedskassen og personen, som kommunen har modtaget i den periode, hvor arbejdsløshedskassen har ansvaret for kontaktførelsen, jf. § 27, stk. 2, om tilbud efter kapitel 11-14 eller understøttende indsatser efter kapitel 26-28.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i § 180, at har kommunen truffet afgørelse om afslag på en fælles indstilling fra arbejdsløshedskassen og personen, som kommunen har modtaget i den periode, hvor arbejdsløshedskassen har ansvaret for kontaktførelsen, jf. § 27, stk. 2, om tilbud efter kapitel 13-16 eller understøttende

indsatser efter kapitel 23 og 24, begrundet af kommunen afslaget over for arbejdsløsheds-kassen.

Forslaget betyder, at hvis kommunen over for en person har truffet afgørelse om afslag på en fælles indstilling fra arbejdsløsheds-kassen og personen, som kommunen har modtaget i den periode, hvor arbejdsløsheds-kassen har ansvaret for kontaktfølgende, vil kommunen fortsat skulle begrunde afslaget over for arbejdsløsheds-kassen. Indstillingen kan omhandle tilbud efter lovens kapitel 13 om virksomhedspraktik, kapitel 14 om ansættelse med løn-tilskud, kapitel 15 om nytteindsats og kapitel 16 om vejledning og opkvalificering og understøttende indsatser efter kapitel 23 og 24 i loven, herunder mentorstøtte og tilskud til hjælpemidler.

Såfremt kommunen træffer beslutning om at give afslag på tilbuddet eller den understøttende indsats, som arbejdsløsheds-kassen og personen har indstillet til, at personen bevilliges, vil kommunen skulle træffe afgørelse herom over for personen. Dette er i overensstemmelse med de gældende regler om, at det er en afgørelse, at kommunen træffer beslutning om ikke at give en person et konkret tilbud eller en understøttende indsats, som personen har bedt om. Det vil således være personen, der får afgørelsen om afslaget på indstillingen, herunder begrundelse herfor.

Til § 183

Efter § 183 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse fastsat regler om uddannelsesinstitutionernes underretningspligt.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Det foreslås i § 183, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 11 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16.

Forslaget betyder, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med børne- og undervisningsministeren fortsat vil kunne fastsætte regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløshedskassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 11 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16.

De gældende bekendtgørelsesregler forventes videreført i medfør af den foreslåede bemyndigelse.

Til § 184

Efter gældende regler i § 46 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering samkøre oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag med oplysninger fra forsikrings- og pensionsselskaber m.v. om, hvilke personer der er kunder eller medlemmer i det enkelte forsikrings- og pensionsselskab m.v., for at orientere de pågældende personer om muligheder og rettigheder efter den enkelte forsikrings- eller pensionsordning.

Der er i medfør af bemyndigelse i § 52 i de gældende regler fastsat nærmere regler om samkøringen i bekendtgørelse om orientering af pensionskassemedlemmer og forsikringskunder m.v. om muligheder og rettigheder i tilknytning til pensions- eller forsikringsordninger

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i § 184, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan samkøre oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag med oplysninger fra forsikrings- og pensionsselskaber m.v. om, hvilke personer der er kunder eller medlemmer i det enkelte forsikrings- og pensionsselskab m.v., for at orientere de pågældende personer om muligheder og rettigheder efter den enkelte forsikrings- eller pensionsordning.

Forslaget betyder, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat kan foretage samkøring af oplysninger med oplysninger fra forsikrings- og pensionsselskaber m.v. om, hvilke personer der er kunder eller medlemmer i det enkelte forsikrings- og pensionsselskab m.v., for at orientere de pågældende personer om muligheder og rettigheder efter den enkelte forsikrings- eller pensionsordning.

Der kan f.eks. være tale om adgang til hurtig diagnose eller behandlingsmuligheder under dennes eventuelle sundhedsordning. De samkørte oplysninger vil alene blive anvendt til dette formål.

Det foreslås, at det fortsat er frivilligt for det enkelte forsikrings- og pensionsselskab m.v., om de ønsker at anvende denne mulighed. Med forslaget forventes flere personer at gøre brug af de rettigheder og muligheder, der er tilknyttet den enkelte persons eventuelle forsikrings- eller pensionsordning m.v. i forbindelse med f.eks. sygdom eller overgang til fleksjob eller førtidspension.

Det forventes, at dette f.eks. kan bidrage til, at sygemeldte hurtigere kan vende tilbage til arbejde – til gavn for den sygemeldte, dennes arbejdsgiver og samfundet.

Forsikrings- og pensionsselskabet m.v. vil med forslaget fortsat ikke modtage oplysninger om hvilke personer, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering sender breve til.

Med den foreslåede bestemmelse vil Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kunne varetage den beskrevne opgave som et led i styrelsens myndighedsopgaver.

Det vurderes, at forsikrings- eller pensionsselskabernes videregivelse af kundeoplysninger (personnummer) kan ske i overensstemmelse med § 117 i lov om finansiel virksomhed.

Beskæftigelsesministeriet forventer, at der fortsat vil skulle fastsættes nærmere regler, i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 191, svarende til den gældende bekendtgørelse om orientering af pensionskassemedlemmer og forsikringskunder m.v. om muligheder og rettigheder i tilknytning til pensions- eller forsikringsordninger.

Til § 185

Efter § 47 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. videregiver Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering nødvendige oplysninger til Arbejdstilsynet om modtagere af sygedagpenge med henblik på registersamkøring i kontroløjemed til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn.

Arbejdstilsynet anvender oplysninger om sygedagpengemodtagere fra eksterne registre for at målrette Arbejdstilsynets tilsynsindsats derhen, hvor der er flest arbejdsmiljøproblemer.

Der videregives oplysningerne om sygedagpengelængden, fraværsårsagen, ydelsen, sagsarten, ansættelsessted samt sygedagpengenes forløb og ophør. Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i § 185, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering videregiver nødvendige oplysninger til Arbejdstilsynet om modtagere af sygedagpenge med henblik på registersamkøring i kontroløjemed til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn.

Forslaget betyder, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering videregiver nødvendige oplysninger til Arbejdstilsynet om modtagere af sygedagpenge.

Arbejdstilsynet har fortsat brug for oplysninger om sygedagpengemodtagere fra eksterne registre, for at Arbejdstilsynets tilsynsindsats kan målrettes derhen, hvor der er flest arbejdsmiljøproblemer. Oplysningerne om sygedagpenge anvender Arbejdstilsynet som en af flere indikatorer på, hvor der er forhøjet risiko for arbejdsmiljøproblemer.

Til § 186

Efter § 48 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan Beskæftigelsesministeriet som led i formidlingssamarbejdet mellem EU-/EØS-medlemslande videregive oplysninger om danske arbejdsgiveres ønsker om arbejdskraft med angivelse af arbejdsgiverens navn og adresse samt arbejdets karakter m.v. til disse landes arbejdsmarkedsmyndigheder.

Der er blandt andet tale om, at stillingsopslag fra arbejdsgivere, der søger udenlandsk arbejdskraft, videregives til den fælles europæiske jobportal, EURES - The European Job Mobility Portal. Oplysningerne kan videregives digitalt.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

I § 186 foreslås således, at som led i formidlingssamarbejdet mellem EU-/EØS-medlemslande kan Beskæftigelsesministeriet videregive oplysninger om danske arbejdsgiveres ønsker om arbejdskraft med angivelse af arbejdsgiverens navn og adresse samt arbejdets karakter m.v. til disse landes arbejdsmarkedsmyndigheder.

Forslaget betyder, at Beskæftigelsesministeriet fortsat kan videregive stillingsopslag fra arbejdsgivere, der søger udenlandsk arbejdskraft, til den fælles europæiske jobportal, EURES.

Til § 187

Der er i dag ikke fastsat regler i beskæftigelseslovgivningen om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering efter ansøgning og på baggrund af en konkret og individuel vurdering kan videregive oplysninger på individniveau til konkret beskrevne projekter til brug for statistiske eller videnskabelige undersøgelser.

Det foreslås, at der fastsættes regler herom. Formålet er at skabe klare rammer for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings videregivelse af oplysninger til statistiske eller videnskabelige undersøgelser.

Det foreslås i § 187, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering efter ansøgning kan videregive oplysninger på individniveau til konkret beskrevne projekter til brug for statistiske eller videnskabelige undersøgelser.

Med forslaget vil styrelsen på baggrund af en konkret og individuel vurdering træffe afgørelse om videregive oplysninger på individniveau til konkret beskrevne projekter til brug for statistiske eller videnskabelige undersøgelser.

Til § 188

Efter § 49, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis en kommune eller en arbejdsløshedskasse ikke overholder de regler, der er fastsat om indberetning af data m.v. efter § 52, iværksætte foranstaltninger til genopretning af data. Udgifterne til genopretningen afholdes af kommunen eller arbejdsløshedskassen.

Efter stk. 2 i de gældende regler fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om den i stk. 1 nævnte datagenopretning, herunder om, hvordan

UDKAST

offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører til brug herfor skal levere oplysninger til Beskæftigelsesministeriets it-systemer om virksomheder og personer, som er omfattet af arbejdsmarkedslovgivningen. Der er fastsat nærmere regler om datagenopretning i § 5 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at overholder en kommune eller en arbejdsløshedskasse ikke de regler, der er fastsat om indberetning af data m.v. efter 191, kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering iværksætte foranstaltninger til genopretning af data.

Det foreslås i *2. pkt.*, at udgifterne til genopretningen afholdes af kommunen eller arbejdsløshedskassen.

Forslaget betyder, at der fortsat kan iværksættes initiativer til datagenopretning. Datagenopretning skal forstås som initiativer rettet mod problemområder i dataregistreringen, dataindberetningen og it-understøttelsen af beskæftigelsesindsatsen i bred forstand.

Det vil være naturligt, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i første omgang går i dialog med kommunen eller arbejdsløshedskassen for at være behjælpelig med en handlingsplan for genopretning af data for at sikre korrekte oplysninger i DFDG og for styrelsens statistikarbejde m.v.

Hvis en kommune ikke overholder de regler, der er fastsat om indberetning af data m.v., vil der fortsat være tale om en klar overtrædelse af lovgivningen, som de kommunale tilsynsmyndigheder kan behandle.

Hvis en arbejdsløshedskasse ikke overholder de regler, der er fastsat om indberetning af data m.v., vil der være tale om en klar overtrædelse af lovgivningen, som tilsynsmyndigheden i Beskæftigelsesministeriet kan behandle.

Med forslaget vil kommunerne og arbejdsløshedskasserne hver især fortsat afholde egne udgifter til datagenopretning. Tilsvarende vil staten som hidtil også afholder egne udgifter i forbindelse med datagenopretningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om datagenopretningen.

Med forslaget vil der herunder kunne fastsættes regler om, hvordan offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører til brug for datagenopretningen skal levere oplysninger til Beskæftigelsesministeriets it-systemer om virksomheder og personer, som er omfattet af arbejdsmarkedslovgivningen.

Forslaget betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte nærmere regler om datagenopretning. Beskæftigelsesministeriet forventer i den forbindelse, at reglerne i databekendtgørelsens § 5 videreføres i medfør af den foreslåede bemyndigelse.

Til § 189

Efter § 50, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan beskæftigelsesministeren for at sikre, at de it-systemer, der anvendes i beskæftigelsesindsatsen, udgør et sammenhængende system, pålægge offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører i beskæftigelsesindsatsen at bruge fælles offentlige it-standarder, at etablere elektronisk kommunikation mellem systemerne eller at anvende fælles it-servicer og at bruge de landsdækkende systemer som nævnt i §§ 32, 33, 38 og 39.

Efter stk. 2 i de gældende regler kan beskæftigelsesministeren for at sikre en jobrettet og aktiv indsats på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser fastsætte regler om ibrugtagning, opbygning, indretning og brug af de it-værktøjer, som offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører anvender i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om anvendelse af fælles standarder og it-servicer.

Der er fastsat nærmere regler i §§ 6-13 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det foreslås dog, at bemyndigelsen, jf. den foreslåede stk. 1, udvides til også at omfatte det fælles datagrundlag, der etableres efter den foreslåede § 168.

Det foreslås i *stk. 1*, at for at sikre, at de it-systemer, der anvendes i beskæftigelsesindsatsen, udgør et sammenhængende system, kan beskæftigelsesministeren pålægge offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører i beskæftigelsesindsatsen at bruge fælles offentlige it-standarder, at

etablere elektronisk kommunikation mellem systemerne eller at anvende fælles it-servicer og at bruge de landsdækkende systemer som nævnt i §§ 167, 168, 174 og 175.

Formålet med reglerne er at sikre, at de it-systemer, der anvendes i beskæftigelsesindsatsen, udgør et sammenhængende system således, at borgeren ikke skal være informationsbærer mellem myndigheder m.fl., og således at aktørerne på beskæftigelsesområdet kan udføre en koordineret og helhedsorienteret indsats.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om ibrugtagning, opbygning, indretning og brug af de it-værktøjer, som offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører anvender i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen. Det foreslås i *2. pkt.*, beskæftigelsesministeren endvidere fastsætter nærmere regler om anvendelse af fælles standarder og it-servicer.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelser vil det fortsat være muligt for Beskæftigelsesministeriet at kræve relevante it-baserede oplysninger fra kommunerne og arbejdsløshedskasserne på en måde, så de kan anvendes i Beskæftigelsesministeriets forskellige it-systemer og nødvendige oplysninger kan udveksles mellem kommunerne, arbejdsløshedskasserne og Udbetaling Danmark.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse omfatter som i den gældende lov bl.a. fastlæggelse af fælles standarder af såvel formel it-teknisk karakter, f.eks. grænseflader, dataformater og kommunikationsstandarder m.v., som standarder vedrørende dataindholdet, f.eks. opgørelsesmetoder, fastlæggelse af indholdet af centrale begreber m.v.

Sådanne standarder er f.eks. forudsætningen for etablering og opretholdelse af kommunikation mellem arbejdsløshedskasserne, de kommunale systemer, DFDG og Udbetaling Danmark. Formålet er at understøtte en jobrettet og aktiv indsats på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser.

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil som hidtil ske i samarbejde med KL, kommuner, Danske A-kasser og arbejdsløshedskasser.

Til § 190

Efter § 51, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. har kommuner, arbejdsløshedskasser, regioner og Ankestyrelsen pligt til at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v. på beskæftigelsesområdet, som beskæftigelsesministeren anmoder om.

Efter stk. 2 i de gældende regler har kommuner pligt til at give Beskæftigelsesministeriet oplysninger om kommunens beslutninger og forventninger til udviklingen på beskæftigelsesområdet og om de mål, den har sat for udviklingen.

Efter stk. 3 i de gældende regler kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om omfanget af oplysningerne, jf. stk. 1 og 2, og om, hvordan de skal ajourføres og indsendes.

Bestemmelserne pålægger kommunerne, arbejdsløshedskasserne, regionerne og Ankestyrelsen at levere statistik, analyse, information m.v., som Beskæftigelsesministeriet finder at have behov for. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 63 i lov om kommunernes styrelse, hvorefter kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe og meddele vedkommende minister de oplysninger, som denne måtte forlange om forhold i kommunen.

Derudover kan Beskæftigelsesministeriet have behov for at kunne anmode kommuner, arbejdsløshedskasser, regioner og Ankestyrelsen om at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger og lignende, som ikke er dækket af den løbende statistik, på særlige områder, f.eks. i forbindelse med lovforberedende arbejde og som led i opfølgningen på gennemførte lovændringer. Dette kan ske i form af såvel kvantitative som kvalitative undersøgelser i kommunerne m.v. eller i et repræsentativt udsnit heraf.

Det foreslås, at indholdet af stk. 1 og 3 videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Indholdet af stk. 2 foreslås ikke videreført, da bestemmelsen ikke anvendes i praksis.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommuner, arbejdsløshedskasser, regioner og Ankestyrelsen har pligt til at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v. på beskæftigelsesområdet, som beskæftigelsesministeren anmoder om.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om omfanget af oplysningerne, jf. stk. 1 og 2, og om, hvordan de skal ajourføres og indsendes.

Forslagene betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne pålægge kommunerne, arbejdsløshedskasserne, regionerne og Ankestyrelsen at levere statistik, analyse, information m.v., som Beskæftigelsesministeriet vurderer at have behov for.

Til § 191

Efter § 52 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om

- 1) omfanget og brugen af de systemer, der er nævnt i §§ 32, 33, 38 og 39, herunder regler om dataansvar, registrering af cv-oplysninger og jobannoncer på Jobnet og om vilkår for anvendelsen af systemerne, og
- 2) den i §§ 42 og 45-47 nævnte indberetning og udveksling af data og den i § 43 nævnte indberetning af data.

De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. I bekendtgørelsen indgår bl.a. bestemmelser om indberetning og udveksling af data, vilkår for brug systemerne og om dataansvar for VITAS og JobAG.

Der er endvidere fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. I bekendtgørelsen indgår bl.a. bestemmelser om annoncering af stillingsannoncer og oprettelse af brugere af Jobnet og JobAG.

Efter gældende regler i § 42, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan der ikke kræves betaling for tilvejebringelse og indberetning af de oplysninger, der er nævnt i stk. § 42, stk. 1. Indberetningerne efter § 42, stk. 1, omfatter indberetninger til DFDG og til det statistiske datavarehus.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om omfanget og brugen af de systemer, der er nævnt i §§ 167-169, 174 og 175, herunder regler om dataansvar, registrering af cv-oplysninger og jobannoncer på Jobnet og om vilkår for anvendelsen af systemerne.

Forslaget betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte nærmere regler om omfanget og brugen af de systemer, der er nævnt i 167-169, 174 og 175, herunder regler om dataansvar, registrering af cv-oplysninger og jobannoncer på Jobnet og om vilkår for anvendelsen af systemerne.

Der er i dag fastsat regler i bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. om blandt andet oprettelse af brugere på Jobnet og Jobnet for Arbejdsgivere, om vilkår for annoncering af stillinger

på Jobnet og om spærring for en virksomheds adgang til at annoncere stillinger på Jobnet.

Disse regler forventes videreført i medfør af de foreslåede bemyndigelser.

Det foreslås i stk. 1, *nr.* 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indberetninger og udveksling af data nævnt i §§ 168, 179, 181, 184 og 185.

Forslaget betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte nærmere regler om den i §§ 181, 184 og 185 nævnte indberetning og udveksling af data og den i §§ 168 og 179 nævnte indberetning af data.

De indberettede oplysninger vil som hidtil blive anvendt i forvaltningen af beskæftigelsesindsatsen, herunder tilsyn og kontrol, selvbetjening på Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger, personers indsigt i egne oplysninger og til statistisk opfølgning på beskæftigelsesindsatsen.

Beskæftigelsesministeriet forventer, at de hidtil fastsatte regler i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet og i bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. videreføres med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse.

Beskæftigelsesministeriet forventer, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelse som noget nyt fastsættes regler om, at kommunen skal registrere og indberette oplysninger til DFDG om tidspunkt foretaget årlig afklaring. Forslaget betyder, at registreringer som kommunen foretager af hensyn til egen tilrettelæggelse og opfølgning på reglerne om årlig afklaring også vil skulle indberettes til DFDG således, at de i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil kunne anvendes til statistisk opfølgning på, at ingen borger bliver glemt, når krav til indsats og samtaler reduceres til det minimale. Der henvises til pkt. 2.9.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk.* 2, at der ikke kan kræves betaling for tilvejebringelse og indberetning af oplysningerne.

Forslaget betyder, at kommuner, arbejdsløshedskasser m.v., der indberetter oplysninger til DFDG, til det statistiske datavarehus eller andre systemer i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som hidtil ikke kan kræve betaling for indberetningen.

Til § 192

Efter gældende regler i § 52 a, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens i forbindelse med styrelsens opgaver, herunder hvordan kunstig intelligens skal anvendes.

Efter stk. 2 i de gældende regler fastsætter beskæftigelsesministeren endvidere regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens i forbindelse med den kommunale beskæftigelsesindsats, herunder hvordan kunstig intelligens skal anvendes.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens eller lignende løsninger i styrelsens opgavevaretagelse.

Forslaget betyder, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings anvendelse af kunstig intelligens i forbindelse med styrelsens opgaver.

Forslaget betyder endvidere, at der vil kunne fastsættes regler om behandling af personoplysninger i forbindelse med Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings anvendelse af kunstig intelligens i digitale løsninger i styrelsens opgavevaretagelse.

Der vil med bemyndigelsen alene kunne fastsættes regler om anvendelse af kunstig intelligens i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der bl.a. fastsat regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan foretage anvende kunstig intelligens til at forbedre det digitale match mellem borgere og virksomheder på Jobnet f.eks. på baggrund af borgerens cv-oplysninger til gavn for den enkelte jobsøgende borger, således at borgeren bliver præsenteret for flere ledige stillinger, der bedre matcher borgerens kvalifikationer, end hvad tilfældet er i dag, hvor matchet alene baseres på stillingsbetegnelser og ikke de kompetencer, der efterspørges.

Den foreslåede bemyndigelse forventes endvidere udnyttet til at fastsætte regler om etablering af kunstige og anonyme data på beskæftigelsesområdet i regi af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering – såkaldte syntetiske data. Med et syntetisk datagrundlag bliver det lettere for private leverandører og forskere at få adgang til data fra beskæftigelsesindsatsen, som kan bruges til test og udvikling, herunder træning, af nye digitale løsninger på beskæftigelsesområdet.

Den forventes desuden, at der vil blive fastsat regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler kan behandle personoplysninger til udvikling, herunder træning, og idriftsættelse af kunstig intelligens-løsninger og andre lignende digitale løsninger til understøttelse af styrelsens opgavevaretagelse f.eks. i form af "AI-assistenter" på styrelsens hjemmesider, herunder på Jobnet, hvor en "AI-assistent" forventes anvendt til at understøtte borgeren i job-søgningen og give gode råd om jobsøgningsstrategi.

Det forventes desuden, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil blive fastsat regler om, at kommunerne fremover vil kunne udvikle, herunder træne, og anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte kommunernes sagsbehandling i beskæftigelsesindsatsen. Dette vil f.eks. kunne være tilrettelæggelse af sagsakter i form af autogenererede resuméer af borgersager m.v., strukturering af informationer, herunder om bl.a. borgers forløb eller autogenererede referater fra samtaler med borgere. Dette kan potentielt forkorte sagsbehandlingstiden ved, at sagsbehandlere hurtigere vil kunne danne sig et overblik over borgers sag og relevante informationer i sagen, og værktøjerne har potentiale til at lette de administrative opgaver for sagsbehandlerne ved at sørge for, at der tages et journalnotat.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling i den kommunale beskæftigelsesindsats efter denne lov.

Forslaget betyder, at der fortsat vil kunne fastsættes regler om behandling af personoplysninger i forbindelse med kommunernes anvendelse af kunstig intelligens i digitale løsninger i forbindelse med den kommunale beskæftigelsesindsats efter denne lov.

UDKAST

Forslaget betyder, at kommunerne fortsat vil kunne anvende kunstig intelligens i forbindelse med den kommunale beskæftigelsesindsats inden for de rammer, der fastsættes i bekendtgørelsesform.

Det er hensigten, at der alene vil fastsættes regler om anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte kommunernes varetagelse af beskæftigelsesindsatsen. Det er ikke hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler om anvendelse af løsninger, der anvender kunstig intelligens til f.eks. profilering af borgere med henblik på at træffe automatiske afgørelser. Det er ligeledes ikke hensigten med bestemmelsen, at kommunerne pålægges at anvende specifikke kunstig intelligens-løsninger.

Det vil være den enkelte kommune, der ved udvikling og ibrugtagning af værktøjet skal sikre, at alle databeskyttelsesretlige og forvaltningsretlige regler og principper overholdes.

Det betyder, at kommunerne skal sikre sig, at de databeskyttelsesretlige principper som hjemmel, formål, dataminimering og sikring af den registreredes rettigheder overholdes, ligesom de forvaltningsretlige regler vil have betydning for implementeringen og anvendelsen af den konkrete løsning.

Forslagene betyder, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til, inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, at kunne fastsætte regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunerne kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i forbindelse med styrelsens opgaver, herunder efter lovens §§ 167-169, samt til understøttelse af den kommunale beskæftigelsesindsats efter §§ 2 og 3.

Udvikling, idriftsættelse, anvendelse mv. af konkrete løsninger, der anvender kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger, vil fortsat forudsætte, at den dataansvarlige overholder de databeskyttelsesretlige regler, herunder de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger efter databeskyttelsesforordningens artikel 5, gennemførelse af passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger efter artikel 24 og 32 samt reglerne om konsekvensanalyse efter artikel 35.

Det forudsættes ligeledes, at den dataansvarlige overholder de forvaltningsretlige krav ved udvikling, idriftsættelse, anvendelse mv. af kunstig intelligens-løsninger eller lignende digitale løsninger.

For så vidt angår kommunernes udvikling, herunder træning, idriftsættelse, anvendelse m.v. af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til sagsbehandling i den kommunale beskæftigelsesindsats, er det den enkelte kommunes ansvar at sikre overholdelse af de databeskyttelsesretlige krav til afgørelser, herunder databeskyttelsesforordningens artikel 22 om den registreredes ret til ikke at blive genstand for en afgørelse, der alene er baseret på automatisk behandling, herunder profilering, som har retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirker den pågældende.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse sikrer, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunerne vil opfylde de databeskyttelsesretlige regler om, at der skal være et tilstrækkeligt klart nationalt grundlag for behandling af personoplysninger ved en offentlig myndigheds behandling af personoplysninger i en kunstig intelligens-løsning.

Til § 193

Efter § 53 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan data i Beskæftigelsesministeriets it-systemer samkøres med data i kommunernes, andre myndigheders og arbejdsløshedskassernes it-systemer, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser, der udbetales efter beskæftigelseslovgivningen, herunder manglende opfyldelse af rådighedsforpligtelsen, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik. Efter bestemmelsen kan data i Beskæftigelsesministeriets it-systemer samkøres med data i indkomstregisteret, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug ved udbetaling af ydelser, der udbetales efter beskæftigelseslovgivningen.

Det foreslås, at de hidtil gældende regler i § 53 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. indholdsmæssigt videreføres.

Det foreslås dog, at det præciseres, at der er tale om kontrol i forhold til ydelser, der udbetales efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det vil sige kontrol i forhold til tilskud til ansættelse med løntilskud, tilskud til voksenlærlinge, fleksløntilskud, tilskud til arbejdsgivere, som har fleksjobbere ansat (gammel ordning) og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdssevne (både ny og gammel ordning), tilskud til mentor, befordringsgodtgørelse m.v. ved deltagelse i tilbud, tilskud til hjælpemidler m.v.

Reglerne om kontrol af udbetaling af forsørgelsesydelser herunder kontrol af opfyldelse af rådighedsforpligtigelsen fremgår af anden lovgivning. Reglerne om kontrol i forhold til dagpenge fremgår i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om kontrol i forhold til kontanthjælp fremgår af retssikkerhedsloven.

Det foreslås i *stk. 1*, at data i Beskæftigelsesministeriets it-systemer kan samkøres med data i kommunernes, andre myndigheders og arbejdsløshedskassernes it-systemer, for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser, der udbetales efter loven.

Det foreslås i *stk. 2*, at data i Beskæftigelsesministeriets it-systemer kan samkøres med data i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug ved udbetaling af ydelser, der udbetales efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslagene betyder, at der fortsat vil være et klart retsgrundlag for samkøring af oplysninger i kontroløjemed. Sammenstilling eller samkøring af personoplysninger i kontroløjemed kan f.eks. være med henblik på at kontrollere, om borgere eller arbejdsgivere uretmæssigt modtager ydelser eller tilskud, fordi de ikke opfylder betingelserne derfor.

Der vil være tale om kontrol i forhold til ydelser, der udbetales efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det vil sige kontrol i forhold til tilskud til ansættelse med løntilskud, tilskud til voksenlærlinge, fleksløntilskud, tilskud til arbejdsgivere, som har fleksjobbere ansat (gammel ordning) og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne (både ny og gammel ordning), tilskud til mentor, befordringsgodtgørelse m.v. ved deltagelse i tilbud, tilskud til hjælpemidler m.v.

Til § 194

Efter § 184, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation mellem på den ene side personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven og på den anden side kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer.

Der er fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i § 194, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation mellem på den ene side personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven og på den anden side kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov. Det foreslås, at beskæftigelsesministeren endvidere fastsætter regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer.

Forslaget betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte regler om digital kommunikation mellem på den ene side personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven og på den anden side kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov. Beskæftigelsesministeren vil med forslaget endvidere fortsat kunne fastsætte regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer.

Beskæftigelsesministeriet forventer, at reglerne i bl.a. kapitel 19 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats vil skulle videres indholdsmæssigt med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse.

Til § 195

Efter § 185 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om anvendelse af digital kommunikation ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, jobrotationsydelse, tilskud til mentorstøtte, tilskud til hjælpemidler og andre tilskud m.v. efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter herunder regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Efter stk. 2 fastsætter beskæftigelsesministeren regler om frister for kommunalbestyrelsens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksom-

hedspraktik-pladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, jobrotationsydelse, tilskud til mentor og andre tilskud m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af stk. 1.

Bemyndigelserne i § 185, stk. 1 og 2, i de gældende regler er anvendt til i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats at fastsætte regler om digital ansøgning om oprettelse af virksomhedspraktik, løntilskudspladser og tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne. Der er fastsat regler om, at det er obligatorisk at anvendes systemet VITAS ved sådanne ansøgninger. Der er endvidere fastsat regler om, at arbejdsgivere, der ikke kan få et CVR-nummer, kan indgive ansøgningen på anden måde end ved digital selvbetjening, samt om frister for kommunens behandling af ansøgninger.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, tilskud til mentorstøtte, tilskud til hjælpemidler og andre tilskud m.v. efter denne lov.

Det foreslås i *2. pkt.*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om frister for kommunalbestyrelsens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til mentorstøtte og andre tilskud m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af stk. 1.

Forslaget om bemyndigelser i stk. 1 og 2 betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte regler om digital ansøgning om oprettelse af blandt andet virksomhedspraktik, løntilskudspladser og tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Med forslaget vil der fortsat kunne fastsættes regler om, at det er obligatorisk at anvendes systemet VITAS ved sådanne ansøgninger samt om at arbejdsgivere, der ikke kan få et CVR-nummer, kan indgive ansøgningen på anden måde end ved digital selvbetjening, samt om frister for kommunens behandling af ansøgninger.

Beskæftigelsesministeriet forventer, at de gældende bekendtgørelsesregler videreføres med hjemmel i de foreslåede bemyndigelser.

Til § 196

Efter § 186 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om anvendelse af digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter herunder regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Bemyndigelsen er i forhold til udbetaling af tilskud til ansættelse med løn-tilskud og anmodning om udbetaling af tilskud til voksenelevløn udmøntet i §§ 91 og 122 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter arbejdsgivere anmoder om udbetaling af løntilskud og tilskud til voksenelevløn via Nemrefusion. Det er efter gældende regler obligatorisk at anvende Nemrefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til de nævnte disse ordninger.

Bemyndigelsen er i forhold til udbetaling af tilskud til ansættelse i fleksjob (gammel ordning) udmøntet i § 8, stk. 2, i bekendtgørelse om fleksjob, hvorefter anmodning om udbetaling af tilskud kan ske via Nemrefusion. Det er således fortsat frivilligt at anvende Nemrefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til fleksjob (gammel ordning).

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i § 196, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter denne lov.

Det foreslås i 2. pkt., at beskæftigelsesministeren herunder fastsætter herunder regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for

obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Forslagene betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter denne lov samt om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Beskæftigelsesministeriet forventer, at indholdet af de gældende bekendtgørelsesregler videreføres med hjemmel i de foreslåede bemyndigelser.

Til § 197

Efter § 184, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., kan sende digitale informationer og meddelelser til personer omfattet af stk. 1 og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Efter § 187 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Bemyndigelserne er anvendt til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet de to bestemmelser skrives sammen et stykke.

Det foreslås i § 197, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, kan sende digitale meddelelser til personer omfattet af § 194, og til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt understøtter en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Det foreslås i 2. pkt., at sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Forslagene betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, kan sende digitale meddelelser til personer omfattet af § 194, og til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Forslagene betyder endvidere, at sådanne afgørelser og dokumenter fortsat sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Beskæftigelsesministeriet forventer, at indholdet af de gældende bekendtgørelsesregler videreføres med hjemmel i de foreslåede bemyndigelser.

Til § 198

Efter gældende regler i § 188 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 184-187, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, arbejdsløshedskassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter stk. 2 i de gældende regler anses en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

UDKAST

Det foreslås, at indholdet af disse regler videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 194-197, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, arbejdsløshedskassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Forslaget betyder, at kommunerne og arbejdsløshedskasserne hver især kan udstede og sende afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 194-197, alene med angivelse af kommunen, arbejdsløshedskassen eller en selvbetjeningsløsning.

Det foreslås i *stk. 2*, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Forslaget får den virkning, at det afgørende for, hvornår en digital meddelelse kan anses for at være nået frem til adressaten, er det tidspunkt, meddelelsen er tilgængelig for adressaten, og således f.eks. ikke, hvornår adressaten tilgår eller læser den pågældende meddelelse.

Beskæftigelsesministeriet forventer, at indholdet af de gældende bekendtgørelsesregler videreføres med hjemmel i de foreslåede bemyndigelser.

Til § 199

Efter § 189, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats reguleres prisloftet efter lovens § 48, stk. 7, (prisloftet for videregående uddannelser på positivlisten) løntilskud efter § 75 og § 80 c, (løntilskud, herunder ved langtidsledige seniorer) og tilskud efter § 133, stk. 3, (tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013) årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.37.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 199, at en gang årligt den 1. januar reguleres følgende med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent:

- 4) Prisloftet for kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten efter § 48, stk. 6.
- 5) Satser for løntilskud efter § 69.

6) Tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter § 115, stk. 3.

Forslaget vil betyde, at prisloftet for kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten efter den foreslåede § 48, stk. 6, satser for løntilskud efter den foreslåede § 69 og tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 115, stk. 3, fortsat vil blive reguleret en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Forslaget vil videre betyde, at det ikke længere vil fremgå af loven, at løntilskud ved langtidsledige seniorer skal reguleres. Det er en konsekvens af, at § 80 c i den nuværende lov, om løntilskud ved langtidsledige seniorer, angår en tidsbegrænset ordning, der ikke længere kan anvendes, og som derfor ikke fremgår af forslaget til ny lov om aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende lovs § 189, stk. 1. Herunder ændrer forslaget ikke ved gældende praksis for Beskæftigelsesministeriets regulering og beregning.

Det betyder, at Beskæftigelsesministeriet fortsat vil skulle opgøre prisloftet pr. uge for kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten efter den foreslåede § 48, stk. 6, ved, at prisloftet pr. år efter § 48, stk. 6, reguleres med satsreguleringsprocenten, divideres med 40 og afrundes til to decimaler.

Det betyder videre, at satser for løntilskud efter den foreslåede § 69 fortsat vil skulle beregnes ved, at de regulerede og afrundede timesatser efter det forrige års regulering reguleres med satsreguleringsprocenten og afrundes til to decimaler. De afrundede satser vil herefter danne grundlag for det efterfølgende års regulering.

Det betyder videre, at tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 115, stk. 3, fortsat vil skulle opgøres ved, at de regulerede og afrundede satser efter det forrige års regulering reguleres med satsreguleringsprocenten, hvorefter satsen pr. time afrundes til to decimaler, og satsen pr. år afrundes til nærmeste hele kronebeløb. De afrundede satser vil herefter danne grundlag for det efterfølgende års regulering.

Det betyder endeligt, at satser på halvdelen eller to tredjedele af tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 115, stk. 3, fortsat vil skulle opgøres med udgangspunkt i de regulerede og afrundede

satser pr. time og pr. år, efter § 115, stk. 3, hvor satser opgjort pr. time afrundes til to decimaler og satser opgjort pr. år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Til § 200

Efter lovens § 189 a, reguleres beløbene efter lovens § 123, stk. 2, (lønindtægtgrænsen for beregning af fradrag i fleksløntilskud), § 126, stk. 5, (tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt fra den 1. januar 2013) og § 136, stk. 2, (tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt før den 1. januar 2013) en gang årligt den 1. januar med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.37.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 200, at en gang årligt den 1. januar reguleres følgende med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent:

- 4) Lønindtægtgrænsen for beregning af fradrag i fleksløntilskud efter § 104, stk. 2.
- 5) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt fra den 1. januar 2013 efter § 107, stk. 4.
- 6) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt før den 1. januar 2013 efter § 118, stk. 2.

Forslaget vil betyde, at lønindtægtgrænsen for beregning af fradrag i fleksløntilskud efter den foreslåede § 104, stk. 2, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt fra den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 107, stk. 4, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt før den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 118, stk. 2, fortsat vil blive reguleret en gang årligt den 1. januar med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende lovs § 189 a. Herunder ændrer forslaget ikke ved gældende praksis for Beskæftigelsesministeriets regulering og beregning.

Det betyder, at Beskæftigelsesministeriet fortsat vil skulle opgøre lønindtægtgrænsen for beregning af fradrag i fleksløntilskud efter den foreslåede

§ 104, stk. 2, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdssevne tilkendt fra den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 107, stk. 4, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdssevne tilkendt før den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 118, stk. 2, ved, at de regulerede og afrundede satser efter det forrige års regulering reguleres med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, hvorefter satsen opgjort pr. time afrundes til to decimaler og satser opgjort pr. måned eller år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det betyder videre, at satser på halvdelen eller to tredjedele af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdssevne tilkendt før den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 118, stk. 2, fortsat vil skulle opgøres med udgangspunkt i de regulerede og afrundede satser pr. time og pr. år efter § 118, stk. 2, hvor satser opgjort pr. time afrundes til to decimaler og satser opgjort pr. år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Til § 201

Efter lovens § 189, stk. 2, beregnes timelønnen efter lovens § 72, stk. 2, (timelønnen ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere) på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det fremgår af bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats, at timelønnen efter lovens § 72, stk. 2, beregnes på baggrund af den maksimale dagpengesats pr. måned divideret med 160,33 timer tillagt arbejdsmarkedsbidrag, og reguleres en gang om året pr. 1. januar.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.37.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 201, at timelønnen ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere efter § 67, stk. 2, beregnes en gang årligt den 1. januar på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Forslaget vil betyde, at timelønnen ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere efter den foreslåede § 67, stk. 2, fortsat vil blive beregnet en gang årligt den 1. januar på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

UDKAST

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende lovs § 189, stk. 2, med tilhørende bekendtgørelse. Herunder ændrer forslaget ikke ved gældende praksis for Beskæftigelsesministeriets regulering og beregning.

Det betyder, at Beskæftigelsesministeriet fortsat vil skulle beregne timelønnen ved ansættelse med løntilskud hos offentlig arbejdsgiver efter den foreslåede § 67, stk. 2, på baggrund af den maksimale dagpengesats pr. måned divideret med 160,33 timer tillagt arbejdsmarkedsbidrag, og at timelønnen reguleres en gang om året pr. 1. januar.

Til § 202

Efter § 190, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision, tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter loven og fastsætter herunder regler om frister for arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Efter lovens § 190, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.37.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter loven.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil fastsætte regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende lovs § 190, stk. 1.

Det forventes, at bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om tilskud og ydelser, der kan udbetales efter loven, svarende til de gældende regler fastsat efter den hidtidige lovs § 190, stk. 1, herunder bekendtgørelse

om en aktiv beskæftigelsesindsats og bekendtgørelse om fleksjob m.v., herunder regler om anmodning, dokumentation og frister ved udbetaling af tilskud og ydelser.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat fastsætter regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter den foreslåede lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der er udbetalt på et urigtigt grundlag. Forslaget er en videreførelse af den gældende lovs § 190, stk. 2.

Det forventes, at bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter loven svarende til de gældende regler fastsat i den gældende bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og bekendtgørelse om fleksjob m.v.

Herunder forventes det, at der vil blive fastsat regler om, at løntilskud i forbindelse med ansættelse med løntilskud enten ikke skal udbetales til eller skal tilbagebetales af arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren har afgivet urigtig erklæring om eller forsætligt har fortiet forhold, der har betydning for at opnå ret til at ansætte ledige med løntilskud eller for at bevare retten hertil.

Med formuleringen ”forsætligt har fortiet forhold” henvises til dansk rets almindelige forsætsbegreb, dvs. at arbejdsgiveren har fortiet forhold med vilje og med viden om, at der derved vil eller kan blive udbetalt løntilskud med urette. Det er f.eks., hvor en arbejdsgiver anmoder om udbetaling af løntilskud for en periode og ved anmodningen forsætligt fortier oplysninger om, at personen er ophørt med ansættelsen i den periode, som der anmodes om løntilskud for. Dette vil være en videreførelse af gældende praksis.

Til § 203

Det fremgår af § 191, stk. 1, 1. pkt. i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter lovens kapitel 11 (tilbud om virksomhedspraktik), 13 (tilbud om nytteindsats) og 14 (tilbud om vejledning og opkvalificering), herunder om, at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter kapitel 14 er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring. Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., at erstatningen udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Det fremgår af § 191, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud efter kapitel 11 (tilbud om virksomhedspraktik), 13 (tilbud om nytteindsats) og 14 (tilbud om vejledning og opkvalificering).

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.37.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter lovens kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter det foreslåede kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter det foreslåede kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter det foreslåede kapitel 16.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende lovs § 190, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at erstatningen efter bestemmelsens 1. pkt. udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Forslaget vil betyde, at kommunens erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter det foreslåede kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter det foreslåede kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter det foreslåede kapitel 16, fortsat vil blive udredt efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende lovs § 190, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16.

UDKAST

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat kan fastsættes regler om, at det er kommunen, der betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter det foreslåede kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter det foreslåede kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter det foreslåede kapitel 16.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende lovs § 190, stk. 2.

Til § 204

Det fremgår af § 194 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen endeligt afholder udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktførelse, udarbejdelse af »Min Plan«, helhedsorienteret plan og rehabiliteringsplaner og administration i øvrigt. Kommunen afholder desuden endeligt udgifterne til særlige aktiviteter efter § 17, godtgørelse efter § 62, stk. 2, og til lægeerklæringer.

Det foreslås, i § 204, 1. pkt., at kommunen endeligt afholder udgifterne til vejledning, sagsbehandling og kontaktførelse, udarbejdelse af en plan og helhedsorienteret plan samt administration i øvrigt.

Udgifter til vejledning vil f.eks. være udgifter til vejledning, der hører under kommunernes lovmæssige vejledningsforpligtigelse og vejledning, der finder sted i forbindelse med sagsbehandling.

Udgifter til administration i øvrigt vil f.eks. være udgifter til journalføring, regnskabsføring og revision.

Det foreslås i 2. pkt., at kommunen desuden endeligt afholder udgifterne til særlige aktiviteter efter § 18 og lægeerklæringer.

Særlige aktiviteter efter § 18 omhandler økonomisk støtte til arbejdssøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft.

Det foreslåede vil være en indholdsmæssig videreførelse af den gældende § 194 om, at kommunen endeligt afholder administrative udgifter. Bestemmelsen foreslås sprogligt ændret, så det vil fremgå, at kommunen afholder endeligt udgifterne til en plan. Kommunen vil fortsat have mulighed for at anvende en rehabiliteringsplan som redskab i indsatsen, og der vil fortsat

være et krav om at anvende »Min Plan«, medmindre personen giver samtykke til, at kommunen i stedet udarbejder en helhedsorienteret plan.

Det foreslås, at henvisningen til godtgørelse efter § 62, stk. 2, udgår af bestemmelsen som konsekvens af, at særreglen om den særlige godtgørelse til unge under 18 år under virksomhedspraktik ikke videreføres som følge af den politiske aftale.

Til § 205

Det fremgår af § 196 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten inden for en pulje refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om korte erhvervsrettede kurser efter § 97.

Det foreslås i § 205, at staten inden for en pulje refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om korte erhvervsrettede kurser efter § 87 om den regionale uddannelsespulje.

Det vil betyde, at staten vil skulle give 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede kurser til dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats, inden for den regionale uddannelsespulje, som beskrevet i lovforslagets § 87.

Ligesom i dag vil de nærmere regler om administration af puljen skulle fastsættes i en bekendtgørelse. For en nærmere beskrivelse af disse regler henvises til bemærkningerne til § 89, stk. 3, hvor bemyndigelsesbestemmelsen herom er beskrevet.

Det foreslåede er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende § 196.

Til § 206

Det fremgår af § 196 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud efter § 97 a, herunder udgifter til et fortsat tilbud, hvis personen skifter målgruppe, jf. § 55, stk. 4.

UDKAST

Det foreslås i § 206, at staten refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud efter § 88 om uddannelsesløft for dagpengemodtagere og udgifter til et fortsat tilbud, hvis personen skifter målgruppe, jf. § 54, stk. 3.

Det vil betyde, at staten vil skulle give 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser til dagpengemodtagere efter bestemmelsen om ret til uddannelsesløft for dagpengemodtagere, som beskrevet i lovforslagets § 88. Staten vil også skulle give 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til et fortsat tilbud, hvis dagpengemodtagere overgår til en anden målgruppe, f.eks. overgår til målgruppen for jobparate kontanthjælpsmodtagere, som beskrevet i lovforslagets § 54, stk. 3.

Det foreslåede er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende § 196 a.

Til § 207

Det fremgår af § 197 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter kapitel 26 til personer omfattet af § 6, nr. 7, kortvarige kurser efter § 162, arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger efter §§ 172, 178 og 179, særlige udgifter efter § 173, befordringsgodtgørelse efter § 175, jf. dog § 198, og hjælp til transportudgifter efter § 176 a.

Det foreslås i § 207, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til følgende:

- 1) Kortvarige kurser efter § 162.
- 2) Arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger efter §§ 145, 146 og 148.
- 3) Befordringsgodtgørelse efter § 149, jf. dog § 208.
- 4) Hjælp til transportudgifter efter § 153.

Det foreslåede vil betyde, at staten vil skulle refundere 50 pct. af kommunens udgifter til kortvarige kurser efter den foreslåede § 162 til personer, der er ansat, eller skal ansættes i fleksjob.

Det vil videre betyde, at staten vil skulle refundere 50 pct. af kommunens udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger efter de foreslåede §§ 145, 146 og 148, det vil sige i forbindelse med tilbud efter kapitel 11-14, i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v., og i forbindelse med personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob.

Derudover vil det betyde, at staten vil skulle refundere 50 pct. af kommunens udgifter til befordringsgodtgørelse efter den foreslåede § 149 i forbindelse med jobrettet uddannelse eller tilbud efter kapitel 11-14, bortset fra befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere, hvor det er arbejdsløsheds-kassen, der træffer afgørelse og udbetaler godtgørelse, hvor kommunens medfinansiering af udgifterne foreslås reguleret i § 208.

Endelig vil det foreslåede betyde, at staten vil skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælp til transportudgifter til personer, som er omfattet af arbejdspligt efter § 153.

Refusion af mentorstøtte efter kapitel 26 og særlige udgifter til personer i jobafklaringsforløb foreslås ikke videreført som følge af den foreslåede op-hævelse af ordningen.

Det foreslåede er det øvrige en indholdsmæssig videreførelse af den gæl-dende § 197.

Til § 208

Det fremgår af § 198 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen skal bidrage til finansiering af statens udgifter til befordringsgodtgørelse ef-ter § 175, stk. 1, jf. § 79, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved kommunens medfinansiering af udgifterne finder § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne og regler udstedt i medfør af samme lov tilsvarende anvendelse. Kommunens bidrag efter stk. 1 udgør 50 pct. af statens udgifter.

Det foreslås i § 208, at kommunen finansierer 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 149, stk. 1 og 5, jf. § 79, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved kommunens medfinansiering af udgif-terne finder § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydel-ser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskas-serne og regler udstedt i medfør af samme lov tilsvarende anvendelse.

Det vil betyde, at kommunen vil skulle medvirke til at finansiere den befor-dringsgodtgørelse, som en arbejdsløshedskasse udbetaler til sine egne med-

lemmer. Det vil være personens handlekommune efter § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, der vil være afgørende for, hvilken kommune, der vil skulle medfinansiere udgiften.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 198.

Til § 209

Det fremgår af § 199 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for personer omfattet af § 6, nr. 11.

Det foreslås i § 209, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 14 for personer omfattet af § 6, nr. 5, som er førtidspensionister.

Det vil betyde, at staten vil skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud i forbindelse med løntilskudsansættelse for en førtidspensionist. Udgifter til løntilskudsansættelse for førtidspensionister er ikke omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 199.

Til § 210

Det fremgår af § 200 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten for fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksløn tilskud efter § 123, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, tilskud til fleksjob efter § 133 og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 136.

Det foreslås i § 210, nr. 1, at for fleksløn tilskud efter § 104, hvor visitation til fleksjob er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af

kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksløntilskuddet.

Det vil betyde, at staten vil skulle refundere 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksløntilskud efter lovforslagets § 104 for fleksjob, hvor visitation til fleksjob er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne. Af lovforslagets § 104 fremgår, at kommunen udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiver.

Den foreslåede refusionsbestemmelse i nr. 1 vedrører således kommunens udgifter til fleksløntilskud til personer, som blev visiteret til fleksjob i perioden fra den 1. januar 2013 til og med den 30. juni 2014. Flexløntilskud udbetales til personer som et supplement til løn for det præsterede arbejde hos arbejdsgiver. Refusionsbestemmelsen gælder, indtil disse personer bliver revisiteret til fleksjob hos samme arbejdsgiver eller bliver ansat i fleksjob, jf. § 30, stk. 3, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Det foreslås i § 210, *nr. 2*, at for tilskud til fleksjob efter § 115, hvor visitation til fleksjob er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskuddet.

Det vil betyde, at staten vil skulle refundere 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til fleksjob efter lovforslagets § 115 for fleksjob, der er påbegyndt før den 1. januar 2013. Af lovforslagets § 115 fremgår, at arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob, og tilskuddet udbetales til arbejdsgiveren.

Det foreslås i § 210, *nr. 3*, at for tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 118, hvor tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskuddet.

UDKAST

Det vil betyde, at staten vil skulle refundere 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter lovforslagets § 118, hvoraf det fremgår, at kommunen giver støtte i form af tilskud til personer, som driver selvstændig virksomhed, såfremt tilskuddet er bevilget senest den 31. december 2012.

Til § 211

Det fremgår af § 201 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter kapitel 23.

Det foreslås i § 211, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter kapitel 21.

Det vil betyde, at staten vil skulle refundere 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der ansætter voksenlærlinge. Forslaget vil omfatte løntilskud til voksenlærlingeforløb efter lovforslagets kapitel 21 om voksenlærlingeordningen. Forslaget vil vedrøre løntilskud til såvel ledige som beskæftigede, der ansættes som voksenlærlinge.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 201.

Til § 212

Det fremgår af § 202 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter visse bestemmelser i udlændingeloven, hvis udlændingen på grund af betydelig og varig funktionsnedsættelse anbringes i døgnophold eller udlændingen er en mindreårig asylansøger.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.38.1.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter efter *stk. 2* til udlændinge, der har fået opholdstilladelse, efter de samme bestemmelser i udlændingeloven, som fremgår af § 107, *stk. 1*, i lov

UDKAST

om aktiv socialpolitik, hvis personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydeligt og varigt nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv.

Det foreslås i stk. 1, *nr. 2*, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter efter stk. 2 til udlændinge, der har fået opholdstilladelse, efter de samme bestemmelser i udlændingeloven, som fremgår af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, hvis tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Det foreslåede i stk. 1, *nr. 1 og 2*, vil medføre, at kommunens udgifter til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter visse bestemmelser om opholdstilladelse i udlændingeloven, vil blive refunderet med 100 pct. fra staten. Det vil være samme persongruppe, som er omfattet af bestemmelser om statslig refusion i lov om aktiv socialpolitik, for hvilke der ydes fuld refusion til kommunen for udgifter til forsørgelsesydelse, og reglerne i servicelovens § 181, hvor der ligeledes ydes fuld refusion til kommunen for en række udgifter til blandt andet døgnophold og en udpeget fast kontaktperson.

De bestemmelser for opholdstilladelse efter udlændingeloven, der fremgår af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, består aktuelt af

- 1) udlændingelovens §§ 7 og 8,
- 2) udlændingelovens § 9 b,
- 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, *nr. 1 eller 2*, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, som er nævnt i *nr. 1-3*, eller når tilknytningen føres tilbage til en sådan person,
- 5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis far eller mor har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i *nr. 1*,
- 6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i *nr. 2 og 3*,

- 7) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, eller
- 9) udlændingelovens § 9 e.

Bestemmelserne i udlændingeloven omfatter bl.a. udlændinge, der har fået asyl eller humanitær opholdstilladelse. Personkredsen omfatter tillige udlændinge, der har fået opholdstilladelse på et særligt grundlag, idet der hertil er knyttet yderligere betingelser – eksempelvis skal tilladelsen være meddelt en asylansøgende udlænding eller en ægtefælle til en udlænding, der har fået humanitær opholdstilladelse. Der er ikke tale om en udtømmende opremsning af den omfattede personkreds, men om eksempler.

Det foreslås i *stk. 2*, at udgifterne efter *stk. 1* omfatter udgifter til partnerskabsaftaler efter § 16, løntilskud efter kapitel 14, kortvarige kurser efter § 148, hjælpemidler efter §§ 145, 146 og 148 samt mentorstøtte efter kapitel 23 til personer omfattet af § 8, nr. 2, 3, og nr. 5, bortset fra ledige selvforsørgende, og til personer omfattet af § 9, nr. 1.

Det vil betyde, at staten vil skulle refundere 100 pct. af en kommunes udgifter til partnerskabsaftaler, løntilskud i forbindelse med løntilskudsansættelse, kortvarige kurser, hjælpemidler og mentorstøtte til udlændinge, som er omfattet af bestemmelsen, og som er enten jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, førtidspensionister, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats eller som er ansat i fleksjob eller selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Der er tale om en indholdsmæssig videreførelse af gældende § 202 med visse sproglige og materielle justeringer. Der er således foretaget enkelte ændringer i persongruppen i bestemmelsen, så de relevante målgrupper medtages i bestemmelsen, og bestemmelsen er endvidere tilrettet, så der for de relevante målgrupper gives refusion for samme indsatser.

Til § 213

UDKAST

Det fremgår af § 203, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

Efter bestemmelsens stk. 2, er det den kommune, som borgeren har som handlekommune efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, der skal hjemtage refusion efter stk. 1, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

Det foreslås i *stk. 1*, at staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter loven.

De nærmere regler herom forventes fastsat i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Børne- og Socialministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ressortområder, som har hjemmel i bl.a. § 85 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det forventes fastsat, at kommunen anmoder staten om statsrefusion og tilskud kvartalsvis over for det ministerium, som loven henhører under, f.eks. Beskæftigelsesministeriet. Anmodningen sker på baggrund af kommunens opgørelse af de forventede revisionsberettigede udgifter for det kommende kvartal, samt den tilskudsberettigede aktivitet i året til og med tilskudskvartalet, jf. den løbende restafregning. Refusion for ydelser eller tilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udbetales for visse ydelser eller tilskud, så den er til disposition for kommunen den næstsidste bankdag i måneden forud for den måned, refusionen vedrører. For andre ydelser eller tilskud udbetales refusionen, så den er til disposition for kommunen den sidste bankdag inden den 16. i hver af kvartalets måneder. I refusionen er indeholdt udbetaling eller afregning af den løbende restafregning. Den endelige restafregning sker en gang årligt og foretages af ressortministeriet, når kommunens regnskab er revideret og forsynet med påtegning af kommunens revision.

Bestemmelsen vil ikke gælde for udgifter omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Det foreslås i *stk. 2*, at det er den kommune, som personen har som handlekommune efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, der skal hjemtage refusion efter *stk. 1*, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

Dermed vil det være den kommune, som personen har som handlekommune, der vil have ret til at hjemtage refusion af afholdte udgifter, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

En kommunes ret til refusion vil bero på, at kommunen har afholdt udgiften til en given ydelse eller indsats for en person, som kommunen efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, er handlekommune for. Handlekommunen er som udgangspunkt den kommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Det fremgår af § 9, *stk. 1*, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Handlekommunen for en person, der er gift, og som har fælles bopæl med ægtefællen, er den kommune, hvor den fælles bopæl er. Det fremgår af lovens § 9, *stk. 2*.

Som udgangspunkt vil CPR-registreringen af en persons bopæl være udtryk for hvilken kommune, der er vedkommendes handlekommune. Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune, der er en persons handlekommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som handlekommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune, jf. § 9, *stk. 8*, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Denne kommune vedbliver at være midlertidig handlekommune i den periode, hvor der er uenighed, uanset at personen, inden handlekommunen er fastlagt, er blevet bopælsregistreret i en anden kommune. Efter at det er blevet bestemt, hvilken kommune der er rette handlekommune, og den fungerende handlekommune ikke er personens handlekommune, yder handlekommunen refusion for den fungerende handlekommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået.

Formålet med bestemmelsen er at undgå, at flere kommuner vil kunne hjemtage refusion for samme udgift. Det kan være relevant i tilfælde, hvor en person flytter fra en kommune til en anden kommune, mens personen er i et tilbud, som fortsættes i tilflytterkommunen. Selv om den ene kommune måtte blive faktureret for hele udgiften til tilbuddet, kan hver kommune kun

hjemtage refusion i forhold til deres del af tilbudsperioden som handlekommune.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 203.

Til § 214

Efter reglerne i § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsættes årligt en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti.

Reglerne betyder, at der til opgørelsen af den kommunale budgetgaranti til brug for reguleringen af statens årlige tilskud til kommunerne medregnes kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte op til en samlet beløbsgrænse. Beløbsgrænsen understøtter, at udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson bliver nedbragt, men at kommunerne samtidig ikke bliver underlagt nye lovgivningsmæssige krav, som indskrænker kommunernes mulighed for at foretage lokale prioriteringer.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.39.1.

Det foreslås i § 214, stk. 1, 1. pkt., at den samlede beløbsgrænse udgør en øvre grænse for den samlede kommunale udgift i det pågældende år i opgørelsen af efterreguleringen af den kommunale budgetgaranti efter § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Forslaget betyder, at den beregnede beløbsgrænse vil indgå i efterreguleringen af budgetgarantien som en øvre grænse for de kommunale udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte, som medregnes i den kommunale budgetgaranti. Den beregnede beløbsgrænse for 2027 vil således i sommeren 2028 indgå i efterreguleringen af budgetgarantien i bloktilskuddet for 2029. Hvis kommunale regnskabstal viser, at kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte vil være højere end den endeligt beregnede beløbsgrænse, vil beløbsgrænsen indgå i opgørelsen af efterreguleringen af budgetgarantien. Hvis de faktiske kommunale regnskabstal vil være lavere end den endeligt beregnede beløbsgrænse, vil de kommunale udgifter ifølge regnskabstal indgå fuldt ud i efterreguleringen af budgetgarantien.

De kommunale regnskabstal offentliggøres typisk af Danmarks Statistik ultimo april for det foregående år, og det er derfor det tidligste tidspunkt, hvor den samlede beløbsgrænse kan sammenlignes med de kommunale udgifter ifølge regnskabstal.

Der vil være en beløbsgrænse for 2026, der vil få betydning for opgørelsen i 2027 af efterregulering af budgetgarantien i bloktilskuddet for 2028. Det beregnes på baggrund af den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2026 ganget med antal personer i 2026 i de relevante målgrupper. De kommunale udgifter ifølge kommunale regnskabstal for 2026 offentliggøres i foråret 2027. Efterregulering af budgetgarantien for kommunale udgifter ifølge kommunale regnskabstal for 2026 vil således i 2027 ske efter gældende regler i § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der vil i 2027 skulle beregnes en samlet beløbsgrænse for 2028 ved at gange den foreløbige grænse pr. fuldtidsperson for 2028 med det forventede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for 2028, som vil blive skønnet i forbindelse med forslag til finanslovsbevilling inkl. evt. ændret ledigheds-skøn i Økonomisk Redegørelse i maj 2027. Det vil indgå i overførselsskønnet i bloktilskuddet for 2028. I den forbindelse vil også beløbsgrænsen for 2027 blive genberegnet ud fra den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 og det forventede antal personer i målgruppen for 2027.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Beskæftigelsesministeriet opgør den endelige beløbsgrænse for kommunerne for et regnskabsår som antallet af personer efter stk. 3 ganget med grænsen efter stk. 2 for 2027 og efter stk. 7. for efterfølgende år.

Forslaget betyder, at Beskæftigelsesministeriet efter opgørelsen af antallet af personer efter stk. 3 vil beregne den samlede beløbsgrænse for det foregående år ved at gange antallet af personer med grænsen pr. fuldtidsperson for det pågældende år. Den samlede beløbsgrænse for 2027 vil således blive endeligt beregnet i foråret 2028 på baggrund af den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 og det faktiske antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for 2027.

Den samlede beløbsgrænse vil gælde for alle kommuner under ét og opgøres ift. de samlede udgifter for alle kommuner. Beskæftigelsesministeriet vil således ikke udmelde en særskilt beløbsgrænse til den enkelte kommune.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at beløbsgrænsen gælder for de udgifter, der fremgår af stk. 4.

Forslaget betyder, at Beskæftigelsesministeriet sammenligner den samlede beløbsgrænse med de kommunale udgifter, der fremgår af stk. 4, dvs. kommunernes udgifter under ét til partnerskabsaftaler efter § 16, tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 84, udgifter til mentorstøtte efter § 140,

undervisningsmateriale efter §§ 145-146 og merudgiftsgodtgørelse efter § 152.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at den foreløbige grænse fastsættes til 9.767 kr. pr. fuldtidsperson (2026-niveau) i målgruppen, jf. stk. 3, pr. 1. januar 2027.

Forslaget betyder, at den foreløbige grænse for 2027 vil blive fastsat til 9.767 kr. (2026-pl) pr. fuldtidsperson.

Den foreslåede foreløbige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 er opgjort som de forventede udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i 2027 (inkl. reformvirkning) på 2.911 mio. kr. (2026-niveau) divideret med det forventede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for 2027 på ca. 298.100 fuldtidspersoner.

Der vil i fastsættelsen af en grænse skulle tages højde for politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson. Det vedrører således ikke en evt. ændring i antallet af personer i de relevante målgrupper, jf. ny stk. 3, men om et politisk initiativ i væsentligt omfang påvirker, i hvilken grad personer (målt som fuldtidspersoner) får tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte.

Forslaget betyder videre, at der indføres en beløbsgrænse for, i hvilket omfang kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen under ét vil indgå i den kommunale budgetgaranti. Der vil således ikke komme separate grænser for udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte, men én samlet grænse.

Grænsen vil blive opgjort som ét samlet beløb pr. fuldtidsperson i målgruppen for den aktive beskæftigelsesindsats. På den måde vil det blive sikret, at omfanget af udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen, som vil blive medtaget i den kommunale budgetgaranti, ikke vil blive negativt påvirket af en forøgelse eller reduktion af antallet af ledige. Selv om antallet af ledige f.eks. måtte blive forøget, og dermed få de samlede udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen til at stige, vil der i fastsættelsen af grænsen blive taget højde for, at brugen af ordningerne ønskes nedbragt, jf. intentionerne med reformen. Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at grænsen pr. fuldtidsperson fastsættes endeligt for 2027 og tilsvarende for efterfølgende år, jf. stk. 7.

Forslaget betyder, at den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 vil blive fastsat på samme måde som beskrevet for den foreløbige grænse for

2027. Hvis der kommer politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson, vil dette dog skulle afspejles i fastsættelsen af den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027.

Forslaget betyder videre, at grænsen pr fuldtidsperson for 2028 og efterfølgende år vil blive fastsat på samme måde som beskrevet for 2027, dog med Beskæftigelsesministeriets budgetterede udgifter (inkl. den forudsatte besparelse) og det beregnede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for det pågældende år. Beskæftigelsesministeriet har i sommeren 2026 budgetterede udgifter og antal fuldtidspersoner for 2026-2029. Hvis der kommer politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson, vil dette dog skulle afspejles i fastsættelsen af den foreløbige og den endelige grænse pr. fuldtidsperson.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at beregningen af den samlede beløbsgrænse for kommunerne, jf. stk. 1, sker på grundlag af personer, som er omfattet af § 8, nr. 1-4, herunder personer, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 14 eller 6 ugers jobrettet uddannelse efter kapitel 11 samt personer, der deltager i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb og personer i revalideringsordningen, jf. § 220, stk. 12, 17 og 18.

Forslaget betyder, at personer, som er omfattet af § 8, nr. 1-4, vil indgå i beregningen af den samlede beløbsgrænse.

Personer omfattet af § 8, nr. 1-4, i loven er:

- Dagpengemodtagere inkl. deltagere i 6 ugers jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 9
- Kontanthjælpsmodtagere uanset visitationsgruppe inkl. tidligere uddannelseshjælpsmodtagere og modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse samt overgangsydelse som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven.
- Sygedagpengemodtagere
- Ledighedsydelsesmodtagere.

Forslaget betyder videre, at personer, der var omfattet af § 6, nr. 7, 8 og 10, i den tidligere lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tæller med i antal personer i stk. 3. Det drejer sig om personer, der deltager i:

- Jobafklaringsforløb
- Ressourceforløb
- Revalidering inkl. personer i forrevalidering.

Tilgang til jobafklarings- og ressourceforløb samt revalidering ophører ved ikrafttrædelsen af nærværende lovforslag den 1. januar 2027, men der vil fortsat være udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte i 2027 og frem til disse personer, mens forløbene afsluttes, og disse udgifter omfattes fuldt ud af begrænsningen. Tilsvarende indgår antal personer i disse målgrupper i det samlede antal personer i stk. 3. Der henvises til overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 220, stk. 12, 17 og 18.

Måleenheden vil være fuldtidspersoner, jf. jobindsats, og vil også omfatte personer der er ansat med løntilskud efter kapitel 14 eller 6 ugers jobrettet uddannelse efter kapitel 11.

Afgrænsningen i den foreslåede § 214, stk. 3, til personer omfattet af § 8, nr. 1-4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsigt og personer i ovennævnte målgrupper, der ophører, skyldes, at der ikke er adgang til offentligt statistiske oplysninger om antallet af personer i § 8, nr. 5, der får tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering. Det vedrører:

- Ledige selvforsørgende
- Førtidspensionister
- Unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering inkl. øvrige driftsudgifter samt mentorstøtte til disse personer vil være omfattet af den samlede beløbsgrænse, jf. forslaget til § 214, stk. 4, men antallet af disse personer vil således ikke indgå i beregningen af den samlede beløbsgrænse.

Modtagergruppen for mentorstøtte efter kapitel 23 er bredere end målgrupperne i lovens § 8. Der gives f.eks. mentorstøtte til personer i ordinær beskæftigelse og uddannelse. Forslaget betyder, at der ikke foretages et selvstændigt skøn over eller optælling af faktiske modtagere af mentorstøtte, og dette antal modtagere af mentorstøtte indgår ikke selvstændigt i beregningen af den samlede beløbsgrænse.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.* at personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, ikke indgår i beregningen.

Forslaget betyder, at der ikke medregnes antallet af personer eller udgifter vedrørende personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, dvs. fordrevne personer fra Ukraine, der er omfattet af et program efter integrationsloven, og personer omfattet af arbejdspligt efter integrationsloven.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at beskæftigelsesministeriet endeligt opgør antallet af fuldtidspersoner for hele året.

Forslaget betyder, at Beskæftigelsesministeriet i det efterfølgende år vil opgøre det endelige antal af fuldtidspersoner for det foregående år.

På jobindsats.dk kan man tilgå oplysninger om antallet af fuldtidspersoner, der skal indgå i beregningen af den samlede beløbsgrænse. Oplysninger om det foregående år er typisk tilgængeligt medio marts, men ved at afventer oplysningerne medio april vil der være foretaget efterregulering af data, som bedre afspejler omfanget af relevante personer. Endelig opgørelsestidspunkt vil afhænge af opgørelseskadencen m.v. på jobindsats.dk.

Data opdateres kontinuerligt på jobindsats.dk, hvorfor der er behov for at fastholde det antal fuldtidspersoner, der lægges til grund for beregningen af den endelige samlede beløbsgrænse.

Det vil være muligt for kommunerne løbende at følge med i antallet, der vil indgå i opgørelsen af den samlede beløbsgrænse, idet antallet af disse målgrupper bliver opgjort på jobindsats.dk hver måned.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at beløbsgrænsen, jf. *stk. 1*, gælder for kommunernes udgifter under ét til partnerskabsaftaler efter § 16, tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 84, udgifter til mentorstøtte efter § 140, undervisningsmateriale efter §§ 145-146 og merudgiftsgodtgørelse efter § 152.

Forslaget betyder, at der fortsat vil være en beløbsmæssig begrænsning på kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering efter lovens § 84, som indgår i den kommunale budgetgaranti.

Ud over udgifter til tilbud efter lovens § 84 er der i loven andre bestemmelser, som indeholder driftsudgifter ved aktivering. Disse udgifter vil også fortsat være omfattet af den samlede beløbsgrænse. Det betyder, at begrænsningen også omfatter udgifter til partnerskabsaftaler efter lovens § 16, undervisningsmateriale efter lovens §§ 145-146 og merudgiftsgodtgørelse efter lovens § 152. Øvrige udgifter til hjælpemidler og befordringsgodtgørelse efter lovens kapitel 24 og 25 om hjælpemidler til personer i tilbud, ved ansættelse og i beskæftigelse m.v. samt befordringsgodtgørelse m.v. vil ikke være omfattet af den foreslåede grænse.

Fastsættelsen af, hvilke udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. der beløbsmæssigt begrænses i forhold til at blive medtaget i opgørelsen af den kommunale budgetgaranti, betyder, at grænsen ikke vil omfatte andre

UDKAST

udgifter efter kapitel 16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der er omfattet af budgetgarantien. Det drejer sig om udgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 83 om ordinær uddannelse, studie- og kompetencegivende uddannelse efter lovens § 86 og lovens §§ 87 og 88 om tilbud finansieret af forskellige puljer som f.eks. den regionale uddannelsespulje og ret til uddannelsesløft for dagpengemodtagere. Udgifter efter lovens kapitel 11 om 6 ugers jobrettet uddannelse eller opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob i § 103 i loven vil heller ikke være omfattet af grænsen.

Kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering efter § 84 i loven til unge, der får særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse efter stu-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 11. august 2023, er ikke omfattet af budgetgarantien, og vil derfor ikke blive omfattet af grænsen for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte, der medtages i den kommunale budgetgaranti.

Forslaget betyder videre, at kommunernes driftsudgifter til mentorstøtte efter lovens § 140 i kapitel 23 fortsat vil være omfattet af grænsen for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at samme beløbsgrænse også gælder for udgifterne til personer omfattet af arbejdspligt efter § 92, som får tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 84, jf. § 93.

Forslaget indeholder ikke en undtagelse vedr. udgifter til personer omfattet af arbejdspligt efter § 92, som får tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 84, jf. § 93 i loven. Det betyder, at grænsen fortsat vil gælde for de udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering, som personer omfattet af arbejdspligt efter loven vil få tilbud om. Det er forudsat, at personer omfattet af arbejdspligt kun i begrænset omfang vil få tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 84 i loven, idet de hovedsageligt skal have tilbud om nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats efter kapitel 15 samt dansk-uddannelse efter kapitel 16 i loven. Men i det omfang, kommunerne vil have udgifter efter § 84 i loven til personer omfattet af arbejdspligten, vil disse fortsat være omfattet af den foreslåede grænse.

Forslaget vedrører alene tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Forslaget betyder derfor, at der ikke vil blive medregnet udgifter vedrørende personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, dvs. fordrevne personer fra Ukraine, der er omfattet af et program efter integrationsloven, og personer omfattet af arbejdspligt efter integrationsloven.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 4., 3. pkt.*, at beløbsgrænsen vedrører kommunernes reale udgifter efter fratræk af statsrefusion.

Forslaget betyder, at det er kommunernes faktisk afholdte udgifter, der vil være omfattet af begrænsningen. Der vil i de første år være afløbsudgifter, som er refusionsberettigende, hvorfor det er præciseret, at det er kommunernes udgifter efter fratræk af statsrefusionen, som vil blive omfattet af begrænsningen.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at Beskæftigelsesministeriet senest den 1. juli offentliggør en foreløbig grænse efter stk. 2 for det kommende år.

Forslaget betyder, at Beskæftigelsesministeriet senest den 1. juli vil offentliggøre en foreløbig grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år. Det foreslås af hensyn til kommunernes budgetlægning for det kommende år, hvor kommunerne senest 15. oktober skal have lagt budget for det kommende år. Offentliggørelsen forventes at ske ved, at der udstedes en bekendtgørelse herom.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at Beskæftigelsesministeriet senere offentliggør den endelige grænse efter stk. 2 for det kommende år.

Forslaget betyder, at Beskæftigelsesministeriet vil offentliggøre den endelige grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år. Kommunerne vil på den måde blive informeret om, at den foreløbige grænse vil blive den endelige grænse, eller at der er beregnet en anden endelig grænse. Det forventes også her, at offentliggørelsen vil ske i en bekendtgørelse. Tidspunktet for offentliggørelsen vil afhænge af vedtagelsen af finansloven, men forventeligt vil offentliggørelsen ske i løbet af december, dog senest den 31. december forud for det år, som grænsen vedrører.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at en gang årligt den 1. januar reguleres grænsen i stk. 2 med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Forslaget betyder, at grænsen pr. fuldtidsperson vil skulle opreguleres til det kommende års pris- og lønniveau med satsreguleringsprocenten som i øvrigt anvendes til udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte. Grænsen kan således beregnes i det indeværende års pris- og lønniveau for så at blive opreguleret til kommende års pris- og lønniveau.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at ved den årlige regulering af grænsen efter stk. 2 oprundes det regulerede beløb til nærmeste hele beløb.

Forslaget betyder, at der med oprundingen til nærmeste hele beløb ikke skal anvendes decimaler, og at beløbet ikke skal nedrundes. Oprundingen til det nærmeste hele beløb, som er deleligt med 1, skal forenkle beregningerne.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at beløbet før oprunding danner grundlag for kommende års satsregulering.

Forslaget betyder, at det vil være den uafrundede grænse pr. fuldtidsperson forud for opreguleringen, der vil blive lagt til grund for fastsættelsen af grænsen for det efterfølgende år.

De generelle besparelser på udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen forventes fuldt indfaset i 2036, hvorfor der fra 2037 som udgangspunkt kun forventes den årlige pris- og lønregulering af det foregående års grænse pr. fuldtidsperson.

Det foreslås i *stk. 7*, at Beskæftigelsesministeriet fastsætter efter reglerne i *stk. 1-6*, den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 samt den foreløbige og den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2028 og efterfølgende år. Forslaget vedrørende den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 betyder, at den vil blive fastsat af Beskæftigelsesministeriet. Det betyder, at det vil skulle vurderes i efteråret 2026, om der vil være politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson, og som vil skulle afspejles i fastsættelsen af den endelige grænse pr. fuldtidsperson. Det betyder, at den foreløbige grænse vil blive den endelige grænse, eller at der i den endelige grænse er taget højde for eventuelle politiske initiativer.

Forslaget vedrørende den foreløbige grænse for 2028 betyder, at Beskæftigelsesministeriet vil fastsætte en foreløbig grænse for 2028 i sommeren 2027 på baggrund af Beskæftigelsesministeriets budgetterede driftsudgifter ved aktivering i øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte i 2027 (inkl. reformvirkning), som bliver divideret med det forventede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper i 2027. Beskæftigelsesministeriet har i sommeren 2025 budgetteret udgifter og beregnet antallet af fuldtidspersoner for 2026-2029. Hvis der kommer politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson, vil dette skulle afspejles i fastsættelsen af den foreløbige grænse pr. fuldtidsperson.

Forslaget vedrørende den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2028 betyder tilsvarende, at den endelige grænse for 2028 vil blive fastsat af Beskæftigelsesministeriet. Det betyder, at det vil skulle vurderes i efteråret 2027, om der vil være politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson, og som vil skulle afspejles i fastsættelsen af den endelige grænse pr. fuldtidsperson. Det betyder, at den foreløbige grænse vil blive den endelige grænse, eller at der i den endelige grænse er taget højde for eventuelle politiske initiativer. Fastsættelsen af den foreløbige og endelige grænse for efterfølgende år vil skulle ske på samme måde.

Metoden til fastsættelsen af den årlige grænse pr. fuldtidsperson er af forholdsvist teknisk karakter, og den er baseret på Beskæftigelsesministeriets skøn over udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte og det beregnede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper. Derfor vurderes det mest hensigtsmæssigt, at det er Beskæftigelsesministeriet, der vil få bemyndigelsen til at fastsætte den årlige grænse pr. fuldtidsperson.

Til § 215

Det fremgår af § 204, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunens afgørelser efter loven kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Efter § 204, stk. 2, kan en klage indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning, jf. §§ 64, 80, 88 og 94, kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Det følger af § 204, stk. 3, at ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse efter § 176 kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.39.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Forslaget vil indebære, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vil kunne behandle såvel klager over indholdet i en afgørelse, som klager over den måde, en sag er behandlet på, f.eks. myndighedens tilsidesættelse af regler for sagsbehandling fastsat i bl.a. forvaltningsloven.

For at en klage vil kunne indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, vil det være en betingelse, at der er tale om en klage over en afgørelse. Det vil sige, at der ikke alene kan klages over kommunens faktiske forvaltningsudøvelse. F.eks. vil kommunen som led i sin faktiske forvaltningsudøvelse kunne ændre en persons ønskede samtaleform til et fysisk fremmøde, hvis kommunen vurderer, at den valgte form ikke bidrager positivt til borgerens mulighed for beskæftigelse. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor der skal igangsættes længerevarende aktiveringsforløb.

Er der tale om en klage, som ikke vedrører afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilsidesættelse af regler for sagsbehandling, men alene personalets optræden, tilrettelæggelsen af sagsbehandlingen, ekspeditionsfejl eller lignende, vil klagen som følge af det almindelige over/underordningsforhold skulle indbringes for de overordnede administrativt ansvarlige. Som udgangspunkt vil borgmesteren have den øverste daglige ledelse af kommunens administration. En klage over disse forhold vil derfor skulle indgives til borgmesteren i kommunen. I kommuner med magistratsstyre vil klagen skulle indgives til rådmanden.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at klage efter stk. 1 kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører.

Forslaget vil betyde, at det som hovedregel fortsat alene vil være den, som afgørelsen vedrører, der er klageberettiget.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at en klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning tillige kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Forslaget vil medføre, at der vil være mulighed for, at også andre, der vil have en væsentlig interesse i afgørelsen om konkurrenceforvridning, vil

kunne klage. Det vil f.eks. gælde for fagforeninger eller arbejdsgiverorganisationer.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse efter § 152 i loven, kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.

Forslaget vil betyde, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i disse sager udelukkende vil kunne tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med kommunens retningslinjer om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse på op til 1.000 kr. om måneden til anslåede udgifter ved at deltage i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik. Der vil være tale om en specialregel med et begrænset klagetema.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende lovs § 204.

Til § 216

Det fremgår af § 205 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg træffer afgørelse i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over kommunens afgørelse vedrører dagpengemodtagere, og der er tale om klage over kommunens afgørelser vedrørende følgende:

- 1) Tilbud efter kapitel 11-14, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov.
- 2) Rådighedsafprøvende tilbud, jf. § 54.
- 3) Henvisninger til arbejde, jf. § 11, stk. 2, nr. 3.
- 4) At beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør, jf. § 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.39.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *nr. 1*, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg skal træffe afgørelse i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over kommunens afgørelse vedrører personer omfattet af § 8, nr. 1, og der er tale om klage over kommunens afgørelser vedrørende tilbud efter kapitel 13-16, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov.

Det vil betyde, at der fortsat vil være en kort sagsbehandlingstid i klager om visse afgørelser om dagpengemodtagere. Det vil være i tilfælde, hvor klagen over kommunens afgørelser vil dreje sig om tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats og vejledning og opkvalificering, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov.

Det foreslås i *nr. 2*, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg skal træffe afgørelse i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over kommunens afgørelse vedrører personer omfattet af § 8, nr. 1, og der er tale om klage over kommunens afgørelser vedrørende henvisninger til arbejde.

Det vil betyde, at der vil være kort sagsbehandlingstid i klager om dagpengemodtagere, hvor kommunens afgørelse vedrører henvisning til arbejde.

Det foreslås i *nr. 3*, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg skal træffe afgørelse i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over kommunens afgørelse vedrører personer omfattet af § 8, nr. 1, og der er tale om klage over kommunens afgørelser vedrørende at beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør.

Det vil betyde, at der vil være kort sagsbehandlingstid i klager om dagpengemodtagere, hvor kommunens afgørelse, at beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør.

Bestemmelsen om rådighedsafprøvende tilbud efter den gældende lovs § 54 afskaffes med lovforslaget, hvilket medfører, at klageadgangen hertil heller ikke videreføres.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende § 205.

Til § 217

Det fremgår af § 206, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden, jf. § 72, stk. 4,

for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledige selvforsørgende, senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse kan indbringes for kommunen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.39.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 217, at en klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden for personer omfattet af § 8, nr. 1-3, og 5, som er ledige selvforsørgende, senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse, kan indbringes for kommunen.

Bestemmelsen vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende.

Forslaget vil betyde, at alle målgrupper, for hvem der foretages en beregning af arbejdstiden, vil have mulighed for at klage til kommunen over arbejdsgiverens beregning senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 67, stk. 4, i loven, hvoraf det fremgår, at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer. Arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende § 206.

Til § 218

Det fremgår af § 207, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job efter § 11, stk. 4, om jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og om befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 6, kan, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører. §§ 98 og 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Efter § 207, stk. 2, kan arbejdsløshedskassens afgørelser efter § 106 om, at en person ikke skal være omfattet af mindre intensiv indsats, senest 4 uger

efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det følger af § 207, stk. 3, at arbejdsløshedskassens afgørelser efter § 35 om at fratage en person retten til selvbooking i de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktfølgningen, jf. § 27, stk. 2, kan, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.39.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, om jobrettet uddannelse efter kapitel 11 og om befordringsgodtgørelse, senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, kan indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører.

Med arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne medlemmer til et konkret job, henvises der til § 13, stk. 3, i loven, hvor det fremgår, at arbejdsløshedskassen vil kunne bistå egne ledige medlemmer med at finde job. Det vil kunne ske ved at, arbejdsløshedskassen, efter aftale med en arbejdsgiver, træffer afgørelse om at henvise en eller flere af egne medlemmer til et konkret job hos en privat eller offentlig arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft. Med henvisningen til kapitel 11 om jobrettet uddannelse henvises der til arbejdsløshedskassernes afgørelser om jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere.

Henvisningen til forslaget til § 149, stk. 3, vil vedrøre de afgørelser om befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere, som arbejdsløshedskassen vil træffe. Undtaget vil dog være afgørelser om, at personen vil have ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften vil være en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. I disse tilfælde vil kommunen skulle træffe afgørelse, og klager over disse afgørelser vil dermed være omfattet af klagebestemmelsen i forslaget til § 215.

Forslaget vil betyde, at en klage over arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, afgørelser om jobrettet uddannelse og afgørelser om befordringsgodtgørelse, inden for 4 uger

fortsat vil kunne indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den som afgørelsen vedrører.

Det foreslås i stk. 1, 2. *pkt.*, at §§ 98 og 99 om proceduren for at indsende klage og efterfølgende klageadgang til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Af § 98 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. følger det bl.a., at klagen sendes til arbejdsløhedskassens hovedledelse, der skal vurdere sagen på ny. Fastholder arbejdsløhedskassens hovedledelse helt eller delvist afgørelsen, videresender denne klagen sammen med sagens akter til direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Nærmere regler udarbejdes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet. Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelsen herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Af § 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring følger det bl.a., at klage over direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings afgørelser om medlemmers rettigheder og pligter kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Klagen sendes til direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der vurderer sagen på ny. Fastholder direktøren sin afgørelse helt eller delvist, sendes klagen til Beskæftigelsesudvalget, og klageren underrettes samtidig herom. Beskæftigelsesudvalgets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås i *stk. 2*, at arbejdsløhedskassens afgørelser om, at en person ikke skal være omfattet af mindre indsats, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløhedskassens afgørelser om, at en person ikke skal være omfattet af mindre indsats, inden for 4 uger, vil kunne indbringes for Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg.

Med forslaget vil klageadgangen også omfatte Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, for så vidt angår afgørelser truffet af arbejdsløhedskassen om, at en dagpengemodtager ikke skal være omfattet af mindre indsats, selvom personen umiddelbart er omfattet af betingelserne for at være omfattet.

Forslaget vil også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen vil skulle have deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen.

Det foreslås i *stk. 3*, at arbejdsløshedskassens afgørelser om at fratage en person retten til selvbooking i de første 3 måneder senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskassens afgørelser om, at en person skal fratages retten til selvbooking i de første 3 måneder, inden for 4 uger, fortsat vil kunne indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Forslaget vil også medføre, at der vil være klageadgang til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg for så vidt angår afgørelser truffet af arbejdsløshedskassen om, at en dagpengemodtager fratages retten til selvbooking, hvis arbejdsløshedskassen vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som efter kommunens vurdering vil medføre, at kontaktforløbet ikke vil kunne gennemføres efter hensigten. Forslaget vil omfatte afgørelser truffet af arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, jf. lovens § 27, stk. 2.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende lovs § 207.

Til § 219

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Loven får ved ikrafttræden virkning for alle personer, som omfattes af loven, det vil sige også personer, som forud for den 1. januar 2027 var omfattet af en af målgrupperne i den hidtidige lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer.

Lovens ikrafttræden den 1. januar 2027 vil omfatte initiativer i ”Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen – Mere værdighed, større frihed og færre regler”, som er udmøntet i loven. Derudover udmøntes visse initiativer ved

bekendtgørelse, som også vil træde i kraft den 1. januar 2027. Det vil bl.a. omfatte initiativerne om forsøg med frit valg af leverandør i de første 4 måneder og forsøg med udvidelse af arbejdsløshedskassernes ansvar fra de første 3 til de første 4 måneder.

Forløb, som forud for den 1. januar 2027 er bevilget efter de hidtil gældende i loven, vil kunne færdiggøres i overensstemmelse med bevillingen efter de hidtil gældende regler, men vil ikke kunne forlænges eller ændres efter de hidtil gældende regler. Det vil f.eks. betyde, at personer, som har fået bevilget et tilbud om virksomhedspraktik, vil kunne fortsætte praktikforløbet indtil udløb af bevillingen. Det vil bl.a. gælde bevilgede

- aktiviteter som led i kontaktforløbet,
- kurser om jobrettet uddannelse,
- tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats, ansættelse med løntilskud og om vejledning og opkvalificering,
- jobafklaringsforløb,
- fleksjob,
- uddannelsesforløb på baggrund af uddannelsesaftaler mellem arbejdsgivere og personer (voksenlærlingeforløb).
- partnerskabsaftale,
- mentorforløb, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024, ophæves.

Det foreslås i *stk. 3*, at lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1482 af 23. december, ophæves.

Til § 220

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen skal visitere personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der forud for 1. januar 2027 har været omfattet af målgruppen i de hidtil gældende regler i § 6, nr. 4 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer som uddannelsesparate, og som fortsat modtager kontanthjælp, til målgruppen i denne lovs § 8, nr. 2 eller 3 inden den 1. april 2027, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget vil betyde, at kommunerne vil skulle omvisitere kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som forud for 1. januar 2027 har været visiteret uddannelsesparate, til enten

jobparate eller aktivitetsparate. Forslaget vil endvidere betyde, at omvisiteringen vil skulle ske inden den 1. april 2027.

Baggrunden for forslaget er, at visitationskategorien ”uddannelsesparat” afskaffes den 1. januar 2027. Herefter findes kun visitationskategorierne jobparat og aktivitetsparat. Det er derfor nødvendigt, at kommunerne foretager en ny visitation af kontanthjælpsmodtagere, der forud for 1. januar 2027 har været visiteret som uddannelsesparate, og som fortsat modtager kontanthjælp efter denne dato.

Henvisningen til stk. 2 betyder, at kommunen ikke vil skulle omvisitere åbenlyst uddannelsesparate, da disse personer automatisk vil blive overført til visitationskategorien jobparate, medmindre kommunen har vurderet, at personen er aktivitetsparat.

Formålet med forslaget er at sikre, at personer, der hidtil har været visiteret til visitationskategorierne uddannelsesparat, bortset fra åbenlyst uddannelsesparate, vil blive visiteret som jobparat eller aktivitetsparat efter de nye regler, jf. forslaget til §§ 8 og 10 i denne lov. Formålet med at fastsætte en frist er at sikre, at alle uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere er visiteret efter de nye regler inden den 1. april 2027.

For at understøtte kommunerne i at omvisitere uddannelsesparate til enten jobparat eller aktivitetsparat efter de nye regler vil Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering forud for 2. halvår 2026 i det fælles datagrundlag (DFDG) oprette to nye persongrupperprojekter, jobparat og aktivitetsparat, med tilknyttede persongruppermarkeringer, som automatisk vil blive tilgængelige i de kommunale fagsystemer.

Kommunerne vil således i perioden fra 1. juli 2026 og til og med 31. december 2026 kunne registrere, hvilken af de to nye visitationskategorier kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, skal være visiteret til fra den 1. januar 2027. Dermed vil kommunerne få mulighed for i løbet af 2. halvår 2026 at forberede overgangen af uddannelsesparate til de nye regler om visitation af kontanthjælpsmodtagere.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil automatisk efter 1. januar 2027 overføre de personer, som kommunerne har persongruppermarkeret

som enten jobparat eller aktivitetsparat, til de pågældende visitationskategorier.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der forud for den 1. januar 2027 har været omfattet af målgruppen i de hidtil gældende regler i § 6, nr. 4 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer som åbenlyst uddannelsesparate, og som fortsat modtager kontanthjælp, den 1. januar 2027 omfattes af målgruppen i denne lovs § 8, nr. 2, medmindre kommunen har vurderet, at personen er omfattet af målgruppen i denne lovs § 8, nr. 3.

Forslaget vil betyde, at kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der forud for den 1. januar 2027 har været visiteret som åbenlyst uddannelsesparate, og som fortsat modtager kontanthjælp, den 1. januar 2027 vil blive visiteret som jobparate, jf. denne lovs § 8, nr. 2, medmindre kommunen har vurderet, at personen er aktivitetsparat.

Kommunen skal ikke foretage en omvisitering af personerne, men Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil automatisk 1. januar 2027 ændre registreringen af den hidtidige visitationskategori ”åbenlyst uddannelsesparate” til jobparat.

Kommunen vil dog godt kunne vurdere, at en åbenlyst uddannelsesparat skal være aktivitetsparat i stedet for jobparat. Kommunen vil i så fald senest den 31. december 2026 skulle benytte projektgruppemarkeringerne som beskrevet oven for i forslaget til *stk. ungl* til at markere, at personen skal være aktivitetsparat. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil herefter automatisk den 1. januar 2027 overføre de personer, som kommunerne har persongruppemarkeret som aktivitetsparat til denne visitationskategori.

Baggrunden for forslaget er, at visitationskategorien uddannelsesparat, herunder kategorien åbenlyst uddannelsesparat, afskaffes den 1. januar 2027. Herefter findes kun visitationskategorierne jobparat og aktivitetsparat. Det er derfor nødvendigt, at kontanthjælpsmodtagere, der forud for 1. januar 2027 har været visiteret som åbenlyst uddannelsesparate, og som fortsat modtager kontanthjælp efter denne dato, omvisiteres til en af de nye visitationskategorier.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 3*, at personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der forud for den 1. januar 2027 har været omfattet af målgruppen i de hidtil gældende regler i § 6, nr. 5 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og som fortsat modtager kontanthjælp, omfattes den 1. januar 2027 af målgruppen i denne lovs § 8, nr. 3, medmindre kommunen har vurderet, at personen er omfattet af målgruppen i denne lovs § 8, nr. 2.

Forslaget vil betyde, at kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der forud for den 1. januar 2027 har været visiteret som aktivitetsparate, og som fortsat modtager kontanthjælp, den 1. januar 2027 fortsat vil være visiteret aktivitetsparate, jf. denne lovs § 8, nr. 3, medmindre kommunen har vurderet, at personen er jobparat.

Kommunen skal ikke foretage en omvisitering af personerne, men Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil automatisk 1. januar 2027 sørge for, at personerne fortsat står registreret som aktivitetsparate i de nye visitationskategorier. Det bemærkes i den forbindelse, at betydningen af den hidtidige visitationskategori aktivitetsparat ændres fra 1. januar 2027 således, at betydningen af aktivitetsparat fremover vil være, at en person vurderes ikke at ville kunne få et arbejde og forsørge sig selv inden for et halvt år. Efter de hidtidige regler blev kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse visiteret aktivitetsparat, hvis den unge blev vurderet til at have behov for støtte og hjælp i længere tid end ca. et år, inden personen kunne påbegynde en uddannelse.

Kommunen vil dog godt kunne vurdere, at en aktivitetsparat skal være jobparat. Kommunen vil i så fald senest den 31. december 2026 skulle benytte projektgruppemarkeringerne som beskrevet oven for i forslaget til *stk. ung1* til at markere, at personen skal være jobparat. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil herefter automatisk den 1. januar 2027 overføre de personer, som kommunerne har persongruppemarkeret som jobparate til denne visitationskategori.

Det foreslås i *stk. 4*, at personer, omfattet af denne lovs § 8, nr. 2, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, som forud for den 1. januar 2027 ikke har registreret, hvad de søger job som, hurtigst muligt og senest 2 uger efter visitationen som jobparat skal registrere, hvad de søger job som, jf. denne lovs § 22, *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at jobparate kontanthjælpsmodtagere, som før lovens ikrafttrædelse ikke har fået registreret, hvad de søger job som, senest 2 uger efter visitationen som jobparat vil skulle udfylde, hvad de søger job, jf. denne lovs § 22, stk. 1. Åbenlyst uddannelsesparate, der omvisiteres efter 1. januar 2027 til at være jobparate, vil blive omfattet af reglen og få en frist på 2 uger fra visitationsdatoen til at registrere jeg søger job som.

Det foreslås i *stk. 5*, at personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1 og 2, som forud for den 1. januar 2027 ikke har registreret cv-oplysninger inden for fristen efter de hidtil gældende regler i § 23, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, finder fristen fastsat efter § 23, stk. 1, i den nævnte lov anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at personer omfattet af jobparate kontanthjælpsmodtagere, jf. § 23, stk. 1, nr. 2, åbenlyst uddannelsesparate, jf. § 23, stk. 1, nr. 3 og ledighedsydelsesmodtagere, jf. § 23, stk. 1, nr. 4, som forud for lovens ikrafttræden har fået en frist på 3 uger til at registrere cv-oplysninger, vil opretholde denne frist til registrering af deres cv-oplysninger.

Det foreslås i *stk. 6*, at for personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1, som den 1. januar 2027 har haft mindre end 3 måneders ledighed, jf. denne lovs § 11, indgår jobsamtaler holdt med arbejdsløshedskassen efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, i opgørelsen af jobsamtaler, der skal holdes efter denne lovs kapitel 8, jf. dog stk. 8.

Forslaget vil betyde, at de jobsamtaler arbejdsløshedskassen har holdt med dagpengemodtagere i de første 3 måneder forud for lovens ikrafttræden, vil indgå i kravet til antallet af jobsamtaler i kontaktforløbet med arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder, som vil være forudsat i loven – dvs. mindst to jobsamtaler med mindst 75 pct. af personerne.

Det foreslås i *stk. 7*, at for personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1-3, som den 1. januar 2027 har haft mindre end 6 måneders ledighed, jf. denne lovs § 11, indgår jobsamtaler holdt med kommunen efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024

med senere ændringer, i opgørelsen af jobsamtaler, der skal holdes efter denne lovs kapitel 8, jf. dog stk. 8.

Forslaget vil betyde, at de jobsamtaler kommunen har holdt med dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere i de første 6 måneder forud for lovens ikrafttræden, vil indgå i kravet til antallet af jobsamtaler i kontaktføreløbet med kommunen i de første 6 måneder, som vil være forudsat i loven – dvs. jobsamtaler med mindst 75 pct. af dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, hvor den første jobsamtale dog vil skulle holdes med alle personerne.

Forslaget vil endvidere betyde, at de jobsamtaler kommunen har holdt med aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere i de første 6 måneder forud for lovens ikrafttræden, vil indgå i kravet til antallet af jobsamtaler i kontaktføreløbet med kommunen i de første 6 måneder.

Det foreslås i *stk. 8, 1. pkt.*, at for personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1, som er under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, indgår jobsamtaler holdt med kommunen i de første 3 måneder efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, i opgørelsen hos arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder.

Med lovforslagets § 27, stk. 2, skal arbejdsløshedskassen tilrettelægge kontaktføreløbet med dagpengemodtagere i de første 3 måneder. Med forslaget vil arbejdsløshedskassen ikke længere skulle visitere dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, til et kontaktføreløb i kommunen senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende. Målgruppen vil således have deres kontaktføreløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere. Herefter vil det være kommunen, der vil skulle tilrettelægge kontaktføreløbet for personen i resten af kontaktføreløbet. Det vil betyde, at hvis personen f.eks. har været ledig i 2 måneder ved lovens ikrafttræden, vil arbejdsløshedskassen skulle tilrettelægge kontaktføreløbet for personen i den resterende måned af de første 3 måneder.

Forslaget vil betyde, at de jobsamtaler kommunen har holdt med personen i de første 3 måneder forud for lovens ikrafttræden, vil indgå i kravet til antallet af jobsamtaler i kontaktføreløbet med arbejdsløsheds-kassen i de første 3 måneder, som vil være forudsat i loven – dvs. mindst to jobsamtaler med mindst 75 pct. af personerne.

Det foreslås i stk. 8, 2. pkt., at jobsamtaler holdt med kommunen efter de første 3 måneder og senest efter 6 måneder, indgår i kommunens opgørelse. Forslaget vil indebære, at de jobsamtaler kommunen har holdt med personen efter de første 3 måneder og senest efter 6 måneder forud for lovens ikrafttræden, vil indgå i kravet til antallet af jobsamtaler i kontaktføreløbet med kommunen i de første 6 måneder, som vil være forudsat i loven – dvs. jobsamtaler med mindst 75 pct. af dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtager.

Det foreslås i stk. 9, at personer omfattet af denne lov, som forud for den 1. januar 2027 har fået en frist til selvbooking af en jobsamtale efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og som ikke har selvbooket jobsamtalen, skal selvbooke efter reglerne i denne lovs kapitel 8.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at personer omfattet af loven, som har fået en frist til at selvbooke en jobsamtale forud for lovens ikrafttræden, skal selvbooke en jobsamtale inden for denne frist.

Det foreslås i stk. 10, at for personer omfattet af denne lovs § 10, nr. 1 og nr. 2, som er ledighedsydelsesmodtagere, og som den 1. januar 2027 ikke har opbrugt retten til jobrettet uddannelse efter § 48, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, medregnes forudgående ledighed, jf. denne lovs § 11, og godkendte kurser forud for den 1. januar 2027 i forbruget af jobrettet uddannelse efter denne lovs § 50. Den jobrettede uddannelse efter denne lovs § 50 skal ligge inden for samme erhvervsgruppe.

Både i de hidtil gældende regler og efter forslaget gælder, at retten til jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som er omfattet af ordningen, vil være begrænset til 6 uger inden for samme erhvervsgruppe.

Forslaget betyder, at for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som har påbegyndt, men ikke har opbrugt retten til jobrettet uddan-

nelse den 1. januar 2027, skal der medregnes ledighedsperioder og godkendte kurser, hvor personen har forbrugt af retten til jobrettet uddannelse efter de hidtil gældende regler ved opgørelsen af perioden med ret til jobrettet uddannelse, og ved opgørelsen af forbruget af de op til 6 ugers jobrettet uddannelse, der efter lovforslagets § 50, er ret til.

Personen vil dermed sammenlagt højst kunne få 6 ugers jobrettet uddannelse inden for ledighedsperioden.

Det foreslås i *stk. 11*, at for personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1 og 2, som den 1. januar 2027 har haft mindre end 6 måneders ledighed, jf. denne lovs § 11, indgår tilbud efter kapitel 11-14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, der er givet i perioden, som tilbud efter reglerne i denne lovs kapitel 17. Baggrunden for forslaget er, at kommunerne efter lovforslagets kapitel 17 fremover skal give mindst et tilbud til mindst 75 pct. af persongruppen: Dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. Efter de gældende regler er der krav om, at kommunerne skal give mindst et tilbud til mindst 75 pct. af persongruppen: Dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere. Derimod er der ikke krav om tilbud til ledighedsydelsesmodtagere.

Med forslaget indgår tilbud, som kommunen forud for den 1. januar 2027 har givet til dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere ved opgørelsen af, om kommunen har givet mindst et tilbud til mindst 75 pct. af personerne. Perioden med ledighed vil skulle opgøres efter lovforslagets § 11.

Det foreslås i *stk. 12*, at de hidtil gældende regler om jobafklaringsforløb finder anvendelse for personer, som senest den 31. december 2026 har opnået ret til et jobafklaringsforløb efter lov om sygedagpenge eller lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. dog stk. 15 og 16.

Forslaget vil blandt andet indebære, at de hidtil gældende regler, der omfatter personer i jobafklaringsforløb efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, vil finde anvendelse for personer, som senest den 31. december 2026 har opnået ret til et jobafklaringsforløb efter kapitel 8 i lov om sygedagpenge eller § 110, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

UDKAST

Forslaget vil betyde, at et jobafklaringsforløb vil kunne færdiggøres, såfremt personen har opnået retten til jobafklaringsforløbet inden lovens ikrafttræden, selv om jobafklaringsforløbsordningen vil blive ophævet med virkning fra den 1. januar 2027. Personen vil være omfattet af de hidtil gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der omfatter personer i jobafklaringsforløb efter kapitel 18, så længe personen er i jobafklaringsforløb. Når jobafklaringsforløbet ophører, vil kommunen således ikke have mulighed for at iværksætte et nyt jobafklaringsforløb for den pågældende.

Forslaget vil endvidere betyde, at de hidtil gældende regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering og rekvirering af lægeattester i sager om jobafklaringsforløb i § 15 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., fortsat vil finde anvendelse.

Forslaget vil herudover betyde, at personer i jobafklaringsforløb fortsat vil have mulighed for at få bevilliget personlig assistance og støtte til særlige udgifter efter de hidtil gældende regler §§ 4 a og 15 g i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Endelig fremgår det af forslaget, at for så vidt angår refusion af kommunens udgifter til vejledning og opkvalificering og mentorstøtte til personer, der er i jobafklaringsforløb efter den 31. december 2026, er det reglerne i stk. 15 og 16, der finder anvendelse.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til stk. 15 og 16.

For så vidt angår muligheden for at modtage ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter d. 31. december 2026 henvises til § 8, stk. 3, i det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktionssystem i balance, ny reduceret sygedagpengesats, fleksløntilskud medfører ikke modregning i ægtefællens pension m.v.).

Det foreslås i *stk. 13*, at for personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 3, der har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på enten 1 år eller mere i perioden fra den 1. januar 2027 til den 31. december 2027, skal kommunen foretage en afklaring efter denne lovs § 37 senest den 1. januar 2028. Det foreslåede vil betyde, at der vil blive en indfasningsperiode, hvorefter kommunernes pligt til årligt at afklare en person vil blive indfaset over en ét-årig periode. Det vil indebære, at kommunerne vil skulle have implementeret pligten til at foretage én årlig afklaring af den pågældende senest den

1. januar 2028, såfremt personen fortsat modtager kontanthjælp som aktivitetsparat på afklaringstidspunktet.

Det foreslåede vil endvidere betyde, at de nuværende overgangsregler om indfasning af reglerne om afklaring hvert 2. år, som fik virkning fra den 1. juli 2025, og som skulle have været fuldt indfaset den 1. juli 2027, jf. lov nr. 1655 af 30. december 2024 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love, hvor bl.a. den 2-årige afklaring blev indført, vil bortfalde. Med den foreslåede bestemmelse i denne lovs § 37 vil personer længere fra arbejdsmarkedet i stedet blive omfattet af en årlig afklaring allerede efter ét år i beskæftigelsessystemet. Reglerne om afklaring vil blive udvidet både i forhold til målgruppe og hyppighed, da afklaringen også vil omfatte personer under 30 år, og fremover vil skulle ske hvert år i stedet for hvert 2. år.

Det foreslåede vil indebære, at kommunen vil skulle planlægge det nærmere tidspunkt for at foretage en afklaring af de enkelte sager i indfasningsperioden. Det vil betyde, at der ikke vil være krav til kommunerne om at foretage afklaringerne i en bestemt rækkefølge. Det vil således være op til kommunen at planlægge, hvornår i indfasningsperioden der skal foretages afklaring af en sag. Det gælder både i sager for personer, der har været omfattet af de hidtil gældende regler om afklaring hvert andet år, og i sager for personer, der har modtaget kontanthjælp i 1 år.

Det foreslåede vil eksempelvis indebære, at for en aktivitetsparat person over 30 år, der har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 2 år eller mere den 1. juli 2025, vil kommunen skulle foretage en afklaring af personens sag første gang senest ved udløbet af indfasningsperioden den 1. januar 2028. Har kommunen allerede foretaget en afklaring af den pågældende persons sag efter de hidtil gældende regler eksempelvis i maj 2026, vil kommunen på ny skulle foretage en afklaring af sagen senest den 1. januar 2028.

Der kan endvidere være tilfælde, hvor en person, der var omfattet af den 2-årige afklaring fra juli 2025, først vil blive afklaret første gang i december 2027, fordi kommunerne selv vil skulle planlægge det nærmere tidspunkt for afklaring af den enkelte persons sag i indfasningsperioden, og indfasningsperioden med den foreslåede bestemmelse vil blive forlænget med 6 måneder indtil den 1. januar 2028.

Det foreslåede vil endvidere eksempelvis betyde, at for en aktivitetsparat person under 30 år, der har modtaget kontanthjælp i 1 år den 1. marts 2027,

vil kommunen skulle afklare personen senest ved udløbet af indfasningsperioden den 1. januar 2028.

Det foreslås i *stk. 14*, at staten vil yde refusion efter bestemmelserne i kapitel 33 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, af refusionsberettigende udgifter til aktiviteter, der er bevilget før den 1. januar 2027, selv om udgifterne først kommer den 1. januar 2027 eller senere, jf. dog stk. 15 og stk. 16.

Forslaget vil betyde, at selv om personen først deltager i aktiviteter og udgifterne først afholdes efter lovens ikrafttræden, kan kommunen hjemtage refusion efter de hidtil gældende refusionsregler for de aktiviteter, som kommunen har bevilget før den 1. januar 2027.

I stk. 15 og 16 foreslås dog visse undtagelser hertil.

Det foreslås i *stk. 15*, at for personer omfattet af § 6, nr. 7, 11 og 13, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, der den 31. december 2026 eller tidligere har deltaget i aktiviteter, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter de hidtil gældende refusionsregler i § 195 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion i 2027 eller senere.

Forslaget omhandler refusion af udgifter til aktiviteter, som kommunen har bevilget til personer i jobafklaringsforløb, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats før den 1. januar 2027, og hvor staten efter den hidtil gældende refusionsregel i § 195 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderede 50 pct. af kommunens driftsudgifter til disse aktiviteter.

Forslaget vil betyde, at kommunen for disse aktiviteter alene vil kunne få refusion efter den hidtil gældende refusionsregel for den del af aktiviteterne, som personen har deltaget i før 1. januar 2027. Kommunen vil kunne hjemtage refusion efter den hidtil gældende refusionsregel, selv om udgifterne måtte komme efterfølgende.

Forslaget vil videre betyde, at for de dele af aktiviteterne, som personen først deltager i den 1. januar 2027 eller senere, vil kommunen ikke kunne få refusion efter den hidtil gældende refusionsregel.

Ved aktivitet, der forløber hen over den 31. december 2026, skal udgifterne opdeles i hvilke udgifter, der vedrører aktiviteten før den 1. januar 2027, og udgifter der vedrører efterfølgende aktivitet. Der vil alene kunne hjemtages refusion af den del af udgifterne, som vedrører aktiviteten til og med den 31. december 2026.

Det foreslås i *stk. 16*, at for personer omfattet af § 6, nr. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, der den 31. december 2026 eller tidligere har fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter den hidtil gældende refusionsregel i § 197, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion i 2027 eller senere.

Forslaget omhandler refusion af udgifter til mentorstøtte, som kommunen har bevilget til personer i jobafklaringsforløb før den 1. januar 2027, og hvor staten efter den hidtil gældende refusionsregel i § 197, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderede 50 pct. af kommunens driftsudgifter til mentorstøtte.

Forslaget vil betyde, at kommunen for mentorstøtte til personer i jobafklaringsforløb alene vil kunne få refusion efter den hidtil gældende refusionsregel for den del af mentorforløbet, som personen har deltaget i før 1. januar 2027. Kommunen vil kunne hjemtage refusion efter den hidtil gældende refusionsregel, selv om udgifterne måtte komme efterfølgende.

Forslaget vil videre betyde, at for den del af mentorforløbet, som personen først deltager i den 1. januar 2027 eller senere, vil kommunen ikke kunne få refusion efter den hidtil gældende refusionsregel.

Ved en periode med mentorstøtte, der forløber hen over den 31. december 2026, skal udgifterne opdeles i hvilke udgifter, der vedrører mentorforløbet før den 1. januar 2027, og udgifter der vedrører den efterfølgende del af mentorforløbet. Der vil alene kunne hjemtages refusion af den del af udgifterne, som vedrører mentorforløbet til og med den 31. december 2026.

Det foreslås i *stk. 17*, at de hidtil gældende regler om ressourceforløb finder anvendelse for personer, som kommunen senest den 31. januar 2026 har bevilliget ressourceforløb efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer. Det gælder

dog ikke de hidtil gældende regler i § 113, stk. 2, i kapitel 19, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget betyder, at de hidtil gældende regler om ressourceforløb i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 og de dertilhørende regler, fortsat vil finde anvendelse for personer, hvor kommunen har bevilliget ressourceforløb senest den 31. januar 2026.

Det vil omfatte personer, der senest den 31. januar 2026 fik bevilliget ressourceforløb efter kapitel 19 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som efter den 1. februar 2026 er påbegyndt eller fortsat er under ressourceforløb efter § 21, stk. 4, i lov om ændring af ... af... .

Personerne er ligeledes omfattet af de øvrige bestemmelser i de hidtil gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., der omhandler personer omfattet af kapitel 19 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 21, stk. 4, i lov om ændring af ... af... .

Det bemærkes, at personerne ligeledes er omfattet af de hidtil gældende regler om ressourceforløbsydelse i kapitel 6 a i lov om en aktiv socialpolitik, jf. § 21, stk. 8, i lov om ændring af ... af...

Forslaget betyder, at ressourceforløb kan påbegyndes efter lovens ikrafttræden, og at påbegyndte forløb kan færdiggøres, såfremt kommunen har bevilliget ressourceforløbet senest den 31. januar 2026, og den pågældende person fortsat opfylder betingelserne derfor.

Har en person f.eks. fået bevilliget ressourceforløb den 15. januar 2026, og påbegyndt ressourceforløbet f.eks. den 1. april 2026, vil personen have ret til at færdiggøre ressourceforløbet efter de hidtil gældende regler. Personen vil være omfattet af de hidtil gældende regler om ressourceforløb, herunder ressourceforløbsydelse, så længe personen er i ressourceforløb. Hvis personens ressourceforløb ophører, vil kommunen ikke have mulighed for at iværksætte et nyt ressourceforløb for den pågældende.

Bestemmelsen i stk. 17 vil samtidig betyde, at personer i ressourceforløb fortsat vil have mulighed for at få bevilliget personlig assistance og støtte til særlige udgifter, såfremt de i øvrigt opfylder betingelserne herfor efter de

hidtil gældende regler i §§ 4 a og 15 g i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 3. februar 2020.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 17 vil derudover bl.a. indebære, at de hidtil gældende regler i arbejdsskadesikringslovens § 37, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 919 af 25. juni 2024, om at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og kommunerne kan udveksle oplysninger i arbejdsskadesager og sager om ressourceforløb, fortsat vil finde anvendelse i de sager, hvor kommunen har bevilliget ressourceforløb senest den 31. januar 2026.

Forslaget betyder endvidere, at de hidtil gældende regler i § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om indsatsgaranti ikke finder anvendelse for personer, som kommunen senest den 31. januar 2026 har bevilliget ressourceforløb efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget er en konsekvens af, at reglerne om rehabiliteringsteams er ophævet pr. 1. juli 2026 ved § 2, nr. 11 ved lov om ændring af... af...

Efter den hidtil gældende § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen forelægge en persons sag om ressourceforløb for rehabiliteringsteamet når personen ikke har påbegyndt et tilbud efter loven, en indsats efter lov om social service eller barnets lov eller en kommunal indsats efter sundhedsloven, senest 6 måneder efter at ressourceforløbet er påbegyndt.

Den hidtil gældende § 113, stk. 2 har som forudsætning, at personens sag kan forelægge rehabiliteringsteamet. Da rehabiliteringsteamet er afskaffet ved § 2, nr. 11 ved lov om ændring af... af... vil det ikke længere være muligt at forelægge sagen for rehabiliteringsteamet.

Det foreslås i *stk. 18*, at de hidtil gældende regler om revalidering finder anvendelse for personer, som kommunen senest den 31. januar 2026 har bevilliget revalidering efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer.

Forslaget betyder, at de hidtil gældende regler om revalidering, herunder forrevalidering i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 og de dertilhørende regler fortsat vil finde anvendelse for personer, hvor kommunen har bevilliget revalidering, herunder forrevalidering, senest den 31. januar 2026.

Det vil omfatte personer, der senest den 31. januar 2026 fik bevilliget revalidering efter kapitel 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som efter den 1. februar 2026 er påbegyndt den bevilligede revalidering, der blev bevilliget senest den 31. januar 2026 eller fortsat er under revalidering, herunder forrevalidering efter § 21, stk. 5, i lov om ændring af ... af... .

Personerne er ligeledes omfattet af de øvrige bestemmelser i de hidtil gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., der omhandler personer omfattet af kapitel 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 21, stk. 5, i lov om ændring af ... af... .

Det bemærkes, at personerne ligeledes er omfattet af de hidtil gældende regler om revalideringsydelse i kapitel 6 c i lov om en aktiv socialpolitik, jf. § 21, stk. 9, i lov om ændring af ... af... .

Forslaget betyder, at revalidering, herunder forrevalidering, kan påbegyndes efter lovens ikrafttræden, og at påbegyndte forløb kan færdiggøres, såfremt kommunen har bevilliget revalideringen senest den 31. januar 2026, og den pågældende fortsat opfylder betingelserne derfor.

Når en person f.eks. har fået bevilliget revalidering den 15. januar 2026 og er påbegyndt forrevalidering den 1. marts 2026 og den egentlige revalidering ved uddannelsesstart den 1. september 2026, vil personen have ret til at færdiggøre revalideringen efter de hidtil gældende regler. Personen vil være omfattet af de hidtil gældende regler om revalidering, herunder forrevalidering og revalideringsydelse, så længe personen er i gang med revalideringsforløbet. Hvis personens revalideringsforløb ophører, vil kommunen ikke have mulighed for at iværksætte en ny revalidering for den pågældende.

Bestemmelsen i stk. 18 vil samtidig betyde, at personer i revalidering fortsat vil have mulighed for at få bevilliget personlig assistance og støtte til særlige udgifter, såfremt de i øvrigt opfylder betingelserne herfor efter de hidtil gældende regler §§ 4 a, 14, nr. 3 og 15 g i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 3. februar 2020.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 18 vil derudover bl.a. indebære, at de hidtil gældende regler i arbejdsskadesikringslovens § 37, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 919 af 25. juni 2024, om at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og kommunerne kan udveksle oplysninger i arbejdsskadesager og sager om revalidering, fortsat vil finde anvendelse i de sager, hvor kommunen har bevilliget revalidering senest den 31. januar 2026.

Det foreslås i *stk. 19, 1. pkt.*, at de hidtil gældende regler om medregning af timer som ansat som vikar i en jobrotation for personer omfattet af arbejdspligt og om jobrotation i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, finder anvendelse for jobrotationsforløb, som kommunen har bevilget senest den 31. januar 2026.

Det foreslås dog i *stk. 19, 2. pkt.*, at personer, der ansættes som vikar i et jobrotationsforløb efter den 1. januar 2027, alene skal opfylde betingelserne for at kunne være omfattet af en af de målgrupper, som er opregnet i de hidtil gældende regler om jobrotation. Det betyder, at personen enten skal være dagpengemodtager, kontanthjælpsmodtager, sygedagpengemodtager eller i jobafklaringsforløb, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, i ressourceforløb, ledighedsydelsesmodtager eller skal være omfattet af et program efter integrationsloven og modtage kontanthjælp.

Med forslaget vil de hidtil gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om medregning af vikartimer for personer omfattet af arbejdspligt og om jobrotation fortsat gælde for jobrotationsforløb, som kommunen har bevilget senest 31. januar 2026, dog med den foreslåede tilretning vedrørende målgrupperne.

Bestemmelsen vil omfatte jobrotationsforløb, som kommunen har bevilget senest den 31. januar 2026, og medregning af timer som jobrotationsvikar i sådanne jobrotationsforløb for personer, som er omfattet af arbejdspligt. Forslaget vil betyde, at personer, som er omfattet af arbejdspligt, vil kunne medregne timer som jobrotationsvikar, der er bevilget i henhold de hidtil gældende regler, i antallet af timer i arbejdspligten, og at dette også vil gælde timer som jobrotationsvikar den 1. januar 2027 eller senere.

Forslaget vil videre betyde, at når kommunen senest den 31. januar 2026 har bevilget et jobrotationsforløb til en arbejdsgiver, vil forløbet kunne færdiggøres efter de hidtil gældende reglerne om jobrotation, herunder vil der kunne ansættes nye vikarer den 1. januar 2027 eller senere.

Der vil ikke kunne bevilges nye jobrotationsforløb eller bevilges en udvidelse af allerede bevilgede forløb efter den 31. januar 2026.

Med forslaget vil en arbejdsgiver, der f.eks. har fået bevilget et jobrotationsforløb inden den 1. februar 2026, som strækker sig over en længere periode,

herunder i en periode hen over og/eller efter den 1. januar 2027, fordi den beskæftigede deltager i et længerevarende uddannelsesforløb, løbende kunne ansætte nye vikarer til at varetage arbejdsopgaverne i stedet for den beskæftigede, når den beskæftigede deltager i uddannelsesforløbet.

De hidtil gældende betingelser i forhold til vikarerne skal være opfyldt, dog med tilretninger i forhold til målgruppen, jf. bestemmelsens 2. pkt. Kravene om forudgående ledighed forud for vikaransættelsen samt om timetal og varighed for en vikaransættelse skal fortsat være opfyldt.

Arbejdsgiveren vil endvidere kunne modtage jobrotationsydelse i overensstemmelse med bevillingen og de hidtil gældende regler om jobrotation, og jobrotationsydelsen vil i overgangsperioden også blive satsreguleret efter de hidtil gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 20*, at de hidtil gældende regler om refusion i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, finder anvendelse for udgifter til tilbud om uddannelse inden for puljen til uddannelsesløft, udgifter til jobrotationsydelse samt udgifter til løntilskud og partnerskabsaftaler, undervisningsmaterialer og mentorstøtte for visse udlændinge, som kommunen har bevilget revalidering senest den 31. januar 2026.

Med forslaget vil de hidtil gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om refusion for disse forløb og aktiviteter, fortsat gælde for forløb og aktiviteter, som kommunen har bevilget senest 31. januar 2026.

Forslaget omhandler refusion til kommunerne i forbindelse med udgifter til tilbud om uddannelse inden for puljen til uddannelsesløft, udgifter til jobrotationsydelse samt udgifter til løntilskud og partnerskabsaftaler, undervisningsmaterialer og mentorstøtte for visse udlændinge, som kommunen har bevilget revalidering senest den 31. januar 2026.

Forslaget vil betyde, at selv om udgifterne afholdes efter lovens ikrafttræden, kan kommunerne hjemtage refusion efter de hidtil gældende refusionsregler.

Det foreslås i *stk. 21*, at § 4 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024

med senere ændringer, finder anvendelse for kommunerne, til og med den 31. december 2029.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at § 4, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer, om, at kommunalbestyrelsen til og med den 31. december 2029 skal placere beskæftigelsesindsatsen efter § 3, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer samlet i ét stående udvalg efter lov om kommunernes styrelse, vil finde anvendelse.

Beskæftigelsesindsatsen efter lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., § 3, stk. 2, omfatter ud over beskæftigelsesindsatsen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats også beskæftigelsesrettede opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og integrationsloven.

Forslaget vil betyde, at kommunernes forvaltning af beskæftigelsesindsatsen fortsat vil skulle henlægges samlet i ét udvalg til og med den 31. december 2029.

Den foreslåede bestemmelse vil ligeledes betyde, at § 4, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer, om, at den umiddelbare forvaltning af beskæftigelsesindsatsen efter lovens § 3, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer til og med den 31. december 2029 i kommuner, der styres efter reglerne i § 64 i lov om kommunernes styrelse, skal varetages samlet af ét medlem af magistraten, vil finde anvendelse.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesindsatsen vil skulle placeres samlet i én magistratsafdeling, på samme måde, som det vil gælde udvalgene efter stk. 1, til og med den 31. december 2029.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere betyde, at § 4 stk. 3, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer, om, at den umiddelbare forvaltning af beskæftigelsesindsatsen efter § 3, stk. 2, i kommuner, der styres efter reglerne i § 65 a i lov om kommunernes styrelse, til

UDKAST

og med den 31. december 2029, skal varetages samlet af kommunalbestyrelsen.

Forslaget vil betyde, at i kommuner, der har udvalgsløst styre, hvor kommunalbestyrelsen hverken nedsætter et økonomiudvalg eller stående udvalg, vil beskæftigelsesindsatsen skulle behandles samlet af kommunalbestyrelsen.

Når overgangsordningen i § 4 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer, udløber, vil det herefter være de almindelige regler i lov om kommunernes styrelse, der gælder for kommunernes organisering i udvalg.

Til § 221

Det foreslås i § 210, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Det skyldes, at både Færøerne og Grønland selv står for at varetage beskæftigelsesindsatsen m.v.